

Turkish Association of Oral and Maxillofacial Surgery
24th International Scientific Congress
23-27 May, Bodrum

TAOMS 2017

Abstract Book

Mustafa Türker (1947 - 2016)

Saygıyla Anıyoruz

TURKISH ASSOCIATION OF ORAL AND MAXILLOFACIAL SURGERY

24TH INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

**23 - 27 MAY, 2017
BODRUM / TURKEY**

CONTENTS

PRESIDENTS' WELCOME	2
COMMITTEES	3
SCIENTIFIC PROGRAMME	5
ORAL SESSIONS	9
INVITED SPEAKERS	17
ORAL PRESENTATIONS	58
POSTER PRESENTATIONS	110
INDEX	308

President's Welcome

Dear Friends and Colleagues,

It is an honor and privilege for us to welcome you to Bodrum, Turkey for the 24th International Scientific Congress of Turkish Association of Oral and Maxillofacial Surgery. We thank to all guest speakers whom had accepted our invitation from all around the world. We would like to extend our sincere gratitude and appreciation to our colleagues who supported our meeting with 63 oral and 276 poster presentations. As the only association representing Turkey in central and regional scientific area of the world in the field of Oral and Maxillofacial Surgery, we are glad to see such a large number of participants to our meeting.

We believe that this meeting will provide an opportunity to share the beauties of Bodrum which is one of the most popular touristic areas of Turkey and to meet old as well as new friends.

With our best wishes;

Dr.Çetin Kasapoğlu
President of Congress

Dr.Cengizhan Keskin
President of TAOMS

Committees

President of the Association

Dr. Cengizhan Keskin

Presidents of Congress

Dr. Çetin Kasapoğlu

President of Scientific Committee

Dr. Hülya Koçak Berberoğlu

Secretaries of Congress

Dr. Burak Çankaya

Dr. Mehmet Ali Erdem

Dr. Alp Saruhanoğlu

Dr. Cem Tanyel

Secretary of the Association

Dr. Sirmahan Çakarar

Organization Committee

Head of Department

Committees

Scientific Committee

Dr. Alper Alkan
Dr. Hasan Ayberk Altuğ
Dr. Manlio Galie
Dr. Belgin Gülsüm
Dr. Sevtap Günbay
Dr. Bahar Gürsoy
Dr. Alexandre L Ivanov
Dr. Sabri Cemil İşler
Dr. İnci Karaca
Dr. Bülent Katipoğlu
Dr. Mehmet Koçak
Dr. Banu Gürkan Köseoğlu
Dr. Anatoly Kulakov
Dr. Mehmet Manisalı
Dr. Ashraf Messiha
Dr. Alexander Nerobeev
Dr. Serkan Polat
Dr. Chingiz Rahimov
Dr. Barış Şimşek
Dr. Reza Tabrizi

Technical Committee

Dr. Erol Cansız
Dt. Aydın Gümüşdal
Dr. Erdem Kılıç
Dt. Ayşenur Uzun

Registration and Welcoming Committee

Dr. Belir Atalay
Dr. Berkem Atalay
Dt. Gökçen Erdem
Dt. Ece İrem Ravalı
Dr. Mehmet Yaltırık

Social Committee

Dr. Barış Altuğ Aydıllı
Dr. Taylan Çebi
Dr. Yusuf Emes
Dr. Kamil Göker
Dt. Berk Kasapoğlu
Dr. Başak Keskin
Dr. Aydın Özkan

**Names are arranged in alphabetical surname order*

Scientific Programme

23.05.2017		
16:00-16:30	Opening Ceremony	HALL 1
16:30-17:10	Moderators: Prof Dr Kenan Araz, Prof.Dr. Ergun Yücel Dr. Chingiz Rahimov <i>Integration Of Modern Computer Technologies in Reconstructive Crania-Facial Surgery</i>	
17:10-17:40	Dr Anatoly Kulakov <i>Functional and Aesthetic Rehabilitation of Patients With Jaw Defects</i>	HALL 1
17:40-18:10	Dr. Alexandre L. Ivanov <i>Rehabilitation of Cleft Patients</i>	
18:10-18:20	Discussion	HALL 1
18:30-19:30	Welcome Reception	

Scientific Programme

24.05.2017

08:30-09:20	Oral Session I A	HALL 1
08:15-09:15	Oral Session I B	HALL 2
	Oral Session I C	HALL 3
09:25-10:15	Oral Session I D	HALL 2
	Oral Session I E	HALL 3
09:30-10:10	Moderators: Prof.Dr. Derviş Yılmaz, Prof.Dr Gökhan Alpaslan Dr. Alexander Nerobeev <i>Clinical situations in maxillofacial surgery (vascular malformations, neurofibromatosis)</i>	HALL 1
10.10-10.50	Dr Reza Tabrizi <i>Reconstruction of Soft Tissue Maxillofacial Defects</i>	
10.50-11.10	Coffee Break	
11.10-11.50	Moderators: Prof. Dr. Sevtap Günbay, Prof. Dr. Hasan Yeler Dr. Mustafa Sancar Ataç <i>Atrofik Çenelerde Kemik Hacmini Arttırmaya Yönelik Modifiye Cerrahi Yaklaşımlar</i>	HALL 1
	11:50-12:30	
12.30-13.30	Lunch Break	
13.30-14.00	Moderators: Prof. Dr. Özen Doğan Onur, Prof.Dr. Çağrı Delilbaşı Dr. Sırmahan Çakarer <i>Benign Mandibular Patolojilerin Tedavisinde Rekonstrüksiyon Plaklarının Kullanımı</i>	HALL 1
	14:00-14:40	
15:00-18.30	The Use of Ultrasound in The Maxillofacial Region: Hands-on Workshop Dr.Ingrid Rozylo –Kalinowska / Dr. Kaan Orhan	
20:00	Gala Dinner	

Scientific Programme

25.05.2017		
08:30-09:20	Oral Session II A	HALL 1
08:15-09:15	Oral Session II B	HALL 2
	Oral Session II C	HALL 3
09:25-10:15	Oral Session II D	HALL 2
	Oral Session II E	HALL 3
09.30-10.10	Moderators: Prof.Dr Kamil Göker, Prof.Dr. Barış Şimşek Dr. Mehmet Koçak <i>Imaging Evaluation of Trigeminal Neuralgia</i>	HALL 1
	Dr. Gühan Dergin <i>Uzun Etkili Lokal Anestetik ve İnfüzyon Pompası ile Trigeminal Nevralji Tedavisi</i>	
10.10-10.50		
10.50-11.10	Coffee Break	
11.10-11.50	Moderators: Prof Dr Cansu Alpaslan, Doç.Dr. Ahmet Arslan Dr. Ashraf Messiha <i>Are we managing deranged TM joints adequately?</i>	HALL 1
	Dr. Serkan Polat <i>Temporomandibular Düzensizlikler için Yenilenmiş Teşhis Kriterleri</i>	
11.50-12.30		
12.30-13:30	Lunch Break	
13.30-14.10	Moderators: Prof. Dr. İnci Karaca, Doç. Dr. Candan Efeoğlu Dr. Reza Tabrizi <i>Midface distraction osteogenesis: Current concepts and Pitfalls</i>	HALL 1
	Dr. Faustino Acebal Blanco <i>Atrophic Maxilla or Mandible: Ultra – Short Implants</i>	
14.10-14.50		
15.30-17.00	Virtual 3D Reconstruction, Diagnosis and Surgical Planning with Mimics Software: Course Dr. Chingiz Rahimov	HALL 1

Scientific Programme

26.05.2017

08:30-09:20	Oral Session III A	HALL 1
08:30-09:15	Oral Session III B	HALL 2
	Oral Session III C	HALL 3
09:25-10:15	Oral Session III D	HALL 2
09.30-10.10	Moderators: Prof. Dr. Bahar Gürsoy , Doç.Dr. Onur Gönül	HALL 1
	Dr. Ümit Ertaş <i>Maksillofasiyal Cerrahide Uyku Solunum Bozukluklarının Değerlendirilmesi: Fasiyal Profil mi, Hava Yolu mu?</i>	
10:10-10:50	Dr. Ashraf Messiha <i>When do you offer Orthognathic surgery in Obstructive sleep apnea?</i>	
10.50-11.05	Coffee Break	
11.05-11.45	Moderators: Prof.Dr. Sedat Çetiner, Doç.Dr. Banu Koyuncu	HALL 1
	Dr. Mehmet Manisalı <i>Case Discussions in Maxillofacial Trauma</i>	
11.45-12.25	Dr. Erdem Kılıç Ortognatik Cerrahide Mandibulanın Rotasyonları	
12.25-13.30	Lunch Break	
13.30-14.00	Moderators: Doç. Dr. Süleyman Bozkaya, Doç.Dr. Ezher Hamza Dayıoğlu	HALL 1
	Dr. Sabri Cemil İşler <i>Sagittal Split Osteotomi Sırasında Bad Split Tedavisi</i>	
14.00-14.30	Dr. Manlio Galie	
16:00-16:30	Award and Closing Ceremony	HALL 1

Oral Session I A | 24.05.2017 08:30-09:20 | HALL 1

Moderators: Doç. Dr. Cem Üngör, Yrd. Doç. Dr. Gülnahar Yakup

08:30-08:40	SS-01 Temporomandibular Eklem Redüksiyonsuz Disk Deplasmanında Üç Farklı Tedavi Yönteminin Etkinliğinin Kıyaslanması <i>Comparison of the Effectiveness of Three Different Treatment Methods for Temporomandibular Joint Disc Displacement without Reduction</i> Ufuk Tatlı, Mehmet Emre Benlidayı, Orhun Ekren, Fariz Salimov
08:40-08:50	SS-02 D Vitamini İnkübasyonu Yapılan İki Farklı Partikül Boyutundaki Biyoseramik Greftin Osteoblast Hücrelerine Etkisinin İncelenmesi <i>Effects of Bioceramic Grafts in Two Different Particle Sizes Incubated with Vitamin D on Osteoblast Cells</i> Çağrı Akçay, Sema Sırma Ekmekci, Neslihan Abacı, Aris Çakır, Banu Gürkan Köseoglu
08:50-09:00	SS-03 Lazer Biyostimülasyonun Temporomandibular Eklem Osteoartriti Üzerinde Histopatolojik Etkileri <i>Histopathological Effects of Laser Biostimulation on Temporomandibular Joint Osteoarthritis</i> Sadı Memiş, Celal Çandırılı, Gökçen Kerimoğlu
09:00-09:10	SS-04 Trauma sonucu oluşan panfasial kırıklarda tedavi seçeneklerini Vaka raporu <i>case report on treatment alternatives in result of traumatic panfacial fracture</i> Chingiz Rahimov, Rashad Memmedzade, Tural Mammedov, Vugar Gurbanov
09:10-09:20	Discussion

Oral Session I B | 24.05.2017 08:15-09:15 | HALL 2

Moderators: Doç. Dr. Hasan Ayberk Altuğ, Yrd. Doç. Dr. Gamze Şenol

08:15-08:25	SS-05 İki Farklı Intra-Oral Blok Greft Uygulamasında Morbiditenin Karşılaştırılması <i>Comparison Of Morbidity Between Two Different Intra-Oral Block Grafting Treatment Approach</i> Elçin Bedeloğlu, Bahattin Alper Gültekin
08:25-08:35	SS-06 Yarı Gömülü Mandibular Üçüncü Molar Dişlerin Cerrahi Çekimi Sonrasında, Lökosit ve Trombositten Zengin Fibrin'in Tek Başına ve Hyalüronik Asit ile Birlikte Uygulanmasının Ağrı, Şişlik, Trismus ve Erken Dönem Yara İyileşmesi Hızı Üzerine Etkisi <i>Efficacy of Platelet Rich Fibrin Alone and Combined with Hyaluronic Acid on Pain, Edema, Trismus and Early Wound Healing Speed After Surgical Removal of Impacted Mandibular Third Molars</i> İbrahim Murat Afat, Tuna Akdoğan, Sertaç Aktop, Onur Atalı, Onur Gönül, Gökhan Göçmen
08:35-08:45	SS-07 Tavşanda Ozonize Kan ile Kombine Edilmiş Greft Materyalinin Maksiller Sinüs Lifting Uygulamalarındaki Etkinliğinin Değerlendirmesi <i>Evaluation of the Efficiency of the Graft Material Combined with Ozonized Blood in Restoration of Maxillary Sinus Lifting Applications in Rabbits</i> Gamze Arıcı, Metin Şençimen, Hasan Ayberk Altuğ, Abdullah Tuğrul Coşkun, Servet Güreşçi
08:45-08:55	SS-08 Ortognatik Cerrahide İntraoperatif Komplikasyonlar: 250 Hastanın Geriye Dönük Değerlendirilmesi <i>Intraoperative Complications in Orthognatic Surgery: Retrospective Evaluation of 250 Cases</i> Ahmet Emin Demirbaş, Ömer Ülker, Nüket Kütük, Erdem Kılıç, Alper Alkan
08:55-09:05	SS-09 Gömülü Alt 3. Molar Dişlerin Pozisyonlarının ve Çekim Süresinin Ameliyat Sonrası Meydana Gelen Ağrı, Ödem ve Trismus Üzerine Etkilerinin İncelenmesi <i>Evaluation the Effects of the Position and Operation Time of Impacted Mandibular Third Molar Teeth on Postoperative Pain, Edema and Trismus</i> Nazan Nur Arık, Tayfun Cıvık, Onur Gönül
09:05-09:15	Discussion
09:15-09:25	Coffee Break

Oral Session I C | 24.05.2017 08:15-09:15 | HALL 3

Moderators: Yrd. Doç. Dr. Serap Gülsever, Yrd. Doç. Dr. Akif Türer

08:15-08:25	SS-10 Piezoelektrik cihazı ve cerrahi frezle oluşturulan kemik defektlerinde amniyon zarı uygulanması ile kemik iyileşmesinin histopatolojik olarak değerlendirilmesi <i>Histopathological assessment of bone healing by use of amniotic membrane in osteotomy defects prepared with piezoelectric device and surgical bur</i> Şemsaddin Ender İlker, Hulya Kocak Berberoğlu
08:25-08:35	SS-11 Zigomatik Ark Kırıklarının Tedavisinde Ultrasonografi Kullanımı <i>Use Of Ultrasonography In The Management of Zygomatic Arch Fractures</i> Başak Keskin Yalçın, Siegfried Jänicke, Ali Oğuz Kolbaşı, Mehmet Mete Dericioğlu
08:35-08:45	SS-12 Farklı sert doku augmentasyon uygulamalarındaki kemik rezorpsiyon oranlarının karşılaştırılması <i>Comparison of bone resorption rates in different hard tissue augmentation approaches</i> Alper Gültekin, Elçin Bedeloğlu, Pınar Gültekin, Serdar Yalçın
08:45-08:55	SS-13 Sınıf III Maloklüzyona Sahip Hastanın 'Surgery First' Yaklaşımı ile Tedavisi <i>Treatment of a Patient with Class III Malocclusion: 'Surgery First' Approach</i> Muhammed Çağrı Sibal, Tulin Taner, Hakan H Tuz
08:55-09:05	SS-14 Redüksiyonlu Disk Deplasmanına Sahip Hastaların Massester Kas Kalınlıklarının Ultrasonografik Olarak Değerlendirilmesi <i>Ultrasonographic Evaluation Of The Masseter Muscle Thickness Of Reduction Disc Displacement Patients</i> Ahmet Taylan Çebi
09:05-09:15	Discussion
09:15-09:25	Coffee Break

Oral Session I D | 24.05.2017 09:25-10:15 | HALL 2

Moderators: Yrd. Doç. Dr. Cenk Durmuşlar, Yrd. Doç. Dr. Nilay Er

09:25-09:35	SS-16 Kalsiyum trigliserit kemik sementinin ve kitosanın kemik dokusu iyileşmesi üzerine etkilerinin deneysel olarak araştırılması <i>The histopathological effects of calcium triglyceride bone cement and chitosan on healing of experimental bone defects</i> Berkem Atalay, Levent Uslucan, Burak Çankaya, Cüneyt Korhan Oral, Sami Yıldırım
09:35-09:45	SS-17 Submandibular Tükürük Bezi Sialadeniti Ve Tükürük Bezi Taşı Nedeniyle Submandibular Bez Ve Wharton Kanalına Kliniğimiz Cerrahi Yaklaşımı <i>Surgical approach to submandibular gland and Wharton's duct in submandibular sialadenitis and sialolithiasis</i> Mehmet Kemal Tümer, Nihat Akbulut, Emrah Soylu, Esengül Şen, Ahmet Altan
09:45-09:55	SS-18 İki Farklı Trombosit Konsantratinın Sığır Kaynaklı Kemik Grefti ile Birlikte Uygulanmasının Kemik İyileşmesi Üzerindeki İn Vivo Etkisi <i>In Vivo Comparison Between The Effects Of Applied Two Different Platelet Concentrate Combined With Xenograft On Bone Healing</i> Bilge Duyamaz, Özen Doğan Onur, Merva Soluk Tekkeşin, Mustafa Tunali, Mustafa Ramazanoğlu, Erhan Fıratlı
09:55-10:05	SS-19 Atrofik Alveolar Kretlerin Ogmentasyonunda Simfiz Greft Uygulamaları Üzerine Klinik Tecrübelerimiz: Vaka Serisi <i>Our Clinical Experiences on Symphysis Graft Applications in Atrophic Alveolar Crest Augmentation: Case Series</i> Ahmet Altan, Esengül Şen, Nihat Akbulut, Mehmet Kemal Tümer, Emrah Soylu
10:05-10:15	Discussion

Oral Session I E | 24.05.2017 09:25-10:15 | HALL 3

Moderators: Yrd. Doç. Dr. Uğur Gülşen, Yrd. Doç. Dr. Gülfeşan Çanakçı

09:25-09:35	SS-20 Mandibular Geniş Hacimli Keratokist ile İlişkili Trismus ve Tedavisi <i>Trismus and its Treatment Associated with Large Volume Keratocyst in Mandible</i> Selim Aydın Gümüşdal, Sabri Cemil İşler, Erol Cansız
09:35-09:45	SS-21 İmplant Öncesi Cerrahi: Titanyum Mesh ile Yapılan Horizontal Kret Ogmentasyonu <i>Pre-Implant Surgery: Horizontal Ridge Augmentation With Titanium Mesh</i> Ayşenur Nergiz Tanıdır, Nazife Begüm Karan
09:45-09:55	SS-22 Bruksizm Tedavisinde Botulinum Toksin Tip A Enjeksiyonu, Okluzal Splint Kullanımı Ve Medikal Tedavinin Etkinliklerinin Karşılaştırılması <i>A Comparison Of The Effects Of Botulinum Toxin Type A Injections, Occlusal Splints And Medical Therapy In The Treatment Of Bruxism</i> Aynur Turan, Mustafa Kirtay
09:55-10:05	SS-23 Atrofik Posterior Maksillada Alternatif İmplantasyon: Olgu sunumu <i>An alternative implantation in atrophic posterior maxilla: a case report</i> Çiğdem Mercan, Gökçen Erdem, Ahmet Bülent Katiboğlu
10:05-10:15	Discussion

Oral Session II A | 25.05.2017 08:30-09:20 | HALL 1

Moderators: Yrd. Doç. Dr. Levent Cığer, Yrd. Doç. Dr. Anıl Özyurt

08:30-08:40	SS-24 Nadir Görülen Hastalıkları olan Gününbirlik Dis Tedavisi Olgularında Anestezi Yaklaşımı <i>Anesthesia Techniques for Dental Day Case Patients with Uncommon Diseases</i> Gülcan Berkel, Emine Tuna Akdoğan, Gökhan Göçmen, Gökhan Gedikli, Mehmet Kamil Göker
08:40-08:50	SS-25 Santral dev hücreli granülomun iliak kemik grefti ile rekonstrüksiyonu: Olgu sunumu <i>Aggressive curettage of central giant cell granuloma and reconstruction with iliac bone graft: a case report</i> Mustafa Ayhan, Sabri Cemil İşler, Hümeysra Kocaelli
08:50-09:00	SS-26 Siddetli Mandibular Rezorpsiyona Sahip Tam Dissiz Hastanın Alveolar Distraksiyon Osteogenezisi ile Tedavisi <i>Alveolar Ridge Augmentation of Edentulous Patient with Severe Mandibular Resorption Using Alveolar Distraction Osteogenesis</i> Esengül Şen, Nihat Akbulut, Bilal Hologlu, Mehmet Murat Taşkan
09:00-09:10	SS-27 İmplantların Çevresinde Cerrahi Olarak Olusturulan Kemik Defektlerinde Plateletten Zengin Fibrinin Kemik İyileşmesine Etkisi <i>Effects of platelet rich fibrin on bone healing in surgically created bone defects around implants</i> Erkan Arslan, Mehmet Emre Benlidayı, Fariz Salimov, Hüseyin Can Tükel
09:10-09:20	Discussion

Oral Session II B | 25.05.2017 08:15-09:15 | HALL 2

Moderators: Doç. Dr. Nihat Akbulut, Yrd. Doç. Dr. Günay Yapıcı Yavuz

08:15-08:25	SS-28 Submandibular fossa derinliğinin konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KİBT) ile incelenmesi <i>Evaluation of submandibular fossa depth by cone beam computed tomography (CBCT)</i> Kemal Özgür Demiralp, Onur Şahin, Şebnem Emine Kurşun Çakmak, Seval Ak
08:25-08:35	SS-29 Rekürrent Aftöz Stomatit Hastalarında Metilentetrahidrofolat Redüktaz (MTHFR) Gen Polimorfizminin Araştırılması <i>Research of Methylenetetrahydrofolate Reductase Gene Polymorphism in Recurrent Aphthous Stomatitis Patients</i> Duygu Ofluoglu, Özlem Küçüküseyin, Ümit Zeybek, Hakkı Tanyeri
08:35-08:45	SS-30 Medikasyon Kullanımına Bağlı Çene Osteonekrozu (MRONJ) Gelişen Hastalarda Demografik, Klinik Veriler ve Radyolojik Bulgular Arasındaki İlişkinin Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi <i>Retrospective Evaluation of the Relationship Between Demographic, Clinical and Radiological Findings in the Medication Related Osteonecrosis of the Jaw (MRONJ) Cases</i> Begüm Okur, Zühre Zafer soy Akarslan, Sedat Çetiner
08:45-08:55	SS-31 Konik Hüzme Bilgisayarlı Tomografiden Elde Edilen Preoperatif Kemik Densitesi Değerleri ile İmplant Stabilite Parametreleri Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi <i>Evaluation of Relationship Between Preoperative Bone Density Values Derived From Cone Beam Computed Tomography and Implant Stability Parameters</i> Fariz Salimov, Ufuk Tatlı, Mehmet Kürkcü, Cem Kurtoğlu
08:55-09:05	SS-32 Mandibular üçüncü molar kökleri ile lingual balkon varyasyonları arasındaki anatomik ilişkinin konik ışınli bilgisayarlı tomografi kullanılarak incelenmesi <i>Analyses of anatomical relationship between mandibular third molar roots and variations in lingual undercut of mandible using cone beam computed tomography</i> Elif Ergül, Sertaç Aktop, Onur Atalı, Oğuz Borahan, Gökhan Göçmen, Hasan Garip
09:05-09:15	Discussion

Oral Session II C | 25.05.2017 08:15-09:15 | HALL 2

Moderators: Yrd. Doç. Dr. Burak Cezairli, Yrd. Doç. Dr. Mehmet Melih Ömezli

08:15-08:25	SS-33 Artrosentez işleminde bilinçli edasyon için uygulanan midazolam ve deksmedetomidinin karşılaştırılması <i>Comparison of dexmedetomidine and midazolam at arthrocentesis procedure performed under conscious sedation</i> Emrah Genceli, Nurhan Güler, Adnan Noyan, Fatih Cabbaz, Mehmet Kemal Şençift
08:25-08:35	SS-34 Tramadol Hidroklorür ve Lidokain Hidroklorür'ün Lokal Anestezik Etkinliğinin Karşılaştırılması <i>Comparison of Local Anesthetic Efficiency of Tramadol Hydrochloride and Lidocaine Hydrochloride</i> Bilal Ege, Yahya Al Haideri, Metin Çalışır, Metin Güngörmüş
08:35-08:45	SS-35 Divot ve Er, Cr:YSGG Lazer Uygulamalarını Takiben Sıcaklık Artışının Değerlendirilmesi <i>Evaluation of Temperature Rise Following The Application of Diode and Er, Cr:YSGG Lasers</i> Alper Sindel, Ömür Dereci, Mükerrrem Hatipoğlu, Öznur Özalp, Olgu Nur Dereci, Burak Kocabalkan, Adnan Öztürk
08:45-08:55	SS-36 Çok Parçalı Le Fort I Osteotomileri ile Oluşturulan Kemik Segmentlerinde ve Tıtanum Fiksasyon Sistemlerinde Çiğneme Kuvvetleri Altında Meydana Gelen Stres Dağılımının Üç Boyutlu Sonlu Eleman Analizi ile İncelenmesi <i>Three Dimensional Finite Element Analysis of The Stress Distribution Under The Force of Mastication Over the Bone Segments and The Titanium Fixation Systems Formed by The Multiple Piece Le Fort I Osteotomy</i> Deniz Bayramoğlu Sürmelioğlu, Bahadır Kan, İbrahim Mutlu, Pınar Çelik Topçu
08:55-09:05	SS-37 Maksiller Sinüs Septum Anatomisinin Konik Işınli Bilgisayarlı Tomografi ile Değerlendirilmesi <i>Analysis Of The Anatomy Of The Maxillary Sinus Septum Using Cone Beam Computed Tomography</i> Mehmet Emin Toprak, Mustafa Sancar Ataç, Cemile Özlem Üçok
09:05-09:15	Discussion
09:15-09:25	Coffee Break

Oral Session II D | 25.05.2017 09:25-10:15 | HALL 2

Moderators: Yrd. Doç. Dr. Uğur Mercan, Yrd. Doç. Dr. Lokman Uyanık

09:25-09:35	SS-38 Ramus Blok Greftlemesinden Sonra Uygulanan İmplantların Başarısının Değerlendirilmesi <i>Success of Implants Placed After Ramus Block Grafting</i> Gökhan Gedikli, Gökhan Göçmen, Erkut Kahramanoğlu, Yılmaz Umut Aslan
09:35-09:45	SS-39 Çocuk Hastada Entübasyon Travmasına Bağlı Olarak Gelişen Tempromandibular Eklem Fibröz Ankilozu: Tanı ve Tedavi <i>Fibrous Ankylosis of Temporomandibular Joint due to Intubation Trauma in an Infant: Diagnosis and Treatment</i> Emrah Soylu, Nihat Akbulut, Esengül Şen, Mehmet Kemal Tümer, Ahmet Altan, Sibel Akbulut
09:45-09:55	SS-40 İmplant Öncesi Otojen Blok Greft ile Atrofik Posterior Manbidulanın Augmentasyonu: Vaka Serisi <i>Posterior Atrophic Mandible Augmentation by Means of Autogen Block Graft Prior To Implant Treatment: A Case Series</i> Emine Tuna Akdoğan, İbrahim Murat Afat, Sertaç Aktop, Onur Atalı, Onur Gönül
09:55-10:05	SS-42 Intraoral Defektlerin Oral Mukozal Fleplerle Onarımı <i>Reconstruction of Intraoral Defects with Oral Mucosal Flaps</i> Alper Sindel, Mehmet Ali Altay, Öznur Özalp, Emre Muslu
10:05-10:15	Discussion

Oral Session II E | 25.05.2017 09:25-10:15 | HALL 3

Moderators: Yrd. Doç. Dr. Taylan Çebi, Yrd. Doç. Dr. Gökhan Gürler

09:25-09:35	SS-43 Maksillofasial Cerrahide Ozon Tedavisi <i>Ozone Treatment in Maxillofacial Surgery</i> Hasan Can Akçün, Mehmet Cihan Bereket, Damla Torul, Metehan Keskin
09:35-09:45	SS-44 Bisphosphonat Kullanan Hastalarda Gelişen Çene Osteonekrozunun Cerrahi Tedavisi: 4 Vaka Sunumu <i>Surgical treatment of Patients with osteonecrosis of jaws related to bisphosphonate medication: Report of 4 cases</i> Necip Fazıl Erdem, Zeynep Gümüşer, Kürşat Aladağ, Nasuh Kolsuz, Gökhan Göçmen, Sevda Kalkan, Birsay Gümürlü Targın
09:45-09:55	SS-45 Mandibuler Gömülü Üçüncü Molar Cerrahisinde Kullanılan Üç Farklı Osteotomi Sisteminin Postoperatif Döneme Olan Etkisinin Değerlendirilmesi <i>Evaluation of Postoperative Effect of Three Different Osteotomy Systems Used in Mandibular Impacted Third Molar Surgery</i> Tayfun Cıvık, Bahar Gürsoy, Tuğba Üstün, Hanife Nuray Yılmaz
09:55-10:05	SS-46 Temporomandibular eklemin Redüksiyonlu Disk Deplasmanında Farklı Tedavi Yöntemlerinin Karşılaştırılması <i>The Comparison Of Different Therapies On Temporomandibular Joint Disc Dislocation With Reduction</i> Ebru Deniz Karalı
10:05-10:15	Discussion

Oral Session III A | 26.05.2017 08:30-09:20 | HALL 1

Moderators: Doç. Dr. Bahadır Kan, Yrd. Doç. Dr. Ertan Yalçın

08:30-08:40	SS-47 Lefort I cerrahisinde, piriform ligament manipülasyonu <i>Management of piriform ligament adjunctive to Lefort I surgery</i> Nima Moharamnejad, Behnam Bohluli, Mustafa Sancar Ataç
08:40-08:50	SS-48 Osseoz Displazi Lezyonunun 7 Yıllık Gelişim Evrelerinin Radyolojik Olarak Gösterimi: Olgu Sunumu <i>The Radiological Demonstration of 7-year Developmental Stages of Osseous Dysplasia Lesion: A Case report</i> Hatice Hoşgör, Fatih Mehmet Coşkunes, Alper Enver Sinanoğlu, Bahar Müezzinoğlu, Merva Soluk Tekkeşin
08:50-09:00	SS-49 Farklı Oranlardaki Kemik-İmplant Temas Yüzeylerinin Primer Stabilizasyona Etkisinin Rezonans Frekans Analizi ile Değerlendirilmesi: In Vitro Çalışma <i>Evaluation of Various Bone-Implant Contact Interface Rates Using Resonance Frequency Analysis: An In Vitro Study</i> Anıl Özyurt, Çağlar Bilmenoğlu, Ahmet Altuğ Çilingir
09:00-09:10	SS-50 All-on-four konseptine göre yerleştirilmiş aktif ve pasif dizaynli implantların üç boyutlu sonlu elemanlar analizi ile değerlendirilmesi <i>Evaluation of passive and aggressive designed implants used for all-on-four concept- A finite element methods analysis</i> Zeynep Fatma Zor, Yeliz Kılınç, Erkan Erkmen, Ahmet Kurt
09:10-09:20	Discussion

Oral Session III B | 26.05.2017 08:15-09:15 | HALL 2

Moderators: Doç. Dr. Mehmet Ali Altay, Yrd. Doç. Dr. Alper Sindel

08:15-08:25	SS-51 Kantaronun dış çekimi sonrası yara iyileşmesi üzerine etkilerinin deneysel olarak incelenmesi <i>Experimental evaluation of the effectivity of Hypericum Perforatum on the alveolar bone healing after tooth extraction</i> Gülfeşan Çanakçı, Osman A. Etöz
08:25-08:35	SS-52 Düşük Yoğunluklu Lazer Uygulamasının Endodontik Cerrahi Sonrası Yumuşak ve Sert Doku İyileşmesi Üzerine Etkileri <i>Effects Of Low-Level Laser Therapy On Soft And Hard Tissue Healing After Endodontic Surgery</i> Revnak Metin, Ufuk Tatlı, Burcu Evlice
08:35-08:45	SS-53 Rett Sendromlu Hastaya Dental ve Anesteziyolojik Yaklaşım <i>Dental And Anesthesiological Care Of A Patient With Rett Syndrome</i> Çağrı Vural, Kevser Sancak, Hami Hakiki, Emre Yurttutan
08:45-08:55	SS-54 Farklı all-on-four dizaynlarının biyomekanik analizi <i>Biomechanical analysis of different-all-on four designs</i> Yeliz Kılınç, Zeynep Fatma Zor, Erkan Erkmen, Ahmet Kurt
08:55-09:05	SS-55 Yutma Güçlüğüne Sebep Olan Posterior Maksillanın Büyük Fibröz Displazisi: 7-yıllık Takip ve Literatür Derlemesi <i>Large Fibrous Dysplasia of the Posterior Maxilla Resulting with Dysphagia: 7-years Follow-up and Literature Review</i> Eren İlhan, Poyzan Bozkurt, Erdal Erdem
09:05-09:15	Discussion
09:15-09:25	Coffee Break

Oral Session III C | 26.05.2017 08:15-09:15 | HALL 3

Moderators: Doç. Dr. Ediz Deniz, Yrd. Doç. Dr. Bilal Ege

08:15-08:25	SS-56 Cocuklarda Dentigeröz Kistin Dekompresyonla Tedavisi <i>Decompression as a Treatment of Mandibular Dentigerous Cyst in Children</i> Mehmet Emre Yurttutan, Kevser Sancak, Ayşegül Mine Tüzüner Öncül
08:25-08:35	SS-57 Lökosit ve trombositten zengin fibrin uygulamasının serbest dişeti grefti verici bölge iyileşmesi üzerine etkilerinin değerlendirilmesi <i>Evaluation of the effect of leukocyte and platelet rich fibrin on wound healing of palatal donor sites after free gingival grafting procedures</i> Serap Gülsever, İbrahim Sina Uçkan
08:35-08:45	SS-58 Önce Cerrahi Yaklaşımı İle Yapılan Ortognatik Cerrahi İşlemleri Hayat Kalitesini Artırıyor Mu? <i>Does Surgery First Approach in Orthognathic Surgery Improve Quality of Life?: A Longitudinal Prospective Study</i> Gamze Şenol, İlker Burgaz, Sina Uçkan
08:45-08:55	SS-59 Cerrahi Destekli Hızlı Üst Cene Genişletmesinin Farengial Havayolu Üzerindeki Etkisinin Sefalometrik Olarak Değerlendirilmesi <i>Effects of Surgically Assisted Rapid Maxillary Expansion on Pharyngeal Airway Space: Cephalometric Evaluation</i> Pınar Yüce, Hatice Hoşgör, Bahadır Kan, Fatih Mehmet Coşkunes, Ayşe Burcu Altan
08:55-09:05	SS-60 Dinamik navigasyon sistemleri dental implant cerrahisinin geleceği mi? Klinik vaka sunumları <i>Is dynamic navigation systems the future of dental implant surgery? Clinical case reports</i> Hasan Onur Şimşek
09:05-09:15	Discussion
09:15-09:25	Coffee Break

Oral Session III D | 26.05.2017 09:25-10:35 | HALL 2

Moderators: Yrd. Doç. Dr. Fatih Cabbar, Yrd. Doç. Dr. Mert Bülte

09:25-09:35	SS-61 Dentofasial Deformite Hastalarının Yalnız Ortognatik Cerrahi Yaklaşımı Sonrası Dental İmplant ile Rehabilitasyonu: Olgu Sunumları <i>Rehabiliton of Dentofacial Deformity Patients with Surgery Only Orthognathic Approach and Implant Placement: Case Series</i> Baran Ağırbaş, Gamze Şenol, Sina Uçkan
09:35-09:45	SS-62 Düşük enerji seviyeli lazerin distraksiyon osteogenezisinde biyostimulatif etkisinin incelenmesi <i>Investigation of the biostimulative effect of low level laser in distraction osteogenesis</i> Gökhan Güler, Bahar Gürsoy
09:45-09:55	SS-63 Medikal Onkoloji Uzmanlarının Bifosfonat İlaç Grubu Ve Bifosfonatla İlişkili Cene Osteonekrozlarına Dair Tutumuna İlişkin Anket Çalışması <i>Knowledge And Approach Of Medical Oncologists On Bisphosphonates And Bisphosphonate Related Osteonecrosis Of Jaws: A Survey Study</i> Damla Torul, Mehmet Cihan Bereket, Mehmet Emin Önger, Bahaddin Yılmaz, Metehan Keskin
09:55-10:05	SS-64 Farklı gargara solüsyonlarında bekletilen ve farklı beyazlatma protokolü uygulanan dişlerdeki renklenme miktarlarının değerlendirilmesi <i>Evaluation of the tooth discoloration for different types of mouthwashes and different bleaching materials</i> Zeynep Fatma Zor, Pınar Çevik
10:05-10:15	SS-65 Kemik ve Doku Seviyesi Silindirik İmplantların Karşılaştırmalı Stres Analizi: (3B-SEA Çalışması) <i>A Comparative Stress Analysis on Bone-Level and Tissue-Level Cylindrical implants: (3D-SEA Study)</i> Mesut Tuzlali, Esma Başak Gül Aygün, Mustafa Zortuk, Hüseyin Berkay Belgin
10:15-10:25	Discussion

INVITED SPEAKERS

Dr. Faustino Acebal Blanco

Personal Information:

Date of Birth: 4th November of 1966.

Born in Granada.

Academical Education:

Bachelor of Medicine and Surgery from the University of Granada, 1991.

Doctor Specialist in Oral and Maxillofacial Surgery since 1997.

Fellowship EACMFS in Orthognatic Surgery in Maxillofacial Department of the A-Z St Jan Hospital, Bruges, Belgium. (July 1995 and July/August 1997.)

Doctor's degree in Medicine and Surgery from University of Granada, May 2011, doctoral thesis: "Contribution to the studies of Development of the human mandible"

Master in Tissue Engineering by the University of Granada, 2007.

Professional Current position:

President of the Board of Directors of Andalusian Association in Oral and Maxillofacial Surgery (AACOMF)

Specialist in the Area of Oral and Maxillofacial Surgery of the Hospital Complex of Jaen, from 2003. SAS

Functional Responsible in Oral and Maxillofacial Surgery Service of Hospital Complex of Jaen, from 2003.

Member of the Research Group of Immunogenetics in the University of Jaen, School of Experimental Sciences, BIO 294, from 2005.

Accreditation Expert Level Quality, according to Accreditation of Professional Competencies Program in Oral and Maxillofacial Surgery (v.2.1). Seville, April 2017.

Rehabilitation of the Atrophic Mandibular Posterior Segment with Short Implants

Rehabilitation of the atrophic mandibular posterior segment is a challenging procedure. The rehabilitation of a complete mandibular alveolar process atrophy is easy to resume. There are two clinical solutions to this case, removable prosthesis retained with implants or a fix prosthesis placed on implants located in both cases between the inferior alveolar nerve foramen. When facing a case of isolated mandibular atrophic posterior segment there are a limit for the length of the implants that can be used because the presence of the inferior alveolar nerve. In such cases there are different points of view, reconstructing the alveolar process and using standard length implants, lateralization the alveolar nerve and using standard length implants or using short implants in the remaining alveolar process. In this presentation we go through those dilemmas and we try to give the reasons based on scientific evidence to use shorts implants in the rehabilitation of the mandibular posterior atrophic segments. The controversy about the success rate of short and standard length implants and the biomechanical reasons are analyzed. We conclude that rehabilitation of the mandibular posterior atrophic segments with short implants is not better or worse than any other technique, it has precise indications and is a predictable

Dr. Alexandre L. Ivanov

Personal Information

Professional degree: PhD in medicine, maxillofacial surgeon.

Languages spoken: French, English, Italian, Russian.

Tel: +7 499 246 6102, +7 916 1130610

E-mail: dr.ivanov@cleft.ru

Employment

2006 – present

Central Research Institute of Stomatology,

Head of pediatric maxillofacial surgery department

Education

2003 – 2006 Central Research Institute of Stomatology and
Maxillofacial Surgery

Doctor's degree candidate

2002 – 2003 Central Research Institute of Stomatology and Maxillofacial Surgery

Post-graduate course

Topic: Application of stereolithographic methods in pediatric maxillofacial surgery.

2000–2002 Central Research Institute of Stomatology and Maxillofacial Surgery, Residency

1994 – 2000 Lomonosov Moscow State University Faculty of Basic Medicine

Memberships:

EACMFS – Active member, Councillor for Russian Federation as of September 2014

Prizes and Awards:

2015-1st Channel Special Prize

2005-The best project at the Russian innovations contest

Scope of surgical activity includes surgical treatment of trauma, congenital facial anomalies, bone pathology, craniofacial surgery, 3D computer planning of surgery.

Scientific interests: new methods of surgical treatment, congenital pathology, 3D modeling preparation for surgical treatment

Rehabilitation of Cleft Lip Patients

The cleft lip and palate conditions lead to many deformations both esthetic and functional, primary and secondary. Up to now multiple different algorithms exist in the practice to treat such patients. Nevertheless no one can be considered as best and universal. Mistakes and inconvenience of primary surgeries provoke severe secondary conditions, which can not be fixed successfully without good approach. The rehabilitation procedures must include not only surgery but wise early and late orthodontics, surgical procedures don't finish with primary surgeries. Our algorithm consists of consecutive surgical procedures performed with functional principles and relevant functional therapy coordinated with surgical timetable. The algorithm is universal for almost any type of cleft. The surgery starts at the ages 3-6 months with functional cheilorhinoseptoplasty followed by one stage cleft palate closure using our own technique. New technique of endonasal activators is used to improve the results after primary nose surgery. The anatomically shaped retainers were used since 2010 for more than 100 patients with cleft lip. Average three changes of nostril retainers were required after the surgery before achieving stable results. Insertion and positioning of the retainers is facilitated by their design. Due to the shape, they do not require external fixation and are well tolerated by patients. When in position the device is fully inserted in the nasal cavities and is practically invisible. The average period of use was 6-8 months after surgery. After the palate closure the orthodontic and speech therapy are necessary. Alveolar bone grafting is going on at the age of 7 years after the orthodontic preparation is complete. We use the autologous bone graft from mandible to close the defect. The preliminary analysis has shown 91% of good result after bone grafting. Particular principles and tricks are necessary to follow to increase the efficacy of such surgery. The alveolar bone grafting must be considered as central procedure in cleft patient rehabilitation. The success of such surgery influences the subsequent steps and final result. Until the end of rehabilitation the patient can require orthognathic surgery, corrective lip surgery, open rhinoseptoplasty. This is crucial to have all surgical possibilities in the cleft centers to avoid complications and be able to complete the rehabilitation. The good algorithm must be universal, simple, understandable and consecutive.

Dr. Anatoly Kulakov

PhD, Doctor of medical sciences, professor, member of Russian Academy of Sciences, Honorary scientist of Russian Federation. Director of the Central Research Institute of Stomatology and Maxillofacial Surgery (Moscow), head of clinical and experimental implantology department. Has more than 30 years of working experience. Author of more than 320 scientific publications and 18 inventions. Main interests are bone morphology and regeneration following the dental implantation and surgical reconstructions. Winner of the award of Government of Russia in the field of science and technology for development and application of methods of facial and dental implantation and reconstruction of the defects of maxillofacial area in clinical practice.

Functional and Aesthetic Rehabilitation of Patients with Jaw Defects

Introduction: In group of patients with tumors of craniofacial region especially malignant ones, radical operations result in large combined defects involving jaws. Number of patients with gunshot wounds resulting in similar defects is still significant. The recent successful rehabilitation in these groups included only defect restoration with various revascularized grafts combined with huge and unfunctional prosthetic constructions. Complete anatomical reconstruction of bone and soft tissues becomes possible with contemporary digital software. Dental implantation completes restoration of dental-jaw system, achieving significant aesthetic rehabilitation.

Objective: To improve the quality of functional and aesthetic rehabilitation of patients with jaw defects using digital modeling of bone-reconstructive operations and dental implantation.

Methods: 89 patients with combined defects of low and mid face of various aetiology underwent microsurgical tissues auto-transplantation since 2012 till 2017: 64 – revascularised fascio-cutaneous fibula flap, 7 – revascularised fibula without fascio-cutaneous component; 5 – flap including revascularised iliac crest, 6 – forearm flap, including radial bone, 7 – revascularised cortical-periosteal femoral flap. 25 patients underwent dental implantation on both jaws with prosthetic rehabilitation using conditionally removable prosthesis constructions based on implants.

Results: Digital operation modeling was performed according the features of implant based prosthetic construction, i.e. according the principle of “backward planning”. The necessary revascularised auto-grafts configuration was achieved using steriolithographic intrasurgical templates manufactured with CAD|CAM aid. The bone modeling was performed before cutting supplying donor vessel. In the majority of cases fibular grafts were used being the most suitable ones for modeling and implantation thanks to its specific blood supply. In 2 cases (2,25%) revascularised auto-graft necrosis caused by venous thrombosis took place in the early post-operative period.

Conclusion: Combination of “backward planning” method of reconstructive operations and dental implantation with prosthetic treatment in patients with jaw and combined facial defects completely restores bone and soft tissue facial structures, allowing to perform complex rehabilitation, achieving significant functional and aesthetic results.

Dr. Alexander Nerobeev

PhD, Doctor of medical sciences, professor, member of Russian Academy of Sciences, Honorary scientist of Russian Federation. Director of the Central Research Institute of Stomatology and Maxillofacial Surgery (Moscow), head of clinical and experimental implantology department. Has more than 30 years of working experience. Author of more than 320 scientific publications and 18 inventions. Main interests are bone morphology and regeneration following the dental implantation and surgical reconstructions. Winner of the award of Government of Russia in the field of science and technology for development and application of methods of facial and dental implantation and reconstruction of the defects of maxillofacial area in clinical practice.

Critical Situations in Maxillofacial Surgery (Vascular Malformations, Neurofibromatosis)

Treatment of patients with major vascular malformations is combined. Preliminary examination includes an ultrasound, angiography to determine a possibility of afferent vessels embolization. If this method of examination is not available - contrast-enhanced CT scan is performed.

1-4 days before formation surgical removal, sequential superselective embolisation of afferent vessels to arterio-venous malformation is performed. Embolization without surgery usually leads to malformation recurrence.

During the surgical treatment main focus is on leading vessels ligation, trying to maintain the venous circulation system.

In venous malformations treatment, especially when they are connected to the veins stemming from the base of the skull, preliminary vessels compression is necessary, since excessive ligation may cause venous disorders in the brain meninges.

A deep tissue sewing is used with strengthening the seams on gauze or silicon fixators. It is reasonable to use fragmented laser coagulation of the altered tissue leaving "gaps" between invasion points.

Method choice in large neurofibromas removal is limited by volume of blood loss. Incremental treatment is acceptable, at the first stage laser ablation with ultrasound control is performed. Further strategy depends on the results.

These methods allow major formation removal with increased blood flow and minimal risks for patient's health.

Dr. Ingrid Różyło-Kalinowska

Prof. Ingrid Różyło-Kalinowska, MD, PhD, DSc. graduated from the Faculty of Medicine of the Medical University of Lublin, Poland, in 1997. In the same year she started post-graduate studies in radiology. In the years 1998-2007 she worked in the 2nd Department of Medical Radiology of the Medical University of Lublin. In 1999 she was awarded PhD degree with merits in the Medical University of Lublin. In 2004 she was awarded the DSc degree by the Medical University of Warsaw, Poland.

In 2010 she was awarded Full Professor title by the President of Poland. In the years 2007-2011 she was working as an Assistant Professor in the Department of Dental and Maxillofacial Radiology of the Medical University of Lublin. In 2012 she became Head of the Independent Unit of Propedeutics of Dental and Maxillofacial Radiology of the Medical University of Lublin. She is specialist in radiology and diagnostic imaging. Scientific work of Ingrid Różyło-Kalinowska includes over 200 full papers and over 300 conference contributions. She was supervisor of 9 completed PhD theses, 2 on-going PhD processes as well as of 11 MSc dissertations.

She completed 5 training periods abroad: Autónoma University, Madrid, Spain (1995), University of Granada, Spain (1995), Gregorio Marañón Clinical Hospital, Complutense University, Madrid (1996), King's College Hospital and Guy's and St. Thomas' Hospital, London, UK (1996), Hospital Lariboisière, Paris, France (2000).

Her didactic work includes dental radiography and radiology, maxillofacial radiology, medical radiology and diagnostic imaging for dentists, medical radiologists as well as Polish and English Division dental students. She is Founding Member of the European Academy of DentoMaxilloFacial Radiology, the member of the Central Council of the EADMFR, Chairman of the Specialization Committee of the EADMFR, member of the Junior Committee of the EADMFR as well as Task Force of the EADMFR. She hosted the 3rd Junior Meeting of the EADMFR in Lublin, Poland, in 2016.

She is the Regional Director of International Association of Dentomaxillofacial in Europe. She is an active member of the European Society of Head and Neck Radiology as well as the European Society of Radiology. She is the President of the Lublin Region Division of the Polish Dental Society. She is the Chairman of the Section of DentoMaxillofacial Radiology of the Polish Medical Radiological Society.

She is a member of two Committees convened by the Minister of Health of Poland regarding Guidelines in Radiology and External Audits in Radiology as well as Specialization Committee in Radiology.

She belongs to the editorial boards of several scientific journals and serves as a reviewer of manuscripts submitted to IF journals such as Angle Orthodontist, Forensic Science International, Oral Radiology, Medical Science Monitor, Acta Radiologica, European Journal of Orthodontics, Clinical Oral Investigations, Advances in Medical Sciences.

She is co-author of 4 textbooks "Radiologia stomatologiczna" (Dental Radiology, 2007), "Tomografia wolumetryczna w praktyce stomatologicznej" (Cone-Beam CT in Dental Practice, 2012), "Współczesna radiologia stomatologiczna" (Contemporary Dental Radiology, 2nd Edition, 2015), "ABC radiografii i radiologii stomatologicznej" (ABC of dental radiography and radiology, 2016), 4 chapters on dentomaxillofacial radiology in the textbooks "Chirurgia szczękowo-twarzowa" (Maxillofacial Surgery, 2006), "Periodontologia współczesna" (Contemporary Periodontology, 2014), "Radiologia. Diagnostyka obrazowa" (Radiology. Imaging diagnostics, 2014), "Współczesna stomatologia wieku rozwojowego" (Contemporary Paediatric Dentistry, 2016) as well as parts of the "English-Polish and Polish-English Dental Dictionary" (1999) and "Practical Dental Dictionary" (2016). She translated 8 medical textbooks (including 3 on dental and head and neck radiology) from English or German to Polish. She speaks fluent English, French, Spanish and Polish (as native language).

Maxillofacial Ultrasound

Although in medical radiology the role of ultrasound scanning has been established for decades, in dentistry and maxillofacial imaging it is still underestimated and underused investigation. It is inexpensive, non-harmful and can provide on the spot diagnosis for your patients. It is a very useful tool in surgery to look at lumps of the neck including thyroid nodules, to study such structures such as salivary glands, masticatory muscles, tongue and other soft tissue of the oral cavity.

Contents of the lectures:

1. Properties of ultrasound and image generation.
2. Maxillofacial anatomy regarding ultrasound scanning.
3. Basic signs and symptoms in ultrasonography.
4. Basic differential diagnosis of ultrasonographic findings in the head and neck.
5. Fine needle and core biopsy under US guidance.
6. Interactive case discussion.

Dr. Mehmet Manisalı

Mehmet Manisalı was born in Istanbul in 1958. He finished English High school in Istanbul in 1977. Having qualified from Bristol University Dental school in 1982 he then obtained a Masters degree in University of London. He completed his medical studies in the same university in 1992. In year 2000 he became a specialist in maxillofacial surgery and was appointed as a consultant to St. George's Hospital, University of London. He still holds this post. His areas of special interest are; facial trauma, orthognathic surgery, facial aesthetic surgery, orbital surgery and management of skin cancer.

Case Discussions in Maxillofacial Trauma

Ten interesting facial trauma cases have been selected for presentation with a view of triggering audience participation. The themes will include pediatric to geriatric and will address every region in the face.

Dr. Ashraf Messiha

EDUCATION

1975-1976 Hendon Grammar School - Hendon, North London.

1976-1981 Townfield school - Hayes, Middlesex.

1981-1982 Davies's College (Private) - 66 Southampton Row London, WC1B 4BY.

Awarded G.C.E. 'O' and 'A' Levels

1983-1987 University of Liverpool

Faculty of Medicine, School of Dental Surgery Pembroke Place, Liverpool.

Awarded Bachelor of Dental Surgery, B.D.S. (Liverpool).

Awarded Runner up Prize – UK & Ireland - in Oral & Maxillofacial Surgery for Final Year Students by The British Association of Oral & Maxillofacial Surgeons University College Dublin

1995- 1999 Faculty of Medicine Earlsfort Terrace, Dublin 2.

Awarded 1st. class honours Anat.II.

2nd. class honours overall, in the combined class (1st+2nd year),

Awarded Honours in 3rd. year of medicine, in medical informatics.

Awarded Bachelor in Medicine , Bachelor in Surgery , Bachelor in the Arts of Obstetrics M.B.,B.Ch.,B.A.O (NUI)

2006 Awarded Membership of the Royal College of Surgeons in Ireland M.R.C.S., R.C.S.I (Surgery in General)

2010 Awarded Membership of the Faculty of Dentistry of the Royal College of Surgeon in Ireland (General Dentistry

FRCS in ORAL & MAXILLOFACIAL SURGERY

Intercollegiate Specialty Board

PRIZES AND AWARDS

(1) First Prize Secondary School Athletics, Representing my school in the all borough championships.

(2) Second place in UK & Ireland, as a Final year student in Oral Surgery Annual Prize (1987).

(3) Honours at Medical School - Preclinical

(4) 1st prize competition Winner –Accident and Emergency Radiology

Held at Northwick Park & St. Mark's Hospitals – competing with well over 450 doctors working at A & E departments in the UK.

When do you offer Orthognathic surgery in Obstructive sleep apnoea?

The management of obstructive sleep apnoea has seen a change in trend. The presentation will discuss evidence in surgical management. In particular I will present our proto- col at St George's OMFS department and will cover assessment, planning, and show complex surgical cases.

I would like to share with the audience few select cases where orthognathic surgery was offered for severe OSAS.

The meeting will focus on assessment, diagnosis, pathway and joint orthognathic and orthodontic input in surgical and non-surgical treatment.

Are we managing deranged TM joints adequately?

o

The management of derangement of the Temporomandibular joint is discussed. Evidence in the literature as well as surgical and non surgical techniques are discussed.

I will share with the audience few select complex cases of TMJ surgery. In particular I will show techniques I adopt in Plication, discectomy, arthroplasty with conchal grafts, ankylosis release and TMJ replacements.

The meeting will focus on assessment, diagnosis, developing a protocol and pathway for the various surgical interventions that we can offer in cases where derangement has led to the structurally damaged TM joint.

Dr. Reza Tabrizi

Dr. Reza Tabrizi is assistant professor of Oral and Maxillofacial surgery ,Shahid Beheshti University of Medical Sciences and a senior researcher in Cranimaxillofacial research center in Tehran University of Medical science. Fellowship of microvascular surgery and reconstruction in 2011.Head of department of CMD 2012-2014 of Shiraz university .AOCMF middle east faculty member since 2014.Fifty five publications in international journals and author of” Basics of Microvascular Reconstruction of Maxillomandibular Defects” in the text book of advanced oral and maxillofacial surgery vol 2.Reconstruction and orthognathic surgery are my interested fields.

Midface Distraction Osteogenesis Current Concepts and Pitfalls

Midface distraction osteogenesis is a reliable approach for correction of midfacial-retrognathia.

Pre-operation evaluation and precise surgical technique with post-operation care are crucial for predicted results. In this lecture, several retro-face patients are discussed and surgical outcome is debated.

Reconstruction Soft Tissue Maxillofacial Defects

Soft tissue defects due to trauma and cancer surgery are common in the maxillofacial area. Various flaps can be used to restore such defects .In this lecture pectoralis major , latissimus dosi ,submental ,trapezious and anterior lateral flaps are discussed.

Dr. Chingiz Rahimov

Department of oral and maxillofacial surgery, Azerbaijan Medical University, Baku, Azerbaijan

Executive Profile:

- *Professor and Chairman of Oral & Maxillofacial surgery department of Azerbaijan Medical University*
- *35 years of hands-on experience in Dental Surgery, 30 years of practice in Oral and Maxillofacial surgery, 33 years of scientific research and 22 years of teaching experience.*
- *Over 100 published articles, of which 18 were added to the international scientific database PubMed*
- *3 international grants, 2 medical inventions, 2 rationalization proposals*
- *Have trained 8 PhD specialists, (3 current PhD students) and 2 MDM*

Core Accomplishments:

- *The youngest Doctor of Science in medicine among former USSR countries within specialty of maxillofacial surgery.*
- *First time in the world practice: With the help of rapid medical prototypic and virtual planning methods the patient with extensive tumor undergoes resection of major part of the mandible and immediate transfer of free fibula flap which was pre-bended and simultaneously pre-implanted via navigation device and immediately loaded by orthopedic devices supported by dental implants. As a result, patient undergoes one-step procedure with totally recovered functions of meal, speech and facial aesthetic.*
- *First time in Azerbaijan: Performing reconstructive surgeries based on preoperative planning method supported by stereolithography and virtual planning. Using titanium implants in Arthroplasty. Reconstruction of the mandible with the help of free fibula flap. Arthroscopy and arthrocentesis of TMJ. Minimal invasive transconjunctival approach for orbital reconstruction. Reconstruction of the zygoma-orbital complex through coronar approach. Distraction osteogenesis of the jaws. Rehabilitation of the patients with significant post ablative defects of the jaws with the help of dental implants.*

Professional Experience:

1979-1981 Oral Surgeon at Governmental Out Patient Clinic of Nakhichevan autonomous Republic of Azerbaijan

1985-1986 Senior staff scientist at Azerbaijan Institute of Advanced Medical Studies named after A.Aliyev

1992 Associate Professor at Oral & Maxillofacial surgery department of Azerbaijan Medical Institute

1992-1993 Supervised concerns in healthcare and social problems as a Deputy Head at the Department of Humanitarian Policy of Presidential Office of Azerbaijan Republic

1993-1998 Worked as the head of department in the Department of Health and Social problems by the Cabinet of Ministers of Azerbaijan Republic

1997-2000 Worked as a National Coordinator of antidrug efforts supported by U.N.D.P in Azerbaijan

1998 Was elected to the position of professor of Department of Oral & Maxillofacial surgery of Azerbaijan Medical University

2004 – today Head of the Maxillofacial Surgery Department of the 1st municipal hospital of Baku

2007 and 2012 Elected as a chairman of Oral & Maxillofacial surgery department of Azerbaijan Medical University

Integration of Modern Computer Technologies in Reconstructive Cranio-facial Surgery

Introduction. The indications and possibilities for reconstructive procedures are permanently increasing within craniofacial surgery induced by demands of the patient and progress of medical technologies. It is also well known that this specific region is associating with complex anatomy, close relationship of anatomically vital and important structures and high impact to patients' quality of the life requires considerable precise approach surgical procedures and clear preoperative planning. The history of preoperative planning, simulation and navigation is showing increasing rates of development especially last decades. Moreover more attention is given on the patient right nowadays. The aim of current study is to demonstrate developmental evolution of preoperative virtual planning and it's possible application in reconstructive craniofacial surgery.

Materials and methods. Patients with different dento-alveolar, posttraumatic, postablative, congenital and acquired craniofacial defects and abnormalities were treated within study. All patients were asses pre- and postoperatively by the means of clinical and radiological examination. As preoperative planning tool Materialise Mimics software (Belgium) was used.

Results. In all cases reasonable esthetic and functional results were achieved. Postoperative comparative evaluation showed equivalence in preoperative planning data and postoperative results. In all patients considerable rates of function and esthetic parameters restoration and therefore normalization of the quality of life.

Conclusions: Combination of virtual computer simulation and navigation principles could significantly improve functional and esthetic outcomes of cranio-facial reconstructive procedures in the treatment of different craniofacial deformities. Virtual planning and navigation guides deliverer from application of rapid prototyping technology in reconstructive procedure.

Dr. Manlio Galie

Dr. Manlio Galie is clinical professor at the St. Anna University Hospital of Ferrara - Italy, Department of Cranio Maxillo Facial Surgery - Center for Orbital Pathology & Surgery (Director and Chief: Prof. Luigi C. Clauser). He has completed formal training in both Medicine MD and Dentistry DMD. He specializes in Maxillo-Facial Surgery and in ENT Surgery.

Dr. Galie has lectured as invited speaker to numerous Seminars, Meetings, Roundtables and Congresses in Italy, Europe, and Worldwide.

Author of over 50 publications in National and International Journals he is a Member of the Editorial Board of the Journal of Cranio-Maxillofacial Surgery (Official Publication of the European Association for Cranio-Maxillofacial Surgery – EACMFS).

International Fellow at University of California, Los Angeles (UCLA), Craniofacial Center. Member of the European Clinical Network: EUROCRAN and ORPHANET.

Member of the following Associations: EACMFS (European Association for Cranio-Maxillofacial Surgery), SILPS (Society for Cleft Lip and Palate and Craniofacial Malformation Study and Treatment), SICMFS (Italian Society of Maxillofacial Surgery), IAOMS (International Association of Oral & Maxillofacial Surgeons).

Interested in new innovations in cranio-maxillo-facial surgery his special interests are in craniofacial surgery, orbital surgery , reconstructive surgery and total facial rehabilitation, orthognathic surgery, cleft surgery, tumor surgery of the oro-maxillofacial area.

Current researches: Tissue engineering & Distraction Osteogenesis. Dr.Galie is a Member and Teacher of the EACMFS Educational Rolling Programme Regional Courses in Europe and Eastern Countries.

Dr. Mehmet Koçak

Associate Professor, Diagnostic Radiology & Nuclear Medicine, Rush Medical College of Rush University Medical Center

Education & Training

Medical College of Wisconsin Affiliated Hospitals - Fellowship

Medical College of Wisconsin Affiliated Hospitals - Residency

Istanbul University Faculty of Medicine - Medical School

Certifications & Licensure

2015 – 2017 IN State Medical LicenseIN State Medical License

2009 – 2017 IL State Medical LicenseIL State Medical License

1999 – 2017 WI State Medical LicenseWI State Medical License

American Board of Radiology- Diagnostic Radiology

American Board of Radiology- Neuroradiology

Clinical Expertise

Functional MRI

Magnetic resonance imaging (MRI)

Neuroimaging

PET scan

Imaging Evaluation of Trigeminal Neuralgia

Trigeminal neuralgia is a debilitating pain syndrome in the sensory distribution of the trigeminal nerve. Compression of the cisternal segment of the trigeminal nerve by a vessel, usually an artery, is considered the most cause of trigeminal neuralgia. A number of additional lesions may affect the trigeminal nerve anywhere along its course from the trigeminal nuclei to the most peripheral branches to cause facial pain. Relevant differential considerations are reviewed starting proximally at the level of the brainstem.

Dr. Ümit Ertaş

Dr. Ertaş Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde profesördür. Dr. Ertaş lisans eğitimini 1994 yılında Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde tamamlamıştır. Mezuniyeti sonrası, 1995 yılında Ağız Diş ve Çene Cerrahisi bölümünde doktora eğitimine başlamıştır. 1999 yılında doktora derecesini aldıktan sonra aynı yıl yardımcı doçent ünvanı almıştır. 2005 yılında Doçent olan Dr. Ertaş 2010 yılında profesör olarak atanmıştır. Çok sayıda ulusal ve uluslararası yayını vardır ve pek çok kez oral ve maksillofasiyal cerrahi konusunda ulusal ve uluslararası sunumlar yapmaktadır. İlgi alanları; ortognatik cerrahi, yarık damak ve dudak, maksillofasiyal travma ve dental implantolojidir.

Dr. Ertaş is professor in Ataturk University Faculty of Dentistry. Dr. Ertaş finished undergraduate education at Ataturk University Faculty of Dentistry in 1994. After graduation, he started postgraduate education in Department of Oral and Maxillofacial Surgery in 1995. He has obtained doctorate degree in 1999, in the same year, became an assistant professor. Dr. Ertaş appointed as an associated professor in 2005 and as a professor in 2010. He has many international and national published articles and he has made numerous international and national presentations about oral and maxillofacial surgery. His interests are; orthognatic surgery, cleft lip and palate surgery, maxillofacial traumatology, TMJ disorders and surgery, and dental implantology.

Evaulation of Sleep-Breathing Disorders on Maxillofacial Surgery Facial Profile or Airway?

Orthognathic surgery techniques are frequently used to treat jaw and face discrepancies that position, aesthetic and functional abilities are affected. Most of the surgeons have focused on the esthetic and occlusal functional outcomes of orthognathic surgeries. Moreover, the patients' primary expectation from these surgeries is mostly aesthetic. On the other hand, surgical skeletal movements may also cause changes in the pharyngeal airway space (PAS) by pushing and stretching of soft tissues. The soft palate, tongue, hyoid bone and associated soft tissues are associated with mandible and maxilla, and the surgical skeletal movements of mandibular or maxillary bones may result in changes in position or tension of these structures. This is especially important in patients who have class III skeletal relationship and who need mandibular set-back component for treatment. The constriction of PAS may occur after the treatment, and narrowing of the PAS might be the predisposing factor for obstructive sleep apnea syndrome (OSAS). OSAS is a potentially life threatening disorder characterized by repetitive partial or complete upper airway obstruction during sleep. OSAS is regarded as one of the risk factors of hypertension, ischemic heart diseases, and cerebro-vascular diseases. Excessive day time sleepiness, fatigue, confusion, headaches, reduced attention and impaired memory are OSAS' some common symptoms and these all lead to diminished social function and quality of life.

The aim of this presentation is to evaluate the effects of orthognathic surgery on the pharyngeal airway and respiratory function and to emphasize the importance of polysomnographic evaluation and 3D imaging techniques in the treatment planning of orthognathic surgery.

Maksillofasiyal Cerrahide Uyku Solunum Bozukluklarının Değerlendirilmesi: Fasiyal Profil mi, Hava Yolu mu?

Ortognatik cerrahi teknikler, pozisyon, estetik ve fonksiyonel işlevlerin etkilendiği çene ve yüz uyumsuzluklarını tedavi etmek için sıklıkla kullanılır. Çoğu maksillofasiyal cerrah, ortognatik cerrahinin estetik ve oklüzal fonksiyonel sonuçlarına yoğunlaşmıştır. Üstelik, hastaların bu cerrahilerden temel beklentisi çoğunlukla estetikdir. Fakat cerrahi iskeletsel hareketler yumuşak dokuları iterek veya gererek faringeal havayolu bölgesinde (FHB) değişikliklere neden olabilirler. Yumuşak damak, dil, hyoid kemik ve ilgili yumuşak dokular mandibula ve maksilla ile ilişkilidirler ve maksilla veya mandibulanın cerrahi iskeletsel hareketleri bu yapıların pozisyonunda veya geriliminde değişiklik ile sonuçlanabilir. Bu durum, özellikle tedavi için mandibular geriletme bileşeni gereken sınıf III iskeletsel ilişkili hastalarda önemlidir. Tedavi sonrası FHB'de daralma oluşabilir ve bu daralma obstruktif uyku apnesi sendromu (OUAS) için tetikleyici faktör olabilir. OUAS, uyku sırasında tekrarlayıcı, kısmi veya tam havayolu tıkanması ile karakterize, potansiyel olarak hayatı tehdit edici bir bozukluktur. OUAS, hipertansiyon, iskemik kalp hastalıkları ve serebro-vasküler hastalıkların risk faktörlerinden biri olarak kabul edilir. Aşırı gün içi uyuklama, yorgunluk, konfüzyon, baş ağrıları, azalmış dikkat ve hafıza OUAS'ın yaygın semptomlarından ve bunların hepsi birlikte sosyal fonksiyon ve hayat kalitesinde düşüş ile sonuçlanır.

Bu sunumun amacı ortognatik cerrahinin faringeal hava yolu ve solunum fonksiyonları üzerindeki etkisini değerlendirmek ve polisomnografik değerlendirme ile 3 boyutlu görüntüleme tekniklerinin, ortognatik cerrahi tedavi planındaki önemine vurgu yapmaktır.

Dr. Mustafa Sancar Ataç

1997 yılında İstanbul Üniversitesi'nden mezun oldu. 1998 Yılında Gazi Üniversitesinde başladığı uzmanlık ve doktora eğitimini 2004 yılında tamamladı. Uzmanlık eğitimi dahilinde medikal eğitim programını, Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi, Kulak Burun Boğaz ve Anesteziyoloji ve Reanimasyon departmanlarında 2000-2001 yılları arasında tamamladı. 2002, 2004, 2005, ve 2011 yıllarında sırasıyla; New York Üniversitesi Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi Enstitüsü, Kraniyofasiyal bölümü, Seattle Washington Üniversitesi Ağız ve Çene-Yüz Cerrahisi Departmanı, Zürih Hastanesi Çene-Yüz ve Ağız Cerrahisi Departmanı ve Siberya Rusya'daki Ilizarov Ortopedi ve Travmatoloji Merkezini ziyaret etmiştir. Yüzden fazla ulusal ve uluslararası bilimsel yayını ve sözlü-poster tebliği olan Dr. Ataç aynı zamanda 2008 yılından beri Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneğinde sayman olarak görev almaktadır. 2010 yılında doçent ünvanını almıştır. Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği tarafından Avrupa Kraniyomaksillofasiyal Cerrahi Derneğine ve Uluslararası Ağız ve Çene-yüz Cerrahisi Derneğine Türkiye temsilcisi olarak seçilmiştir. İleri implant cerrahisi, ortognatik ve düzeltici dentofasiyal deformite cerrahisi, temporomandibular eklem cerrahisi ve 3 boyutlu medikal dizayn ve baskı teknolojileri Dr. Ataç'ın ilgi alanları arasındadır.

Modified Surgical Approaches for Bone Volume Enhancement in Atrophied Jaws

The bony augmentation of severely atrophied jaws is required for the maintain of esthetic and functional rehabilitation. Various treatment strategies have been described in the literature ranging from osteotomy techniques to distraction osteogenesis about the reconstruction of the atrophic jaws. The J-bone graft technique has been used for the reconstruction of glenoid surfaces with significant bone loss in orthopedic surgery in which the J-shaped bicortical bone graft is harvested from the iliac crest. Because of the osteotomy design, the press-fit fixation into the defect can be achieved. Visor osteotomy is the milestone of the reconstructive surgery for the atrophied mandible which has received some modifications. In the present lecture, different techniques including J-bone graft, autogenous bone harvest from the anterior iliac crest and a new modification of visor osteotomy in which a complete coronal split osteotomy down to the inferior border at the mental region and the results of the retrospective analysis of iliac bone grafting will be summarized.

Atrofik Çenelerde Kemik Hacmini Artırmaya Yönelik Modifiye Cerrahi Yaklaşımlar

İleri derecede atrofik çenelerde, estetik ve fonksiyonel rehabilitasyonun elde edilmesi için kemik ogmentasyonuna ihtiyaç duyulmaktadır. Literatürde, atrofik çenelerin rekonstrüksiyonu için çeşitli osteotomi tekniklerinden, distraksiyon osteogenezisine kadar uzanan farklı teknikler tanımlanmıştır. J şekilli bikortikal kemiğin iliak kristadan elde edildiği J kemik greft tekniği ortopedik cerrahide ileri derecede kemik kaybı olan glenoid yüzeylerin rekonstrüksiyonunda uygulanmıştır. Osteotomi dizaynı ile defektetambir adaptasyon sağlanabilmektedir. Atrofiye mandibulaların rekonstruktif cerrahileri için bazı modifikasyonları da olan Visor osteotomi temel taşlardan birisidir. Bu sunumda, anterior iliak kristadan elde edilen J kemik grefti, ve tam koronal split osteotomisinin mental bölge altınadoğru uygulandığıyenibir Visor osteotomi modifikasyonu ve iliak kemik greft sonuçlarının retrospektif analizleri değerlendirilecektir.

Dr. Emre Benlidayı

Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden 2001 yılında mezun oldu. Aynı fakülte- nin Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda 2008 yılında doktora ve uzmanlık eğitimi- ni tamamladı. 2006 yılında Londra King's College Hospital Maksillofasiyal Cerrahi Depart- manı'nı ve 2014 yılında Salzburg Paracelsus Medical University Maksillofasiyal Cerrahi Departmanı'nı ziyaret ederek klinik ve akademik faaliyetlerde bulundu. Türk Oral ve Mak- sillofasiyal Cerrahi Derneği 15. Uluslararası Kongresi'nde ve Ağız ve Çene Yüz Cerrahisi Birliği Derneği 4. Uluslararası Kongresi'nde iki ayrı araştırma ile en iyi araştırma ödülleri- ni almaya hak kazandı. Doçent unvanını 2013 yılında elde eden Dr.Benlidayı'nın ulusal ve uluslararası dergilerde 40'dan fazla yayını, uluslararası kongrelerde 80'den fazla poster/ sözlü bildirisi bulunmaktadır. Halen Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı öğretim üyesi olan Doç.Dr.Emre Benlidayı'nın ilgi alanları ileri dental implantoloji, ortognatik cerrahi, alveoler yarık onarımı ve sert doku laboratuvar araştırmalarıdır.

Dr.Emre Benlidayı graduated from Faculty of Dentistry, Çukurova University in 2001. He completed PhD and specialty program in Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Çukurova University in 2008. He visited Department of Maxillofacial Surgery, King's Col- lege Hospital, London, United Kingdom in 2006 and Department of Maxillofacial Surgery, Paracelsus Medical University, Salzburg, Austria in 2014 as academic and clinical visitor. He was awarded with the best research in Turkish Association of Oral and Maxillofacial Surgery 15th International Congress and Oral and Maxillofacial Surgery Society 4th Inter- national Congress with two different researches. Dr.Benlidayı became associate professor in 2013. He has more than 40 publications in national and international journals and he presented more than 80 poster/oral presentations in international congresses. He current- ly serves in Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Çukurova University. Dr.Emre Benlidayı's areas of special interest are; advanced dental implanto- logy, orthognathic surgery, alveolar cleft surgery and hard tissue laboratory researches.

Methods to Increase the Success in Late-term Alveolar Cleft Repair

Cleft lip and palate (CLP) is the most observed congenital facial deformity. It occurs in the range of 1 – 1.82 cases per 1000 live births while the incidence varies in different populations. Alveolar cleft repair is an essential part of the surgical management of CLP patients. Autogenous cancellous bone graft is ideal for this procedure because it has high osteogenic potential and includes live bone cells. However, the resorption rate is high at the first year following alveolar cleft repair with autogenous graft. The ideal time of alveolar cleft repair is at the mixed dentition, before the eruption of permanent canine (8 – 11 years). High amount of graft resorption is observed and success rate is low in late-term alveolar cleft repair performed after canine eruption in permanent dentition due to the lack of stimulation effect, which is necessary for graft healing. In this case, what are the methods to increase the success?

Geç Dönem Alveoler Yarık Onarımında Başarıyı Artırmanın Yolları

Dudak damak yarığı (DDY) en sık gözlenen konjenital fasiyal deformitedir. Bazı popülasyonlarda değişkenlik göstermekle birlikte görülme insidansı her 1000 doğumda 1 ve 1,82 aralığındadır. Alveol bölgesindeki yarık boşluğunun greft ile onarımı DDY hastalarının tedavi süreçlerinin vazgeçilmez bir parçasıdır. Otojen kansellöz kemik grefti, yüksek osteojenik potansiyeli ve canlı kemik hücrelerini içermesi sebebi ile bu işlem için idealdir. Ancak otojen greft ile yapılan alveoler yarık onarımı sonrası ilk bir yıl rezorbsiyon oranı yüksektir. Alveoler yarık onarımının başarılı olabilmesi için ideal olarak karma dentisyonda, yarık bölgesine komşu kanin diş sürmeden önce (8-11 yaş) uygulanması gerekmektedir. Kanin diş sürdükten sonra, geç dönemde gerçekleştirilen alveoler yarık onarımında, greft iyileşmesi için gerekli olan stimülasyon etkisinin eksikliğinden dolayı yüksek miktarda greft rezorbsiyonu gözlenmektedir ve başarı oranı düşmektedir. Bu durumda başarıyı artırmanın yolları nelerdir?

Dr. Sırmahan Çakarer

Sırmahan Çakarer 1979 yılında İstanbul'da doğdu. 1997-2002 yılları arasında İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde eğitim gördü. 2002-2008 yılları arasında Ağız Diş Çene Cerrahisi Kürsüsü'nde doktora ve uzmanlığını gerçekleştirdi. 2008 yılında distraksiyon osteogenezisi konusunda doktora tezini tamamladıktan sonra; Münster Üniversitesi araştırma Hastanesi'nde; Prof. Dr. Dr. Siegfried Jaenicke gözetiminde maksilloafsiyal travma ve kemik deformiteleri konusunda fellowship yaptı. Sonrasında Boston Üniversitesi'nde Diş Hekimliği Fakültesi Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Bölümü'nde Prof. Dr. Pushkar Mehra gözetiminde 1 ay süresince TME cerrahisi ve ortognatik cerrahi konusundaki deneyimlerini artırmak amacıyla gözlemci olarak bulundu. 2012 yılında doçentlik ünvanını aldı. Maksillofasiyal cerrahi pratiğine yönelik ulusal ve uluslararası sunum ve yayınları olan Sırmahan Çakarer aynı zamanda İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Dergisi'nde yayın kurulu üyesidir. Son 4 yıldır Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği'nin sekreterliğini yürütmektedir. Halen İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene Cerrahisi Bölümü'nde doçent olarak çalışmalarını sürdürmektedir.

Sırmahan Çakarer was born in 1979 in Istanbul, Turkey. She studied dentistry at the Istanbul University during 1997-2002. She did her residency and Ph.D at the department of Oral and Maxillofacial Surgery at the same university. After having her Ph.D degree in 2008 about distraction osteogenesis; she did a fellowship in maxillofacial traumatology and maxillofacial bone deformities under the tutelage of Prof Dr Dr Siegfried Jaenicke at the Teaching Hospital of Muenster University. After completing her fellowship she visited Boston University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery as an observer for 1 month in order to extent her knowledge in TMJ surgery and orthognatic surgery. She promoted to associate professor in 2012. She has numerous national and international presentations and publications about the oral and maxillofacial surgery practice. She is in the editorial team of Journal of İstanbul University Faculty of Dentistry. She serves as general secretary of Turkish Association of Oral and Maxillofacial Surgery for the last four years and she is already working as associate professor in Istanbul University Faculty of Dentistry at the Department of Oral and Maxillofacial Surgery.

The Use of Reconstruction Plates in the Management of Benign Mandibular Pathologies

Reconstruction plates are used in oral and maxillofacial surgery practice, in the management of complex fractures, in ablative surgery of the benign and malignant tumors, for the prevention and management of the pathological fractures. The main goal of the use of the reconstruction plates is to provide the continuity of the mandible arch and provide support to the outer soft tissue, which in turn can support functional and aesthetic rehabilitation of the patient.

In this lecture, the aim of using the reconstruction plates in the management of the benign aggressive lesions of the jaws such as keratocyst, ameloblastoma and odontogenic myxoma, the choice of intraoral and extraoral surgical approaches, criteria, intraoperative pitfalls and presurgical preparation will be summarized.

Benign Mandibular Patolojilerin Tedavisinde Rekonstrüksiyon Plaklarının Kullanımı

Rekonstrüksiyon plakları oral ve maksillofasial cerrahi pratiğinde; kompleks kırıkların tedavisinde, benign ve malign tümörlerin ablative cerrahisinde, patolojik kırıkların önlenmesinde ve tedavisinde kullanılan materyallerdir. Rekonstrüksiyon plaklarının kullanımının temel amacı mandibulanın devamlılığını sağlamak, yumuşak dokunun desteğini sağlamak dolayısıyla hastanın fonksiyonel ve estetik rehabilitasyonunu sağlamaktır.

Bu sunumda rekonstrüksiyon plaklarının; keratokist, ameloblastom ve odontojen miksom gibi benign agresif lezyonların konservatif ve agresif tedavilerindeki kullanım amaçları, intraoral ve ekstraoral yaklaşım kriterleri, intraoperatif zorluklar ve ameliyat öncesi hazırlık gibi konular özetlenecektir.

Dr. Gühan Dergin

Doç. Dr. Gühan Dergin 1973'te İzmit'te doğdu. 1993 yılında Sakarya Anadolu Lisesi'nden, 1999 yılında Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden mezun oldu. Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde Çene cerrahisi alanındaki uzmanlığını tamamlayarak 2006 yılında doktorasını aldı. 2005 yılında ABD de Kuzey Carolina Üniversitesi Maksillofasiyal Cerrahi Bölümünde davetli doktor olarak bulundu. 2006-2007 döneminde Ankara Genelkurmay Başkanlığı'nda OMFS cerrahisi olarak görev yaptı ve ardından Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine döndü ve öğretim üyesi olarak akademik görevine başladı. Halen Marmara Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi'nde doçent olarak akademik kariyerine devam eden Gühan Dergin, aynı fakültede öğretim üyesi olarak ders vermektedir. Bir çok ulusal ve uluslararası kongrelerde davetli konuşmacı olarak katılmış, alanında uluslararası ve ulusal bilimsel dergilerde, kitaplarda makaleler yayınlamıştır.

Assoc. Prof. Dr. Gühan Dergin was born in 1973 in İzmit. He graduated from Sakarya Anatolian High School in 1993 and Marmara University Faculty of Dentistry in 1999. He completed his specialty of OMFS surgery in Marmara University Faculty of Dentistry obtained his PhD degree in 2006. In 2005, he was invited as a visiting doctor in the Oral and Maxillofacial Surgery Department of the University of North Carolina, USA, where he went on a scholarship. In the period 2006-2007 he worked as an OMFS surgeon at Ankara General Staff Dispenser and then returned to and became a teaching member in Marmara University Faculty of Dentistry. Dr. Gühan still continues his academic career as an associate professor in Marmara University Faculty of Dentistry and teaches at the same faculty as a lecturer. Assoc. has given invited lectures as guest speaker at national and international congresses. He has many articles in international and national scientific journals and chapters in books.

Trigeminal Neuralgia Treatment with Long Lasting Local Anesthetics and Infusion Pump

Trigeminal neuralgia (TN) is a rare form of neuropathic facial pain characterised by severe paroxysmal pain in the face. The treatment for trigeminal neuropathic pain disorder continues to be a major therapeutic challenge, as relief provided by medical therapy generally decreases over time. When medical therapy fails either due to poor or diminishing responses to drugs or to unacceptable side effects, peripheral intervention or surgical management of TN should be considered. Pain pump with bupivacaine HCL using a temporary epidural catheter is effective for treating TN as a minor intervention to decrease the risk of intracranial neurosurgery complications, eliminate the disadvantages of other peripheral interventions and presenting a temporary solution for patients awaiting neurosurgery or individuals who refuse cranial surgery.

Uzun Etkili Lokal Anestetik ve İnfüzyon Pompası ile Trigeminal Nevralji Tedavisi

Trigeminal nevralji (TN) yüzde şiddetli proksimal ağrılarla karakterize seyrek görülen nöropatik bir ağrı tipidir. . Trigeminal nöropatik ağrı bozukluğunun tedavisinde, medikal tedavinin sağladığı rahatlama zamanla azaldığından, büyük bir terapötik zorluk olmaya devam etmektedir. İlacı bağılı kabul edilemez yan etkilerin ortaya çıkması veya ilacın terapötik etkinliğinin başarısız olduğu durumlarda, periferik girişimsel müdahaleler ya da intrakranial cerrahi tedavi düşünülmelidir. Bupivacaine HCL'ün ağrı pompası ve epidural kateter yoluyla uygulaması İntrakranial nöroşirurji operasyonlarının komplikasyon riskini azaltmak, diğer periferik müdahalelerin dezavantajlarını ortadan kaldırmak , kranial cerrahi operasyonlarını bekleyen veya reddeden hastalar için etkili bir çözüm oluşturmaktadır.

Dr. Sabri Cemil İşler

1979 yılında Çorlu'da doğdu. Orta ve lise öğrenimini Bilge Kağan Koleji'nde tamamlayarak 1997 yılında mezun oldu. Aynı yıl İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne girdi. 2002 yılında mezun olarak aynı fakültenin Ağız-Diş-Çene Hastalıkları ve Cerrahisi A.B.D'nda araştırma görevlisi olarak çalışmaya olarak başladı. 2008 yılında doktora tezini tamamlayarak Dişhekimliği Doktoru unvanını aldı. Aynı yıl, Almanya Osnabrück'te Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Bölümünde 6 ay süreyle fellowship yaptı. 2012 yılında Doçentlik ünvanı aldı. Halen İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne Ağız-Diş-Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalı'nda görevine devam etmektedir. Ortognatik cerrahi, TME cerrahisi, kemik augmentasyon teknikleri, ileri implant cerrahisi ilgi alanları arasındadır.

Management of The Bad Split During Sagittal Split Osteotomy

Bilateral sagittal split osteotomy is a well described technique in orthognatic surgery practice. Various intraoperatif complications including; bleeding, nerve injury, and technical problems, such as irregular split patterns have been reported in the literature. An unfavourable pattern of the mandibular osteotomy fracture is named as 'bad split'. The adequate osteotmy design is the main prevention of a bad split. Sometimes the management of bad split during surgery can be quite difficult.

In the present lecture, intraoperative management of different types of bad split was evaluated within the clinical cases.

Sagittal Split Osteotomi Sırasında Bad Split Tedavisi

Bilateral sagital split osteomisi ortognatik cerrahi pratiğinde iyi tanımlanmış bir tekniktir. Kanama, sinir hasarı, düzensiz split paterni gibi tekniğe bağlı problemler gibi çeşitli introperatif komplikasyonlar literatürde bildirilmiştir. Uygunsuz mandibular osteotomi kırık paterni 'bad split'olarak adlandırılmaktadır. Yeterli osteotomi dizaynı ban splitin önlenmesindeki esas önlem metodudur. Bazen cerrahi sırasında bad split tedavisi oldukça zor olabilmektedir.

Bu sunumda farklı tiplerdeki bad splitin intraoperatif tedavisi olgular dahilinde değerlendirilmiştir.

Dr. Erdem Kılıç

Erdem Kılıç Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinden 2000 yılında mezun olduktan sonra 2005 yılında Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalından doktora ünvanını aldı. 2005 yılında Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD'da öğretim üyesi olarak çalışmaya başlamıştır. 2010 yılında Londra Üniversitesi, St. Georges Hastanesi, Maksillofasiyal Departmanında 4 ay süre ile ziyaretçi doktor olarak çalışmıştır. 2012 yılında doçent ünvanını almıştır. 2017 yılında Bezmialem Vakıf Üniversitesi'nde öğretim üyesi olarak çalışmaya başlayan Dr. Kılıç'ın kendi bilim alanı ile ilgili ulusal ve uluslararası dergilerde yayınlanmış 50'nin üzerinde yayını bulunmaktadır.

Mandible Rotations in Orthognathic Surgery

In orthognathic surgery, treatment planning is as important as the surgery and presurgical orthodontic treatment. It is essential for the surgeon and orthodontist to project the anticipated outcome during the treatment planning phase. Surgical movements which will be performed on the mandible and maxilla are decided in accordance with this projection. This lecture focuses on orthognathic surgical procedures and especially rotations which are performed on three different planes of the mandible and its segments. The goal is to more accurately calculate the possible effects during and following surgery by projecting the anticipated alignment positions of the jaws and their segments.

Ortognatik Cerrahide Mandibulanın Rotasyonları

Ortognatik cerrahi tedavisinde cerrahi işlem ve ortodontik hazırlık kadar önemli olan bir aşama da tedavi planlamasıdır. Bu planlama aşamasında yapılacak tedaviye karar verilirken elde edilecek sonucun önceden cerrah ve ortodontist tarafından öngörülmesi çok önemlidir. Bu öngörüye göre alt çene ve üst çeneye yaptırılacak hareketlere karar verilir. Bu konuşmada ortognatik cerrahi işlemleri ile özellikle alt çeneye ve segmentlerine üç farklı düzlemde yaptırılan rotasyonlar üzerinde durulacaktır. Bu sayede cerrahi esnasında ve sonrasında çenelerin ve segmentlerin pozisyonlarının öngörülmesi ile olası etkilerinin daha doğru hesaplanması hedeflenmiştir.

Dr. Kaan Orhan

Kaan Orhan, DDS MSc MHM PhD, BA is a Professor of DentoMaxilloFacial Radiology at the Ankara University, Faculty of Dentistry, where he serves as a faculty in Dentomaxillofacial Radiology Department, Ankara University, Ankara, Turkey.

Dr. Orhan was born in Zonguldak, Turkey, 1976. He received his dental degree in 1998 and completed his Maxillofacial radiology residency studies in 2003 at the Osaka University Faculty of Dentistry in Osaka, Japan. In 2004, he started his academic career in Ankara University as a consultant at the Faculty of Dentistry. Between 2004-2006, he worked as Maxillofacial consultant and lecturer in the same University. He became an associate professor in 2006 and a full-time professor in 2012. 2007-2010, he was the chairman of Dentomaxillofacial Radiology Department, Near East University, and also still continuing as a faculty in Dentomaxillofacial Radiology Department, Ankara University, Ankara, Turkey.

He has over 130 SCI international publications on peer-reviewed journals, and received over 1300 citations from his studies with an h index 21. He has over 50 Turkish national publications as well. He particularly made significant contributions in the Maxillofacial Radiology. He has been invited to give many lectures in national and international scientific meetings. He served as the chairman of Research and Scientific Committee, European Academy of DentoMaxillofacial Radiology between 2008-2012 and he was elected for the Vice president position (2012-2014) and then as the President for the same academy. He is also serving in the Research and Scientific com in IADMFR. He is a fellow of Japanese Board of DentoMaxillofacial Radiology, European Head and Neck Radiology Society (ESHNR), European society of Magnetic Resonance in Medicine and Biology (ESRMB), Turkish Magnetic Resonance Society. He is also serving a Board member of specialization committee in Ministry of Health and served as the recognition of Dentomaxillofacial Radiology specialty in Turkey.

He is in the editorial board of many journals including “Oral Surgery Oral Medicine, Oral Pathology, Oral Radiol”, “Radiology:Open Access” and “Oral Radiology”, Journal of Radiation and Radiation Thereapy and also serving as reviewer more than 20 different journals on his field including Oral Surgery Oral Medicine, Oral Pathology, Oral Radiol”, Dentomaxillofacial Radiology, World Journal Surgical Oncology, Quintessence International, Journal of Forensic Dental Sciences, Clinical Anatomy etc.

His awards include;

1. Best Study 52nd Japanese Congress of DentoMaxillofacial Radiology 2011,
2. First poster study prize winner 12nd European Congress of DentoMaxillofacial Radiology, 2010.
3. “Yoshida Manufacturing Award” in 7th of Congress of Asian Oral&Maxillofacial Radiology, Nara, Japan, 2008
4. Second Poster Prize Winner European Society of Head and Neck Radiology, 2008.
5. Japan Ministry of Education Scholarship (MONBUSHO:NEXT) 2000-2003.
6. Oral and Dental Health Study prize of Turkish Dental Society, 2015.

Maxillofacial Ultrasound

Although in medical radiology the role of ultrasound scanning has been established for decades, in dentistry and maxillofacial imaging it is still underestimated and underused investigation. It is inexpensive, non-harmful and can provide on the spot diagnosis for your patients. It is a very useful tool in surgery to look at lumps of the neck including thyroid nodules, to study such structures such as salivary glands, masticatory muscles, tongue and other soft tissue of the oral cavity.

Contents of the lectures:

1. Properties of ultrasound and image generation.
2. Maxillofacial anatomy regarding ultrasound scanning.
3. Basic signs and symptoms in ultrasonography.
4. Basic differential diagnosis of ultrasonographic findings in the head and neck.
5. Fine needle and core biopsy under US guidance.
6. Interactive case discussion.

Dr. Serkan Polat

Serkan Polat 1974 yılında Ankara’da doğdu. Lise eğitimini 1991 yılında Abidinpaşa Teknik Lisesi Elektronik bölümünde tamamladı. 1996 yılında Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinden mezun oldu. Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi doktora programını 2002 yılında Cumhuriyet Üniversitesinde tamamladı. 2006 yılında Doçent, 2011 yılında da Profesör unvanlarını aldı.

2009 yılında İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalında çalışmaya başladı ve halen bu fakültede çalışmaktadır. Diş Hekimliği Dekanları Konseyi Bilimsel Kurul Başkanlığı (2012-2015), Diş Hekimliği Dekanları Konseyi Eğitim ve Araştırma Alt Kurul Başkanlığı yaptı (2015-2016). Halen Diş Hekimliği Dekanları Konseyi Eğitim ve Araştırma Alt Kurulu, Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği, European Association for Cranio-Maxillo-Facial Surgery ve International Association for Dental Research üyesidir. Temporomandibuler Düzensizlikler için Tanı Kriterleri (TMD/TK)’nin Türkçe sürümünü hazırlayan ekibin başında bulunmaktadır. “Mezuniyet Öncesi Diş Hekimliği Eğitimi ulusal Çekirdek Eğitim Programı – 2016” (DUÇEP-2016)’yı hazırlayan kurulun başkanlığını yapmıştır.

Başlıca ilgi alanları; diş hekimliği eğitimi, temporomandibuler eklem düzensizliklerinin tedavileri ve ağız cerrahisidir.

Serkan Polat was born in Ankara in 1974. He finished Technical High School, Department of Electronics in Ankara in 1991. He graduated from Gazi University Faculty of Dentistry in 1996. He completed Oral and Maxillofacial Surgery program in 2002 at Cumhuriyet University, Faculty of Dentistry. Dr Polat received his degree of associate professor in 2006 and professor in 2011.

He was appointed to İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery. He had been the Chair of the Scientific Committee of the Dentistry Deans Council (2012-2015) and the Chair of the Education and Research Committee of the Dentistry Deans Council (2015-2016). He has been a member of the Education and Research Committee of the Dentistry Deans Council, Turkish Association of Oral and Maxillofacial Surgeons, European Association for Cranio-Maxillo-Facial Surgery and International Association for Dental Research. He has been the translation team leader of the Turkish version of the Diagnostic Criteria for Temporomandibular Disorders (DC/TMD). He had been the chairman of the committee that prepared the “National Core Curriculum for Undergraduate Dental Education - 2016”.

His main areas of interest are dental education, management of temporomandibular disorders and oral surgery.

The New Diagnostic Criteria for Temporomandibular Disorders

The original Research Diagnostic Criteria for Temporomandibular Disorders (RDC/TMD) were published in 1992 and became a widely-used protocol for identifying and classifying individuals with temporomandibular disorders. RDC/TMD Axis I (physical assessment) diagnostic algorithms have been demonstrated to be reliable. However, the Validation Project completed in 2008 determined that the RDC/TMD Axis I validity was below the target sensitivity of 0.70 and specificity of 0.95 and revisions were proposed. The original RDC/TMD Axis II (assessment of psychosocial status and pain-related disability) instruments were shown to be both reliable and valid. The evidence-based new DC/TMD protocol is completed and presented in 2014. “Temporomandibuler Düzensizlikler için Teşhis Kriterleri” TMD/TK which is the Turkish version of DC/TMD has been published on the website of the “International RDC/TMD Consortium” since July 2016.

In this conference, will be given information about how to use the new TMD/TK, as well as information about differences with English version and preparation process.

Temporomandibuler Düzensizlikler için Yenilenmiş Teşhis Kriterleri

Orijinal “Research Diagnostic Criteria for Temporomandibular Disorders” (RDC/TMD) 1992 yılında yayınlanmış ve tüm dünyada temporomandibuler düzensizlik vakalarının tanımlanması ve sınıflandırılması için yaygın olarak kullanılmıştır. RDC/TMD’nin birinci ekseninin (Axis I: Fiziksel değerlendirme) teşhis algoritmalarının güvenilirliği gösterilmiştir. Bununla birlikte 2008 yılında tamamlanan Geçerlilik Projesinde, RDC/TMD birinci ekseninin duyarlılığının 0,7, özgüllüğünün de 0,95 hedeflerinin altında kaldığını saptanmıştır ve revizyon önerilmiştir. İkinci eksen (Axis II: Psikososyal durum ve ağrı ile ilişkili fonksiyon azalması) enstrümanlarının ise hem geçerli hem de güvenilir olduğu gösterilmiştir. Kanıta dayalı yeni DC/TMD protokolü 2014 yılında tamamlanmış ve sunulmuştur. DC/TMD’nin Türkçe sürümü olan “Temporomandibuler Düzensizlikler için Teşhis Kriterleri” (TMD/TK) ise 2016 Temmuz ayında “International RDC/TMD Consortium” web sitesinde yayınlanmaya başlanmıştır. Bu konferansta yeni TMD/TK’nin nasıl kullanılacağı ile ilgili bilgiler yanında İngilizce sürüm ile farklılıklar ve hazırlanma süreci hakkında bilgiler verilecektir.

ORAL PRESENTATIONS

[SS-01]

Temporomandibular Eklem Redüksiyonsuz Disk Deplasmanında Üç Farklı Tedavi Yönteminin Etkinliğinin Kıyaslanması

Ufuk Tatlı¹, Mehmet Emre Benlidayı¹, Orhun Ekren², Fariz Salimov¹

¹Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Adana, Türkiye

²Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Adana, Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı, tek taraflı temporomandibular eklem (TME) redüksiyonsuz disk deplasmanı (RzDD) için üç farklı tedavi yönteminin etkinliğini kıyaslamaktır.

Gereç-Yöntem: Tek taraflı TME RzDD rahatsızlığı bulunan 120 hasta rastgele üç gruba ayrıldı (her grupta 40 hasta): Grup 1'de artrosentez, Grup 2'de artrosentezi takiben stabilizasyon splinti, Grup 3'de sadece splint tedavisi uygulandı. Gruplar; ağrı (VAS), eklem fonksiyonu (maksimum ağız açma ve laterotrüziv hareketler), kısıtlılık ve psikolojik durum (onaylanmış anketler) ve başarı oranları açısından kıyaslandı. Bu veriler tedavi öncesinde ve tedavi sonrasındaki takip randevularında (1, 3 ve 6 ay) kaydedildi. Gruplar-arası ve grup-içi veriler istatistiksel olarak analiz edildi.

Bulgular: Tüm gruplarda başlangıç verileri benzerdi ($P>0.05$). Tüm gruplarda başlangıç verilerine kıyasla anlamlı düzeyde iyileşme gözlemlendi ($P<0.01$). Grup 1 ve 2 benzer sonuçlar gösterdi ve söz konusu değerler, Grup 3'ün değerlerinden daha iyiydi. **Sonuç:** Artrosentez işlemi, ağrı ve fonksiyonel kısıtlılığı, splint tedavisine kıyasla daha hızlı ve etkin bir şekilde azaltmaktadır. Tek taraflı RzDD'nin tedavisinde artrosentezle eş zamanlı splint uygulamasının, artrosentezin etkinliğine ek bir katkısı bulunmamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Artrosentez, redüksiyonsuz disk deplasmanı, stabilizasyon splinti, TME

Comparison of the Effectiveness of Three Different Treatment Methods for Temporomandibular Joint Disc Displacement without Reduction

Ufuk Tatlı¹, Mehmet Emre Benlidayı¹, Orhun Ekren², Fariz Salimov¹

¹Çukurova University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Adana, Turkey

²Çukurova University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Adana, Turkey

Objective: The aim of this study was to compare the effectiveness of three treatment methods for unilateral temporomandibular joint (TMJ) disc displacement without reduction (DDwoR).

Materials-Methods: One hundred and twenty patients with unilateral TMJ DDwoR were assigned randomly to one of three treatment groups (40 patients in each): group 1 received arthrocentesis, group 2 received stabilization splint therapy following arthrocentesis, and group 3 received splint therapy only. The groups were compared in terms of pain (visual analogue scale), joint function (maximum mouth opening and laterotrusive movements), disability and psychological status (validated questionnaire), and success rates. These were recorded before treatment and during follow-up after treatment (1, 3, and 6 months). The between-group and within-group differences in the data were analyzed statistically.

Results: The baseline characteristics were similar in all groups ($P>0.05$). Significant improvements were noted in all parameters compared to baseline values in all groups (all $P<0.01$). Groups 1 and 2 showed comparable outcomes that were superior to those of group 3.

Conclusion: Arthrocentesis reduces pain and functional impairment more rapidly and effectively than splint therapy. Simultaneous splint application has no additional effect on the effectiveness of arthrocentesis for the treatment of unilateral DDwoR.

Keywords: Arthrocentesis, disc displacement without reduction, stabilization splint, TMJ

[SS-02]

D Vitamini İnkübasyonu Yapılan İki Ayrı Partikül Boyutundaki Biyoseramik Greftin Osteoblast Hücrelerine Etkisinin İncelenmesi

Çağrı Akçay¹, Sema Sırma Ekmekci², Neslihan Abacı², Aris Çakırıs², Banu Gürkan Köseoğlu¹

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi, Aziz Sancar Deneyisel Tıp Araştırma Enstitüsü, Genetik Ana Bilim Dalı

Amaç: Çalışmamızın amacı, biyoseramik greftlerde taşıyıcı madde olarak kullanılan D vitamininin ve farklı partikül boyutlarındaki biyoseramiklerin insan osteoblast hücrelerine etkilerini in vitro olarak gözlemektir.

Gereç-Yöntem: Çalışmamızda, D vitamini ile inkübasyonu yapılan farklı partikül boyutlarındaki biyoseramik greftlerin insan osteoblast hücreleri üzerindeki etkisi 24. 48. ve 72. saatlerde araştırılmıştır. Araştırmamızda 6 ana grup ve 18 alt grup incelenmiştir. Gruplara MTT ve ALP testleri uygulanmıştır.

Bulgular: 24. 48. ve 72. saatlerde, D vitamini grubunun ALP düzeyleri, kontrol ($p:0.001$), küçük partiküllü greft ($p:0.009$), büyük partiküllü greft+D vitamini ($p:0.012$) ve küçük partiküllü greft+ D vitamini ($p:0.009$) gruplarından istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). 24. saatte, 48. saatte ve 72. saatte kontrol grubunun MTT düzeyleri, D vitamini ($p:0.001$), büyük partiküllü greft+D vitamini ($p:0.009$) ve küçük partiküllü greft+D vitamini ($p:0.016$) gruplarından istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur ($p<0.05$).

Sonuç: Çalışmamızın sonucunda, D vitamininin osteoblastlar üzerinde farklılaşmayı ve osteoblastik aktiviteyi artırıcı etkisi olduğu gözlenmiştir. Bunun yanında D vitamininin osteoblast proliferasyonunu azaltıcı etkisi olduğu sonucuna varılmıştır. Aynı şekilde D vitamini ile inkübe edilen greftlerin, D vitamini inkübasyonu yapılmayan greftlere nazaran osteoblast farklılaşmasını arttırdığı, osteoblastik aktiviteyi stimüle ettiği gözlenmiştir. Farklılaşmada 72. saatte gözlenen azalmanın, D vitamininin hücre kültüründe aktivitesinin azalmasına bağlı olduğu düşünülmüştür. D vitamini inkübasyonu yapılmayan greft materyallerinin, osteoblast hücrelerinde proliferasyonu istatistiksel olarak anlamlı olmasa da artırıcı etkisi olduğu sonucuna varılmıştır. Greft materyalinin farklı partikül boyutlarının osteoblastlar üzerindeki etkisine bakıldığında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olmasa da sayısal olarak büyük partikül boyutlu greftlerin osteoblast differansiyasyonunu artırırken, küçük partikül boyutlu greftlerin osteoblast proliferasyonuna daha çok katkı yaptığı gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: D vitamini, Osteoblast, Trikalsiyum Fosfat, Partikül Boyutu, Hücre kültürü

Effects of Bioceramic Grafts in Two Different Particle Sizes Incubated with Vitamin D on Osteoblast Cells

Çağrı Akçay¹, Sema Sırma Ekmekci², Neslihan Abacı², Aris Çakırıs², Banu Gürkan Köseoğlu¹

¹Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

²Istanbul University, Aziz Sancar Institute of Experimental Medicine, Genetics

Objective: The aim of our study is to examine the effects of vitamin D and bioceramics of different particle sizes, which are used as carrier substances in bioceramic grafts, on human osteoblast cells in vitro.

Materials-Methods: In our study, effects of bio-ceramic grafts in different particle sizes incubated with vitamin D on human osteoblast cell cultures are researched in 24th, 48th and 72nd hours. In our study, 6 main groups and 18 sub-groups are examined. MTT and ALP tests are applied to the groups.

Results: At 24th, 48th and 72th hours, ALP levels of vitamin D group were statistically significantly higher than control(p:0.001), small particle graft(p:0.009), large particle graft + D vitamin(p:0.012) and small particle graft + D vitamin(p:0.009) groups (p<0.05). MTT levels of the control group at 24th hour, 48th hour and 72th hour were found statistically higher than those of vitamin D(p:0.001), large particle graft + D vitamin(p:0.009) and small particle graft + D vitamin(p:0.016) group (p<0.05).

Conclusion: At the end of our study, it is observed that vitamin D has an effect on osteoblasts to differentiate and increase the osteoblastic activity. In addition, it is concluded that vitamin D has an effect to reduce proliferation. Likewise, it is observed that grafts incubated with vitamin D are increasing osteoblast differentiation in comparison to non-incubated grafts, and stimulating osteoblastic activity. It is concluded that graft materials have an effect to increase proliferation on osteoblast without being a bearer even if there is no meaningful difference

Keywords: Vitamin D, Osteoblast, Tricalcium Phosphate, Particle Size, Cell Culture

[SS-03]

Lazer Biyostimülasyonun Temporomandibular Eklem Osteoartriti Üzerinde Histopatolojik Etkileri

Sadi Memiş¹, Celal Çandırılı², Gökçen Kerimoğlu³

¹Özel Muayenehane, Kocaeli

²Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Trabzon

³Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Trabzon

Amaç: Osteoartrit (OA); eklem kartilajlarını ve kemik yapılarını etkileyen kronik non-inflamatuvar bir hastalıktır. OA tedavisine konservatif yaklaşımlarla başlanıp radikal tedavilere uzanan protokoller uygulanmaktadır. Literatürde OA'nın TME tutulumunda Gallium Aluminium Arsenide diode lazer (Düşük Seviyeli Lazer) biyostimülasyonunun uygulandığı başka bir çalışma bulunmadığından tavşan eklemleri üzerinde deneysel olarak oluşturulmuş OA'ya lazer biyostimülasyonun kısa dönem histopatolojik etkisinin araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: 21 adet ergin tavşan TME'sine sodyum mono iyode asetat enjeksiyonu ile bir ay sürede deneysel OA oluşturulmuştur. Tavşanlar Kontrol Grubu (n=8), Çalışma Grubu-1 (n=7), Çalışma Grubu-2 (n=6) olmak üzere bölündü. İki farklı GaAlAs diyot lazer biyostimülasyon protokolü belirlendi ve çalışma gruplarına 940 nm dalgaboyu, 15 J/cm² yoğunlukta uygulandı. Deney prosedürü bitiminde bütün tavşanlar eş zamanlı olarak kurban edilip TME'lerinin eklem kartilajları, osteokondral birleşimleri, kondrosit görünüşleri ve subkondral kemikleşmeleri histopatolojik olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışma sonunda lazer uygulanan çalışma gruplarındaki normal doku yüzdelilerinin kontrol grubuna göre daha fazla oldukları görülmüştür ancak gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark Ki-Kare ve Binomial testlerde görülmemiştir (p>0.05).

Sonuç: Sonuç olarak, çalışmada kullanılan lazer biyostimülasyon protokolleri etkin bulunmamıştır. Daha kapsamlı çalışmaların yapılmasına ihtiyaç olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Biyostimülasyon, Histopatoloji, Lazer, Osteoartrit, TME

Histopathological Effects of Laser Biostimulation on Temporomandibular Joint Osteoarthritis

Sadi Memiş¹, Celal Çandır², Gökçen Kerimoğlu³

¹Private Practice, Kocaeli

²Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Trabzon

³Karadeniz Technical University Faculty of Medicine, Department of Histology and Embryology, Trabzon

Objective: Osteoarthritis (OA) is a chronic noninflammatory disease, which affects the articular cartilages and bone structures of joints. Treatment protocols beginning with conservative approaches and extending to radical treatments are applied to the treatment of OA. In the literature there is no any other study Gallium Aluminium Arsenide diode laser (low level laser) biostimulation have applied to TMJ with OA involvement so; we aimed to investigate the short term histopathological effects of biostimulation on rabbits' TMJs which had experimentally induced.

Materials-Methods: In the period of one month experimental OA was created with injection of sodium mono iodoacetate to 21 adult rabbits' TMJs. Rabbits were divided into Control Group (n = 8), Study Group-1 (n = 7) and Study Group-2 (n = 6). Two different GaAlAs diode laser biostimulation protocols were determined and applied to the study groups at 940nm wavelength, 15 J/cm2 intensity. At the end of the experimental procedure all of the rabbits were sacrificed simultaneously whether joint cartilages, osteochondral junctions, chondrocyte appearances and subchondral ossification of TMJs were evaluated histopathologically.

Results: At the end of the study, it was observed that the normal tissue percentages of the laser-treated study groups were higher than the control group, but no statistically significant difference was observed between the groups in Chi-Square and Binomial tests (p>0.05).

Conclusion: Consequently, the laser biostimulation protocols used in the study were not found effective. It was concluded that more comprehensive studies needed.

Keywords: Biostimulation, Histopathology, Laser, Osteoarthritis, TMJ

[SS-04]

T travma sonucu oluşan panfasial kırıklarda tedavi seçeneklerini.Vaka raporu

Chingiz Rahimov¹, Rashad Memmedzade¹, Tural Mammedov¹, Vugar Gurbanov²

¹Azerbaycan tıp Üniversitesi,Ağız diş Çene cerrahisi Ana bilim dalı,bakı azerbaycan

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi,Ağız,diş Çene cerrahisi hastalıkları Ana Bilim Dalı.,Samsun,türkiye

Yüz çene bölgesi travmaları hem fonksiyon hem de estetik kayıba neden olan önemli yaralanmalardır. Günümüzde yüz çene bölgesi travmaları motorlu arac sayısındaki artış, kavgalar, kendini yaralama ve intihar girişimleri ve.s. nedenlerden dolayı yüksek oranda görülmektedir. Literatur araştırmasına ve klinik deneyimlerimize istinaden yüz çene bölgesi travmalarının daha çok rastlandığı yaş grubu 20-30 yaşdır. Hem kişisel hemde sosyal yaşamda en çok dikkat çeken bölge olmasıyla tedavisinin önemi tartışılmazdır. Yüz çene bölgesi tıvımaları zamanı yumşak doku hasarı ile yanaşı yüz skeleti kırıkları sıklıkla görülmektedir ve bu bölgenin travmalarının tedavisinde panfasial kırıkların onarımı göz önünde bulundurulması gereken başlıca faktördür. Yüz çene bölgesi hayati önemli organların bulunduğu alandır ve panfasial travmalar zamanı bu organların hasarı ve onların fonksiyon bozukluğu görülmektedir. Bu sebepten dolayı tedavisinde yüz çene cerrahı ile yanaşı oftalmolojistin, beyin cerrahın, KBB uzmanlarının ve diş doktorlarının birge değerlendirmesi gereklidir. Panfasial kırıkların tedavisinde günümüzde farklı yöntemler kullanılmaktadır. Fasiyal skeletsel rekonstruksiyonda mini plakların ve vidaların kullanılması ile daha olumlu sonuç alınmaktadır. Biz klinik çalışmamızda kliniğimize baş vuran hastalar üzerinde mini plak ve vidalarla panfasial kırıkların onarımını yaptık ve hastaların 3 ay, 6 ay ve 1yıl olmakla takibini yaptık ve sonuçlarını değerlendirdik. Bu sunumda kliniğimizde araştırdığımız maxillofasial travma geçirmiş hastalarda travmanın etiolojisinden ve olumlu tedavisinin özelliklerini tartışacağız.

Anahtar Kelimeler: panfasial kırık, fasiyal skeletsel rekonstruksiyon, mini plak

case report on treatment alternatives in result of traumatic panfacial fracture

Chingiz Rahimov¹, Rashad Memmedzade¹, Tural Mammedov¹, Vugar Gurbanov²

¹Azerbaycan medical University,Department of Oral and Maxillafacial Surgery,Baku,Azerbaycan

²Ondokuz Mayıs University,Department of Oral and Maxillafacial Surgery,Samsun,Turkey

Nowadays the facial jaw trauma increases as the result of the several car crashes, fighting, self-injury, as well the suicide attempts and the other reasons are also effective for the increase of the facial jaw traumas.

According to our literature and clinical researches, mostly 20-30 years of age groups are facing with the cause of the face trauma. The medical treatment of the facial jaws is inevitable in the social and the regular life. As the facial jaw traumas with the soft tissue injuries and frequent facial skeletal fractures are common and the facial jaw traumas are the main factor in the treatment of pan facial fractures. The facial jaw parts have the significant role on the function of the human organs and their disorders as due to that reason in the treatment of the facial jaw traumas, the surgeon of the ophthalmologist neurosurgery and the scientist of OHNS as well their mutual cooperation with the doctors are indispensable. At the procedure of pan facial skeletal reconstructions, the use of Mini Plaques and Vida systems are very effective. We have tested the Mini Plaques and Vida systems through our patients those who visit our clinics and we could evaluate that by using this systems we could get the results within 3, 6 and 1 years of period. In this presentation we will discuss the features of traumatic etiology and positive treatment in patients who have undergone maxillofacial trauma in our clinic.

Keywords: maxillofacial trauma;reconstructation, mini plague, screw system

[SS-05]

İki Farklı İntra-Oral Blok Greft Uygulamasında Morbiditenin Karşılaştırılması

Elçin Bedeloğlu¹, Bahattin Alper Gültekin²

¹İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Oral İmplantoloji Anabilim Dalı

Amaç: Bu retrospektif çalışmanın amacı iki farklı intraoral donör bölge olan mandibular simfiz ve ramus bölgesinden elde edilen kemik greftinden sonra ortaya çıkan morbiditeyi değerlendirmektir. Bu çalışmada donör ve alıcı alanların postoperatif dönemde iyileşmesi, greftin morbiditesi (ağrı, ödem, kanama, morarma) ve flep açılması değerlendirilmiştir.

Gereç-Yöntem: Çalışmamıza mandibuladan blok greft elde edilmiş 11 hasta dahil edilmiştir. Tüm ameliyatlar lokal anestezi ve sedasyon altında yapılmıştır. İntraoperatif ve postoperatif ağrı, görsel analog skala (VAS) kullanılarak değerlendirilmiştir. Donör alan morbiditesi istatistiksel olarak karşılaştırılmıştır.

Bulgular: İki hastada blok greftin minimal açığa çıkması gözlemlenmiştir. Tüm hastalarda enfeksiyon belirtisi olmadan sekonder epitelizasyon ile operasyon bölgesi iyileşmiştir. VAS skorları karşılaştırılmış ve her iki grup arasında istatistiksel olarak fark gözlemlenmemiştir.

Sonuç: Mandibuler simfiz ve ramustan elde edilen blok greftlerin kullanımı, tedavi maliyetinin düşük olması ve alveolar defektlerin rekonstrüksiyonu için basit etkili bir tedavi şeklidir.

Anahtar Kelimeler: Morbidite, Kemik defekti, Blok kemik greftleri

Comparison Of Morbidity Between Two Different İntra-Oral Block Grafting Treatment Approach

Elçin Bedeloğlu¹, Bahattin Alper Gültekin²

¹İstanbul Aydın University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral Implantology

Objective: Aim of this retrospective study was to evaluate the morbidity following bone harvesting at two different intraoral donor sites, mandibular symphysis and ramus. The healing of the donor and recipient sites in the postoperative period, morbidity (pain, swelling, bleeding, bruising) and flap exposure of the graft were investigated.

Material-Methods: Eleven patients grafted with mandibular bone block graft were participated in the present study. All operations were performed and local anesthesia and in some cases sedation was used as well. Intraoperative and postoperative pain was assessed using a visual analogue scale (VAS). Donor site morbidity were compared statistically.

Results: Minimal exposure of the block graft occurred in two patients. Secondary epithelization was achieved in all patients with no symptoms of infection. VAS scores did not differ between the ramus and symphysis harvesting groups.

Conclusion: The usage of mandibular symphysis and ramus block grafts is a simple and effective treatment modality for reconstruction of alveolar defects and it also reduces the cost of the treatment.

Keywords: Morbidity, Bone defect, Bone block grafts

[SS-06]

Yarı Gömülü Mandibular Üçüncü Molar Dişlerin Cerrahi Çekimi Sonrasında, Lökosit ve Trombositten Zengin Fibrin'in Tek Başına ve Hyalüronik Asit ile Birlikte Uygulanmasının Ağrı, Şişlik, Trismus ve Erken Dönem Yara İyileşmesi Hızı Üzerine Etkisi

İbrahim Murat Afat, Tuna Akdoğan, Sertaç Aktop, Onur Atalı, Onur Gönül, Gökhan Göçmen
Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Ağız, diş ve çene cerrahisi pratiğinde gömülü üçüncü molar dişlerin cerrahi çekimi en sık uygulanan girişimlerden biridir. Gömülü diş çekimini takip eden günlerde görülen ağrı, yüzde oluşan ödem ve de ağız açıklığında oluşan kısıtlanma hastaların yaşam kalitesini düşürmekte, iyileşme döneminde iş gücü kaybına bağlı maddi yükleri artırmaktadır.

Gömülü üçüncü molar dişlerin cerrahi çekimi sonrası oluşan postoperatif komplikasyonları azaltmak ve iyileşme sürecine hız kazandırmak amacıyla pek çok farklı cerrahi teknik ve materyal uygulamaları literatürde tarif edilmektedir.

Prospektif, randomize, kontrollü, çift kör, bir klinik çalışma olan bu çalışmada; Lökosit ve trombosit zengin fibrin'in tek başına ve Hyaluronik asit(Hyaloss Matrix®) ile birlikte uygulanmasının ağrı, şişlik, trismus ve erken dönem yara iyileşmesi hızı üzerine etkisi incelendi.

Anahtar Kelimeler: Hyaluronik Asit, gömülü diş, ödem, PRF

Efficacy of Platelet Rich Fibrin Alone and Combined with Hyaluronic Acid on Pain, Edema, Trismus and Early Wound Healing Speed After Surgical Removal of Impacted Mandibular Third Molars

İbrahim Murat Afat, Tuna Akdoğan, Sertaç Aktop, Onur Atalı, Onur Gönül, Gökhan Göçmen

Surgical extraction of wisdom teeth is one of the most frequently performed dental surgical procedures. Complications like pain, edema and trismus compromise the patients life quality and increase the financial burden because of the inability to work after in the duration of healing. Different surgical techniques and materials described in literature to lower postoperative complication after third molar surgery.

Aim of this prospective, randomized, double-blind and controlled study is; to evaluate effectiveness of placement of the PRF alone and combined with Hyaluronic Acid(Hyaloss Matrix®) in the sockets of third molars after surgery by means of pain, edema, trismus and early wound healing speed parameters.

Keywords: Edema, Impacted tooth, Hyaluronic Acid, PRF

[SS-07]

Tavşanda Ozonize Kan ile Kombine Edilmiş Greft Materyalinin Maksiller Sinüs Lifting Uygulamalarındaki Etkinliğinin Değerlendirilmesi

Gamze Arıcı¹, Metin Şençimen¹, Hasan Ayberk Altuğ¹, Abdullah Tuğrul Coşkun¹, Servet Güreşçi²

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

²Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Patoloji Laboratuvarı, Ankara

Amaç: Bu çalışmada tavşanda maksiller sinüs lifting uygulamalarında ozonize kan ile kombine edilmiş greft materyalinin kemik iyileşmesi üzerine olan etkisi, histomorfometrik, immunohistokimyasal ve mikrotomografik açıdan araştırılmıştır.

Gereç-Yöntem: 28 Yeni Zelanda Tavşanı deney ve kontrol olmak üzere iki gruba ayrıldı. Deney grubunda her tavşanın kendi kulak veninden alınan 5 ml kan 80 µl/ml konsantrasyonda ozon ile ozonlandı. Greft materyali ozonlanan kan ile kombine edildi. Deney grubunda sinüs lifting için hazırlanan kavite bu greft ile dolduruldu. Kontrol grubunda kullanılan greft serum ile kombine edildi. Deney ve kontrol grubu 4 ve 8 hafta sonunda sakrifiye edilmek üzere iki alt gruba ayrıldı. Yeni oluşan kemik ve kemik yoğunluğu görüntü analiz programı kullanılarak ölçüldü. İmmunohistokimyasal incelemede BMP-2, VEGF ve COL-1 kullanılarak ölçümler yapıldı. Yeni oluşan kemik hacmi ve ogmente edilen toplam hacim mikrotomografi ile volumetrik olarak hesaplandı.

Bulgular: Histomorfometrik analiz sonuçlarına göre; yeni oluşan kemik yoğunluğu açısından O-8 grubu O-4 ve K-4 gruplarıyla karşılaştırıldığında ve K-8 grubu K-4 grubuyla karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı sonuçlar elde edilmiştir. İmmunohistokimyasal analiz sonuçlarına göre anti BMP-2 ile boyanan alan yüzdesi deney grubunda zamanla birlikte artış gösterirken kontrol grubunda zamanla birlikte azalma göstermiştir. Anti VEGF ile boyanan damar sayısı ve anti COL-1 ile boyanan alan yüzdesi tüm gruplarda zamanla birlikte artış göstermiştir. Mikrotomografik inceleme sonuçlarına göre hem kontrol hem de deney grubunda yeni oluşan kemik hacminin ogmente edilen total hacme oranı zamanla birlikte düşüş göstermiştir.

Sonuç: Bu çalışmanın sonuçları değerlendirildiğinde, ozonize kan ile kombine edilen greft materyalinin yeni oluşan kemik yoğunluğu ve damar sayısında artış sağlamış olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: ozon, maksiller sinüs lifting, maksiller sinüs ogmentasyonu, greft, ozonize kan

Evaluation of the Efficiency of the Graft Material Combined with Ozonized Blood in Restoration of Maxillary Sinus Lifting Applications in Rabbits

Gamze Arıcı¹, Metin Şençimen¹, Hasan Ayberk Altuğ¹, Abdullah Tuğrul Coşkun¹, Servet Güreşçi²

¹University of Health Sciences, Gulhane Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

²Numune Training and Research Hospital, Departman of Pathology, Ankara

Objective: The aim of this study is to investigate the effect of the graft material combined with the ozonized blood on bone healing in rabbit maxillary sinus lifting applications histomorphometrically, immunohistochemically and microtomographically.

Materials-Methods: 28 New Zeland rabbit were randomly divided into 2 groups as experimental and control. In experimental group, 5 ml blood obtained from the ear vein of each rabbit was ozonized by 80 µl/ml concentration ozone-oxygen mixture. Graft material was combined with this ozonized blood. In experimental group, the space created by lifting the sinus membrane was augmented with this graft. Newly formed bone area and bone density were measured using by image analysis program. BMP-2, VEGF and COL-1 analyses were carried out immunohistochemically. The amount of the newly generated bone and the total augmented space were calculated volumetrically by microtomography.

Results: According to histomorphometrical analysis; the increase in new bone density in O-8 group compared to O-4 and K-4 groups and in K-8 group compared to K-4 group was statistically significant. According to immunohistochemical analysis; the intensity and the severity of field staining with anti BMP-2 has increased in experimental group conversely it has decreased in control group with time. According to microtomographical analysis the percentage of the volume of the newly generated bone has decreased with time in both experimental and control groups.

Conclusion: Considering the results of this study, the graft material combined with the ozonized blood increased the density of the newly generated bone and the number of the new vessels.

Keywords: ozone, maxillary sinus lifting, maxillary sinus augmentation, graft, ozonized blood

[SS-08]

Ortognatik Cerrahide İntraoperatif Komplikasyonlar: 250 Hastanın Geriye Dönük Değerlendirilmesi

Ahmet Emin Demirbaş¹, Ömer Ülker¹, Nükhet Kütük¹, Erdem Kılıç², Alper Alkan²

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi ABD, Kayseri

²Bezmialem Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi ABD, İstanbul

Amaç:

Ortognatik Cerrahi ameliyatları sırasında farklı komplikasyonlar ile karşılaşmak mümkündür. Bu çalışmamızda kliniğimizde gerçekleştirilen ortognatik cerrahi ameliyatları sırasında karşılaşılan komplikasyonların değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Materyal-Metod:

Bu çalışmada; Nisan 2011 ve Şubat 2017 tarihleri arasında Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD (Kayseri- TÜRKİYE) 'nda ortognatik cerrahi ameliyatı yapılan 250 hastanın tıbbi dosyaları retrospektif olarak değerlendirmeye alınmış ve intraoperatif komplikasyonlar belirlenmiştir.

Sonuçlar:

Çalışmanın sonuçlarına göre; en fazla görülen intraoperatif komplikasyon 18 vaka (9,1 %) ile istenmeyen kırıklardır. Diğer önemli komplikasyon ise vakaların 10' (4 %) unda görülen aşırı kanamadır. İnferior alveolar damar sinir paketinin koptuğu 3 vaka (1,5 %) olmuştur. Bununla birlikte 1 vakada (0,4 %) alet kırılması (yabancı cisim varlığı), 2 vakada (0,8 %) dentoalveolar yaralanma, 1 vakada (0,4 %) ameliyat alanında spanç unutulması ve 2 vakada ise (0,8 %) yumuşak doku yaralanması tesbit edilmiştir.

Tartışma:

Ortognatik cerrahi prosedürleri güvenli ameliyatlara olmasına karşın farklı tiplerde intraoperatif komplikasyonları da beraberinde getirmektedir. Bununla birlikte; cerrahin ameliyatlarda meydana gelen komplikasyonlardan nasıl korunacağını bilmesi ve problemin çözümü için donanımlı olması şarttır.

Anahtar Kelimeler: İntraoperatif komplikasyonlar, İstenmeyen Kırıklar, Ortognatik Cerrahi

Intraoperative Complications in Orthognathic Surgery: Retrospective Evaluation of 250 Cases

Ahmet Emin Demirbaş¹, Ömer Ülker¹, Nükhet Kütük¹, Erdem Kılıç², Alper Alkan²

¹Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kayseri

²Bezmialem University Faculty Of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Purpose:

It is possible to encounter different complications during orthognathic surgery operations. The purpose of this study was to evaluate the intraoperative complications encountered in orthognathic surgery in our clinic.

Material-Method:

In the study; the medical files of 250 patients who undergone orthognathic surgery in the Department of Oral and Maxillofacial Surgery of Erciyes University (Kayseri/ TURKEY) between April 2011 and February 2017 were retrospectively examined and intraoperative complications were noted.

Results:

According to the results of the study, the most frequently encountered intraoperative complication is undesirable fracture was found in 18 cases (9.1%). Another important complication is excessive bleeding was observed in 10 cases (4 %). The inferior alveolar neurovascular bundle section was found in 3 cases (% 1,5). Also, tool breakage (foreign body presence) in 1 case (0.4%), dentoalveolar injury in 2 cases (0.8%), forgotten sponge in the operation area in 1 case (0.4%) and soft tissue injuries in 2 cases (0.8%) were observed.

Discussion:

The orthognathic surgery can be considered as a safe procedure although the various intraoperative complications. But, it is essential that the surgeon must know how to avoid and solve the complications during surgery.

Keywords: Intraoperative Complications, Undesirable Fractures, Orthognathic Surgery

[SS-09]

Gömülü Alt 3. Molar Dişlerin Pozisyonlarının ve Çekim Süresinin Ameliyat Sonrası Meydana Gelen Ağrı,Ödem ve Trismus Üzerine Etkilerinin İncelenmesi

Nazan Nur Arık¹, Tayfun Cıvak², Onur Gönül²

¹Academic Hospital, İstanbul

²Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız,Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Gömülü yirmi yaş dişi cerrahisi ağız, diş ve çene cerrahisi pratiğinde önemli yer tutmaktadır. Postoperatif dönemde ağrı, şişlik ve trismus karşılaşılan komplikasyonların başında gelmektedir. Çalışmamızın amacı alt çene gömülü 3. molar dişlerin pozisyonlarının ve cerrahi çekim süresinin, çekim sonrasında oluşabilecek ağrı, ödem ve trismus üzerine etkilerinin incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: Çalışmamıza, Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi'ne gömülü 20 yaş dişi çekimi için başvuran hastalardan çalışma kriterlerine uyan toplam 40 hasta dahil edilmiştir. Hastalar dişlerinin Winter sınıflamasına göre, pozisyonları sırasıyla vertikal, mesioanguler, horizontal ve distoanguler olmak üzere dört gruba ayrılarak, her gruba 10 hasta dahil edilmiştir. Tüm operasyonlar aynı ekip tarafından gerçekleştirilmiş olup standart cerrahi protokol uygulanmıştır. Operasyon süresi insizyonun başlangıcından son süturun bitimine kadar dijital kronometre ile ölçülmüştür. Ağrı, hastalara doldurulmak üzere verilen VAS anketi ile değerlendirilmiştir. Ödem preoperatif, postoperatif 0. saat, 24. saat ve 7. günde tragus-mentum arası mesafe ölçülerek, trismus ise maksimum ağız açıklığı ölçülerek değerlendirilmiştir.

Bulgular: Horizontal grubun ameliyat süresi ortalaması vertikal ve distoanguler grubun ameliyat süresi ortalamalarından istatistiksel olarak yüksek bulunmuştur. Gruplar arasında VAS değerleri açısından anlamlı bulunmamıştır. Ödem ortalamaları sadece postoperatif 0. saatte horizontal grupta mesioanguler gruba göre yüksek bulunmuştur. Trismus açısından gruplar arasında anlamlı fark gözlenmemekle birlikte postoperatif 0. saatte horizontal grubun değerleri vertikal gruba göre düşük bulunmuştur.

Sonuç: Horizontal konumlu dişlerin cerrahi çekimi diğer pozisyonlardaki dişlere kıyasla uzun sürmekle birlikte bu durum postoperatif dönemde ağrı, şişlik ve trismus gibi komplikasyonların şiddeti açısından bir farklılığa sebep olmamıştır.

Anahtar Kelimeler: yirmi yaş dişi, üçüncü molar, diş çekimi

Evaluation the Effects of the Position and Operation Time of Impacted Mandibular Third Molar Teeth on Postoperative Pain, Edema and Trismus

Nazan Nur Arık¹, Tayfun Cıvak², Onur Gönül²

¹Academic Hospital, Istanbul

²Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Third molar surgery has an important place on oral surgery practice. Most seen complications postoperatively are pain, edema and trismus. The aim of our study is to examine the effects of the positions of the third molar teeth and operation time on the pain, edema and trismus that may occur after extraction.

Materials-Methods: Patients referred to Marmara University Faculty of Dentistry for extraction of impacted mandibular third molars were included to study. They were divided into four groups according to position of impacted molars by means of Winter classification, vertical, mesioangular, horizontal and distoangular. Each group consist of 10 patients. All operations were performed by the same surgeon and the same surgical protocol was applied. The duration of the operation was measured by stopwatch from the start of incision to the end of the last suture. Pain was assessed by VAS questionnaire given to the patients. The edema was assessed preoperatively, at the postoperative hour 0, 24 and 7th day by measuring the distance between tragus and mentum. Trismus was assessed by measuring the maximum mouth opening.

Results: The average operation time of the horizontal group was statistically higher than the vertical and distoangular group. There is no significant difference between the groups in terms of VAS values. The mean edema was found to be higher in the horizontal group than in the mesioangular group at 0 hours postoperatively. Although there was no significant difference between the groups in terms of trismus, horizontal group values at postoperative 0 hour were found to be lower than vertical group.

Conclusion: The extraction time of the teeth which has horizontal position was longer than the teeth in other positions. However this situation did not cause a difference in the severity of complications such as pain, swelling trismus postoperatively.

Keywords: wisdom tooth, third molar, extraction

[SS-10]

Piezoelektrik cihazı ve cerrahi frezle oluşturulan kemik defektlerinde amniyon zarı uygulanması ile kemik iyileşmesinin histopatolojik olarak değerlendirilmesi

Şemsettin Ender İlker¹, Hulya Kocak Berberoğlu²

¹Istanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, diş ve çene cerrahisi ana bilim dalı, İstanbul

²Istanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, diş ve çene cerrahisi ana bilim dalı, İstanbul

Amaç: Çalışmamızda; piezocerrahi alet ve konvansiyonel rotary frezlerle oluşturduğumuz defekt bölgesinin iltihap, nekroz, fibröz doku oluşumu, iyileşme skoru, yeni kemik yapımı ve yabancı cisim reaksiyonu parametrelerine göre karşılaştırmayı amaçladık. Ayrıca piezocerrahi ve amniyon zar membranı kombine kullandığımız gruplardaki parametrelerde artan/azalan istatistiksel değişikliği göstermeyi hedefledik.

Gereç-Yöntem: Çalışmamızda 40 adet Sprague Dawley cinsi sıçanının sağ ve sol tibiaları toplamda 80 tibia olmak üzere deney protokolüne dahil edilmiştir. Araştırmamız 2 ana grup ve 7. ve 21. günlerde sakrifikasyon dönemlerine göre düzenlenmiş 4 alt grup içermektedir. Parametrelerin iki grup arası karşılaştırmalarında Mann Whitney U test kullanıldı. Niteliksel verilerin karşılaştırılmasında ise Fisher's Exact Ki-Kare testi kullanıldı. Anlamlılık p<0.05 düzeyinde değerlendirildi.

Bulgular: Araştırmamızın sonucunda; amniyon zar uygulanmayan piezocerrahi alet kullanılan grup ile konvansiyonel cerrahi yöntemin kullanıldığı grup arasında iltihap, nekroz, fibröz doku oluşumu, iyileşme skoru, yeni kemik yapımı ve yabancı cisim reaksiyonu parametrelerine göre erken ve geç dönemde istatistiksel açıdan bir fark bulamadık.

Sonuç: Amnion zarının kemik defektinin içine bağ dokusu hücrelerinin geçişini engelleyecek şekilde bariyer görevini yerine getirdiğini ve fibrözisi engellediğini söyleyebiliriz. Fakat bu bariyer etkisinin çalışmada kemik oluşumunu olumsuz yönde etkilediğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Piezocerrahi, Amnion zar, Yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu, Kemik iyileşmesi, Bariyer membran

Histopathological assessment of bone healing by use of amniotic membrane in osteotomy defects prepared with piezoelectric device and surgical bur

Şemsettin Ender İlker¹, Hulya Kocak Berberoğlu²

¹Istanbul Aydın University Faculty of Dentistry, Oral and maxillofacial surgery department, Istanbul

²Istanbul University Faculty of Dentistry, Oral and maxillofacial surgery department, Istanbul

Objective: Our aim in this research is comparing piezosurgery to conventional rotary instrument, burs using surgery technique with the parameters of inflammation, necrosis and fibrotic tissue formation in defective zone, recovery score, new bone formation and foreign body reaction. We also aimed to show the differences of parameters in between the groups whom we used piezosurgery and guided tissue regeneration combined amnion membrane techniques.

Materials-Methods: 40 right and 40 left, totally 80 tibias of Sprague Dawley rats were attended to our study. There are 2 main groups and 4 subgroups which were arranged by the sacrifice periods on 7th and 21h days. Mann Whitney U analysis was used for comparison of the parameters in between the main groups. Fisher's Exact Chi-square test was used to evaluate qualitative values. $p < 0,05$ was evaluated as statistically significant.

Results: We did not find a statistically significant difference in between piezosurgery group and conventional surgery group in terms of early and late periods of inflammation, necrosis, fibrotic tissue formation, recovery score, new bone formation.

Conclusion: We can define amnion membrane as a barrier which inhibits the passage of connective tissue cells into the defective bone tissue. But we think that this barrier effected new bone formation negatively.

Keywords: Piezosurgery, Amnion membrane, Guided bone regeneration, Bone healing, Barrier membrane

[SS-11]

Zigomatik Ark Kırıklarının Tedavisinde Ultrasonografi Kullanımı

Başak Keskin Yalçın¹, Siegfried Jänicke², Ali Oguz Kolbaşı², Mehmet Mete Dericioğlu²

¹Istanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı

²Ağız Yüz Çene Cerrahisi, Osnabrück Kliniği, Osnabrück

Zigomatik ark, zigomatik proses ile zigomatik kemik arasındaki bağlantıyı sağlayarak orta yüzün çıkıntılı yapısını oluşturarak yüz görünümünde önemli rol oynamaktadır. İzole zigomatik ark kırıklarının redükte edilmediği durumlarda fonksiyonel ve estetik sorunlara yol açabilmektedir.

Zigomatik ark kırıkları, çoğunlukla trafik kazası, şiddet, düşme gibi travmalarından kaynaklanmaktadır ve zigomatikomaksiler kompleks kırıklarının % 10'unu oluşturmaktadır.

Zigomatik ark kırıkları sonrası yaygın görülen klinik bulgular, etkilenen bölgedeki arkın düzleşmesi, depresyonu ve ağız açılmasında kısıtlılıktır.

Zigomatik ark fraktürleri için ideal tedavi modeli yoktur. Gilles yöntemi veya perkütan yaklaşım ile kapalı redüksiyon veya açık redüksiyon veya Keen'in transoral redüksiyonu gibi farklı tedavi yaklaşımları uygulanmaktadır.

Zigomatik ark kırıklarında doğru konumu yakalamak için intraoperatif değerlendirme çok önemlidir. Zigomatik ark kırıkları genellikle kör yöntemlerle tedavi edilir. Bunu önlemek için intraoperatif x-ray filmleri, bilgisayarlı tomografi (BT), konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KİBT), taşınabilir veya C kollu floroskopi ve ultrasonografi kullanılabilir.

Ultrasonografi, kırık segmentin pozisyonunun operasyon esnasında gerçek zamanlı olarak görüntüleyip uygulanan tedavinin başarılı olup olmadığının tesbitini sağlar. Bu sayede başarısızlık olgularında ikincil bir cerrahi operasyona gerek kalmaması, radyasyonsuz bir yaklaşım olmasına ek olarak hızlı, ucuz, noninvaziv ve risksiz bir yöntemdir.

Ultrasonografi ile birlikte kemik kancası kullanılarak yapılan kapalı redüksiyonda, izole zigoma ark kırıklarında oldukça başarılı sonuçlar vermektedir.

Anahtar Kelimeler: Ultrasonografi, zigomatik ark, kırık, orta yüz kırıkları

Use Of Ultrasonography In The Management of Zygomatic Arch Fractures

Başak Keskin Yalçın¹, Siegfried Jänicke², Ali Oguz Kolbaşı², Mehmet Mete Dericioğlu²

¹Istanbul University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Department

²MKG - Chirurgie, Klinikum Osnabrück

Zygomatic arch play an important role in the structure and appearance of the face. Reduction of isolated zygomatic arch fractures are for both cosmetic and functional reasons.

Zygomatic arch fractures are mostly caused by a high impact trauma such as traffic accident, violence, fall and result in the collapse of the arch through depression of the bone fragments. Ten percent of all zygomaticomaxillary complex fractures comprise zygomatic arch fractures.

The symptoms associated with zygomatic arch fractures are indentation or flattening over the arch and limitation of mouth opening. There isn't optimal modelity for the management zygomatic arc fractures. Numerous techniques have been reported for the reduction of zygomatic arch fractures, such as closed reduction by the Gilles approach method or percutaneous approach (hook traction) or open reduction and Keen's transoral reduction due to gingivobuccal sulcus reduction.

For achieving adequate repositioning intraoperative assessment of the zygomatic arch is very important. Fracture of the zygomatic arch is usually treated using blind methods. By reduction of the arc intraoperative x-ray films, computed tomography (CT), cone-beam CT (CBCT), portable or C-arm fluoroscopy and ultrasonography may be used.

Ultrasonography visualize zygomatic fracture fragments intraoperatively clearly before and after fracture repositioning and it is easy perform, rapid, noninvasive and free of any risks. Ultrasonography is a withreal-time imaging so it helps to work on closed reduction to treat blind methods by avoiding radiation exposure.

Keywords: Ultrasonography, Zygomatic arch, midface fracture, hook traction

[SS-12]

Farklı sert doku ogmentasyon uygulamalarındaki kemik rezorpsiyon oranlarının karşılaştırılması

Alper Gültekin¹, Elçin Bedeloğlu², Pınar Gültekin³, Serdar Yalçın¹

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Oral İmplantoloji Anabilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

³İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: İmplant uygulamaları öncesi sert doku defektlerinin rekonstrüksiyonu marjinal kemik kaybını önleyen ve uzun dönem başarıyı sağlayan güvenilir bir tekniktir. İmplant tedavisi öncesi defekt bölgesinin kemik hacmini arttırmak için birçok internal ve eksternal kret ogmentasyon yöntemleri uygulanmaktadır. Bu sunumun amacı kullanılan bu yöntemlerden bahsetmek ve farklı tedavi yaklaşımlarında kemik rezorpsiyon oranlarını karşılaştırmaktır.

Metodlar: Klinik çalışmalarımızda çeşitli ogmentasyon teknikleri (sinüs ogmentasyonu, horizontal-vertikal blok greft ve yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu uygulamaları) ve bu tekniklerde kullanılan biyomateryallerin sert doku ogmentasyonu sonrası kemik rezorpsiyon miktarları karşılaştırılmıştır. Greftlenen bölgedeki rezorpsiyon oranları cerrahi öncesi ve takibinde alınan dental volumetrik radyografi ile değerlendirilmiştir. Ayrıca iyileşme süresince ve implant yerleştirilmesi esnasında tedavi protokollerinin başarıları Barone başarı kriterleri göz önüne alınarak değerlendirilmiştir.

Sonuçlar: Sinüs ogmentasyonlarında zenogreft kullanılması diğer kemik greftlerine göre daha az kemik rezorpsiyonuna neden olmaktadır. Yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu uygulamalarında intra-oral blok kemik uygulamalarına göre daha fazla rezorpsiyon görülürken, ekstra-oral blok kemik uygulamalarına göre daha az kemik rezorpsiyonu görülmektedir. Greftlenen bölgelerin değerlendirilmelerinde dental volumetrik tomografi üç boyutlu yüksek kalitede görüntü veren güvenilir bir radyografik tekniktir.

Kararlar: Ogmentasyon uygulamalarında implant yerleşimi öncesi biyomateryaller ve uygulanan tedavi yaklaşımları kemik hacminin değişiminde rol oynarlar. Ekstra-/intra-oral blok ve yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu tekniklerinde implant yerleştirilmesi ve stabilizasyonun sağlanmasında yeterli miktarda kemik elde edilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: kemik defekti, ogmentasyon, kemik rezorpsiyonu, dental volumetrik radyografi

Comparison of bone resorption rates in different hard tissue augmentation approaches

Alper Gültekin¹, Elçin Bedeloğlu², Pınar Gültekin³, Serdar Yalçın¹

¹Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral Implantology, Istanbul

²Istanbul Aydın University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

³Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Istanbul

Objective: Reconstruction of hard tissue defects before implant placement is a reliable technique that prevents marginal bone loss and maintain long-term success. Various internal and external ridge augmentation procedures are applied to increase the volume of the deficient sites for implant treatment. The aim of this presentation is to provide a brief summary of these methods and compare bone resorption rates of different treatment approaches.

Methods: In this clinical studies, we compared the resorption rates of various hard tissue augmentation techniques and biomaterials (deproteinized bovine bone, mineralized allograft, demineralized allograft, and calcium sulfate) after sinus augmentation procedures; horizontal and vertical guided bone regeneration, and intra-and extra-oral bone block augmentations. Presurgical and postsurgical repetitive radiologic assessments were performed by cone beam computed tomography to evaluate resorption rates in grafted sites. Success of treatment protocols was also evaluated during healing and at implant placement according to the Barone success criterias.

Results: Xenograft show lesser volume reduction than other bone graft substitutes in sinus augmentation procedures. Guided bone regeneration causes greater resorption than intra-oral, less resorption than extra-oral block graft. Cone beam computed tomography is a reliable three-dimensional radiographic technique that yields high-quality volumetric measurements of the grafted sites.

Conclusion: Biomaterials and treatment approaches can influence the bone graft volume change before implant placement in augmentation procedures. Intra- /extra- oral block and guided bone regeneration techniques provide an adequate bone volume of bone and stability for implant insertion.

Keywords: bone defect, augmentation, bone resorption, dental volumetric radiography

[SS-13]

Sınıf III Maloklüzyona Sahip Hastanın 'Surgery First' Yaklaşımı ile Tedavisi

Muhammed Çağrı Sibal, Tulin Taner, Hakan H Tuz
Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Sınıf III maloklüzyona sahip hastanın 'surgery first' yaklaşımı ile ortodontik ve ortognatik tedavisi.
Olgu: Yirmi üç yaşındaki erkek hasta alt çenesinin görünümü sebebiyle kliniğimize başvurmuştur. Hastanın yapılan ekstraoral muayenesinde belirgin bir çene ucu ile birlikte konkav fasiyal profil varlığı izlenmiştir. Herhangi major bir asimetrisi saptanmamıştır. İntraoral muayenesinde ise sınıf III molar ve kanin ilişkisinin varlığı ile maksiller ve mandibular arkta orta şiddette yer darlığı saptanmıştır. Radyografik analizinde ise mandibular prognati ile vertikal olarak yüz yüksekliğinde azalma izlenmiştir. Hastanın tedavi alternatifinde konvansiyonel olarak ortodontik tedavi sonrası cerrahi ve 'surgery first' yaklaşımı değerlendirilmiştir. Hastanın maloklüzyonu ve intraark düzensizlikleri bakımından 'SF' yaklaşımı uygun bulunmuş ve hastaya mandibular set-back cerrahisi ile maksiller ilerletme cerrahi yapılmıştır. Cerrahiden hemen önce uygulanan ortodontik ataçmanlar ile post-op dönemde ikinci haftadan itibaren ortodontik tedavisine başlanmıştır. Toplamda 10 ayda maloklüzyonların tümü başarı ile tedavi edilmiştir. **Sonuç:** Maksillo - mandibular düzensizliklerde 'SF' yaklaşımı maloklüzyonun etkili bir şekilde düzeltilmesinde ve tedavi süresinin kısaltılmasında önemli avantajlara sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Surgery first, SF, Ortodonti, Ortognatik

Treatment of a Patient with Class III Malocclusion: 'Surgery First' Approach

Muhammed Çağrı Sibal, Tulin Taner, Hakan H Tuz
Hacettepe University Faculty of Dentistry, Dept of Orthodontics, Ankara

Objective: Orthodontic and orthognathic treatment with 'surgery first' approach of the patient with class III malocclusion

Case: A 23-year-old male patient referred to our clinic due to the appearance of his lower jaw. Extraoral examination showed that, concave facial profile with a prominent lower jaw. No major asymmetry was detected. Intraoral examination revealed that presence of class III molar and canine relation with moderate tooth size - arch size discrepancy both in the maxillary and mandibular arch. Radiographic analysis revealed a decrease in the face height vertically with mandibular prognathia. As a treatment option of the patient, 'surgery first' approach and surgery after conventional orthodontic treatment were compared. Because of the patient's malocclusion and intra-arch irregularities, SF was found to be safe and the patient underwent maxillary advancement surgery with mandibular set-back surgery. Orthodontic treatment was started from the second week in the post-op period with orthodontic attachments applied just before the surgery. Malocclusion and all irregularities successfully treated in 10 months.

Conclusion: 'SF' approach in maxillo-mandibular disorders has significant advantages in effectively correcting malocclusion and shortening the duration of treatment.

Keywords: Surgery first, SF, Orthodontics, Ortognatik

[SS-14]

Redüksiyonlu Disk Deplasmanına Sahip Hastaların Masseter Kas Kalınlıklarının Ultrasonografik Olarak Değerlendirilmesi

Ahmet Taylan Çebi
Karabük Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı, temporomandibular eklem disk deplasmanlarının masseter kas kalınlığı ile ilişkisinin ultrasonografi ile değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmaya tek taraflı temporomandibular eklem redüksiyonlu disk deplasmanı olan 50 hasta dahil edildi. Hastalar, Temporomandibular Rahatsızlıklar Araştırma Teşhis Kriterlerine göre klinik olarak değerlendirildi. 50 hastanın her birinde hem sağ hem de sol taraf masseter kas kalınlıkları ultrasonografi ile değerlendirildi.

Bulgular: Disk deplasmanı görülen hastalar arasında cinsiyet açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulundu ($p=0.04$ $p<0,05$). Redüksiyonlu anterior disk deplasmanı olan tarafta masseter kas kalınlığı sağlıklı tarafa göre daha inceydi ($n=50$, $p=0.16$) ancak bu fark istatistiksel olarak anlamlı değildi.

Sonuç: Ağrı, eklem sesleri ve kısıtlı ağız açıklığı temporomandibular bozuklukların temel semptomlarıdır. Bu semptomlar çiğneme fonksiyonunu etkileyebilir ve bunun sonucunda etkilenmiş tarafta çene kaslarında atrofi görülebilir.

Anahtar Kelimeler: Temporomandibular eklem, disk deplasmanı, masseter, ultrasonografi

Ultrasonographic Evaluation Of The Masseter Muscle Thickness Of Reduction Disc Displacement Patients

Ahmet Taylan Çebi

Karabuk University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: The aim of the present study was to determine the relationship between disc displacement of the temporomandibular joint and masseter muscle thickness by ultrasonography

Materials-Methods: 50 patients with unilateral disc displacement of temporomandibular joint were included to the study. Patients were clinically evaluated according to Temporomandibular Rehabilitation Research Diagnostic Criteria. Temporomandibular joint disc position and masseter muscle thickness of both right and left sides were assessed in 50 patients.

Results: There was a statistically significant difference in terms of gender between patients with disc displacement. In the sides of the joints with anterior disc displacement with reduction, masseter thicknesses were less than the healthy joint sides, but it was not statistically significant (n=50, p=0.16).

Conclusion: Pain, joint sounds, and restricted mouth opening are the main symptoms of temporomandibular disorders. These symptoms can effect masticatory function resulting in atrophy of the jaw muscles in the effected side.

Keywords: Temporomandibular joint, disc displacement, masseter, ultrasonography

[SS-16]

Kalsiyum trigliserit kemik sementinin ve kitosanın kemik dokusu iyileşmesi üzerine etkilerinin deneysel olarak araştırılması

Berkem Atalay, Levent Uslucan, Burak Çankaya, Cüneyt Korhan Oral, Sami Yıldırım

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: iki farklı greft materyali olan kalsiyum trigliserit kemik sementi ve kitosanın kemik dokusu iyileşmesi üzerine olan etkilerini histopatolojik olarak değerlendirmeyi amaçladık.

Gereç-Yöntem: Çalışmamızda 92 adet Sprague-Dawley cinsi erkek denek kullanılmıştır. 64 denekten oluşan iki deney grubu sakrifikasyon günleri olan 7, 14, 30 ve 60 olmak üzere 4 alt gruba ayrılmıştır. Deneklerin sağ tibialarında 8 mm uzunluğunda, 1 mm genişliğinde, kemiğin korteks ve medulla tabakalarını içine alan kemik defektleri oluşturulmuş, defektlere kalsiyum trigliserit kemik sementi ve kitosan yerleştirilmiştir. 28 denekten oluşan diğer ana grup olan kontrol grubunda ise deneklerin sağ tibialarında defekt oluşturulduktan sonar kaviteler boş olarak iyileşmeye bırakılmıştır. Bütün denekler 7., 14., 30. ve 60. günlerde sakrifiye edilerek operasyon bölgeleri çıkartılmış, örnekler iltihap, yabancı cisim reaksiyonu, nekroz, fibröz doku oluşumu (fibrozis), yeni kemik oluşumu ve residuel greft materyali açısından histopatolojik olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Kalsiyum trigliserit kemik sementinin ve kitosanın her ikisinde de yeni kemik oluşumu kontrol grubuna göre daha fazla görülmüş, ancak kalsiyum trigliserit kemik sementinde yabancı cisim reaksiyonu ve rezidüel greft materyalinin, kitosanda ise fibrozisin anlamlı derecede daha yüksek olduğu saptanmıştır.

Sonuç: Elde ettiğimiz sonuçlar bütün olarak değerlendirildiğinde her iki materyalin de kemik iyileşmesinde çok etkili rolü olmadığı ancak kalsiyum trigliserit kemik sementinin uzun süre rezorbe olmadan varlığını muhafaza etmesi nedeniyle büyük kemik defektlerinde yer tutucu olarak kullanılabileceği, jel formundaki kitosanın ise ilk yedi gün içinde rezorbe olması sebebiyle uzun süreli yer tutucu olarak kullanılamayacağı saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: kalsiyum trigliserit kemik sementi, kemik iyileşmesi, kitosan, sıçan

The histopathological effects of calcium triglyceride bone cement and chitosan on healing of experimental bone defects

Berkem Atalay, Levent Uslucan, Burak Çankaya, Cüneyt Korhan Oral, Sami Yıldırım

İstanbul University School of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, İstanbul

Objective: It is aimed to evaluate the histopathological effects of two different bone grafts calcium triglyceride bone cement and chitosan on the healing of experimental bone defects.

Materials-Methods: 92 Sprague-Dawley male rats were used. Two experimental groups which consisted of 64 rats, were divided into four subgroups due to the sacrifice days which were respectively 7, 14, 30 and 60. After creating an 8 mm long and 1 mm wide cortico-cancellous bone defect in the right tibia of each rat, calcium triglyceride bone cement and chitosan were applied into bone defects. In the main group, after creating the bone defects in the right tibias, we kept those empty to serve as the control group. We evaluated inflammation, foreign body reaction, necrosis, fibrosis, new bone formation and a residual graft material at the 7th, 14th, 30th and 60th days.

Results: In both calcium triglyceride bone cement and chitosan groups, new bone formation was higher than the control group, whereas foreign body reaction and residual graft material on calcium triglyceride bone cement group and fibrosis on chitosan group were found to be significantly higher.

Conclusion: After evaluating the results as a whole, both materials were found not to be very effective in the bone healing process. Because calcium triglyceride bone cement remained for a long time without being resorbed, it can be used as a placeholder on large bone defects, whereas the gel form of chitosan can not be used for this purpose because it was resorbed in the first seven days.

Keywords: Bone healing, calcium triglyceride bone cement, chitosan, rat

[SS-17]

Submandibular Tükürük Bezi Sialadeniti Ve Tükürük Bezi Taşı Nedeniyle Submandibular Bez Ve Wharton Kanalına Kliniğimizin Cerrahi Yaklaşımı

Mehmet Kemal Tümer, Nihat Akbulut, Emrah Soylu, Esengül Şen, Ahmet Altan
Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Diş hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Tokat

Amaç:

Sialolitiaz en yaygın tükürük bezi bozukluğu olarak kabul edilir ve tek taraflı majör tükürük bezi şişliklerinin yaklaşık % 1,2'sini oluşturur. Submandibular bez, % 80 oranında sialolitiazis için en yüksek orana sahiptir. Sialolitiaz genellikle 30 ila 60 yaş arasında görülür, erkekler kadınlardan iki kat fazla etkilenir. Bu vakalarda unilateral şişliğe neden olan wharton kanalı içindeki taşların ve submandibular bezin eksizyonu sunulmaktadır.

Olgu 1:

72 yaşında erkek hasta unilateral şişlik ve ağrı şikâyetiyle kliniğimize başvurdu. Hastanın radyolojik ve klinik muayenesine göre submandibular bez ile ağız tabanı absesi mevcuttu ve wharton kanalının anterior kompartımanında birbirine komşu 3 adet tükürük bezi taşı vardı. Hastanın şikâyetlerinin giderilmesi amacıyla antibiyotik baskısı ve genel anestezi altında submandibular bez, wharton kanalı ve içindeki taşlar ekstraoral olarak eksize edildi. Histopatolojik muayene ön tanıyı doğruladı. Hastanın 1 senelik kontrolünde herhangi bir nüks gözlemlenmedi.

Olgu 2:

50 yaşında erkek hasta yemek yerken ağız tabanında şişme ve ağrı şikâyetiyle kliniğimize başvurdu. Hastanın radyolojik ve klinik muayenesine göre submandibular bez absesi mevcuttu ve wharton kanalında 1 adet tükürük bezi taşı vardı. Hastanın genel anestezi altında intraoral yaklaşımla wharton kanalındaki tükürük taşı çıkarıldı. Ameliyat esnasında yerleştirilen 18 gauge lık kateter vasıtasıyla kanalın tamiri sağlandı. Post operatif 1. yılda herhangi bir nüks ve tükürük akış bozukluğu izlenmedi.

Sonuç:

Submandibular bezin akut sialadeniti, majör tükürük bezlerinin enflamasyonunun en yaygın şeklidir. Sialolitiazise bağlı tükürük kanalının tıkanması, siyaladenitin en sık etyolojisidir. Sialolitiazisli hastalar sialadenit nedeniyle akut ağrıya sahip olabilirler. Tükürük taşı teşhisi esas olarak klinik belirtilere ve görüntülemeye dayanmaktadır. Tedavi cerrahi yöntemlerle enflamasyonun yönetiminden sonra yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Submandibular Sialadenit, Sialolitiazis, Tükürük Bezi Taşı

Surgical approach to submanibular gland and Wharton's duct in submandibular sialadenitis and sialolithiazis

Mehmet Kemal Tümer, Nihat Akbulut, Emrah Soylu, Esengül Şen, Ahmet Altan
Gaziosmanpaşa University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Tokat

Objective:

Sialolithiazis is accepted as the most common salivary gland disorder and consists approximately 1,2% of unilateral major salivary gland swellings. Sialadenitis is seen in the ratio of 80% in submandibular gland. Herein we present the excision of the stones within Wharton's duct and submandibular gland which lead to unilateral swelling.

Case 1:

A 72-year-old male patient was admitted to our clinic due to unilateral swelling and pain. He had an abscess in submandibular gland and mouth base according to radiologic and clinical examinations and 3 adjacent salivary gland stones in the anterior compartment of Wharton's duct. Antibiotic treatment was administered and submandibular gland, Wharton's duct and the stones were excised extra-orally. Histo-pathological examination verified the pre-diagnosis. No recurrence was observed on his one year follow up.

Case 2:

A 50-year-old male patient was admitted to our clinic with complaint of swelling and pain in mouth base during eating. He had an abscess in submandibular gland according to radiologic and clinical examinations and one salivary gland stone in Wharton's duct. Salivary gland stone was removed under general anesthesia through intra-oral approach. The duct was repaired through an 18 gauge catheter which was placed intra-operatively. No recurrence was observed on his one year follow up.

Conclusion:

Acute submandibular sialadenitis is the most common form of major salivary gland inflammation. Sialolithiazis is the most common etiology of sialadenitis. Patients with sialolithiazis may have acute pain due to sialadenitis. Diagnosis of sialolithiazis is based on clinical signs and imaging methods.

Keywords: Submandibular sialadenitis, Sialolithiasis, Salivary Gland Stones

[SS-18]

İki Farklı Trombosit Konsantratinın Sığır Kaynaklı Kemik Grefti ile Birlikte Uygulanmasının Kemik İyileşmesi Üzerindeki İn Vivo Etkisi

Bilge Duymaz¹, Özen Doğan Onur¹, Merva Soluk Tekkeşin², Mustafa Tunalı³, Mustafa Ramazanoğlu¹, Erhan Fıratlı⁴

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş, Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi, Onkoloji Enstitüsü, Tümör Patolojisi Anabilim Dalı, İstanbul

³Bezmialem Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

⁴İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Otolog trombosit konsantrati olan L-TZF ve T-TZF'nin ksenogreftlerle birlikte kullanıldığında kemik iyileşmesi üzerindeki erken dönem osteoindüktif etkisinin histopatolojik yöntemlerle incelenmesi.

Gereç-Yöntem: Birinci grupta tavşanların marjinal kulak veninden alınan 6 ml kan, silika tüplerde 2800 rpm hızla 12 dakika, ikinci grupta ise titanyum tüplerde 2800 rpm hızla 15 dakika santrifüj edildi. 20 adet erkek tavşanın her iki tibiasına da 5 mm genişliğinde, 10 mm uzunluğunda, 3 mm derinliğinde ikişer defekt hazırlandı. Birinci grupta sağ bacakta ilk defekte ksenogref t+ L-TZF, ikinci defekte sadece L-TZF yerleştirildi. İkinci grupta sağ bacakta ilk defekte ksenogref + T-TZF, ikinci defekte ise sadece T-TZF yerleştirildi. Her iki grupta da sol bacaklara açılan ilk defekte ksenogref + kollagen membran yerleştirildi, ikinci defekt kontrol amaçlı boş bırakıldı. Her iki grupta da deneklerin yarısı 7., yarısı 21. günde sakrifiye edildi. Tüm bacaklar histopatolojik inceleme için ampute edildi. Yeni kemik yapımı, fibrozis ve kalan greft miktarı değerlendirildi.

Bulgular: T-TZF erken dönemde L-TZF'ye göre operasyon bölgesinde daha az fibrozis oluşumuna sebep olmaktadır. Gruplar arasında en az miktarda yeni kemik oluşumu hem 7. hem de 21. günlerde kollagen membran + ksenogref grubunda görülmüştür.

Erken dönem yeni kemik oluşumu ve kalan greft miktarı bakımından L-TZF ile T-TZF arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır.

Sonuç: Farklı teknikler, değişik materyallerden elde edilen tüpler, tüpe eklenen aktivatör maddeler, tüpleri yerleştirme açısı, santrifüj hızı, süresi ve yönünün değişmesi, elde edilen materyallerin histolojik özellikleri, büyüme faktörü salınımı ve rezorbsiyon süreleri üzerinde çeşitli farklar yaratmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yönlendirilmiş Kemik Rejenerasyonu, Sığır Kaynaklı Ksenojen Kemik Grefti, Kollagen Membran, Titanyum ile Hazırlanmış Trombositten Zengin Fibrin, Lökosit ve Trombositten Zengin Fibrin

In Vivo Comparison Between The Effects Of Applied Two Different Platelet Concentrate Combined With Xenograft On Bone Healing

Bilge Duymaz¹, Özen Doğan Onur¹, Merva Soluk Tekkeşin², Mustafa Tunalı³, Mustafa Ramazanoğlu¹, Erhan Fıratlı⁴

¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

²İstanbul University, Faculty of Medicine, Institute of Oncology, Department of Tumour Pathology, İstanbul

³Bezmialem University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

⁴İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, İstanbul

Aim: To evaluate the osteoinductive effects of the autogenous platelet concentrates such as L-PRF and T-PRF combined with xenografts on bone healing in early phase investigated with histopathological methods.

Material-Methods: In group 1, total of 6 ml blood from each rabbit was drawn from the marginal vein and transferred to silica. Blood samples were centrifuged at 2800 rpm for 12 min. In group 2, total of 6 ml blood from each rabbit was drawn and transferred to titanium tube. The blood samples were centrifuged at 2800 rpm for 15 min. Two bilateral tibial defects with 5mm wide, 10mm long, 3mm depth were constituted on 20 male rabbits. In group 1, at right legs, first defect was filled the ABB and L-PRF, second defect was filled only L-PRF. In group 2, first defect was filled the ABB and T-PRF, second defect was filled only T-PRF. In both groups at left legs, ABB and collagen membrane were used in first defect, second defect was untreated as control. Half of the animals from each group were sacrificed after 7 days and the remaining animals were sacrificed after 21 days. All legs were amputated for histopathological evaluations. New bone formation, fibrosis and the amount of the residual grafts were evaluated histopathological.

Results: T-PRF causes less fibrosis in the operation area than L-PRF. There is no significant difference between the L-PRF and T-PRF in early bone formation and amount of residual graft.

Keywords: Guided Bone Regeneration, Bovine Xenogenic Bone Graft, Collagen Membrane, Titanium Prepared Platelet Rich Fibrin, Leukocyte and Platelet-Rich Fibrin

[SS-19]

Atrofik Alvelolar Kretlerin Ogmentasyonunda Simfiz Greft Uygulamaları Üzerine Klinik Tecrübelerimiz: Vaka Serisi

Ahmet Altan, Esengül Şen, Nihat Akbulut, Mehmet Kemal Tümer, Emrah Soylu

Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Dişlerin kaybedilmesinden sonra, periodontal lifler ve dişler tarafından herhangi bir uyaran olmadığından kemik rezorbsiyonu başlamaktadır. İleri düzeyde çene kemiği atrofi gözlenen durumlarda implant tedavisi öncesinde ogmentasyon işlemlerine gerek duyulabilir. Otojen kemik greftleri maksillofasiyal defektlerinin rekonstrüksiyonu için altın standarttır. Otojen kemik grefti alınan sahalardan biri de mandibula simfiz bölgesidir. Bu vaka serisinde; simfiz greft uygulamalarında karşılaştığımız komplikasyonlar, cerrahi sırasında dikkat edilecek özellikler gibi klinik tecrübelerimizin sunulması amaçlanmıştır.

Olgu serisi: Horizontal ve vertikal kemik defekti olan 10 hastada (7 erkek, 3 kadın) mandibular simfiz bölgeden otojen greft alınmış ve atrofik kret ogmentasyonu yapılmıştır. Alınan greftlerin 5'i maksilla anterior, 4'ü mandibula posterior ve 1'i mandibula anterior bölgeye uygulanmıştır. Cerrahi operasyon sonrası karşılaşılan komplikasyonlar; greftte açılma, geçici parestezi, greft rezorbsiyonu şeklinde sıralanabilir.

Sonuç: Ağız içi kemik greftleri ile atrofik maksilla ve mandibula rekonstrüksiyonunda doğru teknikler kullanıldığında komplikasyon oranı azdır. Mandibular simfiz bölgesi güvenilir bir verici saha olarak tanımlanmasına karşın, uygulama esnasında dikkat edilmesi gereken noktalar mevcuttur. Greft alma işleminde oluşabilecek komplikasyonlar konusunda hastalar mutlaka bilgilendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: ogmentasyon, otojen greft, simfiz greft

Our Clinical Experiences on Symphysis Graft Applications in Atrophic Alveolar Crest Augmentation: Case Series

Ahmet Altan, Esengül Şen, Nihat Akbulut, Mehmet Kemal Tümer, Emrah Soylu
Gaziosmanpaşa University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Tokat

Objective: After loss of teeth, bone resorption generally occurs because there is no stimulus by periodontal fibers and teeth. In the cases of advanced jaw atrophy, the augmentation procedure may be required before implant surgery. Autogenous bone grafts are gold standard for the reconstruction of maxillofacial defects. The mandibular symphysis is one of the donor site for intraoral autogenous grafts. In this case series; we aimed to present clinical complications and features in mandibular symphysis graft surgery.

Cases: 10 patients including 7 males and 3 females with horizontal and /or vertical alveolar bone deficiencies were augmented by autogenous bone graft that were obtained from mandibular symphysis. The regions where the augmented were listed as maxilla anterior (n=5), mandible posterior (n=4) and mandible anterior (n=1). We encountered complications following surgery such as exposing of graft, temporary sensory alterations in the anterior teeth and graft resorption.

Conclusion: The complication rate is low when correct techniques are used for intraoral bone grafts in atrophic maxillary and mandibular reconstruction. Although the mandibular symphysis area is defined as a reliable donor site, there are points to be considered during the surgery. Patients should be informed about the complications that may occur during grafting.

Keywords: augmentation, autogenous bone grafts, symphysis graft

[SS-20]

Mandibular Geniş Hacimli Keratokist ile İlişkili Trismus ve Tedavisi

Selim Aydın Gümüşdal, Sabri Cemil İşler, Erol Cansız
İstanbul Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Odontojenik keratokistler çenelerin nadir görülen benign karakterli ancak lokal agresif özellikleri olan kistik oluşumlarıdır. Genellikle mandibula posterior alanda görülen bu lezyonlar kendini ekspansiyon şeklinde gösterirler. Şişlik olmak zorunda değildir ve asemptomatikte olabilecekleri gibi ağrı, parestezi, trismus, enfekte olduklarında kötü koku gibi çeşitli lokal etkiler gösterebilirler. Bu sunumda, 2senelik geçmişi bulunan mandibula posterior bölgede yerleşik odontojenik keratokistin sebep olduğu trismus ve lezyonun cerrahi tedavisi anlatılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Keratokist, Lateral Pterigoid, Trismus

Trismus and its Treatment Associated with Large Volume Keratocyst in Mandible

Selim Aydın Gümüşdal, Sabri Cemil İşler, Erol Cansız
İstanbul University Dentistry Faculty Oral and Maxillofacial Surgery Department

Odontogenic keratocysts are rare, benign, but locally aggressive cystic forms of jaws. These lesions, usually seen in the mandibular posterior area, show themselves as expansions. They can be asymptomatic, but they can show various local effects such as pain, paresthesia, trismus and bad smell when they are infected. This presentation describes trismus which is caused by odontogenic keratocyst located in the mandibular posterior region, and the surgical treatment of lesion.

Keywords: keratocyst, Lateral Pterygoid, Trismus

[SS-21]

İmplant Öncesi Cerrahi: Titanyum Mesh İle Yapılan Horizontal Kret Ogmentasyonu

Ayşenur Nergiz Tanıdır, Nazife Begüm Karan

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Rize

Amaç:

Diş kayıplarından sonra, implant yerleşimi için gerekli olan alveol kemiği, hem yükseklik hem de genişlik olarak zaman içinde kayba uğrar. Alveolar sırttaki önemli kayıp, klinik olarak yatay boyutta görülür. Titanyum mesh kullanılarak veya kullanılmadan yapılan yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu (GBR), distraksiyon osteogenezi (DO) ve ridge split gibi alveol genişleme teknikleri, alveol kretin genişletilmesi amacıyla kullanılan tekniklerdendir.

Olgu:

Sistemik olarak sağlıklı 55 yaşındaki erkek hasta kliniğimize implant destekli sabit protez yaptırmak için başvurmuştur. Hastanın bilgisayarlı tomografi (BT) taramaları ve klinik muayenesinde, sağ posterior alveolar kemiğin bukkolingual boyutunun, implant yerleştirilebilmesi için yetersiz olduğu görülmüştür. Artı ve eksiler tartışılmış ve ameliyat öncesi cerrahi planlama yapılmıştır. Alıcı bölgenin dekortikasyonunun ardından, ipsilateral retromolar bölgeden alınan otojen kemik ile zenograft karışımı bölgeye uygulanmıştır. Titanyum mesh, buko-apikal açıdaki greftlerin üzerine yerleştirilip vidalarla sabitlenmiştir. Dört ay sonra iyileşme sağlanmış ve mesh bölgeden çıkartılmıştır. İki adet implant protetik olarak en ideal pozisyonda yerleştirilmiştir.

Bulgular:

Yapılan cerrahi prosedürler sırasında hiçbir komplikasyon gelişmemiştir. Protez rehabilitasyonu, 3 aylık iyileşmeden sonra sonuçlandırılmıştır. 1 yıllık takipte herhangi bir enfeksiyon bulgusu görülmemiş ve hasta sonuçtan memnun kalmıştır.

Sonuç:

Bu vaka, horizontal alveolar kemik defektlerinde, titanyum mesh ve sabır ile iyi bir fonksiyonel sonucun elde edilmesinin mümkün olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Horizontal Kemik Ogmentasyonu, İmplant Öncesi Cerrahi, Titanyum Mesh

Pre-Implant Surgery: Horizontal Ridge Augmentation With Titanium Mesh

Ayşenur Nergiz Tanıdır, Nazife Begüm Karan

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Recep Tayyip Erdogan University, Rize

Objective:

Subsequent to tooth loss, alveolar bone becomes deficient in both height and width for dental implant surgery. The major loss of alveolar ridge is clinically seen in the horizontal dimension. Bone grafting techniques such as guided bone regeneration (GBR) with or without titanium mesh, distraction osteogenesis (DO) and ridge expansion techniques such as bone splitting have been used for this purpose.

Case:

Systemically healthy 55-year-old male patient was referred to our clinic to have an implant-supported fixed prosthesis. Patient's computed tomografi (CT) scans and clinical examination showed insufficient buccolingual dimension of right posterior alveolar bone to place a dental implant. Pros and cons were discussed and surgical planning was designed pre-operatively. Following the decortication of the recipient site, mixture of xenograft and autogenous bone which harvested from ipsilateral retromolar region, was used to augment alveolar discrepancy. Titanium mesh was embedded above the grafts on the bucco-apical aspect and fixed with screws. Four months later, healing requirements were achieved and mesh was removed. Two implants were inserted in the ideal prosthetic position.

Results:

No complications arose during the procedures of implant surgery. Prosthetic rehabilitation was finalized after 3 months of healing. In the first year of follow-up there were not any signs of infection and patient was content with the outcome.

Conclusion:

This case presents in the horizontal alveolar bone defects, by means of titanium mesh and patience, it can possible to achieve a good functional result.

Keywords: Horizontal Ridge Augmentation, Pre-Implant Surgery, Titanium Mesh

[SS-22]

Bruksizm Tedavisinde Botulinum Toksin Tip A Enjeksiyonu, Okluzal Splint Kullanımı Ve Medikal Tedavinin Etkinliklerinin Karşılaştırılması

Aynur Turan, Mustafa Kırtay

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Malatya

Amaç: Bruksizm, çiğneme kaslarının gece veya gün boyu sürdürdüğü diş gıcırdatmaları ve sıkmaları şeklinde meydana gelen fonksiyonel olmayan aktivite olarak tanımlanır. Bu hiperaktivitenin tedavisinde çeşitli yöntemler uygulanmaktadır. Bunlardan en sık kullanılanları; okluzal splint, medikal tedavi ve masseter kasına Botulinum Toksin tip A (BTX-A) enjeksiyonudur. Bu çalışmanın amacı erişkin hastalarda bruksizmin tedavisinde; BTX-A, okluzal splint kullanımı ve medikal tedavi etkinliklerinin karşılaştırılarak değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: Çalışma, bruksist 30 hasta üzerinde yürütüldü. Her grupta 10 hasta olmak üzere 3 gruptan birincisine BTX-A, ikinci gruba okluzal splint, üçüncü gruba da medikal tedavi uygulandı. Hastalar 6 ay boyunca takip edildi. Başarı

değerlendirmesinde, T-Scan oklüzal kuvvet analiz kayıtları, 3dMD görüntülemesi, VAS parametreleri, maksimum ağız açıklığı, TME sesleri, çene hareketlerinde fonksiyonel limitasyon kriterlerine bakıldı.

Bulgular: Çalışmamızda BTX-A uygulaması masseter kas hacminde istatistiksel olarak azalma sağlamış, istirahat ve fonksiyon sırasındaki ağrı değerlerinde diğer 2 gruba göre daha fazla düzelmeye neden olmuştur. Ağız açıklığının, protruziv ve laterotruziv hareketlerin iyileştirilmesinde en etkili yöntem oklüzal splint tedavisi olarak tespit edilmiştir. Çene hareketlerinde fonksiyonel limitasyonu azaltma açısından en etkili yöntem oklüzal splint tedavisi olarak bulunmuştur. Klık sesi açısından gruplar arasında anlamlı bir fark gözlenmemiştir.

Sonuç: Çalışmamızda karşılaştırdığımız 3 tedavi yöntemi bruksizm üzerinde etkili bulunmuştur. Her 3 tedavi yöntemi bruksizme bağlı objektif ve subjektif semptomları farklı düzeylerde etkilemektedir. Daha detaylı sonuçlar elde edebilmek için daha geniş popülasyonlu ve bu tedavilerin kombinasyonlarını içeren yeni araştırmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Botulinum Toksin Tip A, bruksizm, medikal tedavi, oklüzal splint, 3dMD

A Comparison Of The Effects Of Botulinum Toxin Type A Injections, Occlusal Splints And Medical Therapy In The Treatment Of Bruxism

Aynur Turan, Mustafa Kırtay

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İnönü University Faculty of Dentistry, Malatya

Objective: Bruxism is defined as a nonfunctional activity of the masticatory muscles as tooth grinding or clenching. Various methods are applied in the treatment of this hyperactivity, which include: use of occlusal splint, medical treatment and injection of BTX-A into the masseter muscle. The aim of this clinical study is to compare the effectiveness of botulinum toxin type A with those of occlusal splint and medical therapy, in the treatment of bruxism in adult cases.

Materials-Methods: This study was carried out 30 individuals. Three groups were formed, including 10 patients in each group. BTX-A was applied to first group, occlusal splint was to the second group and medical treatment was administered to the third group. Subjects were followed-up for 6 months. Outcome measures included T-Scan occlusal analysis records, 3dMD scanning, VAS parameters, measurement of interincisal mouth opening, TMJ sounds and functional limitations in jaw movements.

Results: In our study, the use of BTX-A resulted in a statistically decrease in the masseter muscle volume, leading to a greater improvement in pain values at rest and function than in the other 2 groups. The most effective method of decreasing the functional limitation of mouth opening and improving protrusive, laterotrusive and jaw movements has been found as occlusal splint therapy. There was no significant difference between the groups in terms of click sound.

Conclusion: Three treatment modalities were found to be effective on bruxism. These treatments affect objective and subjective symptoms of bruxism at different levels. In order to obtain more detailed results, new researches involving wider populations and combinations of these treatments are needed.

Keywords: Botulinum Toxin Tip A, bruxism, medical treatment, occlusal splint, 3dMD

[SS-23]

Atrofik Posterior Maksillada Alternatif İmplantasyon: Olgu sunumu

Çiğdem Mercan¹, Gökçen Erdem², Ahmet Bülent Katiboğlu²

¹İstanbul Aydın Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Dental implantlar günümüzde diş eksikliklerinin tedavisinde başarılı bir şekilde uygulanmaktadır. Güncel implantolojide kısa implantlar, biyomekanik özelliklerinin geliştirilmesiyle tercih edilir hale gelmiştir. Diş eksikliği şikâyeti ile İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Kliniğine başvuran 50 yaşındaki erkek hastanın muayenesinde posterior maksillada kemik atrofisi tespit edilmiştir. Hastaya farklı makromorfolojiye sahip Dentack titanyum implantlar uygulanmıştır. Teknik olarak bu implantlar uygulama sırasında kök ucu 3 parça şeklinde kemiği kondanse edecek şekilde genişler. Primer stabilite değerleri ostel cihazıyla kaydedilmiştir. Uygulamadan 4 ay sonra protetik aşama öncesinde bakılan ISQ değerlerinin son derece yüksek olduğu tespit edilmiştir. Yeni nesil kısa implantlar, anatomik bölgelere emniyetli mesafede olması, yüzey alanlarının artırılması ile yük taşıma kapasitesinin artması gibi özellikleri sayesinde ileri cerrahi uygulamalarına alternatif bir seçenektir.

Anahtar Kelimeler: kısa implantlar, kemik atrofisi, atrofik maksilla

An alternative implantation in atrophic posterior maxilla: a case report

Çiğdem Mercan¹, Gökçen Erdem², Ahmet Bülent Katiboğlu²

¹İstanbul Aydın University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

²İstanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Dental implant systems have been used in successfully nowadays to rehabilitation of tooth loss. Short implants have been preferred with improvement of biomechanical properties in current implantology. In this case report, we presented that 50 years old male patient applied to İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery due to tooth loss. In clinical examination we detected atrophy in posterior maxilla. As a solution Dentack titanium implants that have varied macromorphological properties applied in this case. Technically, these implants expanded in three parts to condensing bone

during insertion of implant. Primer stability values were recorded with the ostell device. After implantation 4 months later, before the protetic loading, ISQ values were recorded and were found higher. New generation short implants are being used as an alternative in advanced dental implant surgery due to its safe distance to anatomical region. Moreover with enlargement of the implant surface area increased load capacity can be compansated by the implant systems without any damage.

Keywords: short implants, bone atrophy, atrophic maxilla

[SS-24]

Nadir Görülen Hastalıkları olan Günübirlık Diş Tedavisi Olgularında Anestezik Yaklaşım

Gülcan Berkel, Emine Tuna Akdoğan, Gökhan Göçmen, Gökhan Gedikli, Mehmet Kamil Göker
Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Dental girişimler sırasında uygulanacak anestezi teknikleri nadiren anesteziistler ve diş hekimleri arasında tartışılmaktadır. Genel anestezi ve/veya sedasyonun hastaya fayda ve zararları için karar verilmeden önce, hastanın tedaviye uyumu anestezi öncesi değerlendirme ile ortaya konulmalıdır. Bu amaçla, günübirlık diş tedavileri için anestezi uygulaması yapılan nadir görülen hastalıklara sahip olgularımızı sunmayı hedefledik.

Olgu: Sistemik nadir görülen hastalık olarak Down Sendromu, Fajil X sendromu, Hajdu-Cheney sendromu, Hurler Sendromu, Larsen Sendromu, Marden Walker Sendromu, Marfan Sendromu, Neurofibromatosis ve Robinow Sendromu tanısı almış dental problemlı 17 hastadan sadece 3 tanesine genel anestezi uygulanırken 14 hastaya sedasyon uygulandı. Tüm hastalarımız işlem öncesinde diş hekimi ve anestezi uzmanı tarafından, hastanın ASA fizik durumu, muhtemel komplikasyonlar ve kaygı/kooperasyon düzeyi açısından değerlendirilerek her hasta için en uygun tedavi planı hazırlandı. Hem sedasyon hem genel anestezi uygulaması, işlem ameliyathanede yapılacak şekilde planlandı. Diş tedavisi ile, sedasyon sırasında ve sonrasında muhtemel oluşabilecek problemlere önlem olarak gerekli ilaçlar, zor entübasyon ekipmanı, aspiratör, ventilatör ve defibrilatör işlem mekanında bulunduruldu. Anestezi uygulamasına ait komplikasyon veya yan etki gelişmedi.

Sonuç: Özel bakım gerektiren, diş problemleri olan hastalarda hasta seçiminin ve anestezi tekniğinin anesteziistin de içinde bulunduğu bir ekip tarafından yapılması önemli bir faktördür. Günübirlık diş tedavileri yapılacak nadir sendromlu hastalarda, hastanın durumuna göre planlama yapıldığında sedasyon “uygun” anestezi tekniği olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: genel anestezi, nadir görülen hastalıklar, sedasyon, sendrom

Anesthesia Techniques for Dental Day Case Patients with Uncommon Diseases

Gülcan Berkel, Emine Tuna Akdoğan, Gökhan Göçmen, Gökhan Gedikli, Mehmet Kamil Göker
Marmara University, Faculty of Dentistry, Oral and Maksillofacial Surgery, İstanbul

Objective: Anesthesia techniques for dental procedures are rarely debated among dentists and anesthesiologists. Benefits and risks of general anesthesia and/or sedation should be considered before taking a decision, and a pre-anesthesia consultation provide patient's ability to cope with the treatment. We report our experience regarding the management of dental day case patients affected by uncommon systemic diseases.

Case: We present 17 clinical cases of systemic uncommon diseases (Down Syndrome, Fragile X Syndrome, Hajdu-Cheney Syndrome, Hurler Syndrome, Larsen Syndrome, Marden Walker Syndrome, Marfan Syndrome, Neurofibromatosis, Robinow Syndrome) and dental problems. Only 3 of all patients treated under general anesthesia. All the patients were evaluated preoperatively by dentists and an anesthesiologist, to assess the ASA physical status classification, possible complications and the anxiety/cooperation level to plan the best management for any individual patient. All patients were scheduled for management in operating room with either sedation or general anesthesia. During and after the sedation for therapeutic dental procedures, all the necessary equipment was available in case of potential problems; drugs and devices for a difficult intubation, a suction apparatus, a respirator suitable for ventilation and a defibrillator. No complications or side effects was detected due to sedation or general anesthesia.

Conclusion: Careful selection and anesthetic treatment by an anesthesiologist seem to be the key factor for the best management of dental patients with specific needs. Sedation could be “the adequate” technique for patients with uncommon diseases if planned according to patient's status before dental day case management.

Keywords: general anesthesia, rare diseases, sedation, syndrome

[SS-25]

Santral dev hücreli granülomun iliak kemik grefti ile rekonstrüksiyonu: Olgu sunumu

Mustafa Ayhan, Sabri Cemil İşler, Hümeıra Kocaelli
İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Santral dev hücreli granüloma (CGCG), birden fazla kanama odakları, çok çekirdekli dev hücrelerin toplanması ve zaman zaman kemik trabekülleri içeren hücresel fibröz dokudan oluşan intraosseöz bir lezyondur. 21 yaşında erkek hasta, İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalına sol maksiller bölgede şişlik nedeni ile diş merkezden sevk

edildi. Hiperparatiroidizm ve brown tümörün ayırıcı tanısının değerlendirilmesi için hematolojik testler yapıldı. Yapılan radyolojik, klinik ve hematolojik testler sonucu santral dev hücreli granülom lehine teşhis konuldu. Cerrahiden önce, yaklaşık 8 hafta boyunca intralezyonel steroid enjeksiyonu yapıp lezyon büyüklüğünde regresyon sağlandıktan sonra genel anestezi altında intraoral yaklaşımla agresif küretaj yapıldı. Cerrahi saha anterior iliac krestten alınankortikokansellöz otojen greft ile rekonstrükte edildi. Rekonstrükte edilen sahaya 5 ay sonunda 3 dental implant lokal anestezi altında uygulandı. Bu sunumda santral dev hücreli granulomların geleneksel cerrahi yöntemle yapılan tedavisine yardımcı olarak operasyon öncesi haftalık yapılan intralezyonel steroid enjeksiyonunun tedavi üzerinde etkinliğinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: kemik augmentasyonu, santral dev hücreli granülom, steroid enjeksiyonu

Aggressive curettage of central giant cell granuloma and reconstruction with iliac bone graft: a case report

Mustafa Ayhan, Sabri Cemil İşler, Hümeysra Kocaelli

Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Central giant cell granuloma (CGCG) is an intraosseous lesion consisting of cellular fibrous tissue that contains multiple foci of hemorrhage, aggregations of multinucleated giant cells, and occasionally, trabeculae of woven bone. A 21 year old male patient was referred for treatment at the Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, İstanbul University, with a complainment of maxillary left swelling. Hematological tests were performed for evaluation of possibilities for hyperparathyroidism (serum calsium, phosphate, parathormone), and brown tumor. The differential diagnosis included fibrous dysplasia, cherubism, aneurysmal bone cyst, giant cell tumor of the long bones. These conditions were ruled out by clinical, radiological, and laboratory tests of calcium and PTH levels. Before the surgery the intralesional injections of steroids was performed for about 8 weeks, and there was evidence of some regression but it was not evaluated enough due to size of lesion. The lesion was aggressively curettaged under general anesthesia via intraoral approach. The affected region of maxilla was resected and for reconstruction, an anterior iliac corticocancellous bone graft was harvested and fixed to the basal bone with three screws. After the 5 months healing period three dental implant were implanted under local anesthesia into the reconstructed area. In this presentation, we preferred intralesional steroid injection weekly and aggressive local curettage as the treatment choice for traditional treatment of the CGCG. Thanks to intralesional steroid injection, the need to bone volume for reconstruction was limited and the excessive hemorrhage during the operation was prevented.

Keywords: bone augmentation, central giant cell granuloma, steroid injection

[SS-26]

Şiddetli Mandibular Rezorpsiyona Sahip Tam Dişsiz Hastanın Alveoler Distraksiyon Osteogenezisi ile Tedavisi

Esengül Şen¹, Nihat Akbulut¹, Bilal Holoğlu², Mehmet Murat Taşkan³

¹Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Tokat, Türkiye

²Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Tokat, Türkiye

³Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı, Tokat, Türkiye

Amaç: Uzun süre dişsizlik sonucu çenelerde şiddetli rezorpsiyonlar sonucu dental implant yerleştirilmesi için alveol kemik miktarı yeterli olmamaktadır. Alveoler distraksiyon osteogenezisi, alveoler kemik yetersizliği durumlarında, vertikal kemik artırma yöntemlerinden birisidir.

Olgu: Bu vaka raporunda sağlıklı, 56 yaşında kadın hastada, atrofik mandibulada anterior bölgede vertikal alveoler distraksiyon osteogenezisi uygulandı, dental implant yerleştirilerek protetik tedavisi yapıldı. Anterior mandibulada konsolidasyon periyodunda mandibulada ve distraktörde kırık gözlemlendi. Aktivasyondan 6 ay sonrasında distraktör çıkarılarak ön bölgeye iki adet dental implant uygulandı ve yeterli vestibül derinlik olmadığından ön bölgeye serbest dişeti grefti uygulandı.

Sonuç: Yaşanan komplikasyonlara rağmen alveoler vertikal distraksiyon osteogenezisi, şiddetli rezorbe mandibulada dental implant yerleştirilmesi için uygun bir alternatif tedavi olabilir.

Anahtar Kelimeler: vertikal alveoler distraksiyon, dental implant, kemik kaybı

Alveolar Ridge Augmentation of Edentulous Patient with Severe Mandibular Resorption Using Alveolar Distraction Osteogenesis

Esengül Şen¹, Nihat Akbulut¹, Bilal Holoğlu², Mehmet Murat Taşkan³

¹Gaziosmanpaşa University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Tokat, Turkey

²Gaziosmanpaşa University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Tokat, Turkey

³Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Tokat, Turkey

Objective: After severe mandibular atrophy due to early tooth loss, alveolar bone volume is insufficient for dental implant placement. Vertical alveolar distraction osteogenesis (VADO) is a method for vertical alveolar bone augmentation for insufficient alveolar bone.

Case: In this case report, vertical alveolar distraction osteogenesis was applied in a healthy, 56-year-old female patient, atrophic mandibular anterior region and prosthetic treatment was performed by placing a dental implant. At the mandibular consolidation period, a fracture was observed in mandible and distractor. After activation 6 months later, the distractor was removed and two

dental implants were applied to the anterior region. Since there was not enough vestibule depth, free gingival graft was applied to the anterior region.

Conclusion: Alveolar vertical distraction osteogenesis may be an appropriate alternative treatment for dental implant placement in severe resorbed mandibles despite the complications.

Keywords: vertical alveolar distraction, dental implant, bone loss

[SS-27]

İmplantların Çevresinde Cerrahi Olarak Oluşturulan Kemik Defektlerinde Plateletten Zengin Fibrinin Kemik İyileşmesine Etkisi

Erkan Arslan, Mehmet Emre Benlidayı, Fariz Salimov, Hüseyin Can Tükel
Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Adana

Amaç: Bu deneysel çalışmanın amacı, koyunlarda implantların çevresinde cerrahi olarak oluşturulan kemik defektlerinde PRF'nin kemik rejenerasyon etkilerini değerlendirmektir.

Yöntem: Bu deneysel çalışmada beş koyun kullanıldı. Her bir koyunun pelvisinde 8 adet standart kemik defekti oluşturuldu. Kırk dental implant (Nucleoss® T6, İzmir, Türkiye) defektlerin merkezine yerleştirildi. Her bir hayvanda implant ile kemik arasındaki defektler şu sıra ile dolduruldu: PRF (grup A), sığır kaynaklı HA kemik grefti (grup B), PRF ve sığır kaynaklı HA kemik greftinin karışımı (grup C) ve kontrol grubu (boş bırakıldı) (grup D). Tüm defektlerin üzeri kollajen membranlar ile örtüldü. Tüm hayvanlar 10 haftalık iyileşme periyodunun ardından sakrifiye edildi. İmplantlar, etraflarındaki kemik defekti ile birlikte en bloc olarak çıkarıldı. Histomorfometrik analiz için undekalsifiye kesitler hazırlandı. Elde edilen bilgiler istatistiksel olarak analiz edildi.

Bulgular: Yeni kemik oluşumu sırasıyla grup A için $40,4 \pm 7,62$, grup B için $38,75 \pm 1,84$, grup C için $35,75 \pm 4,36$ ve grup D için $67,15 \pm 12,5$ olarak bulundu. Kemik implant kontağı (KİK) yüzdeleri ise sırasıyla grup A için $29,25 \pm 8,67$, grup B için $80,15 \pm 12,26$, grup C için $64,4 \pm 5,99$ ve grup D için $57,98 \pm 17,91$ in olarak bulundu. Kontrol grubundaki yeni kemik oluşumu diğer gruplara göre istatistiksel olarak anlamlı derecede daha yüksek bulundu ($p < 0,05$) ve A, B ve C grupları arasında anlamlı farklılık görülmedi ($p > 0,05$). KİK sadece grup C ve D arasında anlamlı farklılık göstermezken ($p > 0,05$), diğer gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık gözlemlendi ($p < 0,05$).

Sonuç: Cerrahi olarak oluşturulan periimplant kemik defektlerinde PRF'nin tek başına veya sığır kaynaklı HA kemik grefti ile birlikte kullanımının kemik rejenerasyonu ve osseointegrasyona ek bir katkı sağlamadığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İmplant, periimplant kemik defekti, PRF, kemik rejenerasyonu, osseointegrasyon

Effects of platelet rich fibrin on bone healing in surgically created bone defects around implants

Erkan Arslan, Mehmet Emre Benlidayı, Fariz Salimov, Hüseyin Can Tükel
Çukurova University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Adana

Objective: The aim of this experimental study was to evaluate the bone regeneration effects of PRF in surgically created bone defects around implants in sheep.

Methods: In this study five sheep were used. Eight standard bone defects were created in the pelvic bone of each sheep. Forty dental implants (Nucleoss® T6, İzmir, Turkey) were placed at the center of the defects. In each animal, bone defect gaps between the implant and bone were randomly filled according to the following groups: PRF (group A), bovine-derived HA graft (group B), PRF and bovine-derived HA graft mixture (group C) and control group (left empty) (group D). All defects were covered with collagen membranes. All animals were sacrificed after 10 weeks of healing. The implants with surrounding bone defects were removed en bloc. Undecalcified sections were prepared for histomorphometric analysis. Data were analyzed statistically.

Results: The new bone formation volume was $40.4 \pm 7.62\%$, $38.75 \pm 1.84\%$, $35.75 \pm 4.36\%$ and $67.15 \pm 12.5\%$ in groups A,B,C and D, respectively. Bone to implant contact (BIC) percentage was 29.25 ± 8.67 , 80.15 ± 12.26 , 64.4 ± 5.99 , and 57.98 ± 17.91 in groups A,B,C and D, respectively. New bone formation in the control group was significantly greater than other groups ($p < 0.05$) and there was no significant difference between groups A, B and C ($p > 0.05$). There was not statistically significant difference between groups C and D ($p > 0.05$) and there was significant difference among the other groups in terms of BIC% ($p < 0.05$).

Conclusion: The use of PRF alone or with bovine derived HA bone graft in surgically created periimplant defects did not show an additional contribution to bone regeneration and osseointegration.

Keywords: Implant, periimplant bone defect, PRF, bone regeneration, osseointegration

[SS-28]

Submandibular fossa derinliğinin konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KİBT) ile incelenmesi

Kemal Özgür Demiralp¹, Onur Şahin², Şebnem Emine Kurşun Çakmak¹, Seval Ak³

¹Türkiye Kamu Hastahaneleri Kurumu, Halk Sağlığı, Ankara

²Özel Klinik, Ankara

³Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Ana Bilim Dalı, Bolu

Amaç: Bu çalışmanın amacı, dental implant planlaması amacıyla konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KIBT) taraması yapılan hastalarda submandibular fossa derinliğini değerlendirmektir

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakóltesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı'nda çeşitli nedenlerle KIBT çektiymiş, yaşları 7 ile 49 arasında değişen 45'i erkek 55'i kadın hastaya ait 100 mandibula görüntüsünde 200 submandibular fossa tarandı. Herhangi bir nedenle submandibular fossa bölgesinde ekspansiyon veya rezorpsiyon olan vakalar çalışmaya dahil edilmedi. Submandibular fossanın en derin bölgesinden kross-seksiyonel kesitler üzerinden ölçümler yapılmıştır.

Bulgular: Mandibular lingual konkavite derinliği üç sınıfa ayrılabilir. Çalışmamızda hastaların 67'sinde lingual konkavite derinliği 2 mm'den az (Tip I) olarak izlenirken, 110 hastada konkavite derinliği 2-3 mm arasındadır (Tip II). 23 hastada ise 3 mm'den fazla konkaviteye (Tip III) rastlanmıştır.

Sonuç: Hiçbir konkavite göstermeyen mandibulanın implant cerrahisi esnasında lingual kortikal kemik perforasyonları oluşabilir. KIBT görüntüleri diş hekimi için dental implant cerrahisi öncesinde mandibular kemiğin anatomisini ve submandibular fossanın derinliğini ölçmeye olanak sağlar.

Anahtar Kelimeler: Submandibular fossa, Mandibula, Konik Işınli Bilgisayarlı Tomografi (KIBT)

Evaluation of submandibular fossa depth by cone beam computed tomography (CBCT)

Kemal Özgür Demiralp¹, Onur Şahin², Şebnem Emine Kurşun Çakmak¹, Seval Ak³

¹Türkiye Public Hospitals Agency, Ministry of Health, Ankara

²Private Clinic, Ankara

³Abant İzzet Baysal University, Dentistry Faculty, Dentomaxillofacial Radiology Department, Bolu

Objective: The aim of this study is to evaluate submandibular fossa depth in CBCT scans of patients who planned dental implant placement.

Materials-Methods: In this study, 200 submandibular fossa were scanned in 100 mandibular images belong to 45 male and 55 female patients aged between 7-49 year, who undergo cone-beam computerized tomography for various reasons between 2015-2016 at Abant İzzet Baysal Universty Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Radiology. The cases with expansions or resorption in the submandibular fossa region were not included in the study. The measurements were done from the deepest area of submandibular fossa on cross-sectional sections.

Results: Mandibular lingual concavity depth can be divided into 3 groups. In our study, the lingual concavity depth was less than 2 mm in 67 patients (type I), concavity depth was between 2 and 3 mm (type II) in 110 patients and concavity was more than 3 mm in 23 patients (type III).

Conclusion: Mandibles with any lingual concavity present a potential increased risk of lingual cortical perforation during implant placement surgery. CBCT imaging allows characterizing the anatomy of the submandibular fossa and provides other important information for the preoperative assessment of the posterior mandible for dental implants placement.

Keywords: Submandibular fossa, Mandibula, Cone Beam Computed Tomography (CBCT)

[SS-29]

Rekürrent Aftöz Stomatit Hastalarında Metilentetrahidrofolat Redüktaz (MTHFR) Gen Polimorfizminin Araştırılması

Duygu Ofluoğlu¹, Özlem Küçükhüseyin², Ümit Zeybek², Hakkı Tanyeri¹

¹İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakóltesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²İstanbul Üniversitesi, Deneysel Tıp Araştırma Enstitüsü, Moleküler Tıp Anabilim Dalı

Amaç: Rekürrent aftöz stomatit (RAS), ağrı ve tekrarlayan ülserler ile karakterize kronik inflamatuvar bir oral mukoza hastalığıdır. Etiyolojisi henüz tam olarak bilinmemekle birlikte, demir, ferritin, folat ve vitamin B12 eksikliklerinin RAS oluşumunda etkili olduğu gösterilmiştir. Metilentetrahidrofolat redüktaz (MTHFR), folat ve 1-karbon metabolizmasında önemli rolü olan bir enzimdir ve 5,10 metilentetrahidrofolat'ın, 5 metiltetrahidrofolat'a biyolojik olarak geri dönüşümsüz redükte edilmesini sağlar. MTHFR geninin 677 (C677T) nükleotidinde bir germ-line mutasyon tespit edilmiştir ve bu mutasyon, enzimin spesifik aktivitesini ve dolaşımdaki folat seviyesini azaltır. TT genotipe sahip bireylerin plazma folat konsantrasyonlarının diğer genotiplere (CC veya CT) oranla belirgin olarak daha düşük olduğunu bildirilmiştir. Çalışmamızda RAS hastalarında MTHFR C677T gen polimorfizminin serum folat düzeylerine etkisi ve RAS ile ilişkisi araştırılmıştır.

Gereç-Yöntem: 90 RAS ve 87 kontrol hastası çalışmamıza katılmış, bu hastaların tam kan sayımları serum demir, total demir bağlama kapasitesi (TDBK), ferritin, folik asit ve vitamin B12 değerleri ölçülmüştür. MTHFR gen dağılımı, polimeraz zincir reaksiyonu restriksiyon uzunluk tekniği kullanılarak belirlenmiştir.

Bulgular: Serum demir, TDBK, ferritin, vitamin B12 ve hematokrit değerleri, hasta ve kontrol grubunda benzer bulunmuştur. RAS hastalarının %17,8'inde kontrol grubunun %8'inde folik asit değerleri düşük bulunurken, RAS hastalarının %11,1'inde kontrol grubunun ise %3,4'ünde hemoglobin değerleri düşük bulunmuştur. MTHFR homozigot mutasyonu (TT) oranı, RAS hastalarında %10, kontrol hastalarında %9,1 olarak bulunmuştur. Serum folik asit seviyeleri TT genotipli RAS hastalarında, TT genotipli kontrol hastalarına göre daha düşük bulunmuştur.

Sonuç: MTHFR 677 TT genotip varlığına eşlik eden, düşük serum folik asit değerlerinin RAS oluşumu açısından bir risk faktörü olabileceği değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Metilentetrahidrofolat Redüktaz (MTHFR), Aftöz Stomatit, Polimorfizm, Serum Folat Seviyesi

Research of Methylenetetrahydrofolate Reductase Gene Polymorphism in Recurrent Aphthous Stomatitis Patients

Duygu Ofluoğlu¹, Özlem Küçüküseyin², Ümit Zeybek², Hakkı Tanyeri¹

¹Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Istanbul University, Institute of Experimental Medicine, Department of Molecular Medicine

Objective: Recurrent aphthous stomatitis (RAS) is a chronic inflammatory disease of the oral mucosa characterized by pain and recurrent ulcers. Methylenetetrahydrofolate reductase (MTHFR) is an enzyme, which has an important role in folate and 1-carbon metabolism and reduces 5, 10-methylenetetrahydrofolate to 5-methyltetrahydrofolate. A germ-line mutation has been discovered in the 677 nucleotide (C677T) of the MTHFR gene which decreases the specific activity of the enzyme and the folate level in the blood circulation. We aimed to evaluate the impact of MTHFR C677T gene polymorphism on serum folate levels in RAS patients and the relationship of this polymorphism with RAS.

Materials-Methods: 90 RAS patients and 87 control subjects were included in this study. Complete bloodcount, levels of serum iron, total iron binding capacity (TIBC), ferritine, folic acid and vitamin B12 were investigated. The distribution of MTHFR gene polymorphisms were determined by polymerase chain reaction, restriction length polymorphism techniques.

Results: Levels of serum iron, TIBC, ferritine, vitamin B12 and hematocrit were similar in RAS and control group. Low levels of serum folic acid occurred in 17,8% of RAS patients and 8% of control subjects while hemoglobin levels were low in 11,1% of RAS patients and 3,4% of control subjects. The homozygous mutation (TT) in the MTHFR gene was identified in 10% of RAS patients and 9,1% of controls. Serum folic acid levels were significantly lower in the TT genotype in RAS patients versus TT genotype control subjects.

Conclusion: Lower serum folic acid levels with MTHFR 677 TT genotype could be a possible risk factor for RAS.

Keywords: Methylenetetrahydrofolate Reductase (MTHFR), Aphthous Stomatitis, Polymorphism, Serum Folate Levels

[SS-30]

Medikasyon Kullanımına Bağlı Çene Osteonekrozu (MRONJ) Gelişen Hastalarda Demografik, Klinik Veriler ve Radyolojik Bulgular Arasındaki İlişkinin Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi

Begüm Okur¹, Zühre Zafersoy Akarslan², Sedat Çetiner¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu araştırmanın amacı, bifosfonat grubu ilaç kullanan olgularda demografik, klinik veriler ve radyolojik bulgular arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi, MRONJ olgularının PR görüntülerinde izlenen tipik radyolojik bulguların görülme sıklığının incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: Çeşitli neoplastik ve metabolik hastalık sebebiyle bifosfonat tedavisi alan 40 hasta ve 46 MRONJ lezyonunun tümü Panoramik radyografi (PR) görüntüleri incelenmiştir. PR görüntüleri şu radyolojik bulgular açısından değerlendirilmiştir; lamina durada skleroz/kalınlaşma, trabeküler kemik yapısında değişiklik, osteoskleroz, kansellöz kemik destrüksiyonu, sekestr oluşumu ve periosteal reaksiyon/periosteal yeni kemik oluşumu. İstatistiksel analiz ile, tüm olgularda bu radyolojik bulgular ve bifosfonat kullanım süresi arasındaki ilişki ve buna ek olarak 46 MRONJ lezyonunda izlenen radyolojik bulgular ile MRONJ evresi arasındaki ilişki değerlendirilmiştir.

Sonuç: MRONJ olgularının PR görüntüleri en sık izlenen iki bulgunun; trabeküler kemik yapısında değişiklik ve kansellöz kemik destrüksiyonu olduğu tespit edilmiştir. Bifosfonat kullanım süresi arttıkça, osteoskleroz bulgusu dışında tüm radyolojik bulguların görülme sıklığı artma eğilimindedir. Bununla beraber MRONJ tablosunun ciddiyeti arttıkça tüm bulguların görülme sıklığının artma eğiliminde olduğu izlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: bifosfonatlar, çenelerin osteonekrozu, görüntüleme teknikleri, MRONJ, panoramik radyografi

Retrospective Evaluation of the Relationship Between Demographic, Clinical and Radiological Findings in the Medication Related Osteonecrosis of the Jaw (MRONJ) Cases

Begüm Okur¹, Zühre Zafersoy Akarslan², Sedat Çetiner¹

¹Gazi University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department

²Gazi University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Radiology Department

Objective: The aim of this study is to evaluate the demographic, clinical, radiological findings of the patients using bisphosphonates retrospectively and to assess the prevalence of typical radiologic findings of MRONJ in PR.

Materials-Methods: Forty patients with 46 MRONJ lesions in the jaws subsequent to treatment with bisphosphonates for various neoplastic diseases and metabolic bone diseases were examined with dental panoramic radiograph (PR). PR materials were assessed for the following radiologic signs: lamina dura sclerosis, structural alteration of trabecular bone, osteosclerosis, cancellous bone destruction, sequestrum and periosteal reaction/presence of periosteal new bone. Statistical analysis were performed to analyze the relations between radiologic signs, duration of bisphosphonate therapy for all the patients. Additionally, in 46 MRONJ lesions, statistical analysis were performed to analyze the association between radiologic signs and the stages of the MRONJ lesions.

Results: In MRONJ lesions, structural alteration of trabecular bone and cancellous bone destruction were the most common findings in PR materials.

Conclusion: All signs occurrence seem to increase with the duration of bisphosphonate therapy except osteosclerosis. All signs occurrence seems to increase with MRONJ severity also.

Keywords: bisphosphonates, imaging techniques, MRONJ, osteonecrosis of the jaw, panoramic radiograph

[SS-31]

Konik Hüzmeleli Bilgisayarlı Tomografiden Elde Edilen Preoperatif Kemik Densitesi Değerleri ile İmplant Stabilite Parametreleri Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Fariz Salimov¹, Ufuk Tatlı¹, Mehmet Kürkcü¹, Cem Kurtoğlu²

¹Çukurova Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Adana, Türkiye

²Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Adana, Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı, konik hüzmeleli bilgisayarlı tomografiden (CBCT) elde edilen kemik yoğunluğu değeri ile implant stabilite parametreleri (Yerleştirme tork değeri (ITV) ve radyofrekans analizi) arasındaki korelasyonun farklı klinik değişkenler (Lokalizasyon, cinsiyet, yaş, kemik kalitesi, implant çapı) ile ilişkili olarak değerlendirilmesi yoluyla CBCT'den elde edilen kemik yoğunluğu değerinin etkinliğinin belirlenmesidir.

Gereç-Yöntem: 17 hastaya toplam 65 implant yerleştirildi. Preoperatif olarak implantların yerleştirileceği bölgelerin kemik densitesi değerleri CBCT kullanarak kaydedildi. Drilleme sırasında Lekholm ve Zarb indeksine göre çene kemiğinin sertliğine bağlı kemik kalitesi subjektif olarak skorlandı. İmplantı yerleştirme sırasında dijital tork metre kullanarak her implantın maksimum ITV değeri kaydedildi. İmplantların yerleştirilmesinden hemen sonra Osstell Mentor cihazı kullanarak rezonans frekans ölçümleri yapıldı.

Veriler istatistiksel olarak analiz edildi.

Bulgular: Tüm implantların ortalama kemik densitesi, yerleştirme torku ve implant stabilizasyon değerleri sırasıyla 556 ± 80 , 37.4 ± 3.3 Ncm, and 73.8 ± 7.2 dir. Tüm klinik değişkenlerle ilişkili olarak, implant stabilite parametreleri ile CBCT'den elde edilen kemik densite değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı korelasyon bulundu.

Sonuç: CBCT kullanarak kemik yoğunluğunun değerlendirmesi etkili bir yöntemdir ve implant stabilite parametreleri ve Lekholm-Zarb indeksi ile anlamlı derecede korelasyona sahiptir. Böylece, implantı yerleştirmeden önce CBCT kullanarak implantın primer stabilizasyonunu ve immedat veya erken yükleme ihtimalini öngörmek mümkün olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: konik ışınli bilgisayarlı tomografi, dental implant, yerleştirme torku, rezonans frekans analizi

Evaluation of Relationship Between Preoperative Bone Density Values Derived From Cone Beam Computed Tomography and Implant Stability Parameters

Fariz Salimov¹, Ufuk Tatlı¹, Mehmet Kürkcü¹, Cem Kurtoğlu²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Çukurova University, Adana, Turkey

²Department of Prosthodontics, Faculty of Dentistry, Çukurova University, Adana, Turkey

Objective: The aim of this study was to explore the efficacy of bone density value derived from cone beam computed tomography (CBCT) by evaluating its correlation with implant stability parameters including insertion torque value (ITV) and radiofrequency analysis in relation to different clinical variables including location, gender, age, bone quality, and implant diameter.

Materials-Methods: A total of 65 implants were placed in 17 patients. The bone densities of implant recipient sites were preoperatively recorded using CBCT. Bone quality was subjectively assessed, which depends on the stiffness of the jawbone according to the Lekholm and Zarb index during drilling procedure. The maximum ITV of each implant was recorded using a digital torque meter during implant placement. Resonance frequency measurements were taken using an Osstell Mentor immediately after implant placement. Data were analyzed statistically.

Results: The mean bone density, insertion torque, and implant stability quotient values of all implants were 556 ± 80 , 37.4 ± 3.3 Ncm, and 73.8 ± 7.2 , respectively. Statistically significant correlations were found between bone density values from CBCT and implant stability parameters in relation to all variables.

Conclusion: Bone density assessment using CBCT is an efficient method and significantly correlated with implant stability parameters and Lekholm and Zarb index. Thus, it is possible to predict initial implant stability and possibility of immediate or early loading using CBCT scans prior to implant

placement.

Keywords: cone beam computed tomography, dental implant, insertion torque, resonance frequency analysis

[SS-32]

Mandibular üçüncü molar kökleri ile lingual balkon varyasyonları arasındaki anatomik ilişkinin konik ışınli bilgisayarlı tomografi kullanılarak incelenmesi

Elif Ergül¹, Sertaç Aktop¹, Onur Atalı¹, Oğuz Borahan², Gökhan Göçmen¹, Hasan Garip¹

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Oral Diagnoz ve Radyoloji Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Lingual balkon bölgesindeki anatomik özellikler diş yada diş parçalarının deplasman riskini arttırabilecek potansiyel bir faktördür. Bu çalışmanın amacı gömülü alt 3. molar diş kökleri ile lingual korteks ve mandibular yumuşak dokular arasındaki normal anatomik ilişkiyi ve gömülü 3. molar bölgesindeki lingual balkonun anatomik varyasyonlarını rapor etmektir.

Gereç-Yöntem: Çalışmamızda konik ışınli bilgisayarlı tomografi (CBCT) kullanılarak 65 hastadan (31 erkek,34 kadın) toplam 100 gömülü 3. molar (54 erkek, 46 kadın) değerlendirildi. Gömülü 3. molar diş köklerinin lingual yumuşak dokulara en yakın olduğu CBCT koronal kesit görüntülerinde 3 tip ölçüm (kemik kalınlığı (BT), açı 1 (ang1), açı 2 (ang2)) kaydedildi.

Bulgular: Diş kökleri ile lingual dış kortikal kemik tabakası arasındaki ortalama uzaklık 1,03 mm'dir. Açı 1 ile açı 2 nin ortalama değerleri 140.61° ve 153,44°'dir. Kadın hastalardaki açı 1 ve açı 2 değerleri erkek hastalara göre daha geniştir.

Sonuç: Lingual balkon bölgesindeki dar açılanma ile kökler ve lingual yumuşak dokular arasındaki ilişki nedeniyle diş yada diş parçalarının sublingual, submandibular ve pterigomandibular boşluklara deplasmanı gibi istenmeyen komplikasyonlardan kaçınmamız gerektiği unutulmamalıdır. Ağız tabanı ile gömülü 3. molar diş köklerinin pozisyonu ve lingual balkonun farklı açılanma varyasyonları arasında herhangi bir ilişki bulunmamaktadır.

Anahtar Kelimeler: lingual balkon, mandibular 3. Molar, çekim, konik ışın hüzmeli bilgisayarlı tomografi (CBCT)

Analyses of anatomical relationship between mandibular third molar roots and variations in lingual undercut of mandible using cone beam computed tomography

Elif Ergül¹, Sertaç Aktop¹, Onur Atalı¹, Oğuz Borahan², Gökhan Göçmen¹, Hasan Garip¹

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Marmara University, Istanbul, Turkey

²Department of Oral Diagnosis and Radiology, Faculty of Dentistry, Marmara University, Istanbul, Turkey

Background/Purpose: Anatomical features of the lingual undercut region is a potential factor that might increase the risk of displacement of a tooth or fragment. The aim of this study was to report the normal anatomical relationship of impacted lower third molar roots to the lingual cortex and soft tissues of mandible and anatomical variations of lingual balcony in the impacted third molar region.

Materials-Methods: 100 impacted third molars (54 males, 46 females) from 65 (31 men, 34 women) patients were evaluated for this study using cone-beam computed tomography (CBCT). Three measurements (Bone thickness (BT), Angle 1 (Ang 1) and Angle 2 (Ang 2) were recorded on the coronal section slices of CBCT images; in these images, the impacted third molar root was closest to the lingual soft tissues.

Results: The average distance between the tooth root and the lingual outer cortical bone layer (BT) was 1.03 mm. The averages of Ang 1 and Ang 2 were 140.61° and 153.44°. Ang 1 and Ang 2 of female patients were larger than those of male patients.

Conclusion: The narrow angulation of the lingual balcony region and the relationship between roots and lingual soft tissues should be noted to avoid undesirable complication of displacement of a tooth or fragment into sublingual, submandibular, and pterygomandibular spaces. There was not any relation in the floor of the mouth between the position of the impacted third molar roots and different lingual undercut angulation variations.

Keywords: Lingual undercut, Mandibular third molar, Extraction. Cone beam computed tomography (CBCT)

[SS-33]

Artrosentez işleminde bilinçli edasyon için uygulanan midazolam ve deksmedetomidinin karşılaştırılması

Emrah Genceli¹, Nurhan Güler², Adnan Noyan³, Fatih Cabbar², Mehmet Kemal Şençift⁴

¹İstanbul üniversitesi diş hekimliği fakültesi, Periodontoloji ANABİLİM DALI, istanbul

²yeditepe üniversitesi diş hekimliği fakültesi, ağız diş ve çene cerrahisi anabilim dalı, istanbul

³yeditepe üniversitesi diş hekimliği fakültesi, anestezi, istanbul

⁴özel Klinik, istanbul

Amaç: intravenöz (IV) bilinçli sedasyon altında uygulanan artrosentez sırasında sedatif ajan olarak kullanılan midazolam ve deksmedetomidinin karşılaştırılmasıdır.

Gereç-Yöntem: Temporomandibular eklem patolojisi bulunan, yaşı 15-72 arasında değişen (30,70±13,82), 1 (%5) erkek, 19 (%95) kadın 20 hastaya IV sedasyon ve lokal anestezi altında artrosentez uygulandı. Hastalara ilk seansta 0.5mg/kg petidine ve

0,05mg/kg midazolam, ikinci seansta 1µgr/kg deksmedetomidin uygulandı. Operasyon öncesinde, sedasyondan 1 dakika, anestezi 1, artrosentezden 1 dakika, Hylan G-F 20 enjeksiyonundan 1 dakikave operasyondan 5 dakika sonra, kalp atım hızı (KAH), kan basıncı, oksijen saturasyonu ve vücut ısı verileri kaydedildi. Postoperatif ağrı VAS ile değerlendirildi. Üçüncü seansta hastanın tercih ettiği sedatif ajan uygulandı.

Bulgular: Deksmetomidin kullanımında, midazolam kullanımına oranla KAH ve kan basıncı değerleri istatistiksel olarak anlamlı derecede düşük bulundu ($p<0,05$). Oksijen saturasyonunda ve vücut ısı değerlendirildiğinde iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı ($p>0,05$). VAS skorları midazolam ve deksmedetomidin için sırasıyla $4,75\pm2,80$ ve $5,05\pm3,22$ bulundu. İki grup arasında VAS skorlarında anlamlı bir fark bulunmadı ($p>0,05$). Üçüncü seansta hastaların %85'i midazolamı tercih etti. Sonuç: Deksmetomidinin IV bilinçli sedasyonda, hemodinamik değerlerde önemli değişiklikler ve solunum depresyonu yapmaması, analjezik etkisinin olması, yeterli sedasyon seviyesi sağlaması ve operasyon sonrası dönemde hızlı bir derlenme sağlaması nedeniyle midazolama iyi bir alternatif olduğu sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Artrosentez, intravenöz bilinçli sedasyon, midazolam, deksmedetomidin

Comparison of dexmedetomidine and midazolam at arthrocentesis procedure performed under conscious sedation

Emrah Genceli¹, Nurhan Güler², Adnan Noyan³, Fatih Cabbar², Mehmet Kemal Şençift⁴

¹İstanbul university faculty of dentistry, department of periodontology, istanbul

²yeditepe university faculty of dentistry, oral and maxillofacial surgery, istanbul

³yeditepe university faculty of dentistry, anesthesiology, istanbul

⁴Private practise, istanbul

Objective: The aim of this study was to compare use of dexmedetomidine with midazolam during intravenous conscious sedation in arthrocentesis.

Materials-Methods: Study involved 20 patients (1 male, 19 female) with temporomandibular joint pathology, between ages of 15 and 72 ($30,70\pm13,82$). At first operation, pethidine (0,5 mg/kg) and midazolam (0,05 mg/kg) were administered intravenously for 2 minutes. At second operation, dexmedetomidine (1µgr/kg) was applied. Cardiorespiratory data were collected preoperatively, 1 minute after sedation, 1 minute after anesthesia, 1 minute after arthrocentesis, 1 minute after Hylan G-F 20 injection and 5 minutes postoperatively. Postoperative VAS pain scores were collected. In third operation, patients' choice of sedative agent was used.

Results: Heart rate and blood pressure findings were significantly lower in dexmedetomidine group ($p<0,05$). There was no significant difference observed in oxygen saturation findings between two groups ($p>0,05$). Postoperative mean VAS scores in midazolam and dexmedetomidine groups were $4,75\pm2,80$ and $5,05\pm3,22$ respectively without any significant difference between groups. Eighty-five percent of patients preferred midazolam for last operation. **Conclusion:** Dexmedetomidine may be a remarkable alternative to midazolam because of its slight effects on cardiovascular system, does not cause respiratory depression, has analgesic effect and rapid recovery.

Keywords: Arthrocentesis, conscious sedation, midazolam, dexmedetomidine

[SS-34]

Tramadol Hidroklorür ve Lidokain Hidroklorür'ün Lokal Anestezik Etkinliğinin Karşılaştırılması

Bilal Ege¹, Yahya Al Haideri³, Metin Çalışır⁴, Metin Güngörmüş²

¹Adıyaman Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Adıyaman, Türkiye

²Gaziantep Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Gaziantep, Türkiye

³Musul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Musul, Irak

⁴Adıyaman Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Adıyaman, Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı maksiller infiltrasyon anestezi uygulamalarında tramadol ve lidokain hidroklorürün lokal anestezik etkinliklerinin karşılaştırılarak incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: Çalışmamız randomize ve çift körlü bir çalışma olup, çalışmaya 50 sağlıklı gönüllü dahil edilmiştir.

Araştırmamızın deneysel kısmında ise her bir gönüllü üzerinde herhangi bir işlem yapılmaksızın maksillada toplam iki infiltrasyon anestezi olacak şekilde bir tarafa 0.5 ml 25 mg tramadol HCL; diğer tarafa ise 0.5 ml 20 mg vazokonstriktörsüz lidokain HCL ile bukkal infiltrasyon anestezi yapılmıştır. Anestezi sonrası her bir gönüllüde ayrı ayrı anestezi başlangıç-bitiş ve toplam anestezi süreleri, yumuşak doku (duyusal) innervasyonu, anestezik derinliği, olası yan etkiler ve memnuniyet dereceleri kaydedilmiştir.

Bulgular: İstatistiksel olarak her iki solüsyon arasında toplam anestezi süreleri ve pik değerleri bakımından anlamlı fark bulunamazken ($p>0,05$) lidokainin istatistiksel olarak daha erken başladığı ve erken bittiği fark edildi ($p<0,05$). Tramadolün ise etkinliğinin gerek dişetinde gerekse ciltte lidokaine göre özellikle 15. ve 20. dakikalarda daha etkili olduğu istatistiksel olarak anlamlı bulundu. ($p<0,05$) Ayrıca her iki anestezik ajanın gönüllüler tarafından iyi tolere edildiği görüldü.

Sonuç: Tramadolün lokal anesteziklere iyi bir alternatif anestezik ajan olabileceğini ve analjezik etkisi de düşünüldüğünde uzun sürmesi planlanan operasyonlarda anestezinin desteklenmesi adına da fayda sağlanabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: tramadol, anestezik etkinlik, lokal anestezi

Comparison of Local Anesthetic Efficiency of Tramadol Hydrochloride and Lidocaine Hydrochloride

Bilal Ege¹, Yahya Al Haideri³, Metin Çalışır⁴, Metin Güngörmüş²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Adıyaman University, Adıyaman, Türkiye

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Gaziantep University, Gaziantep, Türkiye

³Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Mosul University, Mosul, Iraq

⁴Department of Periodontology, Faculty of Dentistry, Adıyaman University, Adıyaman, Türkiye

Objective: The aim of this study was to investigate the local anesthetic efficiency of tramadol and lidocaine hydrochloride in maxillary infiltration anesthesia.

Materials-Methods: Our study was a randomized, double-blind study involving 50 healthy volunteers. In the experimental part of this study, two buccal infiltration anesthetics were performed on each volunteer without any treatment. It was performed with tramadol HCL (0.5 ml 25 mg) on one side and 0.5 ml of 20 mg vasoconstrictor-free lidocaine HCL on the other side. After the injections, the total duration of anesthesia, start and finish times of anesthesia, soft tissue (sensory) innervation, depth of anesthetic, possible side effects and satisfaction levels were recorded in all volunteers.

Results: There was no significant difference between the two solutions in terms of total anesthesia duration and peak values ($p > 0.05$). However, statistically it was noticed that the effect of lidocaine started and ended early ($p < 0.05$). Efficacy of tramadol was found to be significantly more effective in both gingiva and skin, especially at 15th and 20th minutes compared to lidocaine ($p < 0.05$). It was also observed that both anesthetic agents were well tolerated by volunteers.

Conclusion: Tramadol HCL can be a good alternative to local anesthetic agents and also thought to be beneficial to support anesthesia in long-lasting operations.

Keywords: tramadol, anesthetic efficacy, local anesthesia

[SS-35]

Diyot ve Er, Cr:YSGG Lazer Uygulamalarını Takiben Sıcaklık Artışının Değerlendirilmesi

Alper Sindel¹, Ömür Dereci², Mükerrrem Hatipoğlu³, Öznur Özalp¹, Olgu Nur Dereci⁴, Burak Kocabalkan¹, Adnan Öztürk⁵

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Antalya

²Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Eskişehir

³Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Ana Bilim Dalı, Antalya

⁴Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Ana Bilim Dalı, Ankara

⁵Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Kayseri

Amaç: Bu çalışmanın amacı farklı güçlerde uygulanan Diyot ve Er, Cr:YSGG lazerlerin kemik ve yumuşak dokuda oluşturduğu ısı artışlarının karşılaştırılmasıdır.

Gereç-Yöntem: Otuz adet koyun mandibulası her parça kemik ve yumuşak doku içeren 120 eşit parçaya ayrılmıştır. 810 nm dalga boylu GaAlAs diyot lazer 1, 2 ve 5 W çıkış gücü ile uygulanmıştır. 2.78 µm dalga boylu Er, Cr:YSGG lazer 2.75, 4.5 ve 6 W çıkış gücü ile uygulanmıştır. Lazerler farklı güç seviyelerinde kemik ve yumuşak dokuda tek noktada 3 saniye olacak şekilde uygulanmıştır. Uygulama öncesi ve uygulamadan hemen sonraki sıcaklık ortalamaları hesaplanmıştır. Bu değerler lazer tipi, güç miktarı ve doku tipine göre istatistiksel olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: En düşük sıcaklık değerleri, 2,75 W Er, Cr:YSGG lazer uygulaması sonrası ölçülmüştür. Ayrıca 5 W diyot lazer uygulaması sonrası kemik ve yumuşak dokuda ölçülen sıcaklık değerlerinin en yüksek olduğu görülmüştür. Sert ve yumuşak dokular, lazer uygulamaları sonrası birbirine benzer sıcaklık değerleri verdiği görülmüştür.

Sonuç: Çalışmamızda doku hasarı oluşturabilecek ısı oluşumu açısından Erbiyum lazer daha iyi bir seçenek olarak önerilmektedir. Ancak lazer gücü ve uygulama süresinin ısı oluşumu üzerine etkilerinin daha iyi değerlendirilebilmesi için, farklı lazer uygulama süreleri ile yapılan ileri çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sıcaklık Artışı, Diyot lazer, YSGG lazer, Lazer Cerrahisi

Evaluation of Temperature Rise Following The Application of Diode and Er, Cr:YSGG Lasers

Alper Sindel¹, Ömür Dereci², Mükerrrem Hatipoğlu³, Öznur Özalp¹, Olgu Nur Dereci⁴, Burak Kocabalkan¹, Adnan Öztürk⁵

¹Akdeniz University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Antalya

²Eskişehir Osmangazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Eskişehir

³Akdeniz University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Antalya

⁴Gazi University Faculty of Medicine, Department of Public Health, Ankara

⁵Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kayseri

Objective: This study aims to compare temperature changes in bone and soft tissues after the application of Diode and Er, Cr:YSGG lasers.

Materials-Methods: Thirty freshly dissected sheep mandibles were divided into 120 equal parts, each of them containing bone and soft tissues. Ga-Al-As diode laser with a wavelength of 810 nm applied with 1,2 and 5 W output powers. 2.78 µm Er, Cr:YSGG laser was applied with 2.75, 4.5 and 6 W output powers. Each lasers with different power outputs were applied separately on soft and bone tissues of the specimens for 3 seconds with point application. Mean temperature values before and immediately after application of lasers were calculated. Comparison between different power outputs, tissue type and different laser types were made with statistical analysis.

Results: Minimum temperature values were measured after the application of 2,75 W Er, Cr:YSGG laser. While 5 W diode laser applications created maximum temperature values in bone and soft tissues. There was no statistically significant difference between the mean temperature values of bone and soft tissues before and after laser application.

Conclusion: Although in our study the Erbium laser is specified as a better option due to the tissue damage associated with heat generation, further studies are required to evaluate the various application times to understand the relation between output power and the duration regarding to its effects.

Keywords: Temperature Rise, Diode laser, YSGG laser, Laser Surgery

[SS-36]

Çok Parçalı Le Fort I Osteotomileri ile Oluşturulan Kemik Segmentlerinde ve Titanyum Fiksasyon Sistemlerinde Çiğneme Kuvvetleri Altında Meydana Gelen Stres Dağılımının Üç Boyutlu Sonlu Eleman Analizi İle İncelenmesi

Deniz Bayramoğlu Sürmelioglu, Bahadır Kan, İbrahim Mutlu, Pınar Çelik Topçu
Kocaeli Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi A.D, Kocaeli

Amaç: Üç Boyutlu Sonlu Eleman Analiz (SEA) yöntemi kullanılarak 1, 2, 3, 4 parçalı segmental Le Fort I osteotomileri sonrası çiğneme kuvvetlerinin etkisiyle kemik segmentlerde ve titanyum fiksasyon sistemlerinde meydana gelen stres birikimleri ölçülerek, bunlara bağlı kemik segmentlerin ve fiksasyon sistemlerinin instabilite durumlarının karşılaştırmalı olarak incelenmesi. **Gereç-Yöntem:** Maksiller gelişim geriliği bulunan bir hastanın DICOM dataları alınarak maksiller kemiğin 3 boyutlu modellemesi MIMICS programıyla yapıldı. Kontrol modeli olarak daha önce SARPE operasyonu ile 5 mm maksiller genişletme yapılmış modelde geleneksel Le Fort I osteotomisiyle maksilla 5 mm ileri alındı. Deney grubuna 2, 3 ve 4 parçalı Le Fort I teknikleri uygulanarak maksillaya 5 mm genişletme ve 5 mm ilerletme yapıp zigomatikomaksiller desteklerden ve apertura piriformis bölgesinden 2 adet 1,7 mm standart 5 delikli L plaklar ve kanin-1. premolar dişlerin vestibülünden 4 delikli düz plaklar, 1,6 mm çapında ve 5 mm uzunluğunda titanyum vidalar ile SolidWorks programında sabitlendi. **Bulgular:** Model 3 ve 4'te, model 1 ve 2 'ye göre yüksek stres biriktiği, model 1 ve 2'nin daha stabil olduğu, plaklardaki en yüksek stresin büküm yerlerinde olduğu, düz plakların 4 delikli standart plak yerine güçlendirilmiş modifiye plaklar olması gerektiği bulunmuştur. **Sonuç:** daha fazla klinik çalışmaya ihtiyaç olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: , Maksiller ilerletme, Maksiller ekspansiyon, Segmental Le Fort I osteotomisi, Sonlu eleman analizi

Three Dimensional Finite Element Analysis of The Stress Distribution Under The Force of Mastication Over the Bone Segments and The Titanium Fixation Systems Formed by The Multiple Piece Le Fort I Osteotomy

Deniz Bayramoğlu Sürmelioglu, Bahadır Kan, İbrahim Mutlu, Pınar Çelik Topçu
Oral&Maxillofacial Surgery Department, Faculty of Dentistry, Kocaeli University, Kocaeli

Objective: Three Dimensional Finite Element Analysis (FEA) of the bone segments and the titanium fixation systems formed by 1, 2, 3, 4 piece segmental Le Fort I osteotomies for a comparative study of the instabilities, based on the measurements of the accumulation of stress on these bone segments and fixation systems due to the force of mastication. **Materials-Methods:** DICOM data from a patient with retarded maxillary development has been taken and the MIMICS software has been used for 3 dimensional modelling of the maxillary bone. As the control model, the maxilla was advanced by 5 mm on a model with previous 5 mm maxillary widening through the SARPE operation. 2, 3 and 4 piece Le Fort I technique was applied to the experiential group for 5 mm maxillary expansion and 5 mm maxillary advancement, and titanium screws 1,6 mm in radius and 5mm in length were used to fix two 1,7 mm standard 5 hole L plates from the zygomaticomaxillary buttress and the pyriform aperture area and 4 hole flat plates from the vestibulum of the Canine-1. Premolar teeth in the SolifWorks software. **Results:** It has been observed that more stres develops in models 3 and 4 compared to the models 1 and 2, that the highest stress on the plates occurs on the bending points, that the flat plates should be modified reinforced plates instead of the 4 hole standard plates **Conclusion:** It has been observed that more clinical studies are needed.

Keywords: Finite element analysis, Maxillary advancement, Maxillary expansion, Segmental Le Fort I osteotomy

[SS-37]

Maksiller Sinüs Septum Anatomisinin Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi İle Değerlendirilmesi

Mehmet Emin Toprak¹, Mustafa Sancar Ataç¹, Cemile Özlem Üçok²

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Maksiller sinüs tabanı yükseltme işlemleri, sinüs anatomisi ve karşılaşılması muhtemel anatomik varyasyonlarla ilgili detaylı bilgi gerektirir. Sinüs tabanı yükseltme operasyonları, sinüs tabanında görülebilen septum gibi anatomik varyasyonlardan dolayı zorlaşabilmektedir. Bu çalışmanın amacı; konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KİBT) ile dişli, dişsiz ve parsiyel dişsiz maksiller sinüs segmentlerinde tespit edilen septumların; prevalansı, yönü, şekli, yeri ve morfolojisinin belirlenmesidir.

Gereç-Yöntem: Çalışma; ortalama yaşları 50,72 ± 13,99 olan, 300 hasta (140 erkek ve 160 kadın) ve 600 sinüsün KİBT görüntüsü ile yapılmıştır.

Bulgular: Çalışmada değerlendirilen 600 maksiller sinüsün 187'sinde (%31,17) septum görülmüştür. 600 maksiller sinüste toplam 208 septum tespit edilmiş ve bu septumlar, 300 hastanın 132'sinde (%44) görülmüştür. Septumların %50,96'sı dişsiz sinüs segmentlerinde görülürken, %30,77'si parsiyel dişsiz sinüs segmentlerinde, %18,27'si ise dişli sinüs segmentlerinde tespit edilmiştir. Çalışmada tespit edilen septumların 42'sinin anteriorda (%20,19), 124'ünün orta bölgede (%59,63) ve 42'sinin posterior bölgede (%20,19) olduğu belirlenmiştir. Dişsiz sinüs segmentlerinde ve orta bölgede görülen septumların görülme oranının, diğer bütün sinüs segmentlerinden ve septumun görüldüğü bölgelerden istatistiksel olarak daha yüksek olduğu saptanmıştır.

Septumların ortalama yükseklikleri, medial ölçüm noktasında 7,21 ± 3,03 mm, orta ölçüm noktasında 5,86 ± 2,98 mm ve lateral ölçüm noktasında 5,89 ± 2,95 mm olarak belirlenmiştir. Septumların %98,08'inin bukkopalatinal doğrultuda olduğu ve 206 septumun (%99,04) tam olmayan septum olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Bu çalışmanın sonuçlarına göre maksiller sinüs septum anatomisinin; morfolojik özellikler, görülme oranları, yükseklik ve bulunduğu bölgeye göre geniş varyasyonlar gösterdiği görülmektedir ve maksiller sinüsün cerrahi öncesi, olası komplikasyonların önüne geçilmesi için, sinüsün içerisindeki anatomik yapıların uygun bir radyografik görüntüleme tekniğiyle ayrıntılı olarak değerlendirilmesi çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Anatomi, KİBT, maksiller sinüs, membran perforasyonu, septum

Analysis Of The Anatomy Of The Maxillary Sinus Septum Using Cone Beam Computed Tomography

Mehmet Emin Toprak¹, Mustafa Sancar Ataç¹, Cemile Özlem Üçok²

¹Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Gazi University Faculty of Dentistry Department of Dentomaxillofacial Radiology

Objective: The sinus lift operation may be difficult to perform if an abnormal sinus anatomy is encountered such as an antral septum is present on the sinus floor. The purpose of this study was to determine the prevalence, size, location and morphology of the maxillary sinus septa in dentate, partially edentulous and completely edentulous maxillary segments using cone beam computed tomography(CBCT).

Materials-Methods: The sample population consisted of 300 patients (140 men and 160 women, mean age of 50,72±13,99years) and reformatted CBCT of 600 sinuses.

Results: The prevalence of maxillary sinus segments with septa was found to be 187/600(31,17%). 208 septa were found in 600 maxillary sinus, which corresponded to 44% of the patients(132/300). Completely edentulous segments presented with 50,96% of total septa. The analysis of the anatomic locations of the septa were revealed that; 42(20,19%) were located in the anterior, 124(59,63%) in middle, and 42(20,19%) in posterior regions. The prevalence of the septa in completely edentulous segments and middle regions were statistically higher than other sinus segments and regions. The mean heights of the septa were 7,21±3,03 mm, 5,86±2,98 mm and 5,89±2,95 mm in the medial, middle, and lateral areas, respectively. Orientations of septa were buccopalatal in 98,08% of cases and 206 subjects(99,04%) were incomplete septa.

Conclusion: It can be concluded that there is a wide anatomical variation in the morphology, prevalence, height and location of maxillary sinus septa. Therefore, to prevent possible complications during sinus surgery, extensive evaluations of the anatomic structures inherent to maxillary sinus with an appropriate radiographic technique is indispensable.

Keywords: Anatomy, CBCT, maxillary sinus, membrane perforation, septa

[SS-38]

Ramus Blok Greftlemesinden Sonra Uygulanan İmplantların Başarısının Değerlendirilmesi

Gökhan Gedikli, Gökhan Göçmen, Erkut Kahramanoğlu, Yılmaz Umut Aslan

Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Bu çalışmanın amacı, otojen blok ramus grefti ile yapılan ogmentasyon işleminden sonra uygulanan dental implantların başarısını değerlendirmektir. Marmara Üniversitesi'nde 7 yıllık bir periyotta (2008-2015) tedavi edilen, implant yerleştirmeden önce otojen ramus kemik grefti yapılmış hastaların kayıtları gözden geçirildi. Kemik greftleme ihtiyacı, protez gereksinimlerini karşılamak için yeterli uzunluk veya çapta implant yerleştirmenin imkansız olduğu durumlar veya estetik nedenler ile tanımlandı. Değerlendirme kriterleri: İmplant başarısı (sağkalım, implant yerleştirdikten sonra marjinal kemik düzeyi değişiklikleri), protez başarısı (estetik

parametreler). Defekt ile ilişkili değişkenler cinsiyet, yaş, defekt boyutu ve bölgesidir. İmplant ile ilişkili değişkenler implant sayısı ve boyutudur. Ramus greft uygulaması dental implant uygulaması öncesinde implant ve protetik başarıyı artıran bir uygulamadır.

Anahtar Kelimeler: Ramus greft, blok greft, implant başarısı, implant, ogmentasyon

Success of Implants Placed After Ramus Block Grafting

Gökhan Gedikli, Gökhan Göçmen, Erkut Kahramanoğlu, Yılmaz Umut Aslan
Oral and Maxillofacial Surgery Department, Faculty of Dentistry, Marmara University, Istanbul, Turkey

The purpose of this study was to evaluate the success of the overall procedure of treatment with dental implants in alveolar bone defects augmented using autogenous ramus block grafts. Records consecutive patients with indication for autogenous ramus bone grafting before implant placement, treated at Marmara University, in a 7 year period (2008-2015), were reviewed. The need for bone grafting was defined by the impossibility of installing implants of adequate length or diameter to fulfill prosthetic requirements or for aesthetic reasons. Three primary outcome variables were considered: Implant success (survival, marginal bone level changes after installing implants) prosthetic success (esthetic parameters). The predictor variables were categorized as defect related and implant related. Defect related variables were sex, age, defect size and region. Implant related variables were number and size of implants. Ramus bone block graft surgery is a predictable operation for the use of dental implants. Implant placement in augmented areas presents high implant and prosthetic success rates.

Keywords: Ramus graft, block graft, implant success, implant, augmentation

[SS-39]

Çocuk Hastada Entübasyon Travmasına Bağlı Olarak Gelişen Tempromandibular Eklem Fibröz Ankilozu: Tanı ve Tedavi

Emrah Soylu¹, Nihat Akbulut¹, Esengül Şen¹, Mehmet Kemal Tümer¹, Ahmet Altan¹, Sibel Akbulut²

¹Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Tokat

²Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Enfeksiyon yada travma nedeniyle temporomandibular eklemden (TME) ankiloz meydana gelebilmektedir. Bu bozukluk konuşmayı, ağız hijyenini ve yüz gelişimini olumsuz yönde etkilemektedir. Ayrıca, çocuklarda meydana gelen TME ankilozu, mandibular retrognatizme neden olarak estetik ve fonksiyonel sorunların ortaya çıkmasına neden olabilmektedir.

Bu raporun amacı 6 yaşındaki hastada entübasyon travmasına bağlı olarak gelişen TME fibröz ankilozunun tanı ve tedavisini sunmaktır.

Olgu: 6 yaşındaki hasta ağız açıklığındaki azalma şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik muayenede maksimum ağız açıklığının 14 mm olduğu anlaşıldı. Ayrıca hastada trakeostomi kanülünün bulunduğu ve dilin alt dudak mukozasına suture edildiği anlaşıldı. Radyolojik incelemede sol TME de şekilsiz bir kitlenin yer aldığı anlaşıldı. Ailesine enfeksiyon yada travma hikayesi sorulduğunda, hastanın 2 aylıkken tekrarlayan dispne nedeniyle operasyona alındığı, işlem devam ederken trakeostomi açmak için izin alındığı öğrenildi.

Genel anestezi altında pre-aurikular yaklaşım ve Al-Khayat ve Bramley insizyonu ile eklem bölgesine ulaşıldı. Kondil benzeri yapılar ve yapışıklıklar uzaklaştırıldı. İntra-operatif ağız açıklığı 24 mm olarak ölçüldü. Ankilozun tekrarlamasını önlemek amacıyla agresif fizyoterapi önerildi. Birinci yılda yapılan kontrolde ağız açıklığının 31mm olduğu anlaşıldı.

Sonuç: Entübasyona bağlı kondil hasarlarını önlemek amacıyla işlem öncesinde çocuk hastalar dikkatlice değerlendirilmelidir. Zor entübasyon düşünülen durumlarda submental entübasyon ya da trakeostominin değerlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Entübasyon Travması, Kondil Kırığı, Fibröz Ankiloz

Fibrous Ankylosis of Temporomandibular Joint due to Intubation Trauma in an Infant: Diagnosis and Treatment

Emrah Soylu¹, Nihat Akbulut¹, Esengül Şen¹, Mehmet Kemal Tümer¹, Ahmet Altan¹, Sibel Akbulut²

¹Gaziosmanpaşa University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Tokat

²Gaziosmanpaşa University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Tokat

Objective: Temporomandibular joint (TMJ) ankylosis can occur due to trauma and infections. This disorder effects speech, oral hygiene and facial growth, negatively. Also, in children, TMJ ankylosis causes mandibular retrognathism that leads functional and esthetic deficits.

Aim of this report is to present diagnosis and treatment of a fibrous TMJ ankylosis in a 6-year old female child due to intubation trauma.

Case: A 6-year old female child was referred to our department due to limited mouth opening. Clinical examination showed 14mm maximum mouth opening (MMO). Also, a tracheostomy cannula was placed and tongue was sutured to labial mucosa of the lower lip. An ortopantomograph (OPG) was taken and radiological examination showed amorphous bone mass in left TMJ. Parents were asked about trauma or infection and it was noticed that, when she was 2-month old she went under a surgery because of the recurrent apnea. Also, an informed consent form had taken for tracheostomy after she entered the operation room.

Under general anesthesia, left TMJ opened with pre-auricular approach via Al-Khayat and Bramley incision and condyle like tissues were removed. Intraoperative MMO was 24mm. To prevent re-ankylosis aggressive physiotherapy was performed. In one year follow-up, MMO was 31mm.

Conclusion: To prevent condyle fractures due to intubation trauma, infants must be examined carefully before orotracheal intubation. Other alternative intubation methods like; submental intubation or tracheostomy should be considered.

Keywords: Intubation Trauma, Condyle Fracture, Fibrous Ankylosis

[SS-40]

İmplant Öncesi Otojen Blok Greft ile Atrofik Posterior Manbidulanın Augmentasyonu:Vaka Serisi

Emine Tuna Akdoğan, İbrahim Murat Afat, Sertaç Aktop, Onur Atalı, Onur Gönül
Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Dental implant uygulamaları öncesinde alveolar kemiğin yetersiz olduğu vakalarda alveolar kemik augmentasyonu gereklidir. Bu amaçla ideal kemik genişliği ve yüksekliği elde etmek için çeşitli cerrahi teknikler uygulanmaktadır. Yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu, kret split osteotomisi, alveolar distraksiyon osteogenezi, otojen kemik greftleri kullanılan en yaygın tekniklerdir. Bu yöntemler arasında intraoral otojen blok greftler alveolar yetersizliklerin tedavisinde güvenilir ve öngörülebilir sonuçlar vermektedir. İntraoral donör saha olarak genellikle ramus veya simfiz mandibula bölgeleri tercih edilmektedir. Ramus greftleri etkili ve efektif olmasının yanında başarısızlık oranının düşük olması nedeni ile küçük ve orta seviyeli alveolar defekt alanlarının tedavisinde sıklıkla kullanılmaktadır. Bu vaka serisinde atrofik posterior mandibular alanda horizontal ve/veya vertikal yetersizliklerin ramus bölgesinden elde edilen otojen greftler ile augmentasyonu ve takibinde dental implantlarla rehabilitasyonu sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: implant, greft, otojen, ramus

Posterior Atrophic Mandible Augmentation by Means of Autogen Block Graft Prior To Implant Treatment: A Case Series

Emine Tuna Akdoğan, İbrahim Murat Afat, Sertaç Aktop, Onur Atalı, Onur Gönül
Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Reconstruction of alveolar ridge deficiencies requires bone augmentation before dental implant placement. A variety of surgical techniques, such as onlay grafts, ridge splitting, alveolar distraction osteogenesis, and guided bone regeneration (GBR), have been recommended for the rehabilitation of resorbed alveolar ridges to ensure that implants are placed under optimum conditions. Autogenous bone blocks are still considered as the gold standard for the reconstruction of deficient alveolar ridges, because of their osteogenic potential. The use of intraoral autogenous bone blocks has been reported as a reliable and predictable technique for increasing moderately to severely deficient alveolar ridges. Ramus and symphysis regions are generally preferred as donor sites. Ramus grafts are often preferred in the treatment of small and moderate alveolar defect sites due to their low failure rate as well as being effective. In this case series, augmentation of horizontal and / or vertical deficiencies of the atrophic posterior mandible with autogenous grafts and rehabilitation with dental implants were presented.

Keywords: implant, graft, autogen, ramus

[SS-42]

İntraoral Defektlerin Oral Mukozal Fleplerle Onarımı

Alper Sindel, Mehmet Ali Altay, Öznur Özalp, Emre Muslu
Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalı, Antalya

GİRİŞ

Rezektif cerrahiler sonrasında oluşan defektlerin rekonstrüksiyonunda kemik augmentasyonları kadar yumuşak doku augmentasyonları da önemli yer tutmaktadır. Vaskülarizasyonun iyi olması, başka bir donör sahaya ihtiyaç duyulmaması ve düşük komplikasyon riski sebebiyle saplı flepler maksillofasiyal alanlarda ufak ve orta boyutlu defektlerin rekonstrüksiyonunda sıklıkla kullanılmaktadır. Bu çalışmada ekstra-oral bölgelerde sıklıkla kullanılan saplı fleplerin benzer planlamayla intraoral defektlerde kullanıldığı 3 adet vaka sunulacaktır.

HASTALAR VE METHOD

Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Kliniğine ameloblastoma, bazal hücreli karsinoma ve dev hücreli granüloma tanılarıyla başvurmuş 3 ayrı hastanın rezektif cerrahilerine eş zamanlı olarak yumuşak doku onarımı yapılması planlanmıştır. Planlanan cerrahilerde ilerletme flebi, transpozisyonel flep ve Z-plasti teknikleri kullanılmıştır.

SONUÇ

Lokal saplı flepler küçük ve orta boyutlu defektlerin rekonstrüksiyonu için alternatif bir yöntem sağlamaktadır. Flep boyutunun küçük olması, ikinci bir donör bölgenin olmaması, post-operatif komplikasyon riskinin düşük olması ve prosedür süresinin kısa olması nedeniyle, defektlerin lokal saplı fleplerle rekonstrüksiyonu etkili bir yaklaşımdır.

Anahtar Kelimeler: intraoral defekt, intraoral onarım, bölgesel flep, mukozal flep

Reconstruction of Intraoral Defects with Oral Mucosal Flaps

Alper Sindel, Mehmet Ali Altay, Öznur Özalp, Emre Muslu

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Akdeniz University, Antalya

INTRODUCTION

Soft tissue augmentation has an important role in reconstruction of the defects following resective surgeries as well as bone augmentation. The local pediculated flaps can be used for reconstruction of small and medium sized defects in maxillofacial area due to the good vascularization, the lack of need for another donor site and the less risk of complications. This study presents three case reports of pediculated flaps, which are generally preferred at extraoral sites, but are similarly planned to be used in the treatment of intraoral defects.

PATIENTS AND METHODS

Resective and simultaneous reparative surgeries were planned for three patients, who presented to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery (Faculty of Dentistry, Akdeniz University) with diagnosis of ameloblastoma, basal cell carcinoma and giant cell granuloma. Advancement and transpositional flaps and Z-plasty technique were performed for the planned surgeries.

CONCLUSION

Local pediculated flaps could be used for reconstruction and provide an alternative method for small and medium sized defects. Pediculated flap approach is an effective method for reconstruction of the defects with a lack of secondary donor site, less post-operative complication risk and shorter surgery time.

Keywords: intraoral defect, intraoral reconstruction, local flap, mucosal flap

[SS-43]

Maksillofasiyal Cerrahide Ozon Tedavisi

Hasan Can Akgün, Mehmet Cihan Bereket, Damla Torul, Metehan Keskin

Ondokuz Mayıs Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Samsun

Ozon terapisinin sistemik ve lokal uygulamaları günümüzde tıp ve diş hekimliği alanında bir çok hastalığın tedavisinde kullanılmaktadır. Ozon uygulamalarının geleneksel tedavilere alternatif olarak kullanımı gün geçtikçe artmaktadır. Ozon terapisinin dokular üzerindeki etkileri arasında; antimikrobiyal etkisi, immünoestimülatif etkisi, anti-enflamtuvar ve aneljezik etkisi, antihipoksik etkisi sayılabilir. Hemen hemen diş hekimliğinin her alanında uygulama sahasına sahip olan ozon tedavisi, maksillo-fasiyal cerrahide de geniş bir uygulama sahasına sahiptir. Maksillo-fasiyal cerrahide; nekrotik yaraların tedavisinde, anaerobik enfeksiyonların tedavisinde, oral lezyonların tedavisinde ve temporo-mandibular eklem hastalıklarının tedavisinde kullanılmaktadır. Ozon tedavisinin Diabetli hastalarda ve radyoterapi veya kemoterapi almış hastalarda gerçekleştirilen cerrahiler sonrası sert ve yumuşak doku iyileşmesi üzerine olumlu etkilerinin olduğu çeşitli yazarlar tarafından bildirilmiştir. Bazı araştırmacılar tarafından ozon tedavisinin post-op ağrı ve ödem üzerinde pozitif etkileri olduğu ortaya konmuştur. Ozon tedavisi bu pozitif etkilerinin yanında bir takım olumsuz etkilere ve komplikasyonlara da neden olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: ağız enfeksiyonları, ozon tedavisi, yara iyileşmesi

Ozone Treatment in Maxillofacial Surgery

Hasan Can Akgün, Mehmet Cihan Bereket, Damla Torul, Metehan Keskin

Ondokuz Mayıs University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Samsun

Systemic and local applications of ozone therapy are currently used in the treatment of many diseases in the field of medicine and dentistry. The use of ozone as an alternative to conventional treatments is increasing day by day. Among the effects of ozone therapy on tissues are; Antimicrobial effect, immunostimulatory effect, anti-inflammatory and analgesic effect, anti-hypoxic effect. Almost every area of dentistry has ozone treatment, which has a field of application, has a wide field of application in maxillo-facial surgery. Maxillo-facial surgery; treatment of necrotic wounds, treatment of anaerobic infections, treatment of oral lesions and treatment of temporo-mandibular joint diseases. Various authors have reported that ozone therapy has positive effects on bone and soft tissue healing after surgery in patients with Diabetes, radiotherapy or chemotherapy. Some researchers have shown that ozone treatment has positive effects on post-op pain, swelling and edema. Ozone treatment can cause some negative effects and complications besides these positive effects.

Keywords: oral infection, ozone therapy, wound healing

[SS-44]

Bisphosphonat kullanan hastalarda gelişen çene osteonekrozunun cerrahi tedavisi: 4 vaka sunumu

Necip Fazıl Erdem¹, Zeynep Gümüşer¹, Kürşat Aladağ¹, Nasuh Kolsuz¹, Gökhan Göçmen¹, Sevda Kalkan², Birsay Gümrü Tarçın²
¹Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul
²Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı bisfosfonata bağlı osteonekroz teşhisi konulan hastaların tedavilerinden sonra uzun dönem takibinin önemini vurgulamaktır.

Günümüzde bisfosfonat grubu ilaçlar osteoporoz ve malignant kemik metastazı tedavisinde sıklıkla kullanılmaktadır. Bu grup ilaçların kullanımının faydaları yanında, basit dentoalveolar cerrahi girişimler sonrasında dahi çene kemiklerinde osteonekroza sebebiyet verme olasılıkları vardır. Bu komplikasyonun patogenezi bisfosfonat grubu ilaçların osteoklast fonksiyonlarını ve kemiğin yeniden yapılanmasını inhibe etmesi ile alakalıdır.

Olgu: Bu sunumda, kliniğimize oral ve intravenöz bisfosfonat kullanımına bağlı farklı şiddette osteonekroz tablosuyla başvurmuş olan dört hastamızın farklı medikal ve cerrahi tedavileri konu edilmiştir.

Sonuç: Sonuç olarak bu vakaların tedavilerinde optimal zamanda gerçekleştirilen cerrahi müdahalenin önemi pekiştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: BRONJ, Bisfosfonat, MRONJ, Osteonekroz

Surgical treatment of Patients with osteonecrosis of jaws related to bisphosphonate medication: Report of 4 cases

Necip Fazıl Erdem¹, Zeynep Gümüşer¹, Kürşat Aladağ¹, Nasuh Kolsuz¹, Gökhan Göçmen¹, Sevda Kalkan², Birsay Gümrü Tarçın²
¹Oral and Maxillofacial Surgery Department, Dentistry Faculty, Marmara University, İstanbul, Turkey
²Oral and Maxillofacial Radiology Department, Dentistry Faculty, Marmara University, İstanbul, Turkey

Objective: The aim of this study is to emphasize the importance of longterm follow up of the patients, who are diagnosed as osteonecrosis of the jaws related to bisphosphonate medication. Bisphosphonate group of medicines are commonly used in the treatment of postmenopausal osteoporosis and bone metastasis of malignant tumors. Beside the benefits of this group of medicine, they have the capacity of causing osteonecrosis of the jaws even after simple dentoalveolar surgery. Pathogenesis of these side effects induced by suppressing of the osteoclast activity and bone remodeling.

Case: In this presentation we will take a close view on the cases of four patients with osteonecrosis related by bisphosphonates, those have been treated medically and surgically in our clinic department.

Conclusion: As a result, the treatment processes and outcomes of these cases have reinforced the importance of surgical, that performed at the optimal time.

Keywords: Bisphosphonate related osteonecrosis of the jaw, BRONJ, Medication related osteonecrosis of the jaw, MRONJ, Osteonecrosis

[SS-45]

Mandibuler Gömülü Üçüncü Molar Cerrahisinde Kullanılan Üç Farklı Osteotomi Sisteminin Postoperatif Döneme Olan Etkisinin Değerlendirilmesi

Tayfun Cıvak¹, Bahar Gürsoy¹, Tuğba Üstün², Hanife Nuray Yılmaz²

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

²Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışma alt çene gömülü yirmi yaş dişi cerrahisinde kemik retansiyonunu kaldırmada kullanılan konvansiyonel frez, piezocerrahi ve Er:YAG lazer sistemlerinin postoperatif dönem ağrı, şişlik ve trismus üzerine etkisini karşılaştırmayı amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Pell-Gregory sınıflamasına göre sınıf 2, pozisyon B, vertikal konumlu alt çene gömülü yirmi yaş dişi bulunan 57 hasta operasyonda kullanılacak osteotomi yöntemine göre konvansiyonel frez (n=20), piezocerrahi (n=21) ve Er:YAG lazer (n=16) olmak üzere üç gruba ayrılmıştır. Ağrı, hastalara 12,24,48.saat ve 7.günü içeren VAS anketlerinin doldurulması ile değerlendirilmiştir. Trismus, postoperatif 48. saat ve 7. günde maksimum ağız açıklığında interinsizal mesafenin ölçülmesi ile değerlendirilmiştir. Şişlik ise stereofotogrametri sistemi ile hastaların preoperatif görüntülerinin postoperatif 48.saat ve 7. gündeki görüntülerinin üzerine karşılaştırılması ve aradaki hacim farkının hesaplanması ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Gruplar arasında ölçüm yapılan tüm zamanlarda VAS ortalamaları açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktur. Ancak konvansiyonel frez grubunda 12.saate göre 24.saat VAS düzeylerindeki azalma piezocerrahi ve lazer grubuna kıyasla istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Trismus açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktur. Postoperatif 48.saatteki şişlik miktarı Er:YAG lazer grubunda en düşük olarak bulunmuştur ancak bu durum istatistiksel olarak anlamlı değildir. Gruplar arasında preoperatif-postoperatif 7.gün hacim farkı ortalamaları istatistiksel olarak anlamlı değildir. Operasyon süresi ve osteotomi süresi en fazla Er:YAG lazer grubunda, en düşük konvansiyonel frez grubunda elde edilmiş olup gruplar arasındaki süre farkı istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur.

Sonuç: Gömülü yirmi yaş dişi cerrahisinde Er:YAG lazer ve piezocerrahi sistemleri konvansiyonel frez yöntemlerine iyi birer alternatif olmakla birlikte her iki sistemin de en büyük dezavantajı konvansiyonel tekniklere göre yavaş olmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Er:YAG lazer, Piezocerrahi, Üçüncü Molar

Evaluation of Postoperative Effect of Three Different Osteotomy Systems Used in Mandibular Impacted Third Molar Surgery

Tayfun Cıvak¹, Bahar Gürsoy¹, Tuğba Üstün², Hanife Nuray Yılmaz²

¹Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

²Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Istanbul

Objective: The objective of this study is to compare the postoperative pain, swelling and trismus;between conventional methods,piezosurgery and Er:YAG lasers in extraction of the mandibular third molar with bone retention.

Materials-Methods: 57 patients which have class 2,position B,vertical impacted mandibular third molar has been divided into three groups according to the method of osteotomy to be used: conventional burr(n=20), piezosurgery(n=21) and Er:YAG laser(n=16). Pain was assessed by VAS questionnaires including 12,24,48 hours and 7 days. Trismus was assessed at postoperative 48th hour and on the 7th day by measuring the interincisive distance in the maximum mouth opening. The swelling was assessed by stereophotogrammetry system and the calculation of the volume difference between the preoperative images of the patients on the postoperative 48th hour and the 7th day images.

Results: Between three groups,in all periods,VAS averages shown statistically no significant difference but reduction in VAS levels between 12th hours and 24th hours,in the group with conventional method,has shown significant difference when its compared to laser and piezosurgery group. There was no statistically significant difference between the groups in terms of trismus. Although postoperative 48th hours swelling degree in Er:YAG laser group was found the least,it is statistically not meaningful. Preoperative-postoperative 7th day volume difference averages between groups were not statistically significant.The duration of the operation and osteotomy took the most with Er:YAG laser and the shortest was with conventional method.

Conclusion: Although Er:YAG laser and piezosurgery is a good alternative to conventional method,both methods are slower techniques and this is the biggest disadvantage of them.

Keywords: Er:YAG laser, Piezosurgery, Third Molar

[SS-46]

Temporomandibular eklemin Redüksiyonlu Disk Deplasmanında Farklı Tedavi Yöntemlerinin Karşılaştırılması

Ebru Deniz Karslı

Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Gaziantep

Amaç: Temporomandibular Eklemin(TME) redüksiyonlu disk dislokasyonunda, ultrasaund terapi, gece plağı kullanımı ve Flurbiprofen'in etkinlikleri karşılaştırılmıştır.

Gereç-Yöntem: 16 kişiden oluşan dört ayrı grubunda üç tedavi yönteminden biri ve dördüncü grupta da sadece parafonksiyonlardan kaçınma ve yumuşak gıda beslenmesi uygulanmıştır. Ultrasaund TME üzerine birer gün arayla uygulanmıştır(Grup 1).

Gece plakları iki hafta süreyle kullanılmıştır (Grup 2).

Flurbiprofen tabletler bir hafta süreyle günde ikişer kez kullanılmıştır (Grup 3).

Kontrol grubuna yumuşak gıdalar önerilip, parafonksiyondan kaçınmaları öğütlenmiştir (Grup 4).

Görsel analog skala ile ağrı ve fonksiyon kaydı tutulduğu gibi, tedavinin ilk, ikinci ve dördüncü haftalarında maksimum ağız açıklığı, lateral ve protruziv hareketler ölçülmüştür.

Bulgular: İlk üç grubun lateral ve protruziv hareketleri ile maksimum ağız açıklığı ölçümleri arasındaki farklılıklar anlamlı iken (p=0,001) kontrol grubu ölçümleri arasındaki farklılık anlamlı değildir (p=0,1).

Sonuç: Bugüne kadarki bilgilerimiz ışığında, TME'nin redüksiyonlu disk dislokasyonunda özellikle kısıtlı ağız açıklığında ve ağrı varlığında, gece plakları ve non steroid antiinflamatuvar ağrı kesici ilaçlar altın standarttır. Ultrasaund tedavi temporomandibular hastalıklar için tedavi modeli olarak yeni yer edinmekle birlikte çalışmamızda diğer tedavilerden daha iyi sonuçlar alındığı gözlenmiştir. Kontrol grubunun sonuçları benimsenmiş tedavi yöntemlerinin gerekliliğini hem klinik hem istatistiksel sonuçlarla desteklemektedir. Ultrasaund tedavinin doğru tanı ve değerlerle inovatif olacağı gözlenmektedir bununla birlikte örnek sayısının artırılması yararlı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ağız açıklığı, Ağrı, Gece plağı, Ultrasaund

The Comparison Of Different Therapies On Temporomandibular Joint Disc Dislocation With Reduction

Ebru Deniz Karslı

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, School of Dentistry, Gaziantep University, Gaziantep Türkiye

Objective: The efficacy of Ultrasound Therapy, Night Guard application and Flurbiprofen are compared in Disc Dislocation With Reduction of Temporomandibular Joint (TMJ).

Materials-Methods: Among four groups of each consisting 16 patients; Continuous Ultrasound was delivered over the temporomandibular joint for for a week (Group 1).

The night guards were used for three weeks (Group 2).

Flurbiprofen tablets were taken for one week twice a day (Group 3).

The last group were advised to have soft diet and avoid parafunction (Group 4).

Not only a visual analog scale was prepared to record the pain and function but the maximum mouth opening and lateral and protrusive movements were also measured on the first, second and fourth weeks of the therapy.

Results: The differences between lateral movements, protrusive movements and maximal mouth opening ranges in the first three groups were meaningfully different ($p=0,001$). For the control group there were no meaningful differences ($p=0,1$).

Conclusion: To the best of our knowledge night guards and non steroid antinflammator drugs have been the golden standards of TMJ disc dislocation with reduction particularly when limited mouth opening and pain exists. Ultrasound therapy finds a new place in literature as a therapy choice in temporomandibular diseases. In this study it showed better results than the other therapy modelaties. The control group proved the necessity of described therapies not only by clinical results but also by the statistically ones. Ultrasound therapy seems innovative with true diagnosis and values. Thus more samples are going to be useful.

Keywords: Mouth opening, Night Guard, Pain, Ultrasound

[SS-47]

Lefort I cerrahisinde, piriform ligament manipölasyonu

Nima Moharamnejad¹, Behnam Bohluli², Mustafa Sancar Ataç¹

¹Gazi Üniversitesi, Ağız ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara.

²Toronto Üniversitesi, Ağız ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Toronto.

Maksilla cerrahisinde, Sert dokular pozisyonu değiştirirken yüz bölgede dinamiğine göre yumuşak dokular farklı yönden değişebilir, özellikle Lefort I ve rhinoplasti cerrahisinde tartışılan konulardan biridir. Orta yüz bölgede nazal tek unsur olduğu için herhangi bir değişiklik, nihai sonucu etkileyebilir. Lefort I sonrası alar nazalis genişletmesi kaçınılmaz yan etkilerden sayılmaktadır. Bu istenmeyen sonucu kontrol etmek için birçok cerrahi teknikler tanıtılmıştır. Yüz aponevrotik sistem üzerindeki yeni kadavra model çalışmalara göre nazal yapısal destekleyen ligamentleri tanıtılmıştır. Bu makalede, yazarlar, 26 hastada Lefort I cerrahisinde nazala bağlı ligamentleri kontrol ederek randomize prospektif olarak, iki grupta nazal genişletmesi değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Lefort I, Ortognatik cerrahi, Rhinoplasti

Management of pyriform ligament adjunctive to Lefort I surgery

Nima Moharamnejad¹, Behnam Bohluli², Mustafa Sancar Ataç¹

¹Gazi University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara.

²Toronto University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Toronto.

The dynamic of facial changes according to the surgery of hard and soft tissue is one of the most debating issues in facial surgery treatment plan especially orthognathic surgery and rhinoplasty. The nose is uniquely more prominent structure of midface and any alternation could be affected the whole result of any facial surgery. Many studies have been shown that alar widening is an inevitable sequel of Lefort I surgery and many techniques are introducing to adjust this sequel. Regarding the new cadaver model findings on facial aponeurotic system and effect of ligaments on nasal structural support; in this article authors present a modification of pyriform ligaments manipulation for controlling the nasal sequel of midfacial surgery in a randomized control study.

Keywords: Lefort I, Orthognathic surgery, Rhinoplasty

[SS-48]

Osseoz Displazi Lezyonunun 7 Yıllık Gelişim Evrelerinin Radyolojik Olarak Gösterimi: Olgu Sunumu

Hatice Hoşgör¹, Fatih Mehmet Coşkunses¹, Alper Enver Sinanoğlu², Bahar Müezzinoğlu³, Merva Soluk Tekkeşin⁴

¹Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Kocaeli

²Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Ana Bilim Dalı, Kocaeli

³Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı, Kocaeli

⁴İstanbul Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü, Patoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu olgu bildiriminde amacımız, osseoz displazinin gelişim evrelerini göstermek ve ayırıcı tanıda nelere dikkat edilmesi gerektiğini vurgulamaktır.

Olgu: 32 yaşında bayan hasta sol mandibular bölgede parestezi şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyolojik inceleme sonucunda, inferior alveolar sinir etrafında radyolusent sınırlı çevrili radyo-opak lezyon tespit edildi. Hastanın geçmiş dönemlerdeki radyolojik kayıtları değerlendirildi ve lezyonun 7 yıl içerisindeki gelişim süreçleri gözlemlendi. Lokal anestezi altında eksizyonel biyopsi yapıldı. Histopatolojik ve radyolojik inceleme sonucu osseoz displazi olarak tanı konuldu. Altı aylık postoperatif takip dönemi sonucunda nüks eden herhangi bir patolojiye rastlanılmadı.

Sonuç: Osseoz displazi asemptomatik benign karakterli bir malformasyondur ve fibro-osseoz lezyon grubuna dahildir. Yaygın olarak görülmezler ve sıklıkla radyografide tesadüfen teşhis edilirler. Fonksiyonel ve kozmetik kayıplara neden olmadıkça tedaviye ihtiyaç duymazlar. Literatürde rutin takip kontrolleriyle lezyonun gelişimsel safhalarının gözlenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: kemik hastalıkları, mandibula, osseoz displazi, parestezi

The Radiological Demonstration of 7-year Developmental Stages of Osseous Dysplasia Lesion: A Case report

Hatice Hoşgör¹, Fatih Mehmet Coşkunes¹, Alper Enver Sinanoğlu², Bahar Müezzinoğlu³, Merva Soluk Tekkeşin⁴

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kocaeli University Faculty of Dentistry, Kocaeli, Turkey

²Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Kocaeli University Faculty of Dentistry, Kocaeli, Turkey

³Department of Pathology, Kocaeli University Faculty of Medicine, Kocaeli, Turkey

⁴Department of Pathology, İstanbul University Institute of Oncology, İstanbul, Turkey

Objective: Our purpose in this case report is to show the developmental stages of osseous dysplasia and to emphasize what should be considered in differential diagnosis.

Case: A 32-year-old female patient was referred to our clinic with complaints of paresthesia of the left mandibular region. Clinical and radiologic examination revealed a radio-opaque lesion surrounded by a radiolucent border around the inferior alveolar nerve. The patient's previous radiological records were evaluated and the developmental process of the lesion within 7 years was observed. Excisional biopsy was performed under local anesthesia. Histopathological and radiological examinations were diagnosed as osseous dysplasia. No relapsing pathology was detected in the postoperative follow-up period of six months.

Conclusion: Osseous dysplasia is an asymptomatic malformation with a benign character and belongs to the group of fibro-osseous lesions. They are not common and frequently diagnosed incidentally on radiographs. They do not require treatment unless they cause functional and cosmetic loss. Routine follow-ups were recommended to observe the developmental stages of the lesion.

Keywords: bone diseases, mandible, osseous dysplasia, paresthesia

[SS-49]

Farklı Oranlardaki Kemik-İmplant Temas Yüzeylerinin Primer Stabilizasyona Etkisinin Rezonans Frekans Analizi ile Değerlendirilmesi: In Vitro Çalışma

Anıl Özyurt¹, Çağlar Bilmenoğlu², Ahmet Altuğ Çilingir²

¹Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Primer stabilizasyon, implant osseointegrasyon başarısı ve protetik yükleme zamanı açısından önem arz etmektedir. Diş çekim soketine uygulanan immediat implantasyonlar gibi implant boynunun açıkta kalabildiği durumlarda primer stabilizasyon implantın apikalinden sağlanır. Bu çalışmanın amacı, farklı seviyelerde kemik içerisine yerleştirilen implantların primer stabilizasyon durumunu incelemektir.

Gereç-Yöntem: Bu amaçla 30 adet kemik seviyesi implant sığır kaburga kemiğine farklı düzeylerde gömülerek yerleştirildi. İmplantlar, apikalden gömülme oranlarına göre 1/3, 2/3, 3/3 olarak üç gruba ayrıldı. İki araştırmacı, implantların ölçüm başlıklarını takarak rezonans frekans analiz cihazı ile bukko-lingual ve mesio-distal yönde ISQ değerlerini ölçtü.

Bulgular: Yapılan ölçümlerde 2/3 ve 3/3 gömülmeye sahip tüm implantların her iki yönde de kritik primer stabilite değeri olan 67 ISQ 'nun üzerinde olduğu görüldü. İki araştırmacının elde ettiği verilerin istatistiki analizinde 3/3 gömülmeye sahip implantların anlamlı olarak diğer gruplardan daha fazla değere sahip olduğu görüldü (p<0.05). Ancak araştırmacılar arası istatistiki uyumluluk 1/3 ve 2/3 gruplarının bukko-lingual yönünde yapılan ölçümlerde sağlanamadı.

Sonuç: Çalışmamıza göre, implant-kemik temas yüzeyi arttıkça ISQ değeri de doğru orantılı olarak artmaktadır. 1/3 grubunda yapılan ölçümlerde hiç bir implant, primer stabilizasyon kritik değeri olan 67 ISQ değerini aşamamaktadır. Mesio-distal yönde yapılan ölçümler bukko-lingual yönde yapılan ölçümlerle karşılaştırıldığında araştırmacılar arası istatistiki tutarlık açısından daha başarılı olduğu sonucuna ulaşıldı. Bu durumun, ölçüm yapılan doğrultudaki implant çevresi kemik kalınlığı miktarına bağlı olduğunu düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: İmplant, Primer Stabilizasyon, Kemik-İmplant Temas Yüzeyi, Rezonans Frekans Analizi

Evaluation of Various Bone-Implant Contact Interface Rates Using Resonance Frequency Analysis: An In Vitro Study

Anıl Özyurt¹, Çağlar Bilmenoğlu², Ahmet Altuğ Çilingir²

¹Trakya University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Trakya University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

Objective: Primary stability of implant is important for osseointegration success and timing of prosthetic loading. Apical part of implant ensures the primary stabilization in order to immediate implantation in fresh extraction sockets. The purpose of this study is to examine primer stabilization of implants placed partially.

Materials-Methods: For this purpose, 30 bone-level implants were placed at different levels in the bovine rib bone. The implants were divided into three groups of 1/3, 2/3 and 3/3 insertion rates. Two investigators measured ISQ values of bucco-lingual and mesio-distal directions with the resonance frequency analyzer by attaching the measuring devices manually.

Results: All the implants in 2/3 and 3/3 groups were found to be above the critical ISQ level 67 for both directions. Statistical analysis of the data obtained by two investigators showed that 3/3 group values were significantly higher than the other groups ($p<0.05$). However the inter-investigator statistic consistency was not achieved in the bucco-lingual direction measures of the groups 1/3 and 2/3.

Conclusion: According to our study, as the bone-implant contact surface increases, the ISQ value increases linearly. There is no implant in 1/3 group has exceeded the value of 67 ISQ. Mesio-distal direction measurements were found to be more successful in terms of consistency between the investigators compared to bucco-lingual direction measurements which can be considered due to amount of bone thickness through the measured direction.

Keywords: Implant, Primer Stabilization, Bone-Implant Contact Interface, Resonance Frequency Analysis

[SS-50]

All-on-four konseptine göre yerleştirilmiş aktif ve pasif dizaynli implantların üç boyutlu sonlu elemanlar analizi ile değerlendirilmesi

Zeynep Fatma Zor¹, Yeliz Kılınç¹, Erkan Erkmen¹, Ahmet Kurt²

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD, Ankara, Türkiye.

²Atılım Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, İmalat Mühendisliği Bölümü, Ankara, Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı, All-on-4 konseptine göre farklı kombinasyonlarla yerleştirilmiş pasif ve agresif dizayna sahip implantlar ve kemik üzerindeki stres cevabının elde edilen 3 boyutlu model ile sonlu elemanlar analizi kullanılarak değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada 3 boyutlu ortamda farklı "all-on-four" kombinasyonlarından oluşan modeller değerlendirildi. 11.5 mm boyunda, 3.5 ve 4.2 mm çapındaki agresif ve pasif yiv dizaynına sahip implantların fiziksel özellikleri simüle edildi. Her modelde 4 implant interforaminal bölgeye, posterior implantlar ise oklüzal plana göre foramenlerin hemen önüne 30 derece eğimle yerleştirildi. Üç boyutlu sonlu elemanlar analizi ile Von Mises ve maksimum asal stresler (Pmax) hesaplandı.

Bulgular: Farklı dizayn ve çaplarda Von Mises ve Pmax streslerinde farklılıklar olduğu, aktif implantlarda implant sahasında olan stresin pasif implantlara göre daha fazla olduğu, çap arttıkça pasif implantlarda kemiğe yakın streslerin arttığı gözlemlendi.

Sonuç: Dental implantlarda, implant üzerine gelen kuvvetlerin iletimi ve oluşan streslerin dağılımı, yapılan tedavinin başarısını etkileyen en önemli faktörlerdendir. İmplant yüzey farklılığının stress cevabına dolayısıyla uzun dönem stabiliteye olan etkisini gösteren bu çalışmaların klinik çalışmalar ile desteklenmesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: all-on-four, agresif implant, pasif implant, sonlu elemanlar analizi

Evaluation of passive and aggressive designed implants used for all-on-four concept- A finite element methods analysis

Zeynep Fatma Zor¹, Yeliz Kılınç¹, Erkan Erkmen¹, Ahmet Kurt²

¹Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

²Atılım University, Faculty of Engineering, Department of Manufacturing Engineering, Ankara, Turkey

Objective: The purpose of this study was to clarify the differences in stress distribution of dental implants with different thread designs and combinations based on the All-on-Four concept using three-dimensional Finite Element Method (FEM).

Materials-Methods: A 3-dimensional model of a totally edentulous mandibular bone was used in the study. Models were created with Cone-Beam CT (CBCT) imaging system. In each model 4 dental implants were placed in the interforaminal region. The posterior implants were inserted just anterior to the foramina and were tilted distally by about 30 degrees relative to the occlusal plane. The physical properties dental implants with aggressive and passive thread design, with 11.5 mm in length and 3.5 and 4.2 mm in diameter were simulated. Von Mises stress values on fixation appliances and Principal Maximum Stresses (P max) on bony structures were calculated by three-dimensional FEM.

Results: A significant difference in Von Mises and Pmax stresses were observed when using different designed implants. It is found that the stress distribution of the active designed implants on the bone is much than the passive designed implants

Conclusion: Stress distribution on the bone and implants is one of the most important factors for implant success. These results which show the different implant designs affect the stress distribution and the stability of the implant should be supported with the longitudinal clinical studies

Keywords: all-on-four, aggressive implant, passive implant, finite element analyse

[SS-51]

Kantaronun diş çekimi sonrası yara iyileşmesi üzerine etkilerinin deneysel olarak incelenmesi

Gülfeşan Çanakçı¹, Osman A. Etöz²

¹Trakya Üniversitesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Edirne

Amaç: Araştırmamızda Hypericum Perforatum bitkisinden elde edilen ekstrenin diş çekimi sonrasında kemik ve yumuşak doku üzerindeki yara iyileşmesini hızlandırıcı bir etkisi olup olmadığının incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışmamızda 48 adet dişi albino Wistar rat kullanılmıştır. Tüm deneklerin sağ veya sol maksiler dişlerinden bir tanesinin çekimi yapılmıştır. Denekler 4 adet kontrol grubu ve çekim soketlerine Hypericum Perforatum ekstresi uygulanan 4 adet deney grubu olmak üzere toplam 8 gruba ayrılmıştır. Kontrol ve deney gruplarındaki ratlar sırayla diş çekiminden sonraki 1 hafta, 2 hafta, 4 hafta ve 8 hafta süreleri sonunda sakrifiye edilmiştir. Yara iyileşmesi klinik, radyolojik ve histopatolojik olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Bu incelemeler sonucunda Hypericum Perforatum ekstresinin yara iyileşmesinin ilk 2 haftalık periyodunda klinik olarak daha hızlı iyileşmeye neden olduğu, 4 hafta sonunda kemik iyileşmesinin kontrol grubunda daha iyi olduğu, 8 hafta sonunda ise kemik iyileşmesi bakımından gruplar arasında fark olmadığı görülmüştür.

Sonuç: Bu sonuçlar doğrultusunda sarı kantaronun diş çekimi yara iyileşmesinin erken döneminde olumlu etkisi olduğunu söyleyebiliriz. Bu bitkinin oral dokular üzerinde zararlı bir etkiye neden olmadığı sonucuna varılmış olup bizim çalışmamız bitkinin oral cerrahi alanında farklı etkilerinin de değerlendirilebilmesi bakımından ileride yapılacak çalışmalara rehber olabilecek niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: Diş Çekimi, Hypericum perforatum, Sarı Kantaron, Yara iyileşmesi

Experimental evaluation of the effectivity of Hypericum Perforatum on the alveolar bone healing after tooth extraction

Gülfeşan Çanakçı¹, Osman A. Etöz²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Trakya University, Edirne, Turkey

²Dentalpark Dental Hospital, Kayseri

Objective: In this study, accelerating effect of Hypericum perforatum, on wound healing which include both soft tissue and bone after tooth extraction has been investigated.

Materials-Methods: In our study, 48 albino female Wistar rat were used. The left or the right maxillar central tooth was extracted at all specimens. The samples were divided into 8 groups, 4 experimental groups that Hypericum Perforatum extract were placed and 4 control groups. All samples were sacrificed after 1, 2, 4 and 8 weeks after the tooth extraction. Wound healing was evaluated clinically, radiologically and histopathologically.

Results: According to the the results of our study, in the groups that Hypericum Perforatum extract were placed, wound healings were clinically better in 2 weeks time period. In 4 weeks time period, in control groups better wound healing were observed. In 8 weeks time period, there were no difference between groups.

Conclusion: According to the our results, we can say that Hypericum Perforatum extract had positive effects on short term wound healing period. This plant does not cause any noxious effect on oral tissues and our study has the capacity to be a guide for further studies about different effect of this plant in the field of oral surgery.

Keywords: Hypericum perforatum, St John Wort, Tooth extraction, Wound healing

[SS-52]

Düşük Yoğunluklu Lazer Uygulamasının Endodontik Cerrahi Sonrası Yumuşak ve Sert Doku İyileşmesi Üzerine Etkileri

Revnak Metin¹, Ufuk Tatlı¹, Burcu Evlice²

¹Çukurova Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Adana

²Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Ana Bilim Dalı, Adana

Amaç: Bu çalışmanın amacı; endodontik cerrahi sonrası düşük yoğunluklu lazer uygulamasının (DYLU) yumuşak ve sert doku iyileşmesi üzerindeki muhtemel klinik yararlarını değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Maksiller kesici dişlere endodontik cerrahi yapılan 71 hasta bu çalışmaya dahil edildi. Hastalar randomize olarak kontrol grubu ve lazer grubu olmak üzere ikiye ayrıldı. Lazer grubunda operasyondan hemen sonra ve postoperatif 1., 3. ve 7. günlerde lazer uygulaması yapıldı. Kontrol grubunda lazer uygulaması yapılmadı.

Hastalar ağrı, ödem, ekimoz, kullanılan toplam analjezik sayısı, yumuşak doku iyileşmesi, periapikal indeks, lezyon alanı, lezyon hacmi, kemik yoğunluğu ve yaşam kalitesi indeksleri bakımından karşılaştırıldı.

Bulgular: Ödem, yara iyileşmesi ve kullanılan toplam analjezik sayısı bakımından post-operatif 1., 3. ve 7. günlerde lazer grubunda kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı derecede farklılık gözlemlendi. Ekimoz bakımından post-operatif 1. günde iki grup arasında fark gözlemlenmedi; fakat, post-operatif 3. ve 7. günlerde lazer grubunda ekimozların anlamlı derecede azaldığı görüldü. Post-operatif 1. ve 3. günlerde lazer grubundaki hastalar kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı derecede daha az ağrı ifade etti. Kemik yoğunluğu, lezyon hacmi, lezyon alanı ve periapikal indeks bakımından lazer grubunda kontrol grubuna kıyasla, sadece post-operatif 3. ayda anlamlı derecede farklılık gözlemlendi. Lazer grubunda OHIP-14 ve GOHA indekslerinde post-op 1. ve 3. günlerde kontrol grubuna göre anlamlı derecede daha iyi sonuçlar elde edildi, fakat 7. günde iki grup arasında anlamlı fark görülmeydi.

Sonuç: Bu çalışmada, DYLU'nun endodontik cerrahi sonrası yumuşak ve sert doku iyileşmesini arttırdığı, ayrıca ağrı ve yaşam kalitesi bakımından, özellikle iyileşme periodunun erken döneminde olumlu etkilerinin olduğu sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: apikal rezeksiyon, düşük yoğunluklu lazer uygulaması, endodontik cerrahi

Effects Of Low-Level Laser Therapy On Soft And Hard Tissue Healing After Endodontic Surgery

Revnak Metin¹, Ufuk Tatlı¹, Burcu Evlice²

¹Oral and Maxillofacial Surgery Department, Faculty of Dentistry, Cukurova University, Adana, Turkey

²Oral and Maxillofacial Radiology Department, Faculty of Dentistry, Cukurova University, Adana, Turkey

Objective: The aim of this prospective study was to examine possible clinical benefits of Low-Level Laser Therapy (LLLT) in endodontic surgery on soft and hard tissue healing.

Materials-Methods: Seventy-one endo-surgery cases on maxillary incisors were included to the study. The patients were split randomly into control group and laser group. In the laser group, irradiation was performed immediately after surgery and postoperatively 1st, 3rd and 7th days. In the control group, patients were not subjected laser therapy. The patients were compared in terms of pain, edema, ecchymose, total number of analgesic tablets used, soft tissue healing, periapical index, region area, region volume, bone density, and life quality indexes.

Results: There were statistically significant differences in edema, wound healing and total number of analgesic tablets used on the 1st, 3rd and 7th days in the laser group compared to the control group. There was no statistically significant difference in ecchymose between the two groups on the post-op 1st day; but, there was statistically significant reduction in ecchymoses in the laser group on the post-op 3rd and 7th days. The patients had significantly lower pain on the 1st and 3rd post-op days in laser group compared with the control group. Only in post-operative 3rd month, bone density, region volume, region area and periapical index were significantly higher in the laser group compared with the control group.

Conclusion: This study concluded that LLLT improved soft and hard tissue healing after endodontic surgery and showed favorable results in terms of pain and life quality.

Keywords: apical resection, endodontic surgery, low-level laser therapy

[SS-53]

Rett Sendromlu Hastaya Dental ve Anesteziyolojik Yaklaşım

Çağıl Vural, Kevser Sancak, Hami Hakiki, Emre Yurttutan

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Rett sendromu sadece kızlarda görülen ve zeka geriliği, nöbetler, hareket bozuklukları, otistik davranış ve solunum anormallliği ile ortaya çıkan nörolojik bir hastalıktır. Ağız açıklığının sınırlı olması nedeniyle hava yolu kontrolü zordur. Bruksizm, okülogrik krizler, parkinsonizm ve distoni sık görülür, miyoklonus ve koreoatetoz seyrek. Solunum ve kardiyak hastalıklar, uzun QT sendromu, diyabet ve anestezi ajanlarına duyarlılıkları önemli hususlardır. Bu nedenle koordine ve multidisipliner sağlık bakımına ihtiyaç duyarlar

Olgu: Rett sendromlu ve sağ kanin dişlerini çıkartmak için anestetik bakıma gereksinim duyan 12 yaşındaki kadın. Bilinç kaybı, hareket bozuklukları, zeka geriliği, uykuda çığlık, öfke, kendine zarar verme ve kısıtlı ağız açıklığı vardır. Hastaya cerrahi girişim için sedasyon planlandı. Ağız içi ve dışı muayenesi yapıldı ve kanin dişi dikkat edilerek çekildi. Diş gıcırdatma, brüksizm, çiğneme ve yutma güçlüğü, kötü ağız hijyeni, hipertrofik gingiva gözlemlendi. Standart monitörizasyondan sonra, spontan solunumu baskılanmadan anesteziye daha duyarlı olduğu için propofol ile sedasyon sağlandı. Sedasyon sırasında komplikasyon gelişmedi. Hasta uyandırıldı ve derlenme odasına gönderildi.

Sonuç: Ağız açılması kısıtlı olan bir hastayı Rett Sendromlu bir hastaya anestezi uygulandı. Havayolu yönetiminde zorluk, nöbet geçirme potansiyeli, anestezi ajanlarına artmış duyarlılık, uzun QT sendromu ve diabetes mellitus gibi özellikli perioperatif durumlardan dolayı potansiyel zorluklar bulunmaktadır. Hastamız anesteziyi iyi tolere etti; Apne ve oksijen desatürasyonu gelişmedi. Olası komplikasyonları önlemek için hasta pozisyonu, ısı kaybı, sıvı yönetimi ve işlem boyunca solunum fonksiyonlarının iyi gözlenmesi gibi anestezi yönetiminde dikkatli olunması gerekir.

Anahtar Kelimeler: rett sendromu, anestezi yönetimi, sedasyon, gömülü kanin

Dental And Anesthesiological Care Of A Patient With Rett Syndrome

Çağıl Vural, Kevser Sancak, Hami Hakiki, Emre Yurttutan

Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: Rett syndrome (RS) is a neurological disease that occurs only in females and it manifests with mental retardation, seizures, movement disorders, autistic behavior and abnormal breathing. Airway control is difficult due to limited mouth opening. Bruxism, oculogyric crises, parkinsonism and dystonia are also common, myoclonus and choreoathetosis are seen infrequently. Respiratory and cardiac diseases, prolonged QT syndrome, diabetes-mellitus and anesthetic agent sensitivity are significant considerations for anesthesiologist. These features lead to the need for special care. These children require a coordinated multi specialist oriented health care.

Case: 12-year-old female with Rett syndrome who required anesthetic care to extract impacted right maxillary canine tooth. She has loss of consciousness, movement disorders, mental retardation, screaming fits, irritation, anger, self-abusing behavior and limited mouth opening. We planned sedation for surgical procedures. Extra and intraoral examination were made and extract canine carefully. Teeth grinding, bruxism, difficulties in chewing and swallowing, poor oral cavity hygiene, hypertrophic gingiva

were observed. After standard monitoring, patient sedated with propofol without spontaneous respiratory depression due to more sensitive to anesthetics. There was no complication during sedation. Patient was awakened and transferred to recovery room. Conclusion: We recently anesthetized a patient who had limited mouth opening. Specific perioperative concerns include potential difficulties with airway management, underlying seizure disorder, increased sensitivity to anesthetic agents, prolonged QT syndrome and diabetes mellitus.

Our patient tolerated anesthesia well; apnea and oxygen desaturation were not observed. Careful anesthetic techniques regarding positioning, temperature loss, fluid management and observation of respiratory function are required to avoid potential complications.

Keywords: rett syndrome, anesthesia management, sadetion, impacted canine

[SS-54]

Farklı all-on-four dizaynlarının biyomekanik analizi

Yeliz Kılınç¹, Zeynep Fatma Zor¹, Erkan Erkmen¹, Ahmet Kurt²

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Atılım Üniversitesi Mühendislik Fakültesi İmalat Mühendisliği Bölümü

Amaç: "All-on-four" tedavi konsepti atrofik çenelerdeki anatomik sınırlamaların üstesinden gelmek, böylece mevcut kemiği maksimize etmek amacıyla geliştirilmiştir. Protokol tam dişsiz çenelerin anterior kısmına 4 implant yerleştirilmesini içermektedir. Bu çalışmanın amacı farklı "all-on-four" dizaynlarının sonlu elemanlar yöntemi ile biyomekanik analizini yapmaktır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada farklı "all-on-four" dizaynları değerlendirildi. 11.5 mm boyunda, 3.5 ve 4.2 mm çapındaki agresif ve pasif yiv dizaynına sahip implantların fiziksel özellikleri simüle edildi. Her modelde 4 implant interforaminal bölgeye yerleştirildi. Posterior implantlar foramenlerin hemen önüne yerleştirildi ve oklüzal plana göre 30 derece distale eğimlendirildi. Üç boyutlu sonlu elemanlar yöntemi ile Von Mises ve maksimum asal stresler (Pmax) hesaplandı.

Bulgular: Von Mises ve Pmax streslerinin dağılımında dental implantların dizaynına bağlı olarak farklılıklar gözlemlendi.

Sonuçlar: Dental implant dizaynındaki farklılıklar dental implant ve kemikteki stres dağılımını değiştirmekte ve böylece uzun dönem implant stabilitesine etki etmektedir.

Anahtar Kelimeler: biyomekanik, dental implant, sonlu elemanlar yöntemi

Biomechanical analysis of different-all-on four designs

Yeliz Kılınç¹, Zeynep Fatma Zor¹, Erkan Erkmen¹, Ahmet Kurt²

¹Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Atılım University Faculty of Engineering Department of Manufacturing Engineering

Aim: The "all-on-four" treatment concept has been developed to overcome anatomical limitations in atrophic jaws, maximizing the use of available remnant bone. The protocol includes placing four implants in the anterior part of complete edentulous jaws. The aim of this study is to make a biomechanical analysis of different "all-on-four" designs by means of Finite Element Method (FEM).

Materials-Methods: Different all-on-four designs were evaluated in this study. The physical properties of dental implants with aggressive and passive thread design, with 11.5 mm in length and 3.5 and 4.2 mm in diameter were simulated. In each model 4 dental implants were placed in the interforaminal region. The posterior implants were inserted just anterior to the foramina and were tilted distally by about 30 degrees relative to the occlusal plane. Von Mises and Principal Maximum (Pmax) stresses were calculated by means of 3-dimensional FEM.

Results: Differences in the distribution of Von Mises and Pmax stresses were observed due to the design of dental implants.

Conclusions: Differences in the design of dental implants change the stress distribution in dental implant and bone, therefore affecting long-term stability of the implant.

Keywords: Biomechanics, dental implant, finite element method

[SS-55]

Yutma Güçlüğüne Sebep Olan Posterior Maksillanın Büyük Fibröz Displazisi: 7-yıllık Takip ve Literatür Derlemesi

Eren İlhan, Poyzan Bozkurt, Erdal Erdem

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Fibröz displazi (FD) benign kemik bozukluğudur ve kraniofasial, aksiller, ya da ekstremitelerdeki kemiklerinin herhangi birini (monostotik FD) ya da kombinasyonunu (poliostotik FD) içerebilir; McCune Albright Sendromu olarak ortaya çıkabilir. Normal kemik ve ilik fibröz doku ile yer değiştirmiştir ve bu durum daha güçsüz ve genişlemeye meğilli kemik oluşumu ile sonuçlanır. FD tedavisi esas olarak palyatif ve kırıkların yönetimi ve deformitelerin önlenmesine odaklanmıştır. Bu sunum sadece maksiller tüberi içeren bir fibröz displaziye değil, meydana getirdiği yutma güçlüğü şikayetini ve literatür derlemesini de içermektedir.

Materyal-Metod: Bilinen sistemik rahatsızlığı ve metabolik şikayeti olmayan, 43 yaşında erkek hasta, 10 yıla yakın zamandır sağ posterior maksiller alanda bulunan şişlik ve hassasiyet şikayeti ile başvuruyor. Radyolojik inceleme tüber bölgesine ve maksiller sinüs içerisine uzanan, ilişkili ikinci ve üçüncü molar dişlerde yer değişimine neden olmuş radyopak lezyon açığa çıkıyor. Tarama sonucu diğer kemiklerde lezyona rastlanmıyor. Osteotomlarla lezyonun küçültülmesinin ardından rond frez ile kemik düzeltiliyor. ilişkili dişler çekiliyor. 5 yıl sonra lezyonun tekrar büyümesi nedeniyle operasyon tekrar ediliyor. **Sonuç:** Fibröz displazi hastanın çok sayıda operasyon geçirmesine neden olabilecek sıkıntı verici bir durumdur. İntravenöz bifosfonatlar kemik ağrısını tedavi etmede yardımcı görülmekle birlikte, kesin veri mevcut değildir.

Anahtar Kelimeler: Fibröz Displazi, Maksilla, Disfaji, Fibro-osseöz Lezyon

Large Fibrous Dysplasia of the Posterior Maxilla Resulting with Dysphagia: 7-years Follow-up and Literature Review

Eren İlhan, Poyzan Bozkurt, Erdal Erdem

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Aim: Fibrous dysplasia (FD) is a benign bone disorder that can involve any part (monostotic FD) or combination of the craniofacial, axillary, and/or appendicular skeleton (polyostotic FD) or can present as McCune Albright Syndrome. Normal bone and marrow is replaced with fibrous tissue, resulting in formation of bone that is frail and prone to expansion. Treatment in fibrous dysplasia is mainly palliative, and is focused on managing fractures and preventing deformity. This presentation not only involves a fibrous dysplasia involving the maxillary tuberosity but also the complaint of difficulty in swallowing and literature review. **Material-Methods:** 43 year-old male patient with no known systemic disease or metabolic problems referred with a swelling and sensitivity of the right posterior maxilla, which was present for 10 years. Radiological examination revealed a radiopaque lesion involving the migrated second and third molar tooth. Lesion extended to the tuber region and the maxillary sinus. There were no additional lesions in any other bones. Lesion was made smaller and smoothed by means of osteotomes and round burs. Related teeth were extracted. Five years later operation was repeated because of reappearance of the lesion. **Conclusion:** Fibrous dysplasia is a challenging condition in which the patient may requires numerous operations for management. Although intravenous bisphosphonates may be considered helpful for treatment of bone pain, there is no clear evidence.

Keywords: Fibrous Dysplasia, Maxilla, Dysphagia, Fibro-oseous Lesion

[SS-56]

Çocuklarda Dentigeröz Kistin Dekompresyonla Tedavisi

Mehmet Emre Yurttutan, Kevser Sancak, Ayşegül Mine Tüzüner Öncül

Ankara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Dentigerous kistler, çenelerin en yaygın gelişimsel kistleridir. Sürmemiş yada kısmen sürmüş dişin etrafını kapsayan uniloküler radyolüsen lezyon ile karakterizedir.

Olgu: Bu çalışmada 8 ve 10 yaşındaki 2 çocuk hastada büyük boyutlardaki dentigeröz kistin, dekompresyon yöntemiyle tedavi edilmesi sunulmuştur. Radyografik olarak; sklerotik ve iyi sınırlı, sürmemiş daimi dişlerin kronlarıyla ilişkili radyolüsen bir görüntüye sahipti.

1. vakadaki çocuk hastada radyolüsen lezyonla ilişkili sürmemiş daimi mandibular premolarlar vardı. Süt mandibular molar dişler çekildi, drenaj tüpü yerleştirildi. Panoramik radyografilerle kontrol edildi.

2. vakadaki çocuk hastada sürmemiş daimi mandibular premolar dişleri çevreleyen radyolüsen bir lezyon vardı. Süt mandibular ikinci molar diş çekildi ve bukkal pencere hazırlandı. Kist epiteli ağız mukozasına dikildi. Uzun süreli takiple kemik lezyonunun iyileştiğini izlendi.

Sonuç: Konservatif tedavi, dentigeröz kistin tedvisi için çok etkilidir, kistik dokuyu ortadan kaldırmayı ve patolojiye katılan kalıcı diş muhafaza etmeyi amaçlar. Büyük kistlerde, ilk olarak dekompresyonun uygulanması, enükleasyon öncesinde kemik defektinin boyutunu azaltabilir.

Kistin drene edilmesi, kist sıvısının kapsül üzerindeki basıncın azalmasını sağlar. Bu kist çocuklarda yaygın bir prevalansa sahip olduğundan, daimi dişin sürmesine izin vermek için dekompresyon kesin tedavi olarak önerilebilir. Çocukların harika bir rejenerasyon potansiyeli vardır ve kök gelişimini tamamlamamış dişler erüpsiyon direncini korurlar.

Anahtar Kelimeler: Dekompresyon, Dentigeröz Kist, Gömülü Diş

Decompression as a Treatment of Mandibular Dentigerous Cyst in Children

Mehmet Emre Yurttutan, Kevser Sancak, Ayşegül Mine Tüzüner Öncül

Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: Dentigerous cyst is the most common developmental cysts of the jaws. It is characterized by a unilocular radiolucent lesion that encloses permanent tooth germs or under certain circumstances, displaced tooth germs.

Case: This is case report of a large dentigerous cyst in 8-year-old and 10 year-old male patients treated conservatively by decompression method saving all teeth in relation with cyst.

The radiographic findings revealed a well delimited radiolucent area with sclerotic margins, completely associated with the crown of the involved permanent teeth.

The first patient had permanent mandibular premolars involved with the radiolucent lesion. Deciduous mandibular molar teeth were extracted, drainage tube was placed. He was controlled with panoramic radiographes.

The second patient has a radiolucent lesion that encloses permanent mandibular premolar teeth. Deciduous mandibular second molar tooth was extracted and the buccal approach was prepared. Cyst epithelium sutured to oral mucosa. Long-term follow-up revealed good healing of bony lesion.

Conclusion: Conservative treatment is very effective to this entity and aims at eliminating the cystic tissue and preserving the permanent tooth involved in the pathology. In large cysts, an initial decompression can reduce the size of the bone defect before definitive enucleation. Drainage of the cyst ensures that fluid no longer accumulates, stimulus on the cystic capsule disappears. Since this cyst has a large prevalence in children, decompression can be advisable as definitive treatment to allow the eruption of the permanent tooth involved. Children have a great regenerative potential and tooth with incomplete root development maintain the eruptive strenght.

Keywords: Decompression, Dentigerous Cyst, Impacted Tooth

[SS-57]

Lökosit ve trombositten zengin fibrin uygulamasının serbest dişeti grefti verici bölge iyileşmesi üzerine etkilerinin değerlendirilmesi

Serap Gülsever, İbrahim Sina Uçkan

İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul/Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı; serbest dişeti grefti (SDG) alındıktan sonra palatinal verici bölgeye yerleştirilip sütüre edilen lökosit ve trombositten zengin fibrin (L-TZF) membranın yara iyileşmesi, hemostaz ve ağrı kontrolündeki etkinliğinin değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: Yapışık dişeti yetersizliği olan 26 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Çalışmaya dahil edilen hastalarda yapışık dişeti miktarını arttırmak için SDG operasyonu uygulanmış ve verici bölge olarak palatinal mukoza kullanılmıştır. Hastalar rastgele çalışma veya kontrol grubuna dahil edilmiştir. Çalışma grubuna dahil edilen hastalarda verici bölgeye L-TZF yerleştirilip sütüre edilmiş, kontrol grubuna dahil edilen hastalarda ise verici bölge sekonder iyileşmeye bırakılmıştır. Hastalar operasyonu takiben 1., 3., 5., 7. günlerde ve 2., 3., 4., 5., 6. haftalarda takip edilmiştir. Palatinal donör saha ile ilgili ağrı, yanma hissi, kanama gibi komplikasyonlar değerlendirilmiştir. Yara iyileşmesi ise görsel olarak ve dijital görüntü analizi ile fotometrik olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Damaktaki ağrı ve yanma hissi düzeyleri ilk 2 hafta boyunca çalışma grubunda istatistiksel anlamlı olarak daha düşük bulunmuştur ($p<0,001$). Verici bölgede meydana gelen postoperatif kanama operasyondan sonraki 1. ve 3. günlerde çalışma grubunda anlamlı olarak daha düşük bulunmuştur ($p<0,001$). Klinik iyileşme indeksi skorları 3. ve 4. haftalarda çalışma grubunda anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur ($p<0,001$). Fotometrik değerlendirme sonuçlarına göre; 3. gün ve 1., 2., 3., 4. haftalarda yara yüzey alanında başlangıca göre meydana gelen küçülme oranları, çalışma grubunda anlamlı olarak daha fazla bulunmuştur ($p<0,001$).

Sonuç: L-TZF'nin yara iyileşmesini hızlandırıcı ve postoperatif hasta konforunu artırıcı etkilerinden dolayı oral mukozadaki açık yara yüzeylerine uygulanması etkili bir yaklaşım olabilir.

Anahtar Kelimeler: komplikasyonlar, lökosit ve trombositten zengin fibrin, membran, serbest dişeti grefti, yara iyileşmesi

Evaluation of the effect of leukocyte and platelet rich fibrin on wound healing of palatal donor sites after free gingival grafting procedures

Serap Gülsever, İbrahim Sina Uçkan

İstanbul Medipol University School of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul/Turkey

Objective: The aim of this study was to evaluate the efficacy of leukocyte and platelet rich fibrin (L-PRF) membrane application to the palatal donor site on wound healing, hemostasis and pain control after free gingival graft (FGG) harvesting.

Materials-Methods: 26 patients with insufficient attached gingiva were included. Patients were treated with free gingival grafting procedure and FGG was harvested from the palatal mucosa. Patients were randomly assigned to experimental or control groups. In the experimental group, L-PRF membrane was applied and sutured to the donor sites whereas in the control group donor sites were allowed to heal with secondary intention. Patients were observed at 1st, 3rd, 5th, 7th days and 2nd, 3rd, 4th, 5th and 6th weeks postoperatively. Complications such as pain, burning sensation, hemorrhage were evaluated. Wound healing was assessed visually and photometrically by digital image analysis.

Results: Palatinal pain and burning sensation levels were statistically significantly lower in the experimental group during postoperative two weeks ($p<0,001$). Postoperative hemorrhage in the donor site was significantly lower in the experimental group at 1st and 3rd days ($p<0,001$). The clinical healing index scores were significantly higher in the experimental group at 3rd and 4th

weeks ($p<0,001$). According to the photometric evaluations, wound surface area reduction from baseline was significantly higher in the experimental group at 3rd day and 1st, 2nd, 3rd, 4th weeks ($p<0,001$).

Conclusion: The application of L-PRF membrane may be an efficacious approach to protect the raw oral mucosal wound areas by reducing healing time and postoperative patient discomfort.

Keywords: complications, free gingival graft, leukocyte and platelet rich fibrin, membrane, wound healing

[SS-58]

Önce Cerrahi Yaklaşımı İle Yapılan Ortognatik Cerrahi İşlemleri Hayat Kalitesini Artırıyor Mu?

Gamze Şenol, İlker Burgaz, Sina Uçkan

Istanbul Medipol Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Ortognatik cerrahi işlemleri dentofasiyal deformiteleri düzeltmek için iyi bir tedavi alternatifidir. Ağız sağlığı etki profili (OHIP) ağız ile ilgili rahatsızlık, fiziksel, psikolojik ve sosyal yetersizlik ve fonksiyonel kısıtlılığı değerlendirmek için geliştirilmiştir. Bu çalışmanın amacı, önce cerrahi, yalnız cerrahi ya da konvansiyonel önce ortodonti yaklaşımları ile tedavi edilen hastaların hayat kalitelerini karşılaştırabilmektir.

Gereç ve yöntem

Çalışmaya Mart 2014 - Ocak 2017 tarihleri arasında İstanbul Medipol Üniversitesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi kliniğine başvuran 160 hastadan 120'si dahil edilmiştir. Hastalar üç gruba ayrılmıştır: Önce cerrahi (ÖC) hastaları (15 K, 10 E) cerrahi öncesi hiç ortodontik tedavi görmemiş grubu oluştururken, önce ortodonti (ÖO) hastaları (39 K, 19 E) cerrahi öncesi konvansiyonel ortodonti tedavisi gören hastaları, yalnız cerrahi (YC) hastaları (17 K, 19 E) ise cerrahi öncesi ya da sonrası hiç ortodonti tedavisi görmeyen hastaları oluşturmaktadır.

Duruma özgü QoL, 22 madde Ortognatik Hayat Kalitesi Anketi (OQLO) ile değerlendirilmiştir. OQLQ-22, fasiyal estetik, oral fonksiyon, dentofasiyal estetik farkındalığı ve dentofasiyal deformitenin sosyal yönleri olarak 4 alanı içermektedir. Yaş ve cinsiyet gibi demografik değişkenler de kaydedilmiştir. QoL tüm gruplarda, ameliyat öncesi (T0) ve ameliyat sonrası 6-12 ay (T1) olarak 2 ayrı zamanda değerlendirilmiştir.

Bulgular

Tüm gruplar arasında OQLQ -22 skorları bakımından istatistiksel farklılık bulunmamıştır. ÖC ve YC gruplarının skorları ÖO grubundan anlamlı derecede düşük bulunmuştur. Cerrahi öncesi safhada ÖO grubundaki hastaların psikolojik olarak memnuniyetsizliği anlamlı derecede artmıştır.

Sonuç

Sonuç olarak önce cerrahi ve yalnız ortognatik cerrahi yaklaşımları toplam tedavi süresini düşürerek hayat kalitesini artırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ortognatik Cerrahi, Hayat Kalitesi, Önce Cerrahi Yaklaşımı

Does Surgery First Approach in Orthognathic Surgery Improve Quality of Life?: A Longitudinal Prospective Study

Gamze Şenol, İlker Burgaz, Sina Uçkan

Istanbul Medipol University, Department of Oral&Maxillofacial Surgery, Istanbul

Objective: Orthognathic surgery is a treatment alternative to correct dentofacial deformities. The oral health impact profile (OHIP) was developed for to measure discomfort, dysfunction and disability related to oral conditions.

The aim of this study was to compare the QoL of patients who had surgery first, surgery only or conventional orthodontic first approach.

Materials-Methods

A total of 120 patients who admitted to Oral&Maxillofacial department of Medipol University between March 2014 and January 2017, participated in this prospective longitudinal study. The patients were divided into three groups: the surgery-first (SF) group (f 15, male 10), the orthodontic-first (OF) group (f 39, male 19) and surgery-only group (f 17, male 19).

Condition-specific QoL was assessed by the 22-item Orthognathic Quality of Life Questionnaire (OQLQ). OQLQ -22 includes four domains: facial esthetics, oral function, awareness of dentofacial esthetics and social aspects of dentofacial deformity.

Demographic variables such as gender and age also recorded. QoL was evaluated at two time points: before surgery (T0), 6-12 month after surgery (T1).

Results

There were significant differences in overall OQLQ -22 scores ($P<0.01$) between all groups. In SF and SO groups' scores were significantly lower than OF group which lead to better satisfaction. During the pre-surgical stage, OF group patients experienced a significant deterioration in psychological discomfort.

Conclusion

In conclusion, SF and SO treatment could reduce total treatment time and improves quality of life.

Keywords: Orthognathic surgery, Quality of life, Surgery-First Approach

[SS-59]

Cerrahi Destekli Hızlı Üst Çene Genişletmesinin Farengal Havayolu Üzerindeki Etkisinin Sefalometrik Olarak Değerlendirilmesi

Pınar Yüce, Hatice Hoşgör, Bahadır Kan, Fatih Mehmet Coşkunes, Ayşe Burcu Altan
Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Kocaeli

Amaç: Maksiller darlık, maksilla ve mandibulanın transvers ve sagittal yönde uyumsuzluğu ile karakterizedir. Midpalatal suturdaki füzyon nedeniyle yetişkin hastalarda tedavi için cerrahi destekli hızlı üst çene genişletilmesine (SARPE) ihtiyaç duyulur. İşlem, nazal kavite genişlemesi ve nazal hava akımı direncinin azalmasını sağlar. Bu çalışmanın amacı, SARPE sonrası farengal hava yolundaki değişimleri lateral sefalometrik filmler aracılığı ile değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi kliniklerinde tedavi edilen ve cerrahi destekli hızlı maksiller genişletme (SARPE) yapılan 30 hasta değerlendirmeye alındı. Cerrahi öncesi ve sonrası 6 ay – 1 yıl arasında alınan lateral sefalometrik radyograflar, Dolphin Ceph Image Software ((Dolphin Imaging and Management Solutions, Los Angeles, California, USA) kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular: Orofarenks ve hipofarenks seviyesinde anlamlı bir değişiklik bulunmazken, nazofarenks seviyesinde boyut değişikliği gözlenmiştir.

Sonuç: Preoperatif ve postoperatif sefalometrik ölçümler, nazofarenks seviyesinde boyut değişikliği göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: havayolu boyutu, maksiller genişletme, ortognatik cerrahi

Effects of Surgically Assisted Rapid Maxillary Expansion on Pharyngeal Airway Space: Cephalometric Evaluation

Pınar Yüce, Hatice Hoşgör, Bahadır Kan, Fatih Mehmet Coşkunes, Ayşe Burcu Altan
Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Oral Maxillofacial Surgery, Kocaeli/Turkey

Objective: Maxillary constriction is characterized by transverse and sagittal discrepancy of the maxilla and mandible. Because of midpalatal suture fusion in adult patients, surgically assisted rapid maxillary expansion (SARPE) is required for correction. The procedure promotes widening of the nasal cavity and reduce the resistance to airflow. The aim of this study is to evaluate changes in the pharyngeal airway space after SARPE using lateral cephalometric radiographs

Materials-Methods: A total of 30 patients who were treated in Kocaeli University Faculty of Dentistry Clinics and underwent SARPE were involved. Lateral cephalograms which were taken preoperative and postoperative (between 6 months and 1 year), were evaluated. Cephalometric measurements were made using Dolphin Ceph Image Software (Dolphin Imaging and Management Solutions, Los Angeles, California, USA)

Results: At the oropharynx and hypopharynx level no significant difference was seen. However difference in size at the level of the nasopharynx was observed

Conclusion: Preoperative and postoperative cephalometric measurements were presented difference in size at the nasopharynx level.

Keywords: airway dimension, maxillary expansion, orthognathic surgery

[SS-60]

Dinamik navigasyon sistemleri dental implant cerrahisinin geleceği mi? Klinik vaka sunumları

Hasan Onur Şimşek
Adnan Menderes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Aydın

Bu çalışmanın amacı, dinamik navigasyon sisteminin implant cerrahisindeki geleceğinin tartışılmasıdır. Bu çalışmada, implant cerrahisinde dinamik navigasyon sisteminin avantajları ve dezavantajları klinik deneyimlerle tartışılmaktadır. Navigasyon sistemleri ilk olarak nöroşirürjide beyin anatomisinin detaylarının görmek için kullanılmıştır. Oromaksillofasiyal cerrahide mekanik navigasyon sistemleri ilk olarak 1994 yılında kafa tabanı tümörü cerrahisinde, yabancı cisim çıkarılmasında ve osteotomy sınırlarının belirlenmesinde kullanılmıştır. Dinamik navigasyon sistemi, ameliyat öncesi planlamaya yardımcı olmak ve implantların gerçek zamanlı yerleştirilmesi için kullanılır. Cerrahin operasyon bölgesinin anatomisini ameliyattan önce edinilen veri setiyle ilişkilendirmesini sağlar. Bu, kritik anatomik ve patolojik yapıların bulunmasını mümkün kılar. Sistem, dinamik navigasyon ile gerçek zamanlı ameliyatı mümkün kılar.

Anahtar Kelimeler: Dinamik navigasyon sistemi, Dental implant, Oral cerrahi

Is dynamic navigation systems the future of dental implant surgery? Clinical case reports

Hasan Onur Şimşek
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Adnan Menderes University, Aydın, Turkey

The objective of this study is to discuss the future of the dynamic navigation system in the implant surgery. In this study, the advantages and disadvantages of the dynamic navigation system in implant surgery are discussed with clinical experiences. Navigation systems were first used in neurosurgery for the detailed visualization of brain anatomy. The use of a mechanically coupled navigation system in oromaxillofacial surgery was first described in 1994 for the removal of skull base tumors, foreign

body extractions, and the transfer of osteotomy lines. Dynamic navigation system is used for dental implant placement for a computerized dental navigational system intended to assist preoperative planning and to guide drilling in real time implant surgery. It enables the surgeon to correlate the anatomy of the operative site with the data set acquired before the operation. This makes it possible to locate critical anatomical and pathological structures. The system enables real time surgery with dynamic navigation.

Keywords: Dynamic navigation system, Dental implant, Oral surgery

[SS-61]

Dentofasiyal Deformite Hastalarının Yalnız Ortognatik Cerrahi Yaklaşımı Sonrası Dental İmplant ile Rehabilitasyonu: Olgu Sunumları

Baran Ağırbaş, Gamze Şenol, Sina Uçkan

Istanbul Medipol Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç:

Yalnız ortognatik cerrahi (YOC) uygulaması, preoperatif ve postoperatif olarak ortodontik tedavi uygulanmadan yapılan cerrahi prosedür olarak tanımlanır.

YOC işlemi genellikle ileri yaş grubu hastalarda uygulanmakta ve bu grup hastalar tarafından tercih edilmektedir. Bunun sebebi hastaların tedavinin herhangi bir aşamasında ortodontik tedavi görmek istememeleridir. Diğer bir sebep ise daha önceden protetik restorasyonlar ve periodontal problemlilerle dislerin varlığı ortodontik tedavinin yapılabilmesini zorlastırmaktadır. Ayrıca çok sayıda diş eksikliği bulunan hastalarda ideal final okluzyon, protetik rehabilitasyonla sağlanabilmektedir. Hastanın mevcut okluzyonu YOC uygulaması için elverişli ise, ameliyat sonrası hastaların istekleri büyük ölçüde karşılanabilmektedir.

Olgu Sunumları:

Kliniğimizde yalnız ortognatik cerrahi uygulanan ve sonrasında dental implantlarla rehabilite edilen olguların sunulması amaçlanmıştır. Bu olguların preoperatif ve postoperatif klinik ve radyolojik bulguları sunularak yalnız ortognatik cerrahi uygulanan hastaların rehabilitasyonu ele alınacaktır.

Sonuç:

Dentofasiyal deformiteli hastalarda yalnız cerrahi yaklaşım ile birlikte dental implant uygulamasıyla etkili ve kabul edilebilir sonuçlar elde edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dental İmplant, Ortognatik Cerrahi, Yalnız Cerrahi Yaklaşım

Rehabiliton of Dentofacial Deformity Patients with Surgery Only Orthognathic Approach and Implant Placement: Case Series

Baran Ağırbaş, Gamze Şenol, Sina Uçkan

Istanbul Medipol University, Department of Oral&Maxillofacial Surgery, İstanbul

Objectives

Surgery only approach (SOA) defines an orthognathic surgery procedure where preoperative and postoperative orthodontic treatment is not necessary. SOA usually comprises elderly group of patients and is also preferred by these group of patients. The reason of this condition is that, these patients are unwilling to wear braces at any time of treatment. Additionally, restorations and periodontal problems complicate orthodontic management. In patients with multiple missing teeth, ideal final occlusion can be maintained with prosthetic rehabilitation easily. If the present occlusion is suitable for SOA, the patients will mostly be satisfied with the outcome of surgery.

Case Series

The aim of this study is to present case series which were treated with SOA and then rehabilitated with dental implants. Preoperative and postoperative clinical and radiological results as well as rehabilitation of these cases will be presented.

Conclusion

It can be concluded that orthognathic surgery only approach can be an effective and reliable method for reconstructing dentofacial deformity with dental implants.

Keywords: Dental Implant, Orthognathic Surgery, Surgery Only Approach

[SS-62]

Düşük enerji seviyeli lazerin distraksiyon osteogenezisinde biyostimulatif etkisinin incelenmesi

Gökhan Gürler¹, Bahar Gürsoy²

¹Istanbul Medipol Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

²Marmara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı mandibular distraksiyon osteogenezisinin (DO) aktivasyon döneminde uygulanan düşük enerji seviyeli lazer tedavisinin (DESLT) yeni oluşan kemik üzerindeki klinik ve histopatolojik etkilerini araştırmaktır.

Gereç-Yöntem: Çalışma 20 adet dişi 6-8 aylık Yeni Zelanda tavşanı üzerinde yürütüldü. Mandibulaya tek taraflı olarak eksternal distraktör apareyi yerleştirildi. Beş günlük latent dönem sonrası distraktör günde 1mm olmak üzere 5 gün boyunca aktive edildi. Hayvanlar çalışma ve kontrol grubu olarak 2 ye ayrıldı. Her grup 15 ve 30 gün konsolidasyon dönemlerine göre 2 alt gruba ayrıldı. Çalışma grubundaki hayvanların distraksiyon boşluğuna 820nm dalga boyunda diyet lazer, 6 farklı bölgeden transkutanöz olarak uygulandı. Konsolidasyon dönemleri sonunda tavşanlar sakrifiye edildi. Tavşanların mandibulaları çıkarılarak klinik ve histopatolojik incelemeye alındı.

Bulgular: Konsolidasyon döneminin 15. gününde sakrifiye edilen deneklerin mandibulalarının histopatolojik incelemesinde düşük enerji seviyeli lazer uygulanan grupta kontrol grubuna göre yüksek osteoblastik aktivite ve vaskularizasyona rastlandı.

Sonuç: Distraksiyon osteogenezisinin aktivasyon döneminde uygulanan DESLT distraksiyon osteogenezisinin erken döneminde kemik iyileşmesini hızlandırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Biyostimülasyon, distraksiyon osteogenezisi, düşük enerji seviyeli lazer tedavisi, konsolidasyon, kallus

Investigation of the biostimulative effect of low level laser in distraction osteogenesis

Gökhan Gürler¹, Bahar Gürsoy²

¹Istanbul Medipol University School of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: The aim of the study was to investigate the effects of Low Level Laser Therapy (LLLT) applied during the activation period of mandibular distraction osteogenesis clinically and histopathologically.

Materials-Methods: Our study was conducted with 20 female, 6-8 months New Zealand rabbits. External distractor appliance was placed to mandibular corpus unilaterally. After completion of 5 days of latency period distractor was activated 1mm/day for 5 days. Rabbits were divided to two groups as control and study group. Each groups were divided to two sub-groups according to consolidation periods of 15 days consolidation or 30 days consolidation. 820nm wavelength diode laser applied to distraction gap from 6 points transcutaneously. After the completion of consolidation period rabbits were sacrificed. Mandibles were harvested and evaluated clinically and histopathologically.

Results: In the histopathological examination of the specimens harvested from the rabbits sacrificed at the end of 15 days consolidation period, it was seen that laser groups showed higher osteoblastic activity and vascularization than the control group.

Conclusion: LLLT applied in activation period of distraction osteogenesis accelerates new bone formation in early stages of distraction osteogenesis.

Keywords: Biostimulation, distraction osteogenesis, low level laser therapy, consolidation, callus

[SS-63]

Medikal Onkoloji Uzmanlarının Bifosfonat İlaç Grubu Ve Bifosfonatla İlişkili Çene Osteonekrozlarına Dair Tutumuna İlişkin Anket Çalışması

Damla Torul¹, Mehmet Cihan Bereket¹, Mehmet Emin Önger², Bahaddin Yılmaz³, Metehan Keskin¹

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Samsun

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Ana Bilim Dalı, Samsun

³Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Samsun

Osteoporozis ve kemik metastazları gibi bazı hastalıklarda kemik rezorpsiyonunu önlemek için bifosfonatlar kullanılır. Bifosfonatlar kimyasal yapısına göre nitrojen içerenler ve içermeyenler olarak ve veriliş yollarına göre oral ve IV olarak sınıflandırılırlar. Türüne göre %40-60 hidroksiapatite bağlanabilirken kalanı değişikliğe uğramadan böbreklerden atılır. Bifosfonatlar kemik rezorpsiyonunu ve remodelingini inhibe ederken kan kalsiyumunu da düşürür. Esas etkilerini osteoklast gelişimini ve aktivitesini inhibe ederek, hematopoetik öncüllerden osteoklast oluşmasını önleyerek ve bir osteoklast inhibe edici faktör üretimini uyarak gösterirken dolaylı olarak osteoblastları da etkiler. Bisfosfonatlar, kemik metastazlarını ve buna bağlı hiperkalsemiyi engellemek için medikal onkologlar tarafından sıklıkla tercih edilmektedir. Ancak bu ilaçların kullanımı klinikte karşımıza bifosfonatlarla ilişkili çene nekrozları (BRONJ) gibi önemli bir komplikasyonu çıkarmaktadır.. Bu komplikasyonun tedavisi için low level laser tedavisi, hiperbarik oksijen uygulaması, ozon tedavisi ve hormon tedavisi gibi yöntemler denenmesine rağmen istenilen sonuçlar elde edilememiştir. Bu noktada BRONJ'un önlenmesinde medikal onkologların hastalarını bilgilendirmeleri ve diş hekimlerine konsulte etmeleri oldukça önem kazanmaktadır. Bu çalışmada medikal onkologların bifosfonatlar ve bifosfonata bağlı çene osteonekrozu hakkındaki bilgi ve yaklaşımlarını değerlendirdik.

Anahtar Kelimeler: Diş Hekimliği, BRONJ, Tıbbi Onkolog

Knowledge And Approach Of Medical Oncologists On Bisphosphonates And Bisphosphonate Related Osteonecrosis Of Jaws: A Survey Study

Damla Torul¹, Mehmet Cihan Bereket¹, Mehmet Emin Önger², Bahaddin Yılmaz³, Metehan Keskin¹

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, Turkey

²Department of Histology and Embryology, Faculty of Medicine, Ondokuz Mayıs University, Samsun, Turkey

³Department of Medical Oncology, Faculty of Medicine, Ondokuz Mayıs University, Samsun, Turkey

Bisphosphonates are used for preventing bone resorption in some diseases such as osteoporosis and bone metastases. It can be classified as including nitrogen and nonincluding nitrogen depending on chemical composition and classified as oral and intravenous depending on administration. It can approximately 40-60% bound to hydroxyapatite molecules depending on its types, rest of it generally eliminate in kidneys.

Bisphosphonates inhibit bone resorption and remodeling apart from decreasing calcium level in blood. Main target of bisphosphonates is osteoclast via affecting developmental stages of osteoclasts including hematopoietic differentiation and inhibition factors, although they have also effects on osteoblasts.

Bisphosphonates are oftenly prescribed by medical oncologists for preventing bone metastases and related hypercalcemia.

However the usage of bisphosphonates can calmate in some complications such as bisphosphonate related osteonecrosis of jaw (BRONJ). Although several treatment methods such as low-level laser therapy, hyperbaric oxygen, ozon and hormonal therapy are performed, none of them is fully satisfactory. At this point, It is important that, medical oncologists would inform their patients regarding the consultation with dentists to prevent BRONJ.

In this study, we evaluate knowledge and approach of medical oncologists on bisphosphonates and bisphosphonate related osteonecrosis of jaws.

Keywords: Dentistry, BRONJ, Medical Oncologist

[SS-64]

Farklı gargara solüsyonlarında bekletilen ve farklı beyazlatma protokolü uygulanan dişlerdeki renklenme miktarlarının değerlendirilmesi

Zeynep Fatma Zor¹, Pınar Çevik²

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD, Ankara, Türkiye.

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi AD, Ankara, Türkiye

Amaç: Dişlerde dışsal pek çok faktörden dolayı renklemeler meydana gelebilmektedir. Oluşan bu renklemelerin sebeplerinden bir tanesi de uzun süreli gargara kullanımıdır. Gargara kullanımı sonrası oluşabilecek muhtemel renklemeler ve bu renklemeler üzerindeki beyazlatıcı ajan veya polisaj uygulamalarının ne derece etkili olduğu merak konusudur. Çalışmamızın amacı, klinikte cerrahi ve periodontal uygulamalar sonrasında sıklıkla kullanılan farklı çeşit gargara solüsyonlarının diş yüzeyinde renklendirici etkisini değerlendirmek; gargara kullanımı sonrası renk değişimine uğramış diş yüzeyinde beyazlatıcı ajanın ve polisaj ajanlarının leke açıcı etkilerini kıyaslamaktır.

Gereç-Yöntem: Çalışmada 120 adet çürüksüz diş kullanılmıştır. Dişler 10'arlı gruplar halinde silikon ölçü maddesine gömülmüştür. Renklenmeyi değerlendirmek amacıyla serum fizyolojik, batikon, klorheksidin glukonat, klorheksidin glukonat ve benzidamin hidroklorür içeren 4 ayrı solüsyon kullanılmıştır. Her bir dişin renk analizi yapıldıktan sonra bu solüsyonların herbirinin içine 3 adet 10'arlı diş grubu yerleştirilmiş ve 3 hafta bekletilmiştir. Solüsyonlardan çıkartılan tüm diş gruplarının renk analizi yapıldıktan sonra her bir gruptaki dişlere pomza, pat veya bleaching uygulaması yapılmıştır. Her bir gruptaki son renk durumuna ait veriler yeniden ölçülerek istatistiksel olarak veriler karşılaştırılmıştır.

Bulgular: Gargaralar arasında dişlerde en fazla renk değişimine sebep olan solüsyonun batikon olduğu bulunmuştur. Beyazlatıcı ajanların renk açıcı etkisinin değerlendirildiği sonuçlara göre, en az fark diş beyazlatıcı ajanın kullanıldığı gruplarda gözlenmiştir.

Sonuç: Uzun süreli kullanılan gargaralar diş yüzeyinde renk değişikliğine neden olabilir ve kullanılan beyazlatma veya polisaj işlemlerinden her birinin renk açıcı etkileri de farklı solüsyonlara maruz kalmış dişler için de farklı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: bleaching, mouthwashes, tooth discoloration

Evaluation of the tooth discoloration for different types of mouthwashes and different bleaching materials

Zeynep Fatma Zor¹, Pınar Çevik²

¹Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

²Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Ankara, Turkey

Objective: There are many factors effecting the colour of the tooth. Mouthwashes which are used after oral and surgical procedures may cause tooth discoloration. The purpose of this study was to evaluate the tooth discoloration for the different types of mouthwashes and bleaching procedures.

Materials-Methods: One hundred and twenty, non-carious teeth were used for this study. Ten teeth were settled into a silicon model. So twelve silicon models were created. The models were separated four kind of mouthwashes such as saline, baton, chlorhexidin glukonat, chlorhexidin glukonat and benzidamin hidroklorür for three weeks. All the teeth were performed different bleaching procedures such as poems, pat and Cavex. The colour of the teeth were measured every step.

Results: It is found that baton is the most effective mouthwash for tooth colourful. Also the bleaching procedure with Cavex is the most effective method.

Conclusion: Different mouthwashes and different bleaching materials have different tooth discolouration effects.

Keywords: beyazlatma, gargara, renklenme

[SS-65]

Kemik ve Doku Seviyesi Silindirik İmplantların Karşılaştırmalı Stres Analizi: (3B-SEA Çalışması)

Mesut Tuzlalı¹, Esmâ Başak Gül Aygün², Mustafa Zortuk¹, Hüseyin Berkay Belgin¹

¹Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Hatay

²İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi, Malatya, Türkiye

Amaç: Dental implantlar diş eksikliğinin güvenilir ve etkili bir şekilde giderilmesinde standart bir tedavi olarak kullanılmaktadır. Kemik seviyesi ve doku seviyesi de dahil olmak üzere çeşitli dental implant türleri mevcuttur. Bununla birlikte, bu implantlarla ilgili karşılaştırmalı çok fazla simülasyon ve deneysel biyomekanik çalışmalar mevcut değildir. Bu çalışmanın amacı, kemik seviyesi ve doku seviyesi silindirik implantların karşılaştırmalı stress miktarlarını değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Kemik seviyesi ve doku seviyesi implantları (4mm Ø - 10mm h) içeren üç boyutlu modeller, bir 3B katı modelleme ve analiz bilgisayar programı kullanılarak oluşturulmuştur. 100N değerinde eğik bir oklüzal kuvvet uygulandı. Kemik seviyesi ve doku seviyesi implantların biyomekanik yanıtını module etmek ve karşılaştırmak için sonlu elemanlar stress analiz (SEA) metodu uygulandı.

Bulgular: En yüksek stress miktarı, doku seviyesi implant modelinin boyun kısmındaki kortikal kemikte bulundu. Dahası, kansellöz kemikteki stress seviyeleri her iki tip implantta da hemen hemen aynı gözlenmiştir.

Sonuç: SEA çalışmasının kısıtlamaları dahilinde, kemik seviyeli implantların özellikle kortikal kemikte iyi bir stress dağılımı oluşturduğu ve boyun bölgesindeki kemik dokusunun korunmasını sağladığı sonucuna varılabilir. Mevcut sonuçları doğrulamak için daha ileri klinik araştırmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: 3B-SEA, doku seviyeli, implant, kemik seviyeli

A Comparative Stress Analysis on Bone-Level and Tissue-Level Cylindrical implants: (3D-FEA Study)

Mesut Tuzlalı¹, Esmâ Başak Gül Aygün², Mustafa Zortuk¹, Hüseyin Berkay Belgin¹

¹Department of Prosthodontics, Faculty of Dentistry, Mustafa Kemal University, Hatay, Turkey

²Department of Prosthodontics, Faculty of Dentistry, Inonu University, Malatya, Turkey

Objective: Using the dental implants have been the standard care for safe and proven effective replacement for missing teeth. Various types of dental implants are available, including bone level and tissue level. However, no simulation or experimental biomechanics studies were available for this subject.

The aim of this study is to evaluate the amount of stress of bone-level and tissue-level cylindrical implants.

Materials-Methods: Three-dimensional models with bone-level and tissue-level implants (4mm Ø - 10mm h) were constructed by using a 3D solid modelling computer program. Occlusal forces of 100 N were applied in oblique direction. Finite element analysis (FEA) was applied for modulating biomechanical response and comparing with the bone-level and tissue-level implants.

Results: The highest amount of stress was found on cortical bone around the neck portion in the tissue-level implant model. Moreover, same stress levels were observed in cancellous bone with both type of implants.

Conclusion: Within the limitations of this FEA study, it can be concluded that bone-level implant generates good stress distribution, especially in the cortical bone, providing the preservation of bone tissue in the neck region. Further clinical investigations are needed to verify the current results.

Keywords: 3D-FEA, bone-level, implant, tissue-level

POSTER PRESENTATIONS

[PS-001]

Frontal Bölge Kırışıklıklarının Dermal Dolguyla Augmentasyonu: Olgu Sunumu

Ahmet Taylan Çebi

Karabük Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Deri yaşlanmasına ve anormal kas aktivitesine bağlı gelişen değişikliklerin tedavisi için pek çok yöntem kullanılmaktadır. Bu yöntemlerden dermal dolgu maddeleri cerrahi yöntemlere alternatif bir tedavi yöntemidir. Uygulanacak alana göre uygun dolgu materyalinin seçimi, uygun enjeksiyon tekniğinin kullanılması, hekimin deneyimi, kozmetik sonucu etkileyen önemli faktörlerdir. Bu olgu sunumunun amacı, frontal kırışıklıklardan rahatsız olan hastanın dermal dolgu ile tedavisi hakkında bilgi vermektir.

Olgu: Bu olguda; 37 yaşında, herhangi bir sistemik rahatsızlığı bulunmayan erkek hastamızın frontal bölge kırışıklıklarının dermal dolgu materyaliyle tedavisi sunulmuştur.

Sonuç: Yumuşak dokunun artırılması dinlenmedeki statik kırışıklıklar için ideal bir tedavi alternatifidir. Ayrıca yüz konturunun yeniden şekillendirilmesi gibi kozmetik amaçlar için de kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Dermal dolgu, Frontal kırışıklık, Estetik

Dermal Filling Augmentation of Forehead Wrinkles: A Case Report

Ahmet Taylan Çebi

Karabük University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Numerous treatment modalities are being used for the treatment of the aging skin and abnormal muscle activity. Dermal filler which in recent years has become widely used alternative surgical procedures. The choice of right filler agent, and use of the right technique for any specific area, and the competence of the physician are the major factor affecting the success of dermal filling. The purpose of this case report is to provide information about the dermal filling treatment of the patient who is disturbed by frontal wrinkles.

Case: In this case, it was presented that A 37-years-old male patient with no systemic disease was treated with dermal filling material for frontal wrinkles.

Conclusion: Soft tissue augmentation is an ideal treatment alternative for static wrinkles at rest. It can also be used for cosmetic purposes, such as reshaping the face contour.

Keywords: Dermal filler, Forehead wrinkles, Esthetics

[PS-002]

İmplant Cerrahisinde Pre-Operatif Görüntülemenin Önemi: 2 Vaka Sunumu

Sadi Memiş

Özel Muayenehane, Kocaeli

Amaç: Dental implant cerrahisi öncesi birçok cerrah ve klinisyen sadece ortopantomograf (OPG) görüntüleme yöntemini kullanmaktadır. Ancak bazı durumlarda bu yöntem yetersiz kalabilmektedir. Bu çalışmada 2 vakada görüntüleme yöntemlerinin cerrahiye nasıl etkilediğini göstermek amaçlanmıştır.

Olgu: Vaka 1, maksilla ve mandibulaya sabit dental implant uygulaması için kliniğe başvurmuştur. Alınan OPG’de mandibula sağ bölgede gömülü kanin diş görünmektedir. Yapılan klinik muayene sonrası detaylı inceleme için 3 boyutlu tomografi alınmıştır ve gömülü dişin submandibular bölgede geliştiği görülmüştür. Vaka 1’de işlem öncesi alınan tomografi görüntüleme mandibulada olası bir cerrahi defekt sahası ihtimalini ortadan kaldırmıştır, işlem süresini kısaltmıştır. Vaka 2, kliniğimize başka bir kurumdan başarısız bir dental implant cerrahisi sonrası refere edilmiştir. Hastadan OPG alınmıştır. Hastanın mandibula anterior bölgesinde radyo-opak cisim görülmüştür. Tomografi alınmadan implant uygulaması planlanmıştır. Bölgede periost kaldırıldığında mukoza altında minik titanyum partikül görülmüştür ve uzaklaştırılmıştır. Kemik frezleri mandibulaya uygulandığında kemik içinde de partiküle rastlanmıştır. Daha sonra vestibül pencere açılarak partikül uzaklaştırılmıştır. İmplant uygulanıp greftleme yapılmıştır. Vaka 2’de tomografi alınmaması sonucu mukoza altındaki ufak bir implant partikülü ile kemik içi partikülü süperpoze olarak yanıltıcı karar alınmasına neden olmuştur. Operasyon süresi uzamıştır.

Sonuç: Sonuç olarak her ne kadar OPG dental implant için en sık kullanılan yöntem olsa da tomografi altın standarttır.

Anahtar Kelimeler: Görüntüleme, İmplant, Ortopantomograf, Tomografi

Pre-operative Imaging Importance for Implant Surgery: Report of 2 Cases

Sadi Memiş

Private Practice, Kocaeli

Objective: Before dental implant surgery, many surgeons and clinicians use only orthopantomograph(OPG) imaging. However, in some cases this method is insufficient. In this study, we aimed to show how the imaging methods in two cases affect the surgery.

Case: Case 1 applied to the clinic for maxilla and mandibular fixed dental implant application. In OPG the impacted lower canine was seen at the position of mandibula right region. After the clinical examination, 3-D tomography was taken for detailed examination and the impacted tooth developed in the submandibular region. In Case 1, tomography imaging before the procedure removed the possibility of a surgical defect, shortening the procedure time. Case 2 was referred to our clinic after a failed dental implant surgery from another institution. At OPG a radiopaque object was observed in the anterior region of the mandible. Implant application is planned without taking tomography. When the periosteum was removed in the region, a small titanium particle underneath the mucosa was seen and removed. When the bone burs are applied to the mandible, a small titanium is also found in the bone. Then a vestibular bone window was opened to remove the particle. The implants were placed and bone grafted. In Case 2, the result of not attracted a tomography, not seen superposition of a small implant particle under mucosa and another intraosseous particle caused a misleading decision. The operation is prolonged.

Conclusion: Although OPG is the most commonly used method for dental implants, tomography is the gold standard.

Keywords: Imaging, Implant, Orthopantomograph, Tomography

[PS-003]

Sigara içmeyen bir hastada, verrüköz karsinoma altında oluşan squamoz hücreli karsinom; olgu sunumu

Mert Bülte, Berk Turgay, Soydan Kılıç

Mustafa Kemal Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Hatay

Amaç: düşük dereceli bir squamoz hücreli karsinom çeşidi olan verrüköz karsinoma kliniği ile başvuran ve yaygın kanının aksine sigara kullanımı olmayan bayan hastada verrüköz karsinoma altında gelişen squamoz hücreli karsinom olgusunu bildirmek

Olgu: 83 yaşında koyu tenli bayan hasta alt protez vuruğu şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Hastamızın yapılan ağız içi muayenesinde 2-3 ay içerisinde yavaş bir şekilde büyüdüğünü belirttiği alt çene kret tepesinden yükselen hem vestibule hem de dil tabanına yayılım gösteren 4 cm çapında beyaz ekzofitik papiller lezyon tespit edilmiştir. Lezyonun çevresindeki dokularla belirgin bir sınırının olmaması hem keratinize mukozada hem dil tabanında ve de lingual frenulum üzerinde seyretmesi akla verrüköz lökoplaki yada verrüköz karsinomu getirmiştir. Hastamızın sigara geçmişi yoktur. Tanı ve tedavi amaçlı eksizyonel biyopsi alınmıştır. Biyopsi sonucu lezyonun iyi diferansiye olmamış squamoz epitel hücreleriyle karakterize squamoz hücreli karsinom olduğu anlaşılmış olup hasta kulak burun boğaz ve onkoloji bölümleriyle ortak takibe alınmıştır.

Sonuç: Etiyolojisinde güneş ışığına aşırı maruz kalınması sonucu sıklıkla güneş gören ciltte görülen squamoz hücreli karsinoma ile etyolojisinde sigara kullanımının ağır bastığı verrüköz karsinoma, sigara kullanımı hiç olmayan bir hastada, güneşe maruz kalmayan bir bölgede görülmektedir. Öte yandan SCC etyolojisinde ana etken olan olan Human Papilloma Virüs'ün, predispozan faktörler olmaksızın SCC meydana getirebileceği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Squamoz Hücreli Karsinom, Verrüköz Karsinom, HPV

Oral verrucous carcinoma overlying squamous cell carcinoma in a non-smoking patient; a case report

Mert Bülte, Berk Turgay, Soydan Kılıç

Mustafa Kemal University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: to present a case of low grade verrucous carcinoma overlying a squamous cell carcinoma lesion which has a worse prognosis in a female patient without a smoking history.

Case: 83 years old, non-smoking, dark skin female patient consulted our clinic with the complaint of pain due to a swelling with a 2-3 months past under her removable lower denture. Intraoral examination revealed a 4 cm radius white exophytic papillary lesion on the alveolar ridge extending both to vestibular sulcus and sublingual region without a proper distinction with surrounding tissues either keratinized or non-keratinized. Verrucous leukoplakia and verrucous carcinoma were among differential diagnosis so we decided to take an excisional biopsy. Pathology results revealed a squamous cell carcinoma with poorly differentiated squamous epithelium cells beneath verrucous carcinoma. After the pathological results we referred our patient to otorhinolaryngology and oncology departments for further examination.

Conclusion: In this case the patient was neither smoking nor the lesion was in an area that can be exposed to sun light as both are main predisposing factors associated with SCC. On the other hand HPV is the main factor and it can result SCC, free of clinical and predisposing factors.

Keywords: Squamous cell carcinoma, verrucous carcinoma, HPV

[PS-004]

Gingival Fibrolipom ve Cerrahi Tedavisi: Olgu Raporu

Ömür Dereci¹, Adnan Öztürk²

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Eskişehir

²Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Kayseri

Amaç: Bu olgu raporunun amacı alt çene lingual gingivada ortaya çıkan fibrolipom olgusunu sunmaktır.

Olgu: Elli iki yaşında kadın hasta kliniğimize dilinin altında oluşan şişlik nedeniyle başvurdu. Yapılan klinik muayenede dişeti ile aynı renkte 31-32 no'lu dişlerin lingual bölgesinde dişeti ve dil altı mukozayı içeren kitle gözlemlendi. Bidijital palpasyonda kitlenin yumuşak kıvamlı olduğu tespit edildi. Medikal olarak herhangi bir hastalığı bulunmayan hasta lokal anestezi (Fullcain Fort 2 ml ampül) altında operasyona alındı. Künt diseksiyonlarla kitle eksize edildikten sonra patolojik incelemeye gönderildi. Histopatolojide döşeyici epitelyum altında olgun adipoz doku ve yoğun kollajen lifler gözlemlendi. Fibrolipom tanısı altında hasta takibe alındı. Üç ay sonundaki kontrolde nükse dair bir bulguya rastlanmadı.

Sonuç: Fibrolipom adipoz doku lobülleriyle iç içe geçmiş fibroz konnektif doku içeren bir lipom varyantıdır. Genellikle bukkal mukozada ortaya çıkmaktadır. Şu ana kadar rapor edilmiş yaklaşık 40 adet oral fibrolipom olgusu bulunmaktadır. Mevcut olgu raporu bilgimize göre alt lingual dişetinde ortaya çıkan ilk olgu olma özelliği taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Fibrolipom, lingual bölge, lipom

Surgical Treatment of Gingival Fibrolipoma: Case Report

Ömür Dereci¹, Adnan Öztürk²

¹Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Eskişehir

²Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kayseri

Objective: The aim of this report is to present a case of fibrolipoma on mandibular lingual gingiva.

Case: Fifty-two years old female patient was referred to our clinic with a complaint of slow growing swelling under her tongue.

Clinical examination revealed a firm swelling on lingual gingiva and mucosa of teeth 31 and 32. The mass was soft in consistency and was not fixed with surrounding tissues and mandibular bone. Medical anamnesis was non-contributory. Lesion was excised with the aid of blunt dissection under local anesthesia (Fullcain Forte 2 ml ampul) and surgical specimen was sent for histopathological analysis. Microscopical examination revealed mature adipose tissue intermingled with dense collagen fibres. The diagnosis was fibrolipoma. There was no sign of recurrence on postoperative 3. month follow-up control.

Conclusion: Fibrolipoma is a variant of lipoma and consists of mature adipose tissue and dense connective tissue. It generally occurs on buccal mucosa in the oral cavity. Approximately 40 cases of fibrolipoma have been reported so far. To our knowledge, our case is the first one that is located on the lingual gingiva of mandibular incisal teeth.

Keywords: Fibrolipoma, lingual region, lipoma

[PS-005]

Cherubizm: Olgu Sunumu

Ayşenur Uzun, Sabri Cemil İşler, Sırmahan Çakarer, Cengizhan Keskin

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Cherubizm maksilla ve mandibulaya yerleşim gösteren iki yanlı, simetrik, fibroosseöz, multiloküler kistik lezyonlarla karakterize nadir görülen bir iskeletsel displazidir. Etkilenen olgularda diş sürmesinde gecikme, oklüzyonda ve çiğnemede bozukluk meydana gelebilir. Dolgun yuvarlak yanak ve gözlerin yukarı kayması olguların tipik görüntüsünü oluşturur. Ayırıcı tanısı fibröz displazi, santral dev hücreli granüloma, Gorlin-Goltz Sendromu'nda görülen keratokist odontojenik tümör, hiperparatiroidizmde görülen Brown tümörü, ameloblastoma, odontojenik miksom ve anevrizmal kemik kistini içerir. Radyolojik olarak yaygın kemik tutulumu gösterdiği halde kendiliğinden gerileyen, zaman içinde kemikleşen ve yıllar sonra tanınmaz izler bırakma ihtimaline sahip bir tümördür. Bu raporda, 17 yaşında erkek hastada mandibulayı tutan ve ektopik erüpsiyonlara neden olan cherubizm olgusu, literatür eşliğinde sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: cherubizm, mandibula, multiloküler kemik kisti

Cherubism: A Case Report

Ayşenur Uzun, Sabri Cemil İşler, Sırmahan Çakarer, Cengizhan Keskin

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul University, Istanbul, Turkey

Cherubism is a rare skeletal dysplasia located to the maxilla and mandible which is characterized by bilateral, symmetric, fibro-osseous and multilocular cystic lesions. The disease also affects tooth eruption, occlusion and mastication. Differential diagnosis includes fibrous dysplasia, central giant cell granuloma, keratocystic odontogenic tumor (including Gorlin-Goltz syndrome), brown tumor of hyperparathyroidism, ameloblastoma, odontogenic myxoma and aneurismal bone cysts. The disease is self-limited and can reverse itself with time. In this report, we present a case of cherubism with ectopic eruption of teeth caused by the lesions in a 17-year-old male in regarding with the current literature.

Keywords: cherubism, mandible, multilocular bone cyst

[PS-006]

Maksiller Radiküler Kist Olgusunda Otojen Kemik Grefti ve İmplant Uygulaması: Olgu Raporu

Ayşenur Uzun, Sabri Cemil İşler, Sirmahan Çakarer, Cengizhan Keskin
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Radiküler kistler çenelerin inflamatuvar kistleridir ve odontojenik kistlerin en yaygınlarıdır. Tedavilerinde, küretaj, enükleasyon, lokal eksizyon ve parsiyel rezeksiyon kullanılabilir. Kistin total olarak eksizyonu sonrasında rekonstrüksiyon yapılması ve hastaya fonksiyonel ve estetik açıdan kabul edilebilir bir yaşam kalitesi sağlanması gerekir. Bu raporda, maksilla ön bölgesi radiküler kist nedeniyle opere edilen bir olgunun, otojen greft ve implantlarla rekonstrüksiyonu sunulmuştur.

Olgu: 24 yaşındaki erkek hasta, sol üst çenesinde tekrarlayan şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede 11 numaralı dişte derin çürük ve ilişkili dişetinde fistül varlığı saptandı. Radyolojik incelemede, 11 numaralı dişte taşkın kanal dolgusu, 12 ve 13 numaralı dişlerin apikal 2/3 kısımlarını içeren radyolüsent lezyon belirlendi. Lezyon lokal anestezi altında, ilişkili olduğu dişlerle birlikte eksize edildi. Histopatolojik inceleme sonucu radiküler kist olarak kaydedildi. Operasyondan 3 sene sonraki kontrolde rekürrens görülmemesi üzerine ramustan elde edilen otojen greft ile defektin ogmentasyonu yapıldı ve 6 ay sonra da endosteal implantlar yerleştirildi.

Sonuç: Odontojenik kistlerin enükleasyonundan sonra meydana gelen doku defektinin otojen greft ile ogmentasyonu ve implant uygulaması klinik olarak başarılı sonuçlar vermektedir.

Anahtar Kelimeler: radiküler kist, otojen kemik grefti, dental implant

The Application of Autogenous Bone Graft And Implant in A Case of Maxillary Radicular Cyst: A Case Report

Ayşenur Uzun, Sabri Cemil İşler, Sirmahan Çakarer, Cengizhan Keskin
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul University, Istanbul, Turkey

Objective: Radicular cyst is the most common odontogenic cyst of inflammatory origin. Curettage, enucleation, local excision or partial resection can be preferred for treatment. Reconstruction is necessary to provide an acceptable quality of life in terms of esthetic and function after total excision of the lesion. In this paper, a case who is reconstructed with autogenous ramus bone graft and endosseous implants after enucleation of a maxillary radicular cyst, is presented.

Case: A 24-year-old male patient complaining about recurrent swelling of the left upper jaw was referred to our clinic. Intraoral examination revealed the presence of deep dental caries and related gingival fistula on the tooth numbered 11. Radiologic examination revealed a radiolucent lesion involving apical two-thirds of teeth numbered 12, 13 and endodontic failure on number 11. The lesion was excised with the associated teeth under local anesthesia. Histopathologic examination was recorded as radical cyst. After 3 years of operation, there was no recurrence and the defect was augmented with autogenous graft obtained from the left ramus mandibula. After graft integration, 3 endosteal implants were placed.

Conclusion: Autogenous bone graft and dental implant applications provide clinically successful results to reconstruct the tissue defect after the enucleation of the odontogenic cysts

Keywords: radicular cyst, autogenous bone graft, dental implant

[PS-007]

Temporomandibular Eklem Ankiloz Cerrahisi Sonrası Fizyoterapi ve Rehabilitasyon: Olgu Sunumu

Ayşenur Uzun, Sirmahan Çakarer, Sabri Cemil İşler, Abdullah Tolga Şitilci, Aydın Gümüşdal, Cengizhan Keskin
İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Temporomandibular eklem (TME) post-travmatik ankiloz; çocukluk ve adolesan çağda geçirilen çene travması sonucu disk gelişiminin etkilenmesine bağlı olarak ortaya çıkan bir patolojidir. Temporomandibular eklem ankilozlu hastalarda çene hareketlerinin kısıtlanması, normal ağız açma ve kapatma işlevini yapılamamasına, maksillomandibular gelişme geriliği ve deformiteler ile birlikte konuşma, çiğneme ve ağız hijyeni bozuklukları gibi ciddi sağlık sorunlarına neden olmaktadır. Ankiloz tedavisiyle, yeterli ağız açıklığının elde edilmesi ve korunması amaçlanır. Bu nedenle, cerrahi tedavi ile birlikte erken dönemde uygulanan fizyoterapi ve rehabilitasyon tercih edilmektedir. Bu olgu sunumunda, TME'de meydana gelen ankilozun cerrahi tedavisi ve sonrasında fizyoterapi uygulamasından bahsedilmektedir.

Olgu: 18 yaşında erkek hasta İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalına ağız açıklığında kısıtlılık şikayeti ile başvurmuştur. Klinik muayenede, ağız açıklığı 11 mm olarak kaydedilmiştir. Dental volumetrik tomografide sağ temporomandibular eklemde ankilotik kitle varlığı tespit edilmiştir. Ankilotik kitle, genel anestezi altında preauriküler insizyon ve künt diseksiyon ile açığa çıkarılmış, piezocerrahi yardımıyla eksize edilmiştir. Bu işlemin ardından koronoidektomi uygulanmıştır. Karın bölgesinden alınan yağ dokusu grefti, artiküler fossaya yerleştirilmiş, cilt ve ciltaltı dokular suture edilmiştir. Cerrahi sonrası 3 hafta fizyoterapi programı uygulanmıştır. Preoperatif 11 mm olan ağız açıklığı; cerrahi operasyon ve 3 haftalık fizyoterapi programı sonrası 25 mm'ye kadar yükselmiştir.

Anahtar Kelimeler: temporomandibular eklem, ankiloz, fizik tedavi

Ankylosing Temporomandibular Joint Surgery with Physical Therapy: A Case Report

Ayşenur Uzun, Sirmahan Çakarer, Sabri Cemil İşler, Abdullah Tolga Şitilci, Aydın Gümüşdal, Cengizhan Keskin

Aim: Post-traumatic ankylosis of the temporomandibular joint(TMJ) is a pathology that occurs due to the effects of jaw trauma resulting developmental insufficiency of TMJ disc during childhood and adolescent age. Temporomandibular joint ankylosis causes severe health problems such as speech, and chewing disorders, maxillomandibular growth deformities, inability to perform normal mouth opening and closing functions, restriction of jaw movement. With the treatment of ankylosis, it is aimed to obtain and maintain adequate mouth opening. For this reason, physiotherapy and rehabilitation applied in the early period together with surgical treatment is preferred. In this case report, surgical treatment of TME ankylosis and physical therapy is presented.

Case: 18 years old male patient admitted to the Istanbul University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery with a complaint of limitation of mouth opening. On intraoral examination, mouth openness was noted as 11 mm. Dental volumetric tomography revealed an ankylotic mass on the right temporomandibular joint. The ankylotic mass was excised with preauricular incision and blunt dissection under general anesthesia. Then, coronoidectomy was conducted. The abdominal fat graft was placed around the joint. After surgery and 3 weeks of physiotherapy program, the mouth opening; which was 11 mm preoperatively, has risen up to 25 mm.

Keywords: temporomandibular joint, ankylosis, physical therapy

[PS-008]

Mandibulada Fokal Non-Süpüratif Osteomyelit: Olgu Raporu

Adnan Öztürk¹, Ömür Dereci², Güneş Deniz Yıldırım³, Mustafa Fuat Açıkalın³

¹Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kayseri

²Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Eskişehir

³Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı, Eskişehir

Amaç: Bu çalışmanın amacı mandibulada ortaya çıkan süpürasyon göstermeyen fokal osteomyelit olgusunu sunmaktır.

Olgu: Altmış beş yaşında erkek hasta sağ alt çenesinde ağrı ile kliniğe başvurdu. Yapılan klinik muayenede 45 no'lu diş bölgesi çekim soketinde şişlik kızarıklık ve palpasyonda ağrı gözlemlendi. Alınan anamnezde hastanın bu bölgedeki dişini kendi olanaklarıyla çektiği ve daha sonra ağrı başladığı öğrenildi. Radyolojik incelemede çekim soketinde sekestr ile uyumlu radyoopak alan gözlemlendi. Lokal anestezi altında bölgedeki sekestr ve inflamatuvar dokular kürete edildi ve geniş spektrumlu antibiyotik reçete edilerek hasta gözetim altına alındı. Histopatolojik incelemede kollajenöz iyileşme dokusuna ek olarak ölü kemik alanları ve bol miktarda inflamatuvar infiltrat gözlemlendi. Kesin tanı fokal osteomyelit olarak belirlendi. 3. Ay kontrolde cerrahi alanda kemik rejenerasyonu gözlemlendi.

Sonuç: Fokal osteomyelit genellikle diş çekimlerinden sonra ortaya çıkan kemiğin inflamatuvar bir hastalığıdır. Çoğunlukla küretaj ve geniş spektrumlu antibiyotik uygulaması tedavi için yeterli olsa da agresif olgularda antibiyogram ile uygun antibiyotiğin seçilmesi gerekebilmektedir. Bu çalışmadaki olguda osteomyelitin hastanın kendi müdahalesi nedeniyle gerçekleştiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: fokal, non-süpüratif, osteomyelit

Mandibular Fokal Non-Suppurative Osteomyelitis: Case Report

Adnan Öztürk¹, Ömür Dereci², Güneş Deniz Yıldırım³, Mustafa Fuat Açıkalın³

¹Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, KayseriEskişehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Eskişehir

²Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Eskişehir

³Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Medicine, Department of Pathology, Eskişehir

Objective: The aim of this study is to present a case of mandibular focal non-suppurative osteomyelitis.

Case: Sixty five years old male patient was referred to clinic with a complaint of pain on his right mandible. Swelling and inflammatory reaction around the extraction socket of 45 were observed in the clinical examination. Dental anamnesis of the patient revealed that the tooth 45 was extracted by the patient himself and the complaints occurred after the extraction. In panoramic radiography, dense radiopaque region which can be defined as sequestrum was observed in the extraction socket. Curettage of inflammatory debris and removal of the bone sequestrum was performed under local anesthesia. Large amount of inflammatory infiltration with necrotic bone islands were observed in the histopathological examination. Final diagnosis was focal non-suppurative osteomyelitis. Bone regeneration was confirmed on the radiography after post-operative 3 months.

Conclusion: Focal osteomyelitis is an inflammatory disease of the bone and generally occurs as a result of dental extractions. Curettage and broad spectrum antibiotics are frequently used in the treatment of focal osteomyelitis, however, antibiogram may be needed for administration of proper antibiotic in indocile forms of focal osteomyelitis. In the present case, the onset of osteomyelitis may be induced by the self-extraction of tooth 45.

Keywords: focal, non-suppurative, osteomyelitis

[PS-009]

Mandibulada compound odontoma: Vaka raporu

Volkan Kaplan, Saadet Çınarsoy Çiğirim, Levent Çiğirim, Erkan Feslihan
Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Amaç: 22 yaşında, mandibular sağ posterior bölgede ağrı ve şişlik şikayeti olan erkek hastanın tanı, tedavi ve klinik takibi anlatılmaktadır.

Olgu: Hastanın klinik ve radyografik incelemesinde mandibular sağ posterior bölgede 46 nolu diş eksikliği ve düzensiz radyoopak kitle tespit edildi. Lokal anestezi altında lezyon eksize edilerek histopatolojik incelemeye gönderildi. Lezyona kompozit odontoma teşhisi konuldu.

Sonuç: Hastanın 1 yıllık klinik takibi sonucunda sorunsuz iyileşme gözlemlendi ve rekürrense rastlanmadı.

Anahtar Kelimeler: Odontoma, kompozit, radyoopak

Compound odontoma in mandible: Case report

Volkan Kaplan, Saadet Çınarsoy Çiğirim, Levent Çiğirim, Erkan Feslihan
University of Yuzuncu Yil, Faculty of Dentistry

Objective: A 22-year-old male patient with complaint of pain and swelling in the mandibular right posterior region is described in terms of diagnosis, treatment and clinical follow-up.

Case: Clinical and radiographic examination revealed the missing of tooth 46 and irregular radiopaque mass in the relevant region. The lesion was surgically removed under local anesthesia and was sent to histopathological examination. According to histopathological examination, the lesion was diagnosed as "Compound Odontoma".

Conclusion: A 1-year clinical follow-up of the patient showed complete healing and no recurrence was observed.

Keywords: Odontoma, compound, radiopaque

[PS-010]

Atrofik Mandibulada Serbest Dişeti Grefti ve İmplant Tedavisi: Vaka Raporu

Özkan Karataş¹, Hatice Balcı Yüce¹, Esengül Bekar Şen², Nihat Akbulut²

¹Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı, Tokat

²Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Tokat

Amaç: Peri-implanter bölgede keratinize mukoza varlığının implantın uzun dönem başarısındaki rolü defalarca vurgulanmıştır. Yeterli miktardaki keratinize mukoza bölgede yeterli oral hijyenin sağlanması ve peri-implanter hastalıkların engellenmesi, bu sayede hasta konforunun sağlanması açısından büyük rol oynamaktadır. Keratinize mukoza yetersizliğinin tedavisinde sıklıkla serbest dişeti grefti kullanılmaktadır. Özellikle uzun süreli dişsizliğe bağlı atrofik mandibulada keratinize mukoza eksikliğine rastlanmaktadır.

Olgu: 63 yaşında total dişsizliği olan hasta kliniğimize başvurmuş ve yapılan muayene sonucu hastaya implant destekli ball ataçmanlı protez planlanmıştır. Ve hastanın alt kanin bölgelerine implant yapılmasına karar verilmiştir. Yapılan klinik muayene sonucu hastada sığ vestibül sulkus ile yetersiz keratinize mukoza genişliği olduğu görülmüş ve hastaya aynı seansta serbest dişeti grefti uygulanmasına karar verilmiştir. Ancak hastanın uzun süreli total protez kullanımına bağlı olarak palatinal bölgede epitelyal atrofi geliştiği görülmüştür. Bu nedenle hastanın sadece bir implantının çevresine yetebilecek serbest dişeti grefti elde edilmiş ve elde edilen greft keratinize mukoza yetersizliğinin daha fazla olduğu sol kanin bölgesine kullanılmıştır. Diğer implantın çevresine ise hastanın kendi kanından elde edilen TZF (Trombositten Zengin Fibrin) yerleştirilmiştir.

3 aylık takip sonucunda serbest dişeti grefti uygulanan implantın çevresinde 3 mm genişliğinde keratinize mukoza elde edildiği görülmüştür. TZF uygulanan implant bölgesinde ise keratinize mukoza oluşumu gözlenmemesine rağmen vestibül sulkus derinliği artmıştır.

Sonuç: Peri-implanter bölgede keratinize mukoza eksikliği olan hastalarda serbest dişeti grefti uygulaması tatmin edici sonuçlar sağlamaktadır. TZF uygulaması ise yara iyileşmesini hızlandırması ve membran olarak kullanıldığında epitelyal hücre göçünü yönlendirebilmesi sayesinde serbest dişeti grefti uygulanamayan hastalarda iyi bir alternatif olabilir.

Anahtar Kelimeler: İmplant, Serbest Dişeti Grefti, TZF

Free Gingival Graft and Implant Therapy in Atrophic Mandible: Case Report

Özkan Karataş¹, Hatice Balcı Yüce¹, Esengül Bekar Şen², Nihat Akbulut²

¹Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Tokat, Turkey

²Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Tokat, Turkey

Objective: Role of keratinized mucosa at peri-implant region in long-term success of implant has been emphasized. Providing sufficient oral hygiene in adequate amount of keratinized mucosa and inhibiting peri-implant diseases play a major role in ensuring patient comfort. Free gingival graft is frequently used in treatment of keratinized mucosal insufficiency. Especially in atrophic mandible due to prolonged edentulism, a lack of keratinized mucosa is encountered.

Case: 63 year-old patient with total edentulism was admitted to our clinic. After examination implant supported ball attachment prosthesis were planned. Clinical examination revealed that patient had inadequate keratinized mucosa width with shallow vestibular sulcus. It was decided to apply free gingival graft and implant therapy in same operation. However, epithelial atrophy developed in palatal region due to patient's long-term use of total prosthesis. For this reason, free gingival graft was harvested which could only be used around one implant, and it was used for left canine area where keratinized mucosal insufficiency is greater. Other implant is surrounded by PRF (Platelet Rich Fibrin).

3 months follow-up showed that 3 mm wide keratinized mucosa was obtained around the implant applied free gingival graft. Although keratinized mucosa formation was not observed in implanted region where PRF was applied, depth of vestibular sulcus increased.

Conclusion: Free gingival grafting in patients with keratinized mucosa deficiency in peri-implant region provides satisfactory results. PRF may be a good alternative to free gingival graft, because it can accelerate wound healing and guide epithelial cell migration when used as membrane.

Keywords: Free Gingival Graft, Implant, PRF

[PS-011]

Yapışık Dişeti ve Mukogingival Sınırın Komşuluğundaki Alveoler Mukoza Arasındaki Sıcaklık Farklarının Değerlendirilmesi

Mehmet Murat Taşkan¹, Esengül Şen²

¹Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Diş hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Ana Bilim Dalı, Tokat

²Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Diş hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Tokat

Amaç: Yapışık dişeti ve mukogingival sınırın komşuluğundaki alveoler mukoza arasında histolojik ve fizyolojik farklılıklar olduğu bilinmektedir. Literatürde birbirine komşu dokular arasındaki sıcaklık farkları konusunda sınırlı bilgi mevcuttur. Bu çalışmanın amacı; yapışık dişeti ve mukogingival sınırın komşuluğundaki alveoler mukoza arasındaki sıcaklık farklarının değerlendirilmesidir. Gereç-Yöntem: 18-40 yaş arası 50 sistemik sağlıklı birey çalışmaya dahil edilmiştir. Sıcaklık ölçümleri; kesici, premolar ve molar dişlerde maksiller ve mandibular vestibül yüzeylerdeki yapışık dişetinde interdental papilden ve aynı bölgelerde mukogingival sınırın altındaki alveoler mukozadan yapılmıştır. Sıcaklık ölçümlerinde temassız kızılötesi termometre kullanılmıştır.

Bulgular: Yapışık dişeti ve nonkeratinize alveoler mukoza arasında her bölgede istatistiksel olarak anlamlı sıcaklık farklılıkları tespit edilmiştir ($p<0,001$). Maksiller ve mandibular anterior ve posterior bölgelerde de istatistiksel olarak anlamlı sıcaklık farklılıkları tespit edilmiştir ($p<0,001$).

Sonuç: Keratinize dişeti ve alveoler mukoza arasında doku sıcaklık farklılıkları tespit edilmiştir. Bu sıcaklık farkları farklı bölgelerde vaskülarizasyon ve kan akış hızındaki farklılıklara bağlı olabilir. Mukogingival sınır aynı zamanda fizyolojik bir bariyer olarak kabul edilebilir

Anahtar Kelimeler: kızılötesi termometre, sıcaklık seviyeleri, mukogingival sınır

Evaluation of Thermal Alterations Between Attached Gingiva and Alveolar Mucosa Adjacent to Mucogingival Junction

Mehmet Murat Taşkan¹, Esengül Şen²

¹Gaziosmanpaşa University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Tokat

²Gaziosmanpaşa University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Tokat

Objective: It is known that histological and physiological differences are found between keratinized attached gingiva and alveolar mucosa adjacent to mucogingival junction. Limited data is available in literature on the subject of thermal differences between attached gingiva and alveolar mucosa adjacent to mucogingival junction. The purpose of this study was to evaluate thermal alterations between attached gingiva and alveolar mucosa adjacent to mucogingival junction.

Materials-Methods: 50 systemically healthy male subjects aged between 18-40 years old were chosen for the present study.

Thermal measurement were performed in vestibular side of maxillary and mandibular attached gingiva on the surface of interdental papilla of medial and lateral incisors, first and second molars, first and second premolars as well as alveolar mucosa at the same level and under mucogingival junction line. A non-contact digital infrared thermometer was used in temperature measurement.

Results: There was a significant difference in all measurement sides between non-keratinized alveolar mucosa and attached gingiva ($p<0,001$). A significant thermal difference was found between maxillary-mandibular jaws and anterior-posterior region ($p<0,001$).

Conclusion: Different temperature values were found between keratinized gingiva and non-keratinized alveolar mucosa adjacent to mucogingival junction. The differences of blood velocity and supply rates between different tissues and regions may be effective on temperature levels of the areas. Mucogingival junction may be a physiological barrier line between gingiva and alveolar mucosa as well.

Keywords: Infrared thermometer, temperature levels, mukogingival junction

[PS-012]

Sigara İçen ve İçmeyen Bireylerde İntraoral Doku Sıcaklık Değerlerinin Karşılaştırılması

Mehmet Murat Taşkan¹, Esengül Şen²

¹Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Diş hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Ana Bilim Dalı, Tokat

²Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Diş hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Tokat

Amaç: İntraoral sıcaklık değerlerinin ölçülmesi ekstraoral vücut sıcaklığı ölçüm yöntemleri gibi, vücut sıcaklığının tespitinde kullanılan yöntemlerden biridir. Sigara içen bireylerde doku sıcaklık artışı patolojik durumlara öncülük edebilmektedir. Bu çalışmanın amacı; sigara içen ve içmeyen bireylerde ağızın farklı bölgelerindeki doku sıcaklık değerlerinin karşılaştırılmasıdır. **Yöntem:** 18-40 yaş aralığında, 50 sistemik sağlıklı erkek birey çalışmaya dahil edilmiştir. Oral sıcaklık ölçümleri santral kesici ve 1. molarların vestibülündeki yapışık dişeti ve bukkal mukoza, subgingival bölge ve santral kesici ve 1. molarların palatinalindeki çiğneme mukozasından yapılmıştır. Aynı bölgede yapılan 3 ölçümün ortalama değeri kaydedilerek sıcaklık farklarının ölçümünde kullanılmıştır.

Bulgular: Sigara içen ve içmeyen bireylerde tespit edilen sıcaklık farkları istatistiksel olarak anlamlı değildir ($p>0,05$). Sigara içen bireylerde palatal ve vestibül dokular arasında istatistiksel olarak anlamlı bir sıcaklık farkı bulunmamıştır ($p>0,05$).

Sonuç: Limitasyonlarda göz önünde bulundurulduğunda, sigara içme, oral doku sıcaklık değerlerinde değişikliğe yol açmaz. İntra oral sıcaklık ölçümü genel vücut patolojilerinin tanısında kullanılabilecek bir potansiyel yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: İntraoral sıcaklık, sigara, diagnoz

Comparison of Oral Temperature Between Smokers and Non-Smokers

Mehmet Murat Taşkan¹, Esengül Şen²

¹Gaziosmanpaşa University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Tokat

²Gaziosmanpaşa University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Tokat

Objective: Measuring of oral temperature is one of the methods used in body temperature as well as measuring in extraoral regions. Oral temperature increases in smokers may lead pathologic conditions. The aim of the present study is to compare and evaluate the temperature differences in different parts of mouths in smokers and non-smokers.

Materials-Methods: Fifty systemically and periodontally healthy male subjects aged between 18-40 years old were chosen in this study. Oral temperature measurements were performed in vestibular side of maxillary and mandibular attached gingiva at central incisors and first molars as well as buccal mucosa, subgingival region and chewing mucosa approximately 5 mm to the border of free gingiva on palatal region centrals and molars. Mean value of 3 measurements recorded on the same region was used in measuring of temperature differences.

Results: There was no statistically significant difference in oral temperature between smoker and nonsmoker subjects in all regions ($p>0.05$). No significant difference was found between palatal and vestibular measurements in smokers ($p>0.05$).

Conclusion: Within limitations; smoking did not affect oral temperature levels. Oral temperature measurement has a potential to be used in clinical diagnosis of pathologies.

Keywords: Intraoral temperature, smoking, diagnosis

[PS-013]

Odontojenik Kist Ön Tanısıyla Dekompresyon Yapılan Unikistik Ameloblastom Vakası

Anıl Özyurt, Nilay Er, Gonca Duygu Çapar

Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Olgu: Unikistik ameloblastomalar, oral bölge tümörleri arasında nadir görülen ve odontojenik kistlere benzer radyografik görüntü veren benign tipli tümörlerdir. Ameloblastomalar eksizyonel cerrahi yaklaşımlarla tedavi edilmekle birlikte unikistik tipleri için konservatif yaklaşımlar tedavi seçeneği olabilmektedir.

Vaka raporumuzda, kliniğimize başvuran 33 yaşındaki erkek hastanın sol mandibula posterior bölgesinde gömülü 3. molar dişle ilişkili görülen uniloküler radyolüsent lezyonun tedavisi hakkındaki süreç anlatılmaktadır. Odontojenik kist olarak düşünülen lezyondan lokal anestezi altında biyopsi materyali alınarak histolojik incelemeye gönderildi. Biyopsi sonrası oluşan kavite alanı lezyonun dekompresyonunu sağladı. Lezyona uzanan bu açıklıktan günlük serum irrigasyonu tedavisi başlandı. Lezyonun post operatif takiplerinde lokal kemik rejenerasyonunun sağlandığı görüldü. Biyopsi sonucu unikistik ameloblastom tanısı koyulan lezyona ikinci cerrahi girişimle 3.molar diş çekimi ve küretaj uygulandı.

Sonuç: Bu vaka raporunun sunulmasının amacı, toplanan doku örneklerinin histopatolojik incelenmesinin önemini vurgulamaktır.

Anahtar Kelimeler: Dekompresyon, Unikistik, Ameloblastom

Decompression of Unicystic Ameloblastoma With Assuming As Odontogenic Cyst In Initial Clinical Diagnosis

Case: Unicystic ameloblastoma is a benign tumor which is rarely seen in oral region and similiar to odontogenic cyst in radiological examination. Ameloblastoma can be treated with excisional surgical procedures however conservative treatment is an option for unicystic type.

We report a 33-year-old male patient had a unilocular radiolucent lesion associated with an impacted third molar tooth in left mandibular posterior region. Biopsy material was taken from the lesion assumed as an odontogenic cyst under local anesthesia. Perforation which occurred by biopsy provided decompression of the lesion and started repetitive saline irrigation treatment day by day. The patient was kept under observation and showed signs of local bone regeneration. The histological examination revealed that the lesion was unicystic ameloblastoma. Hence second surgical operation performed for curettage of remaining tissue and excising impacted third molar.

Conclusion: The purpose of presenting this report is to emphasize the significance of histopathologic examination of all tissue specimens recovered in surgery.

Keywords: Decompression, Unicystic, Ameloblastoma

[PS-014]

Sialolithiasis: olgu sunumu

Çiğdem Mercan¹, Gökçen Erdem², Ahmet Bülent Katiboğlu²

¹İstanbul Aydın Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Sialolithiasis, major tükürük bezlerinin yaygın hastalıklarından biridir. Duktal sistemde kalsifiye yapıdan meydana gelen tükürük bezi taşları, tükürük kanallarında kısmi ya da tam olarak tıkanmaya neden olarak ağrı, şişlik, akut veya kronik enfeksiyona sebep olabilirler. Bu olgu sunumunda 52 yaşında submandibular bölgede şişlik şikâyetiyle İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi kliniğine başvuran erkek hastanın klinik ve radyolojik muayenesinde tükürük kanalında tükürük taşı saptanmıştır. Klinik olarak oluşum bimanuel palpasyon ile ağız tabanının sağ tarafında palpe edildi ve konik ışınli bilgisayarlı tomografi ile incelemeler yapıldığında bu alanda radyoopasite gözlenmiştir. Bu olgu raporuyla tükürük bezi taşı oluşma nedenleri, radyografik muayene yöntemleri ve tedavi seçenekleri incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: sialolithiasis, tükürük bezi, tükürük bezi taşı

Sialolithiasis: a case report

Çiğdem Mercan¹, Gökçen Erdem², Ahmet Bülent Katiboğlu²

¹İstanbul Aydın University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

²İstanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Sialolithiasis is the most common diseases of major salivary glands. Salivary gland stones comprise the calcific structure of the ductal system may cause partial or complete obstruction of the salivary ducts leading to pain, swelling, acute or chronic infection. Salivary gland stones that comprise the calcified structure of the ductal system may cause partial or complete obstruction of the salivary ducts as a result of pain, swelling, acute or chronic infection. 52 years old male patient was referred to department of Oral and Maxillofacial Surgery Faculty of Dentistry İstanbul University with complaining of submandibular region swelling. In clinical and radiological examination, a salivary gland stone was detected in the duct of salivary gland. Radio-opaque mass was examined on the right side of mouth by means of cone beam computed tomography. Clinically mass was palpated on a calculi formation was observed by bimanual palpation of the right floor of the mouth. In this case report, radiographic examination methods, treatment options, causes of salivary gland stones were considered.

Keywords: sialolithiasis, salivary gland, salivary gland stone

[PS-015]

Yarı Gömülü Mandibuler 20 Yaş Dişlerinin Çekimini Takiben Rezorbe Olabilen Kollajen Membran Kullanımı Postoperatif Morbidite Üzerinde Ne Kadar Etkilidir ?

Adnan Kılınç, Mert Ataoğlu

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı yarım mukoza retansiyonlu mandibuler 20 yaş dişlerinin çekimi sonrasında primer, sekonder ve kollajen membran kullanılan primer yara iyileşmelerini post-operatif komplikasyonlar açısından kıyaslamaktır.

Gereç-Yöntem: Hastalar randomize olarak 3 gruba ayrıldı: SC grubu (Sekonder iyileşme), PC grubu (Primer iyileşme) ve MBPC grubu (Membran kullanılan primer iyileşme). Ağız açıklığı, şişlik, alveolit ve postoperatif enfeksiyon ve kanama verileri klinik olarak; ağrı ve şişlik verileri Vizüel Analog Skala(VAS) ile subjektif olarak elde edildi.

Bulgular: Ağrı açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark görülmedi. Postoperatif 2. ve 7. günlerdeki şişlik açısından SC grubu sırasıyla PC ve MBPC gruplarına göre daha başarılı olarak görülmüştür ($p<0,05$). Postoperatif 2. gün ağız açıklığı açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık vardır ($p<0,05$). Yara yerinde açıklık PC grubunda 6 hastada(%20) ve SC grubunda 2 hastada(%6,7) görüldü. Alveolit; SC grubunda 3 hastada (%10), PC grubunda 2 hastada (%6,7) görüldü ve MBPC grubunda görülmedi. Hiç bir vakada postoperatif enfeksiyon ve kanamaya rastlanmadı
Sonuç: Sekonder iyileşme, primer iyileşmeye göre şişlik ve ağız açıklığı açısından belirgin avantaj sağlar. Ancak, kolajen membran kullanılan primer iyileşmede alveolit olmaması ve minimal yara yerinde açıklık görülmesi sebebiyle membran kullanımının primer yara iyileşmesini destekleyebileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Rezorbe olabilen kolajen membran; mandibuler 20 yaş cerrahisi; yarım retansiyonlu diş; postoperatif morbidite

How effective is Collagen Resorbable Membrane Placement after Partially Impacted Mandibular Third Molar Surgery on Postoperative Morbidity ?

Adnan Kılınc, Mert Ataoğlu

Atatürk University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: The purpose of this study was to compare primary and secondary healing and collagen membrane-based primary healing after surgical removal of partial impacted mandibular third molars in terms of postoperative complications.

Materials-Methods: Patients were randomly assigned to three groups: the SC (Secondary closure) group, the PC (Primary closure) group, and the MBPC (membrane based primary closure) group. Data were collected clinically on mouth opening, swelling, dehiscence, dry socket and postoperative infection and bleeding; and subjectively with Visual Analogue Scale (VAS) on pain and swelling.

Results: There was no statistically significant difference between the groups for the pain ($p>0.05$), relatively. The swelling recorded on postoperative days 2 and 7 was lower in the SC group than in the PC ($p:0.046$ and 0.00) and in MBPC ($p:0.005$ and 0.002) groups, respectively. Mouth opening showed a statistically significant difference between the three groups at day 2 postoperatively ($p:0.00$). Wound dehiscence was shown in 6 patients in the PC (20%) group and 2 patients in the MBPC (6.7%) group. Dry socket was observed 3 patients in the SC group (10%), 2 patients in the PC group (6.7%), and no dry socket in the MBPC group. No cases of postoperative infection or bleeding were encountered.

Conclusion: The secondary closure provides a marked advantage over the primary closure in terms of swelling and mouth opening. However, the absence of alveolitis in the primary closure using the collagen membrane and minimal wound dehiscence, suggests that membrane use may support primary healing.

Keywords: Resorbable collagen membrane; mandibular third molar surgery; partially impacted tooth; postoperative morbidity

[PS-016]

10 Yaşında Hastaya Uygulanan Çıkarılabilir Dekompresyon Apareyi

Mert Ataoğlu¹, Gelengül Gürbüz Urvasızoğlu¹, Kamile Dilek¹, Mehmet Uğurlu², Ümit Ertaş¹

¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı

Amaç: Bu vaka sunumunda, 8 yaşında erkek çocukta görülen dentijeröz kistin kişiye özel üretilen çıkarılabilir dekompresyon apareyi kullanımı ile tedavini sunmayı amaçlamaktayız.

Olgu: 8 yaşında erkek çocuk hasta, sol premolar-molar bölgede ağrısız şişme şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Panaromik radyografide sol gömülü mandibular daimi 2. premolar kronunu çevreleyen büyük, sirküler, iyisınırlı uniloküler lezyon izlenmiştir, bu nedenle hastaya daimi 2.premoların çekimi ve dekompresyon tedavisi planlanmıştır. Irreversible hidrokoloid meteryaliyle ölçü alındı ve çalışma modeli oluşturuldu. Kistik model üzerinde yer alan süt molar diş model üzerinden kaldırıldı. Kapaklı bir tüp içeren hawley apareyi benzer bir dekompresyon apareyi yapıldı.Hasta ve ailesine apereyin nasıl yerleştirileceği, çıkarılacağı ve boşluğun nasıl irriye edileceği anlatıldı.

Sonuç: Büyük kistlerde başlangıçta yapılan marsüpyalizasyon ve dekompresyon, son enükleasyon öncesi defektli kemik miktarını azaltabilir. Dekompresyon, kistik kaviteye küçük bir delik açılmasını ve drenaj ve devamlı irrigasyon için tüp veya stent tespit edilmesini içerir. uyumlu hastalardaki büyük mandibüler kistlerin dekompresyonunu öneriyoruz. Tedavi süresince artan hasta konforunun ötesinde, minimal invazyon,tedavi başlangıcının stimülasyonu, düşük morbidite ve enfeksiyon, mandibular kırık ve lezyon nüksü gibi ciddi komplikasyonların olmaması avantajlarıdır.

Anahtar Kelimeler: Dekompresyon, Marsupyalizasyon, Dentijeröz Kist

Removable Decompression Appliance for a 10 year-old patient: Case Report

Mert Ataoğlu¹, Gelengül Gürbüz Urvasızoğlu¹, Kamile Dilek¹, Mehmet Uğurlu², Ümit Ertaş¹

¹Atatürk University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: In this case report, we aimed to present the 8-year old boy with dentigerous cyst was treated used with custom removable decompression appliance.

Case: A 8 year-old boy was referred to our clinic with complaint of painless swelling in the left premolar-molar region. The panoramic radiography showed a large, circular, well-defined unilocular lesion around the crown of left impacted mandibular permanent second premolar, so we planned extraction of the primary second molar and decompression. Impression was taken with irreversible hydrocolloid material and working casts made. The primary second molar tooth over the cystic area was removed from the model. A decompression appliance similar with Hawley appliance included a capped tube was made. The patient and her parents were told how to remove and insert the appliance and how to irrigate the cavity by themselves.

Conclusion: In large cysts, an initial marsupialization or decompression can reduce the size of the bone defect before definitive enucleation. Decompression includes a small hole is made in the cystic cavity, and a tube or stent is anchored for drainage and continuous irrigation. We recommend decompression for large mandibular cysts in compliant patients. Beyond the increased patient comfort during treatment, the advantages include minimal invasion, simultaneous start of treatment, low morbidity, and absence of severe complications such as infection, mandibular fracture and recurrence of the lesion.

Keywords: Decompression, Marsupialisation, Dentigerous Cyst

[PS-017]

Maksiller Sinüste Uzun Süre Kalmış Kök Parçasının Çıkarılması: Olgu sunumu

Aydın Özkan, Hüseyin Avandağ, Hasan Ayberk Altuğ, Metin Şençimen

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD., Ankara, Türkiye.

Amaç: Oral cerrahi uygulamalarında maksiller sinüse diş ve implant yer değiştirmesi gibi komplikasyonlarla karşılaşılabilir ve oroantral fistül tablosu gelişebilir. Bu vaka ile beraber sağ maksiller sinüse yer değiştirmiş ve uzun süreli sinüste kalmış kök parçasının çıkarılmasını sunmayı amaçladık.

Olgu: 55 yaşındaki bayan bir hasta, sağ maksiller sinüs içerisine kök kaçması ve buna bağlı sinüzit hikayesi ile kliniğimize başvurdu. Hasta, diş kökünün 10 yıl önce diş çekimi esnasında sinüse doğru yer değiştirdiğini belirtmiştir. Ayrıca hasta hareket ettiği zaman sinüs içinde kökün de hareket ettiğini ve bunun kendisinin rahatsız ettiğini ifade etmiştir. Hastanın klinik muayenesi ile beraber CBCT ile radyolojik değerlendirilmesi de yapılmış ve tomografi kesitlerinde kök lokalize edilmiştir. Maksiller sinüsün anterolateral duvarı üzerinde cerrahi olarak bir pencere açılmış ve diş kökü endoskopik ekran yardımıyla çıkarılmıştır.

Sonuç: Maksiller sinüs içerisine yer değiştirmiş diş ya da benzeri yabancı cisimlerin çıkarılmasında endoskopi uygulaması yardımcı bir yöntem olarak kullanılmaktadır. Daha küçük cerrahi alanda çalışma imkanı sağlaması ve daha konservatif olması dolayısı ile bu yöntem maksiller sinüsten yabancı cisim çıkarma uygulamalarında tavsiye edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Endoskopi, Maksiller sinüs, Kırık kök

Removal of Long-Term Broken Root Displaced Into the Maxillary Sinus: A case report

Aydın Özkan, Hüseyin Avandağ, Hasan Ayberk Altuğ, Metin Şençimen

University of Health Sciences, Gulhane Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey.

Objective: Oral surgery applications may result in oroantral fistula or tooth or implant dislocation in maxillary sinus. Those conditions can lead to development of the maxillary sinusitis. In this case, we present a patient with a long-term broken root displaced in right maxillary sinus.

Case: A 55-year-old female patient referred to our clinic by complains of broken root which displaced into the maxillary sinus related sinusitis. The root was displaced into the maxillary sinus 10 years ago during extraction of the tooth. The patient said that the root moves in the maxillary sinus when she moves. Clinical examination was performed and Cone beam computed tomography taken (CBCT). CBCT scans located the broken root. A bone window on anterolateral sinus wall was opened. The broken root could be observed obviously using a endoscopic screen. It was removed by a mini forcep efficiently.

Conclusion: The application of endoscope helps in removing the broken roots successfully with minimally surgical injury and preserves the residual alveolar bone. Therefore, this method is recommended to retrieval of a displaced root from the maxillary sinus.

Keywords: Endoscopy, Maxillary sinus, Broken root

[PS-018]

Direk Lazer Metal Sinterleme (DLMS) Yöntemi ile Üretilen İmmediat Kişiyeye Özel Kök Analogu İmplantlar: Klinik Bir Çalışmanın Erken Dönem Bulguları

Emine Fulya Akkoyun¹, Ahmet Emin Demirbaş¹, Hasan Önder Gümüş², Arzu Alkan³, Alper Alkan⁴

¹Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD., Kayseri, Turkey

²Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi AD., Kayseri, Turkey

³Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji AD., Kayseri, Turkey

⁴Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD., İstanbul, Turkey

Amaç:

Bu çalışmanın amacı direk lazer metal sinterleme yöntemiyle (DLMS) üretilen immedat kişiye özel kök analogu (KAI) implantların uygulanabilirliğini ve klinik başarısını araştırmaktır.

Yöntem:

Kök çürüğü, başarısız kök kanal tedavisi, kronik apikal periodontitis ya da restore edilemeyen kırık dişi bulunan ve dişlerin etrafında yeterli yükseklik ve kalınlıkta kemiği olan 19 hasta çalışmaya dahil edildi. Konik ışınli bilgisayarlı tomografi tarayıcısı ile diş çekiminden önce alınan görüntüler, dişlerin ve çevrelerindeki kemiğin üç boyutlu modellerini elde etmek için kullanıldı. 3 boyutlu tasarım ve modelleme yazılımında KAI'ler tasarlandı ve DLMS cihazında titanyum tozundan üretildi. Diş çekiminden hemen sonra aynı seansta implantlar yerleştirildi. İmplantların radyolojik ve klinik takipleri yapıldı.

Bulgular:

18 hastaya implant yerleştirildi. Diş çekimi sırasında alveoler kemik hasarı oluşması nedeniyle 1 hastada implant yerleştirilemedi. 9 implant başarısız oldu. Bu 9 implantın 7'si molar bölgedeydi. Sağkalım oranı % 50 idi. Sağ kalan implantlar, fonksiyonel yüklemekten sonra ağrı veya süpürasyon gibi enfeksiyon belirtileri göstermeden stabil durumdaydılar.

Sonuçlar:

Ekleme üretilimi de kapsayan CAD/CAM teknolojileri yenilikçi ve gelecek vadeden yöntemlerdir. Bu çalışmanın sonuçlarına göre mevcut teknoloji ile titanyum KAI tasarımı ve üretiminin uygulanabilir. Ne yazık ki, bu implantların endikasyon aralığı dardır, üretimi maliyetlidir ve çok köklü dişlerde başarı oranı oldukça düşüktür.

Anahtar Kelimeler: CAD/CAM, DLMS, kişiye özel dental implant, kök analogu, titanyum

Immediate Patient-Specific Root Analogue Direct Laser Metal Sintering (DLMS) Implants: Preliminary Results of a Clinical Study

Emine Fulya Akkoyun¹, Ahmet Emin Demirbaş¹, Hasan Önder Gümüş², Arzu Alkan³, Alper Alkan⁴

¹Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kayseri, Turkey

²Erciyes University Faculty of Dentistry, Prosthodontics, Kayseri, Turkey

³Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Kayseri, Turkey

⁴Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul, Turkey

Objectives:

This study aimed to explore the feasibility and clinical outcomes of immediate patient-specific root analogue (PRI) DLMS titanium dental implants.

Methods:

Nineteen patients who had root caries, unsuccessful root canal treatment, chronic apical periodontitis, or fractured non-restorable teeth with adequate periodontal bone height and thickness were included in the study. The datasets which acquired by using a cone beam computed tomography scanner before tooth extraction were used for creating three dimensional models of roots and surrounding bone. PRIs were designed in a 3D design and modelling software and manufactured from titanium powder by using a DLMS device. The implants were placed in the extraction sockets immediately after tooth extraction at same operation. Radiographic and clinical evaluations were performed at the follow-up period.

Results:

Eighteen titanium PRIs were placed. One implant could not be placed due to the damage of the alveolar bone during extraction. 9 implants were failed. 7 of the 9 failed titanium PRIs were at the molar region. Survival rate was 50%. Survival implants were stable; with no signs of infection such as pain or suppuration after functional loading.

Conclusions:

CAD/CAM technologies including additive manufacturing are innovative and promising techniques. According to the results of this study, design and manufacture of the titanium PRIs are feasible with currently available technologies. Unfortunately, its use is limited to a small number of patients because of its narrow indication range, manufacturing costs are expensive and the success rate for the multi-rooted teeth is quite low.

Keywords: CAD/CAM, DLMS, patient-specific dental implant, root analogue, titanium

[PS-019]

Mandibulada Keratokistik Odontojenik Tümör: Olgu Sunumu

Ahmet Altan, Nihat Akbulut, Esengül Şen

Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Keratokistik odontojenik tümör çenelerde oluşan, agresif klinik özelliği ve yüksek nüks oranı olan epitelyal kaynaklı bir lezyondur. Bu olgu sunumunda mandibulada anterior bölgede görülen keratokistik odontojenik tümörün cerrahi tedavisi ve takibi sunulmuştur.

Olgu: 55 yaşındaki erkek hasta mandibula anterior bölgede şişlik ve ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik muayenede lezyonun vestibüle ekspansiyon yaptığı tespit edildi. Radyografik muayenede mandibula simfiz bölgede multiloküler, sınırları düzgün olmayan radyolüsent alan görüldü. Lokal anestezi altında biyopsi yapıldı ve keratokistik odontojenik tümör tanısı konuldu. #31, 32, 33, 34, 41, 42, 43 numaralı dişlere kanal tedavisi yapıldıktan sonra genel anestezi altında hasta opere edildi. Kanal tedavisi yapılan dişlere apikal rezeksiyon yapılarak kist enükle edildi. Sağlam sınırları içerecek şekilde kemik freze edildi. Nüks ihtimalini azaltmak amacıyla kavite Carnoy solüsyonuyla yıkandı. Operasyon sonrası takipleri devam eden hastada sol mental bölgede parestezi görüldü. 8 aylık takibinde alınan panoramik radyografide kemik oluşumunun başladığı görüldü. **Sonuç:** Keratokistik odontojenik tümörün en belirgin özelliği yüksek nüks oranıdır. Tedavi sonrası ilk 5-7 yıl içerisinde nüks eden vakalar rapor edilmiştir. Bu nedenle cerrahi tedavi sonrası hastaların uzun süreli takibinde fayda vardır.

Anahtar Kelimeler: keratokist, mandibula, odontojenik tümör

Keratocystic Odontogenic Tumor in the Mandible: A Case Report

Ahmet Altan, Nihat Akbulut, Esengül Şen

Gaziosmanpaşa University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Tokat

Objective: Keratocystic odontogenic tumor is an epithelial lesion of jaws with aggressive clinical features and high recurrence rate in the jaws. In this case report, we present surgical treatment and follow-up of keratocystic odontogenic tumor in mandible anterior region.

Case: A 55-year-old male patient was admitted to our clinic with complain of swelling and pain in the mandible anterior region. The clinical and radiographic examination revealed that vestibule-expansion and multilocular, uneven border in the mandibular symphysis area. An incisional biopsy was performed under local anesthesia and an keratocystic odontogenic tumor was diagnosed. Patient was treated under general anesthesia after the root canal treatment of # 31, 32, 33, 34, 41, 42, 43 teeth. The cavity was irrigated with Carnoy solution to reduce the recurrence rate. Paresthesia was observed in the left mental region after the operation. The beginning of bone formation was observed at 8-month follow-up panoramic radiograph.

Conclusion: The most common feature of keratocystic odontogenic tumor is high recurrence rate. Recurrent cases have been reported within the first 5-7 years after treatment. For this reason, long-term follow-up of the patients after surgery is beneficial.

Keywords: keratocyst, mandible, odontogenic tumor

[PS-020]

HIV/AIDS Teşhisinde Diş Hekiminin Rolü

Esengül Şen, Nihat Akbulut, Mehmet Kemal Tümer, Ahmet Altan

Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: UNAIDS 2016 raporuna göre 2015 yılı sonunda tüm dünyada 36,7 milyon kişi HIV'le yaşamaktadır. Türkiye'de 1985 yılından günümüze kadar 1445 HIV, 80 AIDS vakası bildirilmiştir. Vakaların %21'inin HIV'le enfekte olduğunun farkında olmadığı ve % 54 yeni HIV enfeksiyonlarının bu nedenle oluştuğu bildirilmiştir. Diş hekimleri HIV/AIDS hastalığının teşhisinde kritik role sahiptir.

Olgu: Kliniğimize yüzünde şişlik ve ağrı şikayetiyle başvuran 56 yaşındaki sistemik olarak sağlıklı olduğunu bildiren hastanın yapılan muayenesinde alt sağ 7 nolu diş kaynaklı abse formasyonu görülmüştür. Hastanın ilgili dişi çekilip abse drenajı yapılmıştır. Hastanın sistemik bulguları nedeniyle hastaneye yatırılması uygun görülmüş, bu süreçte antibiyotik tedavisi uygulanmış ve abse drenajına devam edilmiştir. Hastanın yapılan tedaviye geç yanıt verdiği görülmüştür. Hastaya yapılan ELISA tetkikinde HIV + olduğu öğrenilmiş ve hasta GOP Üniversitesi Enfeksiyon Polikliniğine konsülte edilmiştir. Dental tedavi bitirildikten sonra antiretroviral tedaviye başlanmıştır.

Sonuç: Diş hekimleri HIV/AIDS hastalarında gerek hastayı takip ederek gerekse de oral bulguları göz önüne alarak ilk teşhis eden hekimler olabilmektedir. Hastalığın farkında olmayan hastalar olabileceği düşünüldüğünde, hasta muayenesi ve tedavisinde koruyucu önlemlere azami ölçüde dikkat edilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: dental abse, HIV, AIDS

Role of Dentist in HIV / AIDS Diagnosis

Esengül Şen, Nihat Akbulut, Mehmet Kemal Tümer, Ahmet Altan

Gaziosmanpaşa University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Tokat

Objective: According to UNAIDS report, 36.7 million people globally were living with HIV (end 2015). In Turkey, 1445 HIV and 80 AIDS cases were reported from 1985 to the present day. 21% cases are unaware of their HIV infection and because of this reason 54% new HIV infections occur. Dentists have a critical role in HIV/AIDS diagnosis.

Case: 56 year old patient referred to our clinic with swelling and pain on the face and reported no systemic disease. An abscess caused by lower right 2nd molar tooth was diagnosed. The tooth was extracted and abscess was drained. Because of systemic

symptoms patient was hospitalized and antibiotics were given. Although the treatment of infection continued, the symptoms of patient were not get better. In the ELISA performed on the patient, it was learned that HIV + was present and the patient was admitted to GOP University Infection Polyclinic. After the dental treatment was completed, antiretroviral treatment was started. Conclusion: Dentists can be the first to diagnose HIV / AIDS patients by following the patient or taking oral findings into consideration. Considering that the patient is unaware of the disease, careful attention should be paid to protective measures in patient examination and treatment.

Keywords: dental abscess, HIV, AIDS

[PS-021]

Deplase Mandibuler Simfizis Kırığının Tedavisi

Erkan Arslan, Mehmet Emre Benlidayı, Hüseyin Can Tükel, Revnak Akburak
Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Adana

Amaç: Oklüzyonun durumu, kırık hattının yeri ve yer değiştirme miktarı, dişeti ve mukozal laserasyonlar mandibuler kırıkların tedavi sürecini etkileyen faktörlerdir.

Olgu: Maksillofasiyal travma geçirmiş 60 yaşındaki erkek hasta kliniğimize sevk edildi. Hastanın hikayesi dinlendiğinde yüz bölgesinden travma geçirdiği anlaşıldı. Hastanın ağız içi muayenesinde, maloklüzyon ve kırık fragmanlarının yer değiştirmesi nedeniyle simfizis bölgesinde mukozal laserasyon gözlemlendi. CBCT muayenesinde simfizis, ramus ve zigomatik kemiklerde kırık saptandı. Genel anestezi altında, arch bar ile intermaksiller fiksasyon sonrası submental yaklaşımla simfizis kırığına ve submandibular yaklaşımla ramus kırığına ulaşım sağlandı. Simfiz kırığı redükte edildikten sonra rekonstrüksiyon plağı ile fikse edildi. Ancak kırık alanındaki intraoral defekt yumuşak doku yetersizliği nedeniyle tamamen kapatılamadı. Ramus kırığının fragmanları iki mini plak kullanılarak fikse edildi. Daha sonra zigomatik kemik kırığının intraoral yaklaşımla repozisyonu yapıp, mikro plak vida sistemi kullanılarak fiksasyonu sağlandı. Ameliyattan 10 gün sonra simfizis kırığı hattında enfeksiyon meydana geldi. Enfeksiyondan dolayı simfizis bölgesindeki kırık hattında hareketlilik gözlemlendi. Simfizis bölgesinde ağız içi yumuşak doku iyileşmesinden sonra, intraoral yaklaşımla mini plak ve vida kullanılarak ikinci bir fiksasyon yapıldı.

Sonuç: Kırık hattı alanında ağız içi yumuşak doku bütünlüğü korunmalıdır, aksi takdirde dental plak ve tükürük yoluyla oluşabilecek bakteriyel kontaminasyona bağlı enfeksiyon nedeniyle kaynamama gerçekleşebilir.

Anahtar Kelimeler: mandibula, simfiz fraktürü, kaynamama, enfeksiyon

Management of displaced mandibular symphysis fracture

Erkan Arslan, Mehmet Emre Benlidayı, Hüseyin Can Tükel, Revnak Akburak
Çukurova University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Adana

Introduction: The condition of the occlusion, the location of the fracture line and the amount of displacement, gingival and mucosal lacerations are factors affecting the treatment process of mandibular fractures.

Case presentation: A 60-year-old male patient with maxillofacial trauma was referred to our clinic. He had a history of face trauma. Intraoral examination of the patient revealed malocclusion and mucosal laceration in the symphysis area due to displacement of the fracture fragments. CBCT examination revealed fractures in the symphysis, ramus and zygomatic bones. The symphysis fracture was reached via submental approach and the ramus fracture was reached via submandibular approach under general anesthesia. The symphysis fracture fragments were fixed in their original position by using reconstruction plate. However, the intraoral defect in the fracture site was not completely covered due to soft tissue deficiency. The ramus fracture fragments were fixed using two mini plates. Subsequently, the zygomatic fracture was repositioned via intraoral approach and fixed with microplate and screw system. Infection occurred in the symphysis fracture line 10 days after surgery. Mobility was observed in the fracture line of the symphysis region due to infection. After intraoral soft tissue healing in the symphysis area, a second fixation was performed with miniplate and screws via intraoral approach.

Conclusion: Intraoral soft tissue integrity should be maintained in the area of the fracture line, otherwise nonunion may occur due to infection depend on bacterial contamination with the dental plaque and saliva.

Keywords: mandible, symphysis fracture, nonunion, infection

[PS-022]

Kök Kanal Tedavisinin Bir Komplikasyonu: Maksillar Sinüs İçerisinde Yabancı Materyal

Ahmet Altan, Emrah Soylu, Nihat Akbulut
Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Maksilla posterior bölgedeki dişler bazen maksillar sinüsle ilişkili olabilir. Bu bölgedeki dişlere kök kanal tedavisi yapılırken endodontik materyallerin maksiller sinüs içine kaçması gibi olası komplikasyonlar gelişebilir. Bu vaka raporunda kök kanal tedavisi sonrasında kliniğimize başvuran hastada maksillar sinüs içerisinde görülen endodontik materyal varlığı sunulmuştur.

Olgu: 22 yaşında bayan hasta yüzünün sağ tarafında ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hastanın 2 hafta önce 16 numaralı dişine kanal tedavisi yaptırdığı öğrenildi. Alınan panoramik ve periapikal radyograflarda; sağ maksillar sinüs içerisinde radyoopak

yabancı materyal tespit edildi. Lokal anestezi altında 16 numaralı diş çekildi. Dişin vestibülünde flep kaldırıldı ve maksillar sinüs duvarında frezler yardımıyla kemik kaldırılarak pencere açıldı. Sinüs içerisinden endodontik kanal patı çıkarıldı. Maksillar sinüs fizyolojik salin solüsyonuyla bolca irrike edildi. Operasyon bölgesi primer olarak kapatıldı. Ameliyat sonrası dönemde operasyon sahasıyla ilgili bir problemle karşılaşılmadı.

Sonuç: Maksillar sinüs içerisindeki yabancı cisim varlığı; akut-kronik sinüzite, ağrı ve enfeksiyona neden olabilir. Maksillofasiyal bölgede bu gibi durumlarla karşılaşmamak için yabancı cisimlerin tespiti ve çıkarılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: kanal tedavisi, maksillar sinüs, yabancı materyal

A Complication of Root Canal Treatment: Report of Foreign Material in the Maxillary Sinus

Ahmet Altan, Emrah Soylu, Nihat Akbulut

Gaziosmanpaşa University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Tokat

Objective: The teeth in the maxillary posterior region may sometimes be related to the maxillary sinus. When root canal treatment is performed on the teeth in this region, possible complications such as endodontic materials escaping into the maxillary sinus may develop. In this case report, we presented a foreign material in the maxillary sinus after root canal treatment.

Case: A 22-year-old female patient was admitted to our clinic complaining of pain on the right side of her face. It was learned that the patient had a root canal treatment on #16 tooth two weeks ago. Radiopaque foreign material within the right maxillary sinus was detected on panoramic and periapical radiographs. Under local anesthesia, #16 tooth was extracted. A mucoperiosteal flap performed in tooth vestibule. We removed bone on the maxillary sinus wall. An endodontic root canal filling material was removed from the sinus. The maxillary sinus was irrigated with physiological saline solution.

Conclusion: Presence of foreign body in the maxillary sinus may cause acute-chronic sinusitis, pain and infection. To avoid such situations in the maxillofacial region, it is important to identify and remove foreign bodies.

Keywords: root canal tretment, maxillary sinus, foreign material

[PS-023]

Oral Kavitede Yabancı Cisim: Olgu Sunumu

Ahmet Altan, Mehmet Kemal Tümer, Nihat Akbulut

Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Diş çekimi sonrası maksillofasiyal cerrahlar bazen komplikasyonlarla karşılaşabilir. Bu komplikasyonlardan biri de; kullanılan aletlerin kırılması ve operasyon bölgesinde bırakılmasıdır. Bu olgu sunumunda 20 yaş diş çekimi sonrası çekim soketinde tespit edilen yabancı cisim (kırık elevatör ucu) rapor edildi.

Olgu: 29 yaşındaki bayan hasta yirmi yaş diş çekimi sonrasında kliniğimize sevk edildi. Alınan anamnezde diş çekimi sırasında kullanılan el aletinin kırıldığı ve çekim soketinden çıkarılamadığı öğrenildi. Radyografik incelemede mandibula sağ yirmi yaş diş bölgesinde radyopak, düzgün sınırlı yabancı bir cisim tespit edildi. Lokal anestezi altında mukoperiosteal flep kaldırılarak yabancı cisim çıkarıldı. Yabancı cismin elevatör parçası olduğu görüldü.

Sonuç: Dental enstrümanların cerrahi sırasında kırılmasının metal yorgunluğu, stres, hatalı üretim gibi birçok sebebi vardır. Klinisyenler aletlerin sterilizasyonunda doğru yöntemler kullanılmalıdır. Yabancı cisimlerin dokudaki varlığının ağrı ve enfeksiyona neden olacağı unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: elevatör, oral kavite, yabancı cisim

Unusual Foreign Body in the Oral Cavity: A Case Report

Ahmet Altan, Mehmet Kemal Tümer, Nihat Akbulut

Gaziosmanpaşa University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Tokat

Objective: Maxillofacial surgeons may encounter complications after tooth extraction. Breakage and forgetting of hand pieces is one of these complications.

Case: A 29-year-old female patient was referred to our clinic after lower third molar tooth extraction. We learned that the handpiece was broken and could not be removed from the extraction socket. Radiographic examination revealed a radiopaque foreign body in the right third molar tooth region of the mandible. The foreign body was removed under local anesthesia. The foreign body was a broken elevator piece.

Conclusion: There are many reasons why dental instruments are broken during surgery, such as metal fatigue, stress, and erroneous production. Clinicians should use the right methods for sterilizing instruments. The presence of foreign bodies in the tissue will cause pain and infection.

Keywords: elevator, foreign body, oral cavity

[PS-024]

Dokuz yaşındaki erkek hastada ameloblastik fibroma: Olgu raporu

Ediz Deniz¹, Berk Tolonay¹, Işın Doğan Ekici²

¹Yeditepe Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Yeditepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı

Amaç: Ameloblastik fibroma (AF), epitel ve mezenkimal dokulardan oluşan, selim ve nadir görülen bir odontojenik tümördür. AF yaşamın genellikle ilk iki dekatında görülür. Olguların %70'ten fazlasında posterior mandibula etkilenmiştir. Lezyonların büyük kısmı asemptomatik olup rutin radyografik muayene sırasında ünilocüler veya multilocüler radyolüsensi olarak farkedilirler ve kortikal genişleme, erozyon gibi bulguları gözlemlenebilir. Bu raporda 9 yaşında erkek AF hastası bildirilmiştir.

Olgu: 9 yaşında erkek hasta ortodontik tedavi için hastanemize başvurmuştur. Rutin radyografik muayene sırasında alt çene sol posterior kısımda, süt ikinci azı ve sürekli birinci azı dişlerinin kökleri arasında multilocüler radyolüsens bir lezyon farkedilmiştir. Genel anestezi altında lezyon eksize edilmiş, çevreleyen kemik ise kürete edilmiştir. Histopatoloji tanısı AF olarak koyulmuştur.

Sonuç: Radyografik olarak AF, sınırları belirgin ünilocüler veya multilocüler radyolüsensi olarak görülür. Ameloblastoma, odontojenik miksuma, odontojenik fibroma, ameloblastik fibrosarkoma, keratokistik odontojenik tümör ve santral dev hücre lezyonu ayırıcı tanı için düşünülmelidir. Koruyucu yaklaşım açısından eksizyonu takiben küretej en yeterli tedavi olarak görülmektedir. Bunun yanında bir çok kez tekrar ettiği görülen geniş tümörleri veya olguları daha geniş rezeksiyon gerektirebilir.

Anahtar Kelimeler: Ameloblastik fibroma, odontojenik tümörler, mandibula

Ameloblastic fibroma in 9 year-old male patient: Report of a case

Ediz Deniz¹, Berk Tolonay¹, Işın Doğan Ekici²

¹Yeditepe University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Yeditepe University, Faculty of Medicine, Department of Pathology

Objective: Ameloblastic fibroma (AF) is a rare benign odontogenic tumor composed of epithelial and mesenchymal tissues. AF tends to occur in the first two decades of life. The posterior mandible is affected in more than %70 of the cases. Most of the lesions are usually asymptomatic and discovered during routine radiographic examination as a unilocular or multilocular radiolucency that may demonstrate cortical expansion, erosion or both. In this report a 9 year-old male with AF is described.

Case: A 9 year-old male was referred to our hospital for orthodontic treatment. On routine panoramic radiographic examination multilocular radiolucent lesion was detected at left posterior mandible between the roots of deciduous second molar and first molar. The lesion was excised and curettage of the surrounding bone was performed under general anaesthesia. The histopathological diagnosis was made as AF.

Conclusion: Radiographically, AF appears as a well-defined unilocular or multilocular radiolucent image. Ameloblastoma, odontogenic myxoma, odontogenic fibroma, ameloblastic fibrosarcoma, keratocystic odontogenic tumor and central giant cell lesion should be considered in the differential diagnosis. A conservative approach, with excision followed by curettage appears to be the most adequate treatment. However, large tumors or cases with multiple recurrences may require more extensive resections.

Keywords: Ameloblastic fibroma, odontogenic tumors, mandible

[PS-025]

Mandibular Gömülü Diş Çekimlerinde Sinir Hasarı Riskini Değerlendirmek için Panoramik Radyografi ile Konik Işınlı Dental Tomografinin Klinik Sonuçlara Göre Karşılaştırılması

Nilay Er, Anıl Özyurt

Trakya Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Edirne, Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı gömülü alt yirmi yaş diş (GAYD) kökü ile mandibular kanalın (MK) ilişkili olduğunu gösteren panoramik radyografi (PAN) görüntülerini konik ışınlı dental tomografi (KIDT) görüntüleri ile kıyaslamak ve sonuçları klinik veriler ile değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntemler: Bu çalışmaya Ocak 2016 ile Ocak 2017 tarihleri arasında kliniğimizde çekim tedavileri yapılan ve sinir hasarı riskini değerlendirmek üzere PAN ve KIDT görüntüleri olan 36 hastada toplam 42 GAYD dahil edilmiştir. PAN görüntüleri; a) kök ucunda radyolüsensi olması, b) MK devamlılığının kaybolması, c) MK itilmesi kriterlerine göre değerlendirilmiş ve mevcut göstergelerin KIDT görüntüleri ile uyumluluğu araştırılmıştır. Sonuçlar hasta takiplerindeki bulgular ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Panoramik radyografide kök ucunda radyolüsensi izlenen 21 dişin 16 sında, KIDT görüntülerinde diş kökü ile sinirin yakın ilişkili olduğu görülmüştür. MK devamlılığının kaybolduğu gözlenen 16 dişin 12 sinde KIDT görüntülerinde diş kökü ve sinir yakın ilişkilidir. 5 dişte PAN görüntülerinde MK itilmesi gözlenmiştir ancak KIDT değerlendirmesi bu dişlerde kök ile sinirin ilişkili olmadığını göstermiştir. Parestezi, hem PAN hem de KIDT görüntülerinde MK devamlılığının kaybolduğu 4 dişte gözlenmiştir.

Sonuç: Bu çalışmanın sonuçları; a ve b gruplarında PAN görüntüleri ile KIDT görüntülerinin uyumlu olduğunu ancak c grubunda KIDT'de diş-sinir ilişkisinin olmadığını göstermiştir. Parestezi oluşan 4 hasta, PAN ve KIDT'de mandibular kanalın devamlılığının bozulduğu b grubundadır.

Anahtar Kelimeler: konik ışınlı dental tomografi, mandibular kanal, mandibular üçüncü molar, panoramik radyografi

Comparison of Panoramic Radiography and Cone Beam Computed Tomography for Predicting Nerve Damage After Mandibular Third Molar Surgery and Evaluation with Clinical Outcomes

Nilay Er, Anıl Özyurt

Trakya University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Edirne, Turkey

Purpose: The aim of this study was to compare panoramic radiograph (PAN) and cone beam computed tomography (CBCT) images where panoramic features suggest a close relationship between mandibular third molar (MTM) and mandibular canal (MC) and to evaluate the results with clinical outcomes.

Material-Methods: This study included 42 MTM in total of 36 patients who referred to our clinic for extraction of the teeth and both PAN and CBCT images were available for evaluation of the possible postoperative nerve damage. PAN images were assessed in terms of a) darkening of the root, b) interruption of the MC c) diversion of the MC. CBCT images were compared with panoramic signs and results were evaluated with clinical outcomes.

Results: In 16 of 21 teeth where PAN images represented darkening of the root, CBCT images showed close relationship between the tooth and the nerve. PAN signs showing interruption of the MC were consisted with CBCT images in 12 out of 16 teeth. None of the 5 teeth MC division was observed in PAN showed close relationship in CBCT. Paresthesia was seen in 4 teeth where both PAN and KIDT images showed MC interruption.

Conclusion: The results of this study revealed that PAN images and KIDT images were compatible in groups a and b but group c did not show tooth-nerve involvement in KIDT. 4 patients with paresthesia were in the group b, where MC interruption was observed in both PAN and CBCT images.

Keywords: cone beam computed tomography, mandibular canal, mandibular wisdom teeth, panoramic radiograph

[PS-026]

Diyot Lazer İle Piyojenik Granülom Eksizyonu: Vaka Raporu

Feyza Tülü¹, Hatice Balcı Yüce¹, Özkan Karataş¹, Nihat Akbulut²

¹Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı, Tokat

²Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Tokat

Amaç: Pyojenik granülom, fiziksel travma, hormonal faktörler ve / veya irritasyon nedeniyle ağız boşluğunda görülen yumuşak dokuların reaktif hiperplazisidir. Özellikle gençlerde görülürken, ağız hijyeni kötü olan bireylerde herhangi bir yaş grubunda da ortaya çıkabilir. Gebelik, ergenlik ve menopoz sırasında meydana gelen hormonal değişiklikler sebebiyle kadınlarda erkeklerden daha fazla görülür. Gençlerde ve genç yetişkinlerde pik yapan lezyonun tedavisi tamamen eksizyonudur.

Olgu: 24 yaşındaki kadın hasta, 1 aydır var olan sağ maksiller orta kesici bukkal diş etindeki büyüme şikayeti ile Periodontoloji Anabilim Dalı'na başvurdu. Büyüme başlangıçta küçüktü ve yavaş yavaş günümüz boyutuna ulaşarak büyüdü. Hasta benzer lezyonun 6 ay önce konvansiyonel cerrahi eksizyon ile alındığını bildirdi. İntraoral muayenede yaklaşık 1 x 1 x 0,4 cm boyutlarında, kırmızı, ekzofitik, saplı kitle tespit edildi. İritasyon varlığında kanama mevcuttu. Lokal anestezi altında eksizyonel biyopsi yapıldı ve histopatolojik inceleme için gönderildi. İşlem, pulsatil modda diyot lazer ($\lambda = 940$ nm, W: 2,5) (BioLase, California, ABD) ile gerçekleştirildi. Post-operatif klinik semptomlar 3. hafta ve 6. ayda kaydedildi. Histopatolojik incelemede Pyojenik granülomanın klinik tanısı doğrulanmıştır.

Sonuç: Diyot lazerin, kanamasız operasyon sahası sağlayarak herhangi bir postoperatif komplikasyon olmaksızın piyojenik granüloma tedavisinde daha iyi bir tedavi seçeneği olduğu ispatlanmıştır. İyileşme, herhangi bir rekürrens belirtisi olmaksızın sorunsuz gerçekleşmiştir ve hasta tedavi sonucundan memnun olduğunu bildirmiştir.

Anahtar Kelimeler: Diyot lazer, eksizyon, pyojenik granülom

Diode Laser Assisted Excision of Pyogenic Granuloma: A Case Report

Feyza Tülü¹, Hatice Balcı Yüce¹, Özkan Karataş¹, Nihat Akbulut²

¹Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Tokat, Turkey

²Gaziosmanpaşa University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Tokat, Turkey

Objective: Pyogenic granuloma is reactive hyperplasia of soft tissues appears in oral cavity due to physical trauma, hormonal factors and/or irritation. Growth is mainly seen in young but it may occur in any age group especially in individuals with poor oral hygiene. Females are more susceptible than males because of hormonal changes that occur in women during pregnancy, puberty and menopause. Peak prevalence is in teenagers and young adults, treatment is excision of the lesion in totally.

Case: 24-year-old female patient reported to Department of Periodontics with complaint of growth in right maxillary central incisor buccal gingiva during 1 month. The growth was initially small size and slowly growing attaining the present size. The patient gave history of a similar lesion and had undergone surgical excision 6 months ago. Intraoral examination revealed a solitary red exophytic, pedunculated mass measuring about 1 x 1 x 0.4 cm. Bleeding on provocation was positive. Excisional biopsy was performed under local anesthesia and sent for histopathologic examination. The procedure was carried out with diode laser ($\lambda = 940$ nm, W: 2,5) (BioLase, California, USA) in pulsated mode. Post-operative clinical symptoms were noticed on 3th week and 6th month. Histopathological examination confirmed clinical diagnosis of pyogenic granuloma.

Conclusion: Diode laser has proved to be a better treatment option for treating pyogenic granuloma with bloodless operative field and without any postoperative complication. Healing was focus to be uneventful, satisfactory without any sign of recurrence and patient was well satisfied with treatment outcomes.

Keywords: Diode laser, excision, pyogenic granuloma

[PS-027]

Gömülü Yirmi Yaş Dişlerinin Neden Olduğu Çift Taraflı Gömülü Mandibular İkinci Molarlar: İki Olgu Sunumu

Ömer EKİCİ

Eskişehir Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi, Eskişehir, Türkiye.

Amaç: İkinci molar dişlerin gömüklüğü yaygın değildir. Alt gömülü ikinci molar dişlerin gömülü kalma sıklığı %0.06-0.3 oranında rapor edilmiştir. Bu çalışmanın amacı, iki genç hastanın çift taraflı gömülü daimi ikinci molarlarını değerlendirmektir.

Olgu: 17 yaşında kadın ve 16 yaşında erkek hastanın çift taraflı gömülü alt ikinci molar dişleri vardı. Panoromik filmler her iki mandibular ikinci molar dişlerin, gömülü üçüncü molar dişlerin mesial konturunun altında olduğunu gösterdi. Çift taraflı olarak gömülü mandibular 3. molar dişlerin alınması planı uygulandı. Hastalar 12 ay takip edildi. Bir yıllık periyodun sonunda gömülü daimi ikinci molar dişlerin kendiliğinden sürdüğü gözlemlendi. Tedavi sonunda alınan panoromik filmler daimi ikinci molar dişlerin doğru eğimini, uygun interdigitasyonunu ve kök paralelliğini gösterdi.

Sonuç: Gömülü ikinci molar dişlerin tedavisi sıklıkla cerrahi tedavi, ortodontik tedavi ve cerrahi ve ortodontik tedavinin kombinasyonundan oluşan multidisipliner tedavi yaklaşımları gerektirir. En yaygın tedavi seçeneklerinden birisi ikinci molar dişin üzerinin açılması ve üçüncü molar dişin çekimidir.

Anahtar Kelimeler: Gömülü diş, mandibular ikinci molar, yirmi yaş diş

Bilateral Impacted Mandibular Second Molars Caused by Impacted Wisdom Teeth: Report of Two Cases

Ömer EKİCİ

Eskişehir Oral and Dental Health Hospital, Eskişehir, Turkey.

Objective: Impaction of the second permanent molars is not common. The incidence of impaction of the lower permanent second molar has been reported to be 0.06–0.3%. The aim of the present study was to evaluate bilateral impacted permanent second molars in two young patient.

Case: A 17 years old female and 16 years old male patient presented with bilateral impactions of the lower second molars. Panoramic radiographs revealed that both mandibular second molars were under the mesial contour of the impacted third molars. The treatment plan was for extraction of the bilateral impacted mandibular third molars. The patients were then followed over 12 months. At the end of 1-year follow-up period, spontaneous eruption of impacted permanent mandibular second molar teeth were observed. Posttreatment panoramic radiographs show the corrected inclination of the mandibular second molars with proper inter-digitation and root parallelism.

Conclusion: Treatment of the impacted permanent second molar often requires a multidisciplinary treatment approach: Surgical treatment, orthodontic treatment, and combined surgical and orthodontic treatment. One of the most common treatment solution is surgical exposure of the second molar and extraction of the third molar.

Keywords: Impacted tooth, mandibular second molar, wisdom tooth

[PS-028]

Kissing Molars: Bir Olgu Sunumu

Ömer EKİCİ

Eskişehir Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi, Eskişehir, Türkiye.

Amaç: Kissing molars nadir görülen bir fenomendir ve etiyolojisi bilinmemektedir. Kissing molars daimi mandibular ikinci, üçüncü ve nadiren dördüncü molar dişlerin oklüzal yüzeyleriyle temasını ifade eder. Bu çalışma, mandibular üçüncü ve dördüncü supernumerer molar arasında kissing molarsı sunmayı amaçlamaktadır.

Olgu: 21 yaşında kadın hasta, sol angulus mandibulanın alt tarafında şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Ortodontomografi, mandibular üçüncü ve dördüncü supernumerer molar arasında kissing molarsı ortaya koydu. Biz kissing molarsı cerrahi olarak lokal anestezi altında çıkardık. Ameliyat sonrasında şişme kademeli olarak azaldı. Ameliyattan on gün sonra süturlar alındı. İyileşme periyodu sorunsuz geçti. Kissing molarsın cerrahi olarak çıkarılmasından sonra inferior alveoler sinirde anestezi /parestezi yada enfeksiyon bulgusu yoktu.

Sonuç: Kissing molars dişlerin bir başka gömülü kalma türüdür ve bu durum henüz tam olarak açıklanamamıştır. Kissing molars ağrı, şişme, perikoronit, kistik değişiklikler gibi bazı komplikasyonlara neden olur. Bu çalışmada tedavi seçeneğimiz kissing molarsın cerrahi olarak çıkarılmasını öneren literatür ile uyumludur.

Anahtar Kelimeler: Kissing molars, gömülü diş, molar diş

Kissing Molars: A Case Report

Ömer EKİCİ

Eskişehir Oral and Dental Health Hospital, Eskişehir, Turkey.

Objective: Kissing molars is a rare phenomenon and aetiology remains unknown. Kissing molars refers to contacting occlusal surfaces of impacted permanent mandibular second, third, and, very rarely, fourth molars. This aim of study is to present kissing molars between mandibular third and fourth supernumerary molars.

Case: A 21 years old, female patient referred to our clinic with a complaint of swelling at the left lower side of the angulus mandibula. An ortopantomography revealed impacted kissing molars between mandibular third and fourth supernumerary molars. We surgically removed the kissing molars under local anaesthesia. Following the surgical operation, swelling decreased gradually. The sutures were removed ten days after the operations. Recovery period was uneventful. After surgical removal of the kissing molars, there were no signs of anesthesia/paresthesia in the inferior alveolar nerve or infection.

Conclusion: Kissing molars is a impaction type of teeth and this issue hasn't been well described yet. Kissing molarlar cause some complications, such as pain, swelling, pericoronitis, cystic changes. In this study, our treatment option is in agreement with the literature suggesting the surgical removal of kissing molars.

Keywords: Kissing molars, impacted tooth, molar tooth

[PS-029]

Nörofibromatozisli Hastada Büyük Piyojenik Granuloma Tedavisi

Ömer EKİCİ

Eskişehir Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi, Eskişehir, Türkiye.

Amaç: Piyojenik granüloma ağız boşluğunda görülen inflamatuvar hiperplazilerden biridir. Nörofibromatozis genellikle deride, sinir sisteminde ve gözlerde görülen otozomal dominant kalıtsal bir hastalıktır. Bu çalışmada nörofibromatozisi olan bir kadın hastada posterior mandibulada gingiva üzerinde olağandışı büyük boyutta piyojenik granüloma olgusu sunulmuştur.

Olgu: 30 yaşında bayan hasta 10 aydan beri sağ posterior mandibulada geniş bir ülserleşmiş kitle ile kliniğimize başvurdu. Ağız içi muayenede 44, 45 ve 46 dişlerin yanak tarafında ve diş etinde yaklaşık 4 × 2.5 cm boyutlarında düzensiz, sertleşmiş, aşırı büyüme gösteren kitle görüldü. Bu ayrık lobüler büyüme 44 ve 45 numaralı dişlerin kordonunun neredeyse üçte ikisini kaplıyordu. Hasta kötü ağız hijyenine sahipti. Hasta yemek yeme ve diş fırçalama sırasında kanamadan şikayetçiydi. Panoromik radyografide hafif yüzeyel kemik rezorbsiyonu görüldü. Eksizyonel biyopsi yapıldı ve lezyon histopatolojik değerlendirme için gönderildi. Piyojenik granüloma tanısı histolojik olarak doğrulandı. Hasta 3 ay sonra tekrar çağırıldı ve son 2 yıldır düzenli olarak yapılan ziyaretlerde şimdiye kadar lezyonda nüks görülmedi.

Sonuç: Piyojenik granüloma diş etinin önemli reaktif hiperplastik lezyonlarından biridir. Piyojenik granülomanın tedavisi komple bir cerrahi eksizyonu gerektirir. Tamamlanmamış eksizyonlar, etyolojik faktörlerin kaldırılmaması bu lezyonların tekrarlamasına katkıda bulunur.

Anahtar Kelimeler: Piyojenik granüloma, Nörofibromatozis, Cerrahi eksizyon

Treatment of Large Piyogenic Granuloma in Patients with Neurofibromatosis

Ömer EKİCİ

Eskişehir Oral and Dental Health Hospital, Eskişehir, Turkey.

Objective: Pyogenic granuloma is one of the inflammatory hyperplasias seen in the oral cavity. Neurofibromatosis is an autosomal dominantly inherited disease, commonly manifested in the skin, nervous system and eyes. In this study, we present a case of pyogenic granuloma with unusually large size occurring on the posterior mandibular gingiva in a female patient with neurofibromatosis.

Case: A 30-year-old female patient presented to our clinic with a large ulcerated mass in right posterior mandible since 10 months. Intra oral examination revealed an irregular, sessile exuberant growth in respect to buccal aspect and interdental gingiva of 44, 45, and 46, measuring about 4×2.5 cms. This discrete lobular growth was covering almost two-third of crown of 44 and 45. The patient was in poor oral hygiene. Patient complained of bleeding while eating and brushing. Orthopantomogram revealed mild marginal bone loss. Excisional biopsy was done and the lesion was sent for histopathologic evaluation. A diagnosis of Pyogenic

granuloma was histologically confirmed. The patient was recalled after 3 months, and from then, with regular visits for the past 2 years and there was no recurrence of the lesion so far.

Conclusion: Pyogenic granuloma is one of the important reactive hyperplastic lesions of the gingiva. Treatment of pyogenic granuloma involves a complete surgical excision. Incomplete excisions, failure of removal of etiological factors contribute to the recurrence of these lesions.

Keywords: Pyogenic granuloma, Neurofibromatosis, Surgical excision

[PS-030]

Maksiller Sinüste Agresif Büyük Radiküler Kist: Bir Olgu Sunumu

Ömer EKİCİ¹, Ercan Kaya²

¹Eskişehir Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi, Eskişehir, Türkiye.

²Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kulak, Burun ve Boğaz Hastalıkları Anabilim Dalı, Eskişehir, Türkiye.

Amaç: Radiküler kist inflamatuvar orijinli en yaygın odontojenik kistik lezyondur. Genellikle yavaş büyür, nadiren büyük bir boyut kazanır ve çevredeki dokuların yıkımına neden olur. Bu çalışmanın amacı sağ maksiller sinüs tutulumu gösteren, geniş, olağan dışı agresif radiküler kist vakası sunmaktır.

Olgu: 43 yaşındaki bayan hasta yanak bölgesinde şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. İntraoral klinik muayene birinci premolardan üçüncü molarlara doğru sağ maksiller bukkal bölgede oval bir şişlik olduğunu gösterdi. Hastanın panoramik filminde maxiller sinüs ile ilişkili olarak yaklaşık 6 cm x 5 cm büyüklüğünde oval şekilli büyük periapikal radyolusent alan görüldü. Lezyonun genel anestezi altında cerrahi enükleasyon ve küretajına karar verildi. 26, 27 ve 28 nolu dişlerin çekimi ve bukkosulkuler yaklaşım ile lezyonun enükleasyonu gerçekleştirildi. Histopatoloji raporu ile infekte radiküler kist tanısını doğruladı. Cerrahi sonrası dönem sorunsuzdu. Ameliyattan 9 ay sonra panoramik film kistik kavitenin büyüklüğünde belirgin azalma olduğunu gösterdi, tam bir kemik iyileşmesi 1 yıl sonra elde edildi.

Sonuç: Radiküler kistler muhtemelen çenelerin şişmesinin en yaygın nedenidir ve hastalar genellikle yavaşça oluşan şişliklerden şikayet eder. Bazı durumlarda kist neredeyse tüm sinüsü içine alacak şekilde büyüyebilir. Doğru tanı koymak ve uygun tedavi yaklaşımını belirlemek için klinik, radyolojik ve histolojik verilerin dikkatle incelenmesi hayati önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Radiküler kist, enükleasyon, maksiller sinüs

Aggressive Large Radicular Cyst in the Maxillary Sinus: A Case Report

Ömer EKİCİ¹, Ercan Kaya²

¹Eskişehir Oral and Dental Health Hospital, Eskişehir, Turkey.

²Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Medicine, Department of Otolaryngology, Eskişehir, Turkey.

Objective: Radicular cyst is the most common odontogenic cystic lesion of inflammatory origin. It usually grows slowly, rarely attains a large size and causes destruction of the surrounding structures. The aim of this study was to present a case of large, unusual aggressive radicular cyst invading right maxillary sinus.

Case: A 43 years old female patient reported to our clinic with a chief complaint of swelling in buccal region. Intraoral clinical examination revealed an oval swelling located largely over right maxiller buccal region from first premolar to third molar. The panoramic radiograph of the patient showed oval shape large periapical radiolucency about 6.5 cm × 5.5 cm associated with maxiller sinus. It was decided to surgically enucleate and curettage the lesion under general anesthesia. Enucleation of the lesion along with extraction of 26, 27 and 28 was performed through the buccalsulcular approach. The histopathology report confirmed the diagnosis of an infected radicular cyst. Postsurgical period was uneventful. An 9 months postoperative panoramic radiograph showed substantial reduction in the size of the cystic cavity, a complete bone healing was obtained after 1 year.

Conclusion: Radicular cysts are probably the most common cause of swelling of the jaws and patients usually complain of slowly enlarging swellings. In some cases the cyst may enlarge that it may encroach on almost the entire sinus. A careful examination of clinical, radiological and histological data is vital to make the correct diagnosis and decide the proper management approach.

Keywords: Radicular cyst, enucleation, maxillary sinus

[PS-031]

Maksilla'da Gömülü Mesiodensle İlişkili Dentigeröz Kist: Bir Olgu Sunumu

Ömer EKİCİ

Eskişehir Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi, Eskişehir, Türkiye

Amaç: Supernumerer diş yada mesiodens ile ilişkili dentigeröz kist nadirdir. Bu çalışma 46 yaşında bir erkekte mesiodens ile birlikte görülen nadir bir dentigeröz kist vakasını bildirmektedir.

Olgu: 46 yaşında erkek hasta maksilla ön vestibül bölgede 6 aydır süren ağrılı şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Sert damakta şişlik yoktu. Ortopantomografide anterior maksillada radyolüsent bir lezyon ve yatay yönde yatan bir supernumerer diş gözlemlendi. Bitişigindeki daimi dişlerde kök rezorbsiyonu yoktu. Kist lokal anestezi altında supernumerer diş ile birlikte enükle edildi. Histopatolojik inceleme mesiodens ile ilişkili dentigeröz kist teşhisini doğruladı. Hasta bir yıldan beri takip altında olup hiçbir komplikasyon gözlenmemiştir.

Sonuç: Mesiodenslerin varlığı, dentigeröz kist oluşmasının yanı sıra kalıcı dişlerde sürme gecikmesi, retansiyon, relaps, kök rezorpsiyonu ve diastemaya neden olur. Erken teşhis ve tedavi mesiodensle ilişkili komplikasyonları azaltabilir.

Anahtar Kelimeler: Dentigeröz kist, mesiodens, supernumerer diş

Dentigerous Cyst Associated with Impacted Mesiodens in Maxilla: A Case Report

Ömer EKİCİ

Eskişehir Oral and Dental Health Hospital, Eskişehir, Turkey.

Objective: Dentigerous cyst associated with supernumerary tooth or mesiodens is rare. This study reports a rare case of dentigerous cyst in association with mesiodens in a 46 years male.

Case: A 46 years old male patient came to our department with a chief complaint of painful swelling in the anterior maxillary vestibular region for 6 months. There was no swelling in the hard palate. A orthopantomograph revealed a radiolucent lesion in the anterior maxilla and a supernumerary tooth lying horizontall. There was no evidence of resorption of the roots of the associated permanent teeth. The cyst was enucleated along with the supernumerary tooth under local anesthesia. Histopathological examination confirmed the diagnosis of dentigerous cyst associated with an impacted mesiodens. The patient is under follow up since a year and no complications are observed.

Conclusion: The presence of mesiodens causes complications such as delayed eruption of permanent teeth, retention, relapse, root resorption and diastema as well as formation of dentigerous cyst. Early diagnosis and treatment can reduce impacted mesiodens associated complications.

Keywords: Dentigerous cyst, mesiodens, supernumerary tooth

[PS-032]

Gömülü Mandibular 1. Molar Dişler: İki Olgu Sunumu

Ömer EKİCİ

Eskişehir Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi, Eskişehir, Türkiye.

Amaç: Daimi 1. molar dişlerin gömüklüğü nadirdir, özellikle mandibular 1. molar dişlerde bu oran %0.01'den daha azdır. Bu çalışmanın amacı iki mandibular gömülü 1. molar diş vakası sunmaktır.

Olgu: 16 ve 42 yaşlarında iki erkek hasta gömülü mandibular 1. molar dişler için kliniğimize yönlendirildi. İki vakada da panoromik filmler mandibular 1. molar dişlerin derince gömülü olduğunu gösterdi. Lokal anestezi altında cerrahi işlemler yapıldı. Mandibular 1. molar dişler mukoperiosteal vestibüler flap kullanılarak çıkartıldı. Süturlar 10 gün sonra alındı. Cerrahi işlemden sonraki 10. günde hastalarda çene bölgesinde ağrı, his kaybı ve enfeksiyon şikayeti olmadı. İşlemden sonraki 6. ayda alınan panoromik filmler cerrahi bölgesinde kemik iyileşmesini ve yenilenmesini gösterdi. Cerrahiden sonra bir yıl boyunca hastalar klinik ve radyolojik olarak takip edildi.

Sonuç: Birinci molar gömüklükleri nadirdir ve literatürde çok az vaka rapor edilmiştir. Gömülü 1. molar dişlerin yönetimi cerrahi ve ortodontik yaklaşımları içerir. Gömülü kalıcı 1. molar dişin eğer sürme ihtimali yoksa ve bitişigindeki dişte patolojik kök rezorbsiyonuna sebep olarsa cerrahi olarak alınması gerekir.

Anahtar Kelimeler: Gömülü diş, mandibular 1. molar, cerrahi çekim

Impacted Mandibular First Molar Teeth: Report of Two Cases

Ömer EKİCİ

Eskişehir Oral and Dental Health Hospital, Eskişehir, Turkey.

Objective: First permanent molar impaction is rare, especially prevalence rates of mandibular first molar than less 0.01%. The aim of this study was to present two cases of impacted mandibular first molar tooth.

Case: Two male patients, aged 16 and 42 years, were referred to our clinic for impacted mandibular first molar tooth. Panoramic radiographs showed that the mandibular first molars were deeply impacted in both cases. Surgical interventions were performed under local anesthesia. The mandibular first molar teeth were extracted using a mucoperiosteal vestibular flap. The sutures were removed 10 days later. On the tenth day after the intervention, the patients did not complain of pain, paresthesia or anesthesia and infection in the region of the chin. Six months after the intervention, panoramic radiographs showed bone healing and regeneration in the surgical site. The patients were clinically and radiologically monitored during the year after the surgery.

Conclusion: First molar impactions are rare and very few cases have been reported in the literature. The management of impacted first molars includes surgical and orthodontical approaches. Surgical removal of the impacted permanent first molar is indicated where there is no hope for its eruption and when it causes pathological root resorption of the adjacent tooth.

Keywords: Impacted tooth, mandibular first molar, surgical extraction

[PS-033]

Travma sonucu kaybedilen santral diş bölgesinin restorasyonu ve estetik sonuçları

Cevat Tuğrul Turgut¹, Melis Mutlu², Mehmet Yaltırık¹, Betül Tuncelli²

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Kupon Köprü Protezi Anabilim Dalı

Amaç: Travma sonucu kaybedilen santral diş bölgesinin restorasyonu ve estetik sonuçlarını göstermek

Olgu: Dental implantlar; diş eksikliklerinde diğer alternatiflere göre daha doğal görüntü sunması, stabil oluşu, herhangi bir komşu diş yapısını içermemesi ve problemin başka tedavi seçeneklerine göre uzun süreli olarak çözüme kavuşturulması özellikleriyle tercih edilmektedir. Eksik diş bölgesindeki kemik dokusunu uyarmasıyla diş görünüşte değişimle sonuçlanan kemik kaybının önüne geçmekte ve çene bölgesi dokuların sağlığının korunmasına yardımcı olmaktadır. Fonksiyonu ve estetiği de desteklemektedir. Diş hekimliğinde rutin olarak 1970'li yıllardan beri uygulanmakta olan implantlar yüksek başarı oranı, konservatif/minimal invaziv yaklaşımlara olanak tanınmasıyla da günümüzde daha tercih edilen tedavi şekli olarak görülmeye başlamıştır. Travma, periodontal problem, çürük veya daha önceden yapılmış dental tedavilerin başarısızlığı sonucu karşımıza çıkan tek diş eksiklikleri günümüzde geleneksel diş destekli köprü protezleri veya implant destekli kupon protezleri ile rehabilite edilmektedir. Estetik ihtiyaçların her geçen gün daha öne çıktığı bu dönemde ön bölgedeki eksikliklerde boşluğa komşu ve olası sağlıklı iki dişin preparasyona dahil edilmemesi gibi kritik avantajı ile implant destekli tek kupon protezlerin istenen tedavi olmasını beraberinde getirmiştir. Biz de daha önceden üst çene ön bölgesinden travma almış, erken dönemde kök kanal tedavisi sonrası kupon protezi ile rehabilite edilmiş hastamıza İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda; dişeti çekilmesi, mukoza devamlılığının kaybolması ve estetik ihtiyacı karşılayamaması üzerine İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Kupon Köprü Protezi Anabilim Dalı konsültasyonu ile çekim sonrasında bölgenin yeniden restorasyonu ile TRI (Swiss ®) implant uygulaması, protetik olarak yüklenmesini ve estetik sonucu paylaşmak istedik

Anahtar Kelimeler: Estetik, İmplant, Tek Diş Eksikliği

The restoration and aesthetical outcomes of loss central tooth area caused by trauma

Cevat Tuğrul Turgut¹, Melis Mutlu², Mehmet Yaltırık¹, Betül Tuncelli²

¹Istanbul University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department

²Istanbul University Faculty of Dentistry Crown Bridge Prosthetics Department

Objective: Showing The Restoration and Aesthetical Outcomes of loss central tooth area caused by trauma

Case: Dental implants provide several advantages over other tooth replacement options. They are preferred for functioning and appearance like a natural tooth, high stability and replacing single tooth without sacrificing the health of neighboring teeth and also solving the problem long. Dental implants integrate with jawbone, helping to keep the bone healthy and intact and prevent changing the appearance of smile and face by stimulating bone issue. They support function and aesthetic. Implants that have been used since 1970 in dentistry, with high survival and success rate and enabling minimal invasiv/preventive approach, nowadays become mostly preferred treatment figure. One tooth deficiencies that confrontation to us cause of the result of trauma, periodontal problems, decays or failiture of treatments done before etc are rehabilitated by a tooth-supported fixed bridge, requires that adjacent teeth be ground down to support the cemented bridge or implant. Eliminating grinding away or damaging healthy, adjacent teeth, which will be attached to, and used to support, the bridge by aesthetical needs choosen treatment plan become implants with critical advantage. We want to share loading TRI(Swiss) implant system with restoring area right after extraction in Istanbul University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department for reason of gum removal, the broken mucosal continue and aesthetical fail because of early endodontic treatment and crown prosthesis right after trauma to maxillar anterior side, aesthetical outcome and prosthetic load subsequently consultation with Istanbul University Faculty of Dentistry Crown Bridge Prosthetics Department

Keywords: Aesthetic, Implant, Single Tooth Loss

[PS-034]

Çocuklarda Gömülü Mandibular 2. Premolarla İlişkili Dentigeröz Kistlerin Dekompresyonu: İki Olgu Sunumu

Ömür DERECİ, Ömer EKİCİ

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana bilim Dalı, Eskişehir

Amaç: Bu çalışmanın amacı, iki pediatrik hastada gömülü mandibuler ikinci premolarla ilişkili büyük dentigeröz kistin dekompresyonunun başarısını açıklamaktır.

Olgu: 9 yaşında bir erkek çocuğu ve 8 yaşındaki bir kız çocuğu mandibulada hacim artışı şikayeti ile kliniğimize sevk edildi. İlk hasta mandibulanın sol tarafında 35 numaralı diş ile ilişkili geniş bir kistik lezyondan etkilenmişti. İkinci olguda 45 numaralı diş ile ilişkili sağ mandibulada kistik lezyon gelişmişti. İlk olarak ikinci süt molarlar lokal anestezi altında çıkarıldı. Histopatolojik inceleme için kist duvarından insizyonel biopsi alındı. Her iki hastada kist kavitesi içine yerleştirilen steril plastik tüp ile yapılan dekompresyon yöntemi ile tedavi edildi. Panoramik radyografiler kist büyüklüğünün kademeli olarak azaldığını gösterdi ve dekompresyon süresince kistin kenarında kemik yapımı başladı. 1 yıllık takip süresinin sonunda kemik yoğunluğu arttı ve gömülü ikinci premolar dişlerin spontan erüpsiyonu gözlemlendi.

Sonuç: Çocuklarda kemiğin rejenerasyon kapasitesi yetişkinlerden daha fazladır ve apeksi açık dişler büyük sürme potansiyeline sahiptir. Bu yüzden dekompresyon çocuklarda gömülü dişlerin sürmesine izin veren kesin bir tedavi olarak tavsiye edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Dekompresyon, dentigeröz kist, mandibular ikinci premolar diş

Decompression of Dentigerous Cyst Associated with an Impacted Mandibular Second Premolar in Children: Report of Two Cases

Ömür DERECİ, Ömer EKİCİ

Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Eskişehir.

Objective: The aim of this study is to describe the successful of decompression of a large dentigerous cyst associated with an impacted mandibular second premolar in two pediatric patients.

Case: Two patients, a boy aged 9 years and a girl aged 8 years, were referred to our clinic with chief complaint of volume augmentation at the mandible. First patient was affected by a large cystic lesion at the left side of the mandible associated with tooth 35. For second case, cystic lesion arose in the right mandible associated with tooth 45. Firstly, The second deciduous molars were extracted under local anesthesia. An incisional biopsy was obtained from the cyst wall for histopathologic examination. Both patients were treated with decompression method in which a sterile plastic tube was inserted inside the cystic cavity. Panoramic radiographs showed that the size of the cyst decreased gradually and bone started to develop at the edge of the cyst during the decompression period. At the end of 1-year follow-up period, the bone density increased over time and spontaneous eruption of impacted second premolar teeth were observed.

Conclusion: The capacity to regenerate bone is greater among children than among adults and teeth with open apices have great eruptive potential. Thus, decompression can be advisable as definitive treatment to allow the eruption of the impacted tooth involved in children.

Keywords: Decompression, dentigerous cyst, mandibular second premolar tooth

[PS-035]

Supernumerer Dişlerin Neden Olduğu Bilateral Gömülü Maksiller Santral Kesiciler: Bir Olgu Sunumu

Ömer EKİCİ

Eskişehir Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi, Eskişehir, Türkiye

Amaç: Maksiller santral kesicilerin gömüklüğü nadirdir ve sıklığı % 0,06 ile % 0,2 arasındadır. Supernumerer dişler ve odontomalar en sık rastlanan nedenlerdir. Supernumerer dişler sürme yolunu direkt kapatarak daimi kesici dişlerin gömülü kalmasına neden olmaktadır. Bu çalışmanın amacı pediatrik bir hastada gömülü supernumerer dişlerin neden olduğu çift taraflı gömülü maksiller kesici dişleri değerlendirmektir.

Olgu: 9 yaşındaki bir hasta maksiller santral kesici dişlerin eksikliği şikâyetiyle kliniğimize yönlendirildi. Tıbbi özgeçmişine göre çocuk fiziksel olarak sağlıklıydı ve diş travması öyküsü yoktu. Ağız içi muayene daimi maksiller santral dişlerin olmadığını gösterdi. Panoramik radyografi iki gömülü supernumerer dişin maksiller santral kesici dişlerin sürme yolunda bulunması nedeniyle iki maksiller santral kesici dişin gömülü olduğunu gösterdi. Gömülü supernumerer dişler cerrahi olarak çıkarıldı. Çıkarılan supernumerer dişler konik şekilli idi. Gömülü supernumerer dişlerin cerrahi olarak çıkartılmasından sonra gömülü maksiller kesici dişlerin spontan olarak erüpsiyonu görüldü. Tedavi sonrası radyografik incelemeler maksiller santral kesicilerin diş arkında normal pozisyonda olduğunu gösterdi. Sürmüş dişlerin dental arkta hizalanması için ortodontik tedaviye gerekli duyulmadı.

Sonuç: Supernumerer dişler komşu kalıcı dişlerin sürmesine engel olabilir. Bu yüzden supernumerer dişlerin erken teşhis edilmesi ve çıkarılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Gömülü diş, maksiller santral kesici diş, supernumerer diş

Bilaterally impacted Maxillary Central Incisors Caused by Supernumerary Teeth: A Case Report

Ömer EKİCİ

Eskişehir Oral and Dental Health Hospital, Eskişehir, Turkey.

Objective: Maxillary central incisor impaction is uncommon, with frequency of 0.06 to 0.2%. Supernumerary teeth and odontomas are the most common cause. Supernumerary teeth cause impaction of permanent incisors due to a direct obstruction for the eruption. The aim of present study is to evaluate the bilateral impacted maxillary incisors caused by impacted supernumerary teeth in a pediatric patient.

Case: A 9-year-old male patient was referred to our clinic with the chief complaint of a missing maxillary central incisors. According to the medical history, the child was physically healthy and had no history of dental trauma. The intraoral examination showed absence of the permanent maxillary central incisors. The panoramic radiograph demonstrated both maxillary central incisors were impacted due to the presence of two impacted supernumerary teeth located in their eruption path. The impacted supernumerary teeth were surgically removed. The extracted supernumerary teeth were conical in shape. Eruption of impacted maxillary incisors was revealed spontaneously after surgical removal of the supernumerary tooth. The post-treatment radiographs showed the maxillary central incisors were normal position in the dental arch. Orthodontic treatment is not necessary for achieve adequate alignment of the erupted teeth in the dental arch.

Conclusion: Supernumerary teeth may result in the noneruption of adjacent permanent incisors. Therefore early diagnosis of the presence and removal of supernumerary teeth is essential.

Keywords: , Impacted tooth, maxillary central incisor tooth, supernumerary tooth

[PS-036]

Alt Çene Posterior Bölgedeki Radiküler Kistin Konservatif Tedavisi

Mustafa Can Gürbüz, Fatih Özdemir, Harun Akbörk

Gaziantep Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Gaziantep

Amaç: Çene kistleri, odontojenik epitelden veya tamamen farklı bir embriyolojik kökenden kaynaklanabilirler. Genellikle asemptomatikler; ancak ağız içine akıntı, kötü tat, koku, ağrısız şişliklerle de karşılaşılabilir. Tedavi seçenekleri arasında basit drenaj, marsupiyalizasyon, küretaj, enükleasyon, marjinal veya segmenter rezeksiyon gösterilmektedir. En sık karşılaşılan radiküler kisttir. Radiküler kistler genelde pulpa enfeksiyonu ve ardından nekrozuna bağlı olarak oluşan kistlerdir.

Olgu: Kliniğimize başvuran 6 yaşındaki erkek hastanın sağ alt çene posterior bölgesinde yüzeysel çevredeki mukozayla aynı görünümde, ponksiyonda kistik sıvı aspire edilen asemptomatik şişlik görüldü. Radyolojik muayenede 84 ve 85 numaralı süt dişlerinde derin çürük ve bu dişlerin kökleri çevresinde iyi sınırlı radyolüsent kistik lezyon görüldü. Hastanın 84 ve 85 numaralı dişleri çekilerek dekompresyon(basit drenaj) yöntemiyle kistik lezyonun tedavisine karar verilmiştir. Hasta 3 ay boyunca ilgili bölgede serum fizyolojikle yıkama yapmıştır. Histopatolojik inceleme sonucu radiküler kist olarak gelmiştir. Hasta sık aralıklarla kontrol edilmiş, toplam tedavi 3 ay sürmüştür. Hastanın 1. 3. ve 6. ayda kontrol röntgenleri alınmıştır. İlgili bölgedeki kistik lezyonun iyileştiği, daimi 44, 45 numaralı dişlerin sürme yolunda ilerlediği görülmüştür. Tedavi başlangıcından 15 ay sonra 44 numaralı diş, 21 ay sonra 45 numaralı diş sürmüştür.

Sonuç: Radiküler kistlerin tedavisinde konservatif bir yol olan dekompresyon yöntemi başarılı bir tedavi yöntemi olup hastaların sıkı takibi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Dekompresyon, Radiküler Kist, Basit Drenaj

Conservative Treatment of a Radicular Cyst in The Mandible

Mustafa Can Gürbüz, Fatih Özdemir, Harun Akbörk

Gaziantep University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Gaziantep

Objective: Jaw cysts can originate from odontogenic epithelium or from an entirely different embryological origin. It is usually asymptomatic, but it can also occur with discharge into the mouth, bad taste, smell, painless swelling. Treatment options include simple drainage, marsupialization, curettage, enucleation, marginal or segmental resection. The most common is radicular cysts. Radical cysts are usually caused by pulp infection followed by necrosis.

Case: A 6-year-old male patient admitted to our clinic had asymptomatic swelling in the posterior region of the right lower jaw with the same appearance as the surrounding mucosa and aspirated cystic fluid. Radiological examination revealed deep cavities in the teeth 84 and 85, and a well-defined radiolucent cystic lesion around the roots of these teeth. The patient's 84 and 85 teeth were extracted and the cystic lesion was decided to be treated by decompression (simple drainage) method. The patient washes with the physiological saline solution for 3 months. Histopathological examination revealed a radicular cyst. The patient was checked at frequent intervals and the total treatment lasted 3 months. Control rontgens were taken at the 1st, 3rd and 6th months. The cystic lesion was recovering. The permanent teeth (44 and 45) were erupting on their way. After 15 months from the start of treatment, tooth number 44 is erupted, and after 21 months tooth number 45 is erupted.

Conclusion: Decompression, a conservative method of treatment of radicular cysts, is a successful treatment modality and it is important for patients to follow closely.

Keywords: Decompression, Radicular Cyst, Simple Drainage

[PS-037]

Nigella Sativa'nın Periferik Sinir İyileşmesi Üzerine Olan Etkisi

Halil İbrahim Evmek¹, Nergiz Yılmaz², Enes Özkan³, Mehmet Emin Önger⁴

¹Bolu Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

²İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Oral ve Maksillofasial Anabilim Dalı

³Bafra Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

⁴Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı *Nigella Sativa* (NS) özütünün periferik sinir iyileşmesi üzerine olan etkisinin araştırılmasıdır.

Gereç-Yöntem: Çalışmada 36 adet erkek Wistar cinsi albino ratlar kullanıldı. Ratlar randomize bir şekilde 6 ana gruba ayrıldı: lokal kontrol, sistemik kontrol, lokal Sham, sistemik Sham, lokal NS ve sistemik NS. Tüm gruplardaki hayvanların sağ siyatik sinirleri açığa çıkartıldı. Sham ve NS gruplarındaki ratların siyatik sinirlerine 50 newton kuvvetle 3 sn süresince ezilme tarzı sinir hasarı oluşturuldu, kontrol grubunda hasar oluşturulmadan yara yeri kapatıldı. Lokal kontrol ve lokal sham gruplarına 1 ml serum fizyolojik açığa çıkarılan sinir üzerine intraoperatif tek doz, sistemik kontrol ve sham gruplarında ise yara yeri kapatıldıktan sonra 21 gün boyunca günde bir kez gavajla uygulandı. Deney gruplarında ise 400 mg/kg NS, lokal gruplarda açığa çıkarılan sinir üzerine intraoperatif tek doz, sistemik gruplarda ise yara yeri kapatıldıktan sonra 21 gün boyunca günde bir kez gavajla uygulandı. Postoperatif 90 gün sonra ratlara yürüme analizi ve EMG testleri uygulandı ve ratlar sakrifiye edildi. Sakrifikasyon aşamasından sonra siyatik sinirden örnekler alınıp stereolojik inceleme yapıldı.

Bulgular: Histolojik ve elektrofizyolojik incelemeler sonucunda lokal NS uygulamasının akson alanı, miyelinli akson sayısı, miyelin kılıf kalınlığı, amplitüt ve latans değerleri açısından sinir rejenerasyonunu istatistiksel olarak anlamlı derecede artırdığı gözlemlendi ($p<0,05$).

Sonuç: Lokal NS uygulaması ezilme tarzında hasar alan siyatik sinirlerde rejenerasyonu artırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Antioksidan, Nigella sativa, Sinir rejenerasyonu, Periferik

The Effect Of Nigella Sativa On Peripheral Nerve Regeneration

Halil İbrahim Evmek¹, Nergiz Yılmaz², Enes Özkan³, Mehmet Emin Önger⁴

¹Bolu Oral and Dental Health Hospital

²İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

³Bafra Oral and Dental Health Hospital

⁴Ondokuz Mayıs University Faculty of Medicine Department of Histology and Embryology

Objective: The purpose of this study was to investigate the effects of *Nigella sativa* (NS) extract on peripheral nerve regeneration.

Materials-Methods: 36 male Wistar albino rats were used in the experiment. All animals were randomly divided into six main groups: local control, systemic control, local sham, systemic sham, local NS, systemic NS. Right sciatic nerves of rats were exposed in all groups. In sham and NS groups, crush injury was created with constant pressure of 50 newton during 3 seconds while in control groups no injury was created. In local control and local sham groups, 1 ml saline solution was applied on the exposed nerve. In systemic control and systemic sham groups, the wounds were closed primarily and 1 ml saline solution was given with intragastric intubation during 21 days (once a day) after operation. 400 mg/kg NS was placed on the exposed nerve intraoperatively once in local NS groups. In systemic NS group, the wounds were closed primarily and 400 mg/kg NS was given with intragastric intubation during 21 days (once a day) after operation. At postoperative 90th day, EMG and SFI investigation were performed to rats. Then the rats were sacrificed and samples were collected from sciatic nerves of the rats and investigated stereologically.

Results: It was observed that local NS administration is enhance nerve regeneration statistically about number of myelinated axons, axon area, myelin sheath thickness, values of amplitudes and latency ($p<0.05$).

Conclusion: Local NS application increases regeneration of sciatic nerves damaged by crush injury

Keywords: Antioxidant, Nerve Regeneration, Nigella sativa, Peripheral

[PS-038]

Oral Mukosel: Bir Olgu Sunumu ve Literatür İncelemesi

Ömer EKİCİ

Eskişehir Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi, Eskişehir, Türkiye.

Amaç: Mukosel, mukus birikimine bağlı olarak küçük tükrük bezlerinin değişmesiyle sonuçlanan oral mukozanın yaygın bir lezyonudur. Mukosel ekstrasvazasyon veya retansiyon olmak üzere iki şekilde sınıflandırılır. Ekstrasvazasyon mukoselinin en yaygın görüldüğü yer alt dudaktır ve çoğunlukla travma veya dudak ısırma alışkanlığından kaynaklanmaktadır. Mukoseller herkeste görülmesine rağmen çoğunlukla genç erkeklerde ortaya çıkar. Bu çalışma 20 yaşındaki bir hastada bir mukosel olgusunun başarılı bir şekilde tedavisini anlatmaktadır.

Olgu: 20 yaşında bir erkek hasta kliniğimize 2 aydan beri sol alt dudağındaki şişlik şikayeti ile geldi. Şişme başlangıçta küçüktü ve yavaş yavaş büyüklüğünü arttırdı. Ağız içi muayenede alt dudakta 1x1.5 cm çapında kabaca oval şekilde iyi sınırlı bir şişme görüldü. Üzerindeki yüzey pürüzsüzdü ve şişlik mavi renkte görünüyordu. Çevresindeki mukoza normaldi. Palpasyonda yumuşak, fluktuan ve alttaki dokuya fiks idi. Lezyon cerrahi olarak eksize edildi ve histopatolojik inceleme için gönderildi. Histopatolojik bulgu "Ekstrasvazasyon tipi Mukosel" olarak bildirildi. Süturlar 7 gün sonra alındı. Altı aylık takip süresince nüks gözlenmedi.

Sonuç: Mukoselin tedavisi, ilgili bezin cerrahi eksizyon ile çıkarılmasını içerir. Diğer tedavi seçenekleri arasında CO2 lazer ablasyon, kriyoterapi, lezyon içi kortikosteroid enjeksiyonu, mikro marsupyalizasyon, marsupyalizasyon ve elektrokoter uygulaması sayılabilir. Cerrahi eksizyon, en az nüks oranı ve iyi prognoz ile uygun bir tedavi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Mukosel, ekstrasvazasyon kisti, küçük tükrük bezi

Oral Mukocele: A Case Report and Review of the Literature

Ömer EKİCİ

Eskişehir Oral and Dental Health Hospital, Eskişehir, Turkey.

Objective: Mucocoele is a common lesion of the oral mucosa that results from an alteration of minor salivary glands due to a mucous accumulation. They are classified as extravasation or retention type. The most common location of the extravasation mucocoele is the lower lip, mostly due to trauma or lip biting habit. Mucocoeles can affect the general population, but most commonly young males. This study highlights the successful management of a case of mucocoele in a 20 years old patient.

Case: A 20 years old male patient came to the our clinic with the chief complaint of swelling in the left lower lip since 2 months. The swelling was initially small and slowly increased its size. Intraoral examination of lower lip revealed a well defined swelling, oval in shape, roughly 1x1.5 cm in diameter. Overlying surface appeared to be smooth and swelling appears blue in colour. Surrounding mucosa appeared normal. On palpation, it was soft, fluctuant and fixed to underlying tissue. Lesion was surgically excised and sent for histopathological investigation. The histopathological finding revealed "Extravasation type of Mucocoele". The sutures were removed after 7 days. No recurrence was observed at 6 months follow-up examinations.

Conclusion: Treatment of mucocoele includes surgical excision with removal of the associated gland. Other treatment options include CO2 laser ablation, cryosurgery, intralesional corticosteroid injection, micro marsupialization, marsupialization and electrocautery. Surgical excision is an appropriate treatment modality with least recurrence rate and good prognosis.

Keywords: Mucocoele, extravasation cyst, minor salivary gland

[PS-039]

Ginkgo Biloba (Mabet Ağacı)'nın Sinir Rejenerasyonu Üzerine Etkisinin DeneySEL Olarak İncelenmesi

Halil İbrahim Evmek¹, Nergiz Yılmaz², Enes Özkan³, Mehmet Emin Önger⁴

¹Bolu Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

²İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Oral ve Maksillofasiyal Anabilim Dalı

³Bafra Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

⁴Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı

Amaç: Bu çalışmayla güçlü bir antioksidan olduğu bilinen *Ginkgo biloba* (GB) ekstresinin periferik sinir rejenerasyonu üzerine olan etkilerinin araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışmada 36 adet erkek Wistar cinsi albino ratlar kullanıldı. Ratlar randomize bir şekilde 6 ana gruba ayrıldı: lokal kontrol, sistemik kontrol, lokal Sham, sistemik Sham, lokal GB ve sistemik GB. Tüm gruplardaki hayvanların sağ siyatik sinirleri açığa çıkartıldı. Sham ve GB gruplarındaki ratların siyatik sinirlerine 50 newton kuvvetle 3 sn süresince ezilme tarzı sinir hasarı oluşturuldu, kontrol grubunda hasar oluşturulmadan yara yeri kapatıldı. Lokal kontrol ve lokal sham gruplarına 1 ml serum fizyolojik açığa çıkarılan sinir üzerine intraoperatif tek doz, sistemik kontrol ve sham gruplarında ise yara yeri kapatıldıktan sonra 21 gün boyunca günde bir kez gavajla uygulandı. Deney gruplarında ise 100 mg/kg GB, lokal gruplarda açığa çıkarılan sinir üzerine intraoperatif tek doz, sistemik gruplarda ise yara yeri kapatıldıktan sonra 21 gün boyunca günde bir kez gavajla uygulandı. Postoperatif 90 gün sonra ratlara yürüme analizi ve EMG testleri uygulandı ve ratlar sakrifiye edildi. Sakrifiye aşamasından sonra siyatik sinirden örnekler alınıp stereolojik inceleme yapıldı.

Bulgular: Lokal GB uygulamasının miyelinli akson sayısı ve latans değerleri açısından sinir rejenerasyonunu istatistiksel olarak anlamlı derecede artırdığı gözlenmiştir ($p<0,05$).

Sonuç: Lokal GB uygulaması siyatik sinir iyileşmesini artırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Antioksidan, *Ginkgo biloba*, Sinir rejenerasyonu

The Experimental Investigation of The Effects of Ginkgo Biloba on Nerve Regeneration

Halil İbrahim Evmek¹, Nergiz Yılmaz², Enes Özkan³, Mehmet Emin Önger⁴

¹Bolu Oral and Dental Health Hospital

²İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

³Bafra Oral and Dental Health Hospital

⁴Ondokuz Mayıs University Faculty of Medicine Department of Histology and Embryology

Objective: This study aimed to investigate the effects of *Ginkgo biloba* (GB) extract which are known powerful antioxidant on peripheral nerve regeneration.

Materials-Methods: 36 male Wistar albino rats were used in the experiment. All animals were randomly divided into six main groups: local control, systemic control, local sham, systemic sham, local GB, systemic GB. Right sciatic nerves of rats were exposed in all groups. In sham and GB groups, crush injury was created with constant pressure of 50 newton during 3 seconds while in control groups no injury was created. In local control and local sham groups, 1 ml saline solution was applied on the exposed nerve. In systemic control and systemic sham groups, the wounds were closed primarily and 1 ml saline solution was given with intragastric intubation during 21 days (once a day) after operation. In local 100 mg/kg GB was placed on the exposed nerve intraoperatively once in local GB groups. In systemic GB group, 100 mg/kg GB was given with intragastric intubation during 21 days (once a day) after operation. At postoperative 90th day, EMG and SFI investigation were performed to rats. Then the rats were sacrificed and samples were collected from sciatic nerves of the rats and investigated stereologically.

Results: Local GB administration is enhance nerve regeneration statistically only about number of myelinated axons, values of latency ($p<0.05$). The effects of systemic administration of GB on sciatic nerve regeneration was not statistically significant.

Conclusion: Local GB administration increases sciatic nerve regeneration.

Keywords: Antioxidant, Ginkgo biloba, Nerve Regeneration

[PS-040]

Mikst Dentisyonda Maksiller Dentigeröz Kistin Konservatif Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

Ömer EKİCİ, Ömür DEREÇİ

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana bilim Dalı, Eskişehir

Amaç: Bu çalışmanın amacı, genç bir hastada gömülü maksiller kanin diş ile ilişkili büyük bir dentigeröz kistin konservatif cerrahi yönetiminin başarılı sonuçlarını açıklamaktır.

Olgu: On yaşında bir erkek çocuk maksillanın sağ tarafında büyük bir lezyon için kliniğimize yönlendirildi. Panoramik radyografide sağ üst derince gömülü kanini içine alan geniş bir radyolüsent alan görüldü. Lezyon sıvısının aspirasyonunda seröz ve kanlı bir sıvı görüldü. Hasta kist kavitesi içine steril bir plastik tüp yerleştirilerek yapılan dekompresyon metoduyla tedavi edildi. Süt kanin diş çekildi ve lokal anestezi altında kist içine bir steril plastik tüp yerleştirildi. Bölge 6 ay boyunca her gün salinle yıkandı. İnsizyonel biyopsi yapıldı ve dentigeröz kistin klinik tanısı histopatolojik olarak doğrulandı. Hasta takibi 30, 60, 120, 180, 270 ve 360 günlerde tamamlandı. Lezyon çapının radyografik azalması ve ilgili dişin sürmesi ilk 9 ayda gerçekleşti. Bir yıl sonra panoramik radyografi maksillanın sağ tarafındaki kistik lezyonun tamamen gerilediğini gösterdi.

Sonuç: Miks dentisyon dönemindeki bir adolesanda büyük dentigeröz kist için konservatif cerrahi yaklaşım tercih edilmelidir. Bu, yalnızca fonksiyon ve estetiği korumakla kalmaz aynı zamanda çocuğun diş kaybından kaynaklı psiko-sosyal travmadan etkilenmesini de önler.

Anahtar Kelimeler: Dentigeröz kist, dekompresyon, gömülü diş

Conservative Treatment of a Maxillary Dentigerous cyst in Mixed Dentition: A Case Report

Ömer EKİCİ, Ömür DEREÇİ

Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Eskişehir.

Objective: The purpose of this study is to describe the successful outcome of conservative surgical management of a large dentigerous cyst associated with an impacted maxillary canine in a young patient.

Case: A male child, 10 years old, was referred to our clinic for a large lesion at the right side of the maxilla. A panoramic radiograph showed an extensive radiolucent area that included the right deeply impacted upper canina. Aspiration of the lesion fluid revealed that a serous and bloody liquid content. Patient was treated with decompression method in which a sterile plastic tube was inserted inside the cystic cavity. The deciduous canina tooth was extracted and a steril plastic tube was inserted in cyst under local anesthesia. The site was irrigated daily with salin for six months. An incisional biopsy was performed and the histopathological examinations confirmed the clinical diagnosis of the dentigerous cyst. The follow-up was accomplished at 30,

60, 120, 180, 270 and 360 days. Radiographic decrease of the lesion diameter and the eruption of the involved teeth were achieved already in the first 9 months. After a year, Panoramic radiograph showed that the cystic lesion on the right side of the maxilla had completely regressed.

Conclusion: Conservative surgical approach should be preferred for a large dentigerous cyst in an adolescent in the mixed dentition period. This not only preserves the function and esthetic values but also prevents the child from psycho-social trauma due to tooth loss.

Keywords: Dentigerous cyst, decompression, impacted tooth

[PS-041]

Bilateral horizontal pozisyonunda olan gömülü kaninlerin multidisipliner tedavisi

İlhan Kaya¹, Muhammed Çağrı Şibal²

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Amaç: Bilateral gömülü maksiller kanine sahip hastanın horizontal konumda olan sürmemiş dişlerinin cerrahi ve ortodontik tedavi yardımı ile oklüzyona kazandırılması.

Olgu: Oniki yaşındaki erkek hasta dişlerindeki düzensizlik sebebiyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyolojik inceleme sonucunda 53 ve 63 numaralı dişlerinin ağızda, 13 ve 23 numaralı dişlerin ise horizontal pozisyonunda gömülü olduğu tespit edilmiştir. Aynı zamanda da 12 ve 22 numaralı komşu diş köklerinin apikal kısmında minör kök rezorpsiyonları gözlemlenmiştir. Hastanın tedavisinde süt kaninlerin çekiminin ardından horizontal konumdaki gömülü maksiller kaninlerin oklüzyona kazandırılması hedeflenmiştir. Bu amaçla; süt kaninlerin çekimini takiben daimi kaninlerin sürme yolunu temin edecek ve tedavi sırasında oluşacak kök rezorpsiyonlarını önleyecek şekilde oblik olarak kemik kaldırılmış, dişlerin sürmesi kapalı teknik ile başarıyla gerçekleştirilmiştir.

Sonuç: Gömülü dişlerin tedavisinde ortodontik tedavi mekanikleri kadar cerrahi teknik aşamaları da önemlidir. Uygun cerrahi yaklaşımlarla kök rezorpsiyonu gibi komplikasyonlar önlediği gibi, sürdürülmesi zor görünen dişlerin de tedavisi ciddi şekilde kolaylaşmaktadır.

Anahtar Kelimeler: gömülü diş, kanin, kapalı teknik, sürdürme

Multidisciplinary treatment of bilaterally horizontal positioned unerupted canines

İlhan Kaya¹, Muhammed Çağrı Şibal²

¹Ankara University Faculty of Dentistry

²Hacettepe University Faculty of Dentistry

Objective: Treatment of bilaterally unerupted maksillary canines by combined surgical and ortodontic procedure.

Case: A 12-year-old male patient referred to our clinic due to irregularities in his teeth. Clinical and radiological examination showed that, 53 and 63 numbered teeth were in the oral cavity but 13 and 23 are horizontally impacted. Also, minor root resorption was observed in the apical part of the adjacent tooth roots 12 and 22. In the treatment of the patient, it was aimed to bring the horizontally impacted canines into occlusion after extraction of the deciduous teeth. For this purpose; provide the eruption path for permanent canines following extraction of deciduous canines and bone removed in an oblique direction to prevent root resorption during treatment, teeth have been successfully treated with closed eruption technique.

Conclusion: Surgical technical steps as well as orthodontic treatment mechanics are important in the treatment of impacted teeth. With appropriate surgical approaches, complications such as root resorption are prevented and treatment of teeth that seem difficult to maintain is seriously simplified.

Keywords: impacted teeth, canine, closed technique, eruption

[PS-042]

Alt çenede kase şeklinde odontom: Olgu sunumu

Emrah Canbazoğlu, Mehmet Kürşat Aladağ, Hakan Karagözoğlu, Onur Atalı, Bahar Gürsoy

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı posterior mandibular alandaki odontomun cerrahi olarak çıkarılmasıdır.

Olgu: 10 yaşında bayan hasta, alt süt ikinci molar ve alt daimi birinci molar dişi çekildikten sonra kliniğimize yönlendirildi.

Radyolojik muayene sonrası posterior mandibular bölgede sınırları belirgin, kase şeklinde radyopak bir lezyon olduğu ve ilgili bölgede ikinci premolar diş germinin bulunmadığı gözlemlendi. Cerrahi enükleasyon uygulandı ve kase şeklinde içi boş lezyon

çıkarıldı. Enükle edilen dokunun histopatolojik analizi dentin, sement, kompakt kemik ve kronik inflamasyonu gösterdi. Histomorfolojik bulgular lezyonun odontom olduğunu gösterdi. 9 aylık takip sonrası cerrahi uygulanan bölge asemptomatik ve rekürrens belirtisi görülmedi. Sonuç: Odontomlar odontojenik mixed tümörler grubunda sınıflandırılır. Ameloblastomalar ve keratokistik tümörler ile birlikte en yaygın odontojenik tümörler arasında sayılırlar. Odontomların tedavisi cerrahi enükleasyondur ve rekürrensi görülmez.

Anahtar Kelimeler: Odontom, Kase şeklinde, Enükleasyon

Bowl-shaped odontoma in the lower jaw: A case report

Emrah Canbazoğlu, Mehmet Kürşat Aladağ, Hakan Karagözoğlu, Onur Atalı, Bahar Gürsoy
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Marmara University, Istanbul

Objective: The aim of this case report is to present surgical removal of odontoma in the posterior mandibular area.
Case: 10 year-old female patient was referred to our clinic after extracted her lower primary second molar and lower permanent first molar teeth. After radiological examination a bowl-shaped, well-defined radiopaque lesion in posterior mandibular area and absence of second premolar tooth germ was diagnosed. Surgical enucleation was performed and bowl-shaped hollow lesion was removed. Histopathological analysis of enucleated tissue showed dentin, cement, compact bone and chronic inflammation. Histomorphological signs of lesion led to diagnosis of odontoma. After 9-month follow-up surgical area has been asymptomatic and no sign of recurrence has been observed.
Conclusion: Odontomas are classified within the group of odontogenic mixed tumors. Together with ameloblastomas and keratocystic tumors they are counted among the most common odontogenic tumors. Treatment of odontomas is surgical enucleation and recurrence is not observed.

Keywords: Odontoma, Bowl-shaped, Enucleation

[PS-043]

Olgu Sunumu: Osteoporöz Nedeniyle Bifosfonat Kullanan Hastada MRONJ Tedavisi

Bilge Duymaz, Sevinç Kenan, Özen Doğan Onur
Olgu Sunumu: Osteoporöz Nedeniyle Bifosfonat Kullanan Hastada MRONJ Tedavisi

Yaşlanma süreci kemik yoğunluğunun azalmasına neden olur. Özellikle postmenapozal dönemde kadınlarda bu süreç hızlanır. Osteoporoz tedavisinde kullanılan bifosfonat grubu ilaçlar kemik hücrelerinin fonksiyonlarını engelleyerek bu süreci yavaşlatırlar. İleri yaşta osteoporotik ve aşırı rezorbe çene kemiklerinin varlığında bifosfonat kullanan hastalarda kemik dokusunun kırılganlığı artar ve bu hastalarda travmaya maruz kalınması halinde iyileştirilmesi güç fraktürler kolaylıkla gelişebilir, MRONJ (Medication Related Osteonecrosis of Jaws) olgularına dönüşebilir. Bifosfonat kullanımına bağlı gelişen osteonekrozlarda vital ve nekrotik kemik sınırları birbirinden net ayrılmadığından bu olguların cerrahi müdahalesinde vital kemik sınırlarına ulaşılabilirdiğinden emin olunamadığı gibi iyileşme de gerçekleşmemektedir. Nekrotik kemiğin temizlendiğinden emin olabilmek için geniş çaplı rezeksiyonlar telafisi güç doku ve fonksiyon kaybı ile sonuçlanmaktadır. Geniş mukoperiostal flep kaldırılması kemiğin beslenmesini olumsuz etkileyeceğinden tavsiye edilmemektedir. Bu bilgiler eşliğinde bu olgularda öncelikle konservatif tedavi yaklaşımı tercih edilmektedir.

Olgu: Bu çalışmada osteoporoz nedeniyle beş yıl alendronat, ardından bir yıl ibandronat kullanan 76 yaşında 4. seviye MRONJ gelişmiş olan kadın hastada aşırı rezorbe mandibular kemikte gelişen spontan fraktürün medikal tedavisi paylaşılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İlaç kullanımına bağlı çene kemiğinde gelişen osteonekroz, Bifosfonat, Osteoporoz, Konservatif tedavi, Patolojik fraktür

A Case Report: MRONJ Treatment in Patient Using Bisphosphonates for Osteoporosis Treatment

Bilge Duymaz, Sevinç Kenan, Özen Doğan Onur
A Case Report: MRONJ Treatment in Patient Using Bisphosphonates for Osteoporosis Treatment

The aging process causes a decrease in bone density. This process is accelerated especially in postmenopausal women. Drugs in the bisphosphonate group used in the treatment of osteoporosis slow down the process by blocking the functions of bone cells. The fragility of bone tissue is increased in old and osteoporotic patients using bisphosphonates and if they are exposed to trauma in these patients, fractures that can be cured may easily develop, can turn into MRONJ (Medication Related Osteonecrosis of Jaws) cases. In MRONJ cases, vital and necrotic bone borders can not be separated clearly. Since the borders of the necrotic bone are not clear, treatment with surgical debridement does not result in improvement. Large-scale resection to ensure that the necrotic bone is cleaned results in irreparable loss of tissue and function. Removal of the large mucoperiostal flap is not recommended as it will adversely affect the blood supply of the bone. Conservative treatment approach is preferred in these cases in the presence of this information.

Case: In this report, we present a medical treatment of spontaneous fracture of the atrophic edentulous mandibular bone of a 76-year-old female patient at stage 4 MRONJ due to inadequate surgical approach whom was treated for osteoporosis with alendronate for five years followed by ibandronate for one year.

Keywords: Medication related osteonecrosis of the jaw (MRONJ), Bisphosphonate, Osteoporosis, Conservative treatment, Pathologic fracture

[PS-044]

Skumöz Hücreli Karsinom: Bir Olgu Sunumu

Hasan Ekmekcioğlu, Umutcan Demiral, Gökay Karapınar, Meral Ünür
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Skumöz hücreli karsinomlar oral kavitede görülen malign tümörlerin % 90'ından fazlasını oluşturmaktadır. Tütün, alkol kullanımı, kötü ağız hijyeni ve kronik irritasyon en önemli etyolojik faktörlerdendir. Oral skumöz hücreli karsinomun (OSHK) yaklaşık% 95'i, 40 yaşın üzerindeki kişilerde görülür. Oral skumöz hücreli karsinomların çoğunluğu dil, orofarenks ve ağız tabanında meydana gelmektedir. Dudaklar, gingiva, dilin dorsumu ve damakta daha az sıklıkla görülmektedir. Kemikte primer skumöz hücreli karsinom (SHK) nadirdir; bununla birlikte, kistler ve ameloblastoma da dahil olmak üzere epitelyal kalıntılardan ve odontojenik lezyonların epitelinden bir tümör gelişebilir. Klinik olarak ilk bulgu ağrısız ülserlerin varlığıdır. Bizim olgumuzda 45 yaşındaki erkek hasta ağız içinde 2 senedir geçmeyen ve zamanla büyüyen ülseratif lezyon nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Bu olguyu sunmaktaki amacımız hastanın her iki yanağının içerisinde de skumöz hücreli karsinom olmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Oral skumöz hücreli karsinom, epidemiyoloji, ağız kanserleri

Squamous Cell Carcinoma: A Case Report

Hasan Ekmekcioğlu, Umutcan Demiral, Gökay Karapınar, Meral Ünür
Department of Oral and Maxillofacial Surgery Faculty of Dentistry Istanbul University

Squamous cell carcinoma accounts for more than 90% of malignant tumors in the oral cavity. Approximately 95% of oral squamous cell carcinoma (OSCC) occur in people older than 40 years. The majority of oral cancers involve the tongue, oropharynx, and floor of the mouth. The lips, gingiva, dorsal tongue, and palate are less common sites. Primary squamous cell carcinoma (SCC) of bone is rare; however, a tumor may develop from epithelial rests and from epithelium of odontogenic lesions, including cysts and ameloblastoma. Clinically, the first finding is the presence of painless ulcers. In our case, a 45 year-old male patient was admitted to our clinic due to a ulcerative lesion that did not last 2 years in the mouth and grew over time. The purpose of presenting in this case is the presence of lesions in both cheeks of the patient.

Keywords: Oral squamous cell carcinoma, epidemiology, oral cancers

[PS-045]

Stafne Kemik Kavitesi: Bir Olgu Sunumu

Gökay Karapınar, Hasan Ekmekcioğlu, Meral Ünür
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Stafne kemik kaviteleri (SKK), çene kemiğinin yalancı kistleridir. Sıklıkla lokalizasyon bölgesi mandibula angulusunda ve inferior alveolar kanalın altındadır. Radyografide yuvarlak veya oval şekilli, iyi sınırlı asemptomatik lezyonlar olarak görülürler. Çoğunlukla tek taraflıdır ancak nadiren çift taraflı da olabilir. Erkeklerde ve 50-70 yaş arasında daha fazla görülmektedir. SKK'lar çoğunlukla rutin radyografik incelemeler sırasında tesadüfen saptanır. Panoramik radyografiler teşhis koymak için yeterli olmasına rağmen, destekleyici görüntüleme yöntemlerine (sialografi, bilgisayarlı tomografi, manyetik rezonans görüntüleme), özellikle atipik vakalarda ihtiyaç duyulabilir. Bizim olgumuzda 51 yaşında erkek hasta rutin muayene sırasında radyografide lezyonun fark edilmesiyle kliniğimize yönlendirilmiştir. Lezyondan biyopsi alınıp teşhis kesinleştirilmiştir. Hastanın herhangi bir şikayeti veya klinik belirtisi yoktur. Bu olguyu sunmakta amacımız her ne kadar stafne kemik kistleri tedavi edilmese de yılda bir kere panoramik röntgen çektilererek olası lezyonları erken safhada saptamak ve kontrol altında tutmaktır.

Anahtar Kelimeler: Çene kemiği kistleri, tükürük bezleri, stafne kemik kavitesi

Stafne Bone Cavity: A Case Report

Gökay Karapınar, Hasan Ekmekcioğlu, Meral Ünür
Department of Oral and Maxillofacial Surgery Faculty of Dentistry Istanbul University

Stafne bone cavities (SBC) are a pseudocyst of the jaw bone. Radiographic features are round or ovoid, well-circumscribed asymptomatic radiolucencies, generally seen in the mandibular angle, below the inferior alveolar canal. SBC mostly involves patients in 5-7. decades, with a male predominance SBC's are usually found incidentally during routine radiographic examinations. Although panoramic radiographies normally offer enough information to make a correct diagnosis, supporting

imaging modalities such as sialography, computerized tomography, magnetic resonance imaging are often required, especially in atypical cases. In our case, a 51 year-old male patient presented a case of SBC which was recognized incidentally in radiologic examination that was confirmed biopsy. Patient has no complain or clinic symptom. Our aim in presenting this case, although staph bone cysts are not treated, is to detect and control the lesions that can be recognized by making a panoramic x-ray.

Keywords: Jaw cysts, salivary glands, stafne bone cavity

[PS-046]

Anterior Open Bite Tedavisinde Segmental Osteotomi ve Ortodontik Tedavi Kombinasyonunun Etkileri: Olgu Sunumu

Muhammed Çağrı Sibal¹, Hakan El¹, Hakan H Tuz²

¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Ankara

²Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Anterior openbite' a sahip hastanın dikey yöndeki maloklüzyonunun tedavisi ile birlikte fonksiyonel açıdan yeterli overjet ve overbite'in elde edilmesi.

Olgu: Yirmi üç yaşındaki kadın hasta ön dişlerinin kapanmaması şikayetiyle kliniğimize başvurmıştır. Hastanın yapılan muayenesinde ekstraoral olarak konveks fasiyal profil ile birlikte normal yüz oranlarının mevcut olduğu, intraoral olarak ise maksiller ve mandibular arkta hafif şiddetli çapraşıklık ile birlikte sınıf I molar ilişkisi ve anterior openbite varlığı saptanmıştır. Herhangi sistemik bir rahatsızlığı olmayan hastanın radyolojik muayenesinde normal çene ilişkileri ile sınıf I iskeletsel maloklüzyon varlığı izlenmiştir. Hastanın temel şikayeti olan ön açık kapanışın ve estetik sorunların düzeltilmesi için ortognatik cerrahi planlaması yapılmıştır. Bu amaçla maksillomandibular ilişki normal olduğundan anterior segmental osteotomi planlanmış ve maksiller kesici dişlerle birlikte kaninleri de içlerine alan osteotomi hattı model cerrahisinde simule edilmiştir. Segmental osteotomi ile maksiller anterior segment 5 mm kadar vertikal yönde hareket ettirilirken kemik segmente 15 derecelik negatif tork verilerek rijit fiksasyonlar fikse edilmiştir. Ortognatik cerrahinin hemen ardından ikinci hafta ortodontik tedaviye başlanmış ve ön açık kapanış yaklaşık olarak 11 ayda tedavi edilmiştir.

Sonuç: Ön açık kapanışların tedavisinde segmental osteotomiler sınıf I maloklüzyona sahip hastalarda dikkatli bir şekilde planlanırsa cerrahi sonrası hasta konforu ve sonuçları açısından uygun bir alternatif olabilir.

Anahtar Kelimeler: ortognatik, segmental osteotomi, openbite

Effects of Segmental Osteotomy and Orthodontic Treatment Combination in Anterior Open Bite Treatment: A Case Report

Muhammed Çağrı Sibal¹, Hakan El¹, Hakan H Tuz²

¹Hacettepe University Faculty of Dentistry, Dept of Orthodontics, Ankara

²Hacettepe University Faculty of Dentistry, Dept of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: Treatment of a patient's anterior open bite, while correcting vertical malocclusion, obtaining functional overjet and overbite at the same time.

Case: A 23-year-old woman was referred to our clinic with chief complaint of anterior teeth not closing together. Extraoral examination showed that, in addition to the convex facial profile and normal facial ratios, intraorally, she had class I molar relationship and anterior openbite presence with slight tooth size arch length discrepancy in maxillary and mandibular arch. Orthognatic surgery was planned to correct the patient's complaint, open bite closure and aesthetic problems. Because of the maxillomandibular relationship was normal an anterior segmental osteotomy planned and osteotomy was performed in the model surgery that includes canines and maxillary incisors. With segmental osteotomy, maxillary anterior segment was moved vertically up to 5 mm and rigid fixations used with 15-degree negative torque to bone segment. Immediately after orthognathic surgery, orthodontic treatment was started for the second week and open bite was treated successfully at approximately 11 months. **Conclusion:** If segmental osteotomies are carefully planned in patients with class I malocclusion in the treatment of open bite malocclusion, then surgery may be an appropriate alternative to patient comfort and treatment results.

Keywords: orthognathics, segmental osteotomy, openbite

[PS-047]

Periferik Dev Hücreli Granülom Rekürrensi: Vaka Raporu

Esengül Şen, Merve Sarı

Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Periferik Dev Hücreli Granülom (PDHG), çenelerde bulunan en yaygın dev hücreli lezyondur; periostal bağ dokusunda veya periodontal ligamanda kronik lokal irritasyona yanıt olarak ortaya çıkar.

Olgu: Kliniğimize başvuran 10 yaşında, sağlıklı, erkek hastada alt sol premolar bölgede sürmemiş kanin ve birinci premolar diş üzerinde lokalize, 1x2 cm boyutunda, yumuşak, dokunmada kanamalı lezyon tespit edildi. Radyografik olarak alveoler kemikte destrüksiyon gözlenmedi. Lezyon eksize edildi. Patolojik inceleme sonucunda PDHG olduğu rapor edildi. Fakat 2 ay sonrasında

bölgede rekürrens görüldü. Rekürrent lezyon eksize edilerek takip sonucunda hastanın kanin ve 1.premolar dişinin sürdüğü görülmüştür.

Sonuç: Pediatrik hastada bu tür lezyonların erken tanısı ve teşhisi çok önemlidir ve erken dönemde tedavisi komşu diş ve sert doku hasar riskini en aza indirmeye yardımcı olur. Etiyolojik faktörlerin ortadan kaldırılması ile birlikte periosteuma kadar ekzizyon, rekürrensi önlemek için tedavide çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: periferik dev hücreli granulom, rekürrens, vaka raporu

Recurrence of Peripheral Giant Cell Granuloma: A Case Report

Esengül Şen, Merve Sarı

Gaziosmanpaşa University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Tokat

Objective: Peripheral Giant Cell Granuloma (PGCG) is the most common giant cell lesion found in the jaws; it originates from the connective tissue of the periosteum or from the periodontal ligament in response to local chronic irritation. It is a reactive soft tissue lesion that develops only within the oral cavity.

Case: A 10 year-old, healthy, male patient referred to our clinic with a hemorrhagic lesion localized on the left first premolar and canine tooth, 1x2 cm in size. Destruction of the alveolar bone was not observed radiographically. However, 2 months later, recurrence was seen in the region. The recurrent lesion was excised. The pathology was reported as peripheral giant cell granuloma. As a result of follow-up, the patient's left lower canine and 1.premolar teeth were erupted.

Conclusion: Early detection and diagnosis of such lesion in pediatric patient is very important and its management in early stage helps to minimize the risk of damage to adjacent tooth and hard tissue. With the removal of the etiologic factors, excision as much as the periosteum is very important in the treatment to prevent recurrence.

Keywords: peripheral giant cell granuloma, recurrence, case report

[PS-048]

10 Yaşındaki Çocukta Görülen Odontojenik Keratokist: Olgu Sunumu

Gelengül Urvasızoğlu, Tahsin Tepecik

Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Erzurum

Amaç: Odontojenik Keratokistler (OKK) dental laminanın kalıntı hücrelerinden gelişirler. Farklı büyüme mekanizması ve biyolojik davranışı nedeniyle dentigeröz kist ve radiküler kistlerden ayrılırlar. Yüksek büyüme potansiyeli, rekürrens oranı ve olası bazı sendromlarla ilişkili olabilmesi OKK'lerin ayırt edici özelliklerindendir. Bu olgu sunumunda 10 yaşındaki kız hastanın sağ mandibulasında yerleşmiş OKK sunulacaktır.

Olgu: 10 yaşındaki kız hasta, panoramik radyografide görülen mandibula sağ tarafta yerleşmiş kistik radyolusensi nedeniyle Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi bölümüne yönlendirilmiştir. Palpasyonda bölgenin ağrısız olduğu ve herhangi bir semptomatik rahatsızlığın olmadığı görüldü. İnsizyonel biyopsi yapıldı ve OKK teşhisi kondu. Lezyon mandibular kanal ile ilişkiliydi ve bilgisayarlı tomografide, ilgili mandibuler bölgede sadece bazal kortikal tabakanın destek görevi gördüğü belirlendi. Mandibular kanala zarar vermemek, iskeletsel gelişimi bozmamak ve dişleri korumak için marsupiyalizasyon uygulandı. Küçük bir obturatör marsupiyalize edilen kavite açıklığını korumak için kullanıldı. 9 ay sonra önemli derecede kemik rejenerasyonu ve kist küçülmesi görüldü ve enükleasyon, agresif küretaj ve Karnoy solüsyonu kullanılarak tedavi edildi.

Sonuç: OKK agresif davranışı ve rekürrens özellikleri ile tanınırlar. Büyük lezyonlarda agresif enükleasyon mandibular fraktür, mandibular devamlılık defekti ve inferior alveoler sinirin nörosensitif bozukluğuna yol açabilir. Dekompresyon ve marsupiyalizasyonu takip eden enükleasyon ve agresif küretaj bazı seçilmiş OKK vakaları için, özellikle de çocuklarda önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dekompresyon, Marsupiyalizasyon, Odontojenik Keratokist

Odontogenic Keratocyst in a 10-Year-Old Child: A Case Report

Gelengül Urvasızoğlu, Tahsin Tepecik

Ataturk University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzurum

Objective: Odontogenic Keratocysts (OKC) arise from the cell rests of dental lamina. Due to its different growth mechanism and biological behavior, it differs from other cysts such as dentigerous cysts and radicular cysts. High growth potential and recurrence rate and possible association with some syndromes are distinctive features of OKCs. In this case presentation we present a 10-year-old girl who has OKC in her right side of mandible.

Case: A 10-year-old girl was referred to the Ataturk University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery in order to examination of the cystic radiolucency in her right side of mandible seen on panoramic radiograph. On palpation the area was painless and there was no history of symptomatic disturbance. Incisional biopsy was performed and the diagnosis of OKC was made. Marsupialization was performed in order to preserve teeth and not to impair skeletal growth and not to harm the

mandibular canal. A small obturator was made to protect the patency of the opening. After 9 months, significant bone regeneration and cyst shrinkage were observed and enucleation and aggressive curettage with the use of Carnoy's solution were performed.

Conclusion: Odontogenic keratocysts are well known for their aggressive behaviour and recurrence. In large lesions aggressive enucleation may lead to complications such as mandibular fracture, mandibular continuity defect, and neurosensory deficit of inferior alveolar nerves. Decompression and marsupialization followed by a combination of enucleation and aggressive curettage are the recommended treatments for some selected OKC cases, especially in children.

Keywords: Decompression, Marsupialization, Odontogenic Keratocyst

[PS-049]

Ortognatik Cerrahinin Faringeal Hava Yolu ve Uyku Kalitesi Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi

Tahsin Tepecik¹, Ümit Ertaş¹, Metin Akgün²

¹Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Erzurum

²Atatürk Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göğüs Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Erzurum

Amaç: Bu çalışmanın amacı, bimaxiller ortognatik cerrahi sonrası Obstruktif Uyku Apne Sendromu (OUAS) gelişimini değerlendirmek için, uykudaki solunum fonksiyonları ve pharyngeal hava yolu boyutlarını saptamaktır.

Gereç-Yöntem: Le Fort I ilerletme ve bilateral sagittal split ramus osteotomisi geriletme cerrahilerinin eş zamanlı uygulandığı, iskeletsel sınıf III ilişkisiye sahip 28 hasta çalışmaya dahil edildi. Faringeal hacim, minimum aksiyel alan, doğrusal ölçümler ve hyoid pozisyonu konik ışıklı bilgisayarlı tomografi (KİBT) verileri kullanılarak cerrahi öncesi (T1) ve cerrahi sonrası 6-12. aylar arasında (T2) ölçüldü. Tüm KİBT verileri Dolphin 11.8 yazılımı kullanılarak incelendi. Apne-Hipopne indeksi (AHI) ve diğer solunum parametreleri tam polisomnografi sistemi kullanılarak değerlendirildi. Paired samples t test normal dağılılan değişkenlerde, Wilcoxon testi ise normal dağılmayan değişkenlerde kullanılarak T1 ve T2 arasındaki değişim değerlendirildi.

Bulgular: Hyoid kemik anlamlı derecede geriye ve aşağıya ilerledi ($p<0.05$). Total ve orofaringeal hacim parametreleri, minimum aksiyel alan parametreleri ile birlikte anlamlı derecede azaldı ($p<0.05$). Doğrusal ölçümler farinksin üst bölgelerinde artarken alt bölgelerinde azaldı ($p<0.05$). Polisomnografik parametrelerin hiçbirinde anlamlı bir değişim görülmedi ($p>0.05$).

Sonuç: Cerrahi sonrasında faringeal havayolunda daralmaya yönelik bir eğilim görülmüşse de, bu durum polisomnografik ölçümlerde kötüleşmeye ve OUAS'a yol açmamıştır. Fakat, her hasta bireysel olarak değerlendirilmeli ve polisomnografik değerlendirme ortognatik cerrahinin rutin tedavi planına tedavi öncesi ve sonrası olmak üzere dahil edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Farinks, Hava yolu, Ortognatik Cerrahi, Polisomnografi, Uyku

The Effects of Orthognathic Surgery on Pharyngeal Airway and Quality of Sleep

Tahsin Tepecik¹, Ümit Ertaş¹, Metin Akgün²

¹Ataturk University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzurum

²Ataturk University, Faculty of Medicine, Department of Pulmonary Diseases, Erzurum

Objective: The purpose of this study is to determine respiratory functions in sleep and pharyngeal airway dimensions to evaluate the development of Obstructive Sleep Apnea Syndrome (OSAS) after bimaxillary orthognathic surgery.

Materials-Methods: The subjects were 28 patients in whom Class III skeletal relationship was corrected by Le Fort I advancement and bilateral sagittal split ramus setback surgeries simultaneously. Pharyngeal volume, minimum axial area, linear measurements and position of the hyoid were studied using cone beam computed tomography (CBCT) immediately before surgery (T1) and during a period of 6-12 months postoperatively (T2). All the CBCT scans were assessed and analyzed using Dolphin 11.8 software. Apnoea-hypopnoea index (AHI) and other respiratory parameters were measured with a full polysomnography system. Paired samples t test was used for normally distributed variables and the Wilcoxon test was used for non-normally distributed variables to assess the presence of significant differences between T1 and T2 periods.

Results: Hyoid bone moved significantly backward and downward ($p<0.05$). Total and orofaringeal volume parameters along with minimum axial area parameters were decreased significantly ($p<0.05$). Linear measurements increased in the upper areas of the pharynx, but decreased in the lower areas ($p<0.05$). No significant change was observed in any of the polysomnographic parameters ($p>0.05$).

Conclusion: Although there is a tendency towards narrowing of the pharyngeal airway after surgery, this did not lead to a significant deterioration in polysomnographic measurements and OSAS. However, each patient should be evaluated individually and polisomnographic evaluation should be included in routine treatment plan of orthognathic surgery preoperatively and postoperatively.

Keywords: Airway, Orthognathic Surgery, Polysomnography, Pharynx, Sleep

[PS-050]

Anterior Mandibula Yerleşimli Keratokistik Odontojenik Tümör

Hümeysra Yazar, İnci Rana Karaca

GAZİ ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ AĞIZ, DİŞ VE ÇENE CERRAHİSİ ANABİLİM DALI

Amaç: Odontojenik keratokistler (OK) ya da keratokistik odontojenik tümörler (KOT) klinik olarak agresif davranış göstermekte olup, tekrarlama eğilimi diğer odontojenik kistlerden daha yüksektir. Her yaşta gelişebilmekle birlikte ikinci ve üçüncü dekatlar en sık görüldüğü dönemlerdir. OK'ler %70-%80 arasında mandibulada ortaya çıkmakta ve sıklıkla mandibula posterior ve ramus bölgesi etkilenmektedir.

Olgu: Bu vakada hasta 35 yaşında bir kadındı. Kistin lokalizasyonu, genellikle görüldüğü lokalizasyonun aksine dişsiz parasimfiz bölgesiydi ve radyografik olarak uniloküler görüntüye sahipti. Ekstraoral ve intraoral muayenede herhangi bir şişlik ya da ağrı belirtisi bulunmamaktaydı. Residüel kist ön tanısıyla lokal anestezi altında intraoral insizyonla lezyon ortaya çıkartıldı ve enükle edildi. Patolojik değerlendirme sonucu OK olarak geldi. Hasta rekürrens riskine karşı takibe alındı.

Sonuç: Bu bildiride klinik ve radyolojik olarak residüel kisti düşündüren bir OK vakası, literatür bilgisi eşliğinde sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: keratokist, mandibula, residüel

Keratocystic Odontogenic Tumor Localized Anterior Mandible

Hümeysra Yazar, İnci Rana Karaca

GAZİ UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY DEPARTMENT OF ORAL AND MAXILLOFACIAL SURGERY

Objective: Odontogenic keratocysts (OKCs) or keratocystic odontogenic tumors (KCOTs) demonstrate clinically aggressive behavior and recurrence rate is higher than other odontogenic cysts. They may develop at any age but second and third decades have peak incidence rates. OKCs occur %70 to %80 in the mandible, posterior mandible and ramus region mostly affected.

Case: In this case, the patient was a 35 years old woman. The cyst was unilocular and was localized at edentulous parasymphysis region contrary to the commonly encountered localization. Extraoral and intraoral examination revealed no sign of swelling or pain. Under local anesthesia, through intraoral incision, the lesion was exposed and enucleated with provisional diagnosis of residual cyst. Histopathologic identification was OKC. The patient was followed up against the risk of recurrence.

Conclusion: In this report, an OKT case, which evokes a residuel cyst both clinically and radiologically is presented with literature review.

Keywords: keratocyst, mandible, residuel

[PS-051]

Puerarin'in Ligatür ile Oluşturulan Deneysel Periodontitis Rat Modelinde Alveolar Kemik Yıkımı ve RANKL/OPG Oranına Etkisi

Cigdem Coskun Türer¹, Umut Ballı¹, Duygu Durmuş¹, Gamze Altun²

¹Bülent Ecevit Üniversitesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, Samsun, Türkiye

Amaç: Periodontitis doku yıkımı ile karakterize kronik inflamatuvar bir hastalıktır. Puerarin anti-inflamatuvar etkileri olan bioaktif bir bileşendir. Çalışmanın amacı puerarinin ligatür ile oluşturulan deneysel periodontitis rat modelinde alveolar kemik yıkımına karşı koruyucu rolünün değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: Otuz rat kontrol (C) (grup:1, n=10), deneysel periodontitis + serum (grup:2, n=10) (EP-S) ve deneysel periodontitis + puerarin (EP-P) (grup:3, n=10) olmak üzere üç gruba ayrıldı. Deneysel periodontitis, steril 3.0 ipek suturun alt sağ birinci molar dişlerde 15 gün süre ile gingival sulkus içine yerleştirilmesi ile oluşturuldu. Puerarin ile tedavi edilen gruba puerarin uygulaması suturların yerleştirilmesinden önceki gün başlandı ve 15 gün süreyle her gün verildi. Birinci molar dişin alveol kemik seviyesi ve furkasyondaki alveol kemik oranı histolojik olarak incelendi. Ayrıca, RANKL/OPG oranı immünohistokimyasal olarak değerlendirildi.

Bulgular: RANKL seviyeleri EP-P grubunda EP-S grubuna daha düşük ve OPG seviyeleri daha fazla bulundu ($p<0.05$). EP-S grubunda alveolar kemik kaybı, EP-P ve C gruplarına kıyasla belirgin şekilde daha fazla bulundu ($p<0.05$). İnflamatuvar hücre infiltrasyonunun ve osteoklast sayısının, EP-S grubunda EP-P ve C grupları ile karşılaştırıldığında belirgin şekilde daha yüksek olduğu görüldü ($p<0.05$).

Sonuç: Puerarin, ligatür ile oluşturulan deneysel periodontitis rat modelinde alveolar kemik kaybını önlemeye yardımcı olabilir. Bu sonuçları doğrulamak için başka insan çalışmaları gereklidir.

Anahtar Kelimeler: deneysel periodontitis, kemik yıkımı, puerarin, rat

The Effect of Puerarin on Alveolar Bone Loss and RANKL/OPG Ratio in Ligature Induced Experimental Periodontitis Rat Model

Cigdem Coskun Türer¹, Umut Ballı¹, Duygu Durmuş¹, Gamze Altun²

¹Bülent Ecevit University, Department of Periodontology, Zonguldak, Turkey

²Ondokuz Mayıs University, Department of Histology and Embriology, Samsun, Turkey

Objective: Periodontitis is a chronic inflammatory disease characterized by tissue destruction. Puerarin, a major bioactive component, has anti-inflammatory effects. The purpose of the study is to evaluate the protective role of puerarin on alveolar bone loss in ligature induced experimental periodontitis (EP) in rats.

Materials-Methods: Thirty rats were divided into three groups as control (C) (group:1, n=10), EP + systemic saline (EP-S) (group:2, n=10), EP + systemic puerarin (EP-P) (group:3, n=10). Experimental periodontitis (EP) was achieved by placing a sterile 3.0 silk suture around their right lower first molars into the gingival sulcus for 15 days. In puerarin administered group puerarin was applied daily for 15 days by oral gavage beginning one day prior the placement of the ligature. The alveolar bone level of the first molar tooth and alveolar bone ratio in the furcation area were evaluated histologically. In addition, RANKL/OPG ratio was evaluated immunohistochemically.

Results: RANKL levels decreased and OPG levels increased in EP-P group when compared to EP-S group ($p<0.05$). There was significantly greater alveolar bone loss in EP-S group compared to EP-P and C groups ($p<0.05$). The inflammatory cell infiltrate and the number of osteoclasts were significantly higher in EP-S group compared to EP-P and C groups ($p<0.05$).

Conclusion: Puerarin might help to prevent alveolar bone destruction in ligature induced experimental periodontitis rat model. Further human studies are needed to confirm these results.

Keywords: bone loss, experimental periodontitis, puerarin, rat

[PS-052]

Diş Hekimliğinde Kullanılan Büyütme Sistemleri

İnci Rana Karaca, Mert Tevfik Gündoğdu

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Diş hekimliğinde kullanılan büyütme sistemleri, bileşik luplar, Galilean luplar, prizmatik luplar, ve cerrahi operasyon mikroskopları gibi çeşitlilikler göstermektedir. Bileşik luplarda konverjan (yakınsak) mercekler belirli bir düzene göre yerleştirilir. Galilean tipi luplar, bileşik luplara göre daha ucuz, kullanımı kolay ve hafiftir. Büyütme oranının limitli ($\times 2.5$ - $\times 3.5$) olması ve görüş alanının periferik kısmının bulanık olması bu lupların dezavantajıdır. Prizmatik luplarda ise büyütme oranı ve alan derinliği artmıştır ve daha uzun çalışma mesafesi sağlayarak görüş alanını artırmaktadır. Bu özelliklerinden dolayı, günümüzde piyasadaki en gelişmiş lup türüdür. Büyütme aralığı $\times 1.5$ ile $\times 6$ arasında değişmektedir. Cerrahi mikroskoplar, dental luplar ile karşılaştırıldığında daha üstün büyütme gücü ve optik performans sunar. Cerrahi mikroskopların önemli avantajları odaklamanın veya büyütmedeki değişikliklerin işlem sırasında yapılabilmesi, ışığın verildiği ve görüntünün alındığı kaynak aynı olduğu için gölge oluşmamasıdır. Daha net ve büyütülmüş bir görüntü, eksizyonel işlemlerde, sinir cerrahisinde, yumuşak doku greftlemesi gibi işlemlerde fayda sağlamaktadır. Cerrahi sırasındaki tespit edilmesi zor olan bulgular bu tip mikroskoplar ile teşhis edilebilmektedir. Bu bildiride diş hekimliğinde kullanılan büyütme sistemleri, Anabilim Dalımızda bu sistemlerden yararlanılarak yapılan çalışmalardan örnekler eşliğinde sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: büyütme sistemleri, operasyon mikroskobu, luplar, diş hekimliği

Magnification Systems in Dentistry

İnci Rana Karaca, Mert Tevfik Gündoğdu

Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Magnifying systems in dentistry, range from compound loupes to prism telescopic loupes and vast variety of surgical microscopes. Compound loupes have an array of convergent multiple lenses. Galilean loupes are lightweight, cheap and are simple to operate while compared to other compound loupes. Their only disadvantages are limited magnification (2.5- or 3.5-fold) and a blurry peripheral border of the visual field. Prismatic loupes provide better magnification, wider depths of field. This also ensures the users to have long working distances and if compared with other loops they have larger fields of view. So these loupes are optically most advanced type of magnification instrument in the market at present. The ranges of magnification of these loupes are around 1.5x to 6x. The surgical microscopes provide much greater magnification, higher optical performance when compared with dental loupes. The advantages of surgical microscopes are that the focusing or the changes in magnification can be done real time. Objective lens and illumination is in par with the viewer's line of vision, consequently, the surgical spot will be lightened and the surgeon avails a shadow-free clear vision. Using such microscopes very minute details could be examined. Intra-surgical examinations and some type of "difficult-to-detect" findings are located using such microscopes. Magnification

systems that are used in dentistry are presented in this report by aid of studies performed in our department with various magnification systems.

Keywords: magnification systems, operation microscope, loupes, dentistry

[PS-053]

Sert Damagında Skuamöz Hücreli Karsinom Olan Bir Hastaya Tedavi Yaklaşımı

Yeliz Hayran¹, Işıl Sarıkaya¹, Nihat Akbulut²

¹Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı. Tokat.

²Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı. Tokat.

Amaç: Sert damağın habis tümörleri için tedavi prosedürü, neoplazmanın radikal cerrahi rezeksiyonudur. Sert ve yumuşak damak oronazal bölgeyi birbirinden ayırır ve bu bölgelerin çıkarılması yutma ve çiğneme etkinliğini azaltır ve konuşma zorlaşır. Bu süreçte hastanın psikolojik durumu olumsuz etkilenir. Hareketli bir maksiller obturator, damak fleple kapatılamadığı durumlarda alternatif bir tedavi yöntemidir. Bu olgu sert damakta skuamöz hücreli karsinom olan bir hastaya tedavi yaklaşımını sunmaktadır. **Olgu:** Skuamöz hücreli karsinom tanısı alan yaşlı bir kadın hasta Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne sevk edildi. Neoplazmanın bulunduğu bölge rezeke edildi ve defekt alanı 6 ay boyunca iyileşmeye bırakıldı. Ortaya çıkan defekt alanı, cerrahi rezeksiyondan 6 ay sonra bulb kısmı açık olan obturator ile rehabilitasyona tabi tutuldu. Ölçü için geri dönüşümsüz hidrokoloid ölçü malzemesi kullanıldı. Obtüratörün imalatı için polimetil metakrilat materyali tercih edildi. Protezin hafifliği için bulb kısmı açık olarak imal edilmiştir. Hastanın ana şikayeti, sıvıların burundan gelmesi ve konuşmada güçlük çekmesi idi. Üretilen obturator ile sert damak kapatılmış ve bu sayde tüm problemlerin üstesinden gelinmiştir. **Sonuç:** Stabil, sızdırmaz bir obturator protez üretilerek hastanın psikolojisi ve çiğneme fonksiyonları iyileştirildi.

Anahtar Kelimeler: Skuamöz Hücreli Karsinom, maksiller obturator, sert damak

Treatment Approach For A Patient Who Was Squamous Cell Carcinoma in The Hard Palate

Yeliz Hayran¹, Işıl Sarıkaya¹, Nihat Akbulut²

¹Department of Prosthodontic Dentistry, Faculty of Dentistry, University of Gaziosmanpaşa, Tokat.

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, University of Gaziosmanpaşa, Tokat.

Objective: The treatment procedure for the malignant neoplasms of the hard palate is radical surgical resection of the neoplasm. Hard and soft palate separates the oronasal region from each other and the removal of these regions diminishes the effectiveness of swallowing and chewing and the speech becomes difficult. The mental condition of the patient is negatively affected in this process. A removable maxillary obturator is an available alternative treatment when the palate cannot be closed with flap. This case presents a treatment approach for a patient who was squamous cell carcinoma in the hard palate. **Case:** An old female patient diagnosed with squamous cell carcinoma was referred to Gaziosmanpaşa University, Faculty of Dentistry. The region where the neoplasm was located was resected and the defect area was left to heal for 6 months. The resulting defect was rehabilitated with a definitive open bulb obturator 6 months after surgical resection. Irreversible hydrocolloid impression material was used for impression. Poly methyl methacrylate material was used for fabrication the obturator. The bulb was fabricated open for the lightness of the prosthesis. The main complaint of the patient was that the fluids had come from the nose and had difficulty speaking. The fabricated obturator closed the hard palate and overcome these problems. **Conclusion:** The obturator applied in the study improved the patient's psychological and functional by producing a stable, leakproof prosthesis.

Keywords: Squamous cell carcinoma, maxillary obturator, hard palate

[PS-054]

Total Maksillektomi Uygulanan Bir Hastaya Ameliyat Sırasında Immediate Obturator Hazırlanması Ve Stabilizasyonu

Yeliz Hayran¹, Nihat Akbulut²

¹Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı. Tokat.

²Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı. Tokat.

Amaç: Ameliyat sonrası maksiller kusurlar, hipernazal konuşma, burun boşluğuna sıvı akışı ve bozulan çiğneme faaliyetine yol açar. Kısmi veya tam maksillektomi uygulanan hastalar için protetik tedavinin amacı, ağız ve burun boşluklarını birbirinden ayırarak, yutkunma, çiğneme işlevleri ve sızdırmazlık sağlamaktır. Asıl protez yapılmadan önce defekt alanın tamamen iyileşmesi gereklidir. Defekt alanını restore etmek için ameliyat sırasında immediate bir cerrahi obturator hazırlanabilir. Bu olgu, total maksillektomi uygulanan bir hastaya ameliyat sırasında immediate bir obturatorun hazırlığını ve stabilizasyonunu sunmaktadır. **Olgu:** Skuamöz hücreli karsinom tanısı alan 78 yaşındaki erkek hasta Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne sevk edilmiştir. Maksillanın sağ tarafı rezeke edilmiştir ve maksillanın sağ tarafına Le Forte 1 ameliyatı yapılmıştır. Defekt alanına nemli bir gazlı bez konulmuş ve ameliyat esnasında bu bölgenin ölçüsü hidrokoloid ölçü malzemesi ile alınmıştır. Alçı model operasyon devam ederken elde edilmiştir. Modelde, protezin sınırları işaretlenmiş ve obturator hazırlanmıştır. Obtüratörü üretmek

için ısı ile polimerize polimetil metakrilat kullanılmıştır. Obtüratörün kenarlarına delikler açılmıştır. Bu deliklerden faydalanılarak obturator dokuya dikilmiştir. Obtüratörün stabilizasyonu için ayrıca küçük titanyum vidalar kullanılmıştır. Sonuç: Hastanın immediate obturator vasıtasıyla nazogastrik tüpten kaçınarak ameliyattan hemen sonra etkili bir şekilde konuşması ve yutkunması sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: İmmediat obturator, maksillektomi, Le Fort 1

Immediate Obturator Preparation And Stabilization At The Time Of Surgery For A Patient Who Underwent A Total Maxillectomy

Yeliz Hayran¹, Nihat Akbulut²

¹Department of Prosthodontic Dentistry, Faculty of Dentistry, University of Gaziosmanpaşa, Tokat.

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, University of Gaziosmanpaşa, Tokat.

Objective: Post-operative maxillary defects lead to hypernasal speech, fluid flow into the nasal cavity, and damaged masticatory activity. The goal of prosthetic treatment for patients with partial total maxillectomy is to distinguish oral and nasal cavities from each other to allow swallowing, masticatory function and sealing. It is necessary to fully healing of the defect area before the definitive prosthesis can be made. An immediate surgical obturator can be prepared during the surgery to restore the defect area. This case presents an immediate obturator preparation and stabilization at the time of surgery for a patient who underwent a total maxillectomy.

Case: A 78 year old male patient diagnosed with squamous cell carcinoma was referred to Gaziosmanpaşa University, Faculty of Dentistry. Right side of maxilla was resected and Le-Forte 1 surgery was performed in the right side of maxilla. Moist gauze was packed into defect area and was made an impression of this region at the time of surgery. Irreversible hydrocolloid impression material was used for impression. The plaster model was obtained while the operation continued. On the model, the boundaries of the prosthesis were marked and the obturator was prepared. Heat cured poly methyl methacrylate material was used for fabrication the obturator. Holes were made in the edges of the obturator. Through these holes, the obturator sutured to the tissue. Also titanium screws used for stabilization of obturator.

Conclusion: The patient provide immediately speak and swallow effectively avoiding the nasogastric tube by means of the immediate obturator after the operation.

Keywords: Immediate obturator, maxilectomy, Le Forte 1

[PS-055]

Çenelerdeki Odontojenik Kistik Lezyonların Konservatif Olarak Marsüpyalizasyon ile Tedavi Edilmesi: 20 vaka raporu

Sedat Çetiner, Damla Sivri, Begüm Okur, Sibel Çebi

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç:

Bu çalışmanın amacı çenelerdeki odontojenik kistik lezyonların konservatif olarak marsüpyalizasyon veya dekompresyonla tedavi edilmesinin kemik rejenerasyonu ve lezyonun küçülme hızı açısından etkinliğinin değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem:

Klişimize 2013 ve 2017 yılları arasında başvurmuş 20 odontojenik kistik lezyonun tedavisi retrospektif olarak incelenmiştir. Demografik verilerin de tanı ve tedavi gibi kayıtları toplanmıştır. Kistik lezyonların büyüklüğü marsüpyalizasyon öncesi ve sonrası panoramik radyografiler üzerinde ölçülmüştür. Toplam 20 hastada çenelerde mevcut odontojenik kistik lezyonların tedavisi amacıyla özelleştirilmiş stentlerle marsüpyalizasyona başlanmıştır.

Bulgular:

Kistik lezyonları çoğunlukla dentigeröz kist, keratokistik odontojenik tümör ve radiküler kisti içermektedir. Lezyonların çoğu kombine cerrahi prosedürlerle tedavi edilmiştir. Sadece iki vakada sadece dekompresyonla tedavi edilmiştir. Marsüpyalizasyon ve dekompresyonla kombine edilen diğer tedaviler diş çekimi, enükleasyon, küretaj, kemik rezeksiyonu ve kriyocerrahi gibi lokal ek tedavileri kapsamaktadır.

Sonuç:

İncelenen 20 olguda istatistiksel olarak anlamlı bir iyileşme olduğu görülmüştür. Marsüpyalizasyon ve dekompresyon çenede bulundukları bölgeye, çok sayıda olup olmamalarına göre ve tanılarına göre tek başına veya diğer cerrahi işlemlerle kombine edilerek uygulanabilir. Eğer kombine tedaviler uygulanacaksa, öncesinde yapılan marsüpyalizasyon bu cerrahi işlemi kolaylaştırmakta, cerrahi maliyeti düşürmekte, potansiyel çene kırığı, rezeksiyon ve greftlemeden kaynaklanabilecek enfeksiyon riskini azaltmaktadır. Marsüpyalizasyon konservatif bir cerrahi işlem olarak kabul edilmiş ve uygulanmaktadır. Bizim olgu sunumumuz da marsüpyalizasyonun kullanılabilir ve etkin bir tedavi seçeneği olduğunu desteklemektedir. Uzun dönemli takipler tedavisinin etkinliğini kanıtlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: marsüpyalizasyon, dekompresyon, panoramik radyografi, odontojenik kist

Marsupialization as a Conservative Treatment for an Odontogenic Cystic Lesions of the Jaw: Report of 20 cases

Objective:

The purpose of this study to evaluate the effectiveness of decompression and marsupialization as the conservative treatment of odontogenic cystic lesions of the jaw involving factors that affect relative shrinking speed and bone regeneration.

Materials-Methods:

Twenty cases of odontogenic cystic lesions, diagnosed in the department of oral and maxillofacial surgery at our clinic between the years 2013 and 2017, were retrospectively studied. Demographic data was collected as well as diagnose and treatment. The size of a cystic lesion was measured before and after marsupialisation on the panoramic radiograph. A total of 20 patients with odontogenic cystic lesions of the jaw underwent decompression with customized stents.

Results:

The cystic lesions mainly included dentigerous cyst, keratocystic odontogenic tumor and radicular cyst. Most of the lesions treated with combined following procedures. Only two cases treated with decompression. The other treatments combined with marsupialization and decompression was tooth extraction, enucleation, curettage, bone resection and cryosurgery as local adjuvant treatment.

Conclusion:

A statistically significant improvement was observed in the 20 cases studied. Marsupialization or decompression could be performed as single surgical procedure or combined with other treatment modalities through their diagnosis or for many cystic lesions in different sites of jaws. If combined with other treatment, this also simplifies the surgical procedure, decreases the overall cost of surgery, risk of jaw fracture and postoperative complications association with resection and grafting. It has been accepted and used as a conservative surgical option. The long term observation confirmed the effectiveness of the treatment.

Keywords: marsupialization, decompression, panoramic radiograph, odontogenic cyst

[PS-056]

Konjenital Diş Anomalisi Olan Bir Hastanın Hibrid İmplant Destekli Protezle Tedavisi

Yeliz Hayran¹, Nihat Akbulut²

¹Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Tokat

²Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Tokat

Amaç: Hipodonti, bir veya birden fazla dişin gelişmediği durumları belirtir. Bu olgu, konjenital diş anomalisi (oligodontia) olan bir hastanın ankiloze süt dişleri, daimi dişler ve implant destekler kullanılarak hazırlanmış konvansiyonel sabit protez ve implant destekli hibrid protez ile kombine tedavi yaklaşımını sunmaktadır.

Olgu: Oligodonti teşhisi konulan 18 yaşındaki genç erkek hasta kliniğimize protez rehabilitasyonu için başvurdu. Yapılan ağız içi muayenede sağ arka bölgedeki dişlerde açık kapanış ile birlikte, hastada çok fazla süt dişi mevcut olduğu görülmüştür. Hasta ağızda sınıf IV molar ilişki vardı. Mevcut süt dişlerin bazıları ankiloze idi. Ankilozlu süt dişler ağızda bırakılmış ve diğer süt dişleri çekilmiştir. Alt lateral dişlerin bulunduğu bölgeye 2 implant yerleştirilmiştir. Hastanın sabit protez rehabilitasyonu ankiloze süt dişleri, kalıcı dişler ve implantlar kullanılarak hazırlanmış konvansiyonel sabit protez ve implant destekli hibrid protez ile implant destekli hibrid protez kombinasyonu ile gerçekleştirildi. Sağ taraftaki arka açık kapanış protez restorasyonu ile kapatılmıştır. Oligodontili hastaları tedavi etmek için klasik bir girişim veya uygun diş hekimliği seçeneği yoktur. Bu hastaların tedavisinde ortodonti, oral ve maksillofasiyel cerrahi ve implantoloji, protez tedavisi gibi multidisipliner yaklaşım gereklidir.

Sonuç: Şiddetli hipodonti alveolar kemik miktarını olumsuz etkilediği durumlarda implant üstü hibrid protezler uygulanabilmektedir ve gerekli durumlarda ankiloze süt dişleri sabit protetik restorasyon için ayak diş olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Hipodonti, hibrit protez, dental implant

Treatment A Patient Who Has Congenital Tooth Anomaly With Implant Supported Fixed Hybrid Prosthesis

Yeliz Hayran¹, Nihat Akbulut²

¹Department of Prosthodontic Dentistry, Faculty of Dentistry, University of Gaziosmanpaşa, Tokat.

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, University of Gaziosmanpaşa, Tokat.

Objective: Hypodontia refers to situations in where one or more teeth have not developed. This case presents a prosthetic treatment approach that combination of conventional fixed prosthesis and implant supported fixed hybrid prosthesis using ankylosed primary teeth, permanent teeth and implant for a patient who has congenital tooth anomaly.

Case: A young 18 male patient attended our clinic for a prosthodontic rehabilitation with a diagnosis of oligodontia. There were lots of primary teeth and a class IV molar relationship in the mouth of the patient with open-bite on the posterior teeth on right side. Some of these primary teeth were ankylosed. Ankylosed primary teeth were left in the mouth and the other primary teeth were extracted. Two implants were placed in the area where the lateral teeth were located. The fixed prosthetic rehabilitation of the patient was performed with combination of conventional fixed prosthesis and implant supported fixed hybrid prosthesis treatment using ankylosed primary teeth, permanent teeth and implants. Posterior open-bite on the right side was closed via prosthetic restoration. There is no classic attempt or convenient dental treatment option to treat patients with oligodontia. Multidisciplinary approach such as orthodontics, oral and maxillofacial surgery and implantology, prosthodontics is needed in the treatment of these patients.

Conclusion: In cases where severe hypodontia affects the amount of alveolar bone negatively, implant supported fixed hybrid prosthesis can be applied and, if necessary, ankylosed primary teeth can be used as an abutment for fixed prosthetic restoration.

Keywords: Hypodontia, hybrid prosthesis, dental implant

[PS-057]

Maksiller Posterior Bölgede Görülen Kompaund Odontoma: Vaka Raporu

Özgün Yıldırım, İnci Rana Karaca

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Odontomalar odontojenik orijinli benign tümörlerdir. Genellikle asemptomatikler ve sıklıkla rutin radyografi sırasında keşfedilirler. Bu tümörlerde hem epitelyal hem de mezenşimal hücreler farklı miktarlarda sement ve pulpa dokusu ile mine ve dentin oluşturmak üzere farklılaşırlar. Dünya Sağlık Örgütü sınıflamasına göre, kompleks ve kompaund odontoma olmak üzere iki farklı odontoma türü kabul edilmektedir. Kompleks odontomalarda, tüm diş dokuları oluşur; ancak organize bir yapı oluşturmadan ortaya çıkarlar. Kompaund odontomalarda, tüm diş dokuları diş benzeri yapılar oluşturmuştur. Kompaund odontomalar genellikle gömülü daimi dişler ile birlikte görülür ve cerrahi olarak çıkarılması en iyi terapötik seçenektir. Kompaund odontomalar genellikle maksilla anterior bölgede görülürken, kompleks odontomalar mandibula posterior bölgede görülür. Bu bildiride, 13 yaşında erkek hastanın sağ maksilla posterior bölgesinde gömülü premolar diş ile beraber görülen kompaund odontoma vakası sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: odontoma, kompleks, kompaund

Compound Odontoma Encountered In The Posterior Maxilla: A Case Report

Özgün Yıldırım, İnci Rana Karaca

Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Odontomas are the most common benign tumors of odontogenic origin. They are usually asymptomatic and are often discovered during routine radiography. In these tumours both the epithelial and mesenchymal cells undergo differentiation to form enamel and dentin with variable amounts of cementum and pulp tissue. According to the World Health Organization classification, two distinct types of odontomas are acknowledged: complex and compound odontoma. In complex odontomas, all dental tissues are formed, but appeared without an organized structure. In compound odontomas, all dental tissues are arranged in tooth-like structures. Compound odontomas are often associated with impacted permanent teeth and their surgical removal represents the best therapeutic option. Compound odontomas are generally seen in the maxilla anterior region, whereas complex odontomas are seen in the mandibular posterior region. In this report, a case of 13-year-old male patient with a compound odontoma associated with a premolar tooth in the right maxilla posterior region is presented.

Keywords: odontoma, complex, compound

[PS-058]

İmplantların Etrafındaki Yumuşak Dokunun Serbest Diş Eti Grefti ile Düzenlenmesi

Yeliz Hayran¹, Özkan Karataş², Esengül Şen³

¹Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Tokat

²Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı, Tokat

³Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Dişeti sağlığının ve periodontal hastalık ilerlemesinin önlenmesi için dişin etrafında yeterli miktarda keratinize mukoza olmalıdır. Bu nedenle, diş implantlarına komşu dokuların yeterli miktarda keratinize dokuya sahip olması önerilmektedir. Bu olgu, implantların çevresindeki yumuşak doku düzenlenmesinde serbest gingival greft uygulamasını sunmaktadır.

Olgu: Sabit protez tedavisi için alt çenesi dişsiz olan yaşlı bir kadın kliniğimize başvurmuştur. Sağ ve sol taraf kanin, premolar ve molar bölgeler olmak üzere toplam 6 adet implant yerleştirilmiştir. Osseointegrasyondan sonra sabit implant destekli protez ağıza yerleştirilmiştir. Protez yerleştirildikten altı ay sonra hasta sol molar bölgedeki implant çevresinde ağrı ile kliniğimize başvurmuştur. Sol kanin ve molar bölgedeki implant çevresinde keratinize mukoza yetersizliği tespit edilmiştir. Aynı zamanda, ilgili bölgede iltihaplanma görülmüştür. Bu implantların çevresindeki keratinize dokuyu arttırmak için serbest gingival greft uygulanması planlanmıştır. Uygulanan greftin immobilizasyonu ve stabilizasyonu için bir splint hazırlanmıştır. Hazırlanan splint cerrahi işlemle sona eren abutment üzerine stabilize edilmiştir. Splint ve dikişler 14 gün sonra ağızdan alınmıştır. Kontrol randevusunda keratinize mukozada artış ve implant çevresinde iltihaplı bölgenin iyileştiği gözlemlenmiştir.

Sonuç: Peri implantitisin önlenmesi için implantın çevresinde yeterli miktarda keratinize mukozanın bulunması gereklidir. İmplant etrafında keratinize mukozanın olmadığı durumlarda keratinize mukozayı arttırmak için serbest diş eti greftinin yapılması uygundur.

Anahtar Kelimeler: dental implant, keratinize mukoza, gingival greft

The Use Of Free Gingival Graft In The Arrangement Of Soft Tissue Around Implants

Yeliz Hayran¹, Özkan Karataş², Esengül Şen³

¹Gaziosmanpasa University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Tokat, Turkey

²Gaziosmanpasa University, Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Tokat, Turkey

³Gaziosmanpasa University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Tokat, Turkey

Objective: There must be sufficient amount of keratinized mucosa for the prevention of gingival health and prevention of periodontal disease progression. It is therefore suggested that the tissues adjacent to the dental implants have sufficient keratinized tissue. This case presents the use of free gingival grafts in the soft tissue arrangement around the implants.

Case: An old woman with edentulous lower jaw referred to our clinic for fixed prosthesis treatment. A total of 6 implants were placed in the right and left canine, premolar and molar regions. Fixed implant supported prostheses were placed after the osseointegration. Six month after the placement of prosthesis, the patient applied to our clinic with pain around the implant in the left molar region. Keratinized mucosa deficiency was detected around the left canine and molar implant region. At the same time, inflammation were seen in the area concerned. It is planned to apply free gingival graft to increase keratinized tissue around these implants. A splint was prepared for the immobilization and stabilization of the applied graft. The splint stabilized on the abutment after surgery. The splint and sutures removed from the mouth after 14 days. Improvement of keratinized mucosa and improvement of inflammation around the implant was observed at the control appointment.

Conclusion: There must be sufficient amount of keratinized mucosa around the implant for the prevention of peri implantitis. Free gingival graft is suitable for increasing amount of the keratinized mucosa around the implant in the absence of keratinized mucosa.

Keywords: dental implant, keratinized mucosa, gingival graft

[PS-059]

Sinüs Retansiyon Kisti ile İlişkili Oroantral Açıklık: Vaka Raporu

Levent Çiğerim¹, Saadet Çınarsoy Çiğerim²

¹Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Van, Türkiye

²Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Ana Bilim Dalı, Van, Türkiye

Amaç: 23 yaşındaki erkek bir hastada oroantral açıklığa sebep olan sağ maksiller sinüs retansiyon kistin klinik seyri ve tedavisi sunulmuştur.

Olgu: Lokal anestezi altında sinüsün lateral duvarından bir kemik penceresi açılarak, enfekte yumuşak dokular ve enfekte membran eksize edildi. Sinüs içerisinde tespit edilen yabancı cisimler(kürdan ve zimba metali) uzaklaştırıldı ve oroantral açıklık kapatıldı.

Sonuç: Alınan biyopsi örneğinin incelenmesi sonucunda sinüs retansiyon kisti tanısı koyuldu.Hastanın 6 aylık takibi sonunda, sinüsle ilişkili bir komplikasyon ve hasta şikayeti gözlenmedi. Oroantral açıklık yoktu. Hasta takip altındadır.

Anahtar Kelimeler: Oroantral açıklık, sinüs retansiyon kisti, maksiller sinüs, yabancı cisim

Oroantral Opening Associated with Sinus Retention Cyst: A Case Report

Levent Çiğerim¹, Saadet Çınarsoy Çiğerim²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, University of Yuzuncu Yil, Van, Turkey

²Department of Orthodontics, Faculty of Dentistry, University of Yuzuncu Yil, Van, Turkey

Objective: Clinical course and treatment of right maxillary sinus retention cyst causing oroantral opening in a 23 year old male patient is presented.

Case: Under local anesthesia, a bone window was opened in the right lateral sinus wall and infected soft tissues and also infected sinus membrane were excised. Detected foreign bodies in the sinus (toothpick and staple metal) was removed and the oroantral opening was closed.

Conclusion: After examination of the biopsy specimen the lesion was diagnosed as sinus retention cyst. At the end of 6 months follow-up period, there was no sinus-related complications and oroantral clearance and the patient was asymptomatic. The patient is under surveillance.

Keywords: Oroantral opening, sinus retention cyst, maxillary sinus, foreign body

[PS-060]

NSAI ve E Vitamini Kullanımının Kemik İyileşmesi Üzerine Etkilerinin Biyokimyasal İncelenmesi

Deniz Fırat¹, Pervin Vural², Sevinç Şen³, Edip Özden¹

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

²İstanbul Tıp Fakültesi Temel Tıp Bilimleri Bölümü Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı

³Özel Muayenehane

Amaç: Günümüzde sıklıkla kullanılan Non-steroid antiinflatuar (NSAI) preparatlar, iyileşme sürecinde yeni oluşan kemiğin niteliklerinde bozulmaya ve iyileşmede gecikmeye neden olmaktadır. Doku yaralanmalarından sonra oluşan serbest radikallerin kemik iyileşmesi üzerine olumsuz etkileri olduğu düşünülmektedir. Bu araştırmada E vitamininin NSAI kullanılan hayvanlarda oluşturulan deneysel kemik defektinin iyileşmesi üzerindeki etkilerinin biyokimyasal yöntemlerle incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışmamızda 74 adet Wistar albino erkek sıçan kullanılmıştır. NSAI grubundaki hayvanlara i.p. olarak 5 mg/kg/gün diklofenak sodyum, vitamin E grubundaki hayvanlara i.p. 40 mg/kg/gün vitamin E, diğer gruba da NSAI ve E vitamini birlikte uygulanmıştır. Tüm gruplardaki hayvanlar 15. ve 30. günlerde sakrifiye edilmiş ve serum malondialdehit (MDA) ve ileri oksidasyon protein ürünleri (AOPP) seviyelerine bakılmıştır.

Sonuç: NSAI uygulanan sıçanlarda kemik iyileşmesinin geciktiği saptanmıştır. Bununla birlikte vitamin E uygulamasının oksidatif zararı azalttığı ve kemik iyileşmesi üzerine olumlu etkileri olduğu gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Biyokimyasal İnceleme, E Vitamini, Kemik İyileşmesi, NSAI

The effects of vitamin E and NSAID on the healing of bone defects (Biochemical examination)

Deniz Fırat¹, Pervin Vural², Sevinç Şen³, Edip Özden¹

¹Istanbul University Faculty of Dentistry

²Istanbul University Faculty Of Medicine Department of Basic Medical Sciences Medical Biochemistry Master Science

³Private Practice

Objective: Non-steroid antiinflatuar drugs (NSAID) which are commonly prescribed in modern medicine, may have deleterious effects on bone healing process. The production of free oxygen radicals increases after tissue injuries and can cause harmful effects on fracture healing. The aim of the present study was therefore to examine the biochemical effects of vitamin E on the healing of experimental defects in NSAID treated rats.

Materials-Methods: 74 Wistar Albino male rats used in this study. The animal in the NSAI group was treated with intraperitoneal (I.P) injections of diclofenac sodium 5mg/kg/day, vitamin E group with I.P. injections of vitamin E 40mg/kg/day, and in the other group vitamin E and NSAID were injected together. The animals were sacrificed on the 15th and 30th days post-operatively and determine the levels of serum MDA (Malondialdehyd) and AOPP (Advanced Oxidation Protein Products).

Results: In conclusion, the biochemical findings indicated that the NSAID had delayed the healing of bone defects. Furthermore, Vitamin E reduced the oxidative damage occurring during this process thereby demonstrating beneficial effects on bone healing.

Keywords: Biochemical examination, Healing of bone defects, NSAID, vitamin E

[PS-061]

Oral lökoplaki ve oral skuamoz hücreli karsinomanın ghrelin düzeylerinin değerlendirilmesi: immünohistokimyasal çalışma

Gül Fikirli¹, İlker Özeç¹, Reyhan Eğilmez², Fahrettin Göze²

¹Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD

²Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji AD

Amaç: Biomarkerlar; kanseröz, prekanseröz ve normal dokuda farklı düzeylerde bulunabilen ve malign transformasyonunun tahmin edilebilmesine yardımcı olabilecek protein ve genlerdir.

Bu çalışmanın amacı normal oral epitel, oral lökoplaki ve oral skuamoz hücreli karsinomanın ghrelin düzeylerinin tespit edilerek karşılaştırılması ve ghrelinin bir biomarker olup olamayacağının değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: Daha önce tanısı konulmuş 15 normal oral mukoza, 18 displazi görülmeyen lökoplaki ve 22 adet oral skuamoz hücreli karsinoma blokları patoloji arşivinden elde edildi ve ghrelin düzeylerinin tespiti için immünohistokimyasal boyama yapıldı.

Bulgular: Ghrelin düzeyi normal oral mukozada % 64, oral lökoplakide % 66 ve oral skuamoz hücreli karsinomada % 8 olarak belirlendi. Oral skuamoz hücreli karsinoma grubu diğer gruplar ile karşılaştırılınca farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu tespit edildi (P < 0.05).

Sonuç: Oral skuamoz hücreli karsinomanın ghrelin seviyesinin normal oral mukoza ve oral lökoplakiye göre düşük olduğu tespit edildi. Oral lökoplaki ve normal oral mukozanın benzer ghrelin seviyeleri ihtiva ettiği belirlendi. Oral karsinogenezisde ghrelin seviyelerindeki değişikliğin artan malign potansiyeli belirlemek için bir biomarker olabileceği öngörüldü.

Anahtar Kelimeler: Ghrelin, oral lökoplaki, oral skuamoz hücreli karsinoma

Ghrelin expression in oral leukoplakia and oral squamous cell carcinoma: an immunohistochemical study

Gül Fikirli¹, İlker Özeç¹, Reyhan Eğilmez², Fahrettin Göze²

¹Cumhuriyet University Dental School Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Biomarkers are proteins or genes that can be differentially expressed in cancer, pre-malign, and normal tissue and the use of biomarkers may help to improve prediction of cancer transformation. The aim of this study was to investigate whether ghrelin is differently expressed in normal oral epithelium, oral leukoplakia, and oral squamous cell carcinoma (OSCC).
Materials-Methods: Preparations of deparaffinized blocks obtained from the pathology archives of 55 previously diagnosed cases of normal oral mucosa (n = 15), oral leukoplakia with hyperkeratosis without dysplasia (n = 18), and OSCC (n = 22) were stained immunohistochemically with specific antibodies to evaluate ghrelin expression.
Results: Ghrelin was expressed in 64% of normal oral mucosa, 66% of oral leukoplakia, but in only 8% of OSCC. Compared with the other two groups, the mean ghrelin expression decreased significantly (P < 0.05) in the OSCC group.
Conclusion: Ghrelin expression is decreased in OSCC compared with normal oral mucosa and oral leukoplakia. The ghrelin levels were similar in oral leukoplakia and normal oral mucosa. Ghrelin expression changes with oral carcinogenesis may be a biomarker for determining increased malignant potential.

Keywords: Ghrelin, oral leukoplakia, oral squamous cell carcinoma

[PS-062]

Hereditier gingival fibromatozis: Vaka raporu

Serap Keskin Tunç¹, Levent Çiğerim¹, Eylem Ayhan Alkan²

¹Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Van, Türkiye

²Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Ana Bilim Dalı, Van, Türkiye

Amaç: Kliniğimize vestibül ve palatinal bölgede şişlik, çiğneme ve yutkunma güçlüğü şikayetiyle başvuran 22 yaşındaki erkek hastanın teşhis, tedavisi ve klinik takibi anlatılmaktadır.

Olgu: Yapılan klinik muayenede tüm dişetlerinde fibrotik büyümelerin olduğu görüldü. Hasta lokal anestezi altında 1'er hafta aralıklarla diyet lazer kullanılarak opere edildi ve çıkarılan parçalar histopatolojik incelemeye gönderildi.

Sonuç: Lezyona histopatolojik olarak hereditier gingival fibromatozis teşhisi kondu. 6 aylık takip periyodu boyunca lezyonlarla ilgili herhangi bir şikâyet veya nüks gözlenmedi.

Anahtar Kelimeler: diyet lazer, hereditier, fibromatozis

Hereditary gingival fibromatosis: Case report

Serap Keskin Tunç¹, Levent Çiğerim¹, Eylem Ayhan Alkan²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, University of Yuzuncu Yil, Van, Turkey

²Department of Periodontology, Faculty of Dentistry, University of Yuzuncu Yil, Van, Turkey

Objective: The diagnosis, treatment and clinical follow-up of 22 years old male patient, referred to our clinic, with chief complaint of swelling at palatinal and vestibular gingiva, difficulty in chewing and swallowing is presented.

Case: Clinical examination revealed fibrotic gingival enlargement in whole of the mouth. Under local anesthesia gingival hyperplastic tissues was excised by using diode laser and the biopsy material was sent to histopathological examination.

Conclusion: According to histopathological examination, the lesion was diagnosed as hereditary gingival fibromatosis. During 6 months follow-up period the patient was asymptomatic and no recurrency was observed.

Keywords: diode laser, hereditary, fibromatosis

[PS-063]

Lokal olarak uygulanan organik silikonun mandibular kırık iyileşmesi üzerine etkisi

Akif Türer¹, Mustafa Cenk Durmuşlar¹, Elif Aslı Apaydın¹, Gamze Altun²

¹Bülent Ecevit Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Zonguldak

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Ana Bilim Dalı, Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı lokal olarak uygulanan organik silikonun (OS) mandibular kırık iyileşmesi üzerine etkisini incelemektir.

Gereç-Yöntem: 32 adet rat Grup C-14 (kontrol), Grup OS-14, Grup C-28 (kontrol) ve Grup OS-28 olmak üzere dört alt gruba ayrıldı. Deneklerin sağ alt çene molar bölgesine dişten mandibula alt kenarına uzanacak şekilde vertikal osteotomi uygulandı. Grup C-14 ve Grup C-28'de kırık bölgesine steril salin solüsyon emdirilmiş absorbe olabilen kolajen sünger (AKS) yerleştirildi. Grup OS-14 ve Grup OS-28'de kırık alanına 500 mg organik silikon ihtiva eden AKS yerleştirildi. Grup C-14 ve Grup OS-14 operasyondan 14 gün sonra, Grup C-28 ve Grup OS-28 ise operasyondan 28 gün sonra ötenazi işlemi uygulanarak kurban edildi. Örneklerin incelenmesi için stereolojik analizler kullanıldı. Yeni kemik ve bağ dokusu ölçümleri yapıldı.

Bulgular: Stereolojik incelemeler sonucunda, Grup OS-14'de yeni kemik ve bağ doku hacminin Grup C-14'e göre anlamlı derecede yüksek olduğu ve oluşan yeni kemik hacminin sırasıyla ortalama $0.95 \pm 0.08 \text{ mm}^3$ and $0.69 \pm 0.07 \text{ mm}^3$ olduğu tespit edildi. Grup C-28 ve Grup OS-28 arasındaki yeni kemik ve bağ doku hacim farkı ise istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı.

Sonuç: Lokal olarak uygulanan OS'nin erken dönem mandibular kırık iyileşmesinde olumlu etkisi olduğu gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: kırık iyileşmesi, mandibula, stereoloji

The effect of local organic silicon administration on mandibular fracture healing

Akif Tüner¹, Mustafa Cenk Durmuşlar¹, Elif Aslı Apaydın¹, Gamze Altun²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Bülent Ecevit University, Zonguldak, Turkey

²Department of Histology and Embriology, Faculty of Medicine, Ondokuz Mayıs University, Samsun, Turkey

Objective: The purpose of this study is to investigate the potential of the local administration of organic silicon (OS) on mandibular fracture healing in rats.

Materials-Methods: Thirty-two rats were divided into four groups: Group C-14 (control), Group OS-14, Group C-28 (control) and Group OS-28. A unilateral standart vertical osteotomy was performed right side of the mandibula extending from the tooth to the mandibular basis for each animal. In group C-14 and C-28 sterile saline treated absorbable collagen sponge (ACS) was applied to the fracture area, in group OS-14 and OS-28 ACS with saline solution contains 500 mg OS were applied to the fracture area.

Animals in group C-14 and OS-14 were euthanized at 14th day, group C-28 and OS-28 were euthanized at 28th day after operation. Stereologic analyses was performed. New bone area (NBA) and connective tissue volumes were measured.

Results: Stereologic analysis showed that Group OS-14 had significantly more new bone at 2 weeks compared with group C-14 with a mean bone formation of $0.95 \pm 0.08 \text{ mm}^3$ and $0.69 \pm 0.07 \text{ mm}^3$ respectively. Connective tissue volumes were also significantly higher in OS-14. New bone and connective tissue volume differences were not statistically significant between group C-28 and OS-28.

Conclusion: Locally administered OS enhances early bone regeneration on mandibular fracture in rats.

Keywords: fracture healing, mandibula, stereology

[PS-064]

Mandibulada Geniş Hacimli Dentigeröz Kist: Bir Olgu Sunumu

Mahmut Koparal, Gunay Yapici Yavuz, Bilal Ege, Aydın Keskinruzgar

Adıyaman Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız-Diş ve Çene Cerrahisi ABD, Adıyaman

Amaç: Dentigeröz kist, sürmemiş bir dişin kronunun etrafındaki folikülden menşee alır. Çok geniş bir yaş dağılımı görülmekle beraber sıklıkla 20-30 yaşlarında görülür. Erkeklerde görülme insidansı daha yüksektir. Sıklıkla mandibular üçüncü molar, maksiller kanin ve maksiller üçüncü molar dişler ile beraber görülür. Genellikle rutin dental radyografilerde tespit edilirler ve sekonder olarak enfekte olmadıkları sürece ağrı veya başka bir rahatsızlık oluşturmazlar.

Olgu: 31 yaşında erkek hasta kliniğimize alt çene sağ bölgede ağrılı şişlik nedeni ile başvurdu. Hasta daha önce başka bir kliniğe müracaat etmiş fakat yapılan tedavi sonrasında kistik lezyonun nüks ettiği tespit edildi. Radyolojik muayenede mandibular gömülü 3. molar diş ile ilişkili incisura mandibularise kadar uzanan radyolusent lezyon gözlemlendi. Lokal anestezi altında lezyon kapsülü ile birlikte enükle edildi ve yara kenarları primer olarak kapatıldı. Operasyon sonrası histopatolojik incelemede enfekte dentigeröz kist tanısı konuldu.

Sonuç: Hastanın 2 yıl boyunca yapılan takiplerinde ilgili bölgenin tamamen iyileştiği ve nüks etmediği belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Dentigeröz kist, enükleasyon, gömülü diş

Large Dentigerous Cyst Of The Mandible: A Case Report

Mahmut Koparal, Gunay Yapici Yavuz, Bilal Ege, Aydın Keskinruzgar

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Adıyaman University

Objective: Dentigerous cysts are defined as a cyst originated by follicle of dental crown of a tooth unerupted. Frequently they are seen over a wide age range of 20-30 years old. The incidence of dentigerous cyst in males is higher than female. They are often seen with mandibular third molar, maxillar canine and maxillar third molar teeth. Usually they are diagnosed on routine dental radiographs and there is usually no pain or discomfort associated with the cyst unless it becomes secondarily infected.

Case: A 31-year-old male was referred to our hospital with the complaint of severity pain swelling at the mandible right molar region. He was referred a dental clinic but the cystic lesion is determined the recurrence. Additionally there was no trauma history has been noted. Radiographic examination also revealed that radiolucent lesion associated with mandibular impacted third molar and extended laterally to the incisura or sigmoid notch. Under local anaesthesia, the lesion was totally enucleated with its capsule and wound margins were primary closed. After the operation, histopathologic examination confirmed the diagnosis of an infected dentigerous cyst.

Conclusion: After 2 years of follow up, the dentigerous cyst is healed and has no recurrence.

Keywords: Dentigerous cyst, enucleation, impacted tooth

[PS-065]

Posterior İmplantlardaki Dişeti Kayıplarının Bağ Dokusu Grefti ile Ogmentasyonu: 6 Aylık Takip

Mehmet Cihan Şengün¹, Murat Canbolat²

¹Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Anabilim Dalı

²Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Hastaların estetik ve fonksiyonel ihtiyaçlarına yönelik uygulanan diş implantlarının kullanımı son 10 yılda oldukça artmıştır. Diş implantlarının kullanımının artmasıyla da dişeti çekilmesi ve yetersiz yapışık dişeti gibi bazı yumuşak doku problemleri olabilmektedir.

Olgu: 37 yaşındaki erkek hasta Abant İzzet Baysal Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Bölümüne posterior implantının bukkal yüzündeki diş eti çekilmesi şikayeti ile müracaat etti. Oral hijyen motivasyonu sonrası ameliyat aşamasına geçildi. Retromolar bölgeden alınan bağ dokusu ile birlikte koronale yönlendirilmiş flep posterior implantın bukkal yüzüne minimal invaziv teknik ile uygulandı. Hasta işlem sonrası 2 hafta boyunca dişlerini fırçalamadan kaçındı ve bu süre boyunca klorheksidinli gargara kullandı. Hasta ilk ay her hafta, sonrasında 2 ayda bir kontrole çağrıldı.

Sonuç: İşlem sonrası hastada herhangi bir rahatsızlık ve komplikasyon olmadığı ve cerrahi bölgesinin sorunsuz bir şekilde iyileştiği gözlemlendi. Estetik ve fonksiyonel olarak implant sağlığının devam ettirilmesi için peri-implant yumuşak dokular korunmalı ve/veya periodontal cerrahi teknikleri ile kaybedilen dokular tedavi edilmelidir. Bu vakada, koronale kaydırılan flep ile bağ dokusunun minimal invaziv teknik ile uygulanmasının implant çevresinde ilerlemiş dişeti çekilmelerinin tamamen kapatılması amacıyla kullanılabileceği ve uygun ağız hijyeniyle implant idamesinin sağlanabileceği gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: bağ dokusu grefti, dental implant, dişeti çekilmesi

Connective Tissue Grafting To Augment Gingival Recession Around Posterior Implant: Six Months Follow-Up

Mehmet Cihan Şengün¹, Murat Canbolat²

¹Abant İzzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Periodontology Department, Bolu

²Abant İzzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Bolu

Objective: The use of dental implants to improve functional and esthetic demands of patient, has increased significantly over the last decades. As a result of increasing usage of dental implants brings with it biologic complications such as gingival recession and insufficient attached gingiva.

Case: 37 years-old man was referred with gingival recession at buccal aspect of posterior implant. An insufficiency of attached gingiva was observed in the clinical assessment. After oral hygiene motivation, connective tissue graft collected from retromolar region was applied with coronally advanced flap to augment attached gingiva on buccal aspect of implant with minimal invasive technique. The patient didn't brush her teeth for two weeks and clorhexidine mouthwash was used during this healing period. Patient was seen every week for one month then every 2 months for 6 month after surgery.

Conclusion: Instead of post operative pain, no other discomfort or complication were seen after treatment. Healing was uneventful. Peri-implant soft tissues sometimes must be preserved and/or augmented by periodontal surgical procedures for optimal aesthetic and functional outcomes. This case demonstrates that coronally advanced flap and connective tissue grafting with minimal invasive technique can be used for complete coverage of advanced gingival recessions around implants and consequently this facilitates proper oral hygiene for maintaining implant success.

Keywords: connective tissue graft, dental implant, gingival recession

[PS-066]

Odontojenik Keratokist: Vaka Raporu

Gunay Yapıcı Yavuz, Mahmut Koparal, Aydın Keskinruzgar, Bilal Ege

Adıyaman Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız-Diş ve Çene Cerrahisi ABD, Adıyaman

Amaç: Odontojenik keratokist çenelerde oluşan gelişimsel epitelyal bir kisttir ve çenelerde görülen tüm kistlerin %11'ini oluşturmaktadır. Sıklıkla mandibula ramusu ve angulus mandibulada görülür. Çok büyük boyutlara ulaşmadıkları sürece semptom vermeyebilirler, rutin alınan radyografilerde fark edilebilirler. Bu lezyonun klasik tedavisi, intraoral yaklaşımla cerrahi enükleasyon ve küretajdır.

Olgu: 62 yaşındaki erkek hasta mandibula posterior bölgede izlenen asemptomatik radyolüsent lezyon sebebiyle Adıyaman Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne yönlendirilmiştir. Klinik muayenede herhangi bir patolojik değişiklik, parestezi, ağrı ve disfonksiyon izlenmemiştir. Radyolojik muayenede sol mandibular molar bölgeden incisura mandibularise kadar uzanan radyolüsent lezyon gözlemlendi. Kist lokal anestezi altında enükle edildi.

Sonuç: Operasyondan 6 ay sonra cerrahi bölge iyileşme gösterdi.

Anahtar Kelimeler: Mandibula, Odontojenik keratokist, Enükleasyon

Odontogenic Keratocyst: A Case Report

Gunay Yapici Yavuz, Mahmut Koparal, Aydin Keskinruzgar, Bilal Ege
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Adiyaman University

Objective: The odontogenic keratocyst is an epithelial developmental cyst of the jaws, and comprises approximately 11% of all cysts of the jaws. The cysts are most often seen in the mandibular ramus and angle. They may reach large dimensions without causing any symptoms and are usually discovered during routine radiographic examination. The classic treatment of this lesion is surgical enucleation and curettage being performed through an intraoral approach.

Case: 62 year old male patient was referred to Adiyaman University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery for a radiolucent lesion which was asymptomatic and of unknown duration in posterior of mandible. In oral examination no pathological changes, pain, paresthesia or disfunction are observed. Radiographic examination also revealed that radiolucent lesion left mandibular molar region extending from laterally to the incicula. Cyst were enucleated under local anesthesia.

Conclusion: Six months later the operation, the surgical sites showed good healing.

Keywords: Mandible, Odontogenic Keratocyst, Enucleation

[PS-067]

Maksillada fibro-osseöz lezyon: Vaka raporu

Levent Ciğerim¹, Saadet Çınarsoy Ciğerim²

¹Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Van, Türkiye

²Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Ana Bilim Dalı, Van, Türkiye

Amaç: 38 yaşında sağ maksiller premolar bölgede ağrı ve şişlik şikâyeti ile kliniğimize başvuran bayan hastanın teşhis ve tedavisi anlatılmıştır.

Olgu: Lokal anestezi altında mukogingival hattın altından horizontal insizyon yapıldı ve mukoperiosteal flep kaldırıldı. Lezyon bütünüyle çıkarıldı.

Sonuç: Biyopsi materyali histopatolojik inceleme için gönderildi ve kesin tanı fibroosseoz displazi olarak konuldu. Hasta 1 yıllık takip periyodu boyunca asemptomatikti ve bu süreçte herhangi bir şikâyet bildirmedi. Rekürrensle karşılaşılmadı.

Anahtar Kelimeler: displazi, fibro osseöz lezyon, maksilla

A fibro-osseous lesion in maxilla: Case report

Levent Ciğerim¹, Saadet Çınarsoy Ciğerim²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, University of Yuzuncu Yil, Van, Turkey

²Department of Orthodontics, Faculty of Dentistry, University of Yuzuncu Yil, Van, Turkey

Objective: The diagnosis and treatment of 38 years old female, referred to our clinic, complaining about pain and swelling in the maxillary right premolar area was presented.

Case: Horizontal incision under mucogingival line and mucoperiosteal flap elevation was performed under local anesthesia. The lesion was totally removed.

Conclusion: The biopsy material was sent to histopathological examination and the definitive diagnosis was established as fibro-osseous dysplasia. The patient was asymptomatic and didn't report any complaints during one year follow-up period. No recurrence was encountered.

Keywords: dysplasia, fibro osseous lesion, maxilla

[PS-068]

Mandibulada fibro-osseöz lezyon: Vaka raporu

Levent Ciğerim¹, Saadet Çınarsoy Ciğerim², Erkan Feslihan¹

¹Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Van, Türkiye

²Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Ana Bilim Dalı, Van, Türkiye

Amaç: 51 yaşında mandibular sol premolar bölgesinde ağrı ve şişlik şikâyeti ile kliniğimize başvuran hastanın teşhis, tedavisi ve lezyonun klinik seyri sunulmuştur.

Olgu: Lokal anestezi altında bukkal sulkusta 2. premolar dişi içerisine alan semilunar insizyon yapıldı ve mukoperiosteal flep kaldırıldı. Takiben 35 numaralı diş çekildi ve lezyon bütünüyle çıkarıldı.

Sonuç: Biyopsi materyali histopatolojik inceleme için gönderildi ve kesin tanı fibro-osseoz displazi olarak konuldu. Hasta 1 yıllık takip periyodu sonunda asemptomatikti. Rekürrensle karşılaşılmadı.

Anahtar Kelimeler: displazi, fibro osseöz lezyon, mandibula

A Fibro osseous-lesion in mandible: Case report

Levent Çiğerim¹, Saadet Çınarsoy Çiğerim², Erkan Feslihan¹

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, University of Yuzuncu Yil, Van, Turkey

²Department of Orthodontics, Faculty of Dentistry, University of Yuzuncu Yil, Van, Turkey

Objective: The diagnosis and treatment of a 51 years old female, referred to our clinic, complaining about pain and swelling at mandibular left premolar region, and clinical course of the pathologic lesion was presented.

Case: Semilunar incision at vestibular sulcus and mucoperiosteal flap elevation was performed under local anesthesia and tooth 35 was extracted simultaneously. The lesion was totally removed.

Conclusion: The biopsy material was sent to histopathological examination and the definitive diagnosis was established as fibro-osseous dysplasia. The patient was asymptomatic at the one year follow-up period. No recurrence was encountered.

Keywords: dysplasia, fibro osseous lesion, mandible

[PS-069]

Mandibulada lipom: Vaka raporu

Levent Çiğerim¹, Saadet Çınarsoy Çiğerim², Şenol Aslan¹

¹Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Van, Türkiye

²Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Ana Bilim Dalı, Van, Türkiye

Amaç: Kliniğimize başvuran 66 yaşındaki bir bayan hastada intraoral incelemede fark edilen, alt çene sağ premolar bölgedeki şişliğin teşhisi ve tedavisi anlatılmıştır.

Olgu: Bukkal sulkusu dolduran lezyon lokal anestezi altında submukozal insizyon ve takibinde künt diseksiyonla cerrahi olarak total eksize edildi.

Sonuç: Elde edilen doku histopatolojik incelemeye gönderildi ve lipom teşhisi konuldu. Hasta 6 aylık takip boyunca herhangi bir şikayet bildirmedi ve asemptomatiktir. Rekürrens görülmedi.

Anahtar Kelimeler: lipom, excision, künt diseksiyon, mandibula

A lipoma in mandible: Case report

Levent Çiğerim¹, Saadet Çınarsoy Çiğerim², Şenol Aslan¹

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, University of Yuzuncu Yil, Van, Turkey

²Department of Orthodontics, Faculty of Dentistry, University of Yuzuncu Yil, Van, Turkey

Objective: The diagnosis and treatment of 66 years old female suffering from swelling at right mandibular premolar region revealed in intraoral examination was presented.

Case: Submucosal incision and flap elevation for accessing the lesion existing at buccal sulcus was performed under local anesthesia and totally removed by blunt dissection.

Conclusion: The biopsy material was sent to a histopathological examination and the definitive diagnosis was established as Lipoma. The patient was asymptomatic and didn't report any complaints during 6 months follow-up period. No recurrence was encountered.

Keywords: lipoma, eksizyon, blunt dissection, mandible

[PS-070]

İmplant ve Kapama Vidalarının Submandibular Loja Doğru Yer Değiştirmesi: Vaka Raporu

Emine Fulya Akkoyun¹, Ahmet Emin Demirbaş¹, Zekeriya Taşdemir², Nükhet Kütük¹, Alper Alkan³

¹Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD., Kayseri, Turkey

²Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji AD., Kayseri, Turkey

³Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD., İstanbul, Turkey

Dişsiz hastaların dental implantlarla protetik rehabilitasyonu, uzun dönem yüksek başarı oranlarıyla sıklıkla kullanılan bir tedavi yöntemidir. Yeterli kemik varlığında posterior mandibulaya implant yerleştirmek kolay olmakla birlikte, alveoler kemiğin anatomik yapısı göz ardı edilirse kanama, sinir hasarı veya implantın istenmeyen yer değiştirmeleri gibi komplikasyonlar gelişebilir.

Bu vaka raporunda, ameliyat sırasında dental implantın submandibular loja doğru yer değiştirmesi nedeniyle hekimi tarafından kliniğimize yönlendirilen 38 yaşındaki bir bayan hasta sunulmuştur. Radyolojik incelemede implantın ve iki adet kapama vidasının mandibula bazisi seviyesinde olduğu görülmüştür. Bir hafta sonra genel anestezi altında, implant ve kapama vidalarına ağız içi yaklaşımla mylohiyoid kasta minimal diseksiyon yapılarak ulaşılmış ve çıkarılmıştır. Ameliyat sonrası sorunsuz iyileşme gözlenmiştir.

İmplant cerrahisi uzman hekimlerce yapıldığında oldukça kolay ve tahmin edilebilir sonuçları olan bir tedavi şekli olmasına rağmen; tecrübesiz ellerde ciddi, hatta hayatı tehlikeye atabilecek komplikasyonlar gelişebilir. Bu komplikasyonların önüne geçebilmek için alveoler kemiğin ve mylohiyoid sırtın şekli, kemik atrofisinin derecesi, kemik yoğunluğu gibi parametrelerin göz önünde bulundurulması gerekir.

Anahtar Kelimeler: complication, displacement, implant, submandibular space

Displacement of a Dental Implant and Cover Screws into Submandibular Space: A Case Report

Emine Fulya Akkoyun¹, Ahmet Emin Demirbaş¹, Zekeriya Taşdemir², Nükhet Kütük¹, Alper Alkan³

¹Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kayseri, Turkey

²Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Periodontology, Kayseri, Turkey

³Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul, Turkey

Prosthetic rehabilitation of edentulous patients with dental implants is a widely used treatment modality with long-term success rates. Implant placement in the posterior mandible is relatively a simple procedure in the presence of sufficient bone. However, if the anatomical structure of alveolar bone is disregarded, complications may occur such as bleeding, nerve damage or accidental implant displacement.

This case report presents a 38-year-old female patient who was referred to our clinic by her dentist due to the displacement of an implant to the submandibular space intraoperatively. Radiologic examination showed that the implant and two cover screws were displaced to the level of mandibular base. One week later under general anesthesia, the implant and the cover screws were reached by minimal dissection of mylohyoid muscle via intraoral approach, and removed. Postoperative healing was uneventful.

Although implant surgery is a simple and predictable procedure with low complication rates when performed by specialized professionals; serious, yet more, life-threatening complications may occur in inexperienced hands. Various parameters such as the level of bone atrophy, shape of alveolar process and mylohyoid ridge, and bone density must be considered to avoid such complications.

Keywords: implant, komplikasyon, submandibular loj, yer değiştirme

[PS-071]

Çift Çene Ortognatik Cerrahi Hastasında Cerrahi Öncesi Yumuşak Doku Tahmini İle Cerrahi Sonrası Profilin Kıyaslanması, Vaka Raporu

Sibel Akbulut¹, Fatih Çelebi¹, Feyza Holoğlu¹, Nihat Akbulut², Emrah Soylu², Esengül Bekar²

¹Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı, Tokat

²Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Bu vaka raporunun amacı ortognatik cerrahi öncesi yumuşak doku profil tahmini için kullanılan bir yazılımın (Dolphin) doğruluğunu değerlendirmektir.

Olgu: Çift çene ortognatik cerrahi geçiren bir hastanın cerrahi öncesi ve cerrahi sonrası alınan sefalometrik filmleri üzerinde gerekli çizimler yapıldı ve daha sonra cerrahi sırasında oluşan gerçek iskeletsel hareketi tespit etmek amacıyla bu iki film karşılaştırıldı. Buradan elde edilen bilgiye göre cerrahi öncesi sefalometrik film üzerinde, Dolphin yazılımı kullanılarak, cerrahi hareket simüle edildi ve hasta profil tahmini oluşturuldu. Daha sonra oluşturulan profil tahmin görüntüsü ile cerrahi sonrası gerçek profil karşılaştırıldı.

Dolphin görüntüleme yazılımının +/- 1.5 mm hata aralığı içinde doğru olduğu tespit edildi.

Sonuç: Sonuç olarak, Dolphin yazılımının, ortognatik cerrahi sonrası yumuşak doku değişikliklerini tahmin etmede yararlı, doğru ve güvenilir olduğu kabul edilebilir

Anahtar Kelimeler: Ortognatik cerrahi, yumuşak doku öngörü, cerrahi planlama

Comparison Of Presurgical Soft Tissue Prediction And Postsurgical Actual Profile In A Two-Jaw Surgery Patient, Case Report

Sibel Akbulut¹, Fatih Çelebi¹, Feyza Holoğlu¹, Nihat Akbulut², Emrah Soylu², Esengül Bekar²

¹Department of Orthodontics, Faculty of Dentistry, University of Gaziosmanpaşa, Tokat.

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, University of Gaziosmanpaşa, Tokat.

Objective: The aim of this case report was to evaluate the accuracy of a software (Dolphin) for predicting the soft tissue profile before orthognatic surgery.

Case: Pre and post surgery lateral cephalometric radiographs of a patient who had two jaw orthognatic surgery were traced and superimposed to determine the actual skeletal movements achieved in surgery. This information then used to simulate surgery in software and generate a final soft tissue patient profile prediction. Prediction image was then compared to the actual post treatment profile to determine differences.

Dolphin imaging software was determined to be accurate within an error range of ± 1.5 mm.

Conclusion: In conclusion, dolphin software can be regarded as useful, accurate and reliable to predict soft tissue changes after orthognatic surgery.

Keywords: Orthognatic surgery, soft tissue prediction, surgical planning

[PS-072]

Temporomandibular Eklemin Ganglion Kisti

Yavuz Tolga Korkmaz¹, Onur Yılmaz¹, Celal Çandırlı¹, Saadettin Kayıpmaz²

¹Karadeniz Teknik Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD.

²Karadeniz Teknik Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi AD.

Amaç: Temporomandibular eklemden gangliyon kistlerin görülmesi nadirdir. Bu vaka sunumunda temporomandibular eklemden görülen ve cerrahi olarak tedavi edilen gangliyon kisti anlatılmaktadır.

Olgu: 24 yaşında erkek hasta, sağ temporomandibular eklem bölgesinde kronik ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Rutin ortopantomografide herhangi bir anormallik gözlenmedi. Manyetik rezonans görüntülemesinde mandibula kondilin ön tarafında 1x1 cm boyutlarında, içi sıvı dolu kistik lezyon olan yumuşak doku artışı görüldü. Bu kistik lezyonun cerrahi tedavisi planlandı. Genel anestezi altında, fasial sinir ve damarlar dikkatlice korunup preaurikular yaklaşım ile sağ TME bölgesine ulaşarak cerrahi eksizyon yapıldı. Kistik lezyon bütünüyle çıkarıldı. Histopatolojik değerlendirmede ganglion kisti tanısı doğrulandı.

Bulgular: Hastanın bir yıllık takip periyodunda ağrı ve ağız açıklığında kısıtlılık, herhangi bir nüks veya semptom varlığı belirlenmemiştir.

Sonuç: TME'de Ganglion kist nadir olarak görülse de, ağrı ve çene hareketlerinde bozulma gibi semptomatik durumlarda gözönünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: ganglion kist, temporomandibular eklem, manyetik rezonans görüntüleme

Ganglion Cyst of the Temporomandibular Joint

Yavuz Tolga Korkmaz¹, Onur Yılmaz¹, Celal Çandırlı¹, Saadettin Kayıpmaz²

¹Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

Objective: Ganglion cysts of the temporomandibular joint (TMJ) are a rare entity. This case report aims to present a surgically treated ganglion cyst of the TMJ.

Case: A 24 years old male patient referred to our clinic with chronic pain on the right TMJ area. A routine orthopantomograph did not show any abnormalities. Magnetic resonance imaging (MRI) showed a 1.0 cmx 1.0 cm soft tissue increment, possibly a fluid-filled cystic lesion, anterior to the mandibular condyle. Surgical intervention was considered as the treatment method for this cystic lesion. Surgical excision was carried out under general anesthesia, and right preauricular approach was used to access to the TMJ area while carefully preserving the facial nerve and vessels. The cystic lesion was excised completely. The histopathological examination confirmed ganglion cyst.

Result: At one year follow-up, there were no pain and limitation of mouth opening. No recurrence of ganglion cyst was found, and the patient experienced no symptoms.

Conclusion: Although ganglion cysts are rare in TMJ, they should be considered in the presence of symptoms such as pain or impaired jaw function

Keywords: ganglion kist, temporomandibular joint, magnetic resonance imaging

[PS-073]

Gömülü 3. Molar Dişlerin Cerrahi Çekimleri Sonrası Gönüllülerin Kendilerinin Değerlendirdikleri VAS Ödem Skorlamalarının, Hekim Tarafından Yüzde Yapılan Ölçümler ile Korelasyonunun Değerlendirilmesi

İbrahim Murat Afat, Emine Tuna Akdoğan, Onur Gönül, Mehmet Kürşat Aladağ, Kamil Göker

Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

İbrahim Murat Afat, Emine Tuna Akdoğan, Mehmet Kürşat Aladağ, Onur Gönül, Kamil Göker

Gömülü diş çekimini takip eden günlerde görülen yüzde oluşan ödem hastalarının en sık gözlenen yakınma sebeplerindendir.

Literatürde post operatif dönemde oluşan ödemin takibi için pek çok yöntem tarif edilmektedir.

Bu çalışmanın amacı en sık kullanılan yöntem olan katlanabilir cetvelle hekim tarafından yüzde yapılan iki sabit nokta arası mesafe ölçümleri ile hastanın ayna karşısında VAS Ödem skalası yardımıyla kendisinin yaptığı sübjektif skorlama arasındaki korelasyonunu değerlendirmektir.

Anahtar Kelimeler: Gömülü diş, Ödem, V.A.S

Evaluation of Correlation Between Patients Subjective V.A.S Edema Scores and Surgeons Measurement Scores on Face After Surgical Removal of Impacted Mandibular Third Molars

İbrahim Murat Afat, Emine Tuna Akdoğan, Onur Gönül, Mehmet Kürşat Aladağ, Kamil Göker
Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Postoperative edema after surgical removal of third molar tooth is one of the most common problems for patients. Many different methods described in literature to evaluate postoperative edema after third molar surgery. The aim of this study is evaluate the correlation between patients own subjective v.a.s edema scores with most common method, measurement of the distance between two points on face, after surgical removal of impacted mandibular third molars.

Keywords: Edema, Impacted tooth, V.A.S

[PS-074]

Alt gömülü yirmi yaş dişi cerrahisinde, naproksen sodyum + kodein fosfat kombinasyonu, diklofenak potasyum ve benzidamin hidroklorür'ün postoperatif ağrı, ödem ve trismus üzerine etkilerinin kıyaslanması

Levent Çiğerim¹, Saadet Çınarsoy Çiğerim², Cennet Neslihan Eroğlu¹, Volkan Kaplan¹

¹Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Van, Türkiye

²Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Ana Bilim Dalı, Van, Türkiye

Amaç: Alt gömülü yirmi yaş dişi cerrahisinde, naproksen sodyum + kodein fosfat kombinasyonu, diklofenak potasyum ve benzidamin hidroklorür'ün postoperatif ağrı, ödem ve trismus üzerine etkilerinin kıyaslanmasıdır.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya 90 adet gömülü alt yirmi yaş dişi dahil edilmiştir ve rastgele 3 gruba ayrılmıştır. İlaçlar hastalara preoperatif olarak başlanmıştır ve çift-kör prensibine uygun verilmiştir. Ağrı, trismus ve ödem değerlendirmesi için gerekli preoperatif ve postoperatif ölçümler yapılmıştır.

Bulgular: Naproksen sodyum + kodein fosfat kombinasyonu ağrı, ödem ve trismus üzerine benzidamin hidroklorür ve diklofenak potasyumdan istatistiki olarak daha üstün bulunmuştur ($p < 0,5$). Benzidamin hidroklorür ve diklofenak potasyumun ağrı, ödem ve trismus üzerine etkilerinde istatistiki bir farklılık yoktur ($p > 0,5$).

Sonuç: Naproksen sodyum + kodein fosfat kombinasyonu ağrı, ödem ve trismus önlemede benzidamin hidroklorür ve diklofenak potasyumdan daha etkilidir. Benzidamin hidroklorür diklofenak potasyuma benzer klinik özellikler göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: naproksen sodyum, kodein, diklofenak potasyum, benzidamin hidroklorür, gömülü diş

Comparison of Clinical Efficacies of Naproxen Sodium + Codeine Phosphate Combination, Diclofenac Potassium and Benzylamine Hydrochloride over Pain, Edema and Trismus after Extraction of Impacted Lower Wisdom Tooth

Levent Çiğerim¹, Saadet Çınarsoy Çiğerim², Cennet Neslihan Eroğlu¹, Volkan Kaplan¹

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, University of Yuzuncu Yil, Van, Turkey

²Department of Orthodontics, Faculty of Dentistry, University of Yuzuncu Yil, Van, Turkey

Objective: Comparison of the clinical efficacies of naproxen sodium + codeine phosphate, benzylamine hydrochloride and diclofenac potassium over pain, edema and trismus after extraction of impacted lower wisdom tooth.

Materials-Methods: The study included 90 impacted lower wisdom tooth and was randomly divided into 3 groups. The medications were initiated preoperatively and were given the double-blind principle. Preoperative and postoperative measurements were performed to evaluate pain, trismus and edema.

Results: Naproxen sodium + codeine phosphate combination was statistically superior to benzylamine hydrochloride and diclofenac potassium on pain, edema and trismus ($p < 0,5$). There is no statistical difference in the effects of benzylamine hydrochloride and diclofenac potassium on pain, edema and trismus ($p > 0,5$).

Conclusion: Naproxen sodium + codeine phosphate combination is more effective than benzylamine hydrochloride and diclofenac potassium to prevent pain, edema and trismus. Benzylamine hydrochloride showed similar clinical properties to diclofenac potassium.

Keywords: naproxen sodium, codeine, diclofenac potassium, benzylamine hydrochloride, wisdom tooth

[PS-075]

Dilin Lateral Marjinde Yerleşimli Malignansiye Taklit Eden Bir Travmatik Ülser- Vaka Raporu

İnci Rana Karaca, Hümeysa Yazar, Dilara Nur Öztürk

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Oral ülserler ağızdaki lezyonların en yaygın olanlarından biridir. Bu lezyonlar kronik travma gibi etkenler ve neoplaziler gibi pek çok hastalık sonucunda ortaya çıkabilmektedir. Lezyonların meydana gelme nedenlerinin çok çeşitli olmasından dolayı oral

ülserlerin tanısı ve tedavisi zorlaşmaktadır. Bu vakada; klinik olarak inatçı ve ağrılı özellikleriyle malign bir lezyonu düşündüren bir ağız ülseri vakası, literatür bilgisi eşliğinde sunulmaktadır.

Olgu: 55 yaşındaki kadın hasta bölümümüze 5 aydır geçmeyen dil lateralinde lokalize ağrılı lezyon şikayetiyle başvurdu. Alınan anamnezde hastaya farklı bir merkezde lezyonun malign olabileceği ve biyopsi alınması önerildiği öğrenildi. Oral hijyenin ve diyetin düzenlenmesi ve hareketli dental protez kullanımına ara verilmesiyle lezyonun klinik olarak iyileşme fazına girdiği görüldü. 1.5 aylık takipte ülserin tamamen iyileştiği görüldü.

Sonuç: Diş hekimlerinin ağız lezyonlarının ortaya çıkmasına neden olan durumlarla az karşılaşmış olması nedeniyle oral ülserlerin tanı ve tedavisi zordur. Bu bildiride oral ülserlerin ortaya çıkma nedenlerinin ve klinisyenin tecrübesinin önemi vurgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: etyolojik faktör, oral ülser, travma

A Traumatic Ulcer Mimicking Malignancy on Lateral Margin of the Tongue- A Case Report

İnci Rana Karaca, Hümeysra Yazar, Dilara Nur Öztürk

Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Oral ulcers are one of the most common oral lesions. These lesions may arise as a result of a vast number of disorders such as chronic trauma and neoplasia. The diagnosis and treatment of oral ulcers is often challenging due to numerous causes of the lesions. In this case, an oral ulcer, which evokes a malignant lesion that has clinically persistent and painful characteristics, is presented with a literature review.

Case: A 55 year old female patient referred to our department with the chief complaint of a painful lesion on lateral margin of the tongue present for 5 months. Patient's medical history revealed that at a different clinic the patient was warned of the lesion's malignancy potential and a biopsy was recommended. The lesion clinically demonstrated a healing phase after management of both oral hygiene and diet and also after the patient stopped using her removable prosthesis. At 1.5 months follow-up the ulcer was completely healed.

Conclusion: The diagnosis and treatment of oral lesions is often challenging due to the clinician's limited exposure to the conditions that may cause the lesions. In this report, the importance of the cause of these oral ulcers and clinician's experience are emphasized.

Keywords: etiologic factor, oral ulcer, trauma

[PS-076]

Keratokistik odontojenik tümör: 2 Olgu Raporu

Ömür Dereci¹, Adnan Öztürk², Yasin Çağlar Koşar¹, Zeynep Özgül³, Mustafa Açıkalin³

¹Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Eskişehir

²Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kayseri

³Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı, Eskişehir

Amaç: Bu çalışmanın amacı 2 adet parakeratinize tip odontojenik keratokist olgularını sunmaktır.

Olgu 1: Altmış yaşında kalp kapakçığı replasmanı yapılan ve başka herhangi bir sistemik rahatsızlığı olmayankadın hasta, kliniğimize sol alt mandibula posterior bölgede şişlik ve zaman zaman ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Hastadan alınan panoramik radyografi sonucu sol alt mandibula posterior bölgede düzgün sklerotik sınırlı uniloküler radyolusensi saptanmıştır. Hastadan alınan ince iğne aspirasyon biyopsisi örneğinde parakeratoz gösteren yoğun epitel hücre kümeleri ve keratin debris gözlenmiş ve keratokistik odontojenik tümör tanısı konulmuştur. Lokal anestezi altında kist enükleasyonu sağlanmış ve hasta 6 aylık rutin takibe alınmıştır. (şermin yüksel)

Olgu 2: 45 yaşında herhangi bir sistemik rahatsızlığı olmayan bayan hasta kliniğimize sol mandibula kanin premolar bölgesinde şişlik şikayetiyle başvurmuştur. Hastadan alınan panoramik radyografi sonucu 33-34 numaralı dişlerin apeksleriyle ilişkili multiloküler radyolusensi saptanmıştır. Endodonti kliniğine konsülte edilen hastaya kanal tedavisi uygulanıp takibe alınmıştır. 6 aylık takip sonucu radyolojik olarak herhangi bir küçülme izlenmeyen lezyonun enükleasyonu planlanmıştır. Lokal anestezi altında 33 ve 34 numaralı kist ile ilişki dişlerin çekimi ile beraber kist enükleasyonu sağlanmıştır. Histopatolojik incelemede parakeratinize 8-10 epitel hücre sırası izlenen kistik lezyon gözlemlendi ve tanı keratokistik odontojenik tümör olarak konuldu. Hasta halen takip altındadır.

Sonuç: Keratokistik odontojenik tümör uzun yıllar septom vermeden seyredabilen, geniş boyutlara ulaşabilen ve genellikle tesadüfi olarak tanı konulan rekürrens oranı yüksek bir lezyondur. Rekürrens oranı yüksek olması sebebiyle dikkatli bir enükleasyon yapıp hastanın rutin takipleri yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Odontojenik keratokist, parakeratotik tip, enükleasyon

Keratocystic odontogenic tumor: 2 Case Reports

Ömür Dereci¹, Adnan Öztürk², Yasin Çağlar Koşar¹, Zeynep Özgül³, Mustafa Açıkalin³

¹Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Eskişehir

²Erciyes University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kayseri

³Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Medicine, Department of Pathology, Eskişehir, Turkey

Aim: The aim of this study is to present 2 cases of keratocystic odontogenic tumor

Case 1: A 60-year-old woman referred to our clinic with complaints of swelling and occasional pain in the left mandibular posterior region. In medical history she had heart valve replacement. Panoramic radiograph revealed a smooth well-defined unilocular radiolucency with sclerotic margins in the left posterior mandibular region. Fine needle aspiration biopsy was performed. Cytological analysis revealed clusters of parakeratinised epithelium cells and keratinised debris. Diagnosis of keratocystic odontogenic tumor was done. Lesion was enucleated under local anesthesia. The bone regeneration of the remaining bony defect was uneventful after 6 months follow-up.

Case 2:

A 45-year-old female patient referred to our clinic with complaints of swelling in the left mandibular premolar region. Multilocular radiolucency associated with the apexes of first and second premolars was observed on the panoramic radiography. Patient was referred to endodontic clinic and root-canal therapy was done. After 6-months follow-up period, no improvement was observed. Therefore, cystic lesion was enucleated under local anesthesia and first and premolar teeth was extracted. Histological examination revealed that cystic epithelial lining with 8-10 cell with parakeratosis. The final diagnosis was keratocystic odontogenic tumor. Patient is still under follow-up.

Conclusion:

Keratocystic odontogenic tumor is a enigmatic lesion that can be present for many years without symptoms, has a large recurrence rate and is usually diagnosed incidentally. Because of the high recurrence rate, a careful enucleation of lesion and routine follow-up of the patient should be done.

Keywords: Odontogenic keratocyst, parakeratinized type, Enucleation

[PS-077]

Skuamöz hücreli karsinom tanısı konan total dişsiz hastanın postoperatif implant üstü protez rehabilitasyonu

Serap Keskin Tunç, Erkan Feslihan, Volkan Kaplan

Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Van

Amaç: Ağız tabanındaki ağrılı ülserasyondan şikayetçi 65 yaşındaki dişsiz erkek hastanın teşhisi ve protetik rehabilitasyonu anlatılmaktadır.

Olgu: Lokal anestezi altında insizyonel biyopsi gerçekleştirildi ve biyopsi materyali histopatolojik incelemeye gönderildi. Histopatolojik inceleme sonucunda lezyona "skuamöz hücreli karsinom" tanısı kondu ve hasta kulak-burun-boğaz uzmanına sevk edildi. Lezyonun total olarak eksize edilmesinden sonra hasta radyoterapi gördü. 6 ay sonra mandibulaya interforaminal alana 2 adet endosseöz implant yerleştirildi. 3 aylık osseointegrasyon periyodu sonunda implant destekli hareketli protez yapıldı. Sonuç: 6 aylık takip periyodu boyunca peri-implant dokular sağlıklıydı ve hasta protezinden memnundu.

Anahtar Kelimeler: Skuamöz hücreli karsinoma, implant, protez

Implant supported prosthetic rehabilitation of an edentulous patient with squamous cell carcinoma diagnosis

Serap Keskin Tunç, Erkan Feslihan, Volkan Kaplan

University of Yuzuncu Yil, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Van

Objective: The diagnosis and prosthetic rehabilitation of 65 years old, male edentulous patient suffering from a painful ulceration on the mouth floor was presented.

Case: Under local anesthesia incisional biopsy was performed and the biopsy material was sent to histopathological examination. The lesion was diagnosed as "squamous cell carcinoma" and the patient was referred to an otolaryngologist. The lesion was totally excised by the otolaryngologist and the patient received radiotherapy. 6 months later two endosseous dental implants were placed in the interforaminal region at the mandible. At the end of the osseointegration period which lasted for 3 months, an implant-supported removable denture was delivered to the patient.

Conclusion: During 6 months follow-up period, peri-implant tissues was healthy and the patient was satisfied with his denture.

Keywords: Squamous cell carcinoma, implant, prosthesis

[PS-078]

Stereolitografik modelleme ve rekonstrüksiyon plağı ile keratokistik odontojenik tümörün rehabilitasyonu: Bir olgu sunumu

Murat Günbatan, Esra Hacıoğlu, Sabri Cemil İşler, Gülsüm Ak
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Keratokistik odontojenik tümör; dental lamina artıklarından gelişebilen, genellikle mandibula ramus ve angulus bölgesinde görülen yüksek nüks oranı gösteren benign odontojenik tümörler sınıflamasında yer alan bir lezyondur.

Olgu: Mandibula anteriorda ağrı şikâyeti bulunan 41 yaşında erkek hastanın yapılan radyografik incelemesinde mandibula simfiz bölgesinde kistik görüntüdeki lezyon saptanmıştır. Histopatolojik incelemesi için yapılan biyopsi sonucunda parakeratotik tip keratokistik odontojenik tümör tanısı konmuştur. Bilgisayarlı tomografisi incelendiğinde kistin boyutu (6.5x2.5 cm) ve komşu anatomik yapılara olan ilişkisi saptanmış; hastanın rehabilitasyonu için lezyonun enükleasyonu ve olası fraktür sebebiyle cerrahi rekonstrüksiyon plağı ile tedavisi planlanmıştır. Rekonstrüksiyon plağının operasyon öncesi düzenlenmesi için 3D stereolitografik modelleme kullanılarak mandibulanın 3 boyutlu modeli elde edilmiştir. Operasyonu öncesi elde edilen model sayesinde operasyonun planlanması ve rekonstrüksiyon plağının tam olarak uyumlandırılabilmesi sağlanmıştır. 1. ay ve 4. ay alınan kontrol radyografilerinde iyileşmenin olumlu olduğu gözlemlenmiştir.

Sonuç: Keratokistik odontojenik tümör rekürrens sıklığı nedeniyle hastanın sık aralıklarla takibi sürdürülmektedir ve olumsuz bir durum ile karşılaşmamıştır.

Anahtar Kelimeler: keratokistik odontojenik tümör, 3D stereolitografi, Rekonstrüksiyon plağı

Rehabilitation of a keratocystic odontogenic tumor with stereolitographic modelling and reconstruction plate: A case report

Murat Günbatan, Esra Hacıoğlu, Sabri Cemil İşler, Gülsüm Ak
Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Objective: Keratocystic odontogenic tumor; a lesion in the class of benign odontogenic tumors, usually seen in the mandible ramus and angulus region, that develops from dental lamina remnants and has a high recurrence rate.

Case: A 41-year-old male patient complaining of mandibular anterior pain had a cystic lesion in the mandibular symphysis area on radiographic examination. A biopsy was made for a histopathological examination. Biopsy result revealed a parakeratotic type keratocystic odontogenic tumor. When computerized tomography was examined, cyst size and the relationship between adjacent anatomical structures was determined. Therefore surgical reconstruction plate was planned for rehabilitation of the patient's mandible, in case of fracture risk may occur after enucleation of the lesion. 3D stereolitografic modeling was used to adapt the reconstruction plate before operation so that a 3D model of the mandible was obtained. Thanks to the model obtained before the operation, it is succeed that the operation planning and the reconstruction plate's fully adjustment. On the control radiographies taken at the 1st and 4th months, healing was observed.

Conclusion: Because of the incidence of keratocystic odontogenic tumor recurrence, the patient is followed up frequently and no adverse outcome has been encountered.

Keywords: keratocystic odontogenic tumor, 3D stereolitografia, reconstruction plate

[PS-079]

Protez Kaynaklı Fibröz Hiperplazili Hastalarda Human Papillomavirus (HPV)'nin Değerlendirmesi: Bir pilot çalışma

Fahriye Keskin¹, Sevgi Ciftci¹, Sirmahan Cakar², Basak Keskin Yalcin², Muammer Osman Koksall³, Hulya Kocak Berberoglu², Banu Gurkan Koseoglu², Ali Agacfidan³

¹İstanbul Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Temel Bilimler Anabilim Dalı İstanbul

²İstanbul Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

³İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş: HPV baş boyun bölgesindeki malign lezyonlar ile ilişkilendirilmektedir. Ancak literatürde oral mukozanın benign lezyonlarında HPV'nin incelenmesi ile ilgili yeterli çalışma bulunmamaktadır. Bu nedenle çalışmamızın amacı ağızda protez kaynaklı oluşan epitelyal fibröz hiperplazide doku ve sürüntü örneklerinde HPV varlığını değerlendirmeyi amaçladık.

Materyal-Metod: Bu çalışmada fibröz hiperplazisi olan 5 hastanın (2 erkek, 2 kadın, yaş ortalaması 51±3.76) oral sürüntü ve doku örnekleri alınmıştır. Yüksek ve düşük risk HPV tipleri real time PCR (polimeraz zincir reaksiyon) metodu ile üreticinin talimatları doğrultusunda incelenmiştir.

Bulgular: Tüm doku örneklerinde HPV negatif bulunmuştur. Sadece 50 yaşında kadın hastanın (%25) oral sürüntü örneğinde HPV 42 pozitifliği saptanmıştır.

Sonuç: Protez kaynaklı fibröz hiperplazinin malign transformasyona dönüşme potansiyeli bulunmaktadır. Bu nedenle oral mukozada maligniteye sebep olabilen HPV nin araştırılması önemlidir. Protez kaynaklı fibröz hiperplazi lezyonlarında HPV nin araştırıldığı daha fazla hasta sayısı içeren randomize kontrollü prospektif çalışmaların uygulanmasına ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Human Papilloma Virus (HPV), Real-Time PCR, Genotip, Protez Kaynaklı Fibröz Hiperplazi

Evaluation of Human Papilloma Virus (HPV) in Patients With Denture-Induced Fibrous Hyperplasia: A pilot study

Fahriye Keskin¹, Sevgi Ciftci¹, Sirmahan Cakare², Basak Keskin Yalcin², Muammer Osman Koksall³, Hulya Kocak Berberoglu², Banu Gurkan Koseoglu², Ali Agacfidan³

¹Department of Basic Sciences, Dentistry Faculty, Istanbul University, Istanbul, Turkey.

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Dentistry Faculty, Istanbul University, Istanbul, Turkey.

³Department of Medical Microbiology, Istanbul Faculty of Medicine, Istanbul University, Istanbul, Turkey.

Introduction: Human papillomaviruses (HPV) are associated with head and neck malignancy. On the other hand, there is lack in literature which evaluate the presence of HPV in benign lesions of oral mucosa. Therefore we aimed to evaluate the presence of DNA isolation of HPV and to demonstrate the type of HPV in denture-induced fibrous hyperplasia.

Material-Methods: In the present study, oral swap and tissue samples of five patients (two female, three male, mean age 51±3.76years) with fibrous hyperplasia were collected. Low and high risk HPV types were investigated by real time PCR (polymerase chain reaction) method according to the manufacturer instructions.

Results: In all tissue samples HPV was found to be as negative. Only the oral swab of one female patient who was 50 years-old (25.0 %) of the 5 cases of denture induced fibrous hyperplasia was found to be as positive for HPV 42.

Conclusion: Denture induced fibrous hyperplasia may have the possibility of malignant transformation. Therefore it is important to investigate the presence of the HPV which cause malignancy in oral mucosa. Further randomized control prospective studies should be conducted to clarify the possibility of the presence of HPV in denture induced fibrous hyperplasia lesions.

Keywords: Human Papilloma Virus (HPV), Real-Time PCR, Genotype, Denture-Induced Fibrous Hyperplasia

[PS-080]

Papillon lefevre sendromlu hastalarda tedavi yaklaşımı, olgu sunumu

Berk Turgay, Mert Bülte, Soydan Kılıç

Mustafa Kemal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Hatay

Amaç: Nadir görülen otozomal resesif geçişli bir hastalık olan Papillon Lefevre Sendromlu bir hastada cerrahi tedavi protokolleri üzerinde durmak.

Olgu: 16 yaşında kız çocuğu ağızda sallanan az sayıda daimi dişleri ve 4 adet sürmemiş yirmi yaş dişi ile kliniğimize başvurdu. Hastamızın ayak tabanlarında da hiperkeratoz olduğu öğrenildi. Dermatoloji konsültasyonu ile de Papillon lefevre sendromu olduğu anlaşılan hastanın yapılan radyolojik değerlendirmesi sonucu çenelerinde ileri derecede kemik erimesi olduğu tespit edildi. Hastamızın ağızda kalan tüm daimi dişleri ve henüz sürmemiş yirmi yaş dişleri çekildi. Hastamız implant destekli hareketli bir protez açısından değerlendirmeye alındı.

Sonuç: süt ve daimi dişlerin kaçınılmaz olarak kaybedildiği sendromun ağır seyrettiği vakalarda mevcut kemik seviyesi korunması açısından hastalık tablosu tespit edilir edilmez, diş çekimlerinin tamamlanıp protetik restorasyon yapılmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Papillon lefevre sendromu, cerrahi yaklaşım, implant

Treatment protocols in Papillon Lefevre Syndrome, a case report

Berk Turgay, Mert Bülte, Soydan Kılıç

Mustafa Kemal University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Hatay

Objective: Papillon-Lefevre syndrome (PLS) is an autosomal recessive disorder. Objective of this report is to emphasize surgical treatment procedures of the syndrome.

Case: 16 years old female patient applied to our clinic with sparse number of mobile permanent teeth. Anamnesis of the patient revealed that she has hyperkeratosis on her soles. Dermatological consultation supported our diagnosis of Papillon lefevre syndrome. Radiological examination showed excessive bone loss around permanent teeth and four unerupted wisdom teeth. Main features of PLS are hyperkeratosis of palms and soles, with premature loss of primary and permanent dentition due to progressive periodontitis. The Autosomal recessive disease has an occurrence of about one to four cases per million. It affects both the primary and secondary dentition. The periodontal changes usually appear before the age of 4 years. Inflammatory response in the periodontium leads to rapid bone loss and exfoliation of teeth. Because both sets of dentitions are affected, these patients are usually edentulous and wearing complete dentures by their teen years. We extracted all permanent teeth and surgically removed wisdom teeth and evaluated the patient for implant supported dentures.

Conclusion: In severe cases which the deciduous and permanent teeth are inevitably lost, extraction of the permanent teeth should be planned and implant supported prosthetic restorations should be evaluated.

Keywords: Papillon lefevre syndrome, surgical aproach, implant

[PS-081]

Oral kavitede verruka vulgaris

Gülcan Başböyük

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Yaygın siğil olarak da bilinen verruca vulgaris en yaygın HPV cilt lezyonudur, ancak oral kavitede de bulunabilir. Bu lezyon genellikle HPV 2 ve 4 ile ilişkilidir. Ağızda, verruca vulgaris, en yaygın şekilde, gingivanın ve damağın keratinize yüzeylerinde bulunur. Verruca vulgaris lezyonları bulaşıcıdır ve otomatik inokülasyondan sonra bazı oral lezyonların ortaya çıktığı düşünülmektedir. Bu lezyonlar tipik olarak çocuklarda bulunur ancak herhangi bir yaş grubunda görülebilir.

Olgu: Verruca vulgaris lezyonları sık sık hızla genişler (ortalama boyut <5 mm) ve daha sonra birkaç yıl istikrarlı kalırlar.

Sonuç: Tedavisi cerrahi eksizyondur. Bu sunumda oral verruca vulgarisli hasta sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: verruca vulgaris, HPV, Cilt lezyonları

Verruca vulgaris of the oral cavity

Gülcan Başböyük

İnönü University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Also known as the common wart, verruca vulgaris is the most prevalent HPV skin lesion, but also it can be found in the oral cavity. This lesion is usually associated with HPV 2 and 4. Verruca vulgaris is found most commonly on the keratinized surfaces of the gingiva and palate in oral cavity. Verruca vulgaris lesions are contagious, and it is thought that some oral lesions occur following autoinoculation. These lesions are typically found in children but at the same time it can be seen in any age group.

Case: Verruca vulgaris lesions are seen often and it enlarges rapidly (average size <5 mm) and then remain stable.

Conclusion: The treatment of Verruca Vulgaris is surgical excision. In this poster presentation; we report a case of Patient with oral verruca vulgaris.

Keywords: verruca vulgaris, HPV, skin lesions

[PS-082]

Disloke Mandibular Kondilde Görülen Osteokondroma: Vaka Raporu

Nükhet Kütük¹, Ahmet Emin Demirbaş¹, Veyssel Kalkan¹, Firas Mohsen¹, Alper Alkan²

¹Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Kayseri

²Bezmi Alem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, İstanbul

Amaç:

Osteokondroma mandibular kondil ve koronoid çıkıntıda en fazla görülmek kaydıyla kraniyofasiyal bölgede nadir olarak görülür. Kondilde görülen osteokondromanın en çok karşılaşılan klinik belirtileri maloklüzyon, etkilenen tarafta posterior açık kapanış, karşı tarafta çapraz kapanış ve ilerleyen tarzda fasiyal asimetridir. Bu çalışmada, disloke olmuş kondilde gelişen ve kondilektomi ile tedavi edilen osteokondroma vakası sunulmuştur.

Olgu:

49 yaşında erkek hasta kliniğimize ciddi fasiyal asimetri ve ağız açıklığında kısıtlılık şikâyetiyle başvurdu. Hasta 10 sene önce alt çenesine travma almış. Hastanın klinik muayenesinde belirgin bir fasiyal asimetrisi ve maloklüzyonu olduğu görüldü. Maksimum ağız açıklığı 39 mm olarak ölçüldü. Hastanın panoramik film incelemesinde sol mandibular kondilden başlayan geniş sapsız büyük bir radyopak lezyon görüldü. Dental volümetrik tomografide disloke sol kondiler çıkıntının medial yüzeyinden başlayan bir kemik kitlesi görülmektedir. Sintigrafik değerlendirmede sol ramus ve kondilde orta seviyede aktif büyüme görülmüştür. Genel anestezi altında kondil, çevresindeki sıkı fibroosseöz lezyonla beraber eksize edilmiştir. Oluşan boşluk otojen dermal yağ dokusu grefti ile dolduruldu. Çıkarılan tümörün patolojik tanısı osteokondroma olarak tanımlandı. Ameliyattan hemen sonra hastanın asimetrisi ortadan kalktı.

Sonuç:

Osteokondromanın etiyojisi tam olarak bilinmemektedir fakat travma ve iltihap en çok sebep olan faktörlerdir. Sonuç olarak nadir görülen disloke mandibular kondil osteokondroması kondiler rezeksiyon ile tedavi edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: disloke kondil, kondilektomi, osteokondroma

Osteochondroma of A Dislocated Mandibular Condyle: A Case Report

Nükhet Kütük¹, Ahmet Emin Demirbaş¹, Veyssel Kalkan¹, Firas Mohsen¹, Alper Alkan²

¹Erciyes University School of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department, Kayseri

²Bezmi Alem Vakıf University School of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department, İstanbul

Objective:

Osteochondroma of the craniofacial region is rare, with the most common sites of occurrence being the coronoid process of the mandible and the mandibular condyle. The most common clinical symptoms of condylar osteochondroma are malocclusion, with a lateral open bite on the affected side and a crossbite on the contralateral side, as well as progressive facial asymmetry. We present an osteochondroma case seen in dislocated mandibular condyle which was treated with condylectomy.

Case:

A 49-year-old man referred to our clinic with a complaint of severe facial asymmetry and lack of bite. He had mandibular trauma 10 years ago. Clinical examination showed a significant facial asymmetry and malocclusion. Maximum mouth opening was 39 mm.

Panoramic radiograph showed a large, radiopaque lesion with a sessile base arising from the left mandibular condyle. Dental volumetric tomography demonstrated a bony mass arising from the medial surface of the dislocated left condylar process. Synthigraphy revealed a moderate active growth of the left ramus and condyle. The condyle was resected along with the firm fibroosseous lesion under general anesthesia. The resultant gap was filled with autogenous dermis-fat graft. The definitive histologic diagnosis of the removed tumor was osteochondroma. Asymmetry disappeared immediately after surgery.

Conclusion:

The etiology of condylar osteochondroma is unclear, but trauma and inflammation have been suggested as contributory factors. In conclusion, a rarely seen osteochondroma of a dislocated mandibular condyle was treated with condylar resection.

Keywords: dislocated kondyle, condylectomy, osteochondroma

[PS-083]

Maksilladaki medikasyona bağlı osteonekroz tedavisinde sekestrotomi ile kombine bukkal yağ pedi kullanımı: Olgu raporu

Tayfun Turna, Mehmet Emre Benlidayı

Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Adana

Amaç:

Medikasyona bağlı çene kemiği osteonekrozu (MRONJ), yatkın hastalarda spontan olarak ya da çene kemiğinde ekspoz oluşumuna neden olan cerrahi işlemlerden sonra oluşabilir. Bukkal yağ pedi flebi (BFP), mukozal defektleri tedavi etmek için kullanılan, güvenilir ve basit bir yöntemdir.

Bu raporda, maksiller MRONJ'un cerrahi tedavisinde BFP kullanımı sunulmuştur.

Olgu:

72 yaşında, kadın hasta sol üst molar bölgesindeki ağrı ve şişlik yakınması ile başvurdu. Hasta yaklaşık bir yıl önce üst molar dişlerinin çekildiğini ifade etti. Alınan anamnezde, multipl miyelom tedavisi için 36 ay boyunca zoledronate (Zometa®, 4 mg IV, her ay, ayda bir kez) uygulandığı anlaşıldı. Ağız içi muayenede, ilgili bölgede şişlik, ekspoze kemik ve enfeksiyon olduğu gözlemlendi. Panoramik radyografi ve CBCT ile sol posterior bölgede maksiller kemikte sekestr saptandı. Hastaya MRONJ Evre II tanısı konuldu. Amoksisilin ve klavulanat (1000mg, 2x1), metronidazol (500mg, 2x1), flurbiprofen (500mg, 2x1) ve klorheksidinli gargara ile medikal tedavi başlatıldı. Lokal anestezi altında, sekestrektomi ve kemik debridmanı yapıldı. Defektin primer kapanması BFP kullanılarak gerçekleştirildi. Üzerindeki mukoza gerginlik olmadan BFP üzerine sütüre edildi. Postoperatif iyileşme sorunsuz gerçekleşti. Altı aylık takipte bölgede açıklık, enfeksiyon veya kemik nekrozu gözlenmedi.

Sonuç:

Maksiller bölgede medikasyona bağlı defektlerin sekestrektomi sonrası rekonstrüksiyonunda BFP'nin başarıyla uygulandığı gösterildi. Bu teknik ameliyat sonrası oroantral ilişki riskini azaltabilir veya önleyebilir ve etkilenen bölgede kemik iyileşmesini destekleyebilir.

Anahtar Kelimeler: bukkal yağ pedi flebi; maksilla, MRONJ, sekesterektomi

The use of buccal fat pad flap combined with sequestrectomy in the treatment of medication-related osteonecrosis of the maxilla: A case report

Tayfun Turna, Mehmet Emre Benlidayı

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Cukurova University, Adana, Türkiye

Objective:

Medication related osteonecrosis of the jaws (MRONJ) could occur spontaneously, or after a surgical procedure that exposes the jawbone in a susceptible patient. The buccal fat pad flap (BFP) is a simple procedure and provides a convenient and reliable method for treating mucosal defects.

In this report, using of BFP in the surgical treatment of MRONJ of the maxilla is presented.

Case:

A 72-year-old woman was admitted with a complaint of pain and swelling in the left upper molar region. The patient reported upper molar teeth removal almost one year ago. In the medical history, receiving of zoledronate (Zometa®, 4 mg IV once every 1 month) for 36 months for multiple myeloma therapy was recorded. Intraoral examination revealed swelling, bone exposure and infection at the related site. Panoramic radiograph and cone beam computerized tomography showed maxillary bone sequestrum in the left posterior region. The patient was diagnosed with MRONJ Stage II. Medical therapy with amoxicillin and clavulanate (1000mg,2x1), metronidazole (500mg,2x1), flurbiprofen (500mg,2x1) and clorexidine mouthwash was started. Sequestrectomy and bone debridement was performed under local anesthesia. Primary closure of the defect was carried out by using BFP. The overlying mucosa was sutured over the BFP without tension. Postoperative healing was uneventful. Dehiscence, infection or bone necrosis was not observed at 6 months follow-up.

Conclusion:

The successful application of BFP was demonstrated for reconstruction after sequestrectomy in bisphosphonate-related defects in the maxillary region. This technique could reduce or avoid post surgical OACs and promote bone healing in the affected area.

Keywords: buccal fat pad flap, maxilla, MRONJ, sequestrectomy

[PS-084]

Palatinal Yerleşimli Reküran Juvenil Ossifiye Fibroma; Bir Olgu Sunumu

Murat Canbolat¹, Sinan Bulut¹, Tayfun Tolgay Çelik¹, Orçun Toptaş¹, Dilek Batu Demir²

¹Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı / Bolu

²Düzce Atatürk Devlet Hastanesi Tıbbi Patoloji Birimi /Düzce

Amaç: 14 yaşında erkek bir hasta Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi kliniğine diş hekimi tarafından yönlendirilmiştir. Hastanın ağız içi muayenesinde damak bölgesinde yerleşimli ağrısız, saplı, yaklaşık olarak 1.5 cm çapında, ülserasyon göstermeyen bir dişeti büyümesi saptanmıştır. Panoramik ve okluzal radyografi incelemelerinde lezyona ait herhangi bir bulgu saptanmamıştır.

Olgu: Lezyonun boyutları, komşu dokulara invazyon göstermemesi ve hastanın genel sağlık durumunun iyi olması gibi parametreler değerlendirilerek operasyonun lokal anestezi altında yapılması planlanmıştır. Lokal anestezi uygulamasından sonra lezyon bistüri ve küret ile çıkarılmış ve histopatolojik incelemeye gönderilmiştir. Operasyon bölgesi 3.0 ipek suturlarla primer olarak kapatılmıştır. Postoperatif 7. günde hasta kontrol edilerek suturlar alınmış ve iyileşme sorunsuz olarak izlenmiştir.

Sonuç: Patolojik inceleme sonucuna göre lezyon Periferik Ossifiye Fibroma olarak tanımlanmıştır. Lezyonun nüks oranının yüksek olması ve operasyon bölgesi ile ilgili bir nüks öyküsü olması nedeniyle hasta 6 aylık kontrollerle takip edilmiştir. Hastanın 2 yıllık kontrol periyodu boyunca operasyon bölgesinde herhangi bir mukoza değişikliği ya da nüksü işaret eden semptomla rastlanılmamıştır. Periferik Ossifiye Fibroma lokal, infiltrasyon veya invazyon göstermeyen saplı bir lezyondur. Klinik görüntüsü diğer iyi huylu lokal dişeti büyümelerine çok benzediği için ayırıcı tanısı mutlaka yapılmalıdır. Yüksek nüks oranı takip sürecini zorlayabilmekte ve bazen tekrarlayan cerrahi müdahaleler gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dişeti büyümesi, Ossifiye fibroma, Nüks

Recurrent Juvenile Peripheral Ossifying Fibroma in Palate; Case Report

Murat Canbolat¹, Sinan Bulut¹, Tayfun Tolgay Çelik¹, Orçun Toptaş¹, Dilek Batu Demir²

¹Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department / Bolu

²Düzce Atatürk State Hospital Department of Pathology /Düzce

Objective: A 14 years-old patient was referred to Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery. A painless, pedunculated and measuring 1.5 cm in diameter, non-ulcerated mucosal enlargement located on anterior palatal mucosa was described in an intraoral examination. The lesion had no significant findings in both panoramic and occlusal radiography.

Case: The operation was planned to be performed under local anesthesia due to the small size of lesion, lack of infiltration to adjacent tissues and patient's superior health conditions. After local anesthesia infiltration, the lesion was totally enucleated by scalpels and curettes and removed specimen was send for histopathological examination. Operation site was closed primary and sutured with 3.0 silk suture. The patient was seen in 7th day post-operatively and sutures were removed, the healing process seemed uneventful.

Conclusion: The lesion was described as Peripheral Ossifying Fibroma due to the histopathological examination. The patient was under follow-up for 6 months process due to the high recurrence pattern of the lesion and a recurrence history at the same region. No evidence of recurrence or no significant tissue changes in the operation site was detected in 2 years follow-up period. Peripheral Ossifying Fibroma is a focal, benign, non-infiltrative, non-invasive, pedunculated lesion. Clinical appearance is similar as other benign gingival enlargements and differential diagnosis should be considered. High recurrence rate may complicate the follow-up procedure and repetitive surgical interventions may be required.

Keywords: Gingival enlargement, Ossifying fibroma, Recurrence

[PS-085]

Topikal Hemostatik Bir Ajanın Oral Patojenik Bakterilere Karşı Antibakteriyel Potansiyeli ve Quorum Sensing İnhibisyon Aktivitesi

Aysel Uğur¹, Nurdan Saraç², Özgür Ceylan³, İnci Rana Karaca⁴, Tuba Baygar⁵

¹Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Temel Bilimler Bölümü, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

²Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Fen Fakültesi, Biyoloji Bölümü, Muğla, Türkiye

³Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Ula Ali Koçman Meslek Yüksekokulu, Gıda İşleme Bölümü, Gıda Kalite Kontrolü Ve Analizi Programı, Muğla, Türkiye

⁴Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Klinik Bilimler Bölümü, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

⁵Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Araştırma Laboratuvarları Merkezi, Muğla, Türkiye

Amaç: Topikal hemostatik ajanlar operasyonlarda ve diğer invaziv uygulamalarda kanamanın ve pıhtılaşmanın etkili bir şekilde kontrolü amacıyla kullanılmaktadır. HaemoCer™ tüm cerrahi uygulamalarda pıhtılaşma sağlayabilen, polisakkarit yapıda hemostatik bir tozdur. Bu çalışmada; HaemoCer™'in antibakteriyel, antibiyofil ve anti- quorum sensing aktiviteleri araştırılmıştır. **Gereç-Yöntem:** Bu çalışmada HaemoCer™'in antibakteriyel ve antibiyofil aktiviteleri oral patojenlerden Streptococcus mitis, S. oralis, S. parasanguinis, S. sanguinis ve S. sobrinus'a karşı araştırılmıştır. Ajanın antibakteriyel aktivitesi agar kuyu difüzyon

yöntemi ile test edilmiştir. Ajanın antibiyofilim aktivitesi kristal viyole testi ile belirlenmiştir. HaemoCer™'in antibiyofilim aktivitesi ayrıca Taramalı Elektron Mikroskopu (SEM) ile görüntülenmiştir. Bu çalışmada, HaemoCer™'in üç indikatör suşun (*Chromobacterium violaceum* CV026, CV 12472 and *Pseudomonas aeruginosa* PA01) açıl homoserin lakton regüle fenotipi üzerindeki etkisi araştırılmıştır.

Bulgular: HaemoCer™ test bakterileri üzerinde herhangi bir inhibisyon etkisi göstermemiştir. En yüksek biyofilim inhibisyon aktivitesi *S. mitis*'e karşı (%88.61) gözlenmiştir. HaemoCer™ CV026 üzerinde herhangi bir anti-quorum sensing aktivitesi sergilememiştir. HaemoCer™'in 100, 50, 25 ve 12.5 mg/mL'lik konsantrasyon uygulamalarında sırasıyla 35.0, 28.0, 23.0, 17.0 %'lik oranlarda violasein üretimi inhibe edilmiştir. Bunlara ilaveten, PA01 suşuna karşı anti-swarming and anti-swimming aktiviteleri % 47.0 ve % 19.0 oranlarında belirlenmiştir.

Sonuç: HaemoCer™, topikal hemostatik ajan, önemli antibiyofilim, violasein inhibisyonu, anti-swarming ve anti-swimming aktiviteleri göstermiştir. Bu aktiviteler cerrahi müdahaleler esnasında oluşabilecek oral enfeksiyonların önlenmesi açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: HaemoCer™, Hemostatik ajan, Antibakteriyel, Antibiyofilim, Quorum Sensing İnhibisyonu

Antibacterial Potential of a Topical Hemostatic Agent against Oral Pathogenic Bacteria and its Quorum Sensing Inhibition Activity

Aysel Uğur¹, Nurdan Saraç², Özgür Ceylan³, İnci Rana Karaca⁴, Tuba Baygar⁵

¹Section of Medical Microbiology, Department of Basic Sciences, Faculty of Dentistry, Gazi University, Turkey

²Department of Biology, Faculty of Science, Mugla Sıtkı Kocman University, Turkey

³Department of Food Processing, Ula Ali Kocman Vocational School, Mugla Sıtkı Kocman University, Turkey

⁴Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Gazi University, Ankara, Turkey

⁵Material Research Laboratory, Research Laboratories Center, Mugla Sıtkı Kocman University, Turkey

Objective: Topical hemostatic agents are used to control bleeding effectively and hemostat (stop bleeding) during operative and other invasive procedures. HaemoCer™ is a polysaccharide haemostatic powder that enables haemostasis during all types of surgery. In this study; the antibacterial, antibiofilm and anti-quorum sensing activity of HaemoCer™ were investigated.

Materials-Methods: Antibacterial and antibiofilm activities of HaemoCer™ were investigated against oral pathogens; *Streptococcus mitis*, *S. oralis*, *S. parasanguinis*, *S. sanguinis* and *S. sobrinus*. Antibacterial activity of the agent was determined by agar well diffusion assay. Antibiofilm activity of the agent was determined by crystal violet assay. Antibiofilm activity of HaemoCer™ was also monitored by Scanning Electron Microscopy (SEM). In this study, the effects of HaemoCer™ on acyl-homoserine lactone-regulated phenotypes of three reporter strains (*Chromobacterium violaceum* CV026, CV 12472 and *Pseudomonas aeruginosa* PA01) were investigated.

Results: HaemoCer™ did not show any inhibition activity against tested bacteria. The highest biofilm inhibition activity was observed against *S. mitis* as 88.61%. HaemoCer™ did not reveal any anti-quorum sensing activity on CV026. Violacein production was inhibited by HaemoCer™ treatment and 35.0, 28.0, 23.0, 17.0 % inhibition rates were determined with the application of 100, 50, 25 and 12.5 mg/mL concentrations, respectively. Additionally, the anti-swarming and anti-swimming activities against PA01 were determined to be 47.0% and 19.0%, respectively.

Conclusion: The topical hemostatic agent, HaemoCer™, demonstrated significant antibiofilm, violacein inhibition, anti-swarming and anti-swimming activities. These activities are important for the prevention of oral infections during surgical procedures.

Keywords: HaemoCer™, Hemostatic agent, Antibacterial, Antibiofilm, Quorum Sensing Inhibition

[PS-086]

Topikal Hemostatik Ajan Celox™'un Oral Patojenler Üzerindeki Antibiyofilim Etkisi ve Anti-Quorum Sensing Aktivitesinin Karakterizasyonu

Aysel Uğur¹, İnci Rana Karaca², Nurdan Saraç³, Özgür Ceylan⁴, Tuba Baygar⁵

¹Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Temel Bilimler Bölümü, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

²Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Klinik Bilimler Bölümü, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

³Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Fen Fakültesi, Biyoloji Bölümü, Muğla, Türkiye

⁴Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Ula Ali Koçman Meslek Yüksekokulu, Gıda İşleme Bölümü, Gıda Kalite Kontrolü Ve Analizi Programı, Muğla, Türkiye

⁵Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Araştırma Laboratuvarları Merkezi, Muğla, Türkiye

Amaç: Celox™, adsorbsiyon ve dehidratasyon yoluyla pıhtı oluşumunu destekleyen ve eritrositlerin yapışmasını teşvik eden kitosan granülleridir. Bu çalışmada; Celox™'un antibakteriyel, antibiyofilim ve anti-quorum sensing aktiviteleri araştırılmıştır.

Gereç-Yöntem: Celox™'un antibakteriyel ve antibiyofilim aktiviteleri oral patojenlerden *Streptococcus mitis*, *S. oralis*, *S. parasanguinis*, *S. sanguinis* ve *S. sobrinus* üzerinde araştırılmıştır. Ajanın antibakteriyel aktivitesi agar kuyu difüzyon yöntemi ile test edilmiştir. Ajanın antibiyofilim aktivitesi kristal viyole testi ile belirlenmiştir. Celox™'un antibiyofilim aktivitesi ayrıca Taramalı Elektron Mikroskopu (SEM) ile görüntülenmiştir. Celox™'un Anti-quorum sensing aktivitesinin belirlenmesinde üç indikatör suş (*Chromobacterium violaceum* CV026, CV 12472 and *Pseudomonas aeruginosa* PA01) kullanılmıştır.

Bulgular: Celox™ test bakterileri üzerinde herhangi bir inhibisyon etkisi göstermemiştir. En yüksek biyofilim inhibisyon aktivitesi *S. sobrinus*'a karşı (% 71.63) gözlenmiştir. Celox™ ile ilişkili anti-quorum sensing aktivite CV 026 üzerinde 9 mm'lik pigment inhibisyon zonu ile gözlenmiştir. Violasein üretimi 100, 50, 25 ve 12.5 mg/mL'lik konsantrasyonlarda sırasıyla 28%, 24%, 15% ve

8% oranlarında inhibe edilmiştir. Diğer yandan Celox™ 100 mg/mL konsantrasyonda swarming hareketini % 55 ve swimming hareketini % 23 oranında inhibe etmiştir.

Sonuç: Cerrahi uygulamalarda etkili bir hemostatik ajan olan Celox™ anlamlı oranda antibiyofilim, violasein inhibisyonu, anti-swarming ve anti-swimming aktiviteleri göstermiştir. Bu aktiviteler cerrahi tedaviler açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Celox™, Hemostatik ajan, Antibakteriyel, Antibiyofilim, Quorum Sensing İnhibisyonu

Antibiofilm Effect of a Topical Hemostatic Agent Celox™ on Oral Pathogens and Characterization of its Anti-Quorum Sensing Activity

Aysel Uğur¹, İnci Rana Karaca², Nurdan Saraç³, Özgür Ceylan⁴, Tuba Baygar⁵

¹Section of Medical Microbiology, Department of Basic Sciences, Faculty of Dentistry, Gazi University, Turkey

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Gazi University, Ankara, Turkey

³Department of Biology, Faculty of Science, Mugla Sıtkı Kocman University, Turkey

⁴Department of Food Processing, Ula Ali Kocman Vocational School, Mugla Sıtkı Kocman University, Turkey

⁵Material Research Laboratory, Research Laboratories Center, Mugla Sıtkı Kocman University, Turkey

Objective: Celox™ is a chitosan granule that works to promote clot formation through adsorption and dehydration, and the promotion of red blood cell bonding. In this study; the antibacterial, antibiofilm and anti-quorum sensing activity of Celox™ were investigated.

Materials-Methods: Antibacterial and antibiofilm activities of Celox™ were investigated against oral pathogens; Streptococcus mitis, S. oralis, S. parvastrangis, S. sanguinis and S. sobrinus. Antibacterial activity of the agent was determined by agar well diffusion assay. Antibiofilm activity of the agent was determined by crystal violet assay. Antibiofilm activity of Celox™ was also monitored by Scanning Electron Microscopy (SEM). To test for the anti-quorum sensing activity, Celox™ was screened using three biomonitor strains, Chromobacterium violaceum CV026, CV12472 and Pseudomonas aeruginosa PA01.

Results: Celox™ did not show antibacterial activity against tested bacteria. The highest biofilm inhibition activity was observed against S. sobrinus as 71.63%. The promising anti-quorum sensing activity was revealed by Celox™ on CV 026 with 9 mm zone of pigment inhibition. Violacein production was inhibited by 28%, 24%, 15% and 8% at 100, 50, 25 and 12.5 mg/mL concentrations, respectively. On the other hand, at a concentration of 100 mg/mL, Celox™ inhibited swarming motility by 55% and inhibited swimming motility by 23%.

Conclusion: Celox™ demonstrated significant antibiofilm, violacein inhibition, anti-swarming and anti-swimming activities. These activities are important for surgical treatments.

Keywords: Celox™, Hemostatic agent, Antibacterial, Antibiofilm, Quorum Sensing Inhibition

[PS-087]

Trigeminal Nevraljide Minimal İnvaziv Tedavi Seçeneği: Periferik Nöröktomi. Klinik vaka serileri

Cem Üngör, Onur Yılmaz, Emre Balaban

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim dalı

Amaç: Periferik nöröktominin trigeminal nevralsinin tedavisinde cerrahi prosedür olarak etkinliğini araştırmak ve 3 yıllık takip periyodunda girişim sonucunda elde edilen verileri değerlendirmek

Materyal-Metod: Periferik nöröktomi uygulanan 10 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların demografik bilgileri; tutlum olan taraf, ilgili sinir dalı, postoperatif komplikasyonlar, prognoz ve rekürrens durumunda uygulanan ilave cerrahi yöntem olarak kayıt altına alındı. Hastaların ortalama yaşı 57.1 (46-72) ve çoğunluğu erkek idi (E:K= 1,73:1). Periferik nöröktomi cerrahi tedavisi karbamazepin tedavisinden sonuç alınamayan hastalara uygulandı.

Bulgular: 3 yıllık takip döneminde hastalarda perioperatif yada postoperatif komplikasyon görülmedi. 1 hastada (%10) rekürrens tespit edildi.

Sonuç: Periferik nöröktomi, hastalar tarafından rahatlıkla kabul edilip lokal anestezi altında uygulabilen en eski minival invazif cerrahi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Trigeminal nevralji, Prognoz, Periferik Nöröktomi, Tedavi seçenekleri

Peripheral Neurectomy: A Minimally Invasive Treatment Option for Trigeminal Neuralgia. Clinical case series

Cem Üngör, Onur Yılmaz, Emre Balaban

Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Investigate the efficacy of peripheral neurectomy as a surgical procedure in the treatment of trigeminal neuralgia and to evaluate the results obtained by this procedure and their recurrences in a period of three years followup.

Case: Ten patients were retrospectively reviewed who underwent peripheral neurectomy. The factors analyzed were the demographic details of the patients, side of involvement, branch of nerve involved and procedure used postoperative complications, prognosis and any additional procedure used in cases of recurrences. The mean age of the patient was 57.1 years (range 46–72 years) more were females (F:M = 1.73:1) and the surgical treatment was peripheral neurectomy of the involved branch following failure of carbamazepine therapy.

Results: There was no intra operative and postoperative complications noted and follow up over 3 years revealed only one case (10%) of recurrence.

Conclusion: Peripheral neurectomy is one of the oldest, minimal invasive forms of surgery, well tolerated by the patient and can be done under local anesthesia.

Keywords: Trigeminal neuralgia, Prognosis, Peripheral neurectomy, Treatment modalities

[PS-088]

Bitki Kaynaklı Hemostatik Ajan Glycyrrhizin'in Antibakteriyel Karakterizasyonu ve Anti-Quorum Sensing Aktivitesi

Aysel Uğur¹, Özgür Ceylan², İnci Rana Karaca³, Nurdan Saraç⁴, Tuba Baygar⁵

¹Gazi Üniversitesi, Dış Hekimliği Fakültesi, Temel Bilimler Bölümü, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

²Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Ula Ali Koçman Meslek Yüksekokulu, Gıda İşleme Bölümü, Gıda Kalite Kontrolü Ve Analizi Programı, Muğla, Türkiye

³Gazi Üniversitesi, Dış Hekimliği Fakültesi, Klinik Bilimler Bölümü, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

⁴Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Fen Fakültesi, Biyoloji Bölümü, Muğla, Türkiye

⁵Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Araştırma Laboratuvarları Merkezi, Muğla, Türkiye

Amaç: Glycyrrhizin (Glycyrrhizic Asit) Glycyrrhiza glabra (meyan kökü) kökünün majör bileşenidir. Trombin inhibitörü ve antienflamatuvar aktivitesi ile bilinmektedir. Bu çalışmada, Glycyrrhizin'in antibakteriyel, antibiyofil ve quorum sensing inhibisyon aktivitelerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Glycyrrhizin'in antibakteriyel ve antibiyofil aktiviteleri oral patojenlerden *Streptococcus mitis*, *S. oralis*, *S. parasanguinis*, *S. sanguinis* ve *S. sobrinus* üzerinde araştırılmıştır. Ajanın antibakteriyel aktivitesi agar kuyu difüzyon yöntemi ile test edilmiştir. Ajanın antibiyofil aktivitesi kristal viyole testi ile belirlenmiştir. Glycyrrhizin'in antibiyofil aktivitesi ayrıca Taramalı Elektron Mikroskopu (SEM) ile görüntülenmiştir. Anti-quorum sensing ve violasein inhibisyon aktiviteleri sırasıyla *Chromobacterium violaceum* CV026 ve *C. violaceum* ATCC 12472 suşları kullanılarak belirlenmiştir. Anti-swarming/anti-swimming aktiviteleri *Pseudomonas aeruginosa* PA01 suşu ile tanımlanmıştır.

Bulgular: Glycyrrhizin test bakterileri üzerinde herhangi bir inhibisyon etkisi göstermemiştir. En yüksek biyofil inhibisyon aktivitesi *S. sanguis*'e karşı (% 87.00) gözlenmiştir. Glycyrrhizin'in biyomonitör suşlara karşı minimum inhibisyon konsantrasyon (MİK) değerinin 100 mg/mL'nin üzerinde olduğu belirlenmiştir. Bu nedenle anti-quorum sensing aktivitesi 100 mg/mL'nin altındaki konsantrasyonlarda çalışılmıştır. Sonuçlar Glycyrrhizin'in anti-quorum sensing ve violasein inhibisyonu aktivitelerine sahip olmadığını göstermektedir. *P.aeruginosa* PA01 suşuna karşı % 38.24 oranında swarming ve 5 11.63 oranında swimming hareketlilik inhibisyonu gözlenmiştir.

Sonuç: Doğal bir hemostatik ajan olan Glycyrrhizin önemli antibiyofil aktivite göstermiştir. Bu aktivite cerrahide biyofil oluşumunun engellenmesinde önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Glycyrrhizin, Hemostatik ajan, Antibakteriyel, Antibiyofil, Quorum Sensing İnhibisyonu

Antibacterial Characterization and Anti-Quorum Sensing Activity of a Plant-Derived Hemostatic Agent Glycyrrhizin

Aysel Uğur¹, Özgür Ceylan², İnci Rana Karaca³, Nurdan Saraç⁴, Tuba Baygar⁵

¹Section of Medical Microbiology, Department of Basic Sciences, Faculty of Dentistry, Gazi University, Turkey

²Department of Food Processing, Ula Ali Kocman Vocational School, Mugla Sıtkı Kocman University, Turkey

³Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Gazi University, Ankara, Turkey

⁴Department of Biology, Faculty of Science, Mugla Sıtkı Kocman University, Turkey

⁵Material Research Laboratory, Research Laboratories Center, Mugla Sıtkı Kocman University, Turkey

Objective: Glycyrrhizin (Glycyrrhizic Acid) is the major constituent of *Glycyrrhiza glabra* (liquorice) root. It has been known as a thrombin inhibitor and also has been characterized with its anti-inflammatory activity. This study aimed to determine the antibacterial, antibiofilm and quorum sensing inhibition activities of Glycyrrhizin.

Materials-Methods: Antibacterial and antibiofilm activities of Glycyrrhizin were investigated against oral pathogens; *Streptococcus mitis*, *S. oralis*, *S. parasanguinis*, *S. sanguinis* and *S. sobrinus*. Antibacterial activity of the agent was determined by agar well diffusion assay. Antibiofilm activity of the agent was determined by crystal violet assay. Antibiofilm activity of Glycyrrhizin was also monitored by Scanning Electron Microscopy (SEM). Anti-quorum sensing and violacein inhibition activities were determined using *Chromobacterium violaceum* CV026 and *C. violaceum* ATCC 12472 strains, respectively. The determination of anti-swarming/anti-swimming activities were carried out with *Pseudomonas aeruginosa* PA01.

Results: Glycyrrhizin did not show any antimicrobial activity against tested bacteria. The highest biofilm inhibition activity was observed against *S. sanguis* as 87.00%. Minimum inhibition concentration (MIC) values of glycyrrhizin were determined above 100 mg/mL against biomonitor strains. Therefore, determination of anti-quorum sensing activity assays were carried out below 100 mg/mL concentrations. The results of the study revealed that the glycyrrhizin was not affected by anti-quorum sensing and violacein inhibition. 38.24% for swarming motility inhibition and 11.63% for swimming motility inhibition were detected against *P.aeruginosa* PA01.

Conclusion: Glycyrrhizin, a natural hemostatic agent, showed significant antibiofilm activity. This activity is important for the prevention of biofilm formation in surgery.

Keywords: Glycyrrhizin, Hemostatic agent, Antibacterial, Antibiofilm, Quorum Sensing Inhibition

[PS-089]

Alveol Kret Ogmentasyonunu Takiben All-on-Four İmplant Tedavisi ve Immediate Yükleme: Olgu Sunumu

Yusuf Emes¹, Anıl Cesur¹, Şebnem Özatık², Canan Bural², Buket Aybar¹

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu olgu sunumunun amacı, All-on-Four implant yerleştirilmesinin tedavi sonuçlarını değerlendirmektir.

Olgu: 69 yaşında erkek hasta parsiyel diş eksikliği şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyolojik muayene sonrası kalan dişlerin çekimine karar verildi ve çekimler yapıldı.

Protetik tedavi planı All-on-Four implant tedavisi ve implantların immediate yüklenmesi oldu.

Atrofik alanların otojen kemik (AB) tedavisine ihtiyacı olduğunu gözlemledi. İlk olarak, mandibular ramustan alınan otojen kemik greftleri ile atrofik alanlar yeniden oluşturuldu. Altı ay sonra, diş eksikliklerinin tedavisi amacıyla implantlar All-on Four konseptine göre yerleştirildi.

Sonuç: Hastanın takibi devam etmektedir ve bu tekniğin düz implantlardan önemli ölçüde farklı olmadığını düşünmekteyiz.

Bununla birlikte, bu tedavinin etkinliğini doğrulamak için uzun dönem sonuçlar gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: All-on-Four, İmmediate, İmplant, Otojen

The All-on-Four- Immediate Function Treatment following alveolar crest augmentation: A Case Report

Yusuf Emes¹, Anıl Cesur¹, Şebnem Özatık², Canan Bural², Buket Aybar¹

¹İstanbul University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²İstanbul University Faculty of Dentistry Department of Prosthodontics

Objective: The aim of this case report is to evaluate the treatment outcomes All-onFour implant placement.

Case: A 69 years old male patient was referred our department, with a main complaint of partial tooth loss. The remaining teeth were evaluated clinically and radiographically and they were extracted

The prosthetic treatment plan was prosthetic rehabilitation using the All-on-Four implant technique, with immediate loading.

It was observed that atrophic areas needed autogenous bone(AB) treatment. Firstly, atrophic areas were reconstructed with autogenous bone grafts harvested from the mandibular ramus. At the end of six months, implants were placed according to All-on Four concept in order to rehabilitate the lower jaw.

Conclusion: We follow the patient and suggest this technique doesn't significantly different from straight implants, Nevertheless long term results are required to verify this funding.

Keywords: All-on-Four, Autogenous, Immediate, İmplant

[PS-090]

Osteointegre Olmuş Dental İmplantın Bifosfonat Tedavisi Sonrası Kaybı

Buket Aybar, Ceyhun Memmedov, Anıl Cesur, Uğur Aga, Yusuf Emes

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Vakanın amacı bifosfonat tedavisi sonrası implant kaybı yaşayan hastanın değerlendirilmesidir.

Olgu: 64 yaşındaki kadın hasta mandibula sağ kanin bölgesinde ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Hastaya ortalama 3 yıl önce özel bir klinikte mandibula sağ ve sol kanin bölgelerine 2 adet dental implant yapılmıştır.

Klinik muayenede sağ implantın olduğu bölgede kızarıklık, şişkinlik, süpürasyon, nekrotik kemik ve yapılan implantta ileri düzeyde mobilite görülmüştür. Radyografik muayenede de implant çevresinde kemik rezorpsiyonu, kemik sökestri olduğu saptanmıştır.

İmplant tedavisi ve devamında protetik rehabilitasyondan sonra hastanın intravenöz bifosfonat kullandığı belirlenmiştir.

Bir haftalık antibiyotik tedavisi ve oral hijyen eğitimi sonrasında, sökestrektomi yapılarak mandibula sağ kanin bölgesindeki implant çıkarılmıştır. Cerrahi işlem sonrası mukuzal iyileşme görülmüştür.

Sonuç: Hasta tekrar protetik rehabilitasyon yapılması için tarafımızdan takip edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bifosfonat, İmplant, Kayıp, Osteointegrasyon

Failure of an Osseointegrated Dental Implant Following Bisphosphonate Treatment

Objective: The aim of this case was to evaluate patient with failure osseointegrated dental implant related bisphosphonat therapy.
Case: Case: A 64-year-old female patient was referred to our department complaining in the right mandibular canine area that began a few months ago. The patient reported that, two dental implants had been placed in the left and right mandibular canine areas at a private clinic approximately three years earlier.

At clinically examination gingival swelling, redness, supuration, exposure of necrotic bone on the buccal side, also severe mobility at the right implant was observed. Periimplant bone resorption, bone sequestr were observed at radiological examination, It was found out That the patient had been taking intravenous bisphosphonate, after two years of prosthodontic rehabilitation. Antibiotics were prescribed and the patient was instructed to maintain oral hygiene using chlorhexidine as a mouth rinse for a week. Then, sequestrectomy was performed and dental implant in the mandibular right canine area was removed..After surgery, mucosal healing without any necrotic bone was achieved.

Conclusion: The patient is still under follow up.

Keywords: Bisphosphonat, Failure, Implant, Osseointegration

[PS-091]

Poliostatik Fibröz Displazi: Vaka Raporu

Ahmet Arslan¹, Çınar Kulle¹, Işın Doğan Ekici²

¹Yeditepe Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız-Diş-Çene Cerrahisi A.D,İstanbul

²Yeditepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Patoloji A.D,İstanbul

Amaç: Fibröz displazi, normal kemiğin yapıcı zayıf fibröz ve osseöz doku ile yer değiştirmesi sonucu oluşan lokalize, iyi huylu gelişimsel bir anomalidir. Klinik olarak monostatik ve poliostatik olmak üzere iki tipi vardır. Monostatik tip fibröz displazi sıklıkla çene kemiklerini tutar. Maksillanın tutulumu mandibulaya göre daha sıktır ve lezyonlar özellikle posterior bölgelerde görülür. Fibröz displazinin radyografik özellikleri lezyonun maturasyon derecesine ve kemik matriks miktarına bağlı olarak değişebilir. Kemik yapımındaki artış ile birlikte ‘buzlu cam’ veya ‘portakal kabuğu’ diye tarif edilen radyografik görüntü oluşur. Semptomatik hastalarda tercih edilen tedavi yöntemi cerrahi eksizyondur. Vaka raporumuzda kliğimize başvuran fibröz displazi olgusunu sunmayı amaçladık.

Olgu: Bu raporda poliostatik fibröz displazi vakasını sunmayı amaçladık. 36 yaşındaki kadın hasta, sol mandibular korpustaki ağrısız şişliği sebebiyle kliniğimize başvurmuştur. Yapılan radyolojik incelemesinde sol mandibulada korpus ve ramus bölgesini içeren bölgede radyoopak sahaların bulunduğu radyolusent lezyon tespit edildi. Eksizyonel biyopsi yapıldı ve ilgili alan kürete edildi. Yapılan histopatolojik incelemede mandibular fibröz displazi teşhisi konuldu. Hastanın 6. aylık kontrolünde aynı bölgede hem vestibüler hemde lingual alanda ekspansiyon tespit edilmiştir. Yapılan sintigrafi incelemesinde sol 11.kostada, sol temporal kemikte ve sol zigomatik kemikte artmış aktivite tutulumu saptanmıştır. Bu dönemde hasta takibe alınmıştır ve takibi devam etmektedir.

Sonuç: Fibro-osseous lezyonlar iyi huylu tümör yapısı gösteren fibröz displaziye içeren çeşitli lezyonlar grubudur. Bu gibi durumlarda hekimin farkındalığı ve titiz bilgisi hızlı tanı ve kusursuz tedavi için şarttır ve bunların tümü var olma ihtimalini arttıracaktır. Vakamızın nüks izlenmeyene kadar takip edilmesi amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: fibröz displazi, mandibula, poliostatik

Polyostatic Fibrous Dysplasia: A Case Report

Ahmet Arslan¹, Çınar Kulle¹, Işın Doğan Ekici²

¹Yeditepe University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

²Yeditepe University, Faculty of Medicine, Department of Pathology, İstanbul

Objective: Fibrous dysplasia is a developmental, localized, benign skeletal disorder in which normal bone is replaced by a variable amount of structurally weak, fibrous and osseous tissue. Fibrous dysplasia has two clinical forms; monostotic and polyostatic. Monostatic form is the type that most often involves the jaws. Fibrous dysplasia involves the maxilla more frequently than the mandible and occurs more frequently in the posterior aspect. Radiographic features of fibrous dysplasia vary depending on the stage of development and amount of bony matrix within the lesion. Increases in bone formation within the lesion create a radiographic appearance that is referred to as ‘ground glass’ or ‘orange peel’. Surgical resection is the preferred treatment method in symptomatic patients.

Case: In this report, we aimed to present a case of polyostatic fibrous dysplasia. 36 year old women presented to our clinic with the painless swelling on left side of the corpus of the mandible. Excisional biopsy named the lesion as mandibular fibrous dysplasia. Recurrence was observed on the sixth month follow-up. Scintigraphy scanning showed increased activity on the left 11th rib as well as on the left zygomatic bone and temporal bone. The patient is still followed up.

Conclusion: Fibro-osseous lesions are diverse group of lesions which include fibrous dysplasia a benign tumour like condition. Awareness and scrupulous knowledge of dentist is essential in such cases for prompt diagnosis and immaculate treatment, all of which will enhance the probability of existence. It was aimed to follow our case until no recurrence is seen

Keywords: fibrous dysplasia, mandible, polyostatic

[PS-092]

Arthrocentesis İşleminde İki Farklı Anestezi Tekniğinin Hasta Konforuna Etkilerinin Değerlendirilmesi

Yusuf Emes¹, İtir Şebnem Bilici¹, Anıl Cesur¹, Uğur Aga¹, Melike Ordulu Sübay¹, Halim İşsever², Büket Aybar¹

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı

Amaç: Temporomandibular eklemin iç düzensizliği, diskin mandibular kondil ile temporal kemiğin eklem kısmı arasındaki normal ilişkisinin bozulmasıyla ortaya çıkan bir rahatsızlıktır. Temporomandibular eklemin iç düzensizliğinin en sık görülen semptomları klik ve ağrılı kilitlenmedir. Bu çalışmanın amacı, intrakapsüler lokal anestetik enjeksiyona ek olarak, auriculotemporal siniri bloke eden Gow-Gates anestezi tekniğinin artrocentesis sırasında hasta konforu üzerine etkisini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya 24 hasta dahil edilmiştir. Gow-Gates ve kontrol gruplarının Visual analogue scale (VAS) skorlarının karşılaştırılmasında Mann-Whitney U test kullanılmıştır.

Bulgular: Gruplar arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$).

Sonuç: Temporomandibular bozuklukların en sık görülen formu olan temporomandibular eklemin (TMJ) iç düzensizliği. Hastanın günlük yaşantısını ağrı, fonksiyon bozukluğu, eklem sesleri ve hatta aura belirtileri ile etkiler. Artrocentesis esnasında hasta konforu hakkında daha ileri çalışmalara ihtiyaç olduğunu düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Temporomandibular eklem (TMJ), Artrocentesis Gow-Gates, Visual analogue scale (VAS)

Evaluation of the Effects of Two Different Anaesthesia Techniques on Patient Comfort During Arthrocentesis

Yusuf Emes¹, İtir Şebnem Bilici¹, Anıl Cesur¹, Uğur Aga¹, Melike Ordulu Sübay¹, Halim İşsever², Büket Aybar¹

¹Istanbul University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Istanbul University Istanbul Faculty of Medicine Department of Public Health

Objective: Internal derangement of the temporomandibular joint can be defined as a disruption within the internal aspects of the TMJ, Which is originated by displacement of the disk from its normal functional relationship with the mandibular condyle and the articular portion of the temporal bone. The most common symptoms of temporomandibular joint internal derangement varies from clicking and locking to pain. The aim of this study was to evaluate the effect of Gow-Gates anaesthesia technique which blocks the auriculotemporal nerve, in addition to an intracapsular local anaesthetic injection, on patient comfort during artrocentesis. **Materials-Methods:** 24 patients were included in the study. Mann-Whitney U test was used in comparing the Visual analogue scale (VAS) scores of Gow-Gates and control groups.

Results: There were no statistically significant differences between the groups ($p>0.05$).

Conclusion: We suggest that further studies might give more information about the patient comfort during artrocentesis. Internal derangement of the temporomandibular joint (TMJ) the most common form of temporomandibular disorders. It affects patient's daily life with pain, dysfunction, joint sounds, and even aural symptoms.

Keywords: Temporomandibular joint (TMJ), Artrocentesis Gow-Gates, Visual analogue scale (VAS)

[PS-093]

Infratemporal Fossaya Yayılan Osteosarkom Nedeniyle Rezeke Edilen Mandibulanın Rekonstrüksiyonunda Titanyum Plak ve Myokutanöz Pektoralis Major Flebi Vaka Sunumu

Emre Balaban, Celal Çandırılı, Onur Yılmaz, Onur Yılmaz

Karadeniz Teknik Üniversitesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Bu vaka sunumunda osteosarkom nedeniyle uygulanan ablatif cerrahi sonrasında, mandibula rekonstrüksiyonunda kullanılan titanyum plağın pediküllü myokutanöz pektoralis major flebi ile kapatılmasının sonuçları değerlendirilmiştir.

Olgu: 33 yaşında erkek hasta kliniğimize osteosarkom ön tanısı ile başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyolojik değerlendirmeler neticesinde, hemimandibulektomi, supraomohyoid boyun diseksiyonu, masseter ve medial pterygoid kaslarına parsiyel eksizyon yapılmıştır. Titanyum rekonstrüksiyon plağı ile mandibula rekonstrüksiyonu yapılmıştır, plak ekspozunun önlenmesi için pediküllü myokutanöz pektoralis major flebi uygulanmıştır.

Sonuç: Kompozit mandibular defektlerde titanyum plak ve pediküllü pektoralis major myokutanöz flebi güvenilir ve uygulanabilir bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: osteosarkom, pektoralis major flebi, mandibula rekonstrüksiyonu

A Case Report: Mandibular Reconstruction Using Pectoralis Major Myocutaneous Flap and Titanium Plates After Ablative Surgery for Osteosarcoma Spreading to Infratemporal Fossa

Emre Balaban, Celal Çandırılı, Onur Yılmaz, Onur Yılmaz

Objective: This case report evaluates outcomes of mandibular reconstruction using titanium plates covered with a pedicled pectoralis major myocutaneous flap after ablative surgery for osteosarcoma.

Case: A 33-year old male patient referred to our clinic with an initial diagnosis of osteosarcoma. After clinical and radiologic evaluations, hemimandibulectomy, supraomohyoid neck dissection, and partial excision to masseter and medial pterygoid muscles have been performed. Mandibular reconstruction performed with titanium reconstruction plate and pedicled pectoralis major myocutaneous flap was applied to prevent expose of the plate.

Conclusion: Titanium plate and pedicled pectoralis major myocutaneous flap is a safe and reliable option for composite mandibular defects.

Keywords: osteosarcoma, pectoralis major flap, mandible reconstruction

[PS-094]

Trafik kazası sonucu meydana gelen tek taraflı mandibular kondil fraktürü cerrahi tedavisi – Olgu sunumu

Taha Özer, Özgür Başlarlı, Murat Akkocaoğlu

Hacettepe Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Mandibular kondil bölgesi, tüm mandibula fraktürleri arasında %49'la en sık fraktür görülen bölgedir. Kırık kondil başı genellikle lateral pterygoid kasın etkisiyle anterior ve medial yönde yer değiştirmiş olarak görülmektedir. Ayrıca çiğneme kaslarının yükselen ramusu yukarı ve geri çekmesiyle anterior open bite ile birlikte çenenin etkilenmiş tarafa doğru yaptığı rotasyon görülmektedir. Kondil fraktürleri; intrakapsüler, ekstrakapsüler, disloke, displace ve undisplace olarak çeşitlendirilmektedir. Kondil fraktürlerinin tedavisi günümüzde hala tartışmalıdır. Tedavi yöntemlerinin seçiminde hastanın yaşı, diğer çene kemiklerinde fraktür varlığı, fraktürün tek taraflı veya çift taraflı olması, fraktür hattının seviyesi ve okluzyonun durumu kritik rol almaktadır. İntermaksiller fiksasyon, eksternal fiksasyon ve mini/mikro plak sistemleri ile internal fiksasyon, mandibular kondil fraktürlerinin tedavisinde en sık başvurulan yöntemlerdir. Tüm bunların yanında açık cerrahi yöntemleri son zamanlarda daha popüler hale gelmiştir. Doğru tedavi yöntemi, kırık fragmanlarının doğru rekonstrüksiyonunu ve yaralanma öncesi fonksiyonun geri kazandırılmasını hedefler. Bunun için de doğru teşhis, uygun redüksiyon ve rijit fiksasyon ile komplikasyon riskini en aza indirmek gereklidir. Bilindiği üzere kondil fraktürlerinin uzun dönem komplikasyonları arasında mandibular gelişim bozuklukları, fonksiyonel bozukluklar ve kronik TME hastalıkları yer almaktadır. Bu yüzden doğru tedavi yönteminin seçimi daha çok dikkat gerektirmektedir. Bu olgu sunumunda 56 yaşındaki bayan hastada trafik kazası sonrası meydana gelen mandibular kondil fraktürünün cerrahi tedavisi anlatılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: cerrahi tedavi, kondil fraktürü, TME

Surgical treatment of unilateral mandibular condyle fracture in a traffic accident - Case report

Taha Özer, Özgür Başlarlı, Murat Akkocaoğlu

Hacettepe University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, TURKEY

The mandibular condyle is the region with the most frequent fractures with 49% of all mandibular fractures. The fractured condyle head usually appears to have been displaced anteriorly and medially due to lateral pterygoid muscles. In addition, rotation of the jaw to the affected side is seen with the anterior open bite, as the masticatory muscles pull up and back the ascending ramus. Condyle fractures can be intracapsular or extracapsular, dislocated, displaced and undisplaced. The treatment of condyle fractures is still controversial. The age of the patient, the presence of fracture in other jaw bones, the unilateral or bilateral fracture, the level of the fracture line and the condition of the occlusion play a critical role in the choice of treatment modalities. Intermaxillary fixation, external fixation and internal fixation with mini / microplate systems are the most commonly used methods for the treatment of mandibular condyle fractures. And also, open surgical methods have become more popular recently. The correct treatment aims to restore the correct reconstruction of the fracture fragments and provide the pre-injury function of the jaws. For this reason; accurate diagnosis, appropriate reduction and rigid fixation, complication prevention are required. Long-term complications of condylar fractures include mandibular developmental disorders, functional disorders and chronic TME diseases. Therefore, choosing the correct treatment method requires more attention. In this presentation, surgical treatment of a mandibular condyle fracture after a traffic accident in a 56 year old female patient is described.

Keywords: surgical treatment, condyle fracture, TMJ

[PS-095]

Siçanlarda zymosan ile oluşturulan romatoid artrit modelinde Melatonin ve 5-Metoksitriptofol'ün sinoviyal sıvı üzerine etkileri

Lokman Onur Uyanık¹, Gökçe Savtekin¹, Ahmet Özer Şehirli²

¹Yakın Doğu Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD., Lefkoşa, KKTC

²Yakın Doğu Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Lefkoşa, KKTC

Amaç: Bu çalışmada, temporomandibuler ekleme (TME) zymosan uygulaması ile oluşturulmuş sinoviyal inflamasyon modelinde nötrofillerin, sitokinlerin ve metaloproteinazların rolü araştırılmış, pineal hormon olan Melatonin (MEL) ile 5-metoksitriptofol'un (5-MTX), bu parametreler üzerindeki etkilerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Materyal-Metod: Çalışmamızda artrit modellemesi için 200-250 gr arası her iki cinsten Wistar albino sıçanlar kullanılmıştır. Artrit modeli, 2 mg Zymosan'ın 40µl saline içinde çözülüp sıçanların sol Temporomandibüler eklemlerine intraartikuler (i.a.) olarak uygulanmasıyla oluşturulmuş sham grubu ise sadece 40µl salinin (i.a) olarak uygulanması ile oluşturulmuştur. MEL ve 5-MTX uygulaması zymosan enjeksiyonundan önce intraperitoneal olarak yapılmıştır. Zymosan ya da saline uygulamasından 6 saat sonra hayvanlardan sinoviyal sıvı toplanmış, histolojik olarak değerlendirmek için sinoviyal membran alınmıştır.

Bulgular: Zymosan uygulaması sinoviyal sıvıdaki IL-1β ve TNF-α'nın salınmasını ve metaloproteinaz-2 (MMP-2) ve metaloproteinaz (MMM-9) aktivitesini artırmış, MEL ve 5-MTX uygulaması ile bu değerler sham grubuna yaklaşmıştır. Histolojik olarak değerlendirmede ise inflamasyonda ortaya çıkan sinoviosit yoğunluğundaki artışın tedavi gruplarında oldukça gerileme gösterdiği saptanmıştır.

Sonuç: MEL ve 5-MTX'in artritte inflamasyonu azaltması bu ajanların klinik açıdan yeni bir tedavi prensibi oluşturabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: 5-metoksitriptofol, melatonin, sinovial membran, Zymosan

Effects of melatonin and 5-methoxytryptophol on synovial inflammation in the zymosan-induced rheumatoid arthritis in rats

Lokman Onur Uyanık¹, Gökçe Savtekin¹, Ahmet Özer Şehirli²

¹Near East University, School of Dentistry, Dept.of Oral and Maxillofacial Surgery,Nicosia,TRNC

²Near East University, School of Dentistry,Nicosia,TRNC

Objective: The aim of this study is the investigation of synoviocytes, cytokines and metalloproteinases in the synovial inflammation model which is created by zymosan application to temporomandibular joint (TMJ) and effects of pineal hormones melatonin (MEL) and 5-methoxytryptophol (5-MTX) on these parameters.

Materials-Methods: 200-250 g Wistar albino rats of both sexes were used for modeling arthritis in this study. Arthritis model was created by intraarticularly (i.a.) injecting 2 mg zymosan in 40 ml saline into the left temporomandibular joint of the rats while the sham group was created by only injecting 40 ml saline solution (intraarticular). MEL and 5-MTX administration was made intraperitoneal before zymosan injection. 6 hours after zymosan or saline administration of MEL and 5-MTX the synovial fluid was collected from the animals and the synovial membrane was collected for histological assessment.

Results: The administration of zymosan increased the release of IL-1β and TNFα and the activity of metalloproteinases (MMM-9) and metalloproteinases-2 (MMP-2) and with this administration values got closer to the sham group. The histological evaluation showed significant increase in the intensity of synoviocytes that arose in the inflammation was found to subside.

Conclusion: MEL and 5-MTX reducing inflammation in arthritis suggests these agents might constitute a new therapeutic principle clinically.

Keywords: 5-methoxytryptophol, melatonin, synovial membrane, Zymosan

[PS-096]

Santral Dev Hücreli Granulom: Bir Olgu Sunumu

Fatih Taşkesen¹, Tolga Aksan², Yakup Gülnahar¹

¹Erzincan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

²Erzincan Üniversitesi Tıp Fakültesi Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi

Amaç: Bu olguda amaç üst çenesinde santral dev hücreli granuloma sahip 38 yaşında bayan hastanın lezyon eksizyonu ile eş zamanlı üst çenesinin rekonstrüksiyonunu sunmaktır.

Olgu: 38 yaşında bayan hasta maksillada kist şüphesi ile kliniğimize yönlendirildi. Panoramik radyografide lezyon sınırları düzensiz izlendi. Bilgisayarlı tomografi analizi ve ince iğne aspirasyon biyopsisi sonrası santral 'dev hücreli granulom' ön tanısı ile lezyonun eksizyonuna karar verildi. Lezyon eksizyonu ile eş zamanlı iliak greft ile rekonstrüksiyon yapıldı.

Bulgular: Histopatolojik analiz santral dev hücreli granulom ön tanısını doğruladı.

Sonuç: Panoramik grafilerde radyolüsent görüntü veren lezyonlarda kist ön tanısı ile birlikte diğer kemik içi lezyonlar da mutlaka ayırıcı tanı olarak göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: maksilla, kemikçi lezyon, rekonstrüksiyon

Central Giant Cell Granuloma: A Case Report

Fatih Taşkesen¹, Tolga Aksan², Yakup Gülnahar¹

¹Erzincan University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Erzincan University, Faculty of Medicine, Department of Plastic and Reconstructive Surgery

Objective: The aim of this case report was to present lesion excision and reconstruction of a 38-year old female patient's maxilla with central giant cell granuloma simultaneously.

Case: 38 years-old female patient was referred to our clinic with doubt of cystic lesion. In panoramic radiologic examination irregular borders were detected. We have decided to excision the lesion after CT analysis and fine needle aspiration biopsy.

Maxillary defect was reconstructed via iliac graft with lesion excision simultaneously.

Results: The initial diagnosis 'central giant cell granuloma' was confirmed by histopathological analysis.

Conclusion: All intrabony lesions have to be considered in differential diagnosis along with cystic lesions in cases of radioluscent images in panoramic radiograph.

Keywords: maxilla, intrabony lesions, reconstruction

[PS-097]

Mandibular kondilin ilginç bir kırığı: Vaka raporu

Hüseyin Avandağ, Metin Şençimen, Sencer Seçer, Hasan Ayberk Altuğ, Tamer Zerener

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Birçok çalışmada mandibular kırıkların en sık görülen yüz bölgesi kırıkları olduğu belirtilmiştir. Mandibula kırıklarının bir çeşidi olan kondil kırıklarının görülme insidansı da oldukça yüksektir. Kondil kırıklarının etyolojisi genellikle indirekt travmalar yer almaktadır. Görülme sıklığı yüksek olan kondil bölgesi kırıklarında oldukça nadir görülen kırık hatları da oluşabilmektedir. Bu vakada sol kondil başının postero-anterior yönlü ve fragmanlara ayrılmamış bir kırık şeklini sunmayı amaçlamaktayız.

Olgu: Kliniğimize başvuran yirmi yaşındaki erkek bir hasta, ağız açma zorluğu ve sol periaurikuler bölgede ağrı şikayeti olduğunu belirtti. Düşmeye bağlı çene ucunu yere çarptığı öğrenilen hastanın klinik muayenesinde de şikayetleri doğrulandı. Özellikle sol TME bölgesinde ağrı ve foksional kısıtlılık tespit edildi. Hastadan alınan panoramik röntgende herhangi bir kırığa rastlanmadı. Bilgisayarlı tomografi ile yapılan değerlendirmede ise aksiyal ve sagittal kesitlerde sol kondil başında kırık hattı saptandı.

Konservatif tedavi planlandı ve intermaksiller fiksasyon ile hasta tedavi edildi.

İntermaksiller fiksasyon tedavisi uygulanırken ve sonrasında herhangi bir komplikasyonla karşılaşmadı. Hasta uygulamayı iyi düzeyde tolere etti. Hastanın kontrol seansları ve bir aylık diyeti düzenlendi. İki ayın sonunda ise hastanın sorunsuz şekilde iyileştiği görüldü. TME fonksiyonlarının ve ağız açıklığının normal olduğu hasta tarafından da belirtildi.

Sonuç: Bu vakada, sol mandibula kondil başının nadir görülen enteresan bir kırığı sunulmuştur. Birçok çalışmada; araç kazaları, düşme ve şiddete bağlı travmaların kondil kırıklarının başlıca nedenleri olduğu rapor edilmiştir. Kondil kırıklarının bazı vakalarda teşhisi oldukça zor olabilmektedir. Bundan dolayı kırık hattının tam olarak teşhis edilebilmesi için bilgisayarlı tomografinin çok önemli bir diagnostik araç olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bilgisayarlı tomografi, Kondil kırığı, Mandibula, Travma

An interesting fracture of mandibular condyle: A case report

Hüseyin Avandağ, Metin Şençimen, Sencer Seçer, Hasan Ayberk Altuğ, Tamer Zerener

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Gülhane School of Dentistry, University of Health Sciences, Ankara

Objective: According to many studies, mandibular fractures are the most common facial fracture. As a part of mandibular fractures, condylar fractures have high incidence. Condylar fractures usually aren't related with direct trauma. Most are caused by indirect forces to the condyle. In this case, we present a specific condylar fracture from posterior to anterior without fragments. It is an unusual case of fractured left mandibular condyle head.

Case: A 20-year-old male patient referred to our clinic with the complaints of difficulty in mouth opening and mild pain on his left periauricular region. The patient told that he had been traumatized from symphysis region by falling. Intraoral examination revealed a restricted mouth opening. After clinical examination, panoramic radiograph was taken. There was no sign of fracture on panoramic radiograph. The fracture line determined by computerized tomography (CT) on sagittal and axial planes. The patient was treated with the conservative management. Inter-maxillary fixation was used.

The patient tolerated the procedure well. The patient was asked to resume her regular diet gradually over a period of 4 weeks. The recall visits were scheduled. No complications were noted when the patient was seen 2 months later. TMJ functions and mouth opening were normal.

Conclusion: Many studies report that interpersonal violence, automotive accidents and falls are the main causes of condylar fractures. In some cases to diagnosis of mandibular condyle fracture is very challenging. Therefore Using computed tomography is very important to determine all of the fracture lines.

Keywords: Computed tomography, Condyle fracture, Mandible, Trauma

[PS-098]

Submandibular Loja Yer Değiştirmiş Mandibular Üçüncü Molar Diş Kökünün Çıkarılması: Olgu Sunumu

Ahmet Emin Demirbaş¹, Coşkun Yıldırım², Ömer Ülker³, Erdem Kılıç⁴, Alper Alkan⁵

¹Ahmet Emin Demirbaş Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kayseri

²Coşkun Yıldırım Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kayseri

³Ömer Ülker Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kayseri

⁴Erdem Kılıç Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

⁵Alper Alkan Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Alt üçüncü molar dişlerin dental arktaki yerleşimleri nedeni ile lingualdeki kemik duvarı ince olabilir. Bu dişlerin çekimi sırasında diş kökü yanlış kuvvet veya kontrolsüz alet kullanılması ile lingual kemik duvarını geçerek submandibular loja kaçabilir. Bu vakada, diş çekimi sırasında submandibular loja yer değiştirmiş diş köklerinin cerrahi olarak nasıl çıkarılacağı sunulmuştur. **Olgu:** Kliniğimize sol alt çenede ağrı, şişlik ve ağız açıklığında kısıtlılık şikayeti ile başvuran 30 yaşındaki bayan hastanın incelenen radyografik görüntülerinde 38 nolu dişin lingual korteksinde ve köklerinde kırık olduğu mesial diş kökünün ise submandibular loja kaçtığı tespit edildi. Hasta genel anestezi altında operasyona alındı. Lingual bölgeden sulkular insizyon ile zarf flep kaldırıldı ve submandibular alana doğru künt diseksiyon yapıldı. Eş zamanlı olarak çene altından parmak basıncı uygulandı ve ağız tabanı yukarıya doğru kaldırılarak diş köküne ulaşım kolaylaştırıldı. Diş kökü ve kırık lingual kemik çıkarıldı. **Sonuç:** Sonuç olarak; özellikle alt üçüncü molar dişlerin çekimi sırasında lingual kemik duvarının ince olabileceği göz önünde bulundurulmalıdır. Komplikasyon durumunda ise problemin çözümü için yeterli bilgi ve donanıma sahip olmak önemlidir.

Anahtar Kelimeler: ağız tabanı, alt üçüncü molar, çekim, submandibular boşluk

Management of Displaced Lower Third Molar Root Into the Submandibular Space: A Case Report

Ahmet Emin Demirbaş¹, Coşkun Yıldırım², Ömer Ülker³, Erdem Kılıç⁴, Alper Alkan⁵

¹Ahmet Emin Demirbaş Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erciyes University Faculty of Dentistry, Kayseri

²Coşkun Yıldırım Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erciyes University Faculty of Dentistry, Kayseri

³Ömer Ülker Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erciyes University Faculty of Dentistry, Kayseri

⁴Erdem Kılıç Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, İstanbul

⁵Alper Alkan Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, İstanbul

Objective: The lingual cortical bone of the mandibular third molars can be thin because the tooth is situated lingually in the dental arch. During the extraction of the mandibular third molar, the root of the tooth may escape into the submandibular space by passing through the lingual bone wall with the wrong force or uncontrolled use of the tools. In this case, we will present how to remove surgically displaced root of the lower third molar tooth into the submandibular space during extraction. **Case:** A 30-year-old female patient with pain, swelling in her left mandible and restricted mouth opening complaints was applied our clinic. The lingual cortical bone and the mesial root of the mandibular left third molar tooth were detected in the submandibular space while the radiographic examinations. The patient was operated under general anesthesia. The envelope flap with sulcular incision was reflected on the lingual side and the blunt dissection was performed to the submandibular area. At the same time, the mouth base was elevated by applying finger pressure extraorally under the jaw and the access to the root of the tooth was facilitated. The root and the fractured lingual bone were removed. **Conclusion:** As a result; It should be taken into consideration that the lingual bone wall may be thin during extraction of the lower third molar teeth. It is important to have adequate knowledge and ability to solve the problem in case of the complication.

Keywords: extraction, mouth base, lower third molar, submandibular space

[PS-099]

Büyük Keratokistik Odontojenik Tümörün Tedavisi

Onur Yılmaz¹, Yavuz Tolga Korkmaz¹, Fatih Mehmet Korkmaz²

¹Karadeniz Teknik Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD.

²Karadeniz Teknik Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi AD.

Amaç: Bu olgu sunumunda, sağ mandibulada meydana gelen büyük bir keratokistik odontojenik tümörün marsüpyalizasyon ve enükleasyon kombinasyonu ile tedavisi anlatılmaktadır. **Vaka:** 16 yaşında bayan hasta sol mandibula bölgesinde hafif ağrı ve intraoral şişlik ile kliniğimize başvurdu. Radyografik değerlendirmede (OPTG ve BT) düzensiz sınırlı multiloküler radyolusent alanların sol II. molar dişin mezyal kökünden kondil bölgesine kadar uzandığı, bukkal kortekste büyük bir perforasyon, lingual kortekste küçük bir perforasyon olduğu görüldü. İntraoral ve radyografik değerlendirmelerin ardından insizyonel biyopsi ile aynı anda marsüpyalizasyon yapılmasına karar verildi. Histopatolojik değerlendirmede keratokistik odontojenik tümör tanısı doğrulandı. Bir yıllık marsüpyalizasyon periyodunun ardından, lezyonun boyutunda küçülme olduğu görüldü ve ardından enükleasyon uygulandı.

Bulgular: 18 aylık takip periyodunda rekürrens olmadığı, hastanın alt dudağında parestezi meydana gelmediği ve intakt kemik yapısı ile birlikte lezyonların tamamen iyileşmiş olduğu beirlenmiştir.
Sonuç: Bu prosedür, daha az travmatik olduğu, patolojik kırıkların ve önemli anatomik yapıların hasar görme ihtimalini ortadan kaldırdığı için özellikle genç hastalarda önemli bir tedavi seçeneği olduğu unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: keratistik odontojenik tümör, odontojenik tümörler, odontojenik keratistik

Treatment of A Large Keratocystic Odontogenic Tumour

Onur Yılmaz¹, Yavuz Tolga Korkmaz¹, Fatih Mehmet Korkmaz²

¹Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Karadeniz Technical University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

Objective: This case report aims to present a large keratocystic odontogenic tumor of the left mandible treated with combination of marsupialization and enucleation.

Case: A 16 year-old female patient was referred to our clinic with mild pain and intraoral swelling on the left side of the mandible. Radiographic examinations (OPTG and CT) showed ill-defined multilocular radiolucent areas extending from mesial root apices of 2nd molar to left condylar area, and a large perforation in buccal cortex, and a small perforation in lingual cortex. After radiographic and intraoral examinations, we decided to perform an incisional biopsy and marsupialization simultaneously. The histopathological examination confirmed keratocystic odontogenic tumor. Initially marsupialization was performed and after a mean period of 1 year, contextually to evident reduction in radiological size image, enucleation was carried out.

Results: The patient represented no parasthesia in lower lip and intact bone structures were seen in mandible at 18 months-follow up period with no sign of recurrence.

Conclusion: This procedure is less traumatic, especially for young patients, eliminates possibility of pathological fractures and damage to important anatomical structures.

Keywords: keratocystic odontogenic tumor, odontogenic tumors, odontogenic keratocyst

[PS-100]

Rezidüel Kist Görünümü Sergileyen Santral Dev Hücreli Granülom

Damla Torul, Cihan Bereket, Metehan Keskin

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Samsun

Santral Dev Hücreli Granülom (SDHG) agresif veya agresif olmayan doğaya sahip olabilen, benign bir intra-osseöz lezyondur. Gerçek bir neoplazma yerine; SDHG, reaktif bir lezyon veya tümör benzeri bir büyüme olarak düşünülür. SDHG'lerin çoğunluğu ilk otuz yılda ağırlıklı olarak kadınlarda tespit edilir. Sıklıkla tercih edilen lokalizasyon, mandibula, özellikle de birinci molar dişin önünde kalan bölgedir. Lezyonun radyografik özelliklerinde çeşitlilik, ayırıcı tanıda zorluklara neden olabilir, bu nedenle SDHG radyografik olarak çenelerin diğer lezyonlarını taklit edebilir.

Bu vaka raporu dişsiz mandibular premolar bölgede, radyografik olarak rezidüel kisti taklit eden bir SDHG ve ayırıcı tanısını sumaktadır.

Anahtar Kelimeler: Uniloküler, Ayırıcı tanı, Mandibula

Central Giant Cell Granuloma Masquerading as Residual Cyst

Damla Torul, Cihan Bereket, Metehan Keskin

Department of Oral Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, Turkey

Central Giant Cell Granuloma (CGCG) is a benign intra-osseous lesion of the jaws either be aggressive and nonaggressive in nature. Rather than a true neoplasm; CGCG is considered to be a reactive lesion or a tumor-like growth. Majority of CGCGs are detected in first three decades with a female preponderance. The commonly preferred location is mandible especially anterior region of the first molars. Diversity in radiographic features of the lesion may cause difficulties in differential diagnosis thus, CGCG radiographically can imitate other lesions of the jaws.

This case report presents a case of CGCG located in the edentulous premolar region of the mandible that radiographically simulate a residual cyst and differential diagnosis of the lesion.

Keywords: Unilocular, Differential diagnosis, Mandible

[PS-101]

Anterior Maxilla Yerleşimli Ekspansil Yumuşak Doku Lezyonu

Damla Torul, Kanber Kameroğlu, Cihan Bereket, Hasan Can Akgün

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Samsun

Periferal dev hücreli granülom (PDHG), çenelerin tüm benign neoplazmalarının % 7'sini oluşturan ağız boşluğunun sık görülen dev hücreli tümörüdür. Tümör periostun veya periodontal ligamnetin bağ dokusundan kaynaklanır. PDHG'nin etiolojisi açık değildir ancak bu patolojinin gelişimi için predispozan faktörler arasında diş çekimi, protez vuruğu, periodontitis ve yetersiz restorasyonların neden olduğu lokal iritasyon veya travma olduğu düşünülmektedir. Lezyon geniş bir yaş aralığında ortaya çıkabilir; bununla birlikte, sıklıkla beşinci ve altıncı on yıllar arasında ve ağırlıklı olarak kadınlarda rastlanır. Tümör çoğunlukla mandibulanın posterior bölgelerinde görülür. PDHG'nin patognomonik klinik özellikleri olmadığı için lezyonun diğer dişeti büyümelerinden ayırt edilmesi zordur. PDHG'nin ayırıcı tanısında göz önüne alınan patolojiler fibroma, periferik ossifying fibroma, metastatik karsinoma, kaposi sarkomasi, hemanjiom, lenfanjiyoma, brown tümörü ve özellikle piyojenik granülomayı içerir. Periferal dev hücreli granülomun önerilen tedavi seçeneği, tümörün tüm tabanının geniş bir şekilde eksize edilmesi ve herhangi bir lokal iritasyon faktörünün ortadan kaldırılmasıdır. Bu olgu sunumu, 59 yaşındaki bir kadında anterior maksilla'da protez iritasyonu sonucu gelişen agresif bir periferal dev hücreli granülomanın tedavisini sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kemik rezorpsiyonu, cerrahi stent, gingival büyüme

Expansile Soft Tissue Lesion Located in Anterior Maxilla

Damla Torul, Kanber Kamberoğlu, Cihan Bereket, Hasan Can Akgün

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ondokuz Mayıs University, Samsun, Turkey

Peripheral giant cell granuloma (PGCG) is a common giant cell tumor of the oral cavity which constitute of 7 % of the all benign neoplasms of the jaws. It is originating from the connective tissue of the periosteum or the periodontal ligament. The etiology of PGCG is unclear but local irritation or trauma caused by tooth extraction, denture irritation, periodontitis and inadequate restorations considered among the predisposing factors for the development of this pathology. The lesion may occur over a wide age range; however it is commonly encountered between the fifth and sixth decades of life, and has a female predilection. It is most often observed in the posterior regions of the mandible. There are no pathognomonic clinical features of PGCG thus; it is difficult to distinguish the lesion from other gingival enlargements. The pathological conditions considered in the differential diagnosis of PGCG include fibroma, peripheral ossifying fibroma, metastatic carcinoma, Kaposi's sarcoma, hemangioma, lymphangioma, brown tumor of hyperparathyroidism and especially pyogenic granuloma. Recommended management option of peripheral giant cell granuloma is excision of the entire base of the tumor with wide margins and elimination of any local irritating factors.

This case report presents the management of an aggressive peripheral giant cell granuloma developed associated with denture irritation in the anterior maxilla in a female patient.

Keywords: Cupping resorption, surgical stent, gingival overgrowth

[PS-102]

Dental İmplantolojide Otojen Bone Ring Uygulamasıyla Üç Boyutlu Kemik Ogmentasyonu: Tek Aşamalı Tekniğin Klinik Sonuçları

Meltem Özden Yüce, Emine Adalı, Tayfun Günbay, Gözde Çıplak

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi A.B.D, İzmir

Amaç: Anterior maksillar bölgedeki kemik hacminin yetersiz miktarda olması sıklıkla dental implant tedavisini sınırlamaktadır ve bu durum estetik beklentiyi kısıtlar. Dental implant cerrahisi öncesi, ilk olarak defektif bölgenin greftlenmesi önerilir. Dental implantolojide, kemik defektinin otolog blok kemik greftleri, biyomateryaller veya her ikisinin kombinasyonu ile rekonstrüksiyonu rutin cerrahi bir prosedürdür. Bu çalışmada, maksillar anterior bölgede immediate dental implant uygulamasıyla aynı anda 'bone ring' tekniğiyle ogmentasyonunun klinik olarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Toplamda 15 defektif sokete sahip 8 hasta (6 erkek, 2 kadın) tedavi edilmiştir. Yöntem, simfiz bölgesinden kemiğin alınması, üç boyutlu olarak prepare edilmiş sokete uyumlanması ve dental implantın üç boyutlu kemik grefti içinden geçerek soket içine yerleştirilmesini içerir. Hastalar klinik olarak ilk hafta her gün ve 6 ay boyunca her ay kontrole çağırılmıştır. Bulgular: 2 vakada kemik yüzeyinde açıklık görülmüştür ancak ikinci bir cerrahiyle kemik yüzeyi kapatılmış ve takip periyodu boyunca iyileşme gözlenmiştir. Bir vakada, ring sökesterize olmuş ve dental implant cerrahiden 2 ay sonra enfekte olduğu için çıkarılmıştır. Kemik defekti biyomateryaller ile onarılmıştır. Takip eden bir yıl boyunca enfeksiyona ve implant kaybına rastlanmamıştır.

Sonuç: Avantajlarını göz önüne aldığımızda, tanımlanan bone ring tekniği umut vaat eden sonuçlar göstermiştir. Özellikle defektif soketlerde, diğer otojen greft tekniklerine bir alternatif olabilir.

Anahtar Kelimeler: Otojen kemik grefti, Bone ring tekniği, Ring blok greft

Three-Dimensional Bone Grafting in Dental Implantology By Using Autogenous Bone Ring Transplant: Clinical Outcomes Of One Stage Technique

Meltem Özden Yüce, Emine Adalı, Tayfun Günbay, Gözde Çıplak

Oral and Maxillofacial Surgery Department, School of Dentistry, Ege University, İzmir

Objective: Insufficient amount of bone volume at the anterior maxillary region restrict dental implant treatment and this condition leads to unesthetic view. The defective site requires bone grafting as an initial surgical intervention prior to dental implant placement. In dental implantology, reconstruction of osseous defects by the use of autologous block bone grafts, biomaterials or combinations of both is a routine surgical procedure. The aim of this study is to evaluate autogenous symphyseal bone ring graft after the augmentation of defective sockets and the clinical application of this grafts in anterior maxillary region with immediate insertion of dental implant in a single surgical procedure.

Materials-Methods: A total of 8 patients (6 male, 2 female) had 15 defective sockets augmented in this study. The method includes removal of bone transplant from the chin region, fitting the three dimensional bone rings in the prepared sockets at maxillary anterior region and screwing the dental implants through the rings. Patients were examined clinically postoperative every day for the first week and then every month for 6 months.

Results: In two cases the wound dehiscence but healed by secondary intention during the follow-up period. In one case ring graft sequestered and dental implant was removed because of infection at the second month following surgery and reconstruction of the osseous defect was done with biomaterials. The rest healed with no infection and none failed during the first year.

Conclusion: When considering the advantages, the described technique showed promising results and could be an alternative treatment to other autogenous graft techniques especially for defective sockets.

Keywords: Autogenous bone block, Bone ring technique, ring block graft

[PS-103]

Çene kemiklerinde bifosfonata bağlı gelişen osteonekrozla ilgili anket çalışması: Tıp fakültesindeki asistan hekimlerin farkındalığı ve bilgi düzeyinin değerlendirilmesi

Gözde Çıplak¹, Meltem Özden Yüce¹, Banu Özveri Koyuncu¹, Aliye Mandıracıoğlu²

¹Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi A.B.D, İzmir

²Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Toplum Sağlığı A.B.D, İzmir

Amaç: Bifosfonat türevi ilaçlar osteoklastik aktiviteyi inhibe ederek kemik yapımını artırır. Bu etkisi nedeniyle hekimler tarafından birçok endikasyonda sıklıkla tercih edilmektedir. Ancak yıkıcı bir komplikasyon olarak çenede osteonekroz (BRONJ) gelişimi gözlemlenmektedir. Bu komplikasyondan kaçınmak için reçete eden hekimin bilgi düzeyi ve farkındalığı önemlidir. Bu çalışmada amacımız bifosfonat türevi ilaçları reçete eden Ege Üniversitesi Tıp Fakültesinde yer alan iç hastalıkları, ortopedi, kadın doğum, fizik tedavi ve üroloji bölümlerinde görev yapan asistan hekimlerin bu konudaki farkındalığını ve bilgi düzeyini değerlendirmektir. **Gereç-Yöntem:** Bu kesitsel çalışma 2016 yılında şubat ve eylül ayları arasında Ege Üniversitesi Tıp Fakültesinde yürütülmüştür. Veri toplama amacıyla hazırlanan anket formu, bu ilacı reçete eden bölümlerdeki 151 asistan hekime, çalışma ortamlarında ziyaret edilerek dağıtılmıştır. Bilgi düzeyini değerlendirmek için yan etki, diş hekimine yönlendirme ve ilaç bilgisi ve bifosfonatla ilişkili osteonekroz farkındalığı 2 puanlık sistem üzerinden skorlanmıştır. Gruplar arasındaki bilgi farklılığı, çalışma süresi ve çalışma alanına göre değerlendirilmiştir. İstatistiksel analiz SPSS 20.0 ile yapılmıştır. Veriler, frekans, yüzde analizi ve ANOVA uygulanarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Toplamda 106 asistan anket formunu doldurmuş ve 91 asistan (%85,8) hastalarına bifosfonat türevi ilaç reçete ettiğini belirtmiştir. Asistan hekimler arasında toplam skor 18 puan üzerinden ortalama 10,16 olarak bulunmuştur. İstatistiksel olarak çalışma süresine göre anlamlı bir fark bulunamamıştır (p=0,30). Ancak çalışma alanına göre bilgi düzeyi açısından anlamlı bir farklılık vardır (p=0,022).

Sonuç: Bu çalışmada, bifosfonat türevi ilaçları reçete eden asistan hekimlerin, BRONJ ile ilgili farkındalıkları ve diğer bölümlere kıyasla ortopedi asistan hekimlerinin ilacın etkisine dair bilgilerinin yetersiz olduğu görülmüştür. Bu sebeple, bilgi düzeyinin artırılması için eğitim programlarına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Anket, Bifosfonatla ilişkili osteonekroz, Asistan hekimler

Survey of bisphosphonate-related osteonecrosis in jaws: Evaluating an awareness and level of knowledge of research assistants in school of medicine

Gözde Çıplak¹, Meltem Özden Yüce¹, Banu Özveri Koyuncu¹, Aliye Mandıracıoğlu²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, School of Dentistry, Ege University, İzmir

²Department of Public Health, School of Medicine, Ege University, İzmir

Objective: Bisphosphonates induce bone formation by osteoblast while inhibit osteoclastic activity. For this effect, bisphosphonates are commonly used by the physicians in internal medicine, orthopedics, physiotherapy, urology and gynecology. However, there is a destructive complication that development of osteonecrosis in jaws (BRONJ). Thus, to prevent from this complication physicians' knowledge and awareness are important. The aim of this study to evaluate the awareness and level of knowledge of assistants who prescribe these drugs.

Materials-Methods: A cross-sectional study was conducted at Ege University School of Medicine between February and September 2016. The survey that prepared to data collected, distributed to 151 assistants in the department which involved in prescribing bisphosphonate. For evaluating the degree of knowledge, 2 point was given for each correct answer to the questions regarding the side-effect, referral to dentist, drug knowledge and awareness about BRONJ. The group differences in level of knowledge were evaluated according to job characteristics and professional experience. Statistical analyses were performed using SPSS 20.0. Frequency, percentage analysis and one-way analysis of variance were performed.

Results: Totally 106 assistants have attended the survey. 91 of them (%85,8) have predicated prescribing bisphosphonates to their patients. Analysis of scores was performed and mean average of total score was 10,16. Although, professional experience of research assistants were not demonstrated a significant results ($p=0,30$), there were statistically significant associations between knowledge and specialty ($p=0.022$)

Conclusion: Research assistants who prescribing bisphosphonate are not always aware of BRONJ. Therefore, continuing education programs are needed to achieve level of knowledge.

Keywords: Survey, Bisphosphonate related osteonecrosis of the jaw, Research assistants

[PS-104]

Aşırı rezorbe maksillanın Le Fort I osteotomisi ve onlay kemik grefti ile rekonstrüksiyonu

Süleyman Bozkaya¹, Onur Odabaşı¹, Onur Şahin², Mehmet Emin Toprak¹, Ergun Yücel¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

²İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

Amaç: Günümüzde parsiyel ve total dişsizliğe sahip olan hastaların osseointegre implantlar ile rehabilitasyonu standart bir tedavi olarak kabul edilmektedir. Ancak atrofi veya periodontal hastalıklar implant yerleştirilmesi için gerekli olan yeterli kemik desteğinin kaybına sebebiyet verebilmektedir. Bunun yanında alveolar kemiğin sagittal düzlemdeki kaybı estetik ve fonksiyonel olarak ideal bir rehabilitasyonun sağlanmasını zorlaştıran sınıf 3 intermaksiller ilişkiye neden olabilmektedir. Bu durum özellikle zaten sınıf 3 intermaksiller ilişkiye sahip olan hastalarda daha dramatik bir hal almakta ve mevcut greftleme seçeneklerini kombine etmeyi zorunlu hale getirmektedir.

Olgu: 10 yıldır dişsiz olan ve bu süre içerisinde hareketli protez kullanan 50 yaşındaki bayan hasta kliniğimize sabit bir protez kullanma arzusu ile başvurdu. Hastanın klinik muayenesinde sınıf 3 intermaksiller ilişkiye sahip olduğu, KIBT incelemesi sonucunda ise implant yerleştirilmesi için yeterli kemik hacminin bulunmadığı gözlemlendi. İntermaksiller ilişkinin düzeltilmesi ve yeterli kemik hacminin sağlanması için maksillanın Le Fort I osteotomisi ile 8 mm öne alınması ve aynı anda iliaktan alınan kortikokansellöz kemik ile onlay kemik grefti uygulanması planlandı. Operasyon planlandığı şekliyle herhangi bir komplikasyon ile karşılaşılmadan tamamlandı. Postoperatif 4. ayda yeterli kemik miktarının varlığı KIBT ile kontrol edildikten sonra implantlar yerleştirildi. Postoperatif 9. ayda iyileşme başlıkları takılmadan önce vestibül derinleştirme operasyonu gerçekleştirildi. Bu operasyondan 3 hafta sonra implantların üzeri açılarak iyileşme başlıkları yerleştirildi ve bütün implantların osseointegre olduğu gözlemlendi. Hastanın sabit protetik rehabilitasyonu estetik ve fonksiyonel ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde tamamlandı.

Sonuç: Le Fort I osteotomisi ile birlikte onlay kemik grefti uygulaması aşırı rezorbe maksillanın rehabilitasyonu için kullanılabilecek bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: maksiller atrofi, le fort I osteotomi, onlay kemik grefti, iliak kemik grefti

Reconstruction of severely atrophic maxilla with Le Fort I osteotomy and onlay bone graft

Süleyman Bozkaya¹, Onur Odabaşı¹, Onur Şahin², Mehmet Emin Toprak¹, Ergun Yücel¹

¹Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

²İzmir Katip Çelebi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir, Turkey

Objective: Dental rehabilitation with osseointegrated implants has become standart treatment for patients with partial or total edentulous patients. However, due to atrophy or periodontal disease, the edentulous alveolar bone volume may not be sufficient for implant placement. In addition, the loss of alveolar bone in sagittal plane leads to class 3 intermaxillary relation. This situation is particularly dramatic in patients who already have class 3 intermaxillary relation, and make it compulsory to combine existing grafting options.

Case: A 50-year-old female patient who had edentulous maxilla for 10 years, applied to our clinic with wanted to use a fixed prosthesis. In the clinical examination of the patient, class 3 intermaxillary relation was observed and conical beam computed tomography examination revealed that there was not enough bone volume for implant placement. To correct the intermaxillary relationship and ensure adequate bone volume, maxilla was planned to be placed 8 mm forward with Le Fort I osteotomy and to carry out onlay bone graft with corticocancellous bone taken from the ilium. The operation was successfully completed without any complications as planned. At the postoperative 4th month, the presence of adequate bone was checked with CBCT, and then the implants were placed. In the postoperative 9th month, vestibuloplasty operation was performed. It was observed that all implants were osseointegrated. The patient's fixed prosthetic rehabilitation was completed to meet aesthetic and functional needs.

Conclusion: The application of onlay bone graft with Le Fort I osteotomy is an option of treatment that can be used for the rehabilitation of severely atrophic maxillae.

Keywords: maxillary atrophy, le fort I osteotomy, onlay bone graft, iliac bone graft

[PS-105]

Radiküler Kistin Marsupelizasyon İle Tedavisi

Cenk Durmuşlar, Serhat Güvenç
Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş, Çene Cerrahisi

Amaç: Radiküler kistler, enfekte ve nekrotik pulpalı dişlerin apekslerinde oluşan enflamatuar çene kistleridir. Radiküler kistlerin başlangıç aşamasındayken teşhis edilmeleri boyutlarının küçük olmaları ve semptom oluşturmamaları sebebiyle zordur. Bu nedenle teşhis amacıyla yapılacak kapsamlı bir klinik ve radyografik muayene bu kistlerin genişlemesini engellemek için önem taşımaktadır. Radiküler kistlerin tedavisinde öncelikle ilgili dişe kanal tedavisi uygulanmakta, eğer gerekli görülürse apikal rezeksiyon ve retrograd dolgu ile birlikte kistin cerrahi eksizyonu yapılmaktadır. Bu vaka raporunda 48 yaşında erkek hastanın mandibular premolar bölgesinde oluşan geniş radiküler kistin tedavisi sunulacaktır.

Olgu:

48 yaşında hasta kliniğimize mandibular küçük azı bölgesinde ağrı şikayeti ile başvurdu. Klinik ve radyolojik inceleme ardından mandibler premolar bölgede radyolusent lezyon saptandı. Lezyonun lokalizasyonu sebebiyle kistin marsupelizasyon ile tedavi edilmesine karar verildi.

Sonuç:

İşlemden 6 ay sonra bölgede hastanın şikayeti saptanmadı.

Anahtar Kelimeler: çene kistleri, radiküler kist, marsupelizasyon

Treatment Of Radicular Cyst With Marsupialization

Cenk Durmuşlar, Serhat Güvenç
Bulent Ecevit University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Radicular cysts are inflammatory jaw cysts at the apices of teeth with infected and necrotic pulps. Detection of these lesions are difficult at the beginning level of the formation because of being too small and asymptomatic. Thus making a comprehensive clinical and radiographic examination carries great importance to avoid expansion of these cysts. Radicular cyst treatment is mainly based on root canal treatment and if necessary surgical excision of the cyst lining with apical resection with retrograde filling. **Case:**

48 year old male patient consulted to our clinic complaining of pain around the mandibular premolar teeth. After clinic and radiographic examination radiolucent lesion was seen mandibular premolar region. Due to localization of lesion cyst was treated with marsupialization technique.

Conclusion:

At the end of 6 months there is no complain with lesion.

Keywords: Jaw cysts, Radicular cyst, marsupialization

[PS-106]

Sıçanlarda Oluşturulan Çenelerin Bifosfonata Bağlı Osteonekroz Modelinde Vasküler Endotelyal Büyüme Faktörü Ekspresyonuna Pentoksifilinin Etkisi

Gül Merve Yalçın Ülker¹, Alev Cumbul², Gonca Duygu Çapar³, Ünal Uslu², Kemal Şençift⁴

¹Okan Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

²Yeditepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

³Trakya Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Edirne, Türkiye

⁴Serbest Hekim, İstanbul, Türkiye

Amaç: Bifosfonatlar (BPs) kemikte anjiyogenezis ve neovaskülarizasyon olaylarında değişikliklere neden olarak, çenelerin bifosfonata bağlı osteonekrozu (ÇBON) oluşumunda etkili olduğu düşünülmektedir. Pamidronate and Zolendronik asit (ZA) tedavisinin serumda vasküler endotelyal büyüme faktörü (VEGF) seviyesini azalttığı bildirilmiştir. Bu deneysel çalışmanın amacı; BP ve pentoksifilin (PTX) uygulanmış sıçanların çene kemiğinde VEGF ekspresyonunun incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: Çalışmamızda 33 adet dişi Sprague-Dawley sıçan randomize olarak beş gruba ayrıldı. Haftada 3 kez 8 hafta boyunca, grup I (kontrol) ve II'ye (SF/PTX) intraperitoneal (IP) olarak serum fizyolojik (SF) verilirken, grup III (ZA/SF), IV (ZA/PTX) ve V'e (ZA/PTX/PTX) IP olarak 0,1mg/kg ZA enjekte edildi. 8. Haftada grup V'e her gün IP olarak 50 mg/kg PTX enjeksiyonu yapıldı. Sol alt 2. molar dişler çekildi. Çekimden sonra 3 hafta boyunca her gün, grup I ve III' e SF enjekte edilirken; grup II, IV ve V'e IP olarak 50 mg/kg PTX enjeksiyonu yapıldı. 16 hafta sonrasında; tüm sıçanlar kurban edildi. VEGF ekspresyonu, boyanma dağılımı ve şiddeti olarak değerlendirildi (H Skor).

Bulgular: Kontrol grubu ile karşılaştırıldığında, ZA uygulanan grupta kemikteki VEGF ekspresyonu anlamlı derecede yüksek bulundu ($p<0,001$). ZA/PTX grubu ile karşılaştırıldığında, ZA/PTX/PTX grubundaki VEGF ekspresyonunun anlamlı derecede düşük olduğu gözlemlendi ($p<0,05$).

Sonuç: Bu çalışma, BP ile etkilenmiş kemikte VEGF seviyesinin gösterildiği ilk deneysel çalışma olma özelliğindedir. Bu çalışmada; ZA'nın kemikteki VEGF seviyesini artırdığı ve bu nedenle kemik iyileşmesi üzerine negatif etkileri olduğu gösterildi. PTX'in ise ZA'nın vasküler etkilerini optimize ederek ve kemikteki VEGF seviyesini azaltarak ÇBON oluşumunu engelleyebileceği bildirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Osteonekroz, ÇBON, VEGF, Çene Kemiği, Pentoksifilin

The role of Pentoxifylline on the Medication-Related Osteonecrosis of the Jaw via expression of Vascular Endothelial Growth Factor in a Rat Model

Gül Merve Yalçın Ülker¹, Alev Cumbul², Gonca Duygu Çapar³, Ünal Uslu², Kemal Şençift⁴

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Okan University, Istanbul, Turkey

²Department of Histology and Embryology, Yeditepe University, Faculty of Medicine, Istanbul Turkey

³Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Trakya University, Faculty of Dentistry, Edirne, Turkey

⁴Private Practice, Istanbul, Turkey

Objective: Bisphosphonates (BPs) cause alterations in angiogenesis and neovascularization on bone and it might be one of the factors causing medication-related osteonecrosis of the jaw (MRONJ). It is presented that pamidronate and zoledronic acid (ZA) therapy reduces vascular endothelial growth factor (VEGF) levels in serum. The aim of this experimental study is to investigate VEGF expression in Pentoxifylline (PTX) treated jaw bone affected the BP.

Materials-Methods: Thirty-three female Sprague-Dawley rats were randomly divided into five groups. Groups I (control) and II (SF/PTX) were injected intraperitoneally (IP) with sterile saline; groups III (ZA/SF), IV (ZA/PTX) and V (ZA/PTX/PTX) were received IP 0.1 mg/kg ZA at 3 times a week for 8 weeks. In the 8th weeks, group V were received IP 50mg/kg PTX everyday. The left mandibular second molar teeth were extracted. After tooth extraction, groups I and III were injected saline; groups II, IV and V were received IP 50mg/kg PTX everyday for 3 weeks. At the end of this 16-week period, all rats were sacrificed. VEGF immunoreactivities incorporated both intensity and distribution of staining (H Score).

Results: The VEGF expression was significantly higher in ZA group compared to control ($p<0.001$). PTX treatment significantly decreased the VEGF expression in ZA/PTX/PTX group as compared to ZA/PTX ($p<0.05$).

Conclusion: This is the first experimental study showing VEGF levels in the BP-affected jaw. The results showed ZA is increasing VEGF levels in the bone. PTX reduces VEGF levels in the bone and it might prevent MRONJ via optimizing vascular effects of ZA.

Keywords: Osteonecrosis, MRONJ, VEGF, Jaw, Pentoxifylline

[PS-107]

Çoklu Amorf Tüberküllü Çift Taraflı Meziodens: Bir Olgu Sunumu

Simge Durmuşlar¹, Cenk Durmuşlar²

¹Bülent Ecevit Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Zonguldak

²Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Üst çene orta hatta santral keserler arasında yerleşmiş süpernümerer dişler meziodens olarak adlandırılır. Genellikle asemptomatik kalırlar ve rutin radyografik muayene sırasında keşfedilirler. Mesiodensin sık görülen komplikasyonları süt dişi retansiyonları, daimi dişlerin sürme gecikmeleri, ektopik erüpsiyonlar, diastema ve foliküler kistler gibi cerrahi veya ortodontik müdahaleler gerektiren durumlardır. Bu olgu sunumunda, çoklu amorf tüberkülleri olan çift taraflı mesiodenslerin cerrahi tedavi yaklaşımı sunulmaktadır.

Olgu: 9 yaşında kız hasta kısa ön dişler şikayeti ile kliniğe başvurdu. Klinik muayenede, üst süt keser dişlerin retansiyonu görüldü. Radyografik ve BT muayenelerinde, çoklu amorf tüberkülleri ve pulpa anastomozu görülen iki adet gömülü meziodens tespit edildi. Meziodenslerin, üst daimi santral keserlerin sürmesini engellediği gözlemlendi. Tedavi olarak retine süt dişlerinin ve gömülü çift taraflı meziodenslerin çekimi ile daimi santral keserlerin spontan erüpsiyonunun sağlanması planlandı. Hasta halen ortodonti ile beraber kontrol altındadır ve daimi santral keserlerin spontan erüpsiyonu beklenmektedir.

Sonuç: Süpernümerer dişlerin erken teşhisi maloklüzyon, komşu dişlerde yer değiştirme ve bozulan estetik gibi komplikasyonlardan kaçınmak için önemlidir. Bununla birlikte, komplikasyon oluşturan meziodenslerin cerrahi olarak alınması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Meziodens, Süpernümerer, Sürme Gecikmesi

Amorphous Multiple Cusps on Bilateral Mesiodens: A Case Report

Simge Durmuşlar¹, Cenk Durmuşlar²

¹Bulent Ecevit University, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Zonguldak

²Bulent Ecevit University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Zonguldak

Objective: Supernumerary teeth located maxillary midline between central incisors are called as mesiodens. Generally, they remain asymptomatic and are discovered during routine radiographic examination. The common complications of mesiodens are retention of the primary tooth, delayed eruption of the permanent tooth, ectopic eruptions, diastema, follicular cysts and other alterations, requiring surgical or orthodontic interventions. This case report presents the surgical treatment approach of bilateral mesiodens association with amorphous multiple cusps.

Case: A 9-years-old female patient presented to clinic with a complaint of short front teeth. On clinical examination, retained maxillary primary incisors were observed. On radiographic and CT examinations, two impacted supernumerary teeth were diagnosed as mesiodens associated with amorphous multiple cusps and anastomosis of pulp. They were interfering with the eruption of maxillary permanent central incisors. The treatment plan included extraction of the retained primary teeth and impacted bilateral mesiodens to allow the spontaneous eruption of the unerupted permanent central incisors. The patient is still being followed with orthodontics for the spontaneous eruption of the permanent central incisors.

Conclusion: Early diagnosis of the supernumerary teeth are important to avoid complications like these malocclusion, displacement of adjacent teeth and impaired esthetics. However, in the presence of complications about mesiodens, they must be removed surgically.

Keywords: Meziodens, Supernumerary, Delayed Eruption

[PS-108]

Bifosfonat Tedavisi Gören Hastalarda Dişin Sürdürülmesi Diş Çekimi İçin Uygun Bir Seçenek Midir ? (Ön Çalışma)

Canan Öztürk, Emre Muslu, Göksel Şimşek Kaya, Alper Sindel, Mehmet Ali Altay
Akdeniz Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Antalya, Türkiye

Amaç: Bifosfonatlar osteoporoz tedavisi yanı sıra kemiği etkileyen diğer hastalıkların tedavisinde de sıklıkla kullanılmaktadır. Bununla birlikte, mevcut literatürde sıklıkla belirtilmiş olan bifosfonat ilişkili çene osteonekrozu (BRONJ), bifosfonatların potansiyel yan etkisi olarak bildirilmektedir. Çeşitli antirezorptif veya antianjiyojenik ajanların kullanımını takiben gelişen benzer lezyonlar günümüzde ilaçlarla ilişkili çene osteonekrozu (MRONJ) olarak adlandırılmakta olup bu nekrotik çene lezyonları, hastaların yaşam kalitesini olumsuz olarak etkilemektedir.

MRONJ ile ilişkili olan etiyolojik faktörlerin arasında, vakaların çoğunda sıklıkla rapor edilmiş etken olan diş çekimi ilk sırada yer almaktadır. Bu retrospektif çalışmanın amacı, bifosfonat (BP) öyküsü olan hastalarda diş sürdürülmesi ile atravmatik diş çekim sonuçlarını bildirmektir.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya BP tedavisi görmüş olan, diş çekimi gerekli dört hasta dahil edilmiştir. Diş çekimi, dişlerin kademeli eksfoliyasyonunu sağlamak için köklerin etrafına ortodontik elastikler yerleştirilerek gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Yedi dişe uygulanan bu yaklaşım sonucu, beş diş spontan olarak eksfoliye olurken iki diş minimal kuvvet uygulanarak çekildi. Tüm çekim soketlerinde enflamasyon veya kemik ekspozu belirtileri göstermeyen sorunsuz iyileşme gözlemlendi.

Sonuç: Ortodontik elastikler kullanılarak dişlerin sürdürülmesi yolu ile uygulanan atravmatik diş çekimi, bifosfonat tedavisi gören hastalarda çenelerin osteonekrozunu önleyebilen güvenli bir tekniktir.

Anahtar Kelimeler: atravmatik diş çekimi, bifosfonat, ilaç ilişkili çenelerin osteonekrozu, osteoporoz

Is Forced Eruption A Viable Option For Tooth Extraction In Patients Treated With Bisphosphonates ? A Preliminary Study

Canan Öztürk, Emre Muslu, Göksel Şimşek Kaya, Alper Sindel, Mehmet Ali Altay
Akdeniz University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Antalya, Turkey

Objective: Bisphosphonates are commonly used for prevention and treatment of osteoporosis, as well as other conditions affecting the bone; although a well-recognized potential side effect – Bisphosphonates-related osteonecrosis of jaws (BRONJ) is frequently reported in the current literature. Recently termed medication related osteonecrosis of jaws (MRONJ) due to description of similar lesions following the use of various anti-resorptive or anti-angiogenic agents; these necrotic jaw lesions adversely affect the quality of life in affected patients.

Among the etiologic factors, which have been commonly associated with the onset of MRONJ, tooth extraction remains the most prominent as majority of cases are reported to have developed following tooth extraction. The aim of this retrospective study is to report the outcomes of forced eruption for atraumatic tooth extraction in patients with a history of bisphosphonates.

Materials-Methods: A total of four patients with a history of BP therapy, requiring extraction of unsalvageable teeth were included in the study. Extractions were performed using elastics placed around the roots, to achieve gradual exfoliation of teeth.

Results: The proposed approach has been applied to seven teeth, five of which exfoliated spontaneously. Minimal force had to be applied for the extraction of two teeth. Uneventful healing with no signs of inflammation or bone exposure was observed in all extraction sockets.

Conclusion: Atraumatic tooth extraction by means of forced eruption with elastics is a safe technique, which may prevent osteonecrosis of jaws in patients treated with bisphosphonates.

Keywords: atraumatic tooth extraction, bisphosphonates, medication related osteonecrosis of jaws, osteoporosis

[PS-109]

Santral Dev Hücreli Granulom Tedavisinde Kortikosteroid Kullanımı

Hüseyin Gülcan, Uğur Gülşen, Elif Aslı Apaydın

Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim dalı, Zonguldak

Amaç: Santral dev hücreli granulom (SDGH) çok çekirdekli dev hücre agregasyonu, çoklu kanama odakları ve bazen örgü kemik trabekülleri içeren selüler fibroz dokudan oluşan ve başka bir kemikte görülmeyen non-odontojenik kemik içi bir tumordür. Genellikle benign karakterlidir. Tedavisi cerrahi eksizyondan en blok rezeksiyona kadar değişebilmektedir. Bu vaka raporunun amacı SDGH tedavisinde minimal invaziv bir cerrahi prosedür gerektiren kortikosteroidin etkilerini değerlendirmektir.

Olgu: 24 yaşında kadın hasta sol mandibulada fasiyal asimetri, ağrı ve şişlik şikayetiyle Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim dalına başvurdu. İntraoral muayenesinde mandibula sol bölgede 2. Keser dişten 1. molar diş bölgesine uzanan koyu kırmızı-mor renkli palpe edilebilen şişlik tespit edildi. Alınan anamnezde şişliğin 6 aydır bulunduğu öğrenilmiştir. Hastanın tomografik değerlendirilmesinde korpus bölgesinde multilokuler radyolusent lezyon ve ilgili dişlerde rezorpsiyon tespit edildi. Biyopsi sonucunda osseöz yapı odakları ile kollajen lifler, fibroblastlar ve sayısız multi nükleer dev hücreden yapılmış konnektif doku görülmüştür. Hastaya lokal anestezi altında on günde bir 2 ay boyunca intralezyonel kortikosteroid enjeksiyonu yapıldı.

Sonuç: İşlem sonunda 18 ay süreyle rutin radyografler alınmıştır. 18. ayda ilk radyografle karşılaştırıldığında lezyon kaybolmuş ve belirgin bir kemik radyoopasitesi gözlenmiştir.

SDGH tedavisinde genellikle cerrahi tedaviler uygulanmaktadır. Agresif vakalarda ise lezyon içerisine steroid enjeksiyonu ve kalsitonin nazal sprey uygulaması küretajla kombine edilmiş ve başarılı sonuçlar elde edilmiştir. Vakamızda kortikosteroid enjeksiyonu travmatik ve rahatsız edici cerrahi prosedür yerine başarılı bir alternatif olmuştur.

Anahtar Kelimeler: granulom, dev hücreli, kortikosteroid, şişlik

The Use of Corticosteroid in Treatment of Central Giant Cell Granuloma

Hüseyin Gülcan, Uğur Gülşen, Elif Aslı Apaydın

Bulent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Zonguldak

Objective: Central giant cell granuloma (CGCG) is an intraosseous tumor consisting cellular fibrous tissue that contains aggregation of multinucleated giant cells, multiple foci of hemorrhage and occasionally trabecule of woven bone. Its usually seen as a benign lesion. The treatment of the lesion varies from surgical excision to enbloc resection. The aim of this case report is to evaluate the effects of cortocosteroids in CGCG which is described as a non invasive method.

Case: 24 years old female patient with facial asymmetry, pain and swelling in left mandible referred to Bulent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of OMFS. İntra oral examination showed a dark red expansile mass in the region of 2nd incisor to 1st molar teeth of left mandible. Historical evaluation showed that the swelling was positive six months ago. The tomographic examination revealed multilocular radiolucent lesion on the area and root resorption on related teeth. Histopathological examination showed connective tissue made by collagen fibres, fibroblasts and numerous multinucleated giant cells with foci of osseoz structure. Corticosteroid was injected intralesionary once in ten days for two months.

Conclusion: The Routin radiographs were taken after the injections for 18 months. After 18 months the lesion was disappeared and bone radioopacity was more distinct.

Surgical treatment is usually preferred for the treatment of these lesions. Steroid injection and nasal calcitonin spray application combined with curettage is a succesful treatment for aggressive lesions. In our case corticosteroid injection is an alternative treatment to traumatic and uncomfortable surgical procedure.

Keywords: granuloma, giant cell, corticosteroid, swelling

[PS-110]

Trombositten Zengin Fibrin (PRF) ve Simfizis Mandibula Grefti ile Alveolar Yarık Tedavisi

Uğur Gülşen, Hüseyin Gülcan, Elif Aslı Apaydın

Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim dalı, Zonguldak

Amaç: Orofasiyal yarıklar yaygın olarak karşılaşılan doğumsal deformitelerden biridir. Damak deformitesi bulunan yarıkların cerrahi tedavisinde kemik ile greftleme en önemli tekniklerden biridir. Enjekte edilebilen trombositten zengin fibrin(PRF) in ise kemik iyileşmesindeki olumlu etkileri bilinmektedir. Vakamızın amacı mandibula simfizden alınan kemik grefti ve PRF nin alveolar yarık prosedüründeki etkilerini belirleyebilmektir.

Olgu: 16 yaşında erkek hasta üst çene sol ön bölgede alveolar yarık nedeniyle Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na başvurdu. Lokal anestezi altında mandibula simfiz bölgesinden alınan greft, hastadan elde edilen PRF ile birlikte yarık bölgesine transfer edildi.

Sonuç: Hasta ameliyat sonrası yapılan kontrol randevularıyla klinik ve radyolojik olarak değerlendirilmiştir. Operasyon sonrası alınan rutin radyograflerde yarık bölgesinde iyileşme ve kemik miktarında belirgin bir artış gözlenmiştir. Hastanın klinik ve radyografik muayenesinde 10 ay sonra herhangi bir komplikasyon gözlenmemiştir.

Osteojenik kapasitesi, topografik ulaşılabilirliği ve minimal post operatif morbidite nedeniyle mandibular greftler alveolar yarık için oldukça faydalı donör sahalardandır. Otojen greftin PRF ile kullanılması alveolar yarık tedavisinde başarılı sonuçlar göstermiş ve daha kısa iyileşme süresi ihtiyacı olmuştur.

Anahtar Kelimeler: yarık, fibrin, simfiz, otojen

Repair of Alveolar Cleft by Palatelet Rich Fibrin (PRF) and Graft From Symphysis Mandible Together

Uğur Gülşen, Hüseyin Gülcan, Elif Aslı Apaydın

Bulent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Zonguldak

Objective: Orofacial clefts are one of the most common craniofacial congenital deformities. Bone grafting of the cleft is a well-established technique in the surgical management cleft palate patients. The injectable PRF has positive effects on bone healing process in the literature. The aim of this case is to determine the efficacy of using PRF with autogenous bone graft from symphysis mandible in the management of alveolar clefts.

Case: 16 years old male patient with an alveolar cleft on anterior left maxilla, referred to Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of OMFS. The autogenous graft was obtained from mandibular symphysis area. PRF which was also obtained from the patients own blood, was located in the cleft area with autogenous bone graft.

Conclusion: Patient was evaluated clinically and radiologically after the surgery. The routine radiographs show that there was a significant increase of bone volume in surgical area. Clinical and radiological examinations showed that there were no complications after 10 months.

Mandibular grafts are very useful donor sites for alveolar cleft reconstruction because of their osteogenic capabilities, topographic accessibility and minimal postoperative morbidity. Using this autogenous graft with PRF has shown successful results for alveolar cleft treatment and less recovery time is needed.

Keywords: cleft, fibrin, symphysis, autogenous

[PS-111]

Mandibular Kondil Kırığının Retromandibular Yaklaşımla Açık Cerrahi Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

Ufuk Tatlı, Can Tükel, Eylem Yorulmaz, Duygu Karaduman

Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Adana, Türkiye

Amaç: Kondil bölgesinin komşuluğunda önemli anatomik yapılar bulunduğu için, bu bölge büyük klinik öneme sahiptir ve bu sebeple kondil yaralanmalarının tedavisi maksillofasial cerrahide tartışmalı bir konudur. Bu bölgedeki anatomik yapılar, kırığın kendisi ya da uygulanan cerrahi müdahale nedeniyle yaralanabilir. Kondil kırıklarının tedavisi için, literatürde konservatif ve cerrahi teknikleri içeren farklı tedavi yöntemleri tanımlanmaktadır. Mandibular kondil kırıklarının tedavisinde, farklı açık cerrahi yaklaşımlar önerilmektedir. Doğru tedavi yaklaşımı; fasiyal sinire zarar vermemeli, iyi bir kozmetik sonuç sağlamalı ve yanı sıra uygun bir cerrahi ulaşım sağlamalıdır. Bu bildiride, deplase mandibular kondil kırığı bulunan bir vakanın retromandibular yaklaşımla açık cerrahi tedavisi sunulmuştur.

Olgu: Sol TME bölgesinde ağrı ve oklüzyon bozukluğu şikayeti bulunan 48 yaşındaki erkek hasta kliniğimize başvurdu. Hastanın anamnezinde yüzünün sol tarafına yumruk darbesi aldığı öğrenildi. Klinik ve CBCT muayenelerinde sol tarafta deplase mandibular kondil kırığı tespit edildi. Kırığın deplase olması ve hastada maloklüzyon olması nedeniyle cerrahi tedavi planlandı. Genel anestezi altında, retromandibular yaklaşımla, açık redüksiyon ve internal rijit fiksasyon uygulandı. Operasyon sonrası iyileşme dönemi sorunsuzdu ve hastanın oklüzyonu düzeldi.

Sonuç: Retromandibular yaklaşım, kondil bölgesine mükemmel bir ulaşım sağlayan güvenli ve etkin bir yöntemdir. Kırık tedavisinin temel amacı, hastanın yaralanma öncesi oklüzyon ve fonksiyonunu komplikasyonsuz bir şekilde kazanmasıdır. Bu amaca ulaşmak için, doğru teşhis ve uygun tedavi yaklaşımı göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Açık redüksiyon, kırık, kondil, retromandibular yaklaşım

Open Surgical Treatment of Mandibular Condyle Fracture Using Retromandibular Approach: A Case Report

Ufuk Tatlı, Can Tükel, Eylem Yorulmaz, Duygu Karaduman

Çukurova University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Adana, Turkey

Objective: Treatment of condylar injuries are often subjected to controversies in maxillofacial surgery as the condylar area has a great clinical value due to its important neighboring anatomic structures. Vital components in this area are susceptible to functional disability due to either the fracture itself or the subsequent surgical intervention. For management of condylar fractures, different treatment modalities, including conservative and surgical techniques, are described in literature. Various open surgical approaches are recommended in the treatment of mandibular condylar fractures. The appropriate method must be safe for the facial nerve and must provide a good cosmetic outcome, besides providing a suitable surgical access. This paper presents a case of open surgical treatment of displaced mandibular condyle fracture using retromandibular approach.

Case: A 48-year-old man with pain on the left TMJ region and malocclusion was admitted to our clinic. The patient had a history of punch trauma on the left side of his face. Clinical and CBCT examinations revealed displaced condylar fracture on the left site. Due to displaced pattern of the fracture and malocclusion, surgical treatment was planned. Open reduction and internal rigid

fixation was performed using retromandibular approach under general anesthesia. The post-operative recovery was uneventful with smooth occlusion.

Conclusion: The retromandibular approach is a safe and effective procedure providing excellent access to the condyle region. The recovery of patient's pre-injury occlusion and function without complication is the ultimate goal of fracture treatment. To obtain this goal, accurate diagnosis and appropriate treatment approach should be considered.

Keywords: Open reduction, fracture, condyle, retromandibular approach

[PS-112]

Koronoidektomi ile Tedavi Edilen Bilateral Koronoid Proses Hiperplazisi Olgusu

Ufuk Tatlı, Can Tükel, Erol Aydın, Ali Cavana

Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Adana, Türkiye

Amaç: Çok sayıda rahatsızlık ağız açıklığının kısıtlanmasına neden olabilir. Bu problemle ilgili en sık karşılaşılan durumlar, temporomandibular eklem (TME) ve çiğneme kaslarını içeren rahatsızlıklardır. Konjenital veya gelişimsel mandibular bozukluklar, ağız açıklığında kısıtlılığa neden olan diğer muhtemel rahatsızlıklardır. Koronoid proses hiperplazisi (KPH), koronoid prosesin fazla gelişimi ile karakterize, bu uzamış yapının zigomatik kemiğin arka kısmı üzerine temas etmesi nedeniyle mandibular hareketlerin sınırlandığı gelişimsel bozukluklara örnektir. Bu durum nadiren görülür, ağrısızdır, genellikle çift taraflıdır ve erkek bireylerde daha sık görülmektedir. KPH tanısı, ağız açıklığı kısıtlamasının klinik bulguları ile birlikte radyolojik görüntüleme yöntemleri, özellikle panoramik radyografi ve bilgisayarlı tomografi, temel alınarak yapılır. Tedavi sadece cerrahi ile yapılır. Bu bildiride bilateral KPH teşhisi bulunan erkek hastanın intraoral yaklaşımla koronoidektomi tedavisi sunulmuştur.

Olgu: 40 yaşındaki erkek hasta, ağız açıklığında kısıtlılık şikayetiyle üniversite hastanemize başvurdu. Klinik ve radyolojik muayene sonrasında bilateral KPH tanısı kondu ve cerrahi tedavi önerildi. Fiber-optik endoskop rehberli nazotrakeal entübasyon ile sağlanan genel anestezi altında, intraoral yaklaşımla koronoidektomi işlemi yapıldı. Post-operatif ağız açma egzersizlerini takiben, 6.ay kontrolünde sorunsuz iyileşme ve ağız açıklığında artış gözlemlendi.

Sonuç: Bu olgu, KPH nedeniyle trismus şikayeti bulunan bir hastada koronoidektomi tedavisiyle ağız açıklığının belirgin şekilde arttığını göstermiştir. Koronoidektomi, KPH tanısı bulunan hastalarda ağız açıklığının artırılmasında etkili bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Koronoid proses hiperplazisi, koronoidektomi, trismus

A Case of Bilateral Coronoid Process Hyperplasia Treated by Coronoidectomy

Ufuk Tatlı, Can Tükel, Erol Aydın, Ali Cavana

Çukurova University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Adana, Turkey

Objective: A large number of disorders can cause restriction of mouth opening. The most common conditions related to this problem are those involving the temporomandibular joint (TMJ) and the masticatory muscles. Congenital or developmental mandibular disorders are also other possible causes for limitation of mouth opening. Coronoid process hyperplasia (CPH) is an example of these cases, characterized by an excessive coronoid process growing, where mandibular movements become limited by the impaction of this structure on the posterior portion of the zygomatic bone. This condition is rare, painless, usually bilateral, affecting mainly men. Diagnosis of CPH is made based on clinical signs of mouth opening limitation together with radiologic imagings, especially panoramic radiography and computerized tomography (CT). Treatment is exclusively surgical. This paper presents a case of a male patient with bilateral CPH treated with coronoidectomy using intraoral approach.

Case: A 40-year-old male patient with main complaint of restricted mouth opening referred to our university hospital. After clinical and radiologic examinations, the diagnosis of bilateral CPH was made, and the surgical treatment was proposed. Under general anesthesia with nasotracheal intubation guided by a fiber-optic endoscope, bilateral coronoidectomy was performed using intraoral approach. Following post-operative mouth opening exercises, uneventful healing and increased mouth opening was observed at 6th month follow-up visit.

Conclusion: This case shows remarkably increased mouth opening by coronoidectomy in a patient who complained of trismus due to hyperplasia of coronoid process. Coronoidectomy is an effective treatment method for increasing mouth opening in CPH cases.

Keywords: Coronoid process hyperplasia, coronoidectomy, trismus

[PS-113]

Maksillada İki Taraflı Kompaund Odontoma: Bir Olgu Sunumu

Ömer Ekici

Eskişehir Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi, Eskişehir, Türkiye.

Amaç: Odontomalar mine, dentin ve pulpadan oluşmuş en yaygın odontojenik tümörlerdir. Odontomalar kompaund ve kompleks olmak üzere iki tipe sınıflandırılır. Genellikle asemptomatiktir ve rutin radyografik muayene ile tanı konulur. Kompaund odontomalar çoğunlukla maksillanın kesici-kanin diş bölgesinde ortaya çıkarlar. Bu olgu raporu 13 yaşındaki bir erkek çocuğunda maksiller kanin dişleriyle ilişkili nadir görülen iki taraflı kompaund odontomayı sunmaktadır.

Olgu: 13 yaşındaki bir erkek hasta kliniğimize damak bölgesinde şişme şikayeti ile başvurdu. Ağız içi muayene tüm dişlerin sürdüğünü ve dental arkta normal yerini aldığını ortaya koydu. Panoramik radyografide üst daimi kanin dişlerin kökü hizasında damakta yerleşmiş iki taraflı kompaund odontoma benzeri lezyon görüldü. Lezyonlar lokal anestezi altında tam kalınlıklı mukoperiosteal palatal flep kullanılarak çıkartıldı. Numuneler % 10 formaline kondu ve histopatolojik inceleme için gönderildi. Histopatolojik inceleme ile kompaund odontoma tanısı doğrulandı. Bir hafta sonra sütürler alındı ve normal yara iyileşmesi gözlemlendi. Ameliyattan sonraki 1 yıllık takip süresince nüks veya komplikasyon görülmedi.

Sonuç: Odontomalar daimi dişlerin geç sürmesiyle ve dentigeröz kist gibi kistik lezyonların gelişmesiyle ilişkili olabilir. Bu tür komplikasyonları önlemek için odontomaların erken tanısı ve uygun tedavisi gereklidir. Cerrahi eksizyon tercih edilen tedavi yöntemidir, ancak özellikle çocuklarda komşu diş veya diş germelerine zarar vermemek için özen gösterilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Odontoma, kompaund odontoma, odontojenik tümör

Bilateral Compound Odontoma in Maxilla: A Case Report

Ömer Ekici

Eskişehir Oral and Dental Health Hospital, Eskişehir, Turkey.

Objective: Odontomas are the most common type of odontogenic tumors consist of enamel, dentin, and pulp. Odontomas are classified into two types, compound and complex. They are usually asymptomatic and diagnosed by routine radiographic examination. Compound odontomas commonly occur in the incisor-canine region of the maxilla. This case report presents a rare bilateral compound odontoma associated with maxillary canine teeth in a 13-year- old male child.

Case: A 13-year- old male was came to our clinic with the chief complaint of swelling in the palate region. Intraoral examination revealed the all teeth were erupted and normally positioned in the arch. Panoramic radiograph revealed the bilateral presence of compound odontoma-like lesion, located palatal to the root of the upper permanent canines. Lesions were surgically removed using a full-thickness mucoperiosteal palatal flap under local anaesthesia. The specimes were placed in 10% formalin and sent for histopathological examination. Histopathological examination confirmed the diagnosis of compound odontoma. One week later the sutures were removed, with normal healing being observed. Postoperatively, there was no evidence of recurrence or complications during a 1-year follow-up.

Conclusion: Odontomas may be associated with delayed eruption of permanent teeth and the development of cystic lesions such as dentigerous cyst. Early diagnosis and proper management of odontomas is necessary to prevent such complications. Surgical excision is the treatment of choice however care should be taken not to damage the adjacent tooth or tooth germs especially in children.

Keywords: Odontoma, compound odontoma, odontogenic tumour

[PS-114]

Bir Olgu sunumu: Mukoepidermoid Karsinom

Hasan Ekmekcioğlu, Gökay Karapınar, Meral Ünür

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Mukoepidermoid karsinom (MEK), majör ve minör tükürük bezlerinden kaynaklanan yaygın malign bir tükürük bezi tümörüdür. Çoğunlukla parotis bezinde meydana gelir (%89.6) ve bunu submandibular bez takip eder (%8.4). MEK, mukus salgılayan, epidermoid ve intermediate hücreler olmak üzere hücre tiplerinin karışımından oluşur. Nadiren de olsa çene kemiklerinde (intraosseöz mukoepidermoid karsinom) meydana gelmektedir. Çene kemiklerinde oluşan MEK ağırlıklı olarak saydam hücreleri gösterdiğinde teşhis zorlaşmaktadır. Bu tarz olguları çene bölgesinin diğer saydam hücreli lezyonlarından ayırt etmek önemlidir. Mandibula maksilladan üç kat fazla etkilenir. Olguların çoğunluğu yaşamın 4. ve 5. dekatlarında görülür. Bizim olgumuzda 27 yaşındaki kadın hasta sol üst çenesinde ağrısız şişlik şikayetiyle kliniğimize geldi. Hastadan alınan anamnezde iki yıl önce aynı bölgeden kist ameliyatı geçirdiği ancak kürete edilen dokunun patolojiye gönderilmediği öğrenildi. Radyolojik muayenede sol üst çene 1. molar dişte kanal tedavisi ve dişin apikalinde sinüs tabanına uzanan kistik görünümlü lezyon varlığı gözlemlendi. İlgili diş çekildi ve lezyon tamamen kürete edildi. Bu olguyu sunmakta amacımız cerrahi olarak çıkarılan tüm dokuların patolojik olarak incelenmesinin gerekliliğinin önemini vurgulamaktır.

Anahtar Kelimeler: maksilla, mukoepidermoid karsinom, patoloji, tükürük bezi

A Case Report: Mucoepidermoid Carcinoma

Hasan Ekmekcioğlu, Gökay Karapınar, Meral Ünür

Department of Oral and Maxillofacial Surgery Faculty of Dentistry Istanbul University

Mucoepidermoid carcinoma (MEC) is a common malignant salivary gland tumor originating from the major and minor salivary glands. It mostly occurs in the parotid gland (89.6%) followed by the submandibular gland (8.4%). MEC consists of a mixture of

cell types, mucus-secreting, epidermoid, and intermediate cells. Rarely, it occurs in the jaw bones (intraosseous mucoepidermoid carcinoma). Diagnosis becomes difficult when the MECs formed in the jaw bones demonstrated predominantly clear cells. It is important to distinguish them from other clear cell lesions of the jaw region. Mandibula is three times more affected than maxilla. The majority of cases occur in the 4th and 5th decades of life. In our case, a 27-year-old woman patient was admitted to our clinic due to painful swelling on the left maxilla. It was learned from the patient that the patient had undergone cyst surgery in the same region two years ago but the pathological examination of the enucleated tissue was not sent. Radiologic examination showed that left maxillary 1st molar has dental root treatment and a cystic lesion extending to the base of the sinus from the apex of the tooth. The associated tooth was extracted and the lesion was completely enucleated. The purpose of presenting in this case is emphasize the importance of the necessity of pathologic examination of all surgically removed tissues.

Keywords: maxilla, mucoepidermoid carcinoma, pathology, salivary gland

[PS-115]

Panoramik Radyografide Osteosentez Plaklarına Bağlı Artifaktlar

Ingrid Rozylo Kalinowska¹, Katarzyna Denkwicz¹, Paulina Hejnych¹, Michal Hader¹, Kaan Orhan²

¹Lublin Tıp Fakültesi, Dental ve Maksillofasiyal Radyoloji Biliminin Bağımsız Birimi, Polonya

²Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, 06500, Beşevler, Ankara, Türkiye

Mandibuler travma, maksillofasiyal bölgede (burun kemiğinden sonra) en sık görülen 2. travmadır. Panoramik radyografi, travmada tanısıl tetkiklerin ayrılmaz bir parçasıdır. X-ışını tüpünün rotasyonel hareketi nedeniyle, elde edilen radyograflarda "ghost imajlar" olarak adlandırılanlar artifaktlar bulunabilir ve bu da tanı koymada zorluklara ve hatalara neden olabilir. Çalışmanın amacı, mandibula üzerinde yerleştirilen metal plakların konumuna göre panoramik radyograflarda "ghost imaj"ların prevalansını ve yerini saptamaktır.

Osteosentez için plak (3 ebatla) yerleştirilen mandibula modelinin dijital panoramik röntgenleri (54kV, 4mA, 16s'de çalışan Planmeca Prostyle) çekildi. Kondiler prosese, angulus mandibulaya bir plak, kanin-premolar-molar bölge ile mandibula gövdesine iki tane yerleştirildi. Titanyum plakların konumu ile "ghost imaj" oluşumu arasındaki ilişkiyi analiz ettik. Titanyum plaklar kondiler prosese ve angulus mandibulaya yerleştirildiğinde ikincil gölgelerin varlığı gözlenmiştir. Radyografideki artifaktlar; metalik yabancı cisimlerin karşı tarafında, plağın orijinal seviyesinin yukarısında, bulanık ve genişlemiş olarak ortaya çıktı. Mandibula gövdesi ve kanin-premolar-molar bölgeye yakın bulunan fiksasyonlar radyograflarda artifakta neden olmadı. Sonuç olarak artifakt olma olasılığı, titanyum plaklar ve orta hat arasındaki mesafeyle artmaktadır. "Ghost imajlar"ın bulunması fiksasyon kalitesinin değerlendirilmesini engellemez; ancak artifaktlar sert dokudaki diğer patolojik değişikliklerin teşhisini engelleyebilir.

Anahtar Kelimeler: mandibula, panoramik radyografi, artifakt

Ghost Shadows Related To Osteosynthesis Plates In Panoramic Radiography

Ingrid Rozylo Kalinowska¹, Katarzyna Denkwicz¹, Paulina Hejnych¹, Michal Hader¹, Kaan Orhan²

¹Independent Unit of Propedeutics of Dentomaxillofacial Radiology, Medical University of Lublin, Poland

²Ankara University Faculty of Dentistry Department of Dentomaxillofacial Radiology, Ankara, TURKEY

Objective: Mandibular trauma is the 2nd most common trauma in the maxillofacial skeleton (after the nasal bone). Panoramic radiograph is an integral part of diagnostic workup in trauma. Due to rotational movement of X-ray tube the so-called "ghost shadows" may be present in obtained radiographs, which may cause diagnostic difficulties and errors. The aim of study was to determine prevalence and location of "ghost shadows" on panoramic radiographs depending on position of metal plates located on mandible.

Materials-Methods: Digital panoramic X-rays (Planmeca Prostyle operating at 54kV, 4mA, 16s) of mandible model with inserted plates for osteosynthesis (3 sizes) were taken. One plate was placed in condylar process, angle of mandible and two in area of the canine and premolars, molars and mandibular body. We analyzed correlation between the position of titanium plates and occurrence of "ghost images".

Results: Presence of secondary shadows was observed in case of titanium plates placed in condylar process and angle of mandible. Artifacts in radiograph appeared on the opposite side to metallic foreign bodies, were enlarged, blurred and located above the original level of plate. Fixations located next to canine, premolars, molars and body of mandible did not produce artifacts in the radiographs.

Conclusion: In conclusion, probability of presence of artifacts increases with distance between titanium plates and midline. Presence of "ghost images" does not hamper evaluation of quality of fixation, however artifacts may hinder diagnosis of other pathological changes of hard tissue.

Keywords: mandible, panoramic radiograph, artifact

[PS-116]

Dentigeröz Kist: Vaka Raporu

Özgün Yıldırım, Mustafa Öztürk

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Dentigeröz kistler, radiküler kistlerden sonra çenenin en yaygın görülen odontojenik kistleri olup, genellikle sürmemiş ya da kısmen sürmüş bir dişin etrafında yer alır. Dentigeröz kistler çoğunlukla mandibulada molar bölgede özellikle 3. molar dişle, maksillada ise kanin ve 3. molar dişle birlikte bulunur. Genellikle rutin dental radyografilerde tespit edilirler ve sekonder olarak enfekte olmadıkları sürece ağrı veya başka bir rahatsızlık oluşturmazlar. Büyük dentigeröz kistler mandibulada patolojik kırıklara neden olabilir. Bu çalışmada diş eksikliği şikayeti ile Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine başvuran 42 yaşındaki erkek hastadan alınan rutin panoramik radyografide tespit edilen dentigeröz kist vakası sunulmuştur. Kist lokal anestezi altında diş çekimi ile beraber eksize edilmiştir. Operasyon sonrası nervus alveolaris inferior hasarına bağlı parestezi gelişmemiştir. 3 ay sonra alınan panoramik radyografide yeni kemik oluşumu gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dentigeröz Kist, Enükleasyon, Mandibula

Dentigerous Cyst: A Case Report

Özgün Yıldırım, Mustafa Öztürk

Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Dentigerous cysts are the most common odontogenic cysts of the jaw after radicular cysts and are usually located around an impacted or partly impacted tooth. Dentigerous cysts are usually found in the mandible in the molar region, especially with the third molar tooth, in the maxilla, with the canine and third molar teeth. They are usually found on routine dental radiographies and do not cause pain or other discomfort as long as they are not infected as secondary. Large dentigerous cysts may cause pathologic fractures of the mandible. In this study, a case of dentigerous cyst detected in a routine panoramic radiograph taken from a 42 year old male patient who applied to Gazi University Dentistry Faculty with a complaint of missing teeth was presented. The cyst was excised with tooth extraction under local anesthesia. Paresthesia due to inferior alveolar nerve injury after the operation was not developed. New bone formation was observed in the panoramic radiograph taken 3 months later.

Keywords: Dentigerous Cyst, Enucleation, Mandible

[PS-117]

Travma Sonrası Diş Kaybına Bağlı Oluşan Malunionun Cerrahi Tedavisi: Olgu Sunumu

Vahdet Batmaz, Öznur Özalp, Mehmet Ali Altay, Alper Sindel

Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi A.D. / Antalya

Amaç: Malokluzyon, mandibula kırığının tedavisi sonucunda en sık karşılaşılan komplikasyonlardan birisidir. Bu durum okluzal düzenleme, ortodontik tedavi ve osteotomiler ile düzeltilebilir. Bu olguda maksillofasiyal travma sonrası meydana gelen mandibula fraktürünün geç tedavi edilmesiyle diş ve kemik kaybına bağlı oluşan malokluzyonun tedavisi ve sonuçlarına yer verilmiştir. **Olgu:** 28 yaşında erkek hasta tek taralı açık kapanış şikayeti ile Akdeniz Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisine başvurdu. Eski kırık hattının olduğu bölgede yapılan açılı osteotomi ile uygun okluzyon sağlanarak IMF uygulandı. Açılı osteotomi ile travma sonrası birbirine yaklaşmış olan fragmanların tekrar açılmasıyla oluşan boşluğun minimal düzeyde tutulması amaçlandıysa da bölgenin tam kapatılması için ramustan alınan blok greftlerden yararlanıldı. Mandibula yeni pozisyonunda miniplak yardımıyla fiks edildi. 1 haftalık bir IMF döneminin sonucunda mandibulanın sorunsuz bir şekilde iyileştiği ve malokluzyonun ortadan kalktığı gözlemlendi. Hastada yapılan cerrahiye ait herhangi bir komplikasyon gözlenmedi. **Sonuç:** Travma sonrası parça kaybına bağlı olarak oluşan malokluzyonların tedavisi sırasında uygun okluzyonun sağlanması kemik fragmanlar arasında boşluk oluşmasına sebep olacaktır. Bu boşluğun oluşturulması planlanırken gerçekleştirilecek osteotominin düz bir kesi yerine açılı planlanmasının oluşacak boşluğu azaltacağı ve greft stabilizasyonunu arttıracığı için daha olumlu bir tedavi yöntemi olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: malokluzyon, malunion, osteotomi, travma

Surgical Management of Malunion Due to Tooth Loss After Trauma: Case Report

Vahdet Batmaz, Öznur Özalp, Mehmet Ali Altay, Alper Sindel

Akdeniz University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department/Antalya

Objective: Malocclusion is the most common complication of the treatment of mandibular fracture due to malunion. Orthodontic treatment and open reduction surgery are the common methods to provide the ideal occlusion for this situation. This case presents a surgical management of malocclusion with inlay/onlay grafting procedure by using miniplate fixation.

Case:: A 33 year old patient referred to Akdeniz University Faculty of Dentistry Maxillofacial clinic with a chief of complaint open bite at right mandible including all molar, premolar and incisor teeth extending the left canine tooth. Angled osteotomy was planned to avoid the extensive gap after reduction of mandible to new position following the osteotomy. A ramus graft was performed between the bone fragments with miniplates to eliminate the insufficient bone healing. IMF was performed for a week postoperatively to counterpoise the pressure forces to obtain a better healing period for the graft. Ideal occlusion is achieved without any complication.

Conclusion: Consisting of a gap formation between bone fragments could be corruptive for healing. Planning of the bone incisions of osteotomies has a critical role to avoid extensive gap formation and helps to provide a better outcome.

Keywords: malokluzyon, malunion, osteotomi, trauma

[PS-118]

Periferal Dev Hücreli Granülom: Vaka Raporu

Özgün Yıldırım, Mustafa Öztürk

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Periferal dev hücreli granülom, yapışık dişetin veya alveolar mukozanın benign, genellikle asemptomatik hiperplastik bir lezyonudur. Lezyonlar, dişeti veya alveolar mukozanın herhangi bir yerinde ortaya çıkabilir, ancak çoğunlukla molar dişlerin önünde yerleşirler. Dev hücreli granülom bir neoplazm değildir, travma veya irritasyon nedeniyle oluşan reaktif bir lezyondur. Klinik görünümü oldukça tipiktir; kırmızı, mavi-mor renkli, geniş tabanlı, genellikle 2 cm'den küçük lezyondur, travmaya bağlı olarak ülserlere bir görünüm alabilir. Genellikle kötü oral hijyen koşullarına sahip hastalarda görülür. Periferal dev hücreli granülom, ekstraksiyonlardan kaynaklanan travma, gıda birikimi, diş taşı, periodontal hastalık, periodontal cerrahi, ortodontik cihazlar, hatalı restorasyonlar da dahil olmak üzere lokal irritasyon varlığında reaktif hiperplazi ile karakterizedir. Başlangıç lezyonları sıklıkla ağrısız, lobüler ve ülser kitleler olarak daha az komplikasyon ve gingival konturda küçük değişiklikler gösterirken, bazı vakalarda ilerleyici büyüme normal oral fonksiyonu bozar ve alttaki alveolar kemik ile diş köklerinin rezorpsiyonuna neden olur. Bu çalışmada 15 yıldır aynı total protezi kullanan 62 yaşındaki erkek hastanın alt anterior kret tepesinde protez vuruğuna bağlı olarak gelişen periferal dev hücreli granülom vakası sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Periferal Dev Hücreli Granülom, Protez İritasyonu, Eksizyon

Peripheral Giant Cell Granuloma: A Case Report

Özgün Yıldırım, Mustafa Öztürk

Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Peripheral giant cell granuloma (PGCG) is a benign, generally asymptomatic hyperplastic lesion of the attached gingiva or alveolar mucosa. Lesions can arise anywhere on the gingival or alveolar mucosa but most occur anterior to the molar teeth. The giant cell granuloma is not a neoplasm, but a reactive lesion caused by trauma or irritation. The clinical appearance is quite typical; red, blue-purple, broad-leaved, usually less than 2 cm in size, may have a local ulceration due to trauma. Usually it occurs in patients with poor oral hygiene condition. PGCG is characterized by reactive hyperplasia in the presence of local irritation, including trauma from extractions, food impaction, calculus, periodontal disease, periodontal surgery, orthodontic appliances, defective restorations with overhanging margins. Incipient lesions often present as painless, lobular, and ulcerated masses with little complications and minor changes in gingival contour, progressive growth in some cases causes a significant swelling interfering normal oral function and resorption of the subjacent alveolar bone and teeth roots. In this study, a case of peripheral giant cell granuloma due to prosthetic irritation at the anterior crest of a 62 year old male patient who has been using the same total prosthesis for 15 years was presented.

Keywords: Peripheral Giant Cell Granuloma, Prosthetic Irritation, Excision

[PS-119]

Maksiller Santral Diş İle Süpernumerer Diş Füzyonu Ve Cerrahi Tedavi: Olgu Sunumu

Cansu Koca¹, Sami Güvenç², Elif Kol Kılıç³

¹Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Uşak

²Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Uşak

³Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Anabilim Dalı, Uşak

Amaç: Füzyon; iki ayrı diş germinin birleşmesi ile oluşan estetik ve ortodontik problemlere neden olabilen bir dental anomalidir. Çalışmamızın amacı, süpernumerer diş ile füzyon olmuş maksiller santral dişin hem estetik açıdan görünümünü düzeltmek hem de ortodontik tedavi için uygun hale getirilmesidir.

Olgu: Sistemik olarak sağlıklı 19 yaşındaki erkek hasta, Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na başvuru yapmıştır. Sol maksiller santral diş ile süpernumerer diş füzyonu gözlenmiştir. Ortodontik tedaviye başlayan hastanın füzyon görülen dişlere öncelikle kanal tedavisi uygulanmıştır. Vertucci 3 sınıflamasına dahil olan dişin kanal tedavisi 2 seansta tamamlanmıştır. Cerrahi işlem, kök kron oranını koruyacak şekilde, kron ve kök hizasından meziobukkal yönde 3 mm küçülterek gerçekleştirilmiştir. Postoperatif dönemde hasta takibi yapılmış olup komplikasyon görülmemiştir. Sol maksiller santral diş operasyon sonrasında sağ maksiller santral diş ile estetik anlamda uyumlu bir görünüme kavuşmuş olup aynı zamanda da ortodontik tedavi için yer kazanımı sağlanmıştır.

Sonuç: Füzyon görülen vakalarda, süpernumerer dişin cerrahi yöntemle çekilmesi veya şekillendirilmesi gerek estetik görünümün sağlanması gerekse mevcut tedavinin devam ettirilmesi açısından önem taşımakta ve olumlu sonuç vermektedir.

Anahtar Kelimeler: Füzyon, Santral Diş, Süpernumerer Diş

Maxillary Central Incisor Fused with Supernumerary Tooth and Surgical Treatment: Case Report

Cansu Koca¹, Sami Güvenç², Elif Kol Kılıç³

¹Uşak University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Uşak

²Uşak University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Uşak

³Uşak University, Faculty of Dentistry, Department of Endodontics, Uşak

Objective: Fusion is a dental anomaly which occurs after two separate teeth germs fuse next to one another that could lead to orthodontic and endodontic problems. The objective of our study is the aesthetic reconstruction and ensuring the orthodontic treatment availability of a maxillary central incisor fused with a supernumerary tooth.

Case: A 19-year-old male patient with no systematic health problem came to Uşak University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery. The provisional diagnosis was the fusion of maxillary central incisor with a supernumerary tooth. Initially, the patient who started his orthodontic treatment underwent a root canal operation. The operation on the tooth, which can be classified under Vertucci Type 3, lasted 2 hours. The surgical operation was carried out by scaling the tooth down by 3 millimeters in the direction of mesiobuccal and keeping in line with the crown and the root in a manner that would provide a safe margin of root-to-crown ratio. The postoperative follow-up examinations did not reveal any complication. The left maxillary central incisor was reconstructed to present an aesthetic proportion with the right maxillary central incisor which also made it suitable for an intended orthodontic treatment.

Conclusion: In cases where an apparent fusion is present, it can be discussed that the surgical removal or reconstruction of supernumerary tooth will yield positive results and hold medical significance with regard to provision of aesthetics and continuation of treatment.

Keywords: Central Incisor, Fusion, Supernumerary, Tooth

[PS-120]

Infratemporal Fossaya Deplase Olmuş Üçüncü Molar Dişin Çekimi: Olgu Raporu

Duygu Karaduman, Emre Mehmet Benlidayı, Erkan Arslan

Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Adana

Amaç: Cerrahi çekim esnasında üçüncü molar dişin infratemporal fossaya deplasmanı oldukça nadir karşılaşılan bir komplikasyondur. Bu olguda sık karşılaşılmayan gömülü üçüncü molar dişin infratemporal fossaya deplasmanı sunulmuştur.

Olgu:

54 yaşındaki kadın hasta diş merkezde üçüncü molar dişin başarısız çekimi sonucu kliniğimize sevk edildi. Hastada ağrı, şişlik ve ağız açıklığında kısıtlılık belirlendi. Ağız içi muayenede deplase diş yumuşak dokuda palpe edilemedi. Panoramik radyografi sonrası dişin posteriora ve büyük olasılıkla infratemporal fossaya doğru deplase olduğu saptandı. Dişin kesin pozisyonunun belirlenebilmesi için CBCT'den yararlanıldı. CBCT ile dişin koronoid çıkıntının medial yüzüne yakın anatomik bölgeye yer değiştirdiği gözlemlendi. Cerrahi yaklaşım, ilk müdahalede meydana gelen komplikasyondan iki hafta sonra yapıldı. Genel anestezi altında birinci moların mezialinden yapılan vertikal insizyonla beraber tüberin distal marjine uzanan horizontal insizyonla mukoperiosteal flep kaldırıldı. Bichat yağ pedi diseke edildikten sonra distal bölgeye dişin başka bir anatomik bölgeye dislokasyonunu önlemek amacı ile distal retraktör yerleştirildi ve elevatör ile hafif kuvvet uygulanarak diş çıkarıldı. İnsizyon hattı eriyebilen sütür materyali ile primer olarak kapatıldı. Hastaya antibiyotik, analjezik ve antimikrobiyal ağız gargarası reçete edildi ve 7 gün kullanımı önerildi. Postoperatif iyileşmede herhangi bir yan etki veya sekele rastlanmadı.

Sonuç:

Dişin pozisyonu ve lokalizasyonu nedeniyle bu olguda konservatif bir yöntem olan intraoral yaklaşım tercih edildi. Üçüncü molar dişin deplase olduğu bölgeden çıkarılma zamanı için ise eğer semptom yoksa dişin etrafında fibröz bir kapsül oluşmasını birkaç hafta beklemek daha avantajlı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: infratemporal fossa, gömülü diş, maksilla

Removal of A Displaced Maxillary Third Molar From Infratemporal Fossa: A Case Report

Duygu Karaduman, Emre Mehmet Benlidayı, Erkan Arslan

Cukurova University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Adana

Objective:

Maxillary third molar displacement into the infratemporal fossa during a surgical extraction is rarely encountered. In this report, maxillary impacted third molar displacement into the infratemporal fossa is presented.

Case:

A 54-year-old female patient was referred to our clinic after unsuccessful removal of left maxillary impacted third molar. The patient had slight facial swelling, pain and restricted mouth opening. The tooth was not palpable within the soft tissue. Panoramic radiograph revealed that the tooth was displaced to a posterior direction. CBCT showed that the tooth is in the infratemporal fossa closed to the medial side of the coronoid process. The surgical approach performed after 2 weeks from the initial unsuccessful attempt. A mucoperiosteal flap was performed as vertical incision mesial to the first molar and horizontal incision extended to the distal margin of the maxillary tuberosity under general anesthesia. Bichat fat pad was distracted and a retractor was placed to distal area of the tooth to prevent further dislocation. A soft pressure applied with an elevator, and the tooth was extracted. The

incision was primarily closed with absorbable sutures. Antibiotic, analgesic and antiseptic mouthwash were prescribed for 7 days. Postoperatively, no side effects or other sequels were observed.

Conclusion:

In this case conservative method of surgery via intraoral approach was preferred due to the location of the tooth. Considering the time of removal, if no symptoms were present, it is beneficial to wait for a couple of weeks thus facilitating the development of fibrous surrounding around the tooth.

Keywords: impacted tooth, infratemporal fossa, maxilla

[PS-121]

Nüks Gösteren Keratokistik Odontojenik Tümör Vakasının Kriyoterapi İle Cerrahi Tedavisi: Vaka Raporu

Özgün Yıldırım¹, Mustafa Öztürk¹, Emre Barış²

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Oral Patoloji Anabilim Dalı

Eskiden odontojenik keratokist olarak bilinen keratokistik odontojenik tümör(KOT), lokal agresif davranış, yüksek rekürrens oranı ve ayırıcı histolojik görünüm gibi benzersiz özelliklere sahiptir. Odontojenik keratokist ilk olarak Philipsen tarafından 1956'da tanımlanmıştır. KOT, dişlerin laminasından veya primordiyal odontojenik epitelden kaynaklanan iyi huylu, çenelerde tekli veya çoklu kistik yapı şeklinde görülen, intraosseöz neoplazm olarak tanımlanır. Hayatın ikinci ve dördüncü dekadlarında pik yapmakla birlikte her yaş grubunda görülebilir. KOT, vakaların %65-70'inde olmak üzere posterior mandibulada daha çok görülür. Bu çalışmada, 50 yaşındaki erkek hastanın sağ mandibula ramus bölgesinde lokalize, nüks göstermesi nedeni ile iki sene üç ay ara ile iki kez opere edilen KOT vakası sunulmuştur. Nüks sonrası enükleasyon ile birlikte kriyoterapi kullanılarak opere edilen hastadan 9 ay sonra alınan panoramik radyografide yeni kemik oluşumu gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Keratokistik Odontojenik Tümör, Kriyoterapi, Nüks

Surgical Treatment Of Recurrent Keratocystic Odontogenic Tumor With Cryotherapy: A Case Report

Özgün Yıldırım¹, Mustafa Öztürk¹, Emre Barış²

¹Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral Pathology

Keratocystic odontogenic tumor(KOT), formerly known as the odontogenic keratocyst, has unique features, including locally aggressive behavior, a high recurrence rate and distinctive histologic appearance. The odontogenic keratocyst was first described by Philipsen in 1956. KOT is defined as a benign, uni or multi cystic, intraosseous neoplasm of the jaws that originates either from the dental lamina or from the primordial odontogenic epithelium. It can be seen in all age groups with peaking in the second and fourth decades of life. Keratocystic odontogenic tumors are more common in the posterior mandible, with 65-70% of cases. In this study, a 50 year old male patient was presented with a KOT case that was localized in the right mandibular ramus region and operated twice with two years and three months interval on the basis of recurrence. New bone formation was observed in the panoramic radiograph taken 9 months after the patient was treated using cryotherapy with enucleation after recurrence.

Keywords: Keratocystic Odontogenic Tumor, Cryotherapy, Recurrence

[PS-122]

Unikistik ameloblastoma: Semptomsuz gömülü yirmi yaş dişi ile beraber

Dilber Çelik, Hüseyin Avandağ, Metin Şençimen, Tamer Zerener, Hasan Ayberk Altuğ

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Sürmemiş mandibular üçüncü molar dişler sıklıkla perikoronit, benign ve malign tümörler, kök rezorpsiyonu gibi patolojilerle ilişkilidir. Ameloblastoma nispeten nadir görülen benign odontolojik tümördür. Lokal olarak agresiftir ve tekrarlama riski yüksektir. Ameloblastoma, unikistik, multikistik, pediferal, malign olmak üzere dört grupta sınıflandırılır.

Olgu: Mandibular sol posterior bölgede gömülü yirmi yaş dişi ile ilişkili radyolusent lezyonu olan yirmi yaşındaki erkek hasta bildirildi. Hasta, kliniğimize bilgisayarlı tomografide tesadüfen öğrenilen lezyon ile başvurdu. Hastanın travma, ağrı, şişlik, dudakta parestezi, hikayesi yoktu. Panoramik radyografide radyolusent lezyon görüldü. Başlangıçta klinik ve radyografik olarak dentigeröz kist tanısı konuldu.

Lezyonun ayırıcı tanısının yapılabilmesi için cerrahi olarak çıkarıldı. Genel anestezi altında hastanın gömülü yirmi yaş dişi çekildi ve kistik lezyon enükle edildi. Operasyondan sonra histopatolojik olarak ameloblastoma tanısı konuldu. Altıncı ay kontrolünde lokal kemik rejenerasyonu gözlemlendi. Herhangi bir tekrarlama tespit edilmedi. Hastanın uzun vadede takibi gerekmektedir.

Sonuç: Unikistik ameloblastoma, klinik ve radyografik olarak kist gibi görünür, ancak histolojik olarak tipik ameloblastomoz epiteli vardır. Cerrahi protokol, tüm lezyonlarda malign transformasyon riskini ortadan kaldırmak için postoperatif olarak histopatolojik incelemeyi içermelidir. Bu şekilde hasta uygun biçimde takip edilebilmekte ve nüks engellenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dentigeröz kist, Gömülü yirmi yaş, Mandibula, Unikistik ameloblastoma

Unicystic ameloblastoma with asemptomatic impacted third molar

Dilber Çelik, Hüseyin Avandağ, Metin Şençimen, Tamer Zerener, Hasan Ayberk Altuğ
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Gülhane School of Dentistry, University of Health Sciences, Ankara

Objective: Unerupted mandibular third molars are often related with various pathologies such as pericoronitis, caries, cystic lesions, pathologic root resorption, benign and malignant tumors. Ameloblastoma is a relatively uncommon benign odontogenic tumor. It is locally aggressive and has a high risk for recurrence. Ameloblastoma can be classified into 4 groups: unicystic, solid or multicystic, peripheral and malignant.

Case: We reported a case of 20 years old patient with a radiolucent lesion related with impacted third molar teeth in the left posterior mandible. The patient referred to our department with this lesion which was diagnosed coincidentally on CT. Patient has not any history about trauma and dental problem, pain, swelling and paresthesia on left lower lip. Panoramic radiography showed radiolucent lesion was in the left mandible from mandibular third molar. At the beginning, clinically and radiographically, we diagnosed the lesion was a dentigerous cyst.

Surgical removal of the lesion was performed with distinctive diagnosis of a dentigerous cyst. We extracted the impacted teeth and cystic lesion was treated by enucleation under the general anesthesia. After the operation, histopathologically, the lesion was unicystic ameloblastoma. After 6 months control, the patient has showed signs of local bone regeneration and has not been noticed any recurrence.

Conclusion: The unicystic ameloblastoma (UA) represents an ameloblastoma type, appears as a cyst clinically and radiographically, but shows typical ameloblastomatous epithelium lining histologically. The case illustrates the surgical protocol must include the postoperative histopathologic examination for all lesions to rule out any malign transformation risks.

Keywords: Dentigerous cyst, Impacted third molar, Mandible, Unicystic ameloblastoma

[PS-123]

Bilateral temporomandibuler eklem dislokasyonu tedavisinde multidisipliner yaklaşım

Murat Cihan Solmaz¹, Candan Efeoğlu², Yağmur Şahin², Gülcan Coşkun Akar³

¹İzmir Eğitim Diş Hastanesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi, İzmir

²Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İzmir

³Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı, İzmir

Amaç: Temporomandibular eklem (TME) dislokasyonunun tedavisinde cerrahi ve cerrahi olmayan çok sayıda farklı teknik kullanılmıştır. Bu yöntemlerden birisi de eklem kapsülünün etrafına veya eklem boşluğuna otolog kan enjeksiyonudur. Bu olgu raporunda bilateral TME dislokasyonu olan 71 yaşındaki bayan hastanın otolog kan enjeksiyonuyla kombine protetik tedavisi sunulmaktadır.

Olgu: Bu vaka raporu, günlük rutin faaliyetleri sırasında (yeme, içme gibi) son 3 ay içerisinde eklemi 2 veya daha fazla ağırlı bir şekilde disloke olan bir bayan hastayı içermektedir. Mandibuler kondilin artiküler eminensin anteriorunda yerleşim göstermesi bilateral kondiler dislokasyonu doğrulamaktadır. Otolog kan enjeksiyonu lokal anestezi altında gerçekleştirildi. Her iki tarafa aurikulo-temporal sinir bloğu uygulandı. Bu işlemde 2 adet 21-G iğne ile üst eklem boşluğuna girildi. Daha sonra eklem boşluğuna 2 ml serum fizyolojik enjekte edilerek eklem kapsülünün distansiyonu sağlandı ve kanül çıkarıldı. Sonrasında, antekübital fossadan alınan 2 ml venöz kan üst eklem boşluğuna enjekte edildi. Aynı işlem karşı tarafta gerçekleştirildi. 2 hafta süreyle intermaksiller fiksasyon uygulandı ve hasta protetik tedavi için yönlendirildi.

Sonuç: 3 haftalık, 6 aylık ve 1 senelik kontrollerde herhangi bir komplikasyon gözlenmedi ve şikayetler giderildi. Otolog kan enjeksiyonu, herhangi bir cerrahi prosedür öncesi uygulanabilir alternatif bir başlangıç tedavisi olarak ifade edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Kronik rekkürren dislokasyon, otolog kan enjeksiyonu, temporomandibuler eklem

Multidisciplinary approach to the treatment of bilateral temporomandibular dislocation

Murat Cihan Solmaz¹, Candan Efeoğlu², Yağmur Şahin², Gülcan Coşkun Akar³

¹Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir Education Dental Hospital, İzmir, Turkey

²Oral and Maxillofacial Surgery, School of Dentistry, Ege University, İzmir, Turkey

³Department of Prosthodontics, School of Dentistry, Ege University, İzmir, Turkey

Objective: A number of different surgical and nonsurgical techniques have been used for the treatment of temporomandibular joint (TMJ) dislocation. One of these methods is autologous blood injection (ABI) around the articular capsule or into the articular cavity. This clinical report presents a 71-year-old female with bilateral TMJ dislocation that was treated by the technique of ABI combined with complete dentures.

Case: This case report includes a woman who had a 3 months history of 2 or more episodes of dislocation with pain during daily activities (e.g. eating, laughing). Radiographic findings of the anterior position of the mandibular condyle to the articular eminence confirmed the bilateral condylar dislocation. ABI was performed under local anesthesia. The auriculo-temporal nerve was blocked for each side. For this procedure, two 21-G needles were inserted into the upper joint space. The first needle was positioned until it touched the articular fossa. The second was then inserted to allow fluid drainage. Sterile saline was used for joint lavage to provide distension of the joint capsule and then the draining needle was removed. Afterwards, 2 ml of autologous blood was collected from the antecubital fossa and injected into the upper joint space. The same procedure was performed on the opposite side. Intermaxillar fixation was performed during 2 weeks and patient was directed for prosthetic treatment.

Conclusion: At 3-weeks, 6-months and 1-year follow up no complication was observed and the complaints were resolved. ABI procedure represents feasible alternative initial treatment before a surgical procedure is indicated.

Keywords: Chronic recurrent dislocation, autologous blood injection, temporomandibular joint

[PS-124]

Internal Rezorbsiyon Gösteren Ektopik Olarak Konumlanmış Gömülü Üçüncü Molar Cerrahisinin Yönetimi: Nadir Görülen Olgu

Canan Öztürk¹, Öznur Özalp¹, Hakan Kurt², Alper Sindel¹

¹Akdeniz Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Antalya, Türkiye

²Ankara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Yirmi yaş dişleri günümüzde sıklıkla gömülü olarak gözlenen dişlerdir. Çenelerin gelişimsel ve patolojik hastalıkları dişlerde nadir olarak görülen ektopik konumlanmaya sebebiyet verebilir. Kök rezorbsiyonu her ne kadar normal şartlarda gözlenmesi de lokal ve sistemik durumlar bu tabloda etken olabilir.

Olgu: Vaka: Diş eksikliklerini ve tedavilerini yaptırmak üzere Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvuran 29 yaşında, hepatit B taşıyıcısı olan hastanın rutin muayenesini takiben alınan panoramik radyografte inferior alveolar sinir seviyesinde, premolar ve molar dişlerin apeksi arasında silüet şeklinde izlenen molar diş ile karşılaşılmıştır. Cerrahi işlem planlanırken dişin kırılması ve sonuç olarak rezidüel diş dokularının yetersiz görülmesi ve uzaklaştırılması gibi olası komplikasyonlardan kaçınmak için kırılma yapıdaki üçüncü molar dişin etrafını çevreleyen kemik ile beraber uzaklaştırılması amaçlanmıştır. Postoperatif çiğneme kuvvetlerince oluşabilecek fraktürden kaçınmak için rekonstrüksiyon plağından yararlanılmıştır.

Sonuç: Ektopik olarak konumlanmış internal rezorbsiyon gösteren yirmi yaş dişi nadir görülen bir antitedir. Rezorbsiyon miktarında artış ile birlikte net görüntü kaybolarak dişin sınırları muayene ve ameliyat sırasında dikkatten kaçabilmektedir. Bu nedenle dişin etrafındaki bütün kemiğin kaldırılması diş kırıldığı takdirde çekimi kolaylaştırmış ve cerraha iyi bir görüş alanı sağlamış olur.

Anahtar Kelimeler: ektopik, internal rezorbsiyon, kırılma, rekonstrüksiyon plağı

Management of Internal Resorption and Ectopic Position in Impacted Third Molar Surgery: A Rare Case Report

Canan Öztürk¹, Öznur Özalp¹, Hakan Kurt², Alper Sindel¹

¹Akdeniz University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Antalya, Turkey

²Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Ankara, Turkey

Objective: Third molars are the most frequently impacted teeth. Developmental and pathological diseases of the jaws can cause ectopic positioning of teeth, which is rare. Permanent teeth do not normally undergo root resorption, unless a presence of local or systemic factors for this situation.

Case: A 29-year-old, Hepatitis B virus (HBV) inactive carrier male patient attended to Ankara University Faculty of Dentistry with a chief complaint of teeth loss. Following the routine examination, panoramic radiograph revealed a ghost molar teeth next to the inferior alveolar nerve, among the root apex of the premolar and molar teeth. While planning the surgical procedure; it was aimed to remove the surrounding bone together with the brittle third molar to avoid further complications such as fracture of tooth and consequent insufficient visualization and removal of residual dental tissues. The reconstruction plate was placed to avoid the fracture due to the postoperative biting forces.

Conclusion: Ectopic wisdom tooth with an internal resorption is a rare entity. Increasing of resorption amount inhibits clear image and determining the border of tooth, during examination and surgery. Therefore, removing the entire bone around the tooth would facilitate the surgeon with better visualization and easier extraction in case tooth fracture.

Keywords: ectopic, internal resorption, brittle, reconstruction plate

[PS-125]

Gömülü Süt Molar Dişler: Üç Olgu Sunumu

Ömer Ekici

Eskişehir Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi, Eskişehir, Türkiye.

Amaç: Süt dişlerin gömüklüğü nadir bir durumdur ve literatürde bildirilen çok az vaka vardır. Gömüklük ya dişlerin hiç sürmediği şekilde primer olabilir yada dişlerin biraz sürdükten sonra bazı faktörler nedeniyle gömülü kalması şeklinde sekonder olabilir. Bu çalışmanın amacı üç pediatrik hastada gömülü süt molarların sekonder gömüklüğünü anlatmaktır.

Olgu: 10 ve 12 yaşları iki erkek hasta kliniğimize gömülü sol mandibular ikinci süt molar dişlerin tedavisi için yönlendirildi. Üçüncü vakada, 14 yaşında bayan hasta gömülü sol maksiller ikinci süt molar diş için kliniğimize geldi. Panoramik filmler daimi birinci molar dişlerin devrilmesi nedeniyle süt ikinci molar dişlerin sürmesi için yeterli alanın bulunmadığını gösterdi. Gömülü ikinci süt molarlar lokal anestezi altında cerrahi olarak çıkarıldı. Takipteki panoramik filmlerde ikinci premolarların erüpsiyonu görüldü. Gömülü süt ikinci molar dişlerin alınmasından sonra hastalar şimdi ortodontik tedavi altındadır.

Sonuç: Süt dişlerin gömüklüğü komşuluğundaki dişlerin mesiale devrilmesi, yer kaybı ve karşıt dişin aşırı uzaması gibi komplikasyonlara neden olabilir. Dolayısıyla gömülü süt dişin tedavi şekli genellikle cerrahi enükleasyon ve ardından ortodontik tedavi yöntemidir. Gömülü süt dişin enükleasyonunu planlarken potansiyel riskler dikkatle değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Gömülü süt molar, gömülü premolar, sürmemiş diş

Impacted Primary Molar Teeth: Report of Three Cases

Ömer Ekici

Eskişehir Oral and Dental Health Hospital, Eskişehir, Turkey.

Objective: Impaction of primary teeth is a rare condition and there are a few cases that have been reported in the literature. The impaction may be primary, where the teeth never have been erupted or it may be secondary, where the teeth after eruption become impacted again due to several factors. The aim of this study is to describe the secondary impaction primary molar in three pediatric patients.

Case: Two male patients, aged 10 and 12 years, were referred to our clinic for the treatment of impaction left mandibular second primary molar teeth. For third case, 14 years old, a female patient was came to our clinic for impacted left maxillary primary molar. Panoramic radiographs showed that no sufficient space were detected for the eruption of primary second molar teeth due to tipping of permanent first molar teeth. Impacted second primary molars were surgically removed under local anesthesia. A follow up panoramic radiographs were revealed the second premolars eruption. After removal of the impacted primary second molars and the patients is under current orthodontic treatment.

Conclusion: Impaction of the primary teeth may cause complications, such as mesial tipping of the neighboring teeth, loss of space and over eruption of the antagonist tooth. So, treatment modality of the impacted primary tooth is usually surgical enucleation and subsequent orthodontic treatment. While planning the enucleation of the impacted primary tooth the potential risks must be evaluated carefully.

Keywords: Impacted primary molar, impacted premolar, unerupted tooth

[PS-126]

Mandibula Yerleşimli Büyük Bir Keratoksitik Odontogenik Tümörün Konservatif Tedavisi

Mehtap Muğlalı, Metehan Keskin, Damla Torul, Kanber Kamberoğlu

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Samsun

Odontojenik keratokist, ilk olarak Philipsen tarafından 1956'da gelişimsel odontojenik kist olarak tanımlanmış patolojik bir oluşumdur. Bununla birlikte, infiltratif potansiyeli ve tümör benzeri davranışı nedeniyle lezyon 2005 yılında DSÖ tarafından odontojenik tümör olarak yeniden sınıflandırılmış ve keratokistik odontojenik tümör (KOT) olarak yeniden adlandırılmıştır. KOT, çene kemiklerindeki odontojenik epitel kalıntılarından kaynaklanan benign bir neoplazidir. Tümör, infiltrasyonunu ve rekürrens potansiyelini arttıran ince, skuamöz epiteli ile karakterizedir. Bu neoplazm, çoğunlukla posterior mandibula ve ağırlıklı olarak erkekleri etkiler. En yüksek insidansı yaşamın ikinci ve üçüncü dekatlarında görülür. Genellikle KOT, klinik olarak asemptomatik bir şişlik şeklinde tespit edilir ve radyografik muayenede düzgün sınırlı uni veya multiloküler radyolüsent alan olarak izlenir. Tümör sürmemiş bir dişi içine alabilir. Enükleasyon, marsüpyalizasyon ya da bazı vakalarda rezeksiyon; KOT'un tedavi seçenekleri arasında düşünülmektedir.

Bu vaka raporu, mandibula posterior bölgede lokalize KOT'un konservatif tedavisini sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Odontojenik tümör, Marsüpyalizasyon, Parakeratotik

Conservative Treatment of a Huge Keratocystic Odontogenic Tumor Located in Mandible

Mehtap Muğlalı, Metehan Keskin, Damla Torul, Kanber Kamberoğlu

Odontogenic keratocyst is a benign pathologic entity first described by Philipsen as developmental odontogenic cyst in 1956. However, due to its infiltrative potential and tumor-like behavior, the lesion was reclassified as an odontogenic tumor by WHO in 2005 and the lesion is renamed keratocystic odontogenic tumor (KOT). KOT is a benign neoplasm originating from the remnants of odontogenic epithelium in the jaw bones. The tumor characterized by its thin, squamous epithelium which increase the infiltration and recurrence potential of the KOT. The neoplasm commonly effect posterior mandible with a male predominance. The peak incidence seen in second and third decade of life. Usually, KOT detected as an asymptomatic swelling clinically and observed as a well defined uni or multilocular radiolucent area in the radiographical examinations. The tumor may involve an unerupted tooth. Therapeutic approaches such as enucleation, marsupialisation or in some cases resection are considered among the treatment options of the KOT.

This case report presents conservative management of a KOT localized in the posterior region of the mandible.

Keywords: Odontogenic tumor, Marsupialisation, Parakeratotic

[PS-127]

Ankara'da hizmet veren diş hekimlerinin bifosfonat, denosumab ve benzer yan etkilere sahip ilaçları kullanan hastalara yaklaşımı

Hamed Noury Rad Davaji, Dilek Aynur Uğar Çankal

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Bifosfonat ve benzer yan etkilere sahip ilaçların osteoporoz, kemik metastazları ve kemik ile ilişkili hastalıklarda kullanımının artması hekimlerin çenelerde ortaya çıkan osteonekroz (*Medication-Related Osteonecrosis of the Jaws*, MRONJ) tablosu ile sıkça karşılaşmalarına neden olmaktadır. Bu durum özellikle söz konusu ilaçları reçete eden tıp hekimlerinin ve diş hekimlerinin ilaçların kullanım alanları, etki mekanizmaları, ortaya çıkabilecek komplikasyonları konusunda gerekli bilgi ve donanımına sahip olmalarını gerektirmektedir. Bu çalışmanın amacı Ankara'da hizmet veren Ankara Diş Hekimleri Odası'na kayıtlı ve Ankara'daki diş hekimliği fakültelerinde görevli diş hekimlerinin MRONJ ile ilgili bilgi düzeylerini ve yaklaşımlarını değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Bu anket çalışması web-tabanlı anket ve akademisyenlere uygulanan yüz yüze görüşme metodu ile yapılmıştır. Bir aylık süre içerisinde 130 kişi web-tabanlı ankete, 173 kişi ise yüz yüze görüşülerek ankete katılmıştır.

Bulgular: Yapılan anketler istatistiksel olarak değerlendirildiğinde bifosfonat ve benzer yan etkilere sahip ilaçların osteonekroza sebep olabileceğinin farkındalığının %94,1 oranında olmasına ve osteonekrozun en sık hangi çenede görüldüğü sorusuna %74 oranında doğru cevap verilmesine rağmen bu tür ilaçların kullanım endikasyonlarında doğru cevap oranının %6,6'yı geçmediği görülmüştür. Osteonekrozun teşhisi konusunda %25 olan doğru cevap oranının bu tür ilaçları kullanan hastalara risk oluşturacak tedavi yaklaşımlarının bilinirliğinde %7,9'a düştüğü görülmüştür.

Sonuç: Ankara'da hizmet veren bir grup diş hekiminin katılımıyla gerçekleştirilen bu anket çalışmasının sonuçları değerlendirildiğinde, hem diş hekimliği eğitimi sırasında, hem mezuniyet sonrası sürekli eğitim yapılarak diş hekimlerinin MRONJ konusunda bilgi düzeylerinin artırılmasının gerekli olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Bifosfonat, osteonekroz, denosumab

How dentists in Ankara approach patients who use drugs that have side effects similar to biphosphonates, denosumab and etc

Hamed Noury Rad Davaji, Dilek Aynur Uğar Çankal

Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

Objective: Increasing usage of bisphosphonates and other drugs with similar side effects which are prescribed for osteoporosis, metastases and bone related diseases cause MRONJ (*Medication-Related Osteonecrosis of the Jaw*) cases to be encountered more frequently. Physicians whom prescribe these drugs and dentists have to have full knowledge about the areas of usage indications, mechanisms of action and complications that make caused by these drugs. The aim of this study is to assess dentists who are members of the Ankara Dental Association or work at academia in Ankara on whether they have an idea about how they approach patients with MRONJ.

Materials-Methods: This study was divided into two sections which were web-based survey and face to face interview method.

Results: In one month period, 130 subjects joined to the web-based questionnaire and 173 subjects were interviewed. 25% appropriately answered questions about diagnosis of MRONJ. Only 7.9% knew all the dental treatments which could put the patient at the risk of MRONJ. Although 94.1% know that bisphosphonates and other drugs with similar side effects may cause osteonecrosis of the jaws and 74% appropriately answered question of "which jaw is more likely to be affected by osteonecrosis of the jaw"; only 6.6% correctly answered questions about the indications of such drugs.

Conclusion: After evaluation of the results acquired from this survey applied to a group of dentists in Ankara, it is concluded that the standard of knowledge has to be increased among dentists by continuing education during both prior to and after graduation.

Keywords: Bisphosphonate, osteonecrosis, denosumab

[PS-128]

Bukkal Sulkusta Görülen Granüler Hücreli Tümör: Vaka Raporu

Özgün Yıldırım¹, Mustafa Öztürk¹, Emre Barış²

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Oral Patoloji Anabilim Dalı

Granüler hücreli tümör çoğunlukla deri, dil ve oral kavitede tek bir nodül olarak oluşan nadir, benign bir tümördür. Granüler hücreli tümör baş boyun bölgesinde nadir görülen bir tümördür ve özellikle dilde olmak üzere en sık oral kavitede ortaya çıkar. Lezyon genellikle sınırları belirsiz, soliter bir nodül şeklinde görülmekle birlikte, vücudun değişik bölgelerinde bulunabilmektedir. Abrikossoff tarafından tümörün ilk olarak kas dokusundan kaynaklandığı düşünülmüş ve granüler hücreli miyoblastom olarak adlandırılmıştır. Günümüzde yapılan ultrastrüktürel çalışmalar ve S100 proteini antikor boyama, nöron spesifik enolaz gibi boyalar bu tümörün periferik sinirlerin Schwann hücrelerinden kaynaklandığını doğrulamaktadır. 50 yaşındaki kadın hasta Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalına sol maksiller bukkal sulkus bölgesinde yaklaşık 6 aydır mevcut olan, beyaz renkli, nodüler tarzda lezyon sebebiyle başvurmuştur. Eksize edilen lezyona histopatolojik inceleme sonucu oral kavitede özellikle dilde görülen granüler hücreli tümör tanısı konulmuştur. Postoperatif üçüncü ayda nüks gözlenmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Granüler Hücreli Tümör, Oral Kavite, Bukkal Mukoza

Granular Cell Tumor Seen In Buccal Sulcus: A Case Report

Özgün Yıldırım¹, Mustafa Öztürk¹, Emre Barış²

¹Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral Pathology

Granular cell tumor is a rare, benign tumor that usually occurs as a single nodule in the skin, tongue and oral cavity. Granular cell tumor is a rare tumor in the head and neck region and most commonly occurs in the oral cavity, especially in the tongue. Although the lesion is usually seen as a solitary nodule with no boundaries, it can be found in different parts of the body. Abrikossoff thought that the tumor first originated from muscle tissue and was called granular cell myoblastoma. Recent ultrastructural studies and stains such as S100 and neuron specific enolase confirm that this tumor is derived from Schwann cells of the peripheral nerves. A 50 year old female patient was admitted to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery of Gazi University Dentistry Faculty due to a white colored, nodular lesion in the left maxillary buccal sulcus area which has been for about 6 months. Histopathological examination of the excised lesion revealed a granular cell tumor, which was especially seen on the tongue in the oral cavity. No recurrence was observed at postoperative third month.

Keywords: Granular Cell Tumor, Oral Cavity, Buccal Mucosa

[PS-129]

Mandibular Posterior Bölgede Görülen Anevrizmal Kemik Kisti: Vaka Raporu

Barış Kipritoğlu¹, Onur Odabaşı¹, Arzu Şükran İncioğlu²

¹gazi üniversitesi diş hekimliği fakültesi ağız diş ve çene cerrahisi anabilim dalı, ankara

²gazi üniversitesi diş hekimliği fakültesi pedodonti anabilim dalı, ankara

Anevrizmal kemik kisti (AKK) Dünya Sağlık Örgütü tarafından, çok çekirdekli dev hücreler, osteoid ve ağsı kemik içeren fibroblastik stroma içinde değişik büyüklükteki kanla dolu boşluklarla karakterize, non-neoplastik, ekspansif karakterde, selim kemik içi lezyon olarak tanımlanmıştır. Gerçek bir kist olmayan lezyon, kemiğin fibroosseoz doku ile yer değiştirmesi ile karakterizedir¹. A K K olgularının yaklaşık % 70'i uzun kemiklerde ve omurgada, geri kalanı yassı kemikler, eller ve dizlerde bulunmaktadır. Baş-boyun bölgesinde ise: kafatası, mandibula ve maksilla en sık tutulan kemiklerdir². AKK'ni n mandibulada görülme sıklığı maksillaya göre daha fazladır ve en sık premolar ve molar bölge tutulmaktadır³. Bu bildiride, 13 yaşında erkek bir hastada mandibular posterior bölgede görülen anevrizmal kemik kisti vakası sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: anevrizmal kemik kisti, mandibula, tedavi

Aneurysmal bone cyst in mandible: a case report

Barış Kipritoğlu¹, Onur Odabaşı¹, Arzu Şükran İncioğlu²

¹gazi univercity, faculty of dentistry, department of oral and maksillofacial surgery, ankara

²gazi univercity, faculty of denistry, department of pediatric dentistry, ankara

The aneurysmal bone cyst (ABC) is characterized by the World Health Organization as a non-neoplastic, expansive, cytoplasmic, intramedullary bone lesion characterized by filled with giant cell and fibroblastic stroma. A true non-cystic lesion is characterized by displacement of the bone with fibroosseous tissue¹. Approximately % 70 of the ABC cases found in long bone and spine; the rest in flat, hand and knee bones. In the head-neck region; the skull, mandible and maksilla are the most commonly held bones². The

incidence of aneurysmal bone cyst in the mandible is greater than maksilla and most common premolar and molar region are involved³.In this report; aneurysmal bone cyst is seen in mandible posterior region in male patient.

Keywords: aneurysmal bone cyst, mandible, treatment

[PS-130]

İkinci ve Üçüncü Molarlarda Ender Görülen İnverte Gömüklük ve Olası Cerrahi Protokoller: 4 Olgu Sunumu

Hümeysra Kocaelli, Tolga Şitilci, Mustafa Ayhan, Cevat Tuğrul Turgut, Mehmet Yaltırık
İstanbul Üniversitesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Amaç:

Gömük üçüncü molar ve premolar dişlerin inversiyonu oldukça enderdir. Bu sunumun amacı, inverte gömüklüğün, sunulan olgular ve detaylı literatür taraması eşliğinde incelenmesi, sonuçta gerekli cerrahi protokolün belirlenmesidir.

Olgu:

Bu sunumunda, İÜ Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda Aralık 2015 – Eylül 2016 sürecinde başvuran yaşları 25-42 arsında değişen 3 kadın 1 erkek toplam 4 olgunun cerrahi işlemi değerlendirilecektir. Dört olgudan ikisi alt çenede (38, 48), biri üst çenede (28) toplam 3 gömük üçüncü molar ve bir gömük premolar (25) dişin cerrahi çekimi gerçekleştirilmiştir. Olguların cerrahi protokolün tamamı lokal anestezi altında tamamlanmıştır. Olası komplikasyonlar ve olguların bireysel değerlendirilmesi sonucu mandibular inverte üçüncü gömük molar dişlerin (38, 48) cerrahi çekiminde İntravenöz Bilinçli Sedasyon Tekniği kullanılmıştır. İntravenöz Bilinçli Sedasyon Tekniği ve rutin lokal anestezi altında gerçekleştirilen cerrahi işlemlerin tamamı sorunsuz tamamlanmıştır. İnraoratif ve postoperatif süreçte herhangi bir komplikasyon gözlenmemiştir. 38 ve 48 nolu dişlere ait parsiyel dental folikülün histopatolojik incelemesi dentigeröz kist tanısı almıştır.

Sonuç:

İnverte gömük dişlerin çekiminde, olası komplikasyonları minimize ederek, hekime ve hastaya sağladığı çalışma konforu açısından ve stress redüksiyonu sayesinde postoperatif dönemin rahat geçirilmesini sağladığı için İntravenöz Bilinçli Sedasyon Tekniğinin öncelikle tercih edilmesi kuvvetle önerilir.

Anahtar Kelimeler: İntravenöz Bilinçli Sedasyon Tekniği, Lokal Anestezi, İnverte Gömük Molar

Rare Occurrence of Inverted Second and Third Molar Impactions and Possible Surgical Protocols: Report of 4 Cases

Hümeysra Kocaelli, Tolga Şitilci, Mustafa Ayhan, Cevat Tuğrul Turgut, Mehmet Yaltırık
İstanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul, Turkey

Objective:

Inversions of impacted third molar and premolar are rare conditions. The aim of this study is to investigate inverted impaction in line with reported cases and detailed literature review, and to determine the required surgical protocol as a result.

Case:

In this study, surgical procedures of 4 patients, 3 females and 1 male, aged between 25-42, who applied to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul University between December 2015 and September 2016 are reviewed. Surgical tooth extraction was performed on three inverted third molars, two mandibular third molars (38, 48) and one upper third molar (28), and one impacted premolar (25). All surgical procedures were performed under local anesthesia. As a result of the evaluation of the cases and possible complications, Intravenous Conscious Sedation Technique was used in the surgical extraction of the inverted mandibular impacted third molar teeth (38, 48) in order to make the patients feel more comfortable. All surgical procedures were have been completed successfully without any problems under routine local anesthesia using Intravenous Conscious Sedation Technique. No complications were observed intraoperatively or postoperatively. Histopathological examination of the partial dental follicles of teeth numbers 38 and 48 resulted in the diagnosis of dentigerous cysts.

Conclusion:

It is strongly recommended that Intravenous Conscious Sedation Technique be preferred in the surgical extraction of inverted impacted teeth as it provides both the surgeon and the patients with a certain level of comfort minimizing the possible complications and ensures postoperative relief reducing stress.

Keywords: Intravenous Conscious Sedation Technique, Local Anesthesia, Inverted Impacted Molar

[PS-131]

Maksillada Birkaç Gömülü Dişi İçeren Büyük Boyutlu Dentigeröz Kistin Tedavisi

Dilara Nur Öztürk, Semih Ayrikçil, Ergun Yücel
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Dentigeröz kistler çenelerin ikinci en sık rastlanılan odontojenik kistidir. Sürmemiş bir dişin etrafındaki folikülün içinde sıvı birikmesi sebebiyle genişlemesi sonucu oluştuğu düşünülmektedir. Bu kistler genellikle asemptomatikler ve rutin radyografik kontroller esnasında farkedilirler. Görülme sıklığı 2. ve 3. dekatlarda, erkeklerde ve mandibulada 3. molar diş çevresi, maksillada kanin diş etrafında en fazladır. Radyografik olarak sürmemiş bir dişin kronunu çevreleyen ünilocüler, radyolusent lezyonlar olarak görüntü verilir.

Olgu: 6 yaşında bir kız çocuğu fasiyal asimetri ve ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Ekstraoral muayenede yüzün sağ tarafında fossa kanina bölgesinden yanağa kadar uzanan şişlik, kızarıklık ve ağrı saptanmıştır. İntraoral muayenede süt molar dişlerin bulunduğu bölgede vestibüler sulkusun şiş olduğu gözlemlenmiştir. Yapılan radyolojik incelemeler sonucunda ilgili bölgedeki sürmemiş kanin ve her iki premolar diş de içine alan sınırları belirgin, radyolusent lezyon fark edilmiştir. Sedasyon ve lokal anestezi altında, kistin üzerini örten bukkal kortikal tabakada küçük bir pencere açılarak, kistin içine uzanan bir diren yerleştirilmiştir. Hastaya 1 yıl takip sonrasında kistin enükleasyonunun yapılacağı ikinci bir ameliyat için randevu verilmiştir. İki premolar dişle birlikte kist enükle edilmiştir. ikinci ameliyat sonrası 9. ay takibinde rekürrens görülmemiş, ilgili bölgedeki kemik iyileşmesinin tamamlandığı görülmüştür.

Sonuç: Bu vaka farklı yaş grubunda görülen birkaç diş içeren ve tedavisinde aşamalı yaklaşım tercih edilen alışılmadık bir dentigeröz kist vakasıdır.

Anahtar Kelimeler: dentigeröz kist, enükleasyon, marsupyalizasyon, odontojenik kist

Management of a Large Dentigerous Cyst in Maxilla Containing Multiple Impacted Teeth

Dilara Nur Öztürk, Semih Ayrıkçıl, Ergun Yücel

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

Objective: Dentigerous cyts (DC) are the second most commonly encountered odontogenic cyst of the jaws. They are believed to occur when the follicle of an unerupted tooth expands due to fluid accumulation. These cysts are mostly asymptomatic and noticed during routine radiographic examinations. They are most commonly encountered in males in the 2. or 3. decade, in the third molar region of the mandible and the maxillary canine region. Radiographically, DC are unilocular, radiolusent lesions that encapsulate the crown of an unerupted tooth.

Case: A 6-year-old girl was referred to our clinic with fasial asymmetry and pain. In the extraoral examination, swelling, pain and redness on the right side of the face from the fossa canina region to the malar region was determined. Intraoral examination revealed shallow vestibular sulcus in the primary molar teeth region. Upon radiographic examination, a well demarcated, radiolusent lesion containing the unerupted canine and both premolar teeth was discovered. Under sedation and local anesthesia, a small opening was created on the buccal cortical bone over the cyst and a surgical drain was placed through it. The patient was followed-up for a year and then scheduled for a second operation in which the cyst would be enucleated. The cyst was enucleated with both premolar teeth. 9-month follow-up after the second surgery showed no recurrences, bone healing in the associated region was complete.

Conclusion: This was an unusual case of a dentigerous cyst encountered in a different age group including several teeth and a staged treatment approach.

Keywords: dentigerous cyst, enucleation, marsupialization, odontogenic cyst

[PS-132]

Nervus Alveolaris Inferior İle Yakın İlişkili Radiküler Kist ve Tedavisi

Bilal Ege, Mahmut Koparal, Günay Yapıcı Yavuz, Aydın Keskinrüzgar, Abdussamed Geyik

Adıyaman Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Adıyaman, Türkiye

Amaç: Radiküler kistler, enfekte ve nekrotik pulpalı dişlerin apekslerinde oluşan enflamatuvar çene kistleridir. Tüm çene kistleri arasında en yaygın olarak görülen kist tipidir.

Olgu: Bu vaka raporunda; öncesinde ağrı ve şişlik şikayetleri bulunan ancak dişlerde sallanma ve dudak bölgesinde uyuşukluk hissinin başlamasıyla beraber kliniğimize başvuran 31 yaşındaki erkek hastada bulunan radiküler kist ve tedavisi sunulmaktadır. Hastada lokal anestezi altında kistten dolayı mobil olan 37 ve 38 nolu dişleri çekilmiş, ardından sinire olan yakın ilişkiden dolayı dikkatli küretaj sonrası bölge kapatılmıştır. Hastanın takip eden kontrollerinde klinik ve radyografik olarak sorunsuz bir iyileşmenin yanında sinirdeki bası ve olası sıkışmaya bağlı uyuşukluk hissinin ortadan kalktığı görülmüştür.

Sonuç: Çene kistleri büyük boyutlara ulaşınca kadar bulgu vermeyebilirler ancak ileri evrelerde sunulan vakada olduğu gibi dişlerde mobilitate, rezorbsiyon ve kistin sinire basısı sonucu ağrı, parastezi ve uyuşukluk yapabilirler. Bu açıdan kistlerin klinik davranışlarını ve radyografik özelliklerini bilmek önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Radiküler kist, parestezi, alveolaris inferior

Treatment of Radicular Cyst Related to Nervus Alveolaris Inferior

Bilal Ege, Mahmut Koparal, Günay Yapıcı Yavuz, Aydın Keskinrüzgar, Abdussamed Geyik

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Adıyaman University, Adıyaman, Turkey

Objective: Radical cysts are inflammatory jaw cysts occurred at the apexes of infected and necrotic pulp teeth. It is the most common type in all jaw cysts.

Case: In this report, we present a radical cyst and its treatment in a 31-year-old male patient who complained of pain and swelling prior to admission, and then applied to our clinic with the complaints of mobility of the teeth and the numbness of lower lip. Under the local anesthesia, the mobile teeth 37 and 38 were extracted and the wound was closed with careful curettage due to its proximity to nerve. Along with the clinical and radiographic improvement in the follow-up controls, numbness of lip was disappeared as a result of the disappearance of the press on nerve.

Conclusion: Jaw cysts can be asymptomatic until it reaches a serious size. However, as presented in case report, in advanced stages, they can cause pain, paraesthesia and numbness due to mobility of teeth, root resorption and press on nerve. Consequently, in this respect, it is important to know the clinical behavior and radiographic features of the cysts.

Keywords: Radicular cyst, paresthesia, nervus alveolaris inferior

[PS-133]

İmplant Eğim Açısı ve Kemik Tipinin 'All-on-Four' Tedavisinde Stress Dağılımı Üzerindeki Etkisi: Bir Sonlu Elemanlar Analizi

Zeynep Gümrükçü, Yavuz Tolga Korkmaz, Emre Balaban

Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD Trabzon, Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı, 'All-on-Four' tedavi protokolünde farklı implant eğim açılarının ve farklı kemik tiplerinin stres dağılımı üzerine etkilerini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: SolidWorks/Cosmoworks yazılımı kullanılarak iki farklı kemik tipinde (D2/D3) 6 adet atrofik maksilla modeli oluşturuldu. Model 1/4'te, tüm implantlar dikey olarak yerleştirildi; Model 2/5'te, iki anterior implant dikey olarak yerleştirildi ve iki posterior implant 30° eğimle yerleştirildi; Model 3/6'da iki anterior implant dikey olarak yerleştirildi ve iki posterior implant 45° eğimle yerleştirildi. Modellenen hibrid protez üzerinde 150N'luk oblik bir kuvvet uygulandı. Modellerde oluşan Von Mises stres dağılımı yazılım (Solidworks/Cosmoworks) aracılığıyla hesaplandı.

Bulgular: D2 modellerinde kortikal/kansellöz kemikteki von Mises stres sıralaması Model 2>Model 3>Model 1 olarak bulundu. D3 modellerinde kortikal/kansellöz kemikteki von Mises stres sıralaması Model 5>Model 6>Model 4 olarak bulundu. D3 modellerinde, D2 modellerinden daha yüksek gerilme değerleri elde edildi.

Sonuç: İmplantın eğimlendirilmesi vertikal implant uygulamasına göre stress miktarında artışa neden olsa da implant eğiminin artırılması (30°'den 45°'ye) daha kısa kantilever uzunluğu sağlaması sayesinde stres miktarında düşüşe neden olabilir. Çalışmanın sonucuna göre, kantilever uzunluğu, eğim açısına göre stres dağılımı üzerinde daha etkilidir.

Anahtar Kelimeler: Atrofik Maksilla, Açılı İmplant, Kemik Tipi, Von Mises Stres

Effect of Implant Inclination Angle and Bone Type on the Stress Distribution in 'All-on-Four' Treatment: A Finite Element Analysis Study

Zeynep Gümrükçü, Yavuz Tolga Korkmaz, Emre Balaban

Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Trabzon, Turkey

Objective: The aim of this study is to evaluate the effects of different implant inclination angles and different bone types on stress distribution in the all-on-four treatment.

Materials-Methods: Six finite element models of atrophic maxilla in two different bone types (D2/D3) were created by using SolidWorks/Cosmoworks software. In Model 1/4, all implants were located vertically; in Model 2/5, two anterior implants were located vertically and two posterior implants were located with a 30° inclination; and in Model 3/6, two anterior implants were located vertically and two posterior implants were located with a 45° inclination. An oblique force of 150N was applied on the modeled hybrid prosthesis. The von Mises stress distribution was calculated through the software (Solidworks/Cosmoworks).

Results: In D2 models, the von Mises stress sequence in the cortical/cancellous bone was found as Model 2>Model 3>Model 1. In D3 models, the von Mises stress sequence in the cortical/cancellous bone was found as Model 5>Model 6>Model 4. Higher stress values were obtained in D3 models than in D2 models.

Conclusion: Although the inclination of the implant causes an increase in stress according to the application of a vertical implants, increasing the inclination of implant (from 30° to 45°) may cause a reduction in the amount of stress due to the shorter length of the cantilever.

Keywords: Atrophic Maxilla, Tilted Implant, Bone Type, Von Mises Stress

[PS-134]

Hajdu-Cheney Sendromuna Bağlı Osteoporotik Mandibular Kırığı: Vaka Raporu

Gökhan Gedikli, Gökhan Göçmen, Gülcan Berkel, Yaşar Özkan

Hajdu-Cheney otozomal dominant geçiş gösteren ve nadir rastlanan konjenital bir bozukluktur. Osteoporoz, akroosteolizis ve orta yüzde düzleşme, mikrognati gibi kranio-fasiyal deformitelerle karakterizedir. Kesin bir tedavisi yoktur ama ileri osteoporozları kontrol etmek için bifosfonat kullanımında dahil eden semptomatik tedaviler önerilmektedir.

31 yaşındaki bayan hasta kliniğimize sağ mandibular bölgede ağrı ve şişlik şikayetiyle başvurdu. Radyolojik ve klinik muayenin ardından hastanın sağ ikinci molar dişinin etrafında kontralateral taraftaki interdental ilişkide herhangi bir bozukluğa yol açmayan patolojik kırığa rastlandı.

Akut enfeksiyonu kontrol etmek amacıyla antibiyotik tedavisine başlandı ve extra-oral apse drenajı yapıldı. Hasta genel anestezi altında açık redüksiyon ve internal fiksasyon ile tedavi edildi. Klinik ve radyolojik takip devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hajdu-Cheney, osteoporoz, mandibula fraktürü

Osteoporotic Mandibular Fracture due to Hajdu-Cheney Syndrome: A Case Report

Gökhan Gedikli, Gökhan Göçmen, Gülcan Berkel, Yaşar Özkan

Oral and Maxillofacial Surgery Department, Faculty of Dentistry, Marmara University, İstanbul, Turkey

Hajdu-Cheney is a rare autosomal dominant congenital disorder. It is characterized with osteoporosis, acroosteolysis and specific craniofacial deformities such as micrognathia, and mid-face flattening. There is no certain treatment but symptomatic approaches are offered including bisphosphonate usage to control severe osteoporosis.

31 years old female patient is referred to our clinic with pain and swelling on her right mandibular region. In radiological and clinical examination pathological fractures is observed around the right second molar tooth with no disturbance of interdental relation on the contralateral arch.

Antibiotic therapy immediately started to control the acute infection and the abscess was drained extraorally. Patient was treated with open reduction and internal fixation under general anesthesia. Clinical and radiological follow-up is still continuing.

Keywords: Hajdu-Cheney, osteoporosis, mandibular fracture

[PS-135]

Maksillada Gözlenen Leiomyosarkom: Bir Olgu Sunumu

Zeynep Bayramoğlu¹, Zeynep Gümrükçü², Emre Balaban²

¹Erzurum Ağız Diş Sağlığı Merkezi, Erzurum, Türkiye

²Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD Trabzon, Türkiye

Amaç: Leiomyosarkom (LMS) nadir görülen düz kas kaynaklı bir mezenkimal neoplazmdir. Lezyonun yalnızca % 1'i baş-boyun bölgesinde görülmektedir. Rekürrent ve metastatik tümörler için en sık önerilen tedavi prosedürü radyoterapi ve kemoterapi ile birlikte cerrahi eksizyondur. Bu rapor, maksilla'da 19 yaşında erkek hastada nadir görülen leiomyosarkom olgusunu sunmaktadır.

Olgu: Hasta sol maksillada büyük bir lezyonla Erzurum Ağız Diş Sağlığı merkezine başvurdu. Lezyon iyi sınırlı, düzgün yüzeyli expansif bir lezyon şeklinde görüldü. Ağız içi muayenede sol 2. premolardan tüber maksillaya uzanan kitle tespit edildi. Lezyon palpasyona hassastı ve komşu dokulara fiksede değildi. Lokal anestezi altında eksizyonel biyopsi yapıldı. Lezyon kolaylıkla tek parça halinde diseke edildi ve frozen biyopsi değerlendirmesi için gönderildi.

Sonuç: Frozen kesitler üzerinde malign neoplazma tanısı konduktan sonra, 1 cm sağlam marjin içeren geniş rezeksiyon yapıldı ve lezyon histopatolojik inceleme için gönderildi. Lezyonun histopatolojik kesitleri, histolojik olarak LMS ile tutarlı iğsi hücre malignitesini ortaya koydu. Metastaz varlığını saptamak için Manyetik Rezonans Görüntüleme (MRG), bilgisayarlı tomografi (BT) ve pozitron emisyon tomografisi (PET) BT ile radyografik değerlendirme yapıldı. 12 aylık takip periyodu sonrasında lokal rekürrens veya uzak metastaz bulguları görülmeydi.

Anahtar Kelimeler: Leiomyosarkom, Yumuşak Doku Tümörleri, Baş ve Boyun Tümörleri, Oral Kanser

Leiomyosarcoma in the Maxilla: A Case Report

Zeynep Bayramoğlu¹, Zeynep Gümrükçü², Emre Balaban²

¹Erzurum Oral and Dental Health Center Hospital, Erzurum, Turkey

²Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Trabzon, Turkey

Objective: Leiomyosarcoma (LMS) is a relatively uncommon mesenchymal neoplasm of smooth muscle origin. Only %1 of the lesion arise in the head and neck region. Surgical excision with radiotherapy and chemotherapy is most commonly suggested procedure for recurrent and metastatic tumours. This report presents a rare case of leiomyosarcoma arising in a 19-year-old male patient in maxilla.

Case: The patient was referred to Center for Oral and Dental Health, Erzurum, Turkey with a large lesion on the left side of maxilla. The lesion was seen as a well-demarcated, firm, expansile nodule. In oral examination, we revealed the mass extending from the left second premolar to the tuberosity of maxilla. The lesion was slightly tender to palpation and was not fixed to the

adjacent tissues. Excisional biopsy was performed under local anesthesia. The mass was dissected easily in single piece and sent for frozen biopsy evaluation.

Conclusion: Following the diagnosis of malignant neoplasm on frozen sections, a wide resection with 1 cm clear margin was done and lesion was sent for histopathological examination. Histopathologic sections of the lesion revealed spindle cell malignancy that was histologically consistent with LMS. Radiographic evaluation was performed with Magnetic Resonance Imaging (MRI), computerized tomography (CT) and positron emission tomography (PET) CT to detect the presence of metastasis. No signs of local recurrence or distant metastasis were noted in 12 months follow-up period after the definitive surgical procedure.

Keywords: Leiomyosarcoma, Soft Tissue Tumours; Head and Neck Tumours, Oral Cancer

[PS-136]

Sınıf III Maloklüzyonda Ortognatik -ProtetikTedavi: Olgu sunumu

Erol Aydın¹, Mehmet Emre Benlidayı¹, Fariz Salimov¹, Yurdanur Uçar²

¹Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Adana

²Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Adana

Amaç: Sınıf III maloklüzyon, protetik rehabilitasyonu oldukça zorlaştıran, sık rastladığımız iskeletsel bir problemdir. Optimal bir fonetik, estetik ve fonksiyonel sonuç elde etmek için, protetik rehabilitasyon öncesinde iskeletsel deformitenin cerrahi olarak düzeltilmesi gerekmektedir. Le Fort I osteotomisi bu amaçla sıklıkla kullanılan bir tekniktir. Bu olgu raporunda, sınıf III maloklüzyona sahip hastada optimal protetik sonuç elde etmek için yapılan Le Fort I osteotomisiyle maksiller ilerletme sunulmuştur.

Olgu: Kliniğimize dişlerinin protetik ve estetik rehabilitasyonu talebi ile başvuran 48 yaşındaki kadın hastanın yapılan klinik ve radyolojik muayenesinde, sınıf III iskeletsel maloklüzyona ve bilateral serbest sonlanan atrofik mandibulaya sahip olduğu tespit edildi. Genel anestezi altında Le Fort I osteotomisiyle 4 mm ilerletme, bilateral mandibular posterior bölgelere ise iliak greft ile horizontal augmentasyon yapıldı. Postoperatif iyileşme döneminde herhangi bir problem gözlenmedi. Posterior mandibulaya dört ay sonra bilateral olarak implantlar yerleştirildi. Osteoentegrasyon periyodunun tamamlanmasının ardından implant destekli protetik restorasyonlar ve metal-seramik restorasyonlar yapıldı.

Sonuç: Sınıf III maloklüzyona sahip hastalarda optimal bir protetik sonuç elde edilebilmesi için Le Fort I osteotomisiyle maksiller ilerletme yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: maksiller ilerletme, iliak greft, augmentasyon, implant

Orthognatic - Prosthetic treatment of a patient with ClassIII malocclusion

Erol Aydın¹, Mehmet Emre Benlidayı¹, Fariz Salimov¹, Yurdanur Uçar²

¹Çukurova University Faculty of Dentistry, Dept. of Oral and Maxillofacial Surgery, Adana

²Çukurova University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetics, Adana

Objective: Class III malocclusion is a common skeletal problem that complicates prosthetic rehabilitation. Surgical correction is necessary for optimal functional, phonetic and aesthetic outcomes before prosthetic rehabilitation in these cases. Le fort 1 osteotomy is the technique most commonly used for this purpose.

In this report, performing of Le Fort I advancement in a patient with class III malocclusion in order to obtain optimal prosthetic outcome is presented.

Case: A 48-year-old female patient was admitted with a demand of prosthetic and aesthetic rehabilitation of teeth. Class III malocclusion and bilateral edentulous atrophic posterior mandible were detected in clinical and radiographic examination. The patient underwent 4 mm Le-Fort I advancement and bilateral horizontal augmentation with iliac block bone graft in the posterior region of the mandible under general anesthesia. The postoperative healing was uneventful. Dental implants were placed in the posterior mandible bilaterally after 4 months. Implant supported prosthetic rehabilitation and metal-ceramic restorations were performed after osseointegration period.

Conclusion: Le-Fort I advancement can be performed in patients with class III malocclusion to obtain optimal prosthetic outcomes.

Keywords: maksillar advancement, iliak graft, augmentation, implant

[PS-137]

Maksillada Desmoid Tip Fibromatozisi: Nadir bir olgu sunumu

Gürkan Raşit Bayar, Aydın Özkan, Hasan Ayberk Altuğ, Metin Şençimen

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD., Ankara, Türkiye

Amaç: Desmoid fibromatozis (DF) maksilla'da nadir görülen bir tümördür. Musküloaponörotik dokulardan kaynaklanan, lokal agresif, yavaş büyüyen benign bir neoplazidir. Bu olgu sunumunda, maksiller palatal bölgede olağandışı büyük, agresif DF'li bir vaka sunulmuştur.

Olgu: 19 yaşındaki kadın hastanın, sert damağın sol tarafında 5 yıldır ağrısız bir şişlik bulunmaktaydı. Tümör genel anestezi altında tamamen eksize edildi. Ameliyattan alınan dokuların, histopatolojik incelemesinde tümörün desmoid tipte fibromatozis özelliği olduğu görüldü.

Sonuç: Altı aylık takip sonrasında herhangi bir komplikasyon veya nüks görülmedi. DF'nin ilk cerrahi tedavisinden sonra uzun süreli takibi gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Desmoid fibromatozis, Musküloaponörotik doku, Cerrahi tedavi

Desmoid-type fibromatosis of the maxilla: A rare case report

Gürkan Raşit Bayar, Aydın Özkan, Hasan Ayberk Altuğ, Metin Şençimen

University of Health Sciences, Gulhane Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey.

Objective: Desmoid fibromatosis (DF) is rare tumor in maxilla. It is a local aggressive, slow growing benign neoplasm, arising from musculoaponeurotic structures. We present a case of unusually large aggressive DF in the maxillary palatal region.

Case: A 19-year-old female had a large painless swelling of the left side of the hard palate that had been present for 5 years. The tumor was totally excised under general anesthesia. Histopathological examination of the surgical specimen revealed the tumor to have desmoid-type fibromatosis features.

Conclusion: No complication or recurrence has occurred after six months of follow up. Long-term follow-up is necessary following initial surgical treatment of DF.

Keywords: Desmoid fibromatosis, Musculoaponeurotic structure, Surgical treatment

[PS-138]

Dental İmplant Cerrahisinde İyatrojenik Komplikasyonlar

Aydın Özkan, Hasan Ayberk Altuğ, Metin Şençimen, Tamer Zerener

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD., Ankara, Türkiye.

Amaç: Günümüzde diş hekimliğinde, diş kayıplarının dental implantlarla rehabilitasyonu altın standart olarak kabul edilmektedir.

Bu çalışmanın amacı cerrahi sırasında dental implantlarının iyatrojenik komplikasyonlarını değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Retrospektif kohort olarak planlanan çalışmaya, üst çene ve alt çene arka dişsiz bölgelere dental implant yapılmış hastalar dahil edildi. 300 hastadaki toplamda 750 implant, dişsiz arka alt çenede 400 implant (145 hasta) ve dişsiz arka üst çenede 350 implant (155 hasta) değerlendirildi. Komplikasyonlar 4 kategoriye ayrıldı; inferior alveoler sinirin yaralanması, maksiler sinüs perforasyonu, komşu dişlerin zarar görmesi ve implantın malpozisyonu veya angülasyonu.

Bulgular: İmplant komplikasyonlarının genel sıklığı %10 (% 4.6 sinüs perforasyonu,% 3.3 implant malpozisyonu, % 1.0 bitişik dişlerde hasar, % 1.0 inferior alveoler sinirde yaralanma),% 33 minör komplikasyon olarak bulundu.

Sonuç: Cerrahin deneyimi ve uygun tedavi planlaması implant cerrahisinin komplikasyonlarının azaltılmasında önemlidir.

Anahtar Kelimeler: İyatrojenik komplikasyon, retrospektif çalışma, inferior alveoler sinir, sinüs boşluğu

Iatrogenic Complications of Dental Implant Surgery

Aydın Özkan, Hasan Ayberk Altuğ, Metin Şençimen, Tamer Zerener

University of Health Sciences, Gulhane Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey.

Objective: The replacement of loss teeth with dental implants is currently the gold standard in dental rehabilitation. The aim of this study was to evaluate the iatrogenic complications of dental implants during the surgery.

Materials-Methods: A retrospective cohort study design was used that included patients who received dental implants in the maxillary and mandibular posterior edentulous region. A total of 750 two-stage implants in 300 patients, 400 in posterior edentulous mandible (145 patients) and 350 in posterior edentulous maxilla (155 patients), were analyzed. These complications were classified into 4 categories that includes; injury to the inferior alveolar nerve, perforation of the sinus cavity, damage to the adjacent teeth and malposition or angulation of implant.

Results: The overall frequency of implant complications was 10% (4.6% sinus perforation, 3.3% malposition of implant, 1.0% damage to the adjacent teeth, 1.0% injury to the inferior alveolar nerve), of which 33% were minor.

Conclusion: The experience of the surgeon and correct pre-surgical planning are important in reducing the complications of the implant surgery.

Keywords: Iatrogenic complication, retrospective study, inferior alveolar nerve, sinus cavity

[PS-139]

Ramustaki Keratokistik Odontojenik Tümörün Marsupyalizasyonu: Olgu Sunumu

Tayfun Tolgay Çelik¹, Sinan Bulut¹, Murat Canbolat¹, Orçun Toptaş¹, Çetin Boran², Eda Hilal İmamoğlu²

¹Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu

²Abant İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı, Bolu

Amaç: Keratokistik Odontojenik Tümör, lokal agresif ve infiltratif tümörlerden biridir ve yüksek nüks oranına sahiptir. Sıklıkla mandibulada yerleşir.

29 yaşındaki erkek hasta Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalına yönlendirilmiştir. Hastanın panoramik radyografisinde angulus ve ramus mandibula bölgesinde radyolüsent lezyon tespit edilmiştir. Daha detaylı bir şekilde inceleme için Konik Işın Hüzmeli Bilgisayarlı Tomografi istenmiştir. Konik Işın Hüzmeli Bilgisayarlı Tomografisinde ramus ve angulus bölgesinde kemikte perforasyonlar görülmüştür.

Olgu: Kesin tedavi protokolünü belirlemek amacıyla biyopsi yapılması planlanmıştır. Lokal anestezi altında cerrahi işlem yapılmıştır ve küçük bir biyopsi örneği histopatolojik inceleme için gönderilmiştir. Patolojik inceleme lezyonun Keratokistik Odontojenik Tümör olduğunu ortaya koymuştur. Tedavi olarak marsupyalizasyon işlemi uygulanmasına karar verilmiştir. Hasta postoperatif 7. Günde kontrole çağırılmış ve iyileşmede bir problem görülmemiştir. Devam eden süreçte hasta her ay kontrollere çağırılarak takip edilmiştir. 9 aylık periyodun sonunda lezyonun hacimsel olarak küçüldüğü ve kemik maturasyonunun başladığı görülmüştür.

Sonuç: Keratokistik Odontojenik Tümör için kabul gören birçok tedavi yöntemi bulunmaktadır. Keratokistik Odontojenik Tümör için çoğu vakada önerilen tedavi prosedürü agresif küretaj olmasına rağmen bu vakada marsupyalizasyon ileri cerrahi işlemlere gerek duyulmaksızın yeterli ve başarılı iyileşme sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: Keratokist, Tümör, Marsupyalizasyon

Marsupialization of a Keratocystic Odontogenic Tumour on Ramus: Case Report

Tayfun Tolgay Çelik¹, Sinan Bulut¹, Murat Canbolat¹, Orçun Toptaş¹, Çetin Boran², Eda Hilal İmamoğlu²

¹Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu

²Abant İzzet Baysal University Faculty of Medicine, Department of Pathology, Bolu

Objective: The Keratocystic Odontogenic Tumour (KCOT) is one of the most aggressive odontogenic tumour and has a high recurrence rate.

A 29 years-old male patient was referred to Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department. A radiolucent lesion was detected in the patient's angular region and ramus region in panoramic radiography. A cone-beam computed tomography (CBCT) was requested to assess the more detailly. Perforations were seen in the cone-beam computed tomography (CBCT) assessment in ramus and angulus region.

Case: It has planned to perform a biopsy procedure to determine the definite treatment protocol. Surgical intervention was performed under local anaesthesia and a small biopsy specimen was send for histopathological examination. Pathological examination revealed that the lesion was Keratocystic Odontogenic Tumour. Marsupialization procedure was performed and the patient was seen postoperative 7th day. The patient was followed up every month ongoing process. At the end of the 9-months period, the lesion was shrinking and odontogenic bone maturation was seemed to begin.

Conclusion: It has planned to perform a biopsy procedure to determine the definite treatment protocol. Surgical intervention was performed under local anaesthesia and a biopsy specimen was send for histopathological examination. Pathological examination revealed that the lesion was Keratocystic Odontogenic Tumour. Marsupialization procedure was performed and the patient was seen postoperative 7th day. The healing seemed uneventful. The patient was followed up every month ongoing process. At the end of the 9-months period, the lesion was shrinking and odontogenic bone maturation was seemed to begin.

Keywords: Keratocyst, Tumour, Marsupialization

[PS-140]

Palatinal Rotasyonel Flep ile Oronazal Fistülün Kapatılması: Vaka Raporu

Orçun Toptaş, Sinan Bulut, Murat Canbolat, Tayfun Tolgay Çelik

Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Bolu

Amaç: On yedi yaşındaki erkek hasta üst çenesinde 6 aydır bulunan oronazal fistül şikayetiyle kliniğimize yönlendirilmiştir. Hasta bir yıl önce başka bir klinikte palatinal bölgedeki pyojenik granülom için cerrahi müdahale geçirdiğini bildirmiştir. Operasyondan 3 ay sonra oronazal fistül oluştuğu ve ikinci bir cerrahi işlemle bölgenin fibula grefti kullanılarak kapatıldığı öğrenilmiştir. Hasta ikinci işlemden sonra kliniğimize geldiğinde greftin nekroze ve cerrahi alanın epitelize olmadığı tespit edilmiştir. Hasta esas şikayetinin sıvı gıdaların burnundan gelmesi ve konuşmasındaki rezonans bozukluğu olduğunu belirtmiştir.

Olgu: Majör palatinal arterin seyrini hesaba katarak defektin konumuna ve boyutuna göre palatinal flap tasarlanmıştır. Tam kalınlık flep kaldırılmış ve defekti kapatmak için mediale döndürülerek konumlandırılmıştır. Sekonder epitelizasyona bırakılan donör alan üzerine gazlı bez dikilerek iyileşmeye bırakılmıştır. Preoperatif hazırlanan stent postoperatif ödem, hematoma formasyonunu önlemek ve flebin daha iyi adaptasyonu için 7 gün kullanılmıştır.

Sonuç: Palatinal rotasyonel flep; tekniğin kolaylığı, yüksek vaskülarite ve daha az donör alan morbiditesi gibi çeşitli avantajları nedeniyle küçük palatinal perforasyonun kapatılması için alternatif bir yaklaşım olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Cerrahi kapatma, Palatinal fistül, Palatinal rotasyonel flep

Closure of Oronasal Fistula by Palatal Rotational Flap: Case Report

Orçun Toptaş, Sinan Bulut, Murat Canbolat, Tayfun Tolgay Çelik
Abant İzzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu

Objective: A 17-year-old male patient was referred to our clinic with the complaint of having a oronasal fistula in his upper jaw for 6 months. The patient reported that he had undergone surgical intervention 1 year ago by another clinic for removal of pyogenic granuloma in the palatal region. It was learned that the region had an oronasal fistula 3 months after operation and fistula were closed using a fibular graft with a second surgical procedure. When the patient came to our clinic 2 months after the second operation, the graft was necrotic and there was no epithelialization on the surgical site. The patient complained that the liquid foods had come to the nose and he had a resonance disorder during speech.

Case: A palatal flap was designed according to the location and extent of the defect taking into account the course of the greater palatal artery. A full thickness flap was prepared and rotated medially to close the defect. A gauze was sutured over the donor area which was healed by secondary epithelialization. The preoperatively prepared stent was placed for 7 days to prevent postoperative hematoma, edema formation and better adaption of the flap.

Conclusion: The palatal rotational flap can be used as an alternative approach for the closure of small palatal perforation because of its various advantages such as ease of technique, high vascular supply, and less donor site morbidity.

Keywords: Palatal fistula, Palatal rotational flap, Surgical closure

[PS-141]

Bukkal Hemanjiyom İle Birlikte Görülen Geniş Çaplı ve Çok Sayıda Flebolit: Olgu Sunumu

Burak Cezairli, Ferhat Ayranci, Efe Can Sivrikaya, Mehmet Melih Omezli
Ordu Üniversitesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ordu, Türkiye

Baş boyun bölgesinde hemanjiyom ile sık karşılaşılma ile birlikte çok sayıda ve geniş çapta flebolit ile beraber hemanjiyom görülmesi çok nadirdir. Flebolitler, merkezi koyu renkli, lamina içeren yuvarlak veya oval kitlelerdir. Flebolitin hemanjiyom sonucu oluşan trombüsün kalsifiye olması sonucu oluşabileceği bilinmektedir. Bu tarz tümör genellikle yaşamın ilk dekadında oluşur. Yavaş büyür ve ağrılı kitle en belirgin şikayettir. Cinsiyet ayrımı yoktur. Kalsifiye olan flebolit röntgende görülebilir. Çapları genellikle 1-5 mm arasında değişir ancak nadiren 1 cm kadar olabilir. Literatürde geniş çaplı ve çok sayıda flebolit kitlesi görülen vaka sayısı azdır. Bu çalışmada bukkal bölgede geniş çaplı ve çok sayıda flebolit bulunan hemanjiyom olgusunun klinik ve patolojik özellikleri sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Bukkal, Hemanjiyom, Kalsifiye, Flebolit

Buccal Hemangioma with Multiple Giant Phleboliths: A Case Report

Burak Cezairli, Ferhat Ayranci, Efe Can Sivrikaya, Mehmet Melih Omezli
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ordu University, Ordu, Turkey

Hemangioma occurs most frequently in the head and neck region. However, hemangiomas with multiple giant phleboliths can be rarely seen together. Phleboliths may be the results of calcification of thrombi. Phleboliths appear as rounded or oval entities containing laminations and a central dark area. Half of these tumors are clinically apparent in the first decade of life. The presence of a slowly enlarging and often painful mass is the predominant complaint. No gender predispositions are seen. Since phleboliths are calcified, they can be demonstrated on roentgenograms. They vary from 1 to 5 mm. in diameter, but they may be 1 cm. or even larger

Multiple giant phleboliths are rarely seen in the literature. This article presents the clinical and the pathologic features of a case of buccal hemangioma with multiple giant phleboliths.

Keywords: Buccal, Hemangioma, Calcified, Phleboliths

[PS-142]

Sublingual Orjinli Adenoid Kistik Karsinoma: Olgu Sunumu

Burak Cezairli, Mehmet Melih Omezli, Ferhat Ayranci, Efe Can Sivrikaya
Ordu Üniversitesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ordu, Türkiye

Adenokarsinomanın spesifik bir varyantı olan ve genellikle müköz tükrük bezlerini tutan adenoid kistik karsinom ilk olarak 1853'te tanımlanmıştır. Lokal nüks ve uzak metastaz eğilimi yüksek, ağrısız ve lokal invaziv büyümeyle karakterize, benin histopatolojik görünümü olan malin bir tümördür. Adenoid kistik karsinom genellikle baş-boyun bölgesindeki tükrük bezlerinden kaynaklanır.

Bununla birlikte, sublingual tükürük bezi maligniteleri son derece seyrek ve tüm epiteliyal tükürük bezi tümörlerinin sadece % 0.3-1'ini oluşturur.

Bu vaka raporunda, Alt çene sağ lingual bölgede şişlik ile kliniğe gelen ve enükleasyon sonucu patoloji raporunda adenoid kistik karsinoma olduğu belirtilen bir olgu sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Adenoid Kistik Karsinom, Malign, Tükürük Bezi, Tümör

Adenoid Cystic Carcinoma of Sublingual Origin: A Case Report

Burak Cezairli, Mehmet Melih Omezli, Ferhat Ayranci, Efe Can Sivrikaya
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ordu University, Ordu, Turkey

Adenoid cystic carcinoma, a specific variant of adenocarcinoma of the salivary and mucous specific variant glands, of has been recognized since 1853. It is a malignant tumor with adeceptively benign histologic appearance characterized by indolent, locally invasive growth with high propensity for local recurrence and distant metastasis. Adenoid cystic carcinoma usually originated from salivary glands in the head and neck region. However sublingual salivary gland malignancies are extremely rare and account for only 0.3-1% of all epithelial salivary gland tumors.

Here, we report a case of adenoid cystic carcinoma of the sublingual salivary gland that presented as a swelling in the right anterior floor of the mouth.

Keywords: Adenoid Cystic Carcinoma, Malignant, Salivary Gland, Tumor

[PS-143]

Vaka Raporu: Yaşlı Bireyde Görülen Garre Osteomyeliti ve Tedavisi

Dt. Tolga Kodaz¹, Prof. Dr. Ertan Delilbaşı¹, Dr. Dt. Arzu Alan²

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

²Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Tepebaşı Ağız ve Diş Sağlığı Eğitim Hastanesi, Ankara

Amaç: Osteomyelit, kemiğin medullar kavitesinde başlayan, süngerimsi kemiği ve havers kanallarını tutan ve daha sonra komşu korteks ve periosta geçen bir enfeksiyondur. Garre osteomyeliti (Proliferatif Periostitis) kronik osteomyelitin özel bir türü olup; çoğunlukla düşük dereceli enfeksiyon veya irritasyona karşı reaktif olarak gelişen subperiosteal kemik oluşumu ve nonsüpüratif ossifiye periostitis ile karakterizedir. Garre Osteomyeliti, genellikle çocuklarda ve genç erişkinlerde görülmekle birlikte ileri yaş bireylerde de nadir de olsa görülebilmektedir. Karakteristik özelliği olan soğan kabuğu görünümü periostun bir reaksiyonudur. Korteksten bağımsız ekstrakortikal yeni kemik oluşumu ayırıcı tanıda önemlidir (Ewing sarkoma ve Osteosarkomdan).

Olgu: 75 yaşında kadın hasta kliniğimize, dış merkezden başvurmıştır. Hastadan alınan anamnezde hipertansiyon hastası olduğu öğrenilmiştir. Klinik muayenesinde uzun zamandır total dişsiz olan hastanın, alt ve üst total protez kullandığı tespit edilmiştir. Hastanın, 1 yılı aşkın süredir sağ alt çenesinde şişlik ve şiddetli ağrı şikayeti olduğu; ağrı şikayetinin protez kullanımına bağlı olmadan da devam ettiği öğrenilmiştir. Yapılan radyolojik incelemede sağ mandibular premolar bölgede kök artığı ve mental foramenle ilişkili olarak mandibular basal sınıra kadar devamlılık gösteren radyolüsent intraosseo lezyon ve basis mandibulada, soğan kabuğu görünümü veren subperiosteal kemik oluşumu gözlenmiştir. İntraoral cerrahi yaklaşımla kök parçası ekstrakte edildi. Lezyon sahasının mandibula alt sınıra kadar mandibular kanal korunarak küretajı yapıldı. Küretaj bölgesine dren yerleştirilerek rutin takiplerine başlandı. Küretajla elde edilen specimen patolojik inceleme için laboratuara gönderildi. Mikroskopik incelemesi oral mukozada devamlılığında fibrotik bağ dokusunda yoğun mononükleer inflamatuvar hücre infiltrasyonu, histopatolojik tanısı nonspesifik kronik inflamatuvar özellik gösteren yumuşak doku olarak rapor edilmiştir.

Sonuç: Enflamasyon etkeninin uzaklaştırılması ve medikal tedavi desteği sonrası yeni bir protetik rehabilitasyon ile, ilgili alanda gelişen extraoral ekspansiyon ve ağrı şikayetinin son bulduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Garre Osteomyelit, Ewing Sarkoma, Osteomyelit, Osteosarkoma, Yaşlı Birey

Treatment Of Garre Osteomyelitis In An Elderly Person: A Case Report

Dt. Tolga Kodaz¹, Prof. Dr. Ertan Delilbaşı¹, Dr. Dt. Arzu Alan²

¹Faculty of Dentistry, Gazi University, Division of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

²Faculty of Dentistry, Yıldırım Beyazıt University, Tepebaşı Oral and Dental Health Education Hospital, Ankara

Objective: Osteomyelitis is an infection which begins in the medullary cavity of the bone, holds the spongoid bone and havers' channels and then passes through the adjacent cortex and periosteum. Garre osteomyelitis (Proliferative Periostitis) is a special type of chronic osteomyelitis; usually characterized by subperiosteal bone formation and nonsuppurative ossification periostitis, which develops reactively to low-grade infection or irritation.

Case: A 75-year-old female patient applied to our clinic from the external center. We learned that the patient is hypertensive from the anamnesis. In clinical examination, it has seen that the patient is total toothless and using upper and lower total prosthesis. The patient complained of swelling and severe pain in the lower right chin for more than 1 year; It has been learned that the complaints of pain continue regardless of the use of prosthesis. On the radiologic examination, in the right mandibular premolar area, dental root wastes and in relation with the mental foramen radiolucent intraosseous lesion continuing to the mandibular

basal border has been observed. Besides, on the basal mandibular, subperiosteal bone formation which gives an Onion skin appearance was seen. The root piece has extracted with the intraoral approach. The curettage of the lesion area was made to the mandibular lower border protecting the mandibular canal. Routine follow-ups were started by placing drains in the curettage area. Specimen obtained from the curettage was sent to the laboratory for pathological examination. Conclusion: By the new prosthetic rehabilitation, after the removal of the inflammation factor and the medical treatment support, the extraoral expansion in the area and the pain complain of the patient has ended.

Keywords: Garre Osteomyelitis, Elderly Person, Ewing Sarcoma, Osteomyelitis, Osteosarcoma

[PS-144]

Artrosentezi Takiben Bir Kez Uygulanan % 30 Hipertonik Dekstroz Enjeksiyonunun (Proloterapi) Kısa Süreli Sonuçları: Yeni Yöntem

Efe Can Sivrikaya, Burak Cezairli, Mehmet Melih Omezli, Ferhat Ayrancı, Neslihan Cezairli
Ordu Üniversitesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ordu, Türkiye

Amaç: Proloterapi ve artrosentez temporomandibular eklem hastalıklarının cerrahi olmayan tedavisidir. Bu çalışmanın amacı eklem bölgesinde hipermobilité, ağrı ve deplase disk mevcudiyetinde artrosentez ve proloterapinin aynı seansta uygulanması ve tedaviye etkisinin değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: Temporomandibular eklem bölgesinde hipermobilité, ağrı ve deplase disk mevcut olan 10 hasta (3 erkek 7 kadın) çalışmaya dahil edilmiştir. Hastaların ortalama yaşları 36.2'dir. Başlangıçta artrosentez uygulanmıştır. Ardından %30'luk dekstroz solüsyonu eklem bölgesinde 5 alana enjekte edilmiştir. Ağız açıklığı, klik sesi, ağrı, eklem lüksasyonu; Paired t-testi ve Chi-square testi kullanılarak analiz edilmiştir. Bir tablo oluşturulmuş ve veriler karşılaştırılmak üzere kayıt edilmiştir. Romatoid artrit, parafonksiyonel alışkanlıklar ve önceden opere olan hastalar çalışmaya dahil edilmemiştir.

Bulgular: 3. ayın sonunda lüksasyon frekansı ve klik sesi azalmıştır. Ayrıca Lüksasyon frekansı, klik sesi, ve ağrı ilk haftanın sonunda istatistiksel olarak anlamlı ölçüde azalmıştır. ($P < 0.05$) Fakat, Ağrı ve klik seslerinde 3. ayın sonunda değişiklik görülmemiştir. Ağız açıklığı verilerinin analizi sonucu istatistiksel fark görülmemiştir.

Sonuç: Literatürde artrosentezin ve proloterapinin aynı seansta uygulandığı çalışma yoktur. Artrosentez ve proloterapinin aynı seansta uygulanması ile hastaların tedavi edildikleri belirtilmiştir. Ancak tek seans uygulanmasının yeterli olmadığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Artrosentez, Temporomandibular eklem, proloterapi, dekstroz

Short-Term Results of One Time %30 Hypertonic Dextrose Injection (Prolotherapy) Followed By Arthrocentesis: A New Method

Efe Can Sivrikaya, Burak Cezairli, Mehmet Melih Omezli, Ferhat Ayrancı, Neslihan Cezairli
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ordu University, Ordu, Turkey

Objective: Prolotherapy and arthrocentesis are non-surgical treatment modalities of temporomandibular joint (TMJ) diseases. The purpose of this study was to evaluate the treatment of hypermobility, pain and displacement of TMJ with arthrocentesis and prolotherapy in the same season.

Materials-Methods: In present study, 10 patients have disc displacement, painful and hypermobile TMJ were chosen. 3 men and 7 women with a mean 36.2 years participated in this study. Firstly, arthrocentesis was applied. 30% dextrose solution was injected into five areas which are posterior disk attachment, superior joint space, superior and inferior capsular attachments, and stylomandibular ligament at one time. Paired t-test and Chi-square test were used to assess, maximum mouth opening, clicking sound, pain, and luxation of TMJ. A scale was created and the outcome variables were recorded. Rheumatoid arthritis, parafunctional habits, previously operated patients were excluded from the study.

Results: Values of luxation frequency and clicking sounds significantly decreased at the end of the third month. In addition, values of luxation frequency, clicking sounds, and pain of TMJ decreased significantly at the end of the first week. ($P < 0.05$) However, there was no statistically significant between preoperative and postoperative values of clicking sounds and pain of TMJ. ($P > 0.05$) No statistical difference was found in MMO values at any period. ($P > 0.05$)

Conclusion: There is no study in which arthrocentesis and prolotherapy are applied together in the literature. This treatment technique can be applied to patients have luxation, clicking sounds and pain. It seems that one session is insufficient.

Keywords: Arthrocentesis, temporomandibular joint, prolotherapy, dextrose

[PS-145]

Maksiller Distraksiyon: Vaka Raporu

Ümit Ertas, Bahadır Sancar, Ertan Yalçın
ATATÜRK Üniversitesi; Diş Hekimliği Fakültesi; Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

GİRİŞ: Bu vaka raporunun amacı maksilladaki gelişim geriliğinin cerrahi tedavisini sunmaktır. Orta yüz bölgesinde mevcut olan gelişim geriliği nasal, paranasal, infraorbital ve zigomatik bölgelerle beraber oklusal bölgede de kendini gösterir. Maksillada

yapılacak olan yeniden şekillendirme ve konturlama işlemleri de simetri ve estetiğe olan etkisi dikkate alınarak optimal seviyede uygulanmalıdır.

VAKA RAPORU: 36 yaşında erkek hasta çığneme sorunu ve estetik problemler nedeniyle kliniğimize başvurdu. Yapılan muayeneler sonrası negatif overjetin 16mm olduğu ve mevcut durumun maksiller yetersizlik kaynaklı olduğu görüldü. Maksillada yapılacak olan ilerletmenin fazla oluşu ve yumuşak dokuların bu ilerletmeye uyum sağlaması amacıyla, jh maksillanın anterior hareketini sağlamak için ağız içi apareylerle yapılacak olan distraksiyon osseogenesisi planlandı. Operasyon için KLS Martin (Tuttlingen, Germany) marka distraktör kullanıldı. Hastaya nasotrakeal entübasyon yapılarak genel anestezi uygulandı. Yapılan yumuşak doku kesisinin ardında Le Fort I osteotomisi yapılarak maksillanın tamamen hareketlendirilmesinin ardından unilateral distraktörler vidalar ile sabitlendi. Ardından distraktörler aktive edilerek kontrol sağlandı. Flepler primer kapatıldı. 5 günlük latent peryodun ardından maksilla günlük 5mm(1 tur) ilerletildi. Aktivasyon işlemi 24. Gün sonunda sonlandırıldı.

Sonuç: Bu Vakada, maksiller segmentin distraksiyon osteogenesisi ile ilerletilmesi esnasında sert dokuların anterior hareketiyle beraber yumuşak dokuların da hareketi aşamalı olarak sağlanarak sert ve yumuşak dokuların hareket esnasında uyumu sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: distraksiyon, kemik, maksilla

Maxillary Distraction: Case Report

Ümit Ertaş, Bahadır Sancar, Ertan Yalçın

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ataturk University Faculty of Dentistry

INTRODUCTION: Purpose of this case report; treatment of maxillary deficiency. Midface deficiency may be manifested at the nasal, paranasal, infraorbital, and zygomatic regions, as well as at the occlusal level; thus, remodeling and contouring the maxilla to improve form, symmetry, and adequate projection is critically to achieve an optimal correction.

Case: A case of 36 years old male patient reported with the chief complaints aesthetic, and chewing problems. The analysis confirmed that the current discrepancy was of maxillary origin. There was significant maxillary hypoplasia and preoperative overjet of -16mm. Gradual distraction osteogenesis using intraoral devices was chosen for anterior advancement of the maxillary segment as this could also contribute to the enlargement of the related soft-tissue envelope. The unidirectional device of KLS Martin (Tuttlingen, Germany) was selected. General anesthesia was performed using nasotracheal intubation. The patient underwent a high Le Fort I osteotomy. Then the distraction devices were temporarily fixed in the determined direction at either end of the planned osteotomy and removed to mobilize the anterior maxillary segment. The wounds were closed with the activation parts of the devices exiting through the mucosa. After a 5 days latency period, distraction started with 0.5 mm lengthening per day. Distraction was terminated at day 24.

Conclusion: In this case, the decision to use distraction osteogenesis for advancement of the maxillary segment was based on the advantage of the soft-tissue adaptation accompanying the anterior bony displacement.

Keywords: bone, distraction, maxilla

[PS-146]

Osteomiyelit: Vaka Raporu

Adnan Kılınc, Bahadır Sancar, Mehmet Zahit Baş, Tahsin Tepecik

ATATÜRK Üniversitesi; Diş Hekimliği Fakültesi; Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı; ERZURUM, TÜRKİYE

GİRİŞ: Antibiyotikler tedavi protokolüne girdikten sonra osteomiyelit insidansı önemli ölçüde azalmıştır. Batı toplumunda görülen vakalarda altta yatan faktör olarak immünsüpresyon veya kemik patolojileri düşünülmelidir.

VAKA RAPORU: 41 yaşında ki erkek hasta kliniğimize bir aydır mevcut olan ağız kokusu ve ekspoze kemik varlığı şikayetiyle başvurdu. Hastanın alınan medikal hikayesinde nasal polip varlığı ve buna bağlı kullanılan düzensiz ilaç alımı öğrenildi. (Methylprednisolone 4 mg) Hasta son 2 ay içerisinde ilgili bölgeden yapılan çoklu diş çekimi (2. Premolar, 1. Molar, 2. Molar) sonrası oluşan şikayetler nedeniyle oral antibiyotik almaktadır. Çekimlerden sonra bölgede tam bir iyileşme görülmemiştir. Ağız içi değerlendirmede sağ üst posteriorda nekrotik kemik görüldü ve görülen bu sekestr hareketliydi. Yapılan bilgisayarlı tomografi değerlendirmesinde maksiller sinüs tabanında destruksiyon ve sekestr oluşumu görüldü. Lokal anestezi altında ilgili bölgeden komşu yumuşak dokuyla beraber sert dokudan biyopsi yapılarak histopatolojik ve mikrobiyolojik değerlendirilmeler yapıldı. Mikrobiyolojik değerlendirmede Kocuria cinsi mikroorganizma varlığı görüldü. Cerrahi ile bölgeye yaklaşılarak nekrotik kemik sağlıklı dokuya ve sinüs membranına ulaşılan kadar kürete edildi. Bölgeye gaz iyodoform yerleştirilerek sekonder iyileşmeye bırakıldı. Hastaya bir ay süreyle günlük iki doz olmak üzere amoksisilin klavulanat + ornidazol reçete edildi. Yaklaşık üç ay sonra bölgenin sorunsuz iyileştiği görüldü.

Sonuç: Maksillofasiyal pratikte ağız içerisine açılmış olan kemik dokusu rutin olarak osteomiyelit olarak adlandırılır. Kocuria cinsi bakteri memelilerin deri ve orofarinksinde yaygın olarak bulunan ve nadiren patojen özellik gösteren bir mikroorganizma türüdür.

Anahtar Kelimeler: Kemik, Maksilla, Osteomiyelit

Osteomyelitis: Case Report

Adnan Kılınc, Bahadır Sancar, Mehmet Zahit Baş, Tahsin Tepecik
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Atatürk University Faculty of Dentistry, Erzurum, TURKEY

INTRODUCTION: The incidence of osteomyelitis has dramatically reduced since the introduction of antibiotics. When it now occurs in western society the possibility of predisposing immunosuppressive conditions or underlying bony pathology should be considered.

Case: A 41-year-old male reported to the maxillofacial department with exposed bone and halitosis of 1-month duration. The patient's medical history showed nasal polyp and snore under improper treatment. He had been on oral antibiotic treatment for the past 2 months after extraction of upper right second premolar, first molar, second molar teeth. Following the extraction the socket hadn't healed completely. An intra-oral examination revealed exposed necrotic gray-colored bone in the right maxillary molar region. There was mobility of the exposed bone segment. A computed tomography showed the maxillary sinus floor was destructed. Biopsy of the hard tissue along with adjacent soft tissue was excised under local anesthesia and sent for microbiological and histopathological examination. Microbiological examination identified the genus *Kocuria*. On surgical exploration the necrotic bone piece was found to be loose and was removed, leading to opening of the antrum. Maxillary sequestrectomy, and complete debridement were carried out, and the wound was secondarily closed using an iodoform pack. The patient was administered double daily dose of amoxicillin clavulanate + ornidazole for a month. The wound healed uneventfully in around 3 months.

Conclusion: In maxillofacial practice, intra-oral exposed bone is generally diagnosed as osteomyelitis. The genus *Kocuria* are found in the commensal flora of the mammalian skin and oropharynx and are rarely identified as pathogens.

Keywords: Bone, Maxilla, Osteomyelitis

[PS-147]

Mandibular ramus bölgesinden alınan blok greft ile oroantral fistul kapatılması olgusu

Elshan Muradov, Barış Mehmet Şimşek, Gamze Güreşen
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği fakültesi, Ağız, Diş ve Çene cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Genellikle maksiller dişlerin çekimini takiben ortaya çıkan bir sekel olan oroantral fistülün kapatılması diş hekimliği cerrahisinde önemli bir konudur. 5 mm.'den daha küçük perforasyonlar bir pıhtı oluşması şartıyla kendiliğinden kapanabilir. Daha büyükleri ise mutlaka bir cerrahi müdahaleyi gerektirirler. Hastada sinüzit, rinit, otit ve kavernoöz sinüs trombozu gibi ciddi komplikasyonlara yol açabilmesi dolayısıyla oroantral birleşimlerin mümkün olduğunca erken kapatılmaları gerekir. Bu amaçla günümüze kadar sayısız materyal ve metod denenmiştir. Bunlar lokal ve uzak flepler ve greftler şeklinde gruplandırılabilir. Lokal flepler genellikle küçükten ortaya kadar olan büyüklükteki defektlerde kullanılırlar. Uzak flepler ve kemik greftleri ise genelde, lokal flep uygulamalarının başarısızlığı uğraması veya defektin büyük olması durumlarında kullanılırlar. Ancak hangi teknik kullanılırsa kullanılsın, oroantral fistül kapatmalarında başarıyı etkileyen en önemli unsur sinüsteeki patolojinin giderilmesidir. Bu olgumuzda da mandibular ramus blok greft kullanılarak oroantral birleşim kapatılmıştır.

Olgu: 65 yaşında erkek hasta kliniğimize maksilla sağ posterior bölgesinde sporadik olarak akıntı şikayeti ile baş vurmuştur. Hastadan alınan anamnezde bir sene önce 26 numaralı dişini çekirdiyini ve bundan sonra şikayetlerinin başladığı öğrenildi. Yapılan klinik ve radyografik değerlendirme sonucu sol posterior maksilla bölgesinde yaklaşık 12 mm genişliğinde olan oroantral fistul saptanmıştır. Hastaya genel anestezi altında sağ sinus boşluğunun temizlenmesi ve mandibula ramus bölgesinden blok greft alınıp mini plakla sabitlenerek fistulun kapatılması ameliyatı planlandı. Blok greftin alınması piezo cerrahi ile yapıldı. Ameliyattan sonra hasta 3,6,12-ci aylar boyunca kontrol altında tutuldu.

Sonuç: Oroantral fistülün kapatılmasında kullanılan kemik greftleri yumuşak dokuya iyi uyumluluk gösterir ve postoperatif komplikasyon riski çok düşüktür. Bizim vakada hastanın bir yıllık takibinde her hangi bir komplikasyon görülmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Oroantral fistul, blok greft, mandibula, mini plak

Closure of oroantral fistula with mandibular ramus bone block graft

Elshan Muradov, Barış Mehmet Şimşek, Gamze Güreşen
Gazi University, Faculty of the Dentistry, Department of the Oral and Maxillofacial surgery, Ankara

Objective: The creation of an oroantral communication is not an uncommon sequela to the extraction of maxillary teeth, particularly molars. Small perforations through healthy tissue may heal spontaneously, provided the socket is filled with a satisfactory blood clot. Nevertheless, in the majority of cases, it is safer to perform a surgical closure. Closure of oroantral fistulae in one of the most challenging and difficult problems of oral surgery. There have been various closure techniques reported. These can be classified as local flaps, distant flaps and grafting. It is noteworthy that whichever technique has been used, the most important factor that affects the success of closure is the elimination of sinus pathology. In this case we have closed oroantral fistul with mandibular ramus block graft.

Case: We report a 65-years-old male patient who was referred to our clinic attention for the presence of sporadic intraoral drainage in posterior right maxilla. It was learned from the patient that he extracted 26-th tooth a year ago and after that his complaints started. Clinical and radiographic results revealed a 12 mm wide oroantral fistula in the right posterior maxilla. Cleaning of the right sinus cavity and fistula closure operation with mandibular ramus block graft fixed with mini plate under a general anaesthetic was planned. Block graft was obtained by piezosurgery. After surgery, patient was examined in 3,6 and 12. month. Conclusion: This surgical procedure showed a good stability of the bone grafts, with a complete resolution of the OAF, optimal management of complications, including patient discomfort, and good regeneration of soft tissues. In our case, complications were not observed in the follow-up of the patient for one year.

Keywords: Oroantral fistul, block graft, mandibula, mini plate

[PS-148]

İmplant Yerleştirilmesi Takiben Uzun Süreli Duyusal Sinir Bozukluğu ve Düşük Doz Lazer Terapisi

Kübra Öztürk, Süleyman Bozkaya

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Diş hekimlerinin % 70'inden fazlası, diş hekimliği prosedürleri sonucunda ameliyat sonrası parestezi / disestezi veya anestezi gelişen hastaları deneyimlemiştir. İnferior alveoler sinir yaralanması implant diş hekimliğinde en ciddi komplikasyonlardan biridir. Bu sinir yaralanması, lokal anestezi, implant osteotomisi veya implant yerleşimi sırasında ortaya çıkabilir. Sinir yaralanması, anestezi, parestezi veya dizesteziye neden olabilir. Tedavi, ilaç tedavisini, implantın çıkarılmasını, sinirdeki basıyı azaltmak için implantın ters çevrilerek yükseltilmesini, tüm terapilerin kombinasyonlarını ve / veya sinir tamiri için mikrocerrahiye içerebilir.

Olgu: Biz bu vakada 67 yaşında kadın hastayı sunmaktayız. Kliniğimize 5 sene önce yapılan implant tedavisi sonrası gelişen parestezi şikayetiyle başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik muayenesinde sağ alt çenede inferior alveoler kanala yakın implant olduğu görüldü. Lokal anestezi altında parestezi etkeni olan implantın deimplantasyonu yapıldı. Hastaya 10 seans gün aşırı düşük doz lazer terapisi uygulandı. 2. ay kontrolünde hastanın şikayetlerinde anlamlı ölçüde azalma görüldü.

Sonuç: İmplantoloji alanında - inferior alveoler sinir yaralanması - oldukça sık görülen bir komplikasyondur ve baş etmek için yıllar boyunca çeşitli teşhis yöntemleri geliştirilmiştir. Erken teşhis ve tedavinin önemi defalarca kanıtlanmıştır. Bir literatürde LLL tedavisi sonrası tedavi sonrası nörosensitif değerlendirme skorlarında tedaviden önce bazal değerlerle karşılaştırıldığında, nörosensöryal geri dönüşte belirgin bir hızlanma olduğu rapor edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İmplant komplikasyonları, parestezi, düşük doz lazer tedavisi

Long-Standing Sensory Nerve Impairment Following Implant Placement And Low Laser Therapy

Kübra Öztürk, Süleyman Bozkaya

Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: More than 70% of dentists have experienced patients with postoperative paresthesia/dysesthesia or anesthesia as a result of dental procedures. Inferior alveolar nerve injury is one of the most serious complications in implant dentistry. This nerve injury can occur during local anesthesia, implant osteotomy, or implant placement. Nerve wounding may result in anesthesia, paresthesia, or dysesthesia. Treatment may include monitoring altered sensations to see if they subside, pharmacotherapy, implant removal, reverse-torquing an implant to decompress a nerve, combinations of the previous therapies, and/or referral to a microsurgeon for nerve repair.

Case: We present a case of a 67 year-old female patient. She applied to our clinic with the complaint of paresthesia which occurred after implant treatment 5 years ago. On clinical and radiological examination revealed that implant placement is near of the inferior alveolar canal. Under local anesthesia, the implant which caused of paresthesia was replacement. The patient underwent 10 sessions of low-dose laser therapy. Significant reduction in the complaints of the patient was seen on the 2nd month control.

Conclusion: Various diagnostic methods have been developed throughout the years for dealing with 1 quite frequent complication in the implantology field - inferior alveolar nerve injury. The importance of early diagnosis and treatment was proved repeatedly. One literature reported that when the neurosensory assessment scores after treatment with LLL therapy were compared with the baseline values prior to treatment, there was a significant acceleration in the time course, as well as in the magnitude, of neurosensory return.

Keywords: Implant complications, paresthesia, low laser therapy

[PS-149]

Radyoterapinin Temporomandibular Eklem Üzerine Etkisi: Bir Vaka Raporu

Hamed Noury Rad Davaji, Kübra Öztürk, Orhan Kazan, Özlem Gerginok, Sevil Kahraman, Ertan Ali Delilbaşı

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Hastalar baş-boyun kanserinde radyasyon / kemoradyoterapi tedavisinde ve ameliyat sonrası genellikle oral komplikasyonlara maruz kalmaktadır. Hastalar, örneğin, yutma sorunları ve ağız açıklığının sınırlı olması (trismus) konusunda şikayetçidirler. Sınırlı ağız açılması veya çene hareketi olarak adlandırılan trismus, temporo-mandibular eklemin (TME) hasarına bağlı baş-boyun kanserlerin radyoterapisinde olası geç komplikasyonlardan biridir ve hastaların% 5- 17'sinde bulunur. Trismus primer baş boyun kanserlerinin semptomlarından biri olabilir, ancak insidansı çok düşüktür ve sadece TM eklemi ve / veya ilgili kasları kapsayan geniş kapsamlı tümörlerde görülür.

Olgu: Hasta çene hareketlerini sağlayamama ve ağız açamama nedeniyle beslenme şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan anamnezde 2014 yılında sol bukkal mukozada scc teşhisiyle operasyon sonrası radyoterapi aldığı öğrenildi. Radyoterapi sonrası zamanla ağız açıklığında kısıtlılık geliştiği öğrenildi. Hastada yapılan klinik ve radyolojik muayeneler sonucunda sol temporomandibular eklem aralığında daralma tme eklem morfolojisinde değişimler saptandı. Hastaya genel anestezi altında kondilektomi, koronoidektomi, diskektomi ve yanak mukozasındaki fibröz bantların eksizyonu yapıldı.

Sonuç: Eklem ankilozu olmayan vakalarda etkili bir tedavinin koronoidektomi ve skar dokusunun eksizyonu olabileceği genel olarak kabul edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: radyoterapi, Tme, ankiloz, fibrozis

Effect Of Radiotherapy On Temporomandibular Joint: A Case Report

Hamed Noury Rad Davaji, Kübra Öztürk, Orhan Kazan, Özlem Gerginok, Sevil Kahraman, Ertan Ali Delilbaşı
Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: Patients after surgery and radiation/chemoradiation for treatment of head and neck cancer often suffer from oral complications. Patients complain, for example, of swallowing problems and limited mouth opening (trismus). Trismus, which is referred as the restricted mouth opening or jaw movement, is one of the possible late complications in radiotherapy of NPC due to damage of the temporo-mandibular joint (TMJ), and is found in 5– 17% of the patients. Trismus can be one of symptoms of primary NPC, however its incidence is very low and only present in extensive tumour involving the TM joint and/or related muscles

Case: The patient applied to our clinic with complaints of nutrition due to not being able to provide jaw movements and unable to open her mouth. In the patient's anamnesis, it was learned that in 2014 she was diagnosed with left buccal mucosa scc and received postoperative radiotherapy. After radiotherapy, it was learned that the mouth opening was decreased with time. As a result of clinical and radiological examinations made in the patient, changes in the contraction of the left temporomandibular joint space and in the tm joint morphology were observed. Under general anesthesia, the patient underwent condylectomy, coronoidectomy, discectomy and excision of fibrous bands in the cheek mucosa.

Conclusion: It is generally agreed that an effective treatment for extra-articular ankylosis may be coronoidectomy and excision of scar tissue.

Keywords: radiotherapy, Tmj, ankylosis, fibrosis

[PS-150]

Foliküler Ameloblastoma Tedavisi: Bir Vaka Raporu

Kübra Öztürk, Sevil Kahraman, Ertan Ali Delilbaşı
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Ameloblastoma, lokal olarak agresif, kapsülsüz, ancak benign odontojenik bir tümör olup, odontojenik epitel kaynaklıdır. Klinik, radyografik, gelişimsel ve prognostik faktörlere göre bunlar solid, multikistik, unistik, desmoplastik ve periferik ameloblastoma olarak sınıflandırılır. Ameloblastoma için çeşitli tedavi yöntemleri kullanılmaktadır, segmental ve marjinal rezeksiyonun yanı sıra unistik ameloblastomalarda daha sıklıkla konservatif yöntemler kullanılmaktadır. Çoğunlukla enükleasyon ve küretaj uygulanır. Unistik ameloblastomanın kist benzeri karakteri marsüpyelizasyon ve dekomresyon için iyi bir endikasyon olduğu düşünülmektedir.

Olgu: Biz bu bildiride 22 yaşında kadın hastada görülen ameloblastomayı sunmaktayız. Hastadan alınan insizyonel biyopsi sonucu foliküler ameloblastoma geldi. Hastaya ilk etapta hemimandibulektomi planlandı. Hasta tedaviyi reddetti. Hastaya 1 sene boyunca dekomresyon tedavisi uygulandı. Aylık panoramik filmle takibe alındı. Lezyon sınırlarında anlamlı ölçüde küçülme sağlandı. Segmental rezeksiyonla tümörün temizlenmesi planlandı. Hasta genel anestezi altına operasyona alındı.

Sonuç: Ameloblastoma, sıklıkla mandibula'da gelişen benign bir odontojenik neoplazidir ve yavaş büyür, çoğunlukla mandibulada geniş bir alanı etkiler. Foliküler tip ve pleksiform tip en yaygın patolojik tiplerdir. Foliküler tip daha kolay nükseder. Biz bu vakada foliküler ameloblastomaya hasta tercihi doğrultusunda uygulanan konservatif yaklaşımımızı sunmaktayız.

Anahtar Kelimeler: benign tümör, ameloblastoma, foliküler ameloblastoma, dekomresyon

Treatment of Follicular Ameloblastoma: A Case Report

Kübra Öztürk, Sevil Kahraman, Ertan Ali Delilbaşı
Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: The ameloblastoma is a locally aggressive, unencapsulated, but benign odontogenic tumor composed of proliferating odontogenic epithelial nests within a fibrous stroma. Based on the clinical, radiographic, behavioral and prognostic factors, they

are classified into: solid multicystic, unicystic, desmoplastic and peripheral ameloblastoma. Various treatment modalities for unicystic ameloblastoma have been used, such as segmental or marginal resection as normally used for conventional ameloblastoma, however, more conservative treatments have frequently been reported. Enucleation and curettage are mostly chosen. Unicystic ameloblastoma, with its cyst-like character, is considered to be a good indication for marsupialization or decompression.

Case: We present a case of a 22 year-old female with an ameloblastoma. An incisional biopsy from the patient resulted in follicular ameloblastoma. We planned hemimandibulectomy at the first stage. The patient refused the treatment. The patient underwent decompression therapy for 1 year. Taken with the monthly panoramic film. Significant reduction in lesion margins was achieved. Segmental resection planned to clean the tumor. The patient was operated under general anesthesia.

Conclusion: Ameloblastoma is a benign odontogenic neoplasm that frequently develops in the mandible and grows slowly, often affecting a broad area of the mandible. Follicular type and plexiform type are the most common pathological types. Follicular type relapses more easily.

In this case, we present our conservative approach to follicular ameloblastoma applied in the direction of patient preference.

Keywords: benign tumor, ameloblastoma, follicular ameloblastoma, decompression

[PS-151]

Çocukda Tek Taraflı Kondil Kırığının Konservatif Tedavisinin Temporomandibular Ankiloza Neden Olması - Olgu Sunumu

Ulviyya Mammadova, Kübra Öztürk, Sevil Kahraman, Ertan Ali Delilbaşı
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Mandibular kondil kırıklarının yaklaşık % 6'sı 15 yaşından küçük çocuklarda görülmüştür. Kondil kırıklarının % 3'ünden azında 10 yaşın altındaki çocuklar vardır.

Yetişkin hastaların aksine, kondil kırıkları olan pediatrik hastaların büyük çoğunluğunu ameliyatsız tedavi edilebilir. Genellikle, bu hastaların normal oklüzyon ve hareket kabiliyeti vardır. Erken tedavi analjezikler ve yumuşak bir diyet içerir. Pediatrik durumlarda 2 hafta boyunca IMF ile immobilizasyonda mandibular kondil kırıklarını konservatif olarak tedavisi gerçekleştirilir.

Olgu: Bu olgu sunumunda 9 yaşındaki bir çocuğun kondil kırığının konservatif tedavisi sonrası temporomandibular eklem ankilozu rapor edilmektedir.

7 yaşındaki erkek hasta travma öyküsü ile kliniğimize sevk edildi. Klinik ve radyolojik inceleme bulguları, hastanın yaşı ve büyüme ve gelişme döneminde olduğu göz önüne alınarak konservatif tedavi uygulandı. Kontrol randevularına uymayan hasta, 18 ay sonra, ağızda açma ve lateral hareket kısıtlılığı şikayetleri ile kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyolojik bulgular sol temporomandibular eklemde ankiloz geliştiğini gösterdi.

Tartışma: Çocuklarda kondil kırıklarının tedavisi özellikle önemlidir. Düzgün tedavi edilmezse, bu kırıklar temporomandibular eklemde ankilozu gibi ciddi sorunlara neden olabilir.

Anahtar Kelimeler: Tme, travma, ankiloz, çocuklar

Conservative Treatment Of Unilateral Condylar Fractures In Child Causing Temporomandibular Ankylosis- A Case Report

Ulviyya Mammadova, Kübra Öztürk, Sevil Kahraman, Ertan Ali Delilbaşı
Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: Approximately 6% of mandibular condyle fractures occurred in children younger than 15 years. Less than 3% of condylar fractures were in children younger than 10 years.

In contrast to adult patients, the vast majority of pediatric patients with condylar fractures may be treated nonoperatively. Usually, these patients have normal occlusion and range of motion. Early treatment includes analgesics and a soft diet. Conservatively manage fractures of the mandibular condyle in the pediatric cases immobilization with place IMF for 2 weeks.

Case: In this case report we presented temporomandibular joint ankylosis after conservative treatment of a unilateral condylar fracture in a 9-year-old boy.

A 7-year-old male patient was referred to our clinic with a history of trauma and admitted to our clinic for further evaluation and assessment. In consideration to clinical and radiological examination findings, patient's age, and that he was during the growth and development period, conservative treatment was implemented. 18 months later, the patient who didn't comply to the control sessions admitted to our clinic with opening and lateral movement limitation complaints in the mouth. Clinical and radiological findings showed ankylosis development in left temporomandibular joint.

Conclusion: Management of condylar fractures in children is especially important. If not properly treated, these fractures may lead to serious problems, such as ankylosis of the temporomandibular joint.

Keywords: Tmj, trauma, ankylosis, children

[PS-152]

Brown tümörü: Olgu Sunumu

Melek Koltuk, Şeyma Alla, Mehmet Ali Erdem, Banu Gürkan Köseoğlu
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene Cerrahisi

Amaç: Hiperparatiroidizme bağlı oluşan Brown tümörlerine dikkat çekmek ve ayırıcı tanı için istenilen testleri sunmak.

Olgu: 40 yaşında primer hiperparatiroidizmi olan kadın hasta, çift taraflı yüzde ekspansiyon yapan, radyografide multipl litik alanlar ile karakterize lezyonlar ile kliniğimize başvurmuştur.

Sonuç: Brown tümörleri sekonder tipinde daha fazla olmak ile birlikte çenelerde lezyon oluşturabilmektedir. Ayırıcı tanısının yapılması ve diğer uzun kemiklerdeki tutulumların belirlenmesi amacıyla endokrinoloji ile ortak çalışma içerisinde olunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: brown tumorü, hiperparatiroidi, dev hücreli lezyon

Brown Tumor: A Case Report

Melek Koltuk, Şeyma Alla, Mehmet Ali Erdem, Banu Gürkan Köseoğlu
Istanbul University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: To present required laboratory tests for differential diagnosis and call attention to Brown tumors in patients with hyperparathyroidism.

Case: 40 year old female patient with primer hyperparathyroidism, referred our with following findings; bilateral face expansion and multipl osteolitic lesions in radiography.

Conclusion: Brown tumors especially in seconder hyperparathyroidism can be seen in jaws. To make a differential diagnosis and find out other lesions in other bones, cooperation should be made with endocrinology.

Keywords: brown tumor, hyperparathyroid, giant cell lesion

[PS-153]

Mandibula Anterior Bölgede Stafne Kemik Kavitesi: Nadir Bir Olgu

Kaan Orhan¹, Ingrid Rozylo Kalinowska², Nihal Yetimoğlu Ozdil³, Umut Seki¹

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, 06500, Beşevler, Ankara, Türkiye

²Lublin Tıp Fakültesi, Dental ve Maksillofasiyal Radyoloji Biliminin Bağımsız Birimi, Polonya

³Topraklık Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Dentomaksillofasiyal Radyoloji Bölümü, Ankara, Türkiye

Stafne Kemik Kistleri (SKK'ler) mandibulanın iyi sınırlı anatomik varyantlarıdır ve ilk kez 1942'de Stafne tarafından tanımlanmıştır. 1957'de Richard ve Ziskind tarafından ilk kez bildirilen lezyonun anterior lokasyonu son derece nadirdir ve İngiliz literatüründe rapor edilmiş yaklaşık 60 vakayla birlikte posterior varyanttan 7 kat daha az sıklıktadır.

Çalışmanın amacı, klinik, radyolojik ve patolojik özellikleriyle; ikisi bilateral olmak üzere 3 yeni Stafne kemik defekti olgusunu tanımlamak ve daha önce bildirilen olguları gözden geçirmektir.

Bildirilen yeni Stafne kemik kavitesi olguları periapikal patoloji ile karıştırılmıştır. Klinik muayeneye ek olarak, hastalar konvansiyonel panoramik radyografi ve konik ışınli bilgisayarlı tomografi kullanılarak görüntülendi. Bu kemik kavitelerinin ayırıcı tanısı, tedavi seçenekleri ve patogenezi, olgu sunumunun ardından kapsamlı bir literatür taraması ile tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: anterior mandibula, Stafne kemik kavitesi, anatomik varyantlar

Stafne Bone Cavity in the anterior mandible: Report of rare cases

Kaan Orhan¹, Ingrid Rozylo Kalinowska², Nihal Yetimoğlu Ozdil³, Umut Seki¹

¹Ankara University Faculty of Dentistry Department of Dentomaxillofacial Radiology, Ankara, TURKEY

²Independent Unit of Propedeutics of Dentomaxillofacial Radiology, Medical University of Lublin, Poland

³Division of Dentomaxillofacial Radiology, Ministry of Health, Toprakli Oral and Dental Health Centre, Ankara, Turkey

Stafne Bone Cysts (SBCs) are well demarcated anatomical variants of the mandible and were first described by Stafne in 1942. The anterior location of the lesion, which was first reported in 1957 by Richard and Ziskind, is extremely rare and 7 times less frequent than the posterior variant with around 60 cases reported in the English literature.

The purpose of the study is to describe 3 new cases of anterior Stafne bone defects including 2 bilateral ones with its clinical, radiographic and pathological features and review the previously reported cases.

The reported new cases of SBCs were mistaken for periapical pathology. In addition to clinical examinations, the patients were imaged using conventional panoramic radiography and cone beam computed tomography. Differential diagnosis, treatment choices, and pathogenesis of these bone cavities are also discussed following the case presentation along with an extensive literature review.

Keywords: anterior mandible, Stafne bone cyst, anatomical variants

[PS-154]

Ekstraoral Fistül Vakası: Etken Yağ Dokusu Enfeksiyonu mu Dental Apse mi?

İlhan Kaya, Eda Naifoğlu

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Bukkal yağ dokusu eksizyonu ile iyileşmeyen ekstraoral fistülün etkeninin belirlenmesi ve tedavisi

Olgu: 18 yaşında, sistemik rahatsızlığı bulunmayan kadın hasta, sağ bukkal bölgede ekstraoral fistül şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Hasta 2 ay önce aynı şikayet nedeniyle farklı bir departmana başvurmuş ve bukkal yağ dokusu enfeksiyonu tanısı konulmuştur. Tedavisi amacıyla fistül ağzının etrafından yaklaşık 5 mm çapında bukkal yağ dokusu eksize edilmiştir. Ancak bu tedavi hastanın şikayetlerini geçirmemiştir. Yapılan klinik ve radyolojik muayenelerde 47 numaralı dişin apeksinde radyolusent bir alan gözlenmiştir. Ağız içi muayenede; bukkal vestibül bölgede palpasyona hafif duyarlılık ve dişetinde kızarıklık görülmüştür. Hastadaki bu fistülün etkeninin bu diş kaynaklı enfeksiyon olduğu düşünüldü. Tedavi için ilişkili diş çekildi ve fistül yolu rifamycin ile yıkandı. Fistül ağzı deepitelize edilerek 4.0 vicryl suture ile subdermal tabaka, 6.0 prolene suture ile cilt suture edildi. 10 gün sonra cilt dikişleri alındı ve fistül ağzının kapandığı gözlemlendi.

Sonuç: Hastada özellikle fistül ağzı civarında yaygın akne bulunması bukkal yağ dokusu enfeksiyonunu düşündürse de; maksillofasiyal bölgedeki fistüllerin teşhis ve tedavisinde dental enfeksiyonlar gözardı edilmemelidir.

Anahtar Kelimeler: Fistül, Ekstraoral, Apse

Extraoral Fistula Case: Caused by Buccal Fat Pad Infection or Dental Abscess?

İlhan Kaya, Eda Naifoğlu

Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: Identification and treatment of an extraoral fistula that does not heal by excision of buccal fat pad

Case: A 18-year-old female patient with no systemic complaints applied to our clinic complaining of extraoral fistula in the right buccal region. The patient applied to a different department 2 months ago due to the same complaint and was diagnosed with a buccal fat tissue infection. For treatment, buccal fat tissue of about 5 mm in diameter was excised around the mouth of the fistula. However, this treatment has not reduced the patient's complaints. In the clinical and radiological examinations performed, a radiolucent area was observed at the apex of tooth number 47. Oral examination; palpation in the buccal vestibul region and slight redness in the gingiva. This fistula in the patient was thought to be caused by this dental infection. The associated tooth was removed for treatment and the fistula route was irrigated with rifamycin. The orifice of the fistula was deepithelized and the subdermal layer was sutured with 4.0 vicryl and the skin with 6.0 prolene suture. Ten days later, skin sutures were removed and the fistula was completely healed.

Conclusion: Although there is widespread acne in the patient, especially in the vicinity of the fistula, it looks like buccal fat tissue infection; dental infections should not be overlooked in the diagnosis and treatment of fistulas in the maxillofacial region.

Keywords: Fistula, Extraoral, Abscess

[PS-155]

9 Yaşındaki Hastada Daimi Molar Dişin Sürmesini Engelleyen Geniş Kompleks Odontom: Vaka Sunumu

Mehmet Melih Ömezli¹, Ferhat Ayrancı¹, Burak Cezairli¹, Hale Yurtyapan¹, Havva Erdem²

¹Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi A.D., Ordu

²Sağlık Bakanlığı Boztepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Patoloji A.D., Ordu, Türkiye

Odontomalar temelde ameloblast ve odontoblastların tamamen diferensiyel olmuş epitelyal ve mezenkimal hücrelerinden kaynaklanan hamartomlardır. Odontomalar maksillada (%67) mandibuladan (%33) daha fazla görülür ve maksillada görülen tümörlerin yaklaşık % 22-67'sini teşkil ederler. Bu tümörler sıklıkla maksilla anterior bölgede görülürken bunu mandibula anterior ve posterior bölge izler. Bununla beraber maksiller sinüs, mandibular ramus ya da subkondiler bölge gibi alışılmadık yerlerde görülebilir. Odontomalar daimi dişlerin ve nadiren de süt dişlerinin sürmesini engelleyebilir.

Bu vaka raporunda 9 yaşındaki hastada sol alt daimi birinci molar dişin sürmesini engellemiş posterior mandibulada görülen odontoma vakasının cerrahi tedavisi sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: çocuk hasta, mandibula, odontom

A Huge Complex Odontoma Obstructed the Permanent Molar Erupting in a 9-Year-Old Patient: Case Report

Mehmet Melih Ömezli¹, Ferhat Ayrancı¹, Burak Cezairli¹, Hale Yurtyapan¹, Havva Erdem²

¹Department of Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ordu University, Ordu, Turkey

²Department of Pathology, Boztepe Health Ministry Education and Research Hospital, Ordu, Turkey

Odontomas are basically hamartomas, that arise from fully differentiated epithelial and mesenchymal cells of ameloblast and odontoblast. Odontomas occur most frequently in maxilla 67% than mandible 33%, and constitute about 22-67% of all the maxillary tumors. Anterior maxilla, followed by anterior mandible and postero-inferior regions are the most common locations. Also, it may at times be present in unusual locations such as maxillary sinus, ramus of the mandible, inferior border of the mandible or subcondylar region. Odontomas may lead to interference with the eruption of permanent and rarely with deciduous teeth.

The aim of this paper is to report the surgical treatment of an odontom case in posterior mandibula which prevented the left lower permanent first molar tooth from erupting of a 9-year-old child.

Keywords: child patient, mandible, odontoma

[PS-156]

Palatal pleomorfik adenom: vaka sunumu

Ferhat Ayrancı¹, Mehmet Melih Ömezli¹, Burak Cezairli¹, Hale Yurtyapan¹, Havva Erdem²

¹Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Diş Hekimliği Fakültesi, Ordu Üniversitesi

²Sağlık Bakanlığı Boztepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Patoloji Anabilim Dalı, Ordu, Türkiye

Pleomorfik adenom ya da benign mik s tümör en sık görülen tükruk bezi tümörüdür. Daha sıklıkla parotis bezinde görülür. Minör tükruk bezleri içinde en sık görülen yerleşim yeri sert damaktır. Klinik olarak ağrısızdır ve üzeri bazen ülser olablen ancak daha çok normal mukoza ile örtülü olarak izlenir. Sınırları belirgin olan lezyonun etrafı kapsülle çevrili olabilir. Tedavisi cerrahi olarak etrafındaki mukoza ile lezyonun rezeke edilmesidir. Yetersiz cerrahi uygulandığında yada kapsülde yırtılma olduğunda lokal rekürrensi izlenebilir.

Bu sunumumuzda büyük boyutlara ulaşmış pleomorfik adenom vakası sunumu amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Benign mik s tümör, minör tükruk bezi, pleomorfik adenom

Palatal pleomorphic adenoma: a case report

Ferhat Ayrancı¹, Mehmet Melih Ömezli¹, Burak Cezairli¹, Hale Yurtyapan¹, Havva Erdem²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ordu University

²Department of Pathology, Health Ministry, Education and Research Hospital, Ordu, Turkey

Pleomorphic adenoma or benign mixed tumor is the most common tumor of the salivary glands, and it occurs mainly in the parotid gland. The most common location of minor salivary glands is the hard palate. Pleomorphic adenoma is clinically painless, with occasional ulcerations, but mostly covered with normal mucosa. The lesion may be surrounded by a capsule by a definite borderline. The surgical treatment for the pleomorphic adenoma includes complete wide surgical excision. Inadequate resection or rupture of the capsule can lead to local recurrence.

In this paper our aim was to report a case of a large palatal pleomorphic adenoma.

Keywords: Benign mix tumor, minor salivary glands, pleomorphic adenoma

[PS-157]

Mandibular 3. Molar Cerrahisi Sırasında Cerrahi frezin kazara Submandibular Loja Kaçması

Ahmet Ferhat Mısı, Barış Demirtaş, Burak İrfan İçten

Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Zonguldak

Amaç: Bu çalışmada mandibular 3.molar cerrahisinde meydana gelebilecek nadir bir komplikasyon gösterilmektedir

Olgu: Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalına başvuran 40 yaşındaki bayan hastanın sağ mandibular 3. molar dişinin cerrahi olarak çekimine karar verildi. Dişin çekimi esnasında kullanılan cerrahi piyasemene ait frezin bir parçası kırılarak kazayla submandibular alana doğru kaçtı. Gömülü diş çıkarıldıktan sonra frez parçasını görmek için bilgisayarlı tomografi alındı ve parçanın yeri tespit edildi. Tespit edilen parçaya ulaşmak için orjinal kesi linguale doğru genişletildi ve lingual sinire zarar vermeden flep dikkatlice kaldırılarak submandibular loja ulaşıldı. 7mm uzunluğundaki frez parçası bölgeden çıkarıldı.

Sonuç: Linguale pozisyone yada lingualinde çok ince kemik bulunan gömülü alt molarların çekimi sırasında frezin kırılarak submandibular yada sublingual lojara kaçma ihtimali nadirde olsa vardır. Çalışılan frezlerin kalitesi ve kullanım hızları ve lingual bölgedek kemik kalınlığı komplikasyon oluşmasında etkilidir.

Anahtar Kelimeler: Fissür Frez, submandibular loj, Mandibular 3. molar cerrahisi

Accidental Displacement of a Surgical Handpiece Bur to The Submandibular Space During Impacted Mandibular Third Molar Surgery

Ahmet Ferhat Mısır, Barış Demirtaş, Burak İrfan İçten

Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Zonguldak, Turkey

Objective: The aim of this study to show a rare complication of impacted mandibular third molar surgery

Case: A 40 year old female was referred to department of oral and maxillofacial surgery, faculty of dentistry, university bulent ecevit with the impacted mandibular third molar. During the removal of right mandibular third molar a part of surgical bur displaced through the submandibular space accidentally. After removed third molar a computerized tomography was taken from right mandibular third molar region to detect the missed bur. After detecting missing part of surgical bur the original wound was extended lingually, reflecting the mucoperiosteal flap carefully so as not to damage lingual nerve. The missing part of bur was taken out from submandibular space to oral cavity. It was 7 mm long.

Conclusion: During surgery of the lingually positioned and which has thin or no lingual plate mandibular third molars, it is possible to break the low speed handpiece bur and displace submandibular and sublingual space. The quality of surgical burs and speed of handpieces is important in oral surgery.

Keywords: Fissure Bur, Displacement, Mandibular Third Molar surgery

[PS-158]

Mandibulada Keratokistik Odontojenik Tümör: Vaka Raporu

Adnan Kılınç, Mehmet Zahit Baş, Eyüp Candaş Gündoğdu, Ümit Ertaş

Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum, Türkiye

Amaç: Keratokistik odontojenik tümörler (KCOT) çene kemiklerinde görülen benign neoplazmlardır, radyografik olarak iyi sklerotik sınırlı radyolüsent gölge şeklinde görüntü verirler. KCOT lerin; dental lamina veya dental lamina artıkları gibi primordial dokulardan geliştiği düşünülmektedir. Sıklıkla mandibulanın posterior ve ramus bölgesinde gözlenirler.

Olgu: 51 yaşında erkek hasta sağ mandibula posterior bölgesindeki şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Bilgisayarlı tomografi ve panoramik radyografide sağ posterior mandibulada geniş kistik bir lezyon ve lezyonun lingual kemik duvarında fokal erozyona sebep olduğu saptanmıştır. Lokal anestezi altında tümör enükle edilmiş ve Carnoy solüsyonu uygulanmıştır. Alınan kitlenin histopatolojik incelemesi ile keratokistik odontojenik tümör tanısı konulmuştur.

Sonuç: Keratokistik odontojenik tümör lokal agresif davranış gösterir ve nüks oranı % 62.5 ten fazladır. Sık nüks etmesine bağlı olarak hastalar uzun dönem takip edilmeli ve yakın radyolojik gözlem yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: keratokistik odontojenik tümör, mandibula, odontojenik keratokist

Keratocystic Odontogenic Tumor in Mandible: Case Report

Adnan Kılınç, Mehmet Zahit Baş, Eyüp Candaş Gündoğdu, Ümit Ertaş

Ataturk University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzurum, Turkey

Objective: Keratocystic odontogenic tumour (KCOT) is a benign intraosseous neoplasm of the jaw, radiographically; shows a radiolucent shadow with a well-defined sclerotic border. KCOT's are thought to arise from the dental lamina or primordial origin as they arose from remnants of the dental lamina. The majority of lesions are located in the mandible, especially in the posterior body and ascending ramus.

Case: 51 year-old male patient referred to our department complain with swelling at the right mandibular region. Computed tomography and panoramic radiography revealed an expanding cystic lesion in the right posterior mandible and causing focal erosions of the lingual bone walls. Under local anesthesia tumour was enucleated and Carnoy's solution was applied. The histopathological diagnosis was keratocystic odontogenic tumour.

Conclusion: Keratocystic odontogenic tumour have local aggressive behavior and recurrence rate up to 62.5%. Due to the frequent recurrence of KCOT, patients are recommended to be kept under long-term and close radiological supervision.

Keywords: keratocystic odontogenic tumour, mandible, odontogenic keratocyst

[PS-159]

Maksiller Sinüs Tabanını Deplase Etmiş Radiküler Kist: Vaka Raporu

Hasan Ayberk Altuğ¹, Abdullah Tuğrul Çoşkun¹, Hilal Peker Öztürk², Hüseyin Avandağ¹, Metin Şençimen¹, Aydın Özkan¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Radiküler kistler odontojenik kistlerin en yaygın olanıdır. Genellikle rutin radyografik muayene sonucu teşhis edilirler. Bu kistler gerçek kistlerdir ve bu vakada da olduğu gibi ilgili oldukları dişin apeksinde lokalizasyon gösterirler. Mandibulaya kıyasla

maksillada daha sık görülürler. Bu olguda, maksilla sol tarafta lokalizasyon gösteren ve sinüs tabanını deplase etmiş olan radiküler kistin cerrahi olarak enükleasyonunun sunulması amaçlanmıştır.

Olgu: 50 yaşındaki erkek bir hasta üst çene sol taraftan kaynaklanan ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik muayenesi normal olan hastanın panoramik röntgeninde, sol üst ikinci büyük azı dişi apeksinde düzgün sınırlı ve uniloküler lezyon tespit edildi. Daha sonra ilgili bölgenin dental volumetrik tomoğrafisi çekildi. Tomoğrafide lezyonun sol üst ikinci büyük azı dişinden kaynaklandığı ve sinüs tabanını deplase ettiği görüldü.

Hastanın, lokal anestezi altında diş çekimi ve kist enükleasyonu yapıldı. Tamamen çıkarılan kistik lezyon histopatolojik değerlendirme amacıyla patoloji bölümüne gönderildi.

Cerrahi işlem esnasında sinüs tabanı perforasyonu görülmeydi. Hastanın sorunsuz olarak iyileştiği bu tedavide histopatolojik değerlendirilmesi yapılan lezyonun radiküler kist olduğu belirlendi. Postoperatif herhangi bir yakınması olmayan hastanın, 6 aylık kontrol muayenesi panoramik röntgen yardımıyla yapıldı ve nükse rastlanmadı.

Sonuç: Radiküler kistler genellikle diş köküyle ilişkilidir ve kist duvarları kronik enflamatuar hücreler içermektedir. Radiküler kistler çoğu vakada asemptomatiktir ve rutin radyografik muayene sonucu teşhis edilirler. Radiküler kistlerin tedavisi, lezyonun sınırlarına göre değişiklik göstermektedir. Lezyonun büyüklüğüne ve anatomik lokalizasyonuna bağlı olarak; enükleasyon, marsüpyalizasyon ve dekompresyon gibi tedavi yöntemleri kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Enükleasyon, maksiller sinüs, molar diş, radiküler kist

A radicular cyst that deplaced the floor of maxillary sinus: A case report

Hasan Ayberk Altuğ¹, Abdullah Tuğrul Çoşkun¹, Hilal Peker Öztürk², Hüseyin Avandağ¹, Metin Şençimen¹, Aydın Özkan¹

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Gülhane School of Dentistry, University of Health Sciences, Ankara

²Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Gülhane School of Dentistry, University of Health Sciences, Ankara

Objective: Radicular cyst is the most common odontogenic cyst. Radicular cyst is a true cyst, and usually involves the apex of an erupted tooth as it is in this case. Anatomically, the periapical cysts occur more frequent in the maxillary than the mandibular region. In the current case, we present a radicular cyst which deplaced the floor of the left maxillary sinus.

Case: A 50-year old male patient applied to our department with complaint of mild pain in the left side of upper jaw. Panoramic radiograph showed an unilocular, well defined periapical radiolucency. It was taken cone-beam computerize tomography (CBCT) to determine the lesion's boundaries accurately. CBCT showed that the lesion related with left upper second molar tooth. It is interesting to note that the lesion deplaced the floor of the maxillary sinus.

The patient was subjected to extraction of the tooth and enucleation of the radicular cyst. The cyst was removed with a successful surgical procedure. The tissue specimens were sent for histopathological examination.

The maxillary sinus floor wasn't perforated during surgical operation. The postoperative course was uneventfull. The result was radicular cyst. It wasn't noticed any recurrence with radiology assessment when the patient was seen 6 months later.

Conclusion: Radicular cyst associated with root of tooth. Radicular cysts are usually asymptomatic and are left unnoticed, until detected by routine radiographic examination. Surgical treatment options for radicular cysts can be like enucleation, marsupialization or decompression related to the size and/or location of the lesion.

Keywords: Enucleation, Maxillary sinus, Molar tooth, Radicular Cyst

[PS-160]

Bilateral Mandibular Bölgede Görülen Pleksiform Tip Ameloblastoma

Adnan Kılınc, Tuğrul Türen, Mehmet Zahit Baş, Ertuğ Dayı, Ümit Ertuş

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı,Erzurum

Amaç: Ameloblastoma benign karakter gösteren fakat agresif ilerleyen odontojenik orjinli bir neoplazmdır. Pleksiform ameloblastoma spesifik histopatolojik özellikler gösteren bir ameloblastoma türüdür. Mandibulada veya maksillada uniloküler veya multiloküler radyolusensiler şeklinde görülebilirler. Yetişkinlerde üçüncü ve beşinci dekatlar arasında cinsiyet ayırmaksızın görülürler. Radyografik olarak geniş radyolusent alanlar, incelmış veya perfore olmuş kortikal kemik ve rezorbe diş kökleri eşlik ederek görülebilir. Radyografik olarak; santral dev hücreli granülom, anevrizmal kemik kisti gibi birçok lezyonla karıştırılabilir.

Kesin tanı için histopatolojik tanı gerekir.

Olgu: Bu vakada yüzünde şişlik şikayetiyle başvuran 30 yaşındaki hastada pleksiform ameloblastomadan bahsedilmektedir.

İntraoral olarak molar dişler bölgesinde yumuşak şişlik izlenmektedir. Hastanın boyun ve baş bölgesinde herhangi bir sinir hasarı ve adenopati görülmemiştir. Radyografik olarak geniş, ekspansif, multiloküler bir lezyon görüldü. Hasta kliniğimiz tarafından yönlendirilerek lokal anestezi altında cerrahi enükleasyon ve küretaj yapıldı.

Sonuç: Birçok ameloblastoma vakasında uniloküler lezyonların klinik ve radyolojik bulgularına bakarak odontojeik kist tanısı konur. Enükleasyon ve eksizyonel biyopsi odontojenik tümörlerde tercih edilen seçenektir. Bu vakada alınan dokunun histopatolojik incelemesinin sonucu pleksiform tip ameloblastoma olarak gelmiştir. Hastanın iyileşme periyodu sorunsuz olarak gerçekleşmiş ve post-op bir yıllık takipte rekürrens görülmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Ameloblastoma, Küretaj, Pleksiform

Plexiform Type Ameloblastoma In Bilateral Mandible

Adnan Kılınç, Tuğrul Türen, Mehmet Zahit Baş, Ertunç Dayı, Ümit Ertaş
Atatürk University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department,Erzurum

Objective: The ameloblastoma is a benign but aggressive neoplasm of odontogenic origin.. Plexiform ameloblastoma is one of the variant of ameloblastoma, with specific histopathological features. It manifests as unilocular or multilocular radiolucencies in the mandible or maxilla. It is primarily seen in adults in the third to fifth decade of life, with equal sex predilection. Radiographically, it appears as an expansile radiolucent, with thinned and perforated cortices, and is known to cause root resorption. As it shares common radiographic features with other lesions such as the giant cell tumor, aneurismal bone cyst, a definitive diagnosis can only be made with histopathology.

Case: We present an case of plexiform ameloblastoma of the mandible in a 30-year-old male patient with a small swelling in the vestibular area of the left and right mandibular posterior region. Intraorally, the area was slightly tender. There was no nerve deficit or adenopathy in the head and neck. Panoramic and posterior-anterior (PA) skull radiographs revealed a well-defined, large, expansile, multilocular radiolucent lesion. Patient was referred to the department of oral and maxillofacial surgery and surgical enucleation of the lesion under local anesthesia with adrenaline was advised.

Conclusion: In most cases, unilocular lesions are diagnosed as odontogenic cyst both clinically and radiographically. Enucleation or excisional biopsy is the most preferred and planned treatment in case of odontogenic cysts. In this case, histopathological report was plexiform ameloblastoma. The patient's post operative recovery was uneventful with no signs of recurrence within 1 year follow up examinations.

Keywords: Ameloblastoma, Curettage, Plexiform

[PS-161]

Keratokistik Odontojenik Tümör: Olgu Sunumu

Emine Tuna Akdoğan, İbrahim Murat Afat, Onur Gönül, Faysal Uğurlu
Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Keratokistik odontojenik tümörler (KKOT); dental lamina artıklarından gelişen agresif davranışı ve çevre dokulara infiltratif özelliği ile benign odontojenik tümör sınıfına dahil edilen yüksek nüks özelliği gösteren oral patolojilerdendir. Keratokistik odontojenik tümörler genellikle mandibulada ramus bölgesinde görülürken nadiren mandibulanın diğer bölgelerinde veya maxillada görülebilir. Keratokistik odontojenik tümörler her yaş aralığında görülebilmese rağmen genellikle hayatın ikinci ve üçüncü dekatlarında daha sıklıkla görülürler. Radyografik olarak düzgün radyoopak sınırlı, iyi tespit edilebilen radyolusensi şeklinde görülürler. Uniloküler veya multiloküler görüntü verebilirler. Odontojenik keratokistler tek başına görülebileceği gibi, otozomal dominant geçiş gösteren Gorlin sendromu'nun bir parçası olarak da bulunabilir. Odontojenik keratokistlerin tedavisi kistin özelliğine göre değişiklik gösterebilmektedir. Nüks eğilimine veya cerrahi işlem zorluğuna göre; enükleasyon, marsüpyalizasyon ve küretaj gibi konservatif yaklaşımlarda bulunulabileceği gibi; lokal ostektomi, rezeksiyon ve Carnoy solüsyonu kullanılarak yapılan kimyasal küretaj gibi agresif tedavi seçenekleri de bulunmaktadır. Bu sunumda, Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne yüzünün sol tarafında 3 aydır devam eden şişlik, ağrı ve parestezi şikayetiyle başvuran hastanın teşhis ve tedavi prosedürü sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: keratokist, mandibula, nüks

Keratocystic odontogenic tumor: A case Report

Emine Tuna Akdoğan, İbrahim Murat Afat, Onur Gönül, Faysal Uğurlu
Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Keratocystic odontogenic tumor (KCOT), which derived from dental lamina residual and is included in odontogenic tumor class lesion in view aggressive behavior and infiltration to near tissues. KCOT s often occur in the mandibular ramus and angle region but rarely in other mandibular regions and in the maxillary region. The lesion occurs over a wide age range with a peak in the second and third decades and males were affected more often than females. Radiographically, KCOT's present as well defined radiolucent lesions with smooth and usually corticated margins. These lesions may be either multilocular or unilocular on radiography.. Generally, KCOTs are solitary lesions; however, in 5- 10% patients, where KCOTs appear as manifestation of Gorlin syndrome, they can be seen in multiple form. The treatment of the KCOT is still controversial. Treatments are generally classified as conservative or aggressive. Conservative treatment mostly includes simple enucleation, with or without curettage, or marsupialization. Aggressive treatment generally includes peripheral ostectomy, chemical curettage with Carnoy's solution, cryotherapy with liquid nitrogen, or segmental resection. In the current literatures, aggressive treatments have generally been recommended for mandibular KCOTs and recurrent lesions. In this presentation, we presented the diagnosis and treatment procedure of the patient who complained of swelling, pain and paresthesia for 3 months on the left side of his face.

Keywords: keratocystic, mandible, recurrence

[PS-162]

Üçüncü Molar Diş Çekimine Bağlı Maksiller Tüber Kırığı: Bir Olgu Sunumu

Başak Keskin, Özlem Karacan, Sirmahan Çakarer, Hülya Koçak Berberoğlu, Şemsettin Ender İlker
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Maksiller tüber kırıklarının üçüncü molar diş çekimi sırasında yaygın olarak meydana gelmesine rağmen konuyla ilgili literatür sınırlıdır. Bu bağlamda çalışmamızda üçüncü molar diş çekimi sırasında meydana gelen tüber kırıkları ve konservatif tedavisi incelenmektedir.

Anahtar Kelimeler: kırık, komplikasyon, tüber

Maxillary Tuberosity Fracture Associated with Third Molar Extraction: A Case Report

Başak Keskin, Özlem Karacan, Sirmahan Çakarer, Hülya Koçak Berberoğlu, Şemsettin Ender İlker
Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

Although maxillary tuberosity fractures occur commonly during third molar teeth extraction, studies in the literature are scarce. In this context, our work examines a case where maxillary tuberosity is fractured during the extraction of third molar tooth and its conservative treatment.

Keywords: complication, fracture, tuber

[PS-163]

Bifosfonata Bağlı Çene Kemiklerinin Osteonekrozu: İki Olgu Sunumu

Gökhan Gedikli, Murat Afat, Ahmet Bayrakçıoğlu, Onur Atalı, Onur Gönül
Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Bisfosfonatlar yaygın olarak multiple miyelom, osteoporoz ve meme, akciğer ve prostat kanseri gibi kanserlerin, kemik metastazlarının tedavisinde kullanılır. Bu ilaçlar intravenöz ve oral formlarda kullanılabilir. Bisfosfonata bağlı çene osteonekrozu, bu ilaçların intravenöz ve oral formlarını kullanan hastalarda görülen bir durumdur. BRONJ maksillofasiyal yapıları içine alan ölü kemik dokularının ekspozu olarak görünür. Kemik ekspozu, osteomiyelite yol açabilen sekonder bir enfeksiyon ile komplike hale gelebilir. Dentoalveoler yapılar kemik iyileşmesi için sınırlı bir kapasiteye sahiptir, bu nedenle bifosfonata bağlı osteonekrozlar genellikle vücuttaki diğer kemiklere kıyasla çenelerde daha fazla görülür. Genellikle dentoalveoler yapılara gelen travmalarla meydana gelirler. Bu olgu sunumu, Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na gönderilen iki hasta üzerine odaklanmaktadır: 73 yaşında bir kadın ve 69 yaşında bir erkek hasta. Her iki hasta da osteoporozun yan etkilerini ortadan kaldırmak için bifosfonat (ibandronik asit) kullanıyordu. Her iki hastada da mandibular posterior bölgede osteonekroz vardı. Bu olgu yazarları, her iki hastayı lokal anestezi altında ameliyat etti. İlgili alanlar, nekrotize kemik dahil olmak üzere sağlıklı kemik seviyelerinden osteotomize edildi ve 6 ay sonra radyolojik ve klinik muayenede optimal iyileşme görüldü. Bu vaka sunumunda BRONJ'un tanı ve tedavi basamakları tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Bifosfonat, osteonekroz, BRONJ

Bisphosphonate-Related Osteonecrosis Of The Jaws: A Report of Two Cases

Gökhan Gedikli, Murat Afat, Ahmet Bayrakçıoğlu, Onur Atalı, Onur Gönül
Oral and Maxillofacial Surgery Department, Faculty of Dentistry, Marmara University, Istanbul, Turkey

Bisphosphonates are commonly used for the treatment of multiple myeloma, osteoporosis and bone metastases of cancers such as breast, lung and prostate cancer. These drugs can be used in intravenously and oral forms. Bisphosphonate-related osteonecrosis of the jaw (BRONJ) is a condition found in patients who have used intravenous and oral forms of these drugs. BRONJ manifests as exposed, nonvital bone involving the maxillofacial structures. Bone exposure may be complicated by a secondary infection, which may lead to osteomyelitis. Dentoalveolar structures have a limited capacity for bone healing, therefore bisphosphonate-related osteonecrosis usually occurs in jaws more than the other bones in the body. It's usually caused by a trauma to the dentoalveolar structures. This case presentation focuses on two patients that referred to Marmara University Dentistry Faculty Oral & Maxillofacial Surgery Department: a 73 years old female and a 69 years old male. Both patients were taking bisphosphonates (ibandronic acid) for eliminating the side effects of the osteoporosis. Both of the patients had osteonecrosis in mandibular posterior region. The authors in this case report operated both of the patients under local anesthesia. The related areas were osteotomized from the healthy bone levels including necrotized bones and optimal healing was seen at radiologic and clinical examination after 6 months. In this present case report, the diagnosis and treatment steps of BRONJ is going to be discussed.

Keywords: Bisphosphonate, Osteonecrosis, BRONJ

[PS-164]

Üç hemimaksillektomi hastasının zigomatik ve dental implant destekli hareketli protezler ile rehabilitasyonu

Özge Doganay¹, Belir Atalay², Banu Saraçoğlu³, Yusuf Emes², Buket Aybar², Günter Hafız²

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, İstanbul

³Okan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Maksillektomili hastalarda defektin rehabilitasyonu hem cerrahi hemde protetik müdahale oral fonksiyon ve yüz görünümünü düzeltmeyi amaçlar. Zigomatik implantlar %95 ten daha fazla bildirilmiş başarı oranı ile maksiller defekt rehabilitasyonunda ileri kemik greftleme prosedürleri ya da obturatör protezlere alternatif olarak kullanılmaktadır. Zigomatik implantların dental implantlar ile kombine olarak uygulanması yükü azaltmak ve iyi sonuçlar almak için önerilmektedir.

Olgu: Tümör rezeksiyonuna ikincil gelişen, 3 hemimaksillektomi hastası cerrahi sahayı kontrol etmek ve defekti örtmek için zigomatik ve dental implant destekli hareketli protezlerle rehabilite edilmiştir. Bar tutuculu protezler hazırlanmış ve adapte edilmiştir. Hastalara hijyen ve takip hakkında bilgiler verilmiştir.

Sonuç: Sonuç olarak, bu prosedür maksillektomi vakalarında önemli bir alternatif olmakta ve morbiditeyi azaltmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Zigomatik implant, maksillektomi, dental implant, hareketli protez

Rehabilitation with zygomatic and dental implants supported removable prosthesis of three hemimaxillectomy patients

Özge Doganay¹, Belir Atalay², Banu Saraçoğlu³, Yusuf Emes², Buket Aybar², Günter Hafız²

¹Bezmialem University Dentistry Faculty, Oral and Maksillofacial Surgery, İstanbul

²İstanbul University Dentistry Faculty, Oral and Maksillofacial Surgery, İstanbul

³Okay University Dentistry Faculty, Prosthodontics, İstanbul

Objective: Rehabilitation of maxillectomy defect with both surgical and prosthodontic intervention aims to restore oral function and facial appearance. Zygomatic implants (ZIs) have been proposed as a valid alternative to advance bone-grafting procedures or obturatory prosthesis in the rehabilitation of maxillary defect, with a reported overall success rate of more than 95 %. Application of zygomatic implants placed with a combination of dental implants is advised in order to reduce load and obtain best results.

Case: Three patients with hemimaxillectomies secondary to tumor resections were rehabilitated with both zygomatic (Branemark Zygoma System, Nobel Biocare AB, Göteborg, Sweden) and dental implants (SLA Standard Plus, Straumann AG, Basel, Switzerland) supported removable prosthesis for to able to check the surgical area and obturate the defect. Bar retained dentures were fabricated and adapted. Patients were given instructions regarding hygiene and follow up.

Conclusion: All in all, this procedure can be an important alternative in case of maxillectomy defect and can reduce morbidity.

Keywords: Zygomatic implant, maxillectomy, dental implant, removable prosthesis

[PS-165]

Oral Kavitenin Diffüz Büyük B Hücreli Lenfoması: Nadir Bir Vaka Raporu

Gökhan Gedikli, Faysal Uğurlu

Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Diffüz büyük B hücreli lenfoma (DBHL), orta dereceli non-Hodgkins lenfomaların yaygın tipidir ve aynı zamanda oral kavitede görülen en yaygın tiptir. Genellikle 6. ve 7. de dekatlarda görüldüğü halde erken yaşlarda da görülebilir. DBHL genişleyen ağrısız bir kitle olarak ortaya çıkar, ancak ülserleşebilir vede ağrılı olabilir. Genellikle palatinal mukozada gelişir. Lenfomaların bu türünde ateş, kilo kaybı ve gece terlemeleri gibi semptomlar nadirdir. Lokalize extranodal lenfomaların konvansiyonel tedavisi radyoterapi, kemoterapi, cerrahi veya bunların kombinasyonudur.

Bu olgu sunumunda, hiperplazik intraoral kitlesi bulunan 'Diffüz büyük B hücreli lenfoma'lı 77 yaşındaki bir erkek hastanın tanısı ve intra oral klinik özellikleri sunulacak ve tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Non-Hodgkin lenfoma, diffüz büyük B hücreli lenfoma, ağız kanseri, oral kavite, maksilla

Diffuse Large B-cell Lymphoma of The Oral Cavity: A Rare Case Report

Gökhan Gedikli, Faysal Uğurlu

Oral and Maxillofacial Surgery Department, Faculty of Dentistry, Marmara University, İstanbul, Turkey

Diffuse large B-cell lymphoma (DLBL) is the common type of non-Hodgkin 's intermediate-grade lymphoma and also is the most common type seen in oral cavity. Although it is usually seen in the 6. and 7. decades, it may also occur in early ages. DLBL

present as an enlarging painless mass, but may also be ulcerated and painful. Generally it grows up on palatal mucosa. Fever, weight loss and night sweats symptoms are rare in this type of lymphomas. The conventional treatment of localized extranodal lymphomas are radiotherapy, chemotherapy, surgery or in combination. In this present case report, the diagnosis and intra oral clinical features of a 77-years-old male patient with hyperplasic intraoral mass of 'Diffuse large B-cell lymphoma' is going to be shown and discussed.

Keywords: Non-Hodgkin's lymphoma, diffuse large B-cell lymphoma, oral cancer, oral cavity, maxilla

[PS-166]

Mandibular gömülü supernumerer dişin ototransplantasyonu: bir vaka raporu

Bedreddin Cavlı¹, Kübra Öztürk¹, Orhan Kazan¹, Barış Ürün², Ergun Yücel¹

¹Gazi Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.B.D., Ankara

²Gazi Üniversitesi, Dişhekimliği Fakültesi, Endodonti A.B.D., Ankara

Amaç: Ototransplantasyon; uygun donör diş varlığında, dental agenezi, tedavi edilemeyen kök fraktürlerinin yanı sıra periodontal sebepler, çürük ya da travmadan dolayı meydana gelen erken diş kayıpları, ortodontik tedaviyle sürdürülebilecek gömülü dişler için süre, ekonomik ve diğer nedenlerle ortodontik sürdürülmenin istenmediği durumlar için alternatif bir tedavi seçeneğidir. Ototransplantasyonun başarısında, hastanın yaşı, transplante edilecek dişin kök gelişim seviyesi, morfolojisi ve alıcı saha arasındaki uyumu, atravmatik çalışma, operasyon sonrası stabilite gibi operasyon öncesi ve sonrası birçok faktör etkilidir. Ototransplante edilen dişin operasyon sonrası değerlendirme kriterleri, radyografik inceleme ve perküsyon testine ilaveten gingival sulkus derinliği, enfeksiyon ve enflamasyon belirtileri, diş mobilitesi ve ağrı gibi parametreleri içermektedir. Eksternal kök rezorpsiyonu ve ankiloz en sık karşılaşılan komplikasyonlardır.

Olgu: Sol alt bölgedeki kırık diş şikayetiyle kliniğimize başvuran, 30 yaşındaki erkek hastanın yapılan klinik ve radyolojik muayenesinde sol alt 2. premolar dişinde vertikal kök kırığı tespit edildi. Normal gelişimini tamamlamış, kök kurvatürü bulunmayan sünnümerer gömülü premolar diş 35 nolu dişin çekimini takiben sokete yerleştirildi. 33-36 no'lu dişler arasına splint uygulandı, 13 ve 23 no'lu dişlerin palatinal yüzlerinden okluzyon yükseltildi. 4. haftada transplante dişin kanal tedavisi yapılarak splint ve yükseklik kaldırıldı.

Sonuç: Ototransplantasyon, gerekli prognostik faktörlere dikkat edildiğinde başarısı yüksek olması ve normal periodontal iyileşme sağlanması, proprioseptif fonksiyonların tekrar kazanılması ve ekonomik olması yönüyle kısmi diş eksikliği olgularında implant ve protetik yaklaşımlara uygun bir tedavi alternatifidir.

Anahtar Kelimeler: ototransplantasyon, supernumerer, mandibular

Mandibular buried supernumerary tooth autotransplantation: a case report

Bedreddin Cavlı¹, Kübra Öztürk¹, Orhan Kazan¹, Barış Ürün², Ergun Yücel¹

¹Division of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Gazi University, Ankara

²Division of Endodontics, Faculty of Dentistry, Gazi University, Ankara

Objective: Autotransplantation is an alternative treatment option dental agenesis, non-treatable root fractures and prematurely lost teeth from periodontal causes, decay or trauma when there is a proper donor tooth or impacted teeth that can be treated with orthodontics but the patient doesn't want it because of economic insufficiency or time etc. There are many pre-operative and post-operative factors in the success of autotransplantation, such as the age of patient, root developmental stage, morphology and adaptation to the recipient site of to be transplanted tooth, atraumatic procedure, postoperative stabilization. The post-operative evaluation criteria of autotransplanted tooth include parameters such as gingival sulcus depth, signs of infection and inflammation, mobility and pain with radiographic examination and percussion test. External-root-resorption and ankylosis are the most common complications.

Case: A 30-years-old male-patient admitted to our clinic was found to have a vertical-root-fracture in the left lower second premolar tooth on clinical and radiological examination. Following the extraction of the left mandibular second premolar tooth, buried supernumerer premolar tooth which no-root curvature, completing normal development and based mandibular left region was placed in the extraction socket. A splint was applied between the teeth 33-36, occlusion was raised from the palatal sides of teeth 13 and 23. Splint and height were removed after transplante tooth-canal treatment at 4th week.

Conclusion: If the prognostic factors taken into consideration, autotransplantation has high success-rate and is an alternative to implant and prosthetic approaches in cases of partial edentualism due to providing normal periodontal recovery, gaining proprioceptive functions and economical.

Keywords: autotransplantation, supernumerary, mandibular

[PS-167]

Ortodontik Tedaviyle Sürdürülmüş Kanin Dişi İle İlişkili Odontojenik Parakeratokist: Olgu Sunumu

Lütfiye Yazar, Şeyma Alla, Barış Altuğ Aydil

İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: 2017 DSÖ sınıflandırmasına göre keratokistik odontojenik tümörler, odontojenik keratokist olarak kist kategorisine geri alınmıştır. Odontojenik keratokist, dental lamina kalıntılarından kaynaklanan gelişimsel, odontojenik bir kisttir. Hem mandibula hem de maksillada ortaya çıkabilir ancak posterior mandibulada yaygın olarak görülür ve tüm yaştaki hastalarda ortaya çıkabilir. Bu bildiride, maksillada odontojenik parakeratokisti olan 17 yaşında kadın hasta rapor edilmiştir.

Olgu: 17 yaşındaki kadın hasta ortodontik tedaviyle sürdürülmüş maksiller kanin dişiyle ilişkide radyolusent patolojik görüntü nedeniyle kliniğimize yönlendirilmiştir. Lezyon enükle edildi fakat ilişkide olduğu kanin dişi çekilmemiştir. enükle edilen lezyonun histopatolojik inceleme sonucu iltihaplı odontojenik parakeratokist olduğu öğrenilmiştir. Hasta postoperatif olarak 18 ay takip edilmiştir.

Sonuç: Odontojen keratokistlerinin rekürrens oranları yüksektir. Bu nedenle, rekürrensi önlemede rezeksiyon en etkili yöntem olarak düşünülmektedir. Fakat enükleasyon en çok tercih edilen tedavi yöntemidir. Bu olguda kist enükle edildi ve kist ile ilişkideki diş kökleri rezeke edilmiştir. 18 aylık takipte rekürrens gözlenmemiştir.

Anahtar Kelimeler: odontojenik keratokist, maksilla, gömülü kanin

Inflammatory Odontogenic Parakeratotic Cyst With Orthodontically Erupted Maxillary Canine: A Case Report

Lütfiye Yazar, Şeyma Alla, Barış Altuğ Aydil

Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Istanbul University, Istanbul

Objective: WHO classificaion in 2017 was to move keratocystic odontogenic tumours (KCOTs) back into cyst category as odontogenic keratocysts (OKCs). The odontogenic keratocyst is a developmental, odontogenic cyst, which arises from the remnant of the dental lamina. It can occur in both mandible and maxilla but is commonly seen in the posterior mandible and in patients all of ages. This report describes a 17 years old female patient with odontogenic parakeratocyst in maxilla.

Case: A 17 years old female patient referred to our clinic because of radiolucent pathologic image associated with orthodontically erupted maxillary canine. The lesion was enucleated but canine was not extracted because of patient age. Histopathological examination of the enucleated lesion revealed that it was an inflammatory odontogenic parakeratocyst. The patient was followed up for 18 months.

Conclusion: The recurrence rates of odontogen keratocysts are high. So resection is considered most effective method in preventing recurrence. But enucleation is the most preferred treatment method. In this case, the cyst was enucleated and the tooth roots associated with the cyst were resected. There was no recurrence in 18 months follow-up.

Keywords: odontogenic keratocyst, maxilla, impacted canine

[PS-168]

Mandibular Keratokistik Odontojenik Tümörün Özelleştirilmiş Çıkarılabilir Bir Aparey Yardımıyla Dekompresyon Tedavisi: Olgu Sunumu

Bilal Ege¹, Metin Çalışır²

¹Adıyaman Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Adıyaman

²Adıyaman Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Anabilim Dalı, Adıyaman, Türkiye

Amaç: Odontojenik Keratokistler dental lamina artıklarından gelişen agresif davranışı, çevre dokulara infiltratif özelliği ve yüksek oranda rekürrens potansiyeli ile karakterize lezyonlardır. 2005 yılında ise Dünya Sağlık Örgütü (WHO) tarafından neoplastik özelliklerinden dolayı "keratokistik odontojenik tümör" (KOT) olarak yeniden adlandırılmıştır. Bizde 17 yaşında bayan hastamızda sağ mandibula ramus bölgesinde gömülü yirmi yaş dişiyle ilişkili, geniş boyutlu keratokistik odontojenik tümör vakası ve tedavisini sunmaktayız.

Olgu: Tedavisinde marsüpyalizasyon, enükleasyon ve küretaj, enükleasyon ve rezeksiyon gibi çeşitli yöntemler uygulanmaktadır. Son yıllarda dekompresyon uygulamasının çok geniş boyutlara ulaşmış vakaların tedavisinde başarılı olabildiği gösterilmiştir. Vakamızda da lezyonun geniş yerleşimi ve hastanın yaşı nedeniyle kist kavitesine pencere açılmış sonrasında kavitenin kapanmaması için hastaya özel çıkarılabilir bir aparey yardımıyla kist içeriği boşaltılarak dekompresyon tedavisi uygulanmıştır. Kliniğimize şişlik ve ağrı şikayeti ile gelen hastada 18 aylık takip süreci boyunca sekonder enfeksiyon, rekürrens veya herhangi bir komplikasyon olmaksızın klinik ve radyolojik olarak sorunsuz bir iyileşme gözlemlendi.

Sonuç: Bu tedavi protokolü özellikle küçük yaşlarda büyük boyutlu lezyonların küçülerek iyileşmesine, anatomik yapıların ve dişlerin korunmasına olanak tanıyan etkili ve konservatif bir yaklaşımdır.

Anahtar Kelimeler: Keratokistik Odontojenik Tümör, Odontojenik Keratokist, Dekompresyon

Decompression of Mandibular Keratocystic Odontogenic Tumour with a Customised Removable Aparey: a case report

Bilal Ege¹, Metin Çalışır²

¹Adıyaman University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Adıyaman

²Department of Periodontology, Faculty of Dentistry, Adıyaman University, Adıyaman, Türkiye

Objective: Odontogenic keratocysts are lesions developed from dental lamina wounds characterized by aggressive behavior, infiltrative nature to surrounding tissues and high recurrence potential. In 2005, it was renamed "keratocystic odontogenic tumor" (KOT) because of its neoplastic properties by the World Health Organization (WHO). We present a 17-year-old female patient with a large-sized keratocyst odontogenic tumor associated with impacted third molar in the right mandibular ramus region.

Case: In treatment various methods such as marsupialization, enucleation and curettage, enucleation and resection are applied. In recent years, it has also shown that decompression can be successful in treating cases with very large lesion. In our case, due to large size of the lesion and age of the patient, a window was opened to the cyst cavity and then decompression was applied by evacuating the cyst contents with the help of customized removable appliance to prevent the closing of the cavity. Clinical and radiologic improvement was observed without secondary infection, recurrence or any complications during the 18 months follow-up period in the patient who complained to our clinic with swelling and pain.

Conclusion: This treatment protocol was an effective and conservative approach for the management of the KOT in especially large lesions at an early age, allowing the lesion to shrink, protecting the anatomical structures and teeth.

Keywords: Keratocystic Odontogenic Tumour, Odontogenic Keratocyst, Decompression

[PS-169]

Mandibulada Santral Odontojenik Fibroma: Vaka sunumu

Emrah Canbazoğlu, Onur Atalı, Altan Varol, Mehmet Kamil Göker

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu vaka sunumunun amacı posterior mandibular bölgede çok nadir görülen bir odontojenik tümör olan santral odontojenik fibromun cerrahi olarak çıkarılmasıdır.

Olgu: 76 yaşında bayan hasta sol posterior mandibular bölgede ağrı, parestezi ve şişlik nedeniyle kliniğimize başvurdu. Radyolojik değerlendirmede, mandibulada ekspansiyon ve destrüksiyona neden olan uniloküler radyolusent lezyon görüldü. İnsizyonel biyopsi uygulandı fakat lezyon teşhis edilemedi. Lezyon lokal anestezi altında tamamen çıkarıldı. Histopatolojik incelemede santral odontojenik fibrom tanısı konuldu.

Sonuç: Santral odontojenik fibrom, tüm odontojenik tümörlerin% 0.1'ini oluşturan oldukça nadir görülen benign bir tümördür. Lezyon cerrahi olarak çıkarılmış ve rekürrens görülmemiştir. Parestezi 15 aylık takip sonrasında kaybolmuştur.

Anahtar Kelimeler: Santral odontojenik fibroma, Parestezi, Destruksiyon

Central Odontogenic Fibroma of the Mandible: A case report

Emrah Canbazoğlu, Onur Atalı, Altan Varol, Mehmet Kamil Göker

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Marmara University, İstanbul

Objective: The aim of this case report is to present surgical removal of central odontogenic fibroma that is a very rare odontogenic tumor in the posterior mandibular area.

Case: 76 year-old female patient was referred to our clinic for pain, paresthesia and a swelling in the left posterior mandibular area. Radiographic evaluation revealed an unilocular radiolucent lesion that leads to mandibular expansion and destruction. Incisional biopsy was performed but lesion couldn't be diagnosed. Then lesion was completely removed under local anesthesia. Histopathological examination showed the diagnosis of central odontogenic fibroma.

Conclusion: Central odontogenic fibroma is an extremely rare benign tumor that accounts for 0.1% of all odontogenic tumors. The lesion was surgically removed and no recurrence of the lesion was observed. Paresthesia was disappeared after 15 months of follow up.

Keywords: Central odontogenic fibroma, Paresthesia, Destruction

[PS-170]

Mandibular Anterior dişlerle ilişkili Dentigeröz Kist ve Tedavisi

Bilal Ege, Abdüssamed Geyik, Aydın Keskinrüzgar, Günay Yapıcı Yavuz, Mahmut Koparal

Adıyaman Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Adıyaman

Amaç: Dentigeröz kistler, radiküler kistlerden sonra çenenin en yaygın görülen odontojenik kistleri olmakla beraber genellikle sürmemiş ya da kısmen sürmüş bir dişin etrafında yer alır. Çoğunlukla mandibulada molar bölgede, maksillada ise kanin ve molar

bölgede görülür. Genellikle rutin dental radyografilerde tespit edilirler ve sekonder olarak enfekte olmadıkları sürece ağrı veya başka bir rahatsızlık oluşturmazlar.

Olgu: Bu vaka raporunda ağrı, şişlik ve akıntı şikayetlerinin yanında ilgili daimi dişlerinde sallanma şikayeti ile kliniğimize başvuran 30 yaşındaki erkek hastada mandibulada gömülü kanin ile ilişkili semptomatik dentigeröz kist olgusu ve tedavisi sunulmaktadır. Hastada lokal anestezi altında gömülü kanin dişi lezyonla beraber eksize edilmiş bunun yanında lezyonla ilişkili olan ve mobilitate artışı gözlenen 5 anterior dişine kanal tedavisi sonrası apikal rezeksiyon yapılmıştır.

Sonuç: Hastanın takip eden kontrollerinde klinik ve radyografik olarak sorunsuz bir iyileşmenin yanında rezeksiyon yapılan dişlerin mobilitelerinde belirgin bir azalma olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Dentigeröz kist, mandibular anterior, kök kanal tedavisi

Dentigerous Cyst Associated with Mandibular Anterior Teeth

Bilal Ege, Abdüssamed Geyik, Aydın Keskinrüzgar, Günay Yapıcı Yavuz, Mahmut Koparal
Adıyaman University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Adıyaman

Objective: Dentigerous cysts, after radicular cyst, are the most common odontogenic cysts of the jaw, and are usually located around an unrushed or partly retained tooth. It is mostly seen in the molar region in the mandible, if it is in the maxilla, it is seen in canine and molar regions. Usually they are diagnosed during the routine dental radiographs and they do not cause pain or other discomfort as long as they are not becomes secondarily infected.

Case: In this case report, we present a case of symptomatic dentigerous cyst associated with impacted mandibular canine in a 30-year-old male patient who complained of pain, swelling, pus and mobility of his permanent teeth. Under the local anesthesia the impacted canine was excised together with the cyst and the root canal treatment was performed to five anterior teeth with mobility and also the apical resection was done.

Conclusion: There was a clinical and radiographic improvement in the follow-up controls of the patient and after resection significant reduction in tooth mobility was observed.

Keywords: Dentigerous cyst, mandibular anterior, root canal treatment

[PS-171]

Tanı Ve Tedavi Güçlüğü Olan Kronik Orofasiyal Ağrı Hastaları: Retrospektif Demografik Ve Tanısal Değerlendirme

Elif Peker, Şaziye Şahin

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Kronik orofasiyal ağrı hastaları ile oral maksillofasiyal cerrahi pratiğinde sıkça karşılaşılmaktadır. Bu hastaların bir kısmında tanı ve tedavi güçlüğü yaşanmaktadır. Kliniğimizde bu nedenle algolojiye yönlendirilen hastaların demografik özellikleri ve aldıkları tanıları retrospektif olarak araştırmayı amaçladık.

Gereç-Yöntem: Mart 2014- Aralık 2016 tarihleri arasında algolojiye yönlendirilen tüm hastalar çalışmaya dahil edilmiştir. Standart anamnez formlarına kaydedilmiş olan hasta bilgilerinden; yaş, cinsiyet gibi demografik verilerin yanısıra, aldıkları tanıları not edilerek tanıların sıklığı ve cinsiyete göre dağılımları retrospektif olarak incelenmiştir.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 116 hastadan 31'i erkek (%26,7), 85'i kadın (%73,3) hastadır. Hastaların ortalama yaşı 48 olup, kadınlarda ortalama yaş 46,7 erkeklerde ise 53,5 bulunmuştur. Orofasiyal ağrı şikayetiyle başvurup, atipik fasiyal ağrı ya da trigeminal nevralji ön tanısıyla yönlendirilen bu hasta grubunun %40,5'i TME disfonksiyon ve brüksizm tanısını, %21,5 i trigeminal nevralji tanısını, %10,3'ü fantom diş ağrısı tanısını, %10,3'ü atipik fasiyal ağrı tanısını, %7,75'i baş ağrısının farklı tiplerde tanısını, %6,3'ü "Burning Mouth Sendromu" tanısını, %2,6'sı kronik nöropati tanısını ve %2,6'sı da odontojenik kaynaklı ağrı kesin tanısını almıştır.

Sonuç: Orofasiyal ağrıların literatürle uyumlu olarak kadınlarda erkeklere göre daha fazla olduğu ancak literatürdeki oranlardan yüksek olduğu belirlenmiştir(%73.3). Tanıda karışıklığa neden olan en önemli faktörün ise brüksizm ile birlikte olan TME disfonksiyonu olduğu gözlenmiştir. Trigeminal nevralji hastalarında ise tanısal karışıklığın en sık yaşandığı ikinci grup olduğu, bu durumun ise anamnezde hastanın ağrı lokalizasyon ve özelliklerini anlatamaması sonucu hekimi yanıltması ya da düşük dozlarda karbamazepine yanıt alınamaması nedeniyle olduğu tespit edilmiştir. Fantom diş ağrısının ise atipik fasiyal ağrılarla karıştırılıp ayrıca tanımlanmadığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: kronik orofasiyal ağrı, cinsiyet, tanı

Chronic Orofacial Pain Patients with Diagnosis and Treatment Difficulty: Retrospective Demographic and Diagnostic Evaluation

Elif Peker, Şaziye Şahin

Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

Objective: Patients with chronic orofacial pain are frequently seen in oral maxillofacial surgery practice. Diagnosis and treatment are difficult in some of these patients. We aimed to retrospectively examine the demographic features and the diagnoses of the patients who were referred to algology for this reason. **Materials-Methods:** Between March 2014 and December 2016, all patients who were referred to the algology were included in the study. Patient information, which recorded in standard anamnesis forms; demographic data like age and sex, diagnoses of patients, the frequency of diagnoses and their distributions of sexes examined. **Results:** Of the 116 patients, 31 were male (26.7%) and 85 were female (73.3%). The mean age of the patients was 48, with an average age of 46.7 years for women and 53.5 years for men. 40.5% of the patients were diagnosed with TME dysfunction and bruxism, 21.5% were diagnosed with trigeminal neuralgia, 10.3% were diagnosed with phantom tooth pain, 10.3% were diagnosed with atypical facial pain, 7.75% were diagnosed with headache in different types, 6.3% were diagnosed with burning mouth syndrome, 2.6% were diagnosed with chronic neuropathy and 2.6% were diagnosed with odontogenic pain. **Conclusion:** It was determined that the orofacial pain was higher in females compared to males, but higher than the literature rates (73.3%). The most important factor that causes confusion in the diagnosis is TME dysfunction with bruxism. Trigeminal neuralgia patients were found to be the second group in which the diagnostic confusion occurs, due to the failure of the patient to explain pain localization and characteristics or the failure of carbamazepine response at low doses. Phantom tooth pain was misdiagnosed as atypical facial pain and was not considered as a diagnose.

Keywords: chronic orofacial pain, gender, diagnose

[PS-172]

Ameloblastik Fibrom: Olgu Raporu

Yusuf Emes¹, Lütfiye Yanmaz¹, Uğur Aga¹, Buket Aybar¹, Nihan Aksakallı²

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Klinik Onkoloji Anabilim Dalı

Amaç: Ameloblastik fibrom (AF) yavaş gelişen, nadir görülen iyi huylu odontojenik bir karma tümördür ve hem odontojenik epitelyumdan hem de bağ dokusundan oluşur ki bu da en sık arka çenenin posterior bölgesinde, hayatın ilk ve ikinci on yıllarında görülür. Genellikle çenenin genişlemesi dışında asemptomatiktir. Bu raporda mandibulada AF'li 12 yaşında bir erkek çocuğu tanımlanmaktadır.

Olgu: 12 yaşındaki erkek hasta sağ mandibula 3-6 numaralı dişler bölgesinde ağrı ve şişlik ile kliniğimize başvurdu. Sistemik anamnezinde demir eksikliği anemisi olduğu belirlendi. Radyografide kanin dişin distalinden 1. molar dişin apeksine kadar uzanan ve gömülü diş içeren sınırları belirgin patolojik oluşum gözlemlendi. İnsizyonel biyopsi ile alınan materyal histopatolojik inceleme için oral patoloji bölümüne gönderildi ve ameloblastik fibrom tanısı koyuldu. Tümör doku eksize ve kürete edildi. Kanin, 1. molar dişler ve gömülü diş çekildi.

Sonuç: Ameloblastik fibrom %25 ile %40 arasında yüksek bir rekürrens oranına sahiptir ve tedavi olarak radikal cerrahi tercih edilmelidir ancak küçük hastalarda daha basit eksizyonlar ve küretaj denenmelidir. Birinci ve üçüncü ay izlem döneminde hasta kontrol edildi. Postoperatif ağrı şikayeti tanımlandı ve ilaç tedavisi uygulandı. Hasta takip altında.

Anahtar Kelimeler: ameloblastik fibrom, genel anestezi, olgu, oral patoloji, oral cerrahi

Ameloblastic Fibroma: A Case Report

Yusuf Emes¹, Lütfiye Yanmaz¹, Uğur Aga¹, Buket Aybar¹, Nihan Aksakallı²

¹Oral and Maxillofacial Surgery Department, Faculty of Dentistry, Istanbul University, Istanbul

²Institute of Health Sciences, Clinical Oncology Department, Istanbul University, Istanbul

Objective: Ameloblastic fibroma (AF) is a slowgrowing, a rare benign odontogenic mixed tumor which is composed of both odontogenic epithelium and connective tissue that occurs most commonly in the posterior area of the mandible during the first and second decades of life. It is usually asymptomatic except for the eventual expansion of the jaw. This report describes a 12-year-old boy with AF in the mandible.

Case: A 12-year-old boy was referred to our hospital on April, 2016 after a swelling and pain developed in the 3-6 mandibular teeth area. A systemic review was defined as anemia of iron deficiency. Radiographic appearance was pathological formation which has well defined borders, from distal side of canine tooth to apex of first molar tooth and includes impacted tooth in the right mandible. An incisional biopsy was performed the biopsy material was sent to oral pathology department for histopathological examination. It was diagnosed as ameloblastic fibroma on April 20, 2016. Tumoral tissue was excised and currettaged by surgical treatment. Canine, first molar and impacted tooth were extracted on November, 10, 2016.

Conclusion: Ameloblastic fibroma has a high recurrence rate about %20 and %45 and the radical surgical treatment should be preferred but currettage and simple local excision must be preferred for young patients. The patient were controlled in first and third month follow up periods. Post-op pain complaint was defined and medication treatment has been applied. The patient is under follow-up.

Keywords: ameloblastic fibroma, case, general anesthesia, oral pathology, oral surgery

[PS-173]

Kanal tedavisi sırasında maksiller sinüse kaçan frezin ve dolgu materyalinin Caldwell-Luc Tekniği ile çıkartılması-Bir vaka raporu

Zeynep Fatma Zor¹, Süleyman Bozkaya¹, İlkay Peker²

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD, Ankara, Türkiye.

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi AD, Ankara, Türkiye

Amaç: Dental tedaviler sırasında maksiller sinüse kaçan yabancı cisimler, sinüste akut veya kronik sinüs enfeksiyonlarına neden olabilmektedirler. Bu vaka raporunda 3 yıl önce 26 no'lu dişe yapılan kanal tedavisi sırasında maksiller sinüse kaçan dolgu materyali ve frezin Caldwell-Luc tekniği ile çıkartılması ve oluşan maksiller sinüs enfeksiyonunun tedavisi sunulmuştur.

Olgu: 35 yaşındaki kadın hasta kliniğimize dış merkezdeki bir KBB kliniğinden sol kulak ve sol maksiller sinüs bölgesindeki kronik ağrı ve şişlik nedeniyle yönlendirilmiştir. Alınan anamnezde hasta 26 no'lu dişine 3 yıl önce kanal tedavisi yaptırdığını ve o tarihten beri ilgili bölgelerde tekrarlayan enfeksiyon tablosu, ağrı ve şişlik olduğunu bildirmiştir. Hastadan alınan panoramik ve bilgisayarlı tomografide sol maksiller sinüste dolgu maddesi ve aeratör frezi olduğundan şüphelenilen radyopak görüntüler izlenmiştir. Caldwell-Luc tekniği ile sol maksiller sinüse ulaşmak için pencere açılmış, sinüs içerisindeki frez, dolgu materyali ve enfeksiyöz dokular tamamen çıkartılmıştır. Yaklaşık 1 yıldır takip altında olan hastada postoperative dönemde herhangi bir semptom bulunmamaktadır.

Sonuç: Dental tedaviler sırasında maksiller sinüse yabancı cisim kaçması literatürde zaman zaman görölse de kanal tedavisi sırasında frezin sinüse kaçması ile ilgili oldukça az sayıda literature bulunmaktadır. Maksiller sinüse kaçan yabancı cisim varlığında hastanın bilgilendirilmesi ve herhangi bir patolojiye sebep vermeden en uygun cerrahi yaklaşımla çıkartılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Caldwell-Luc, maksiller sinüs, maksiller sinüzit, yabancı cisim

Removal of root canal treatment materials from maxillary sinus via Caldwell-Luc Technique: A case report

Zeynep Fatma Zor¹, Süleyman Bozkaya¹, İlkay Peker²

¹Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

²Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Ankara, Turkey

Objective: Foreign bodies in maxillary sinuses are unusual clinical conditions, and they can cause acute or chronic sinusitis. We reported a rare case report of the removal of the root canal treatment materials entering through the bifurcation of the first upper molar tooth and the treatment of the chronic maxillary sinusitis by Caldwell-Luc Technique.

Case: A 35-year-old female patient was consulted for dental examination to our clinic from the Ear nose throat department because of the chronic pain and swelling in the left maxiller sinus and left ear despite of their treatments. The patient had a history of the root canal treatment upper first molar tooth three years ago. After treatment she complaint chronic pain and infection in the maxiller sinus region and left ear for about three years. Panoramic and CT scan revealed sinus opacification with presence of a foreign body in left maxillary sinus unilateral chronic maxillary sinusitis due to dental filling material and bur in left maxillary sinus. The dental filling material and bur was removed with Caldwell-Luc technique. The patient was under follow-up for about 1 year with no complaint.

Conclusion: Maxillary sinusitis to the presence of foreign bodies is an unusual clinical complication. Most foreign bodies, such as roots of teeth, root-filling materials, dental implants are related to iatrogenic dental manipulation. Small foreign bodies in the maxillary sinus can be expelled spontaneously, but in most cases they require removal. Also, It is very imported to give information about the complication to the patient before any pathology.

Keywords: Caldwell-Luc, foreign body, maxillary sinus, maxillary sinusitis

[PS-174]

Oroantral Fistülün Bukkal Yağ Dokusu Tekniği ile Tedavisi

Burak Cezairli, Mehmet Melih Ömzeli, Ferhat Ayrancı, Orhan Zeki Rastgeldi

Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ordu

Amaç: Oroantral fistül (OAF) sıklıkla antrumla yakın ilişkide bulunan üst çene molar ve premolar dişlerin çekimi sonrasında meydana gelen, antrum ile oral kavitenin direkt ilişkide olduğu klinik bir durumdur. OAF kapatılmasında palatal rotasyonel flep, bukkal flep ve bukkal yağ dokusu (BYD) tekniği gibi birçok yöntem belirtilmektedir. Bu bildiride bukkal yağ dokusu tekniği kullanılarak tedavi edilen oroantral fistül vakası anlatılmıştır

Olgu: Su içmede zorluk ve ses değişikliği şikayeti ile kliniğimize başvuran kırk yaşındaki erkek hasta için oroantral fistül varlığı tanısı konuldu ve bukkal yağ dokusu tekniği ile oroantral fistülün tedavisi yapıldı.

Sonuç: Maksillanın posteriorundaki defektleri rekonstrükte etmek için BYD kullanımı flebin iyi vaskülarizasyonu kolay elde edilmesi ve donör sahanın minimal morbiditesinden dolayı güvenilir bir tekniktir.

Anahtar Kelimeler: Oroantral fistül, bukkal yağ dokusu, maksiller sinüs

Treatment of Oroantral Fistule with Buccal Fat Pad Technique

Burak Cezairli, Mehmet Melih Ömezli, Ferhat Ayrancı, Orhan Zeki Rastgeldi
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ordu Turkey

Objective: Oroantral fistula (OAF) is, commonly occur following the extraction of upper molar and premolars in close relationships with antrum, direct communication between antrum and oral cavity. Various surgical procedures such as buccal advancement flap, palatal pedicle flap, and buccal fat pad (BFP) techniques have been described for the closure of OAF. This report describes the oroantral fistula case treated using buccal fat tissue technique.

Case: Thirty-three years old male patient was referred to our clinic with a complaint of difficulty in drinking water and change in voice diagnosed as OAF managed with closure with BFP.

Conclusion: BFP utilization is an easily applied and safe method for the reconstruction of defects in the posterior maxilla because of being well vascularized, easy to obtain and causing minimal morbidity of the donor site.

Keywords: Oroantral fistule, buccal fat pad, maxillary sinus

[PS-175]

Parçalı Mandibula Kırığı: Olgu Sunumu

Burak Cezairli, Mehmet Melih Ömezli, Ferhat Ayrancı, Orhan Zeki Rastgeldi
Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ordu Türkiye

Amaç: Parçalı mandibular kırıkların tedavisi eşlik eden yaraların ciddiyeti ve dikkatli bir diagnoz ile detaylı bir tedavi planlamasının gerekliliği nedeniyle zorlayıcı tedaviler arasındadır. Tedavi hem kapalı hem de açık redüksiyon içerir. Bununla birlikte, modern tedavi prensipleri oro-fonksiyonel rehabilitasyonun kısaltılması için açık redüksiyona ve internal fiksasyona giderek eğilim göstermektedir.

Olgu: 40 yaşındaki kadın hasta, düşme sonucu mandiblar travma nedeniyle Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na başvurmuştur. Bu bildiride simfiz, ramus ve kondil bölgelerini içeren parçalı mandibular kırığının transoral vestibüler yaklaşımla beraber açık redüksiyon ve internal fiksasyon ile tedavisi sunulmuştur.

Sonuç: Uygulanabildiği vakalarda açık redüksiyon ve internal fiksasyon ile ilgili düşük komplikasyon oranları bildirilmiştir.

Maksillomandibüler fiksasyonla gerçekleştirilemeyecek anatomik ve fonksiyonel başarı, açık redüksiyon-internal fiksasyonla sağlanabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mandibula, parçalı kırık, internal fiksasyon

Comminuted Mandibular Fracture: Case Report

Burak Cezairli, Mehmet Melih Ömezli, Ferhat Ayrancı, Orhan Zeki Rastgeldi
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ordu University, Ordu Turkey

Objective: The treatment of comminuted mandibular fractures is challenging due to the severity of associated injuries and the need for a careful diagnosis with adequate treatment planning. The treatment involves both closed and open reduction. However, modern treatment principles increasingly tend toward open reduction and internal fixation to shorten oro-functional rehabilitation

Case: A 40 Year-old woman presented to Ordu Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery. In this paper we have presented a patient with comminuted mandibular fracture including symphysis, ramus and condyle regions who is treated by open reduction and internal fixation (ORIF) based on transoral vestibular approach.

Conclusion: When possible, the use of open reduction and stable internal fixation is associated with a low complication rate.

Anatomical and functional success that can not be achieved with maxillomandibular fixation can be achieved with open reduction-internal fixation.

Keywords: Mandibula, comminuted fracture, internal fixation

[PS-176]

Mandibulada Keratokistik Odontojenik Tümör: Vaka Raporu

Mehmet Zahit Baş, Alper Çetin, Ertunç Dayı
Atatürk üniversitesi, Diş hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.B.D, Erzurum Türkiye

Amaç: Keratokistik odontojenik tümörler (KKOT), çene kemiklerinde görülen, yüksek rekürrens oranı gösteren, lokal agresif benign tümörlerdir. Genellikle dental lamina artıklarından köken almaktadırlar. Erkeklerde ve mandibulada 2:1 oranla daha sık görülür.

Kesin tanısı cerrahi sonrası yapılan histopatolojik değerlendirmeye dayanmaktadır. Bu vakada 35 yaşında erkek hastada, KKOT olgusunun enüklüasyon ile tedavisi sunulmuştur

Olgu: 35 yaşında erkek hasta mandibular posterior bölgede ağrı ve şişlik şikâyetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan intraoral muayenede sağ mandibula lingual bölgede yaklaşık 2*3 cm büyüklüğünde şişlik görülmüştür. Radyografik incelemede uniloküler

radyolusent lezyon izlenmiştir. Aspirasyon biyopsisi sonucu kist sıvısı elde edilmiştir. Lokal anestezi altında tümör enükle edildi. Karnoy solüsyonu uygulandı. Histopatolojik inceleme sonucu keratokistik odontojenik tümör tanısı konulmuştur. Sonuç: Keratokistik odontojenik tümörler lokal agresif davranışa sahip olup, yüksek rekürrens oranı gösterirler. KKOT'ün tedavisinde agresif veya konservatif olmak üzere iki yol izlenir. Öncelikli tedavi seçeneği enüklüasyon olup düzenli takibi şarttır.

Anahtar Kelimeler: Keratokistik Odontojenik Tümör, Karnoy Solüsyonu, Mandibula

Keratocystis Odontogenic Tumor in Mandible: Case Report

Mehmet Zahit Baş, Alper Çetin, Ertunç Dayı

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Atatürk University Faculty of Dentistry, Erzurum, Turkey

Objective: Keratocystis odontogenic tumors (KCOT) are benign tumors with locally aggressive behavior with high recurrence rate seen in the jawbone. They are usually arises from the cell rests of dental lamina. KCOT shows a preference for males it occurs in the mandible in an approximate 2:1 ratio. The diagnosis of KCOT is based on the histopathologic features. In this case, we preserve a case of a KCOT which is seen 35 year-old male patient and is treated by enucleation.

Case: 35 year-old male patient referred to our department with complaining pain and swelling at the posterior mandible region. On intraoral examination, a localized swelling was present in the lower right lingual region measuring approximately 2*3cm. Radiographic examination, unilocular radiolucent lesion was diagnosed. Aspiration biopsy was performed and liquid cystic material was obtained. Under local anesthesia tumor was enucleated. Carnoy's solution was applied. The histopathological diagnosis was keratocystic odontogenic tumour.

Conclusion: Keratocystic odontogenic tumors (KCOTs) have local aggressive behavior and show a high recurrence rate. Conservative or aggressive management has been suggested treatment of keratocystic odontogenic tumors. Enucleation is the most preferred treatment method for these kinds of lesions. The regular follow-up is very important to reduce the relapse.

Keywords: Carnoy's Solution, Keratocyst Odontogenic Tumor, Mandible

[PS-177]

Temporomandibular disfonksiyonun okluzal splint ve pregabalin ile tedavisi

Yeliz Kılınc¹, Işıl Çekiç Nagaş², Şaziye Şahin¹, Sevil Kahraman¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Temporomandibular bozuklukların tedavisinde okluzal splintler, fizyoterapi, relaksasyon terapisi ve farmakolojik girişimleri içeren birçok yöntem kullanılmaktadır. Bu olguda temporomandibular disfonksiyonun tedavisinde okluzal splint ve pregabalinin birlikte kullanımı anlatılmaktadır.

Olgu: 30 yaşındaki kadın hasta, sol temporomandibular bölgede şiddetli ağrı şikayetiyle Oral ve Maksillofasial Cerrahi bölümüne başvurdu. Klinik muayenede, ağız açıklığında kısıtlanma ve alt çenenin sola deviasyonu gözlemlendi. Radyografik değerlendirmede, her iki temporomandibular eklemdede dejeneratif değişiklikler gözlemlendi. Tedavi planı, pregabalin 75 mg (günde 2 kez) ve okluzal splint terapisini içermekteydi. Hastanın klinik takibi; bir hafta, bir ay ve 6 ay sonra yapıldı. Hastanın 6 aylık takip sürecinde tedaviden fonksiyonel, estetik ve fizyolojik olarak memnun olduğu gözlemlendi.

Sonuç: Okluzal splintler stomatognatik sistemin statik ve dinamik simetrisinin restore edilmesi için önemlidir. Splintler yardımıyla kondiller yerine oturduğunda, mandibula uygun konumlanır ve ağrı azalır. Pregabalin sıklıkla nöropatik ağrının tedavisinde kullanılan bir ilaçtır. Okluzal splintin, pregabalin ile birlikte kullanımının; temporomandibular disfonksiyonun tedavisi için etkili bir yöntem olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: oklüzal splint, temporomandibular eklem, pregabalin

Treatment of temporomandibular dysfunction with occlusal splint and pregabalin

Yeliz Kılınc¹, Işıl Çekiç Nagaş², Şaziye Şahin¹, Sevil Kahraman¹

¹Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Gazi University Faculty of Dentistry Department of Prosthodontics

Objective: Several treatment methods have been employed for temporomandibular disorders including occlusal splints, physiotherapy, relaxation therapy and pharmacological interventions. In the present case, the combined use of occlusal splint and pregabalin for the treatment of temporomandibular dysfunction is described.

Case: A 30 year-old female patient was referred to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery with a chief complaint of severe pain in the left temporomandibular area. Restriction in mouth opening and deviation of the mandible to the left side were observed in clinical examination. In the radiographic examination, degenerative changes for both temporomandibular joints were observed. Treatment plan included pregabalin 75 mg (2 times per day) and occlusal splint therapy. The clinical observation of the patient was done after one week, one month and six months. It was observed that the patient was satisfied with the functional, aesthetic and psychological aspects of the treatment after 6-months follow-up.

Conclusion: Occlusal splints are important to restore the static and dynamic symmetry of the stomatognathic system. When the condyles are seated by means of splints, the mandible is positioned properly and the pain is reduced. Pregabalin is a

medicament, frequently used for the treatment of neuropathic pain. The use of an occlusal splint in combination with pregabalin could be considered as an effective method for the management of temporomandibular dysfunction.

Keywords: occlusal splint, temporomandibular joint, pregabalin

[PS-178]

Oroantral fistülün palatinal rotasyonel flep ile kapatılması

Hacer Ulutürk, Yeliz Kılınç, Derviş Yılmaz

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

Amaç: Oroantral Fisstüller ağız boşluğu ve maksiller sinüs arasındaki patolojik bir iletişimidir ve ağız,diş ve çene cerrahisinin nadir bir komplikasyonudur. Çapı 5 mm küçük olan fistüller kendiliğinden kapanabilir iken, daha büyük fistüller her zaman farklı cerrahi teknikler ile tedavi edilmelidir. Bu vaka raporunda 60 gün önce yapılan diş çekimi sonrası meydana gelen oroantral fistülün rotasyonel flep ile kapatılması rapor edilmiştir.

Olgu: 28 yaşında erkek hasta Gazi Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesine, sağ birinci molar bölgesinde 60 gün önce yapılan diş çekimi sonrası meydana gelen oroantral fistül sebebiyle başvurmuştur. Alınan anamnezde diş merkezde oroantral fistül tedavisi için bukkal flep cerrahisi uygulandığı fakat başarısız olduğu öğrenilmiştir. Klinik muayenede 26 nolu diş bölgesinde, ekstraksiyo soketinde, oroantral fistül meydana geldiği izlenmiştir. Herhangi bir enfeksiyon belirtisi izlenmemiştir. Lokal anestezi sonrası palatinal bölgede oroantral fistül bölgesini kapatacak genişlikte bir palatinal flep sınırı işaretlenmiştir. Daha sonra ilgili sınırlar içerisinde tam kalınlığa mukoperiosteal flep kaldırılmıştır oroantral fistül bölgei eksize edildikten sonra bölge gerilimsiz olarak kapatılmıştır

Sonuç: Oroantral fistül tedavisi sıklıkla bir problem olabilmektedir. Erken teşhis ve tedavi oroantral fistül tedavisinin prognozu açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Oroantral fistül, palatinal flep, sinus

Alveolar ridge reconstruction with a titanium mesh

Hacer Ulutürk, Yeliz Kılınç, Derviş Yılmaz

Gazi University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Oroantral fistula, which are pathologic communication between the oral cavity and maxillar sinus, are uncommon complication in maxillofacial and oral surgery. However, fistulas less than 5 mm in diameter may close spontaneously, but larger fistulas always require different surgical closure techniques. These procedures may be subdivided into local flap, distant flap and grafting methods. In this case report we aimed to draw attention to a case of 60 days old oro-antral fistula which was treated successfully with the use of a palatal rotational flap

Case: A 28-year-old male patient was referred to Gazi University Faculty of Dentistry, for the management of an Oro-antral fistula in the right first molar region. The patient reported a extraction history of the upper first molar. In another hospital, a previous attempt was made for the closure of oroantral fistula using the buccal advancement flap. At the clinical examination a oroantral fistula at the depth of the 25 extraction socket was revealed. There was no discharge observed. After the local anesthesia the palatal flap was marked with an adequate width so as to cover the defect. After this a full thickness palatal mucoperiosteal flap was raised and the fistulous tract was excised. A tension free closure was performed. The patient was followed for 6 month post operatively.

Conclusion: The closure of oroantral fistula may often be a difficult problem and presenting a challenge to the oral surgeon. An early diagnosis and early surgical intervention, if needed, is mandatory for the closure of an oroantral fistula.

Keywords: oroantral fistula, palatal flap, sinus

[PS-179]

Vaka Raporu: Paresteziye Neden Olan Bir Rezidüel Kist

Hümeysra Yazar¹, Ezgi Karaçelebi Tuncay², Ertan Delilbaşı¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Balgat Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

Amaç: Rezidüel kistler çekilmiş dişin yerinde, pulpa nekrozunun neden olduğu inflamatuvar odontojenik kistlerdir. Radiküler kistlerle benzer özelliklere sahip ve alveoler bölgede yerleşim gösteren; radyolojik olarak tek, iyi sınırlı, uniloküler özellikte radyolüsent lezyonlardır. Enükleasyon ve marsupyalizasyon, klinik uygulamada kistlerin cerrahi olarak çıkarılması için kullanılabilen iki tekniktir.

Olgu: Bu vakada kliniğimize yönlendirilen hasta başlıca şikayeti alt dudak sol taraf kenarında parestezi olan 58 yaşında bir erkekti. Kist total dişsiz mandibulanın sol tarafında lokalizeydi ve radyografik olarak unilokülerdi. İlk tedavi seçeneği olarak marsupyalizasyona başlandı. Hastanın uyumlu olmaması nedeniyle 2 ay sonra lezyon enükle edildi.

Sonuç: Rezidüel kistler, radiküler, lateral periodotal, dentigeröz ya da başka herhangi bir kistle ilişkili diş kaybedildikten sonra kalan kistlerdir. Sıklıkla maksiller bölgeyi etkilemektedirler ve asemptomatikler. Bu bildiride, sağ dudak kenarında paresteziye neden olan, dişsiz mandibulada lokalize olan bir rezidüel kist vakası literatür bilgisi eşliğinde sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: marsupyalizasyon, parestezi, rezidüel kist

Case Report: A Residual Cyst Caused Paresthesia

Hümeysra Yazar¹, Ezgi Karaçelebi Tuncay², Ertan Delilbaşı¹

¹Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Balgat Oral and Health Center

Objective: Residual cyst is an inflammatory odontogenic cyst resultant from pulp necrosis, where the tooth has already been removed. They present resulting similar features with radicular cyst and radiographically are found as isolated, circumscribed, unilocular radiolucent lesions in the alveolar process. Enucleation and marsupialization are two techniques which can be used in clinical practice for surgical removal of residual cysts.

Case: In this case, a 58 years old male patient was referred to our clinic with a main complaint of paresthesia at the left side of lower lip. The cyst was localized left side in totally edentulous mandible and was radiographically unilocular. Marsupialization was performed as a first treatment option. The patient was non-cooperative, thus the lesion was enucleated after 2 months.

Conclusion: Residual cysts are a radicular, lateral periodotal, dentigerous or any other cysts that have persisted after they're associated tooth has been lost. They commonly affect maxillary region and they are usually asemptomatic. In this report; a residual cyst was localized at edentulous mandible which was caused paresthesia on the left commissure is presented with literature review.

Keywords: marsupialization, paresthesia, residual cyst

[PS-180]

Titanyum mesh ile alveolar kemik rekonstrüksiyonu

Hacer Ulutürk, Yeliz Kılınç, Semih Ayrikçıl, Derviş Yılmaz

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

Amaç: Kismen ve tamamen dişsiz hastalarda biyomateryallerin umut verici gelişmeleri nedeniyle implant tedavileri rahatlıkla yapılabilir hale geldi. Özellikle uzun süreli dişsiz kalan hastalarda rezidüel kemik hacmi yetersiz kalmaktadır. Titanyum mesh uygulamaları hacimsel alveolar kemik kazanımı için alternatif bir çözüm olarak kullanılmıştır.

Olgu: İlk olarak % 2 artikain içeren lokal anestezi uygulanmıştır. Alveolar kret tepesinden keratinize gingivayı da içeren bir insizyon yapılmıştır. Daha sonra mukoperiosteal flep kaldırıldı ve atrofik alveolar kemik açığa çıkarılmıştır. Daha sonra yeterli miktarlarda greft materyali uygulandı bu greft materyalin üzeri tamamen titanyum mesh ile kapatılmıştır. Son olarak ise flep gerilimsiz olarak suture edilmiştir. 6 aylık bir bekleme sürecinden sonra implantlar yerleştirilmiştir

Sonuç: Modern diş hekimliğinin amacı eksik dişleri, yumuşak ve sert dokuları ve diğer rekonstrüksiyon tedavilerini en doğal şekilde uygulamaktır.

Anahtar Kelimeler: titanyum mesh, atrofik kret, rekonstrüksiyon

Alveolar ridge reconstruction with a titanium mesh

Hacer Ulutürk, Yeliz Kılınç, Semih Ayrikçıl, Derviş Yılmaz

Gazi University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: The promising developments from the biomaterials and the surgical techniques have made the implant rehabilitation a daily approach during the treatment of partially and totally edentulous patients. However, especially in case of long lasting edentulous ridges, the residual bone volume is often not satisfying to place dental implants. In addition to this the use of titanium mesh during volumetric alveolar bone increasing procedures prior to implant placement seems to be a predictable solution in both horizontal and vertical augmentation

Case: Briefly, local anaesthesia consisting of 2% articaine (1:50,000 epinephrine) was administered. An incision was made along the ridge through the keratinized gingiva in the alveolar crest, and a lateral releasing incision was made. A mucoperiosteal flap was reflected to expose the atrophic ridge, afterward graft material was used in accordance with the manufacturer's instructions. The titanium mesh was then applied to cover the graft. The periosteum of the buccal flap was released to allow tensionfree coronal advancement of the flap. After a 6-month healing period, the implants were placed.

Conclusion: The goal of modern dentistry is to achieve the most inconspicuous reconstruction or the natural replacement of missing teeth and periimplant hard and soft tissue components.

Keywords: titanium mesh, atrophic alveolar ridge, reconstruction

[PS-181]

Bifosfonata bağılı gelişen çene osteonekrozunun trombositten zengin fibrin ile tedavisi

Yeliz Kılınç¹, Tolga Kodaz¹, Sara Samur Ergüven², Ertan Delilbaşı¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²75. Yıl Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

Amaç: Bifosfonata bağılı gelişen çene osteonekrozu bifosfonatların potansiyel bir yan etkisi olarak tanımlanmakta olup, oral kavitede ekspoze olmuş nekrotik kemik ile karakterizedir. Trombositten zengin fibrin (TZF) yara iyileşmesini ve kemiğin kapatılmasını kolaylaştırmaktadır. Bu olguda kemik ekspozunun TZF ile tedavisi anlatılmaktadır.

Olgu: Kırk beş yaşında kadın hasta oral ve maksillofasiyal cerrahi bölümüne diş çekimi sonrasında iyileşmeyen ekspoze olmuş kemik nedeniyle başvurdu. Klinik muayenede sol maksillada pürülan drenajla birlikte nekrotik, ekspoze olmuş kemik gözlemlendi. Radyografik değerlendirmede sekestr formasyonu tespit edildi. Hasta, göğüs kanserine bağılı gelişen sekonder hiperkalsemi nedeniyle intravenöz zoledronik asit tedavisi görmekteydi. Lokal anestezi altında nekrotik kemiğin debritleme gerçekleştirildi. Yaranın kapatılmasında TZF kullanıldı. Takip periyodunda tam bir mukozal iyileşme gözlemlendi.

Sonuç: TZF yara iyileşmesi, kemik rejenerasyonu, greft stabilizasyonu ve hemostazın desteklenmesi amacıyla kullanılabilir. Bu teknik, bifosfonat kullanan hastalarda ekspoze olmuş kemiğin tedavisi ve doku iyileşmesinde etkili olabilecek alternatif bir tedavi yaklaşımıdır.

Anahtar Kelimeler: Bifosfonat, maksilla, osteonekroz

Treatment of bisphosphonate-related osteonecrosis of the jaw using platelet-rich fibrin

Yeliz Kılınç¹, Tolga Kodaz¹, Sara Samur Ergüven², Ertan Delilbaşı¹

¹Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²75.Yıl Oral and Dental Health Center

Objective: Bisphosphonate-related osteonecrosis of the jaw (BRONJ) is described as a potential side effect of bisphosphonates, and characterized by the exposed necrotic bone in the oral cavity. Platelet-rich-fibrin (PRF) may facilitate wound healing and the closure of the bone in BRONJ. In the present case the treatment of bone exposure with PRF is described.

Case: A 45-year-old female patient was referred to the department of oral and maxillofacial surgery for the unhealed exposed bone following tooth extraction. In the clinical examination the necrotic exposed bone with purulent drainage was observed in the left maxilla. The radiographic examination showed sequestra formation. The patient had received intravenous zoledronic acid for ten years for the management of secondary hypercalcemia due to breast cancer. Debridement of the necrotic bone under local anesthesia was performed. PRF was used for the closure of the wound. Complete mucosal healing was observed in the follow-up period.

Conclusion: PRF can be used to facilitate wound healing, bone regeneration, graft stabilization and hemostasis. The technique is an alternative treatment option that may be effective for the management of exposed bone and tissue healing in patients using bisphosphonates.

Keywords: Bisphosphonate, maxilla, osteonecrosis

[PS-182]

11 yaşındaki çocuk hastada kompleks odontoma: olgu sunumu

Erdinç Sulukan, Nazife Begüm Karan, Ayşenur Nergiz Tanıdır, Neziha Keçecioğlu, Çiğdem Köşe

RECEP TAYYIP ERDOĞAN ÜNİVERSİTESİ, AĞIZ DIŞ VE ÇENE CERRAHİSİ ANABİLİM DALI, RİZE, TÜRKİYE

Amaç:

Odontomalar odontojenik tümörlerin en yaygın görülen tipi olup genellikle asemptomatiklerdir. Anterior maksilla ve posterior mandibular odontomanın sıklıkla görüldüğü yerlerdir. Bu benign tümör yavaş büyüyen, mikst bir yapıya sahip olup; genelde hayatın 2. ve 3. dekatlarında görülür. Odontoma mine, dentin, sement ve pulpa dokularından oluşur. Etiyolojileri tam olarak bilinmemekle birlikte travma, inflamasyon, odontoblastik hiperaktivite, herediter anomaliler (Gardner, Herman sendromu) ve diş gelişiminden sorumlu genlerdeki değişimden orijin alabilmektedir. Kesin tedavi için genellikle cerrahi yaklaşım uygulanmaktadır.

Olgu:

Sistemik olarak sağlıklı 11 yaşında kadın hastanın kliniğimize rutin kontrol amaçlı başvurdu. Hastanın ekstraoral muayenesinde anormaliye rastlanmadı. İntraoral muayene de mandibula anterior bölgenin lingual tarafında sert, ağrısız bir şişlik bulundu. Alınan panoramik ve periapikal radyografilerde ilgili bölgede radyopak lezyon görüldü. Alt keser dişlerde muhtemel kök rezorbsiyonu önlemek için lezyon cerrahi olarak eksize edildi.

Bulgular:

Hastanın postoperatif takibi yapıldı. Klinik muayenesinde patoloji oluşumunu gösteren herhangi bir bulgu ya da belirti saptanmadı ve çevre yapılarıdaki sağlıklı durum teyit edilerek tatmin edici sonuç elde edildi.

Sonuç:

Odontomalar dişlerde gelişim bozukluklarına, sürme gecikmelerine ve komşu dişlerin köklerinde rezorbsiyona neden olabilmekte; hatta büyüdüklerinde parestezi ve kortikal kemikte ekspansiyona neden olabilmektedir. Odontomalar bu tarz semptomlara neden olduğu zaman, bu vakada olduğu gibi tedavi edilmeleri gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anterior Mandibula, Cerrahi Tedavi, Kompleks Odontoma

Complex odontoma in 11 year old girl: a case report

Erdinç Sulukan, Nazife Begüm Karan, Ayşenur Nergiz Tanıdır, Neziha Keçecioglu, Çiğdem Köşe
RECEP TAYYİP ERDOĞAN ÜNİVERSİTESİ, DEPARTMENT OF MAXİLLOFACIAL SURGERY, RİZE, TURKEY

Objection:

Odontoma is the most commonly encountered odontogenic tumor of the jaws, and is usually asymptomatic. Anterior maxilla and posterior mandible is the most frequently sites for odontoma. This benign tumor has a slow-growing, mixed structure and mostly seen in the 2. and 3. decades of life. Odontomas are composed of enamel, dentin, cementum and pulp tissues. Although the etiological factors are not known for sure, they may originate from trauma, inflammation, odontoblastic hyperactivity, hereditary anomalies (Gardner Syndrome, Herman Syndrome) and changes in the genes that control tooth development. Usually, surgical approach is performed for certain treatment.

Case:

Systemically healthy 11 year old girl referred to the clinic for routine control. The extraoral examination was normal. Intraoral examination revealed a solid, painless swelling in the lingual side of the anterior mandible. Panoramic and periapical radiographs showed a radiopaque lesion in the related region. Surgical excision was performed to prevent possible root resorptions in the adjacent teeth.

Results:

Postoperative follow-up was made and clinical examination revealed satisfactory outcome with no signs or symptoms suggestive of pathology and confirmed healthy surrounding structures.

Conclusions:

Odontomas may cause developmental anomalies, delayed eruptions and root resorptions of adjacent teeth; also paresthesia and expansion of the cortical bone in greater lesions. As in this case, they must be treated when they cause these kinds of symptoms.

Keywords: Anterior Mandible, Complex Odontoma, Surgical Treatment

[PS-183]

Posterior Maxilla Parakeratotik Odonjenik Kist: Vaka Raporu

Ahmet Bayrakçioğlu, Onur Atalı, Onur Gönül, Bahar Gürsoy
MARMARA ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ, AĞIZ DİŞ VE ÇENE CERRAHİSİ ANA BİLİM DALI, İSTANBUL

16 yaşındaki kadın hasta kiniğimize 2016 yılının eylül ayında üst çenede ağrı şikayetiyle başvurmuştur. Klinik muayenesinde sağ maxillar bölgede palpasyonda hasta tarafından hassasiyet belirtilmiştir. Yapılan radyolojik incelemede sağ maxillar sinüs ve palatinal kemiğe doğru expanse olan 6x5x4 cm genişliğinde, gömülü kanine komşuluğu bulunan radyolüsent bölge görülmüştür. Sedasyon altında yapılan cerrahi müdahalede kist enükleasyonu gerçekleştirilirken kiste komşuluğu olan gömülü kanin ve persiste süt kanin dişi çekilmiştir. Patolojik tetkikler sonucu lezyonun parakeratotik odontojenik kist olduğu öğrenildi. 6 aylık takip sonucunda araştırmacılar tarafından herhangi bir rekürrens gözlenmedi. 2005 yılında keratokistler agresif olmaları ve rekürrens oranlarının yüksek olmasından dolayı tümör sınıflanmasına dahil edilmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: Keratokist, Enükleasyon, Sedasyon

Parakeratotic Odontogenic Cyst At Posterior Maxilla: A Case Report

Ahmet Bayrakçioğlu, Onur Atalı, Onur Gönül, Bahar Gürsoy
MARMARA ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ, AĞIZ DİŞ VE ÇENE CERRAHİSİ ANA BİLİM DALI, İSTANBUL

A 16 year old female patient, who suffered pain at her upper jaw referred to Marmara University, Faculty of Dentistry, Oral & Maxillofacial Surgery Department. Clinical examination showed tenderness to palpation at right upper jaw. Radiological examination showed that there was an impacted canine inside a radiolusent area at right maxillary region. Cone beam tomographic images displayed that the lesion of 6x5x4 cm width was expanded inside the maxillary sinus and palatal bone. The impacted canine and the teeth that are related to the cystic cavity were all enucleated under sedation. The authors in this study did not experience any recurrence at 6 months' intervals. In 2005, keratocysts were classified as tumor due to its aggressiveness and the ratio of recurrence.

Keywords: Keratocyst, Enucleation, Sedation

[PS-184]

Olgu Sunumu: Oral Vestibül Mukozoya Hipoklorit Enjeksiyonu Sonrası Aseptik Doku Nekrozu

Hatice Deniz, Umut Tekin, Mustafa Ercüment Önder, Fethi Atıl, İsmail Doruk Koçyiğit, Özkan Özgül
Kırıkkale Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kırıkkale

Amaç: Sodyum hipoklorit(NaOCl) çözeltisi, etkili bir antimikrobiyal ve düşük maliyetli bir yöntem olduğu için, dişhekimliği uygulamalarında yaygın olarak kullanılmaktadır. Nekrotik dokuları uzaklaştırmadaki etkinliği kabul edilebilir düzeyde olmasına rağmen, yumuşak doku ile temasında ciddi komplikasyonlar ortaya çıkabilir. Doku içine enjeksiyonu aseptik doku reaksiyonlarına neden olabilmektedir. Bu makalede, anestezi enjeksiyonu sırasında hekimin dikkatsizliği sonucu alt dudak bölgesine sodyum hipoklorit enjeksiyonuna bağlı gelişen vestibül oral mukozada meydana gelen aseptik doku nekrozu ve alt dudakta meydana gelen parestезinin tedavi protokolüne yönelik yaklaşım değerlendirilmektedir.

Olgu: 55 yaşında erkek hastanın alt çenede sol premolar bölgedeki dişlerin çekimi amacı ile anestezi sırasında doku içerisine hekim dikkatsizliği sonucu enjekte edilen sodyum hipoklorit solüsyonuna bağlı aseptik doku nekrozu ve alt dudak bölgesinde parestezi gelişti. Olay esnasında yanma, batma ve keskin bir ağrı tarif eden hastaya ilk müdahalede Feniraminmaleat 15 mg ampul, Deksemetazon 8 mg ampul İM uygulandı. Klinik takipte nekroz gelişen bölge debride edildi. Amoksisilin Klavunatik asit (3x1) 2 hafta süreli antibiyoterapisi, Alfa lipoik asit 300mg (1x1) ve Hiperbarik Oksijen Tedavisi(2.4 Atm 10 gün) uygulanarak 1 ay içerisinde nekroze alanın tekrardan epitelize olduğu görüldü. N.mentalis duyu alanında gelişen parestезinin 3 ay sonraki takipte tamamen gerilediği gözlemlendi

Sonuç: Sodyum hipokloritin doku içine enjeksiyonu doku ve sinir hasarına ve hatta hava yolu obstrüksiyonuna neden olabilir. Klinik uygulamada sodyum hipoklorit ile ortaya çıkabilecek olası komplikasyonlar gözden geçirilmeli, riski en aza indirmek için alınabilecek önlemler tartışılmalı ve doku hasarında uygun tedavi protokolünün belirlenmesi önem taşımaktadır. Hiperbarik oksijen tedavisinin aseptik doku nekrozu tedavisinde olumlu yönde etkinliği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Aseptik doku nekrozu, Hiperbarik oksijen tedavisi, Sodyum hipoklorit

Case Report: Aseptic Tissue Necrosis After Oral Vestibule Mucosa Hypochlorite Injection

Hatice Deniz, Umut Tekin, Mustafa Ercüment Önder, Fethi Atıl, İsmail Doruk Koçyiğit, Özkan Özgül
Kırıkkale University Faculty of Dentistry, Maxillofacial Surgery, Kırıkkale, Turkey

Objective: Sodium hypochlorite (NaOCl) solution is widely used in dentistry because it is an effective antimicrobial and low cost material. Although the efficacy of removing necrotic tissue is acceptable, serious complications may occur with soft tissue contact. Injection into tissue may cause aseptic tissue reactions. In this article, the approach to the treatment protocol of aseptic tissue necrosis in the vestibule oral mucosa due to NaOCl injection into the inferior lip region of the physician's carelessness during the anesthesia injection and paresthesia in the lower lip is evaluated.

Case: A 55-year-old male patient developed paresthesia in the aseptic tissue necrosis and lower lip region due to sodium hypochlorite solution injected into the tissue as a result of physician carelessness during anesthesia with the intention of pulling the teeth in the left premolar region of the lower canene. Pheniraminmaleat 15 mg ampoule, Dexamethasone 8 mg ampoule IM was administered to the patient who described burning, stinging and acute pain during the event. Clinically, the site of necrosis was debrided. Amoxicillin Clavunatic acid (3x1) 2 weeks of antibiotherapy, Alpha lipoic acid 300mg (1x1) and Hyperbaric Oxygen Therapy (2.4 Atm 10 days) were applied and it was observed that the necrosis area was epithelialized within 1 month. It was observed that the paresthesia developed in the n.mentalis sensory area completely disappeared after 3 months of follow-up.

Conclusion: Injection into sodium hypochlorite can cause tissue and nerve damage and even airway obstruction. Hyperbaric oxygen therapy has shown positive efficacy in the treatment of aseptic tissue necrosis.

Keywords: Aseptic tissue necrosis, Hyperbaric oxygen therapy, Sodium hypochlorite

[PS-185]

10 yaşındaki çocukta ameloblastomanın konservatif tedavisi

Yeliz Kılınç¹, Mustafa Öztürk¹, Mehmet Bani², Emre Barış³

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı

³Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Oral Patoloji Anabilim Dalı

Amaç: Ameloblastoma çenelerin benign, lokal agresif ve yavaş büyüyen bir odontojenik tümördür. Lezyon genellikle mandibulada lokalize olup, en sık molar ve ramus bölgesinde gözlenmektedir. Bu olguda 10 yaşındaki bir çocukta ameloblastomanın konservatif tedavisi anlatılmaktadır.

Olgu: 10 yaşındaki çocuk hasta sol mandibulada şişlik nedeniyle oral ve maksillofasiyal cerrahi bölümüne yönlendirildi. Radyografik muayenede sol posterior mandibulada gömülü alt ikinci molar dişi içeren radyolusent alan ve kemik ekspansiyonu gözlemlendi. İnsizyonel biyopsi yapıldı. Lezyon kistik ameloblastoma olarak teşhis edildi. Lokal anestezi altında marsüpyalizasyon uygulandı. İki senelik takip periyodunda ikinci molar dişin erüpsiyonu ve kavitenin tamamen kemikle dolduğu gözlemlendi.

Sonuç: Literatürde ameloblastoma için dekompresyon, enükleasyon, marjinal rezeksiyon ve agresif rezeksiyonu da içeren birçok tedavi seçeneği tanımlanmıştır. Marsüpyalizasyon özellikle pediatrik hastalardaki büyük ameloblastomalarda vital yapıların, fasiyal estetiğin, dental ve iskeletsel büyümenin korunması açısından faydalı olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ameloblastoma, mandibula, marsüpyalizasyon

Conservative treatment of ameloblastoma in a 10 year-old child

Yeliz Kılınc¹, Mustafa Öztürk¹, Mehmet Bani², Emre Barış³

¹Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Gazi University Faculty of Dentistry Department of Pedodontics

³Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral Pathology

Objective: Ameloblastoma is a benign, locally aggressive and slow-growing odontogenic tumor of the jaws. The lesion is generally located in the mandible, with the molar and ramus region being the most common site. In the present case conservative treatment in a 10 year-old child with ameloblastoma is described.

Case: A 10-year-old child patient was referred to the department of oral and maxillofacial surgery with a complaint of swelling in the area of the left mandible. Radiographic evaluation revealed a radiolucent area and bony expansion involving an impacted left lower second molar in the left posterior mandible. An incisional biopsy was performed. The lesion was diagnosed as cystic ameloblastoma. Marsupialization was performed under local anesthesia. Eruption of the second molar and complete filling of the cavity were observed at the 2-year follow-up period.

Conclusion: Several treatment choices for ameloblastomas including decompression, enucleation, marginal resection and aggressive resection have been described in the literature. Marsupialization can be useful in large ameloblastomas involving vital structures especially in pediatric patients, in terms of preserving vital structures, facial aesthetic, dental and skeletal growth.

Keywords: Ameloblastoma, mandible, marsupialization

[PS-186]

İmplant sonrası şiddetli orofasiyal ağrı, yanlış tanı ve daha fazlası: Vaka Raporu

Şaziye Şahin, Yeliz Kılınc, Hacer Ulutürk, Semih Ayrikçil, Derviş Yılmaz

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Giriş: Baş boyun bölgesinin kompleks anatomik özellikleri, kranial sinirler, üst hava yolları ve gastrointestinal sistemin başlangıç kısımlarının bu bölgede yer alması, kronik ağrı sendromlarının daha sık görülmesi ve yanlış tanı sıklığında artmaya neden olmaktadır. Biz implant sonrası şiddetli ve analjeziklere dirençli ağrısı olan bir olgu nedeni ile orofasiyal ağrılarda ayırıcı tanının önemine dikkat çekmek istedik.

Vaka raporu: 65 yaşında kadın hasta, 6 aydır sol üst damakta, yüzde ve başın sol yarısında keçeleşme, yanma, bıçak saplanır tarzda ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Ağrıları daha önce yapılan implantlarına iyileşme başlığı takıldıktan sonra başlamış. Hastaya daha önce KBB ve nöroloji konsültasyonları yapılmış, ve ağrının implantlarla bağlantılı olduğu söylenmişti. Bu nedenle hastaya yapılan implantlardan sol üst çenedeki iki implant iki ay önce çıkarılmıştı. Hastanın ağrı anamnezi derinleştirildiğinde yanma, keçeleşme gibi nöropatik komponentlerin yanı sıra başta ve sol taraf gözde zonklar tarzda ve bıçak saplanır tarzda ağrıların olması nosiseptif organik patoloji düşündürdü. Hastanın beyin MR incelemesinde solda mastoidit ve nasofarenkste kitlesel lezyon varlığı, kitlenin sol parafarengeal ve prevertebral mesafeye uzandığı raporlanmıştı. Hasta ağrı tedavisi düzenlenerek nazofarinks karsinomu tanısı ile KBB kliniğine yönlendirildi.

Tartışma: Nazofarenks tümörlerinde hastaların %20'sinde kranial sinir tutulumu ile şiddetli yüz ağrısı olmaktadır. Daha ileri evrelerde ise çevre dokulara yayılım ve servikal lenfadenopatiler nedeni ile mastoid ve temporal bölgelerde ağrı veya şiddetli baş ağrısı oluşabilir. Sonuç olarak; orofasiyal ağrı şikayeti olan hastada yakın zamanda geçirilmiş ağrı kaynağı olabilecek dental girişim veya cerrahi öyküsü olsa bile dikkatli bir ağrı anamnezi alınmalıdır. Ayırıcı tanıda baş boyun tümörleri ilk sırada akla gelmelidir.

Anahtar Kelimeler: dental implant, nazofarinks karsinomu, ağrı

Severe orofacial pain following dental implant treatment, a misdiagnosis and more: A Case Report

Şaziye Şahin, Yeliz Kılınc, Hacer Ulutürk, Semih Ayrikçil, Derviş Yılmaz

Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: Because of complex anatomical features and the initial parts of GIS and upper airway systems and cranial nerves associated with this region, chronic pain syndromes and misdiagnosis is more common in the head and neck area. We aimed to point out the importance of differential diagnosis in orofacial pain in a patient, who had severe pain following dental implant surgery.

Case Presentation: A 65-year-old woman was referred to our clinic with complaints of felting, burning and stabbing pain in the upper left palate and face for 6 months. The pain started after replacement of the healing covers on previously placed implants. The patient was previously consulted to ENT and neurology and she was told that, the pain was related to dental implants. Therefore two of the implants were removed. The patient's anamnesis was the presence of throbbing and stabbing pain in the left eye and head, implying an organic pathology. Mastoiditis on the left side and nasopharyngeal mass extending to the parafarengeal and prevertebral distance were reported in cranial MRI. Pain therapy was regulated and the patient was referred to the ENT clinic with the diagnosed nasopharynx carcinoma.

Discussion: In nasopharynx tumors, 20% of patients have severe facial pain with cranial nerve involvement. In advanced stages, severe headache and pain may occur in the mastoid and temporal regions due to the invasion and lymphadenopathies. In conclusion; eventhough there may be a recent history of dental or surgical procedure head and neck tumors should be considered in the differential diagnosis.

Keywords: dental implant, nasopharynx carcinoma, pain

[PS-187]

Genç Hastada Mandibulada görülen Dentigeröz Kist Olgusu ve Marsupiyalizasyon ile Tedavisi: Vaka Raporu

Mehmet Kürşat Aladağ, İbrahim Murat Afat, Onur Gönül, M.kamil Göker
Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Odontolojik kistler maksillofasiyel bölgede en sık karşılaşılan patolojilerdendir. Birçok değişik varyasyon arasında, dentigeröz kistler gömük kalmış bir dişle alakalı olan osteolitik bir lezyonun en sık görülen sebebidir. Birçok dentigeröz kist erken yaşta radyografik incelemelerde rastlantısal olarak tanı alır. Bununla beraber dentigeröz kistler kemik dokuda ekspansiyon ve yüzde şişlik oluşturacak miktarda genişleyene kadar teşhis edilmeden asemptomatik olarak kalabilirler. Bununla beraber birçok hasta kist kavitesinin enfeksiyonuna bağlı olarak akut ağrı ve şişlik şikâyeti ile karşı karşıya kalabilir. Bu sunumda 13 yaşındaki hastada sağ ramus mandibulada geniş boyutlara ulaşmış dentigeröz kist ve konservatif yaklaşımla tedavisi anlatılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Dentigeröz Kist, marsüpyalizasyon, Konservatif Tedavi

A giant dentigerous cyst of the mandible in a young patient a: Case report

Mehmet Kürşat Aladağ, İbrahim Murat Afat, Onur Gönül, M.kamil Göker
Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Odontologic cysts are one of the most common pathologies seen at maxillofacial region. Among different varieties, dentigerous cysts are the most frequent reason of a lytic lesion associated with an impacted tooth. Most dentigerous cysts manifest in early age, usually as an incidental discovery in radiographic examinations. However, they can grow extremely large asymptotically and remain undetected until they enlarge enough, causing bony expansion and asymptomatic facial swelling. However, in some cases patients reveal acute pain and swelling of the face due to infection of the cyst cavity. We present a case of giant dentigerous cyst in a 13-year-old female child involving entire right ramus mandible and its successful treatment with conservative therapy. This case report illustrates the effectiveness of marsupialization and simplified surgical treatment for a large dentigerous cyst in an adolescent.

Keywords: Dentigerous Cyst, marsupialization, Conservative Treatment

[PS-188]

Anterior mandibulada segmental sandviç osteotomisi: Vaka raporu

Mehmet Kürşat Aladağ, Emrah Canbazoğlu, Gühan Dergin
Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Travmatik diş çekimleri veya kist ve tümör operasyonları sonrası vertikal alveolar kemik eksikliği implant rehabilitasyonu için büyük bir zorluk teşkil etmektedir. Kaybolan vertikal alveoler dikey boyutun geri kazanılması için kullanılan inley kemik greftleme ve distraksiyon osteogenezi primer yöntemlerdir. Öte yandan, distraktörlerin fiyatı ve yakın klinik takip gereksinimleri ve hareket eden segmentlerinin vektörel sapmaları bu yöntemin önde gelen problemleridir. Bu dezavantajların üstesinden gelmek için, implant tedavisi için inley kemik greftleme, özellikle anterior mandibulada alternatif bir dikey boyut artırma yöntemi olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Anterior Mandibula, Distraksiyon Osteogenezis, Sandviç Tekniği

Segmental sandwich osteotomy of the anterior mandible:A case report

Mehmet Kürşat Aladağ, Emrah Canbazoğlu, Gühan Dergin
Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Vertical alveolar bone deficiency after traumatic tooth extractions or cysts and tumor removal is still being a big challenge for implant rehabilitation. For this purpose, inlay bone grafting and distraction osteogenesis are the main techniques has been used. On the other hand, the price of the distractors and close clinical follow requirements and deviations of the transport segments are the leading problems of this method. To overcome these disadvantages inlay bone grafting can be used as a alternative vertical augmentation method, especially in the anterior mandible region, for implant rehabilitation.

Keywords: Anterior Mandibula, Distraction Osteogenesis, Sandwich Technique

[PS-189]

Inferior Alveolar Sinirin Lateralizasyonu ve Mental Sinirin Distalize Edilmesi Sonrası İmplant Yerleştirilmesi: Olgu Sunumu

Şadiye Günpınar, Mehmet Cihan Şengün

Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji AD, Bolu

Amaç: Azalmış kemik hacmi posterior mandibulada dental implant yerleştirilmesini zorlaştırmaktadır. Kemik hacminin azaldığı bu durumlarda çok çeşitli tedavi alternatifleri önerilmektedir. Bu tedavi alternatiflerine örnek olarak: kısa implantların kullanılması, yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu, distraksiyon osteogenesis, açılı implant yerleştirilmesi, inferior alveolar sinirin (İAS) laterale yönlendirilmesi ve mental sinir demetinin distalize edilmesi verilebilir.

Olgu: 34 yaşındaki bayan hasta kliniğimize implant tedavisi amacıyla yönlendirildi. Hastanın muayenesinde parsiyel diş eksiklerinin olduğu ve herhangi bir sistemik probleminin olmadığı tespit edildi. Başlangıç periodontal tedavi sonrası, hastadan bilgisayarlı tomografi (BT) alındı ve hastaya posterior bölgede, üst çenede iki ve alt çenede iki adet kemik seviyesinde implantlar yerleştirildi. İyileşme süresince hastanın herhangi bir şikayeti olmadı ve iyileşme sorunsuz gerçekleşti. Üçüncü ayın sonunda sol alt çeneye yerleştirilmiş implantlar çevresinde beklenmedik kemik kayıpları belirlendi. Yapılan ayrıntılı klinik muayene sonucunda mental sinire yakın olan implantın çıkarılmasına karar verildi. Sekiz haftalık iyileşme sonunda, BT görüntüleri göz önünde bulundurularak, bölgeye kısa implant veya kemik ogmentasyonu yapılamayacağı belirlendi. Bu nedenle hastaya implant yerleştirilmesi ile aynı zamanda, mental foremen bölgesinde kortikotomi yapılarak İAS'nin bir kısmı lateralize edildi ve insisiv sinirin bağlantısı kesilerek mental sinir distalize edildi. Bölge kemik grefti ve trombositten zengin fibrin ile ogmente edilerek primer olarak kapatıldı.

Sonuç: Posterior dişsiz mandibulada dental implant yerleştirilmesinde, İAS'nin lateralizasyonu ve mental sinirin distalizasyonu başarılı ve öngörülebilir bir tedavi alternatifi olabilir. Cerrahi sonrası his kaybının olmaması için operasyon esnasında titiz ve hassas çalışılması çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Dental implant, inferior alveolar sinir lateralizasyonu, mental sinir distalizasyonu

Inferior Alveolar Nerve Lateralization and Mental Neurovascular Distalization For Dental Implant Placement: Case Report

Şadiye Günpınar, Mehmet Cihan Şengün

Abant İzzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Periodontology Department, Bolu

Objective: Installation of implants in posterior region becomes difficult because of the reduced bone volume. Several treatment alternatives are suggested: the use of short implants, guided bone regeneration, distraction osteogenesis, placement of inclined implants, lateralization of the inferior alveolar nerve (IAN) and mental neurovascular distalization (MND).

Case: A 34 years old woman was referred to our clinic for dental implant treatment. The patient was partially edentulous and did not have systemic diseases. After initial periodontal treatment two bone level implants were inserted in the right maxilla and two implants in the left posterior mandibula considering the computerized tomography (CT) images. Healing was uneventful and she did not have any complain about the procedure. At the end of the 3 months, an unexpected bone loss was determined around the mandibular posterior implants. After detailed clinical examination, we decided to remove the implant which was near the mental nerve and left the area to heal for 8 weeks. At the end of the healing period, according to the CT image, a corticotomy was done around the mental foramen and the incisive nerve is transacted, such that the mental foramen and a part of IAN were repositioned more posteriorly. A 10 mm length bone level implant was inserted simultaneously and the corticotomy site was augmented with bone graft using platelet rich fibrin as a membran.

Conclusion: With extremely precise surgical technique, IAN lateralization and MND can be successfully used for implant placement in edentulous posterior mandibula with no loss of feeling.

Keywords: Dental implant, inferior alveolar nerve lateralization, mental neurovascular distalization

[PS-190]

Mandibula fraktürlerinin epidemiyolojik analizi

Eser Tutus¹, Bahadır Kan¹, Pinar Celik Topcu¹, Mehmet Fatih Coskunes¹, Ulkem Cilasun²

¹KOCAELI UNIVERSİTESİ DİŞHEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ, AĞIZ DİŞ VE ÇENE CERRAHİSİ ANA BİLİM DALI, KOCAELİ

²UFUK UNIVERSİTESİ DİŞHEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ, AĞIZ DİŞ VE ÇENE CERRAHİSİ ANA BİLİM DALI, ANKARA

Mandibula fraktürleri en sık görülen yüz kırıklarındandır..Mandibula fraktürleri ve travmatik dental yaralanmalar hayat kalitesini negatif olarak etkilemektedirler. Travma sonrası süreçte maloklüzyon konuşma, yemek yeme ve içme güçlükleri en sık görülen problemlerdir. Hastanın yaşı, travmanın yeri ve türüne göre bazı olgularda basit, izole, ayrılmamış (non-deplase) kırık veya yaş ağaç kırığı görülebilirken ağır olgularda servikal, kranial ve/veya orta yüz kırıkları ile birlikte, mandibulanın birden fazla bölgesinde, ayrılmış (deplase), parçalı veya komplike kırık görülebilir.

Oral ve maksillofasial cerrahide büyük bir öneme sahip olan çene kırıklarının tedavisinde uzun yıllar boyunca birçok yöntem geliştirilmiştir. Kırık parçaların fiksasyonu için ise açık ve kapalı redüksiyon yöntemleri uygulanabilmektedir. Bizim çalışmamızda Kocaeli Üniversitesi Diş hekimliği fakültesi, Ağız,diş ve çene cerrahisi bölümünde 2010-2017 yılları arasında tedavi edilen mandibular fraktür hastaları değerlendirilmiştir. Çalışmamızın amacı mandibular fraktür nedeniyle tedavi edilen hastaların retrospektif analizi ve sonuçlarının tartışılmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Epidemiyolojik analiz, kırık, mandibula

Epidemiologic analysis of mandibular fractures

Eser Tutus¹, Bahadır Kan¹, Pinar Celik Topcu¹, Mehmet Fatih Coskunes¹, Ulkem Cilasun²

¹ORAL AND MAXILLOFACIAL SURGERY OF THE DEPARTMENT, KOCAELI UNIVERSITY, FACULTY OF DENTISTRY, KOCAELI

²ORAL AND MAXILLOFACIAL SURGERY OF THE DEPARTMENT, UFUK UNIVERSITY, FACULTY OF DENTISTRY, ANKARA

Mandibular fractures are among the most common facial. Mandibular fractures and traumatic dental injuries negatively impacts on the person's quality of life. Talking, eating and drinking difficulties and malocclusion are the most common problems in posttraumatic period. They constitute a spectrum of disorders from simple non-displaced or greenstick fracture to complicated, comminuted, displaced or dislocated fractures according to the factors like the age of the patient or severity of the trauma. Various methods have been developed for the treatment of jaw fractures which has a great importance in oral and maxillofacial surgery. Open and closed reduction methods are applied for the fixation of broken segments. In our study patients with mandibular fracture which were treated in University of Kocaeli, Department of Oral and Maxillofacial surgery between the years from 2010 to 2017 were evaluated. Our aim was to retrospectively analyze the patients treated for mandibular fractures due to trauma and to discuss the results.

Keywords: Epidemiologic analysis, fracture, mandible

[PS-191]

Bir Amelogenesis Imperfecta Hastasındaki Açık Kapanış Deformitesinin İki Parçalı Le Fort I ve Sagittal Split Ramus Osteotomileri ile Yapılan Ortognatik Cerrahi

Ümit Ertaş, Mehmet Uğurlu, Ertan Yalçın, Ali Kiki, Mert Ataoğlu

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç:

Bu vaka raporunun amacı, anterior openbite bulunan bir amelogenesis imperfecta (AI) hastasını ve sanal olarak planlanmış ortognatik cerrahi ile tedavisini sunmaktır.

Olgu:

21 yaşında bayan hasta; AI, openbite, uzun yüz ve transvers yönde dar maksillaya sahipti. Klinik ve radyografik değerlendirmeden sonra, hem dental, hem de fasiyal gerekliliklerden dolayı ortognatik cerrahiye karar verilmiştir. AI sebebiyle ortodontik braket uygulanamadığı için, işlem esnasında cerrahi rehberin stabilizasyonunu sağlamak amacıyla, cerrahi öncesi ark bar uygulandı. Genel anestezi altında, iki parçalı Le fort I osteotomisi ile asimetrik maksiller gömme ve bilateral sagittal split ramus osteotomisi (BSSRO) ile mandibuler ilerletme yapıldı ve miniplak ve minividalar ile sabitlendi.

Sonuç:

Amelogenesis imperfecta, sıklıkla anterior openbite ile birlikte görülmektedir. AI hastalarında openbite tedavisi daha da karmaşıktır. Cerrahi öncesi ortodontik tedavi, kron boyu yetersizliği ve minenin durumu sebebiyle sıklıkla uygulanamaz. BSSRO ile birlikte ya da tek başına uygulanan çok parçalı Le Fort I osteotomisi ve sonrasında protetik tedavi mantıklı ve avantajlı bir tedavi seçeneğidir.

Amaç:

Olgu:

Sonuç:

Anahtar Kelimeler: İki Parçalı Le Fort I Osteotomisi, Amelogenesis imperfecta, Ön Açık Kapanış

Orthognathic Surgery With Two Segment Le Fort I and Sagittal Split Ramus Osteotomies Of Open Bite Deformity in a Amelogenesis Imperfecta Patient

Ümit Ertaş, Mehmet Uğurlu, Ertan Yalçın, Ali Kiki, Mert Ataoğlu

Atatürk University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objectives:

The aim of this case report is to present an amelogenesis imperfecta (AI) patient with anterior openbite and surgical treatment with virtual planned orthognathic surgery.

Case:

A 21 year-old female patient had AI, anterior open bite, long face and transversal narrow maxilla. After clinical and radiographical evaluation, it was decided that orthognathic surgery would be necessary to accomplish both dental and facial results. Before surgery, an arch bar was applied for intraoperatively surgical guide stabilization because orthodontic braces could not be applied due to AI. Under general anesthesia, maxillary assymetrical impaction with two segment Le Fort I osteotomy and mandibular advancement with bilateral sagittal split ramus osteotomies(BSSRO) was done and fixated with miniplates and miniscrews.

Conclusion:

Amelogenesis imperfecta is frequently found in association with anterior open bite. Treatment of openbite in patients with AI is even more complicated. Pre-surgical orthodontic treatment is often not feasible because of lack of crown height and the condition of the enamel. A multi-segment Le Fort I intrusion osteotomy with or without BSSRO whether or not followed by prosthetic rehabilitation, is a reliable and advantageous treatment of choice.

Keywords: Two-segment Le Fort I Osteotomy, Amelogenesis Imperfecta, Anterior openbite

[PS-192]

Mandibular Sinir İle İlişkili Parasteziye Neden Olan Parakeratotik Kist: Vaka Raporu

Aydin Keskinruzgar¹, Gunay Yapici Yavuz¹, Tuğba Ozbek Celik², Mahmut Koparal¹, Bilal Ege¹

¹Adıyaman Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız-Diş ve Çene Cerrahisi ABD, Adıyaman

²Adıyaman Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji ABD, Adıyaman

Amaç:

Olgu: Odontojenik keratokist, çenelerde görülen gelişimsel kistler olarak tanımlanmaktadır. Kist epitelindeki keratinize yapıdan dolayı keratokist olarak adlandırılan bu kist çenelerde görülen tüm kistlerin % 11 'ini oluşturur. Genellikle mandibular molar ve angulus bölgesinde görülen bu kistlerin hızlı büyüme potansiyeli vardır, ve cerrahi sonrası nüks oranı yüksektir. Özellikle nadir olarak görülen parakeratotik tip keratokistlerin nüks oranı daha yüksektir.

35 yaşında bayan hasta kliniğimize alt çene sol bölgede parestezi nedeniyle başvurmuştur. Radyojik incelemede sol alt yirmi yaş bölgesinde, mandibular kanalın üzerinde daire şeklinde radyolüsent bir lezyon izlendi. Lokal anestezi altında lezyon enükle edildi ve mandibular kanalı korumak için taban hariç diğer kemik yüzeyleri frezlenerek ilgili bölge primer olarak kapatıldı. Alınan lezyon histopatolojik inceleme sonucunda parakeratotik kist olarak belirlendi. Hastanın bir senelik takibi boyunca herhangi nüks gözlenmedi ve parastezinin tamamen geçtiği belirtildi.

Odontojenik kistlerin farklı tipleri bulunmaktadır. Bu kistlerin büyük kısmı gömülü diş ile ilişkili olarak ortaya çıkmaktadır, bu nedenle dentigeröz kistleri taklit edebilirler. Bizim vakamızdaki keratokist herhangi bir gömülü diş ile ilişkisi olmayan parakeratotik tiptedir. Bu tip nadir görülen nüks oranı yüksek olan ve hızlı yayılan formudur. Bizim vakamızda küçük boyutlarda olmasına rağmen paresteziye neden olmuştur. Bu kistelerin tedavisi nüks oranı yüksek olduğu için halen tartışmalıdır, bu yüzden hasta takibi çok önemlidir.

Sonuç:

Anahtar Kelimeler: parestezi, keratokist, mandibula

Paracetatous Cyst Causing Parasthesia Associated With Mandibular Nerve: A Rare Case Report

Aydin Keskinruzgar¹, Gunay Yapici Yavuz¹, Tuğba Ozbek Celik², Mahmut Koparal¹, Bilal Ege¹

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Adiyaman University

²Department of Pathology, Faculty of Medical, Adiyaman University

Objective:

Case: Odontogenic keratocyst is defined as developmental cysts in jaws. This cysts are called keratocyst because of keratinization in the cyst epithelium, this cysts forms 11% of all cysts seen in the jaws. Generally, these cysts seen in the mandibular molar and angular region, have a rapid growth potential, and the recurrence rate after surgery is high. Parakeratotic type keratocysts, especially rare, have a higher recurrence rate.

A 35-year-old female patient was referred to our clinic for parasthesia in the mandibula left region. Radiographic examination revealed a radiolucent lesion on the mandibular canal in the third molar. The lesion was enucleated under local anesthesia and other bone surfaces except the base were milled to protect the mandibular canal and the region was closed as a primary. Histopathologic examination revealed a parakeratotic cyst. During the one-year follow-up of the patient, no recurrence was observed and parasthesia was completely passed.

Odontogenic keratocysts have different types. Most of these cysts occur in relation to the impacted tooth, so they can mimic dentigerous cysts. The keratocyst in our case is of a paraceratotic type that is not related to any impacted teeth. Rare of this type is high recurrence rate and rapid spreading invasive form. Although our case is small in size, caused parasthesia. Treatment of these cysts is still controversial because the recurrence rate is high, so patient follow-up is very important.

Conclusion:

Keywords: parasthesia, keratocyst, mandible

[PS-193]

Kompleks odontomayla birlikte görülen reaktif kemik büyümesi: olgu sunumu

Betül Sümeyra Akça¹, Çiğdem Mercan¹, Fatma Canan Alatlı²

¹İstanbul Aydın Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²İstanbul Üniversitesi, Onkoloji Enstitüsü, Tümör Patolojisi Bilim Dalı

Odontomalar hamartomatöz oluşumlar olarak değerlendirilmelerine karşın odontojenik kaynaklı benign tümörler sınıflamasında yer alır. Radyografik değerlendirmelerde tesadüfen saptanırlar. Odontomalar, histolojik olarak kompleks ve kompaund odontoma olarak ikiye ayrılır. Kompaund odontoma en sık anterior maksillada görülürken kompleks odontoma genellikle posterior mandibulada yer alır. Bu vaka ile üst çenede reaktif kemik büyümesi ile beraber gelişen kompleks odontoma sunulmaktadır. Rutin muayene nedeniyle kliniğimize başvuran 21 yaşındaki kadın hastanın intraoral muayenesinde sağ üst çene kanin ve 1. Premolar dişler arasında vestibuler alanda ağrısız şişlik tespit edildi. Dental volumetrik tomografide bukkal kemikte ekspansiyon, radiolusent alanla çevrelenmiş odontomaya benzer yaklaşık 4 mm büyüklüğünde radyopak kitle gözlemlendi. Lezyon eksizyonel biyopsi ile çıkarıldıktan sonra histopatolojik olarak değerlendirildi ve histolojik kesitlere göre teşhis reaktif kemik büyümesi ile birlikte gelişen kompleks odontoma olarak belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Bening tümör, odontoma, kemik büyümesi, hamartomatöz

Reactive bone growth accompanied with complex odontoma: a case report

Betül Sümeýra Akça¹, Çiğdem Mercan¹, Fatma Canan Alatlı²

¹Istanbul Aydın University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Istanbul University, Institute of Oncology, Department of Tumour Pathology

Odontomas are classified in the benign tumors of odontogenic origin, although they are accepted as hamartomatous lesion. The tumors are generally found incidentally in radiological examination. Histologically, these lesions are classified into two types: compound and complex. While compound odontoma are most commonly seen in the anterior maxilla, complex odontoma usually involve the posterior mandible.

We present a case of reactive bone growth accompanied with complex odontoma in maxilla. A 21 years old female patient referred to our clinic for routine dental examination. Intra-orally, there was painless swelling between the right maxillary canine and first premolar vestibular area. Cone beam computed tomography revealed the presence of the expansion of the buccal plate, odontoma like radioopaque mass measuring approximately 4 mm surrounded by radiolucent area.

After excisional biopsy of the lesion was performed, the specimens were sent for histopathological evaluation. According to the histologic sections, final diagnosis was complex odontoma with reactive bone growth.

Keywords: Benign tumour, odontoma, bone growth, hamartomatous

[PS-194]

Gap artroplastisi ve temporal kas flebi ile tedavi edilen temporomandibular eklem ankilozu: vaka raporu

Eda Uçbaşı, Nima Moharamnejad, Süleyman Bozkaya, Ergun Yücel

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Temporomandibular eklem ankilozu önemli bir eklem hastalığıdır. Glenoid fossa ve mandibula arasındaki fibrotik ya da kemik füzyonu ağız açıklığında kısıtlılık ile sonuçlanır. Bunun dışında çocuklarda fasiyal asimetri, oral hijyenin ve beslenmenin yetersiz kalması ve psikolojik sorunlara neden olabilir. TME ankilozunun tedavisinde standart bir cerrahi tedavi protokolü yoktur. Pek çok tedavi seçeneği vardır ve bunlardan biri gap artroplastidir. Gap artroplastisi ile birlikte temporal kas flebi kullanımı reankiloz riskini azaltır ve postoperatif okluzal değişiklik riskini sınırlar. TME ankilozunun tedavisi için gap artroplastisi ile birlikte temporal kas flebi kullanımının etkinliği bu çalışmada değerlendirilmiştir.

Olgu: 28 yaşında erkek hasta 2017 yılında Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene Cerrahisi bölümüne ağız açıklığındaki kısıtlılık sebebiyle başvurmuştur. Anamnezinde 4 yıl önce trafik kazası geçirdiği öğrenilmiştir. Klinik ve radyografik muayene sonucu TME ankilozu tanısı konulmuştur. Genel anestezi altında gap artroplastisi ile birlikte temporal kas flebi uygulanmıştır. Hastaya en az 6 ay boyunca reankilozu önlemek amacıyla fizyoterapi önerilmiştir.

Sonuç: 2 haftalık takip periyodu boyunca istenmeyen bir durum ile karşılaşılmasıdır. Hastanın takibi devam etmektedir

Anahtar Kelimeler: gap artroplastisi, TME ankilozu, temporal kas flebi

Temporomandibular joint ankylosis rehabilitated with gap arthroplasty and temporal muscle flap: a case report

Eda Uçbaşı, Nima Moharamnejad, Süleyman Bozkaya, Ergun Yücel

Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: Temporomandibular joint (TMJ) ankylosis is an important joint disorder. TMJ ankylosis results in restricted mouth opening due to a fibrous or bony fusion of the mandibular head to the glenoid fossa. Despite of limited mouth opening of the mandible, facial asymmetry in children, hindered oral hygiene and nutrition, and psychological problems. In the management of TMJ ankylosis, no standard surgical procedure exists. However, several methods are used to manage TMJ ankylosis and gap arthroplasty is one of them. Gap arthroplasty with muscle flaps, particularly temporalis muscle flaps, have been proposed as a way to decrease the risk of reankylosis and to limit the risk of postoperative occlusal changes. The purpose of this study was to investigate the effectiveness of gap arthroplasty with a temporalis muscle flap for the treatment of TMJ ankylosis

Case: The patient, a 28-year old male, was referred to the Gazi University Dentistry Faculty of Oral Maxillofacial Surgery Department in 2017, with a complaint of restricted mouth opening. His medical history had a traffic accident which had been occurred four years ago. In the light of clinical examination, panoramic radiography and CT scan, diagnosis of TMJ ankylosis was confirmed. Under general anaesthesia, gap arthroplasty with temporalis muscle flap graft was performed for the surgical management of it. The patient was recommended to be followed by at least 6 months of physiotherapy, with the aim of prevention of reankylosis.

Conclusion: The patient had two week follow up, during this period the case was uneventful.

Keywords: gap arthroplasty, TMJ ankylosis, temporal muscle flap

[PS-195]

Maksiller Kist Enükleasyonu Sonrası Gelişen Oroantral Fistül Ve Fistülün Kapatılması

Kübra Öztürk, Hümeysra Yazar, Hacer Ulutürk, Öykü Öztürk, Ergun Yücel
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Radiküler veya periapikal kistler maksillada en sık rastlanan inflamatuvar kisttir. Kistin enfekte olması en sık karşılaşılan komplikasyondur. İntraosseöz süpürasyon spontan olarak fistüle neden olabilir. Oroantral fistülün terimi iki patolojik kısımdan oluşur: diş çekimi komplikasyonu akut oroantral perforasyon ve maksiller sinüs tabanını eriten periapikal lezyonların neden olduğu kronik fistül olarak ortaya çıkar. Oro-antral fistülün onarımı için kullanılan geleneksel yöntemlerden bazıları bukkal flep kaydırma, palatal flep, dil flepleri ve nazolabial fleplerdir. Bununla birlikte, böyle bir kapatmada karşılaşılan en yaygın komplikasyon yaranın açılmasıdır.

Olgu: 19 yaşında erkek hasta kırılan diş şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Radyografide dişin köküyle ilişkili maksiller sinüsü dolduran kist teşhis edildi. Kist enükle edildikten sonra bölgede oroantral fistül gelişti. Palat fleple fistül onarımı yapıldı. Yarada dehisens gelişti. İkinci bir cerrahiyle bukkal yağ dokusu ve bukkal flep iki kat kaydırılarak fistül onarıldı.

Sonuç: Oroantral fistül, oral kavite ve maksiller sinüs arasındaki patolojik iletişimdir. Oroantral fistüllerin cerrahi tedavisinde çeşitli seçenekler mevcuttur, ancak postoperatif yara açılması tek kat kapama yöntemi ile sık görülür ve uzun süren maksiller sinüs enfeksiyonu nedeniyle de tedavi yönetimi sıklıkla zorlaşır.

Anahtar Kelimeler: Cyst, Oro-antral fistula, buccal fat pad, palatal flap

Oroantral Fistula After Maxillary Cyst Enucleation And Closure Of Fistula

Kübra Öztürk, Hümeysra Yazar, Hacer Ulutürk, Öykü Öztürk, Ergun Yücel
Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: Radicular or periapical cysts are the most common inflammatory cysts of the maxilla. Cyst infection is the most frequent complication. Intraosseous suppuration can open spontaneously, causing a fistula. The term of oroantral fistula comprises two pathological conditions: acute oroantral perforation, which occurs as a complication of dental extraction and chronic fistula caused by periapical lesions that destroy the maxillary sinus floor. Some of the traditional methods that are being employed in the repair of oro-antral communications include buccal advancement flaps, palatal rotationi, tongue flaps, and nasolabial flaps. However, the most common complication encountered in such a closure is wound dehiscence.

Case: A 19-year-old male patient presented to our clinic with a complaint of a broken tooth. Radiographically, a cyst filling the maxillary sinus associated with the root of the tooth was identified. After the cyst was enucleated, an oroantral fistula developed in the area. Fistula repair was done with palate flap. Wound dehiscence has developed. With a second surgery, the buccal fat tissue and buccal flap were shifted twice to restore the fistula

Conclusion: The oroantral fistula is the pathological communication between the oral cavity and the maxillary sinus. Various options are available for the surgical management of oroantral fistulae however postoperative wound dehiscence is common with a single layer closure technique, and the management often becomes difficult because of a lingering maxillary sinus infection.

Keywords: Kist, oro-antral fistül, bukkal yağ pedi, palatal flep

[PS-196]

Cerrahi Dudak Repozisyonu Tekniğiyle Gummy Smile'in Giderilmesi: Vaka Raporu

Mehmet Zahit Baş, Ertunç Dayı, Kamile Dilek
Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum, Türkiye

Amaç: Görünüşün önemli bir kısmını dudaklar, ağız ve maksiller anterior dişler oluşturur. Özellikle, bunlarda gingival seviyenin yanı sıra, diş açısı, hizalanmalar ve diş boyutları arasında önemli bir ilişki söz konusudur. Gülümseme sırasında, gingival marjinden üst dudak sınırına kadar uzanan gingivanın 3 mm den daha fazla görüldüğü deformiteler, gummy smile olarak adlandırılmaktadır. Dudak repozisyonu tekniği, dudağı eleve eden kasların retraksiyonunu kısıtlayan cerrahi bir prosedürdür. Bu makalenin amacı, gingival görünümü azaltmak amacıyla kullanılan dudak repozisyonunun cerrahi tekniğini n sunulmasıdır.

Olgu: Gummy smile şikayetiyle 2 bayan hasta kliniğimize başvurdu. Hastalar lokal anestezi altında dudak repozisyon tekniği ile opere edildi. Mukogingival birleşim boyunca yarım kalınlıklı insizyon kullanıldı. Elevatör kasların retraksiyonu sınırlandırılarak gummy smile azaltıldı.

Sonuç: Hastalar 6 aylık takiplere alındı. Bu vakada gummy smile'ın mevcut olduğu hastalar başarılı bir şekilde tedavi edildi. Bu prosedürdeki deneyimlerimiz ise; güvenlidir, minimal risk ve yan etkileri mevcut olduğudur.

Anahtar Kelimeler: Gummy Smile, Dudak Repozisyonu Tekniği, Estetik tedavi, Dişeti seviyesi

Eliminating a Gummy Smile with Surgical Lip Repositioning Technique: A Case Report

Mehmet Zahit Baş, Ertunç Dayı, Kamile Dilek

Atatürk University, Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzurum

Objective: An important part in the appearance is the lips, mouth, maxillary anterior teeth. Especially, These are important in relation to the gingival level as well as the angles, alignment and dimensions of the teeth. The deformity be named 'gummy smile' that the gingiva extending from the gingival margin to the upper lip border during laughing is more than 3 millimeters. Lip repositioning technique is a surgical procedure that limits the retraction of the muscles that lift the lip. The objectives of this article are to present a case in which the surgical technique of "lip repositioning" was used to reduce gingival display

Case:: Two female patient are referred to our department for a chief complaint of gummy smile. Patients were operated with lip repositioning technique on under local anesthesia. A partial-thickness incision is made along the mucogingival junction. Gummy smile was reduced by limiting the retraction of elevator muscles

Conclusion: Patients were taken on 6 month follow-up. In this case, patients with a gummy smile were treated successfully. In our experience this procedure is safe, predictable with minimal risk or side effects

Keywords: Gummy Smile, Lip Repositioning Technique, Esthetic Treatment, Gingival Level

[PS-197]

Maksiller sinüs içerisinde yer alan inflamatuvar odontojenik kist: Olgu sunumu

Eda Uçbaşı¹, Hamed Rad¹, Anıl Özyurt², Barış Şimşek¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

²Trakya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Edirne

Amaç: Maksiller sinüse komşuluğu olan dişlerden kaynaklanan odontojenik kistler maksiller sinüse doğru genişleyip işgal edebilir. Klinik ve radyografik diagnozu odontojenik kistlerin prognozunda önemlidir.

Olgu: 30 yaşında erkek hasta 2017 yılında Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene Cerrahisi bölümüne intraoral pürülan akıntı şikayetiyle başvurmuştur. Klinik muayenesinde sağ üst 2. molar dişin distalinde derin periodontal cepten gelen pü akışı fark edilmiştir. Radyografik muayenesinde sağ maksiller sinüsün lateral, posterior ve inferior kortikal sınırların devamlılığında bozulma izlenmiştir. Nazal fossanın lateral duvarı ve sağ maksiller sinüsün medial duvarının devamlılığında bozulma gözlenmiştir. Genel anestezi altında intraoral olarak maksiller sinüse ulaşılmış ve lezyonun tamamının eksizyonu gerçekleştirilmiştir. Bölge primer olarak suture edilmiştir. Alınan örnek histopatolojik tanı için oral patoloji bölümüne gönderilmiştir. Tanı inflamatuvar odontojenik kist olarak belirlenmiştir.

Sonuç: Hastanın kontrol seansları sırasında sağ üst 2. molar dişin distalinde oroantral fistül tespit edilmiştir. İkinci bir cerrahi girişimle bölge primer olarak kapatılmıştır. 2 aylık takip periyodu boyunca vakada olumsuz bir durum ile karşılaşılmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Maksiller sinüs, inflamatuvar odontojenik kist, oroantral fistül

Inflammatory odontogenic cyst located in maxillary sinus: A case report

Eda Uçbaşı¹, Hamed Rad¹, Anıl Özyurt², Barış Şimşek¹

¹Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

²Trakya University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Edirne

Objective: Odontogenic cysts caused by teeth in the neighbourhood of the maxillary sinus can expand and occupy maxillary sinus. Clinical and radiological diagnosis are important in prognosis of odontogenic cysts.

Case: The patient, a 30-year old male, was referred to the Gazi University Dentistry Faculty of Oral Maxillofacial Surgery Department in 2017, with a complaint of intraoral purulent flow. During his intraoral examination, at the distal side of upper right second molar tooth, a deep periodontal pocket with a pus flow was realized. Radiological examination was done and disruptions in the continuity of the borders in the lateral posterior and inferior cortical maxillary sinus were observed by using CT scan. At the same time, continuities of lateral wall of nasal fossa and the medial wall of maxillary sinus were also found to be disordered. Under general anaesthesia, maxillary sinus was reached intraorally and excision of the lesion was performed. The region was primarily sutured. The sample was sent to the department of oral pathology for the histopathological diagnosis. This diagnosis was resulted in it to be an inflammatory odontogenic cyst.

Conclusion: In following control sessions, an oroantral fistula at the distal side of upper right second molar tooth was observed. With the second surgical intervention, the region was primarily sutured. During two month follow up period, the case was uneventful.

Keywords: maxillary sinus, inflammatory odontogenic cyst, oroantral fistula

[PS-198]

Aşırı Diastemaya Neden Olan Mezyodens: Vaka Raporu

Gelengül Urvasızoğlu¹, Sera Derelioğlu², Berkay Aşkın¹, Mehmet Zahit Baş¹

¹Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.B.D, Erzurum Türkiye

²Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Erzurum, Türkiye

Amaç: Mesiodens terimi maksillada iki santral dişin arasında bulunan supernumerer diş tanımlar. Mesiodensler diş erüpsiyonunda gecikme, orta hatta diastema, çapraşıklık, komşu daimi dişlerde kök rezorpsiyonu, rotasyonlu veya devrilmiş daimi dişler ve dentigeröz kistler gibi problemlerle ilişkilidir.

Olgu: 6 yaşındaki erkek hasta kliniğimize maksiller santral kesici dişler arasındaki orta hat diasteması nedeniyle başvurmuştur.

Klinik incelemede diastema görüldü ve hastada fonksiyon kısıtlılığı, ağrı, şişlik ve yüksek kas ataşmanı bulunmamaktaydı.

Panoramik film üzerinde santral dişler arasında horizontal pozisyonlu supernumerer diş görüldü. Çocuğun uyumsuz olması

nedeniyle mesiodensin genel anestezi altında çekimine karar verildi. Tam kalınlıklı mukoperiostal flep kaldırıldı. İlgili alana

ulaşmak amacıyla serum fizyolojik soğutması altında yeterli kemik kaldırıldı. Mesiodens çekilerek ilgili alanın küretajı

gerçekleştirildi. Operasyon esnasında ve sonrasında herhangi bir komplikasyon gözlemlenmedi.

Sonuç: Anteriorda konumlanan supernümerer dişler, bölgedeki büyüme ve gelişimdeki değişime bağlı olarak posteriordaki süpernümerer dişlerden daha fazla probleme neden olmaktadır. Bu problemler daimi dişlerin retansiyonu, anormal kök gelişimi, çapraşıklık ve orta hat diastemasıdır. Komşu daimi dişlerin köklerinin apikaline zarar vermemesi için bu dişlerin kök gelişimleri tamamlanana kadar, mesiodenslerin teşhis ve çekimi gerçekleştirilmelidir. Buna rağmen kök rezorpsiyonuna, vitalite kaybına veya kök gelişiminde herhangi bir gecikmeye dair kanıt olmadığı Hogstrom ve Andersson tarafından bildirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Mesiodens, Geniş Diastema, Çocuk

Mesiodens Causing Excessive Diastema: A Case Report

Gelengül Urvasızoğlu¹, Sera Derelioğlu², Berkay Aşkın¹, Mehmet Zahit Baş¹

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Atatürk University Faculty of Dentistry, Erzurum, Turkey

²Ataturk University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontia, Erzurum, Turkey2

Objective: The term mesiodens refers to a supernumerary tooth present in the maxilla between the two central incisors. They are frequently associated with problems like disturbance in tooth eruption, midline diastema, crowding, resorption of roots of adjacent permanent tooth, rotations or inclination of permanent tooth, development of dentigerous cyst.

Case: A 6-year-old male patient admitted to our clinic due to midline diastema between the maxillary central incisors. Diastema was seen in clinical examination and there wasn't function limitation, pain, swelling and high muscle attachment in the patient. A horizontal supernumerary tooth was seen between the central teeth on panoramic radiograph. It was decided to extraction the mesiodens under general anesthesia because of incompatible child. The full-thickness mucoperiostal flap was removed. Sufficient bone were removed under cooling of physiological saline in order to reach involved the region. Mesiodens was extracted and curettage of the involved region was performed. The operation was performed without any intraoperative or postoperative complication.

Conclusion: Anterior located supernumerary teeth cause more problems than posterior extra teeth, related to the altered growth and development in the area. These complications include retention of the permanent teeth, abnormal root development, crowding and midline diastema. It has been diagnosed and to leave the supernumerary as such till the root development of adjacent teeth is complete in order to prevent damage to their root apices. However, no evidence of root resorption, loss of vitality, or any disturbance to root development has been reported by Hogstrom and Andersson.

Keywords: Mesiodens, Excessive Diastema, Child

[PS-199]

MRONJ Riskli Hastalarda PRF'in Koruyucu Etkisi

Sevinç Kenan, Bilge Duymaz, Berkem Atalay, Pelin Sarp, Özen Doğan Onur

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi AD, İstanbul

Amaç: Çalışmamızın amacı mutlak cerrahi müdahale ihtiyacı altında olan hastalarda yara iyileşmesi sürecine trombosit konsantrelerinin katkısını değerlendirmektir.

Olgu: MRONJ'un patofizyolojisi tam olarak anlaşılamamış, tedavisine yönelik henüz kesin bir protokol oluşturulamamıştır. Bizim olgu serimizde yaşları 48 ile 81 arasında değişen, 5'i kadın, 2'si erkek, onkolojik nedenlerle iv zoledronik asit kullanmakta olan hastalarımızda PRF desteği altında toplam 9 diş çekimi, bir olguda da alveoloplasti operasyonu gerçekleştirildi. Hastalarımızdan

10ml venöz kan silica tüplere alınıp 12dakika2700 rpm hızda santrifüj edilerek PRF elde edildi, bekletilmeden açık kemik yüzeyleri bu materyal ile doldurulup primer dikişler ile yara yüzeyleri kapatıldı. 1, 3, 5, 7, 15, 30, 60 gün aralıklarla hastalar klinik takibe alındı. Postoperatuvar dönemde yara iyileşme sürecinde herhangi bir komplikasyona rastlanmadı. Tüm hastalarda cerrahi işlem öncesinde akut enflamasyonun kontrol altına alınmış olmasına, profilaktik antibiyotik kullanımına, CTX değerlerinin düşük risk grubunda olmasına, ilaç tatili verilmesine dikkat edildi. İşlem sonrası kemik yüzeyinin epitelizeasyonu gerçekleşene kadar antimikrobiyal kemoterapiye devam edildi.

Sonuç: Sonuç olarak MRONJ riski altında hastalarda tüm koruyucu tedbirlerin alınması şartıyla cerrahi işlemlerin trombosit konsantreleri desteğinde yapılması halinde başarılı sonuçların elde edilebileceğini savunmaktayız.

Anahtar Kelimeler: MRONJ, PRF, Diş Çekimi, Bifosfonat

The Protective Effect of PRF in Patients at risk for MRONJ

Sevinç Kenan, Bilge Duymaz, Berkem Atalay, Pelin Sarp, Özen Doğan Onur
oral and maxillofacial surgery,faculty of dentistry,istanbul university,istanbul

Objective: The aim of our study is to assess the contribution of platelet concentrates to the wound healing process in patients with absolute indications of surgical intervention.

Case: The pathophysiology of MRONJ has not been fully understood and a definitive protocol for its treatment has not been established yet In our study, 2 male and 5 female patients, aged between 48 and 81, who were using zoledronic acid for oncologic reasons, underwent a total of 9 tooth extractions and alveoloplasty operation in one case with the support of PRF. 10 ml of venous blood was taken from our patients into silica tubes and centrifuged for 12 minutes at 2700 rpm to obtain PRF. Open bone surfaces were filled with this material immediately afterwards and wound surfaces were closed primarily with sutures. Patients were followed clinically at 1, 3, 5, 7, 15, 30, 60 day intervals. No complications were observed during the wound healing process in the postoperative period. Before the surgical interventions in all our patients, acute inflammation was controlled, prophylactic antibiotics were used, CTX levels with low risk were observed and drug holiday was given. After the procedure, antimicrobial chemotherapy was continued until the epithelization of the bone surface was complete.

Conclusion: As a result, we advocate that successful results can be achieved in patients at risk of MRONJ, if surgical procedures are performed with the support of platelet concentrates provided that all preventive measures are taken.

Keywords: MRONJ, PRF, Tooth Extraction, Bisphosphonate

[PS-200]

Maksilla posterior bölgede santal dev hücreli granülom:vaka raporu

Mehmet Zahit Baş, Adnan Kılınç, Mustafa Seçkin Yazar, Ümit Ertaş
Atatürk üniversitesi,Diş hekimliği Fakültesi,Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.B.D,Erzurum Türkiye

Amaç: Santral dev hücreli granülom(SDHG) daha çok maksilla ve mandibulada (%70 mandibula) görülen sık görülmeyen, neoplastik olmayan reaktif tümördür.Lezyon sıklıkla çenelerin ön bölgelerinde görülür.Ayırıcı tanıda periferik dev hücreli granülom,hiperparatiroidizme bağlı Brown tümörü ve kemiğin dev hücreli tümörü bulunur.Tedavi seçenekleri lokal küretajdır. Bu bildiride 61 yaşındaki bayan hastada, sağ maxilla posterior bölgede santral dev hücreli granülom vakası sunulmuştur.

Olgu: 61 yaşında bayan hasta sağ arka maksiller bölgede 1 yıldır süren ağrı şikayeti ile hastanemize başvurdu. Herhangi bir enfeksiyon belirtisine rastlanmadı. Radyografik olarak düzgün sınırlı osteolitik alan içeren kemik lezyonu gözlemlendi. Operasyon lokal anestezi altında yapıldı. Rutin yara kapatma uygulandı. Örnekler mikroskopik incelenme için gönderildi. Patoloji raporu SDHG tanısını doğruladı. 6 aylık takipte klinik ve radyolojik olarak rekürrense ait bir bulguya rastlanmadı.

Sonuç: Cerrahi genellikle en iyi tedavi seçeneği olarak bildirilir. Çoğu hekim bizim de bu vakada tercih ettiğimiz gibi eksizyon ve küretajı tercih eder.

Anahtar Kelimeler: cerrahi, maksilla, santral dev hücreli granülom

Cenatral giant cell granuloma in maxilla posterior area:a case report

Mehmet Zahit Baş, Adnan Kılınç, Mustafa Seçkin Yazar, Ümit Ertaş
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Atatürk University Faculty of Dentistry, Erzurum, Turkey

Objective: The term giant cell reparative granuloma (GCRG) is an uncommon nonneo- plastic reactive tumor that occurs almost exclusively within the mandible and maxilla (approximately 70% arise in the mandible). Lesions are more common in the anterior line of the jaw. The differential is discussed including peripheral giant cell granuloma, brown tumor of hyperparathyroidism, and giant cell tumor of bone. The traditional therapy of CGRG has been local curettage. This report presents an 61 years old women who has giant cell granuloma of right posterior maxilla.

Case: 61 years old female patient visited our hospital with the complaint of pain in the right posterior of upper jaw for 1 year. She did not have any signs or symptoms of infection. On the radiography, the lesions appeared as well demarcated, osteolytic bone. Operation was performed under local anesthesia. In the region of the lesion, thorough curettage was performed until healthy bone was encountered. Routine wound closure was performed. The specimens were sent for microscopic review. A histopathology

report confirmed the diagnosis of a CGRG. No evidence of clinical and radiological recurrence was observed during follow-up 6 months.

Conclusion: Surgery has usually been considered to be the best method of treatment for central giant cell granuloma. Most authors have proposed conservative surgical procedures like excision and curettage as we have preferred.

Keywords: central giant cell granuloma, maxilla, surgery

[PS-201]

Total dişsiz hastada protez travmasına bağlı gelişen irritasyon fibromu

Adnan Kılınc, Muhammed Salih Karaavcı, Bahadır Sancar, Ertunç Dayı, Mert Ataoğlu
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı,Erzurum

Amaç: Irritasyon fibroması, ağız boşluğunda, diştaşı, yabancı cisimler, kronik ısırma, taşkın restorasyonlar, kemiklerin keskin spikülleri gibi travmatik tahriş edicilere nedenlere bağlı olarak fibröz veya bağ dokusundan kaynaklanan tümör benzeri submukozal reaktif lezyonlardır. Dişeti fibromaları klinik olarak normal renkte mukoza ve pürüzsüz yüzey özelliği gösteren, pediküllü ve sert yapıda yavaş büyüyen, iyi sınırlanmış lezyonlardır. Irritasyon fibroması anterior bölgede yaygın olarak bulunur ve genellikle interdental papillalar ile ilişkilidir.

Olgu: Bu vakada kliniğimize sevk edilen 55 yaşında bir kadın hastayı sunduk. Ana şikayeti, ağız boşluğunda 2 yıl önce başlayan protez travmasına bağlı olarak kademeli olarak büyüyen geniş bir kitleydi. Geçmiş medikal anamnezinde sistemik hastalığı bulunmamaktadır. İntraoral klinik muayenesinde, mandibular anterior alveolar sırt üzerinde iyi tanımlanmış, ekzofitik, multilobüler büyüme gösteren lezyon görülmüştür. Lezyonun yüzeyi pürüzsüz, parlak ve normal mukoza rengindedir. Lezyonun lokal anestezi ve aseptik koşullar altında total cerrahi eksizyonu yapıldı. 8 gün sonra cerrahi eksizyon alanında iyileşme gerçekleştiği görüldü. **Sonuç:** Ağız boşluğundaki ekzofitik lezyonların çoğunun neoplaziden daha reaktif olduğu düşünülmektedir. Histopatolojik olarak irritasyon fibromu sağlam veya ülsere tabakalı skuamöz epitel olarak görülebilir. Irritasyon fibromunun tedavisi, etyolojik faktörlerin yok edilmesi ve total agresif cerrahi eksizyon ile birlikte periodontal bağ dokusu ve periost ile birlikte nüks olasılığını en aza indirmekten oluşur.

Anahtar Kelimeler: Dişsiz, Fibroma, irritasyon

Irritation fibroma due to prosthetic trauma in total toothless patient

Adnan Kılınc, Muhammed Salih Karaavcı, Bahadır Sancar, Ertunç Dayı, Mert Ataoğlu
Atatürk University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department,Erzurum

Objective: Irritation fibroma is the most common tumor like and submucosal reactive lesion in the oral cavity that composed of fibrous or connective tissue causing by traumatic irritants such as calculi, foreign bodies, chronic biting, overhanging margins restoration, sharp spicules of bones and over extended borders of appliances. Fibroma of gingiva is clinically presented as slow growing, well-demarcated growth, usually with normal colored mucosa and smooth surface, sessile or pedunculated base, and hard consistency. Irritation fibroma is most commonly prevalent in anterior region and usually associated with interdental papilla. **Case:** We presented a 55 years old woman was referred to the our clinic. Her chief complaint was a large mass in her oral cavity which prosthetic trauma from 2 years ago that became larger gradually. In the past medical history there was nothing. Intraoral clinical examination revealed a well-defined, exophytic, multilobulated growth over the mandibular anterior alveolar ridge. Surface of the lesion was smooth, shiny, and with normal color of oral mucosa. Total surgical excision of the lesion under local anesthesia and aseptik conditions was done. It was followed up after 8 days showing healing at surgical site of excision.

Conclusion: Most of exophytic lesions in oral cavity are considered to be more reactive than neoplasia. Histopathologically, irritation fibroma can appear as an intact or ulcerated stratified squamous epithelium. Treatment of irritation fibroma consists of elimination of etiological factors, scaling of adjacent teeth, and total aggressive surgical excision along with involved periodontal ligament and periosteum to minimize the possibility of recurrence.

Keywords: Fibroma, irritation, toothless

[PS-202]

Maksilla anterior bölgede geniş rezidüel kist

Gelengül Urvasızoğlu, Mehmet Zahit Baş, Mustafa Seçkin Yazar
Atatürk üniversitesi, Diş hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.B.D, Erzurum Türkiye

Amaç: Rezidüel kist ve ya rezidüel radiküler kist diş çekimi sonrasında enükleasyon ya da küretaj yapılmayan periradiküler lezyonlardan dolayı oluşan enflamatuar odontojenik lezyondur. Radyografik olarak yuvarlak ve bariz olarak radyolusent olarak görülür. Bu sunumun amacı rezidüel kistin enükleasyon cerrahisinin uygulandığı vakayı sunmaktır.

Olgu: 64 yaşında bayan hasta kliniğimize maksilla anterior bölgedeki şişlik nedeniyle başvurdu. Radyolojik muayenede maksilla ön dişsiz bölgede düzgün sınırlı radyolusent lezyon izlendi. Lezyonun nazal mukoza ve sol maksiller sinüs ile ilişkili olduğu

gözlemlendi. Lezyon lokal anestezi altında enükle edildi. 1 yıllık takip sürecinde herhangi klinik ve radyolojik rekürrens bulgusuna rastlanmadı.

Sonuç: Rezidüel kistin diğer patolojik ve anatomik yapılarla ayırıcı tanısı yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: enükleasyon, maksilla, rezidüel kist

Massive residuel cyst on maxilla anterior area

Gelengül Urvasızoğlu, Mehmet Zahit Baş, Mustafa Seçkin Yazar

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Atatürk University Faculty of Dentistry, Erzurum, Turkey

Objective: Residual cysts or residual radicular cysts are inflammatory odontogenic lesion that remains after tooth extraction without enucleation or curettage of periradicular lesion. Radiographically, the lesion appears as round, well-defined radiolucent image. The objectives of this article are to present a case in which the surgical technique of residual cyst with enucleation.

Case: 64 year-old female patient was attended to our department for a swelling in the anterior region of the maxilla. In radiological examination, residual cyst appears as a well circumscribed radiolucent lesion in the edentulous anterior maxilla. And lesion was related with nasal mucosa and left maxillary sinus. Lesion was enucleated under local anesthesia. No evidence of clinical and radiological recurrence was observed during follow-up 1 year.

Conclusion: Residual cysts should be considered in the differential diagnosis with other pathological or anatomical structures.

Keywords: enucleation, maxilla, residuel cyst

[PS-203]

Bilateral fibröz tme ankilozunda gap artroplastisi

Ümit Ertaş, Alpin Değirmenci, Adnan Kılınç, Berkay Aşkın

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum

Amaç: Temporomandibular eklemin(TME) ankilozu; intrakapsüler fibröz yapışıklıklar ve kapsüler bağlarda fibröz değişiklikler (fibröz ankiloz) nedeniyle hareketlerin kısıtlanması olarak nitelendirilebilir. Fibröz ankilozun klinik özellikleri; ağız açma kapasitesinin ciddi derecede sınırlı olmasıdır. Genellikle ağrı yoktur ve eklem sesleri bulunmaz. Etkilenmiş tarafa belirgin bir sapma ve kontralateral tarafa hareketin belirgin sınırlaması vardır. Travma, lokal ve sistemik inflamatuvar durumlar, neoplaziler ve TMJ enfeksiyonu gibi çeşitli faktörler TMJ ankilozuna neden olabilir.

Olgu: 39 yaşındaki bir kadın hasta, ağrısız ağız açma kısıtlılığı şikayeti ile departmanımıza sevk edildi. Klinik ve radyografik incelemelerde bilateral fibröz TME ankilozu olduğu görüldü. Hasta katı gıda alımı yönünden limitlenmiş ve sıvı veya yarı katı besinlerle besleniyordu. Ameliyat genel anestezi altında yapıldı. Bilateral TME'ye, preauriküler yaklaşım ile boşluk artroplastisi uygulandı. Ankiloz alanının maruziyetinden ve tanımlanmasından sonra, fibröz ve / veya kemikli kütlelerin agresif eksizyonu mandibular hareket elde edilinceye kadar küretler ve keskin aletler yardımı ile gerçekleştirildi.

Sonuç: Tedavi sonrası hastanın ağız açıklığı artmış ve sadece işlev açısından değil, psikolojik gelişim, kendine saygısı ve kendine güven konusunda da olumlu sonuçlar vermiştir. TME ankilozunun tedavisinde ekip çalışması ile multidisipliner yaklaşım, hastanın yaşamındaki deneyim zenginliğini yakalamak ve normal form, işlev ve istikrar ile birlikte güven seviyesini artırmak için daha iyi sonuçlara hizmet etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ankiloz, Artroplastisi, Bilateral

Gap arthroplasty in bilateral fibrous TMJ ankylosis

Ümit Ertaş, Alpin Değirmenci, Adnan Kılınç, Berkay Aşkın

Atatürk University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department, Erzurum

Objective: Ankylosis of the temporomandibular joint as a restriction of movements due to intracapsular fibrous adhesions, fibrous changes in capsular ligaments (fibrous-ankylosis). The clinical features of the fibrous-ankylosis are severely limited mouth-opening capacity (limited range of motion during the opening), usually no pain and no joint sounds, marked deflection to the affected side and marked limitation of movement to the contralateral side. A variety of factors may cause TMJ ankylosis, such as trauma, local and systemic inflammatory conditions, neoplasms and TMJ infection.

Case: A 39-year-old woman was referred to the our department with chief complaint of restricted mouth opening without pain. Thorough clinical and radiographic examination revealed the case of bilateral fibrous TMJ ankylosis. Her feeding was characterized by an inability to masticate food, limiting intake to liquids or semisolids. The initial surgery was accomplished under general anesthesia. At bilateral TMJ, gap arthroplasty was performed through the preauricular approach. After exposure and identification of the site of the ankylosis, aggressive excision of the fibrous and/or bony mass was carried out with round bur and chisel until the mandibular movement was achieved.

Conclusion: Patient's mouth opening was increased up and showed favorable results not only in terms of function but also profoundly positive influence on the psychological development, self-esteem, and self-confidence. Multidisciplinary approach by team work for treatment of TMJ ankylosis serves towards a better outcome in order to capture the richness of experience in the lives of patient and boosting the level of confidence along with normal form, function, and stability.

Keywords: Ankylosis, arthroplasty, bilateral

[PS-204]

Mandibuladaki Radiküler Kist: Vaka Raporu

Gelengül Urvasızoğlu, Kamile Dilek, Mehmet Zahit Baş

Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum, Türkiye

Amaç: Radiküler kistler (RK) çenelerin en yaygın görülen kistlerindendir. Tavsiye edilen tedavi yöntemleri; enükleasyon, küretaj, dekompresyon, marsupyalizasyondur. Bu vaka raporunun amacı, mandibular sinirle ilişkili radiküler kistin enükleasyonla tedavisini sunmaktır

Olgu: Bu vaka raporunda, 46 yaşında bir erkek hastanın mandibüler molar bölgesinde oluşan bir radiküler kist lezyonu ve tedavi methodu sunulmuştur. Lokal anestezi altında kistin enükleasyonu yapılarak devital olan kistle ilişkili sağ birinci büyük azı ve ikinci premolar dişler çekildi

Sonuç: Endodontik tedaviden sonuç alınamayan 2 cm'den büyük kistik lezyonlar cerrahi olarak eksize edilmelidir. Bu vakada, radiküler kistin enükleasyon tedavisiyle başarılı sonuçları elde edilmiştir

Anahtar Kelimeler: Radiküler Kist, Enükleasyon, Mandibula

Radicular Cyst Of Mandible: A Case Report

Gelengül Urvasızoğlu, Kamile Dilek, Mehmet Zahit Baş

Atatürk University, Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzurum

Objective: Radicular cysts (RC) are the most common cysts of the jaws. Recommended treatments have included enucleation, curettage, decompression, marsupialization. Purpose of the this case report; treatment of a radicular cyst associated with mandibular nerve

Case: In this case report, a 46-year-old male patient presented with a lesion of radicular cyst in the mandibular molar region and treatment method. Under local anesthesia, cyst was enucleated and right first molar and second premolar teeth was extracted

Conclusion: Cystic lesions exceeding 2 cm should be excised surgically unless root canal therapy is successful. In this case, the radicular cyst were achieved well results with enucleation treatment

Keywords: Radicular Cyst, Enucleation, Mandible

[PS-205]

TME'de Hipermobilité ve Disk Dejenerasyonu Nedeniyle Çift Taraflı TME'de Eminektomi ve Sağ TME Diskektomi: Vaka Raporu

Ümit Ertaş, Ertan Yalçın, Tuğrul Türen

Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.B.D., Erzurum Türkiye

Amaç: Eklem hipermobilitesi travmaya sekonder, bağ dokusu hastalıkları veya idiopatik kaynaklı olabilir. TME hipermobilitesi aşırı ağız açıklılığında kondilin artiküler eminensin önüne ve infratemporal fossaya doğru dislokasyonu olarak tanımlanır. TME hipermobilitesi tedavi edilmediği zaman dejeneratif TME rahatsızlıklarına yol açabilir.

Olgu: 41 yaşındaki kadın hasta yaklaşık olarak iki senedir her iki TME bölgesinde fonksiyon ve devam eden ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Önceki tanısı panoramik radyografide görülen TME hipermobilitesi idi ve hastaya ağız hareketlerinin aşırı olmaması için eğitim verildi ve ağrıların hafifletilmesi için de hastaya NSAİİ verildi. CBCT görüntülerinde her iki TME bölgesinde hipermobilité ve MR görüntülerinde ise sağ TME diskinde perforasyon görüldü ve ağzın açılması esnasında sağ TME bölgesinde krepitasyon sesi de duyulmaktaydı. Artrosentez ağrı ve buna bağlı inflamasyonu gidermek için yapıldı, ancak semptomlarda gerileme olmadı. Genel anestezi altında hasta opere edildi ve her iki artiküler eminense eminoplasti uygulandı ayrıca sağ TME diski diskektomiyle çıkarıldı ve sağ TME diski yerine karın yağ grefti uygulandı. Operasyon postoperatif ve intraoperatif olarak hiçbir komplikasyon olmadan gerçekleştirildi ve ağrısız fonksiyon yeniden sağlandı.

Sonuç: Eklem hipermobilitesi konservatif veya cerrahi olarak tedavi edilebilir. Cerrahi tedavi yöntemler TME disk cerrahileri, mandibulayı bağlama, lateral pterygoid kasa uygulanan cerrahi işlemler, eminektomi ve eminoplastidir. Hipermobiliteden kaynaklanan artmış artrit ve perforasyon nedeniyle sağ TME'e diskektomi ve her iki TME'e eminoplasti uygulandı. Bu çalışmanın amacı konservatif yöntemlerle başarılı olunamadığı durumlarda cerrahi uygulamalarla tedavinin gerçekleştirilmesidir.

Anahtar Kelimeler: Diskektomi, Eminektomi, Hipermobilité, TME

Bilateral TMJ Eminoplasty and Right TMJ Discektomy Due Mandible Hypermobility and Disc Degeneration: A Case Report

Ümit Ertaş, Ertan Yalçın, Tuğrul Türen

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Atatürk University Faculty of Dentistry, Erzurum, Turkey

Objective: Hypermobility of the joint can be secondary to trauma, connective tissue disorders, or be idiopathic. Hypermobility of TMJ is defined as condylar dislocation in front of the articular eminence and towards the infratemporal fossa at wide mouth opening. It leads to degenerative TMJ disorders if not treated.

Case: A -41 year-old female patient for almost two years on going pain and function loss on either TMJ was admitted to our clinic. Previous diagnosis was hypermobility of TMJ seen on panoramic radiography and the patient was educated to not maximize her jaw movements and she was put on NSAIDs to relieve the pain. MR scan revealed degeneration on right TMJ and with crepitation sound on right TMJ. Arthrocentesis was performed to relieve pain and inflammation, but there was no regression in the symptoms. Under the general anesthesia patient was operated and eminoplasty was applied for either articular eminence, and the right disc was removed and abdominal fat graft was applied for interpositional material. The operation was performed without any intraoperative or postoperative complication and the painless function was restored.

Conclusion: Hypermobility of the joint can be treated conservative or surgical. Surgical treatment include disc surgeries tethering the mandible, Lateral Pterygoid myotomy, eminectomy and eminoplasty. We were applied either TMJ eminoplasty and discectomy on right TMJ because of recurrent arthritis and perforation caused by hypermobility. The aim of this study is to perform the treatment with surgical applications in cases where it can not be successful with conservative methods.

Keywords: Discectomy, Eminoplasty, Hypermobility, TMJ

[PS-206]

Çok nadir bir fenomen olan çift taraflı kissing molars: vaka raporu

Ertan Yalçın, Mustafa Seçkin Yazar, Mert Ataoğlu
Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum, Türkiye

Amaç: Kissing molars okluzal yüzeyleri tek bir folikül içinde kontakta olan ve kökleri zıt yönlerde olan gömülü dişleri ifade eden bir tanımdır. Çift taraflı kissing molars dental literatürde çok nadir görülür ve etiyojisi hala bilinmemektedir. Klinik olarak nadir bir olgu olduğu için klinik prosedürleri tasarlamak zordur. Bu vaka da çok nadir olan çift taraflı kissing molars için cerrahi olarak çekim tercih edildi.

Olgu: 27 yaşında erkek hasta kliniğimize çift taraflı mandibula angulus bölgesinde ağrı ve şişlik şikayeti ile başvurdu. Ağız içi muayenede bukkal ve lingual kortikal plaklarda ekspansiyon gözlemlendi. Ortopantomografi çift taraflı angulus bölgesinde gömülü 2. ve 3. molar dişleri gösterdi. Bu vakada cerrahi çekime karar verildi.

Sonuç: Çift taraflı kissing molars nadir bir olgudur. Cerrahi müdahale endikasyonu enfeksiyon öyküsü ve gömülü dişlerle ilişkili kist oluşumu ile konur. Bu hastalarda cerrahi yaklaşım bölge de anatomisi hakkında geniş bilgi, gelişmiş cerrahi yetenek ve titiz planlama gerektirir.

Anahtar Kelimeler: çift taraflı, kissing molars, nadir

An extremely rare phenomenon bilateral kissing molars: a case report

Ertan Yalçın, Mustafa Seçkin Yazar, Mert Ataoğlu
Ataturk University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzurum, Turkey

Objective: Kissing molars is a term that is used to describe impacted teeth contacting occlusal surfaces in a single follicular space and their roots pointing in opposite directions. Bilateral kissing molars is extremely rare phenomenon in the dental literature and the aetiology of this phenomenon is still unknown. Unfortunately, because of the rarity of this clinical finding, it is difficult to propose clinical procedure protocols. In our case, extremely rare form of impacted bilateral kissing molars was extracted surgically.

Case: 27-year-old male patient referred to our department with a complaint of swelling and pain at the bilateral side of the angulus mandibula. Intraoral examination showed an expansion of buccal and lingual cortical plates. Orthopantomography revealed that there was bilateral impaction of the lower second and third molars in bilateral side of the angulus region of the mandible. In this case, we decided surgical extraction.

Conclusion: Bilateral kissing molars is a rare clinical entity. Indications for surgery involve a history of recurring infections or cystic lesions associated with the wisdom teeth. The surgical approach for this condition requires an exhaustive understanding of the anatomy of the region, advanced surgical abilities, and a rigorous planning process.

Keywords: bilaterel, kissing molars, rare

[PS-207]

Mandibuler kondil morfolojisinin nadir görülen varyasyonları: Klinik deneyimler

Gökhan Özkan¹, Hasan Onur Şimşek²

¹Adnan Menderes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Ana Bilim Dalı, Aydın

²Adnan Menderes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Aydın

Amaç: Bifid kondil, trifid kondil ve birdbeak (kuş gagası) görüntüsü panoramik radyograflarda tesadüfi bulgu olarak karşımıza çıkabilen, az gözlenen anomalilerdir. Çalışmamızın amacı klinikte karşılaştığımız nadir görülen mandibuler kondil morfolojisiyle ilgili tanımlayıcı bilgiler vermektir.

Olgu: Tesadüfi ya da semptomla bağlı alınan panoramik radyograflarda TME problemleri tespit edilebilir. Klasik yöntemlerin yeterli olmadığı durumlarda, bilgisayarlı tomografi, konik ışınlı bilgisayarlı tomografi ve manyetik rezonans görüntüleme tercih edilebilecek gelişmiş görüntüleme teknikleridir. Çalışmamızda klinikte rutin muayene sırasında alınan panoramik radyograflarda tesadüfen görülen farklı tip ve özellikteki mandibuler kondil morfolojilerine ait hastalar değerlendirildi. Kliniğimize başvuran 4 hastada çeşitli mandibuler kondil varyasyonları tespit edilmiştir. Vaka 1’de bird-beak kondil görüntüsü, Vaka 2’de bifid kondil, Vaka 3’de trifid kondil ve Vaka 4’de hem bifid kondil hem de bird-beak kondil görüntüsü belirlendi. Klinik olarak sadece Vaka 4’de semptom gözlenirken diğer vakalar asemptomatikti.

Sonuç: TME’ye ait problemlerde ilk akla gelen görüntüleme yöntemi panoramik radyograflardır. Klinik semptomu bulunmayan hastalarda genellikle radyolojik inceleme sırasında saptanır. Çoğunlukla asemptomatik olmakla beraber eklemde dejeneratif değişikliklerin belirtisi olabilir.

Anahtar Kelimeler: Mandibular condyle, Bifid condyle, Trifid condyle, Bird beak condyle

Rare variations of mandibular condyle morphology: Clinical experiences

Gökhan Özkan¹, Hasan Onur Şimşek²

¹Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Faculty of Dentistry, Adnan Menderes University, Aydın, Turkey

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Adnan Menderes University, Aydın, Turkey

Objective: Bifid condyle, trifid condyle and bird beak images are rare anomalies that may appear as coincidental findings on panoramic radiographs. The objective of this study is to provide descriptive information of mandibular condyle morphology which is rarely seen.

Case: TMJ problems can be detected on panoramic radiographs taken incidentally or symptomatically. When conventional methods are not sufficient, computerized tomography, cone-beam computed tomography, and magnetic resonance imaging may be preferable imaging techniques. In the present study, patients of different types and features of mandibular condyle morphology were evaluated on panoramic radiographs taken during routine clinical examination. Various mandibular condyle variations were detected in 4 patients who applied to our clinic. In case I bird beak condyle appearance, in case II bifid condyle, in case III trifid condyle, in case IV both bifid condyle and bird beak appearance were detected. While case IV was symptomatic, the other cases were asymptomatic.

Conclusion: Panoramic radiographs are the first imaging method that comes to mind in TMJ problems. These are usually detected incidentally during radiological examination because of the absence of clinical symptoms. It is frequently asymptomatic but may be a sign of degenerative changes in the joint.

Keywords: Mandibular condyle, Bifid condyle, Trifid condyle, Bird beak condyle

[PS-208]

mandibula ramusta odontojenik keratokistik tümör:vaka sunumu

Ümit Ertaş, Tahsin Tepecik, Adnan Kılınc

Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum, Türkiye

Amaç: Keratokistik odontojenik tümör önceden keratokist olarak bilinirdi.Bu tümör yüksek rekürrens, yüksek mitotik aktivite ve hızlı epitel turnoverı sebebiyle agresif klinik özellik gösterir.

Olgu: 57 yaşında bayan hasta sol mandibula arka bölgede şişlik sebebiyle kliniğimize başvurdu.Hasta 1 yıl önce başka bir klinikte opere olmuş ancak patoloji raporu bilinmemektedir.Radyolojik muayenede sol mandibula ramusta ve sağ subkondiler bölgede multiloküler radyolüsent alanlar izlendi.Tümör genel anestezi altında enükle edildi.Sonrasında periferik osteotomi yapıldı ve Carnoy solüsyonu uygulandı.6 aylık takipte klinik ve radyolojik olarak nüks belirtilerine rastlanmadı.

Sonuç: KCOTlerin tedavisinde enükleasyon sıklıkla tercih edilir. Cerrahi müdahale öncesi, klinik ve radyolojik olarak keratokist tanısının konulması kolay değildir. Keratokistik odontojenik tümörlerin tedavi seçenekleri arasında nüks önlemede en etkin yöntem rezeksiyon olarak görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: enükleasyon,keratokistik odontojenik tümör, mandibula ramus

Keratocystic Odontogenic Tumour on mandible ramus:a case report

Ümit Ertaş, Tahsin Tepecik, Adnan Kılınc

Ataturk University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzurum, Turkey

Objective: Keratocystic Odontogenic Tumour(KCOT)is previously known as odontogenic keratocyst. This tumor shows an aggressive clinical behavior, including a high recurrence rate, and demonstrates a high mitotic activity and high epithelial turnover rate.

Case: 57 year-old female patient referred to our clinic with complaining swelling at the left mandibular posterior region. Patient was operated in another clinic one year ago but final pathology report after first surgery was unknown. In radiological examination, multilocular massive radiolusent lesion was diagnosed in left mandible ramus and right mandible subcondylar area. Under general anesthesia massive tumor was enucleated. After enucleation peripheral osteotomy was performed and Carnoy's solution was applied. No evidence of clinical and radiological recurrence was observed during follow-up 6 months.

Conclusion: Enucleation often preferred for the treatment of KCOTs. It's not easy to diagnose clinically and radiologically KCOTs before surgery. Among treatment options of KCOTs; resection is considered most effective method in preventing relapse.

Keywords: Enucleation, Keratocystic Odontogenic Tumour, mandible ramus

[PS-209]

İskeletsel Sınıf III Hastanın Sabit Tüm Ağız Protetik Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu

Yeliz Hayran¹, Sibel Akbulut², Nihat Akbulut³

¹Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Tokat

²Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı, Tokat.

³Gaziosmanpaşa Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Tokat

Amaç: Sınıf III iskeletsel bozukluk genellikle gelişimsel dönemde olan hastalarda ortodontik ve cerrahi müdahale ile tedavi edilmektedir. Protetik tedavi, sosyal, ekonomik, psikolojik faktörler, yaş ve diğer koşullar gibi nedenlerin varlığında ortognatik cerrahiye tercih edilebilmektedir. Mevcut olguda, çocukluk çağında trafik kazası geçirmiş iskelet sınıf III bozukluğu olan bir hasta protetik yaklaşımla rehabilite edilmiştir. Bu hastalarda, protetik tedavi çok dikkatli planlanmalı ve hasta yaklaşımı çok dikkatli olmalıdır. Bu olgu sunumunda, sabit tüm ağız protetik rehabilitasyonu adım adım bir yaklaşımla gerçekleştirdik.

Olgu: 47 yaşında erkek bir hasta protez kliniğimize başvurmuştur. Hasta protez, ortodonti uzmanı ve cerrah tarafından muayene edildikten sonra multidisipliner tedavi yaklaşımı ile konvansiyonel yaklaşımlarla protez veya gnasyon sisteminin düzeltilmesine karar verilmiştir. Hastanın herhangi bir sistemik rahatsızlığı mevcut değildir. Ortognatik, protez, cerrahi tedavi yöntemleri ve kombinasyonları hastaya ayrıntılı olarak açıklanmıştır. Hasta protez rehabilitasyon talebinde bulundu ve ilerleyen süreçte gerekli olması durumunda çenenin ortognatik olarak düzeltilmesine ikna edildi. Protez başarılı bir şekilde yapıldı ve hiçbir komplikasyon gözlenmedi.

Sonuç: Çok sayıda diş eksikliği olan Sınıf III. hastaların ortognatik cerrahi sırasında maksiller fiksasyonu karmaşık olduğundan bu hastaların cerrahisi oldukça zahmetlidir. Bu nedenle maksiller fiksasyon için dişlerin varlığı önemlidir. Sonuç olarak hastaya tam ağız sabit porselen köprü protezi uygulandı.

Anahtar Kelimeler: Sınıf III hasta, sabit protez, ortognatik cerrahi

Skeletal Class III Patient Rehabilitation with Fixed Full-Arch Prosthesis: A Case Report

Yeliz Hayran¹, Sibel Akbulut², Nihat Akbulut³

¹Department of Prosthodontic Dentistry, Faculty of Dentistry, University of Gaziosmanpaşa, Tokat.

²Department of Orthodontics, Faculty of Dentistry, University of Gaziosmanpaşa, Tokat.

³Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, University of Gaziosmanpaşa, Tokat

Objective: Class III skeletal disorder is usually treated with orthodontic and surgical intervention especially in patients who are in developmental period. Prosthetic treatment is preferred over orthognathic surgery due to the social, economic, psychological factors, age and other conditions. In present case, a skeletal class III disorder caused by a traffic accident during childhood was rehabilitated with prosthetic approach. In such patients, the prosthetic treatment should be planned very carefully and the patient approach should be very attentive. In this case report, we present a fixed full arch prosthetic rehabilitation performed by a step-by-step approach.

Case: A 47-year-old male patient was referred to Prosthetic clinic. After patient was examined by a prosthodontist, orthodontist and surgeon, multidisciplinary treatment approach was considered to have denture or correction of his gnation system with conservative approaches. The patient had no any systemic disorders. Orthognathic, prosthetic, surgical treatment modalities and their combinations were explained in detail. The patient requested prosthetic rehabilitation and convinced of orthognathic correction of jaws if necessary. Prosthesis was made successfully and no complications were observed.

Conclusion: Class III patients with a large number of teeth missing jaws are considered to be troublesome as maxillary fixation during surgery makes orthognathic operation one of the most complex treatment modality. Therefore, existence of teeth is crucial for maxillary fixation. As a result, patient was treated with full-arch porcelain prosthesis.

Keywords: Class III patient, fixed prosthodontics, orthognathic surgery

[PS-210]

Mandibulada Büyük Keratokistik Odontojenik Tümör: Vaka Raporu

Ümit Ertaş, Ertan Yalçın, Bahadır Sancar

Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum, Türkiye

Amaç: Keratokistik odontojenik tümör agresif, iyi huylu ve tüm odontojenik kistlerin % 3-21.5 ini oluşturan kistik bir lezyondur. Sıklıkla mandibulanın posterior ve ramus bölgesinde gözlenirler. Bu olgu raporu, klinik, radyolojik ve histopatolojik özellikleri ile birlikte 31 yaşındaki erkek hastadaki odontojenik keratokistin cerrahi tedavisini sunmaktır

Olgu: 2016 yılında 31 yaşındaki hasta bölümümüze sağ mandibuladaki şişliğin değerlendirilmesi için başvurdu. Lezyon genel anestezi altında kürete edildi. Patoloji raporu KCOT olarak belirtildi

Sonuç: KCOT'nin yüksek nüks oranı düşünüldüğünde, hastalar uzun süre yakın radyolojik inceleme ile takip edilmelidir. Panoramik grafileriye oranla konik ışıklı bilgisayarlı tomografinin klinik bulgulara yardımcı olarak özellikle mandibuler kondildeki ulaşılması zor alanlardaki lezyonların tespitinde fayda sağlamaktadır. Enükleasyon ve çevre dokuların küretajı uygun yöntemdir

Anahtar Kelimeler: Keratokist Odontojenik Tümör, Enükleasyon, Mandibula

Massive Keratocystic Odontogenic Tumor In Mandible: Case Report

Ümit Ertaş, Ertan Yalçın, Bahadır Sancar

Atatürk University, Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzurum

Objective: Keratocystic odontogenic tumor is an aggressive, benign cystic lesion which represent 3-21.5% of all odontogenic cysts. The majority of lesions are located in the mandible, especially in the posterior body and ascending ramus. The present case report describes clinical, radiological and histopathologic features and the surgical management of odontogenic keratocyst in a 31-year-old patient

Case: In 2016, a 31-year-old male was referred to our department by his dentist for evaluation of the swelling at the right mandible and trismus. The lesion was excised under general anesthesia. The definitive diagnosis reported by the pathology department was keratocystic odontogenic tumour

Conclusion: Due to the frequent recurrence of KCOT, patients are recommended to be kept under long-term and close radiological supervision. Compared to panoramic radiographs, CBCT views with clinical findings must be considered together in order to diagnose recurrences of CBCT especially for the challenging areas as mandibular condyle. Enucleation and curettage of surrounding tissues are the appropriate method

Keywords: Keratocystic Odontogenic Tumor, Enucleation, Mandible

[PS-211]

Florid Tipte Sementoosseöz Displazi (FSOD): Olgu Sunumu

Merve Demir¹, Kıvanç Bektaş Kayhan¹, Sunay Çavuş¹, Nihan Aksakallı²

¹İstanbul Üniversitesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Semento-osseöz displaziler (SOD), normal kemik yapısının fibroblastlar ve değişik miktarlarda mineralize materyal bulunduran kollajen liflerle yer değiştirdiği patolojik durumu kapsayan, fibro-osseöz lezyonlardır. Çok odaklı displazik bir lezyon olup kemik ve sement benzeri doku içeren hücresel fibröz bağ dokusundan meydana gelmektedir. Çenelerde nadir görülen, benign, fibro-osseöz bir lezyondur. Her iki çene kemiğinde de gelişebilir. Tek çenede geliştiğinde, çoğunlukla mandibulayı etkilemektedir. Genellikle çenelerin dişli alanlarında yerleşen bir lezyondur. Özellikle orta yaşlı kadınlarda görülmektedir. Bu raporda 46 yaşında bir kadın hastada teşhis edilen, bilateral florid tipte semento-osseöz displazi olgusu sunulmuştur.

Olgu: Hasta kliniğimize, sol alt çene posterior bölgesinde ağrı ve uyuşukluk şikayeti ile başvurmuştur. Klinik, radyolojik ve histopatolojik bulgular değerlendirilerek hastaya florid sementoosseöz displazi tanısı konulmuştur. Uygun cerrahi prosedür ile tedavi uygulanmıştır.

Sonuç: Tanı sonrası klinik olarak, radikal cerrahi yaklaşım ile tedavi uygulanmıştır. Her ne kadar florid sementoosseöz displazi tedavisinde cerrahi yaklaşım ilk tercih olmasa da, hastanın klinik şikayetleri göz önünde bulundurularak gerekli tedavi sunulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Florid semento-osseöz displazi, semento-osseöz displazi, displazi

Florid Cemento-Osseous Dysplasia (FCOD): Case Report

Merve Demir¹, Kıvanç Bektaş Kayhan¹, Sunay Çavuş¹, Nihan Aksakallı²

¹Istanbul University, Oral and Maxillofacial Surgery Department, İstanbul

²Istanbul University Faculty of Medicine Pathology Department, İstanbul

Objective: Cemento-osseous dysplasias (COD) are fibro-osseous lesions refer to pathologies in which the normal bone architecture is replaced by fibroblasts and collagen fibers containing variable amounts of mineralized material. Multifocal dysplastic lesion and consist of cellular fibrous connective tissue with bone and cementum-like tissue. Benign fibro-osseous lesion located in the jaws and it is a very rare. FCOD is a lesion in the tooth-bearing regions of the jaws develops in both jaws and if only one jaw is affected, it is commonly the mandible. Commonly seen in middle aged women. In this report a case of a 46 years old woman who was diagnosed with bilateral florid cemento-osseous dysplasia is presented.

Case: The patient was referred to our clinic with a complaint of pain and paresthesia in the right mandible posterior region. Based on clinical, radiographic and histopathological evaluation the diagnosis was concluded as florid cemento-osseous dysplasia. Treated by appropriate surgical approach.

Conclusion: After the diagnosed, it treated by radical surgery. Although the surgical approach is not the first choice in the treatment of florid cemento-osseous dysplasia, the necessary treatment should be presented considering the clinical complaints of the patient.

Keywords: Florid cemento-osseous dysplasia, cemento-osseous dysplasia, dysplasia

[PS-212]

mandibulada Geniş Dentigeröz Kist: Vaka Raporu

Ümit Ertaş, Mehmet Zahit Baş, Gelengül Urvasızoğlu

Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum, Türkiye

Amaç: Dentigeröz kistler daimi dişlerin kronları çevresinde gelişen benign odontojenik kistlerdir. Artmış mine epiteli ve gömülü dişin kronu arasında sıvı birikimi ile oluşan gelişimsel odontojenik kistlerdir.

Olgu: 14 yaşında erkek hasta ekstraoral şişlik nedeniyle kliniğimize başvurdu. Panoramik radyografıta sağ mandibula posterior bölgede gömülü 3. molar diş ile ilişkili uniloküler radyolusensi izlendi. 2. molar diş de lezyonla ilişkiydi. Genel anestezi altında 2. ve 3. molar dişler çekildi ve kist enükle edildi. Patoloji raporu dentigeröz kist tanısını doğruladı. 2 yıllık takipte klinik ve radyolojik olarak nüks belirtisi gözlenmedi.

Sonuç: Dentigeröz kistin cerrahi tedavisi marsupyalizasyon ve ya enükleasyon ve küretajdır. Bizim de tercih ettiğimiz gibi geniş kistlerde enükleasyon tercih edilir.

Anahtar Kelimeler: Dentigeröz kist, enükleasyon, mandibula

Massive Dentigerous Cyst in Mandible: Case Report

Ümit Ertaş, Mehmet Zahit Baş, Gelengül Urvasızoğlu

Ataturk University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzurum, Turkey

Objective: Dentigerous cysts are benign odontogenic cysts that are associated with the crowns of permanent teeth. They are developmental odontogenic cysts that develops when fluid accumulates between the reduced enamel epithelium and the tooth crown of an unerupted tooth.

Case: 14 year-old male patient was referred to our department with extraoral swelling. The panoramic radiographs revealed a unilocular radiolucency in right mandibular posterior region related with impacted 3th molar teeth. The second molar tooth was found involved with the cyst. Under general anesthesia impacted third molar and erupted second molar tooth were extracted and cyst was enucleated. A histopathology report confirmed the dentigerous cyst. After 2 years follow-up, there wasn't any clinical and radiological evidence of recurrence was observed.

Conclusion: The surgical treatment for removing dentigerous cysts includes marsupialization or enucleation and curettage. Enucleation is the appropriate treatment option for extensive lesions as in this report.

Keywords: Dentigerous cysts, Enucleation, mandible

[PS-213]

Dental İmplant Kırığı: Bir vaka raporu

Merve Çakır¹, Burak Ergüder¹, Nur Altıparmak²

¹Yeni Yüzyıl Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

²Başkent Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Dişsiz bölgelerin dental implantlarla tedavisi iyi sonuçlar veren fakat başarısızlık riski olan bir tedavi metodudur. İmplant kayıpları; biyolojik, mekanik, iyatrojenik ve fonksiyonel nedenlerden dolayı olabilmektedir. Ayrıca implant kayıpları zamanlamaya bağlı olarak erken ve geç olarak sınıflanmaktadır. İmplant kırıkları nadir görülen bir komplikasyon olsa da hasta ve klinisyen için ciddi problemler oluşturmaktadır. İmplant kırıklarının nedenleri; üretim hatası, üst yapının uyumsuzluğu, yükleme faktörleri, brüksizm, üst yapının dizaynı, implant lokasyonu, implant boyutları, metal yorgunluğu, implant çevresindeki kemik rezorpsiyonu şeklinde sıralanabilmektedir. Bu vaka raporunda; implant çevresindeki kemik kaybı ve oklüzal yükleme kuvvetlerine bağlı implant kırığı sunulmaktadır.

Olgu: Sağ üst arka bölgesindeki protezdeki şikayetiyle kliniğimize başvuran 52 yaşındaki erkek hastada ilgili bölgede 3 yıl önce yerleştirilmiş 2 implantı olduğu görülmüştür. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucunda sağ üst ikinci premolar bölgesindeki implantta kırık ve her iki implantta kemik rezorpsiyonu olduğu tespit edilmiştir. Kırık implant ve etrafında kemik rezorpsiyonu olan diğer implant çıkarılmış, 3 ay iyileşme beklendikten sonra ilgili bölgeye tekrar implant yerleştirilmiştir. İmplant boynundaki kemik defekti greftlenmiş ve iyileşme için 4 ay beklendikten sonra protetik rehabilitasyona başlanmıştır.

Sonuç: Dental implant kırıkları oldukça nadir görülen geç implant komplikasyonlarından. İmplant kırıkları birçok nedene bağlı olarak oluşabilmektedir. İmplant kırıklarını önlemek için iyi bir tedavi planlaması yapılmalı ve uygun vakalar seçilmelidir.

Anahtar Kelimeler: dental implant, implant komplikasyonu, kırık implant

Endosseous Implant Fracture: A Case Report

Merve Çakır¹, Burak Ergüder¹, Nur Altıparmak²

¹Yeni Yuzyıl University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

²Baskent University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: The rehabilitation of missing teeth with endosseous implants generally results in good outcomes, but the risk of implant failure remains. Implant failure can be according to four reasons: biological, mechanical, iatrogenic and functional. Implant failures also can be categorized due to timing into early and late failures. Implant fractures rarely occur, but this complication presents a major problem for the patient and the clinician. Causes of implant fractures can be listed as; design or production flaws, inadequate fit of the superstructure, load factors, bruxism or heavy occlusal forces, design of the superstructure, implant location, implant size, metal fatigue, bone resorption around the implant. In this case report, implant fracture due to bone resorption around the implant and load factors is presented.

Case: 52-year-old male patient referred to the clinic with the failure of the prosthesis on the right posterior maxilla. There were 2 implants which were placed 3 years ago. In the clinical and radiographical examination implant fracture of the right upper second premolar and bone resorption around both implants were seen. Fractured implant and other implant with bone resorption around it were removed and allowed to recover for 3 months. After 3 months, new implants were placed and bone defect around the implant neck was grafted. After 4 months prosthetic rehabilitation was started.

Conclusion: Fracture of osseointegrated dental implants is a late and rare complication which is highly frustrating. Causes of the fracture are multifactorial. To prevent these fractures good treatment planning and appropriate case selection must be done.

Keywords: dental implant, implant complication, implant fracture

[PS-214]

Atrofik Maksillada Sinüs Augmentasyonu ve İmplant Açılındırma Prosedürünün Biyomekanik Açıdan Karşılaştırılması: Bir Sonlu Elemanlar Analizi Çalışması

Zeynep Gümrükçü, Yavuz Tolga Korkmaz, Emre Balaban

Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD Trabzon, Türkiye

Amaç: Çalışmanın amacı sinus augmentasyon ve implant açılındırma prosedürünün biyomekanik etkilerini karşılaştırmak ve kemik tipi ve implant eğim açısının stress dağılımı üzerindeki etkisini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Solidworks/Cosmoworks yazılımı kullanılarak 6 adet atrofik maksilla modeli oluşturuldu. Maksilla iki kemik tipinde modellendi (D2/D3) ve her modele farklı konfigürasyonlarda 5 implant yerleştirildi. Model 2a ve Model 3a'da vertikal implant yerleşimine olanak sağlamak için sinus augmentasyon simüle edildi. Model 2b ve Model 3b'de 3 anterior implant vertikal yerleştirildi ve 2 distal implant 300 °lik eğim açısıyla yerleştirildi. Model 2c ve Model 3c'de 3 anterior implant vertikal yerleştirildi ve 2 distal implant 450 °lik eğim açısıyla yerleştirildi. Modellenen hibrit protez üzerine bilateral olarak 150 N'luk oblik kuvvet uygulandı. Maksimum Von Mises Stress değerleri renkli skalalar yardımıyla karşılaştırmalı olarak değerlendirildi.

Bulgular: D3 modellerinin tümünde Von Mises Stress değeri daha yüksek bulundu. Vertikal implant modellerinde, kortikal tabakada daha düşük Von Mises stress değerleri tespit edildi. Distal implantı 300 eğimlendirmek vertikal modellere nazaran daha yüksek stress değerleri açığa çıkarmıştır. Distal implantı 450 eğimlendirmek 300 modellerine nazaran daha düşük stress değerleri açığa çıkarmıştır fakat stres değerleri yine de vertikal modellere göre yüksek bulunmuştur.

Sonuç: Çalışma sonuçlarına göre sinüs augmentasyonu biyomekanik açıdan atrofik maksillada tercih edilmesi gerek ilk tedavi prosedürü olarak önerilmektedir. Uygun implant konfigürasyonu tercih edildiğinde implant açılındırma da ikinci bir tedavi protokolü olabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Sinüs Augmentasyonu, Eğimli İmplant, Stres Analizi, Kemik Tipi, Von Mises Stres

Biomechanical Comparison Between Sinus Augmentation and Implant Tilting Procedure in Atrophic Maxilla: A Finite Element Study

Zeynep Gümrükçü, Yavuz Tolga Korkmaz, Emre Balaban

Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Trabzon, Turkey

Objective: The objective was to compare the biomechanical effects of sinus augmentation and implant tilting procedure and evaluate the effect of bone type and implant tilting degree on stress distribution in atrophic maxilla.

Materials-Methods: Six, three-dimensional Finite Element (FE) models of atrophic maxilla were generated by SolidWorks/Cosmoworks. Maxilla was modeled in two different bone types (D2/D3) and 5 implants were embedded in each model with different configurations. In Model 2a and 3a, sinus augmentation was simulated to allow inserting posterior implants vertically. In Model 2b and 3b, three anterior implants were placed vertically and two distal implants were placed with 30° tilting angle. In Model 2c and 3c, three anterior implants were placed vertically and two distal implants were placed with 45° tilting angle. Bilaterally 150 N oblique load was applied on modeled hybrid prosthesis. Maximum Von Mises Stress values were comparatively evaluated on color scales.

Results: The Von Mises Stress value found higher in all D3 bone models. Lower von Mises stress values were found in vertical implant models in cortical bone. Tilting distal implants 300, resulted in increased stress according to vertical models. Tilting distal implant 450, resulted in decreased stress according to 300 models, but higher stress values detected in 450 models according to vertical implant models.

Conclusion: The results of our study suggest that augmentation procedure may be the first treatment choice in atrophic maxilla in terms of biomechanics. Implant tilting, can also be a secondary treatment option when appropriate implant configuration is selected.

Keywords: Sinus Augmentation, Tilted Implant, Stress Analysis, Bone Type, Von Mises Stress

[PS-215]

Geniş Bir Dentigeröz Kistin Cerrahi Tedavisi

Merve Çakır¹, Burak Ergüder¹, Ümit Karaçaylı²

¹Yeni Yüzyıl Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Dentigerous kist, tüm çene kistlerinin içerisinde ikinci en sık görülen kist türüdür ve erkeklerde ve mandibulada daha sık görülmektedir. Dentigerous kistler gömülü ya da sürmemiş dişlerin kuranından kaynaklanan odontojenik lezyonlardır. Dentigeröz kistler genellikle rutin radyolojik incelemelerde tespit edilir. Bu kistlerin patogenezi bilinmemektedir, sürmemiş dişin folikülünden kaynaklandığı düşünülmektedir. Maksiller kanin ve mandibular üçüncü molarlar en sık görülenlerdir. Tedavi için kullanılan yöntemler dekompresyon, marsupyalizasyon ve enükleasyondur. Bu vaka raporunda 11 yaşında erkek hasta da üst çenede palatinal bölgede görülen bir dentigeröz kist tedavisi sunulmaktadır.

Olgu: Ortodontik tedavi için hastanemize başvuran 11 yaşındaki erkek hastanın klinik ve radyolojik muayenesi sonucunda, sağ üst kanin bölgesinde burun tabanında anteriorda şişlik ve sürmemiş kanin dişi ve diş benzeri lezyon etrafında iyi sınırlı geniş radyolüsent bir alan tespit edilmiştir. Lokal anestezi altında kist diş benzeri yapıyla beraber enükle edilmiş, yapılan histopatolojik tetkik sonucu dentigeröz kist teşhisi konulmuştur.

Sonuç: Hasta iki ay sonra tekrar çağırılmış, asemptomatik olduğu görülmüştür. Bu olguda, enükleasyon ile geniş bir dentigeröz kistin başarılı bir şekilde tedavisi sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: dentigeröz kist, enükleasyon, sürmemiş diş

Surgical Treatment of an Extensive Dentigerous Cyst

Merve Çakır¹, Burak Ergüder¹, Ümit Karaçaylı²

¹Yeni Yüzyıl University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

²Sağlık Bilimleri University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: The dentigerous cyst is the second most common cyst of the jaws comprising percent of all jaw cysts, and they are more frequent in males and more common in the mandible. Dentigerous cysts are odontogenic lesions arising from the crown of impacted, embedded, or unerupted teeth. Dentigerous cysts are usually discovered on routine radiographic examination. The pathogenesis of these cysts is unknown. They are believed to originate from the follicle of the unerupted tooth. The maxillary canine and mandibular third molar are involved most frequently. Treatment methods have included decompression, marsupialisation, and enucleation.

Case: After routine clinical and radiologic examination of an 11-year-old male patient who applied to our hospital for orthodontic treatment revealed a well-defined wide radiolucent area and unerupted canine tooth and around the nasal floor of the right upper quadrant of maxilla. Under local anesthesia, the cyst was enucleated, together with the dental-like lesion. After histopathologic examination, the cyst was diagnosed as a dentigerous cyst.

Conclusion: The patient was recalled after 2 months, clinical examination revealed uneventful and satisfactory healing. This case illustrates the successful management of a large dentigerous cyst with enucleation.

Keywords: dentigerous cyst, enucleation, unerupted teeth

[PS-216]

Genç Bir Hastada Anterior Mandibula Yerleşimli Keratokistik Odontojenik Tümör

Süleyman Bozkaya¹, Hümeysra Yazar¹, Burcu Şengüven², Sibel Çebi¹, Hacer Ulutürk¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Oral Patoloji Anabilim Dalı

Amaç: Odontojenik keratokistler (OK) ya da Keratokistik odontojenik tümörler (KOT) çenelerde sıklıkla görülen kistlerden olup, dental lamina artıklarından köken almaktadır. Çenelerde herhangi bir yerde lokalize olabilirler fakat özellikle mandibula posteriorda görülürler ve radyografik olarak diğer tipteki kistleri taklit edebilirler. Her yaşta gelişebilmekle birlikte ikinci ve üçüncü dekatlar en sık görüldüğü dönemlerdir ve çocuklarda genellikle Nevroid Bazal Hücreli Karsinom Sendromuyla ilgili olarak ve çoklu tipte ortaya çıkmaktadır.

Olgu: Bu vakada hasta 16 yaşında bir erkek çocuğuydu. Kistin lokalizasyonu mandibula anteriordu ve radyografik olarak unilokülerdi. Ekstraoral muayenede şişlik bulgusu yoktu. İntraoral muayenede alt dişlerin bukkalinde fistül bulunmaktaydı. Kanin kanin arası tüm dişler devitaldi ve öncelikle kanal tedavisi yapıldı. Lokal anestezi altında intraoral insizyonla lezyon ortaya çıkarıldı ve enükle edildi. Enükleasyon sonrası apikal cerrahi yapıldı ve kök uçlarına MTA yerleştirildi. İlk operasyondan 6 ay sonra sağ tarafta gömülü olan 1. premolar ikinci bir operasyonla çekildi. Hasta rekürrens riskine karşı takibe alındı.

Sonuç: Bu bildiride, alışılmadık lokalizasyonda ve nadir görülen klinik ve radyolojik özellikleriyle farklı patolojileri taklit eden bir KOT vakası, literatür bilgisi eşliğinde sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: anterior mandibula, apikal cerrahi, keratokist

Keratocystic Odontogenic Tumor was Localized Anterior Mandible in a Young Patient

Süleyman Bozkaya¹, Hümeysra Yazar¹, Burcu Şengüven², Sibel Çebi¹, Hacer Ulutürk¹

¹Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral Pathology

Objective: Odontogenic keratocysts (OKCs) or keratocystic odontogenic tumors (KCOTs) are comparatively common jaws cysts and develop from dental lamina remnants in the jaws. They are may be localized anywhere in the jaws but mostly in the posterior mandible. It can radiographically mimic other cysts types. KCOTs may develop at any age but second and third decades demonstrate peak incidence. When encountered in children; they are usually multiple and are related to Nevoid Basal Cell Carcinoma Syndrome (NBCCS).

Case: In this case, a 16 years old male patient was referred to our clinic. The cyst localized anterior mandible and was radiographically unilocular. Extraoral examination, showed no evidence of swelling. Intraoral examination revealed a buccal fistula of the lower anterior teeth. All teeth between mandibular canines were devital; thus, endodontic treatment was performed. Then, under local anesthesia, through intraoral incision, the lesion was exposed and enucleated. Apical surgery was performed after enucleation and MTA was placed at the retrograde cavities. 6 months after the first operation, impacted supernumerary teeth at the right side was extracted by second operation. The patient was followed up against the risk of recurrence.

Conclusion: In this report, a KCOT case, which was at an unusual localization and showed rare clinical and radiological features mimicking different pathologies is presented with literature review.

Keywords: anterior mandible, apical surgery, keratocyst

[PS-217]

uzun süreli uyumsuz protez kullanımına bağlı oluşan heterotopik ossifiye iritasyon fibromu

Mehmet Cem Özden, Erhan Karadağ, Berkem Atalay, Abdulkadir Burak Çankaya, Mustafa Sami Yıldırım
İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, İstanbul

Amaç: uzun süreli uyumsuz protez kenarı vuruklarının tedavi edilmediğinde sebep olacağı durumları göstermek

Olgu: İstanbul Üniversitesi ağız diş ve çene cerrahi kliniğine preprotetik tedavi için gelen 60 yaşındaki erkek hastada bütün palatinal sahayı kaplayan epülis fissuratum olduğu saptanmıştır. Epülis fissuratum lokal anestezi altında eksize edilmiştir.

Sonuç: uzun süreli uyumsuz protez kenarlarına sahip protezlerin büyük boyutlara ulaşabileceği görülmüştür. protez yapılan hastaların periyodik takibinin önemi anlaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: epülis fissuratum, iritasyon fibromu, heterotopik ossifikasyon

the heterotopic ossified irritation fibroma because of using long term ill fitting denture

Mehmet Cem Özden, Erhan Karadağ, Berkem Atalay, Abdulkadir Burak Çankaya, Mustafa Sami Yıldırım
Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Objective: ill fitting denture leads to unwilling situations when ill fitting denture is not treated

Case: A 60 years old male patient attended to Istanbul University Faculty Of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery for preprosthetic reconstruction of palatal expansion. He has giant irritation fibroma that covers the whole palatinal area. This benign tumor was excised.

Conclusion: long term used ill fitting removable denture leads to giant size irritation fibroma. the patients who have a removable denture should be seen periodically. Priority of patient follow up is realized

Keywords: epulis fissuratum, irritation fibroma, heterotopic ossification

[PS-218]

Dental İmplantların Eksplantasyonu Sırasında Oluşan Kemik Defektlerinin Otojen Kemik Greftleri ile Rekonstrüksiyonu: Vaka Serisi

Merve Çakır¹, Süleyman Bozkaya², Burak Ergüder¹

¹Yeni Yüzyıl Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

²Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Dişsiz bölgelerin dental implantlarla rehabilitasyonu, yüksek başarı oranları ile yaygın olarak kullanılan bir tedavi alternatifine gelmiştir. Bununla birlikte, implant tedavisi ile ilişkili komplikasyonlar ortaya çıkabilir; implant başarısızlığının başlıca sebepleri; zayıf kemik kalitesi, kronik periodontitis, sistemik hastalıklar, sigara kullanımı, ileri yaş, implant lokasyonu, parafonksiyonel alışkanlıklar ve uygun olmayan protezlerdir. İmplant başarısızlıklarının tedavisi, başarısız implantın eksplantasyonu ve yeni implantlarla değiştirilmesidir. İmplant eksplantasyonu sırasında kemik defektleri ortaya çıkabilir ve yeni implant yerleştirilebilmesi için bu defektlerin rekonstrükte edilmesi gerekir. Bu vaka serisinde; otojen kemik greftleri ile dental implant eksplantasyonu sonrası defektlerin rekonstrüksiyonu sunulmaktadır.

Olgu: Protezlerindeki şikayet nedeniyle kliniğe başvuran 3 erkek hastanın [üst çene sağ bölgede (vaka 1 ve 2) alt çene sağ bölgedeki (vaka 3)] yapılan klinik ve radyolojik muayeneleri sonucunda ilgili bölgelerdeki protezlerin hareketli olduğu ve implantların çevresinde kemik rezorpsiyonu olduğu görülmüştür. Bu bölgelerdeki tüm implantlar çıkarılmış, implantların çıkarılması sırasında oluşan kemik defektleri mandibula ramusundan alınan otojen kemik greftleriyle rekonstrükte edilmiştir. 4 aylık iyileşme sürecinden sonra yeni implantlar yerleştirilmiş ve 3 ay sonrasında protetik tedaviye başlanmıştır.

Sonuç: Dişsiz bölgelerin dental implantlarla rehabilitasyonu düşük başarısızlık oranlarına sahip alternatif bir tedavi metodudur. İmplant başarısızlıklarının tedavisi, başarısız implantın eksplantasyonu ve yeni implantın yerleştirilmesidir. Bu vaka serisine göre; otojen kemik greftleri ile eksplantasyon sırasında ortaya çıkabilecek kemik defektlerinin rekonstrüksiyonu iyi bir tedavi alternatifidir.

Anahtar Kelimeler: implant başarısızlığı, kemik defekti, otojen kemik grefti

Reconstruction of Defects After Endosseous Implant Explantation With Autogenous Bone Grafts: Case Series

Merve Çakır¹, Süleyman Bozkaya², Burak Ergüder¹

¹Yeni Yüzyıl University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

²Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Objective: The rehabilitation of missing teeth with endosseous implants have become a commonly used treatment alternative with high success rates. Despite this, complications associated with treatment with implants may occur, primary reasons of implant failure are poor bone quality, chronic periodontitis, systemic diseases, smoking, advanced age, implant location, parafunctional habits, loss of implant integration, and inappropriate prosthesis. Treatment of implant failures is explantation of the failed implant and replacement with new implants. During implant explantation bone defects may occur and for new implant replacement these defects must be reconstructed. In this case series; reconstruction of defects after endosseous implant explantation with autogenous bone grafts is presented.

Case: 3 male patient referred to the clinic with the failure of the prosthesis on the right maxilla (case 1 and case 2) and on the right mandibula (case 3). After clinical radiological examination mobility of the prosthesis and bone loss around the implants were seen. All implants were removed and defects which occurred due to explantation, were reconstructed with autogenous ramus grafts by shell technique. After 4 months healing new implants were placed and 3 months later prosthetic rehabilitation was started.

Conclusion: The rehabilitation of missing teeth with endosseous implants is an alternative treatment method with low failure rate. Treatment of implant failures is explantation of the failed implant and replacement with new implants. According to this cases; reconstruction of the bone defects which may occur during explantation with autogenous bone grafts is good treatment alternative.

Keywords: autogenous bone graft, bone defect, implant failure

[PS-219]

Maksiller Santral Dişin Ektopik Erüpsiyonu: Vaka Raporu

Gelengül Urvasızoğlu, Mehmet Zahit Baş, Kemal Karaköse

Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.B.D., Erzurum Türkiye

Amaç: Ektopik erüpsiyon dişlerin sürme esnasında doğal sürme yollarını takip etmemesi sonucu oluşan bir düzensizliktir. Maksiller sinüs, mandibular kondil, nasal kavite, koronoid proses ve sert damak içine doğru sürme rapor edilmiştir. Bu sürme bozukluğu kök rezorpsiyonu ve sonucunda yakındaki dişlerin kaybına, çenelerde normalde diş bulunmayan bölgelerde dental kaynaklı enfeksiyonlara, patolojik fraktürlere ve dentigeröz kist gibi patolojilere neden olmaktadır. Eğer sürme rehberliği ve cerrahi erişim mümkün ise ortodontik tedavi en iyi seçenektir. Fakat bazı ağır vakalar ilgili dişin cerrahi çekimini gerektirir. Bu vakada maksiller santral dişin ektopik erüpsiyonu ve tedavisi sunulmaktadır.

Olgu: Panoramik radyografide ektopik diş maksilla anterior bölgede gözlemlendi. Hastanın durumu ortodonti bölümüne konsulte edildi. Ortodonti bölümü dişin ortodontik tedavisinin mümkün olmadığına karar verdi. Bu nedenle dişin cerrahi çekimi lokal anestezi altında gerçekleştirildi.

Sonuç: Maksiller kaninler, santral kesiciler, mandibular premolarlar, süpernumerer dişler ve 3. molar dişler de ektopik sürme görülebilir. Daimi dişlerin ektopik sürmesinin etyolojisi tam olarak belli olmasada daimi dişlerin ektopik sürmesine bazı sebepler neden olabilmektedir. Ark uzunluğunun yetersiz olması, süt dişlerinin retansiyonu, dişin sürme rotası üzerindeki patolojiler, travma, sürme rehberliği eksikliği ve genetik faktörler ektopik sürmeye neden olabilmektedir. Bazı vakalar ortodontik olarak tedavi edilse bile, özellikle gömülü diş ile beraber patoloji bulunan diğer vakaların cerrahi olarak çekimi gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Çekim, Maksilla, Santral diş

Ectopic Eruptions of Maxillary Central Teeth: Case Report

Gelengül Urvasızoğlu, Mehmet Zahit Baş, Kemal Karaköse

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Atatürk University Faculty of Dentistry, Erzurum, Turkey

Objective: Ectopic eruption is a disturbance in which the tooth does not follow its usual eruption pathway. Erupting into the maxillary sinus, mandibular condyle, nasal cavity, coronoid process and palate has been reported. This eruption disturbance reasons some problems which root resorption and the ultimately loss of the adjacent tooth, dental infections in non-toothbeared areas of the jaws, pathological fractures and pathological events like dentigerous cysts. Orthodontical treatment is the best treatment option if the eruption guidance and surgical access possible. But some severe cases needs surgical extraction. In this case, ectopic eruption of the maxillary central incisor teeth and their management is presented

Case: The panoramic image showed ectopic teeth in the maxillary anterior region. We consulted the patient with orthodontic department. Orthodontic department decided that orthodontic treatment of the teeth was not possible. Therefore, surgical extraction of ectopic teeth was performed under local anaesthesia

Conclusion: Maxillary canine, santral incisors, mandibular premolar, supernumerary teeths and third molar teeths can erupted ectopically. The etiology of the ectopic eruption is unclear but some like reasons can be caused ectopic eruption of permanent teeths. Arch lenght deficiency, primary dentition retantion, pathological lesions on the pathway of tooth eruption, trauma, inability of eruption guidance and genetically factors can be caused ectopic eruption. Even if some cases can be treated orthodontically, other cases, especially pathological situations together with the impacted teeth, needs surgical extraction

Keywords: Extraction, Maxilla, Central Teeth

[PS-220]

Büyük Dentigeröz Kistlerin Marsüpyalizasyon İle Tedavisi

Nazife Begüm Karan, Ayşenur Nergiz Tanıdır, Neziha Keçecioğlu, Erdinç Sulukan

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Dentigeröz kistler çenelerin tüm gelişimsel odontojenik kistleri arasında en yaygın görülen lezyonlardır ve tüm çene kistlerinin yaklaşık %24' ünü oluştururlar. Dentigeröz kistler en yaygın olarak mandibular 3. molar dişlerin kronları çevresinde bulunur; bunu maksiller kaninler, maksiller 3. molarlar ve mandibular premolarlar takip eder. Tedavi seçenekleri arasında enükleasyon ve daha konservatif bir yaklaşım olan marsüpyalizasyon yer almaktadır. Dentigeröz kistler eğer tedavi edilmezse patolojik kemik fraktürü, komşu dişlerin gömülü kalması, asimetri, ameloblastoma ve squamöz hücreli karsinoma ya da mukoepidermoid karsinoma gelişimine yol açabilmektedir.

Olgu: Sistemik olarak sağlıklı 60 yaşında erkek hasta, sağ mandibular bölgede ağrı şikayeti ile kliniğe başvurdu. Hastanın yapılan radyolojik muayenesinde gömülü 3. molar diş ile ilişkili 3 cm çapında, etrafı iyi sınırlanmış bir kist tespit edildi. İnsizyonel biyopsi sonucu dentigeröz kist tanısını konuldu. Mandibulada olası bir fraktürden korumak için hastanın marsüpyalizasyon ile tedavi edilmesine karar verildi ve tedaviye remisyon gözlenene kadar devam edildi.

Bulgular: Marsüpyalizasyon tedavisinin erken fazında (ilk 6 ayda), lezyonda büyük bir gerileme gözlemlendi. İlgili dişin çekimi ve kistin kalan kısmının enükleasyonu yapıldı. Hastanın bir yıllık takibinde enfeksiyon, fraktür ya da rekürrens gibi herhangi bir negatif bir semptomla rastlanmadı.

Sonuç: Bu vakada lezyon, marsüpyalizasyon ile tedavi edilerek fraktür oluşma ihtimali ortadan kaldırılmıştır. Bu nedenle büyük boyutlu odontojenik kistlerde, mandibulada patolojik fraktür oluşumunun önüne geçebilmek için tedavide ilk tercih olarak marsüpyalizasyon uygulamanızı tavsiye ediyoruz.

Anahtar Kelimeler: dentigeröz, kist, marsüpyalizasyon

Treatment Of An Enormous Dentigerous Cyst By Marsupialization

Nazife Begüm Karan, Ayşenur Nergiz Tanıdır, Neziha Keçecioğlu, Erdinç Sulukan

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Recep Tayyip Erdogan University

Objective: Dentigerous cysts (DCs) are the most common lesions of all developmental odontogenic cysts of the jaws and account for approximately 24% of all the jaws cysts. DCs are most commonly found around the crowns of the mandibular third molars followed by maxillary canines, maxillary third molars and mandibular premolars. The treatment of choice can vary from

enucleation to marsupialization, the latter being a more conservative approach. If left untreated, DCs may cause pathologic bone fracture, impaction of the relevant teeth, asymmetry, ameloblastoma and development of squamous cell carcinoma or mucoepidermoid carcinoma.

Case: Systemically healthy 60-year-old male patient was referred to the clinic with a chief complaint of pain in his right mandibular posterior region. In radiographic evaluation a well-defined cyst was identified in association with an impacted third molar approximately 3 cm in diameter. Incisional biopsy result confirmed the diagnosis of a dentigerous cyst. In order to prevent spontaneous fracture of the mandible the marsupialization treatment was decided to perform and continued until the remission was observed.

Results: A great recession was reported in the early phase (6 months) of marsupialization treatment. Removal of the related tooth and enucleation of the remained cyst was performed. There were no negative symptoms of infection, fracture or recurrence was reported in the first year of follow-up.

Conclusion: The present case was treated successfully by marsupialization and fracture risk was eliminated. We recommend marsupialisation in large sized odontogenic cysts which may result in pathological fracture of the mandible.

Keywords: cyst, dentigerous, marsupialization

[PS-221]

Odontomalar Sebebiyle Gömülü Anterior Dişlerin Tedavisi: Bir Vaka Raporu

Gelengül Gürbüz Urvasızoğlu¹, Mert Ataoğlu¹, Ahmet Berhan Yılmaz², Elif Kurtuldu², Esmâ Dolap³

¹Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

³Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı

Amaç:

Bu vaka raporunun amacı, odontomalar sebebiyle gömülü anterior dişleri olan bir hastayı ve bu durumun teşhisini ve cerrahi ve ortodontik kombine tedavisini sunmaktır.

Olgu:

14 yaşında kız çocuğu daimi anterior dişlerinin eksikliği sebebiyle Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Bölümünden kliniğimize yönlendirilmiştir. Klinik ve radyolojik muayenesinde gömülü maksiller sağ santral ve kesici dişlerin varlığı ve 2 kompleks odontoma ve bir de mesiodens görülmüştür. Lokal anestezi altında, odontomalar ve mesiodens çıkarılmış ve gömülü 2 dişe aynı seansta button yapıştırılmıştır.

Sonuç:

Daimi dişlerinde sürme gecikmesi olan tüm çocuk hastalar için radyolojik muayene yapılması önerilmektedir. Odontomaların ve mesiodenslerin erken teşhisi daha az kompleks ve daha ucuz bir tedavinin uygulanmasına olanak verir ve daha iyi bir prognoz sağlar.

Anahtar Kelimeler: Gömülü Dişler, Odontoma, Mesiodens

Treatment of Impacted Anterior Teeth Because of Odontomas: A Case Report

Gelengül Gürbüz Urvasızoğlu¹, Mert Ataoğlu¹, Ahmet Berhan Yılmaz², Elif Kurtuldu², Esmâ Dolap³

¹Atatürk University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Atatürk University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology

³Atatürk University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics

Objective:

The aim of this case report to present a patient that are presented where the odontomas had caused the impaction of the anterior teeth and its diagnosis and a combined surgical and orthodontic treatment.

Case:

A 14-year-old girl was referred to our clinic from Department of Oral and Maxillofacial Radiology for his missing permanent anterior teeth on the right side maxilla. Clinical and radiographic examination showed impacted right maxillary central and lateral incisor, a mesiodens and 2 complex odontomas. Under local anesthesia, the odontomas and mesiodens were removed and the impacted teeth were bonded at the same time to the two teeth.

Conclusion:

It is suggested that radiographic examination of all pediatric patients that present clinical evidence of delayed permanent tooth eruption should be done. Early diagnosis of odontomas and mesiodens allows adoption of a less complex and less expensive treatment and ensures a better prognosis.

Keywords: Impacted Teeth, Odontoma, Mesiodens

[PS-222]

Intraoral Mandibular Distraction Osteogenesis

Ümit Ertaş¹, Muhammed Salih Karaavcı¹, Mehmed Emrah Polat²

Amaç: Distraction Osteogenesis (DO), kemiklerin uzatılmasında kullanılan cerrahi bir ortopedik tekniktir. Bu, mekanik bir aletle (distractor) yavaş yavaş ayrılan 2 vaskülarize kemik yüzeyi arasındaki yeni kemiğin rejenerasyonu işlemidir. Bu rapor, intraoral yaklaşım ile bilateral mandibular deformitelerin tedavisinde DO'nun uygulanışlarını sunmaktadır.

Olgu: Hipoplastik mandibulalı 20 yaşındaki hasta ilk muayene için bölümümüze sevk edildi. Dentofasiyal deformiteleri olan tüm hastalar için bir protokole göre klinik muayene, radyografi ve sefalometrik çalışmalar ve ön model cerrahi uygulandı. Ek olarak, üç boyutlu bilgisayarlı tomografi (3D tarama) alındı. Bu bilgileri işledikten sonra, bilateral intraoral distraksiyon ile mandibulanın uzamasıyla sonuçlanan bir tedavi planı oluşturuldu. DO cihazının uygulanması ve osteotomi prosedürü, genel anestezi ile intraoral yaklaşımla uygulandı. Ameliyattan yedi gün sonra distractor günde iki kez aktive edildi (0.5 mm). İstenilen uzama elde edildikten sonra, cihaz yaklaşık 8 hafta konsolidasyon dönemine bırakıldı.

Sonuç: Çenenin büyük ilerlemeleri için kullanılan geleneksel ortognatik ameliyatlardan farklı olarak, distraksiyon osteogenezi (DÖ) daha az relapsa neden olabilir ve bu tür anatomik tutarsızlıkları düzeltmek için kullanılabilir. DO, 10 mm veya daha fazla ilerlemeyi gerektiren hastalarda yapılır. Bu olgu sunumunda ciddi retrognatik bir alt çenenin intraoral DO uygulanan cerrahi ortodontik tedavisi sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: İntraoral, mandibular, distraksiyon

Intraoral Mandibular DISTRACTION OSTEOGENESIS

Ümit Ertaş¹, Muhammed Salih Karaavcı¹, Mehmed Emrah Polat²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Atatürk University, Erzurum-

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Harran University, Şanlıurfa

Objective: Distraction osteogenesis (DO) is a surgical orthopedic technique used to lengthen bones. It is the regeneration of new bone between 2 vascularized bone surfaces that are gradually separated by a mechanical device (distractor). This report presents of the applications of DO for the management of bilateral mandibular deformities with intraoral approach.

Case: The patient who was 20 years with hypoplastic mandible was referred to our department for initial evaluation. Clinical examination, radiographic and cephalometric studies and preliminary model surgery were performed according to a protocol for all patients with dentofacial deformities. Additionally, a three-dimensional computed tomography (3-D CT) scan was taken. After processing this information, a treatment plan was created that resulted in elongation of the mandible by bilateral intraoral distraction. The application of the DO device and the osteotomy procedure were administered intraoral approach with general anesthesia. Seven days after surgery, the distractors was activated twice a day (0.5 mm). After the desired elongation was obtained, the device was left to consolidation period about 8 weeks.

Conclusion: Unlike traditional orthognathic surgery used for large advancements of the jaw, distraction osteogenesis (DO) may have less relapse and can be used to correct such anatomic discrepancies. DO is performed on patients requiring advancements of 10 mm or more. This case report presents the surgical orthodontic treatment with intraoral DO of severely retrognathic mandible.

Keywords: Intraoral, mandibular, distraction

[PS-223]

Alveol Yarı Defektinin Archwise Distraksiyon Osteogenezi Tekniği ile Onarımı: Bir Vaka Raporu

Gökhan Gedikli, Gökhan Göçmen, Kadir Beycan, Yaşar Özkan

Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Distraksiyon osteogenezi kemik segmentleri arasında, aşamalı olarak uygulanan traksiyon ile yeni kemik oluşturma tekniğidir. Geleneksel distraksiyon osteogenezi ark formunu taklit eden eğrisel bir düzlem boyunca gerçekleştirmek mümkün değildir. Bu tekniğin amacı, orijinal alveolar kemik konfigürasyonuna benzeyen şekilde eğrisel yeni kemik elde etmektir. Archwires distraksiyon tekniği, sabit ortodontik apareylerle ark telleri üzerinde veya hastaya özel olarak hazırlanmış döküm apareylerden faydalanılarak yapılabilir. Bu olguda hastaya özel olarak hazırlanmış döküm apareyden faydalanılmıştır. Cihaz üç parçadan oluşur: krom-kobalt kronlar, iki adet paralel paslanmaz çelik ark teli ve Archwise Distraksiyon Apereyi(AWDA) adlı distraksiyon cihazı. Krom kobalt kronlar cihazın büyük bir parçasıdır. Kronlar prepare edilmemiş dişler üzerine ortodontik tedavi tamamlandıktan sonra yapılır. Tek taraflı, tam olmayan alveolar yarı defekt problemi olan 21 yaşındaki bayan hasta, kemik defektinin onarımı için bölümümüze başvurdu. Defekt sol lateral diş bölgesindeydi. Tıbbi hikayesinde geçmiş ortodontik tedavi ile birlikte çeşitli oral cerrahi (kemik ogmentasyonları) işlemleri bulunmaktadır. Bu olgu sunumunda, 21 yaşında kadın hastanın tek taraflı alveolar yarı defektinin archwise distraksiyon tekniği ile onarımı sunulacak ve tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Distraksiyon osteogenezi, archwise distraksiyon, alveolar yarı defekt, kişiye özel aperey

Archwise Distraction In Alveolar Cleft Case With A Custom-Made Appliance: A Case Report

Gökhan Gedikli, Gökhan Göçmen, Kadir Beycan, Yaşar Özkan

Oral and Maxillofacial Surgery Department, Faculty of Dentistry, Marmara University, İstanbul, Turkey

Distraction osteogenesis is a biological process of new bone formation between the surfaces of bone segments that are gradually separated by incremental traction. In conventional distraction osteogenesis procedures curvilinear distraction is not possible along a straight line. The purpose of this technique was to obtain new bone, which is curvilinear in shape, nearly similar like the original alveolar bone configuration. Archwires distraction procedure was performed along the archwires with fixed orthodontic appliances or custom made appliances. In this case we prefer to use custom made appliances. The appliance consists three parts: chromium– cobalt crowns, double parallel stainless steel archwires, and archwise distractors named Archwise Distraction Appliance (AWDA). Chromium cobalt crowns are the major part of the appliance. The crowns are made on the unprepared teeth, after the orthodontic treatment finished. 21-years-old female with unilateral incomplete alveolar cleft problem referred our department for the repairing of the bone defect. The defect was on left lateral tooth region. In her medical history she had previous orthodontic treatment with several oral surgery (bone augmentations). In this case report, repairing of a 21 years old female patients unilateral incomplete alveolar cleft insufficiency with archwise distraction technique is going to be shown and discussed.

Keywords: Distraction osteogenesis, archwise distraction, alveolar cleft, custom-made appliance

[PS-224]

Temporomandibular eklem artrosentezinde devamlı irrigasyon tekniğinin kullanımı: Vaka Raporu

Mehmet Kürşat Aladağ, Elif Merve Özcan, Gühan Dergin

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

TMJ artrosentezisi, TME'nin internal düzensizliğinden şikâyetçi hastalarda minimal invaziv cerrahi tedavi şeklidir. Eklemün yıkanması ve diğer terapötik maddeleri yerleştirme imkânı sağlar. Kimyasal inflamatuvar mediyatörlerin çıkarılması ve eklem içi basıncıdaki değişikliklerden semptomların giderilmesinde rol oynar. Devamlı irrigasyonla artrosentezde amaç, bu inflamatuvar mediyatörlerin eklemün uzun süreli olarak uzaklaştırılması ve intra-artiküler densitelerinin minimal düzeyde tutulmasıdır. Ayrıca araştırmacılar için intra-artiküler sıvı toplamaya da yardımcı olur.

Anahtar Kelimeler: Artrosentez, Devamlı irrigasyon, İnflamatuvar mediyatör

The Continuous Irrigation Method for Temporomandibular Joint Arthrocentesis:A Case Report

Mehmet Kürşat Aladağ, Elif Merve Özcan, Gühan Dergin

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

TMJ arthrocentesis represents a form of minimally invasive surgical treatment in patients suffering from internal derangement of the TMJ. It consists of irrigating the joint with the possibility of depositing a drug or other therapeutic substance. Resolution of symptoms is due to the removal of chemical inflammatory mediators and changes in intra-articular pressure. Aimed at arthrocentesis with continuous irrigation, the removal of these mediators from the joint for a long time and keeping the intra-articular densities at a minimal level. Also it helps to collect intra-articular fluid for researchers.

Keywords: Arthrocentesis, Continuous irrigation, Inflammatory mediator

[PS-225]

Büyük Boyutlu Bir Nazopalatin Kanal Kisti Tedavisinde Aşamalı Yaklaşım – Vaka Raporu

Dilara Nur Öztürk¹, Hamed Noury Rad Davaji¹, Süleyman Bozkaya¹, Emre Barış²

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Oral Patoloji Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Nazopalatin kanal kisti çenelerin en sık görülen non-odontojenik kistidir. Etiyoloji net olmasa da nazopalatin kanalın embriyolojik kalıntılarından kaynaklandığı düşünülmektedir. Bu kistler genellikle 4 ila 6. Dekatlarda ve erkeklerde görülürler. Çoğunlukla rutin radyografik muayeneler esnasında tesadüfen teşhis edilirler. Genellikle asemptomatik olmakla birlikte, sert damağın anteriorunda şişlik, ağrı, drenaj, dişlerde yer değişiklikleri ve fistül oluşumu gibi belirtilerle de ortaya çıkabilirler. Radyografik olarak, iki santral dişin arasında yuvarlak, oval veya kalp-şekilli, belirgin sınırlı, radyolusent lezyon olarak görüntü verirler.

Olgu: 60 yaşında erkek hasta üst dudağında şişlik ve ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Ekstraoral muayenede üst dudağın altında şişlik fark edilmiştir. İntraoral muayenede üst kesici dişlerin bulunduğu bölgede vestibüler sulkusun sığ olduğu gözlemlenmiştir. BT görüntülerinde labial ve palatal kortikal kemiği perforate eden, nazal tabanla ilişkili, kalp-şekilli radyolusent lezyon saptanmıştır. Nazal komplikasyonları önlemek için marsupyalizasyon planlanmıştır. Lokal anestezi altında labial kortikal kemik açığa çıkarılmıştır. Korteksteki perforasyondan lezyon içine cerrahi dren yerleştirilmiştir. 1 yıllık takip sonucunda lezyonun eksizyonu için ikinci bir ameliyat planlanmıştır.

Sonuç: Bu kistlerin tedavisi genellikle kistin enükleasyonu ile yapılmaktadır. Bazı araştırmacılar komşu anatomik yapılarla ilişkili büyük kistlerin tedavisinde marsupyalizasyon yapılmasını önermektedir. Bu vakada nazopalatin kanal kistinin tedavisinde marsupyalizasyon ve enükleasyon tercih edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: marsupyalizasyon, nazopalatin kanal, nazopalatin kanal kisti, nonodontojenik kist

Staged Approach in the Treatment of a Large Nasopalatine Duct Cyst – A Case Report

Dilara Nur Öztürk¹, Hamed Noury Rad Davaji¹, Süleyman Bozkaya¹, Emre Barış²

¹Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

²Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral Pathology, Ankara, Turkey

Objective: Nasopalatine duct cyst (NPDC) is the most common non-odontogenic cyst of the jaws. Though the etiology is not clear the cyst is believed to originate from remnants of the nasopalatine duct. Most NPDC's are seen in the 4. and 6. decades and have a male predilection. Most cases are discovered during routine radiographic examinations; lesions are mostly asymptomatic. However, swelling in the anterior palate, pain, drainage, tooth displacement, fistula formation may be encountered. Radiographically, they present as round, ovoid or heart-shaped, well-delineated, radiolucent lesions between the two central incisors.

Case: A 60-year-old male referred to our clinic with chief complaints of labial swelling and pain in the anterior maxilla. In the extraoral examination fluctuant swelling was noticed under the upper lip. Intraoral examination revealed shallow vestibule sulcus in the incisor region. CT images showed a heart-shaped radiolucent lesion that perforates the labial and palatal cortices and is in relation with the floor of the nasal cavity. Marsupialization was planned to avoid nasal complications. Under local anesthesia, labial cortical bone was exposed. The perforation in the cortex was used to place a surgical drain. After one year of follow-up a second surgery was planned for excision.

Conclusion: Treatment of NPDC's usually consist of enucleation of the cyst. Some authors promote the idea of marsupialization with large cysts in relation with adjacent anatomical structures. This was a case in which marsupialization and enucleation was preferred to treat a NPDC.

Keywords: marsupialization, nasopalatine duct, nasopalatine duct cyst, nonodontogenic cyst

[PS-226]

Ring Block Tekniği İle Vertikal Augmentasyon Ve Eş Zamanlı İmplant Uygulaması

Mert Ataol, Ertunç Dayı, Muhammed Salih Karaavcı

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD-Erzurum

Amaç: Diş kaybı genellikle yatay ve dikey alveolar defektlere neden olur. Bu defektler, rekonstrüksiyon için farklı augmentasyon yöntemleri gerektirir. Dental implantolojide genelde iki aşamalı cerrahi yöntem kullanılır. Burada sunulan yöntemde, block graft ile beraber dental implantın kombine olarak tek aşamada uygulanması amaçlanmıştır

Olgu: 42 yaşındaki erkek hasta kliniğimize vertikal kemik kaybı bulunan ikinci molar diş çekimi için geldi. Yapılan klinik ve radyolojik incelemeler sonucunda, simfiz bölgesinden alınan ring block graft ile beraber immedat implant uygulamasının eş zamanlı olarak uygulanabileceğine karar verildi. Lokal anestezi sonrasından diş çekildi ve alıcı bölge greftleme için hazırlandı. Simfiz bölgesinden alınan ring graft implant ile beraber çekim bölgesine yerleştirildi. Yara yerleri primer olarak kapatıldı.

Sonuç: Bu vakada, vertikal kemik kaybının yaşandığı posterior bölgeye, ring block graft ile implantın eş zamanlı uygulanması sunulmuştur

Anahtar Kelimeler: ring, blok, greft, implant

Vertical augmentation with ring block technique and simultaneous implant application

Mert Ataol, Ertunç Dayı, Muhammed Salih Karaavcı

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Atatürk University, Erzurum-

Objective: Loss of teeth often results in complex horizontal and vertical alveolar ridge defects. They demand bone augmentation techniques for reconstruction. The two-stage method of surgical intervention has generally been employed in dental implantology. The method presented here aims to combine the transplantation of a bone block graft and the insertion of a dental implant into a single surgical procedure.

Case: A 42-year-old male patient came to our clinic for a second molar tooth extraction with vertical bone loss. As a result of the clinical and radiological examinations, it was decided that a ring block graft taken from the symphysis area and an immediate implant in the same region could be applied at one time. After local anesthesia, teeth were pulled and the receiving region was prepared for grafting. Taken ring graft from the symphysis area was placed in the socket with the implant. Wound sites were closed as primary.

Conclusion: In the case of advanced atrophy or jaw defects, extensive vertical bone augmentation is often unavoidable to enable patients to be fitted with implants. These implantological procedures are usually two-stage and are very time-consuming for patients. Compared with the classic, two-stage augmentation, the bone ring technique shortens the overall treatment time by several months. In this case, simultaneous application of the implant with ring block graft to posterior region where vertical bone loss occurs is presented.

Keywords: ring, block, graft, implant

[PS-227]

Yüz Maskesinin Nadir Bir Komplikasyonu

Gülbüz Urvasızoğlu, Ümit Ertaş, Alpin Değirmenci
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD-Erzurum

Amaç: Maksiller retrüzyon ile ilişkili sınıf III hastalar büyüme gelişim döneminde yüz maskesi kullanılarak tedavi edilebilir. Güvenle çeşitli endikasyonlarda kullanılmalarına rağmen özellikle agresif tedavilerde ciddi komplikasyonlara neden olabilmektedirler. Burada yüz maskesi kullanımına bağlı, çene altında oluşan laserasyonun sunumu amaçlanmaktadır.
Olgu: Kliniğimize Ortodonti bölümünden refere edilen 15 yaşındaki bayan hastada yapılan klinik muayenede çene altı bölgesinde geniş bir laserasyon olduğu görüldü. Hasta yaklaşık iki aydır yüz maskesi kullandığını, ağrı ve yanma hissi ile ortodontistüne başvurduğunu belirtti. Hastanın ortodontik tedavisine ara verildi. Gün aşırı takipler ile pansuman yapıldı.
Sonuç: ortodontik apareyler pek çok iskeletsel ve dişsel malokluzyonların tedavisinde uzun yıllardır kullanılmaktadır. Sınıf III gibi yüksek relaps riski içeren olgularda kullanılan yüz maskelerinin agresif kullanımı çeşitli komplikasyonlara neden olabilmektedir. Burada yüz maskesi kullanımına bağlı bir komplikasyon sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: komplikasyon, maske, yüz

A Rare Complication of Face Mask

Gülbüz Urvasızoğlu, Ümit Ertaş, Alpin Değirmenci
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Atatürk University, Erzurum-

Objective: Class III patients associated with maxillary retrusion can be treated using a face mask during the growth development period..Although they are safely used in various indications, they can cause serious complications especially in aggressive treatments. Here, it is aimed to present laceration under chin attached to ace mask usage
Case: A clinical examination of a 15-year-old female patient referred to our clinic for orthodontic treatment revealed a large laceration under chin. The patient stated that she had used a face mask for about two months, applied to orthodontist with pain and burning sensation. Dressings were done with day-to-day follow-ups.
Conclusion: Orthodontic appliances have been used for many years in the treatment of many skeletal and dental malocclusions. Aggressive use of face masks used in cases with high relapse risk, such as Class III, can cause various complications. Here, a complication related to the use of face mask is presented

Keywords: complication, face, mask

[PS-228]

Otojen Greftlemenin Nadir Bir Komplikasyonu Olarak Mukosel: Bir Olgu Sunumu

Süleyman Bozkaya, Emre Barış, Damla Sivri
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç:
Mukosel, hızlı büyüyeabilen ve flutuasyon hissi veren, ağrısız, asemptomatik şişliklerdir. Hızla büyür ve daha sonra içeriğin ağız boşluğuna yırtılmasına veya ekstravaze mucusun emilimine neden olabilirler. Hastanın lezyon bölgesine travma hikayesi mevcut olabilir. Otojen greftler, greft materyalleri arasında altın standart olarak belirtilen ve klinik uygulayıcı tarafından ostejenik özellikle kullanılabilecek tek greft materyalidir. Otojen kemik greftlerinin avantajlarının yanısıra bazı dezavantajları ve komplikasyonları mevcuttur.Bunlar ikinci bir operasyon sahası oluşması ve bazı vakalarda, özellikle ağız içi sahalar kullanıldığında yeterli kemik hacmi elde etmekteki zorluklardır. Bu olgu sunumunda da otojen greftlemenin nadir bir komplikasyonu olan bir mukosel bildirilmektedir.

Olgu:
55 yaşında erkek hasta, kliniğimize dişsizlik şikayetiyle başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyografik değerlendirmelerde kemik seviyesinin yetersiz olması sebebiyle otojen greftleme planlanmıştır. Yapılan greftleme işleminden 4 ay sonra implant yerleştirmek için kaldırılan mukoperiosteal flebin lingualinde greft materyalinin stabilizasyonunu sağlayan mini vida ile ilişkili mukosel benzeri lezyon görülmüştür. Lezyon mevcut bölgeden künt diseksiyonlarla diseke edilerek histopatolojik inceleme için patoloji bölümüne yönlendirilmiştir.

Sonuç:
Mukosel genellikle travma öyküsü ile ilişkili olan yüzeysel bir semptomsuz şişlik olarak görülür. Bu lezyonlar değişken büyüme oranları eğilimi gösterirler ve flutuasyon gösterirler. Bu olguda da lezyon implant operasyonu amacıyla kaldırılan mukoperiosteal flep sonrası tesadüfen farkedilmiştir. Mukoselin tedavisi eksizyonel olarak çıkartılması ve dekompresyon gibi cerrahi yöntemlerle yapılmaktadır. Bu olguda da lezyon eksizyonel olarak çıkartılmıştır. Yapılan klinik takiplerde bölgede şişlik, renk değişikliği veya flutuasyon gibi bir bulguya rastlanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: mukosel, otojen kemik grefti, kemik agumentasyon komplikasyonları

Mucocele as a Rare Complication of Autogenous Grafting: A Case Report

Süleyman Bozkaya, Emre Barış, Damla Sivri

Gazi University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Department

Objective:

Mucoceleles are painless, asymptomatic swellings that have a relatively-rapid onset and fluctuate in size. They may rapidly enlarge and then appear to involute because of the rupture of the contents into the oral cavity or resorption of the extravasated mucus. Autogenous-grafts are the only graft material that is specified as gold standard between graft materials and can be used for osteogenic properties by the clinical application provider. These include the advantages of autogenous bone grafts, as well as some disadvantages and complications. These are difficulties in achieving a second operative site and obtaining adequate bone volume, which can be used in some cases, especially in the oral cavity. In this case report, a mucocele is reported, which is a rare complication of autogenous-grafting.

Case:

A 55-year-old male patient was admitted to our clinic with a complaint of toothlessness. Clinical and radiographic examination shows inadequate bone level and autogenous bone grafting was planned. Four months after grafting, a mucocele-like lesion associated with a mini screw was found to provide stabilization of the graft material in the lingual side of mucoperiosteal flap. The lesion was disrupted with blunt dissections at the current site and directed to the pathology section for histopathological examination.

Conclusion:

Mucocele is usually seen as a superficial symptomless swelling associated with the trauma story. These lesions tend to exhibit variable growth rates and show fluctuations. In this case, the lesion was found incidentally after the mucoperiosteal flap removed for implant operation. Mucocele treatment is performed by surgical methods such as excisional extraction and decompression. In this case, the lesion was excisionally removed. No clinical signs of swelling, color-change or fluctuation were observed in clinical follow-up.

Keywords: mucocele, autogenous bone graft, complication of bone augmentation

[PS-229]

Nazopalatin Kanal Kisti - Vaka Sunumu

Pembe Boğaç, Ferah Onay Karakaş, Orhan Kazan, Ozan Akıncı

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, ANKARA

Amaç: Nazopalatin kanalın embriyogenik epitelyal artıklarından meydana gelen nazopalatin kanal kisti yada insiziv kanal kisti maksillanın en sık görülen gelişimsel, epitelyal, nonodontogenik kistidir. Oral kavitede görülen kistlerin %1.7'sinin nazopalatin kanal kisti olduğu rapor edilmiştir. Lezyon enfekte olmadıkça genellikle asemptomatiktir ve rutin radyografik incelemede fark edilir.

Olgu: Bu vaka sunumunda üst çene insiziv kanal bölgesinde ağrısız şişlikle kliniğimize başvuran 41 yaşındaki erkek hastaya yapılan klinik ve radyolojik değerlendirmeler sonucu nazopalatin kanal kisti ön tanısı konulmuştur. Lezyon lokal anestezi altında enükle edilmiştir. Histopatolojik incelemeler sonucu kesin tanı nazopalatin kanal kisti olarak konulmuştur.

Sonuç: Nazopalatin kanal kisti için tedavi enükleasyondur. Cerrahi tedavi kistin büyüklüğüne ve anterior yada posteriora olan yerleşimine bağlıdır.

Anahtar Kelimeler: nazopalatin, maksilla, kist, insiziv, kanal

Nasopalatine Canal Cyst - Case Report

Pembe Boğaç, Ferah Onay Karakaş, Orhan Kazan, Ozan Akıncı

Gazi University Dentistry Faculty, Oral and Maxillofacial Department, ANKARA

Objective: Nasopalatine canal cyst or incisive canal cyst occurring from the embryogenic epithelial residue is the most common developmental epithelial nonodontogenic cyst in the maxilla. It has been reported that 1.7% of all cysts seen in the oral cavity are nasopalatine canal cyst. The lesion is usually asymptomatic unless it is infected.

Case: In this case report a 41-year-old male patient admitted to our clinic with painless swelling at the incisive canal area in maxilla. After clinical and radiological evaluation a primary diagnosis of nasopalatine canal cyst was made. The lesion was enucleated under local anesthesia. After histopathologic evaluation the definite diagnosis was nasopalatine canal cyst.

Conclusion: The treatment for nasopalatine canal cyst is enucleation. The surgical approach depends on the size of the cyst and its anterior or posterior extension.

Keywords: nasopalatine, maxilla, cyst, incisive, canal

[PS-230]

Oral Piyojenik Granulom Tedavisi: Olgu Sunumu

Gelengül Gürbüz Urvasioğlu, Mehmet Zahit Baş, Kemal Karaköse
Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi A.B.D., Erzurum Türkiye

Amaç: Piyojenik granuloma hem deri hem de oral mukozada gözlemlenen damarsal lezyonlar olup dokunun fazla büyümesi, psikolojik travma veya hormonal faktörler sonucunda gözlemlenebilir. Lezyonlar spontan olarak kanama gösterebilmekte bilhassa oral lezyonlarda devam eden kanamalar lezyonun eksizyonunu ve koterizasyonunu gerektirebilmektedir. Bu vakada bu sebeplerden dolayı pyojenik granuloma lezyonunu tedavi etmeyi amaçladık.

Olgu: 18 yaşındaki erkek hasta maxilla anterior bölgesindeki dişetinde şişlik ve bu bölgede kanama şikayetleri ile kliniğimize başvurdu. Başlangıç tedavisi olarak hastaya oral hijyen eğitimi verildi, plak ve diş taşları uzaklaştırıldı. Lezyonun tedavisi amacıyla lokal anestezi altında eksizyonel biyopsi uygulaması yapılmıştır. Histopatolojik inceleme sonucunda pyojenik granulom tanısı konuldu.

Sonuç: Piyojenik granuloma intraoral olarak marjinal gingiva, damak, bukkal mukozaz, dil ve dudakta tutulum gösteren mukokutanöz bir lezyondur. Rekürrensi yüksek olduğu için tedavisi zordur. Cerrahi, kriyoterapi, topikal ajanlar ve laserler gibi birçok tedavi bulunmaktadır. Eksizyonel biyopsi uygulanan bu vakada nüks gözlemlenmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Eksizyonel biyopsi, granulom, lezyon

Treatment of Oral Pyogenic Granuloma: A Case Report

Gelengül Gürbüz Urvasioğlu, Mehmet Zahit Baş, Kemal Karaköse
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Atatürk University Faculty of Dentistry, Erzurum, Turkey

Objective: Pyogenic granuloma is a vascular lesion that occurs on both mucosa and skin, and appears as an overgrowth of tissue due to irritation physical trauma or hormonal factors. The lesion may heal spontaneously. Recurrent bleeding in oral lesions may necessitates excision or cauterization of the lesion. In this case we aim to treat to pyogenic granuloma for these reasons

Case: A eighteen years old male patient applied to our clinic with complaints like anterior maxillar region gingival bleeding and swollen condition on the same region. As beginning treatment oral hygiene education was given to the patient and plaque and calculus were removed. We performed an excisional biopsy under local anesthesia. The lesion was diagnosed histopathologically as pyogenic granuloma.

Conclusion: Pyogenic granuloma is a benign mucocutaneous lesion which is seen commonly in the intraoral side such as marginal gingiva, palate, buccal mucosa, tongue and lip. Treatment of pyogenic granuloma is still difficult as lesions tend to recur. There are various means of treatment: surgical, cryotherapy, topical agents and various lasers. No recurrence was observed in this case where excisional biopsy was performed.

Keywords: Excisional Biopsy, Granuloma, Lesion

[PS-231]

Yassı Hücreli Karsinoma'nın Marjinal Mandibula Rezeksiyonu ve Çene Rekonstrüksiyonu ile Tedavisi

Ümit Ertaş¹, Ertan Yalçın¹, Bülent Aktan², Alpin Değirmenci¹

¹Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum, Türkiye

²Atatürk Üniversitesi, Tıp Fakültesi Kulak, Burun ve Boğaz Hastalıkları Anabilim Dalı, Erzurum, Türkiye

Amaç: Oral skuamöz hücreli karsinom (OSCC), en sık görülen 6. habis tümördür ve tüm oral kanserlerden % 95'ini oluşturmaktadır. OSCC'ler agresif davranışla karakterizedir ve metastaz nedeniyle 5 yıllık sağkalım oranı düşüktür. En sık görülen bölgeler ağız tabanı, dilin ventrolateral kısmı, yumuşak damak ve gingivobukal kompleks (GBS) 'dir. Dişeti ve GBS OSCC'leri, lenf nodu metastazı ve kemik invazyonuna eğilimlidirler. GBS SCC'nin cerrahi tedavisi marjinal veya segmental mandibula rezeksiyonu ile beraber eğer endike ise servikal lenf nodu diseksiyonudur.

Olgu: 45 yaşındaki kadın hasta sağ mandibular posterior alanda gingival mukozada ülseratif beyaz lezyon nedeni ile bölümümüze yönlendirilmiştir. Lezyon rutin muayene sırasında fark edilmiştir. İnsizyonel biyopsi yapılmış ve lezyonun OSCC olduğu patolojik incelemede ortaya konmuştur. PET / BT muayenesinde lenf nodu tutulumu saptanmıştır. Selektif boyun diseksiyonu ile kombine olarak marjinal mandibula rezeksiyonu yapılmıştır. Marjinal Rezeksiyon sonrası rekonstrüksiyon plağı yerleştirilerek çene rekonstrüksiyonu yapılmıştır.

Sonuç: OSCC değişken derecelerde skuamöz diferansiasyona sahip invaziv bir epitel tümörü olarak tanımlanır. Kemik invazyonu olan olgularda invazyonun derinliğine bağlı olarak 5 yıllık sağkalım oranı % 28.2 ile % 76 arasındadır. Servikal lenf nodu metastazı, kemik invazyonu bulunmayan olgularda % 11.1, kemik invazyonu olanlarda ise % 22.2 ile % 45.5 arasındadır. Ağız kanserlerinin erken teşhisi ve tedavisi hem tatmin edici klinik sonuç hem de daha yüksek sağkalım oranını sağlamaktadır

Anahtar Kelimeler: SCC, Mandibula, Marjinal Rezeksiyon, Rekonstrüksiyon

Treatment of The Squamous Cell Carcinoma with Marginal Resection of The Mandible and Jaw Reconstruction

Ümit Ertaş¹, Ertan Yalçın¹, Bülent Aktan², Alpin Değirmenci¹

¹Ataturk University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzurum, Turkey

²Ataturk University, Faculty of Medicine, Department of Otorhinolaryngology, Erzurum, Turkey

Objective: Oral squamous cell carcinoma (OSCC) remains the 6th most common malignant neoplasm and constituting about 95% of all oral cancers. OSCCs are characterized by aggressive behavior and associated with a low 5-year survival rate, because of metastasis. The most common sites are the floor of the mouth, the ventrolateral part of the tongue, the soft palate complex and the gingivobuccal complex (GBS). Gingival and GBS SCCs have more predilection for lymph node metastasis and bony invasion. Surgical treatment of GBS-SCC is marginal or segmental mandibulectomy with lymph node dissection if indicated.

Case: A 45 year-old woman referred to our department for ulcerative white lesion which seated on the gingival mucosa in the right mandibular posterior area. The lesion was noticed during routine examination. An incisional biopsy had been performed and pathological examination was revealed that the lesion was OSCC. A PET/CT examination determined to the related lymph node involvement. Marginal mandibular resection combined with selective cervical neck dissection had been performed. After resection, jaw reconstruction had been performed with reconstruction plate placement.

Conclusion: OSCC is defined as an invasive epithelial neoplasm with variable degrees of squamous differentiation. For the cases with bony invasion, depending on the depth of invasion, the 5-year survival rate ranges from % 28.2 to % 76. Cervical lymph node metastases were % 11.1 in those cases without bony invasion, while those with bony invasion ranges from % 22.2 to % 45.5. Early detection and treatment of the oral cancers can be beneficial for both satisfactory clinical outcome and superior survival rate.

Keywords: SCC, Mandible, Marginal Resection, Reconstruction

[PS-232]

Gingivada oral miyazis: Nadir görülen bir vaka raporu

Zeynep Fatma Zor¹, Gülizar Demir Demirok², Gülçin Akça³

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD, Ankara, Türkiye.

²Çankırı Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi, Çankırı, Türkiye

³Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Mikrobiyoloji AD, Ankara, Türkiye.

Amaç: Miyazis, ciltte, bağırsaklarda, nazal kavitede, gözlerde ve oral kavitede pek çok farklı formda olan larvaların bu bölgeleri istila etmesiyle oluşan tablonun adıdır. Genel olarak, tropikal ve sıcak iklimlere sahip, gelişmekte olan ve tarım ve hayvancılığın yaygın olduğu yerlerde

ülkelerde kötü oral hijyen, zayıf yaşam koşullarına bağlı olarak görülür. Nadir görülen bu vaka raporunda kliniğimize dış merkezden yönlendirilen 81 yaşındaki kadın hastadaki gingival miyazis olgusunu sunulmuştur.

Olgu: 81 yaşındaki kadın hasta kliniğimize dış merkezden çenelerinde, özellikle diş etinde yaygın ağrı, ödem ve diş etinde görülen kırtçuklar nedeniyle yönlendirilmiştir. İntraoral muayenede hastanın oral hijyeninin zayıf olduğu ve periodontal olarak grade III seviyede mobil dişlerinin olduğu tespit edilmiştir. Daha yakında yapılan muayenede ceplerin içinde larva ve hareketli kırtçukların varlığı izlenmiştir. Hastanın anamnezi, klinik bulgular ve mikrobiyolojik görüntüler doğrultusunda tanı miyazis olarak konulmuştur. Tedavisinde öncelikle larvalar uzaklaştırılmış, cerrahi debridman yapılmış, dişetleri kürete edilmiştir. Hastaya sistemik antibiyotik ve gargara başlanmış, bununla beraber oral kavitenin temizliği için hastaya oral hijyen eğitimi de verilmiştir.

Sonuç: Oral-maksillofasial miyazis literatürde nadir görüldüğü bildirilmiştir. Özellikle gelişmekte olan ülkelerde yaşam koşullarının iyileştirilmesi, larva bırakan uçan canlıların kontrol altına alınması ve genel hijyen şartlarının düzeltilmesi ile kontrol altına alınabilir. Diş hekimleri olarak bizlere düşen görev ise oral hijyen eğitimi verilmesi, hastaların motivasyonu ve düzenli diş hekimisi kontrollerinin yapılmasını sağlamaktır.

Anahtar Kelimeler: gingiva, larva, miyazis, oral miyazis

Oral myiasis in the gingiva: A rare case report

Zeynep Fatma Zor¹, Gülizar Demir Demirok², Gülçin Akça³

¹Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

²Çankırı Oral and Dental Health Clinics, Çankırı, Turkey

³Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Microbiology, Ankara, Turkey

Objective: Myiasis is an infestation of the larvae which have many forms in the skin, gut, nasal cavities, eyes and oral cavity. It usually occurs predominantly in the tropics and subtropics in countries with inadequate hygiene, poor housing conditions and warm weather. We report a rare case of extensive gingival myiasis in an 81-year-old woman who was referred to Department of Oral and Maxillofacial Surgery.

Case: A 81-year-old female patient was referred to our Oral and Maxillofacial Surgery Department with the chief complaint pain in her jaws, especially her gingiva which has pain, swelling and presence of worms. On intraoral examination, she had a poor oral hygiene with periodontally compromised grade III mobile teeth. It was detected several additional orifices with larvae showing wriggling movement on the closer examination. Provisional diagnosis of gingival myiasis was arrived depending on the history and clinical examination findings. The treatment consisted of removal of the larvae, surgical debridement, periodontal treatment, systemic antibiotic treatment, oral hygiene therapy with mouthwash and other oral hygiene procedures.

Conclusion: Oral-maxillofacial myiasis has been described in the literature as a rare occurrence. The prevention of human myiasis is by education and motivation including measures for control of fly populations, adaptation to general cleanliness, improving the living conditions especially developing countries and providing the oral hygiene. Our duty as a dentist is to make the patients' aware about the importance of oral hygiene and routine dental interventions.

Keywords: gingiva, larvae, myiasis, oral myiasis

[PS-233]

Maksillada Büyük Radiküler Kist: Vaka Raporu

Gelengül Gürbüz Urvasızoğlu, Mehmet Zahit Baş, Eyüp Candaş Gündoğdu
Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum, Türkiye

Amaç: Radiküler kistler dişlerin apikal bölgesinde enfekte ve nekrotik pulpa dokusu ile ilişkili çenelerin enflame kistleridir. Radiküler kistler çenelerin en yaygın görülen kistleridir. Radiküler kistler cansız diş apeksinde bulunan önceden var olan periapikal granülomlardan gelişirler. Bu vaka raporunun amacı, anterior maksiller bölgede gelişmiş büyük radiküler kist vakasını sunmaktır. **Olgu:** 48 yaşında erkek hasta kliniğimize 6 aydır maxilla anterior bölgede olan ağrı, şişlik ve püy akıntısı şikayeti ile başvurmuştur. Panoramik radyografi ve dental volumetrik tomografi değerlendirmeleri sonucunda hastada 13, 12, 11, 21, 22 nolu dişlerle ve nazal kavite ile ilişkili uniloküler radyolüsent lezyon saptandı. Lezyon lokal anestezi altında enükle edilmiş ve lezyonla ilgili dişler çekilmiştir. Histopatolojik olarak radiküler kist teşhisi konulan hastada postoperatif olarak iyileşme sorunsuzdu. **Sonuç:** Etkin bir tedavi için ayırıcı tanı esastır. Ayırıcı tanıda ameloblastoma, odontojenik keratokist, ve nasopalatin kanal kisti göz önüne alınmalıdır. Tedavi metoduna karar verilirken kistin boyutu, yerleşimi ve anatomik komşulukları önemlidir.

Anahtar Kelimeler: radiküler kist, maksilla, nazal kavite

Extensive Radicular Cyst in Maxilla: Case Report

Gelengül Gürbüz Urvasızoğlu, Mehmet Zahit Baş, Eyüp Candaş Gündoğdu
Ataturk University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzurum, Turkey

Objective: Radicular cysts are inflammatory jaw cysts at the apices of teeth with infected and necrotic pulps. Radicular cysts are the most common cysts of the jaws. Radicular cysts develop from a preexisting periapical granuloma which is positioned at the apex of a nonvital tooth. The aim of this case report is to describe a case of a large radicular cyst that expanded in the anterior maxillary region.

Case: A 47 year-old male patient was admitted to our clinic with complaints of pain, swelling and pus discharge in the anterior maxilla for six months, Panoramic radiography and dental volumetric tomography evaluations revealed that there was a unilocular radiolucent lesion associated with tooth 13, 12, 11, 21, 22 and nasal cavity in the patient. The lesion was enucleated and teeth associated with the lesion were extracted under the local anesthesia. Histopatologic diagnosis was a radicular cyst. Post operative recovery had no problems.

Conclusion: The differential diagnosis is essential for an effective treatment. Differential diagnosis should include ameloblastoma, odontogenic keratocyst and nasopalatine duct cyst. For deciding the treatment method, it is important that the size and location of cyst and anatomic proximity are important.

Keywords: radicular cyst, maxilla, nasal cavity

[PS-234]

Wharton Kanalında Obsrüksiyona Neden Olan Sialolithiazis - Olgu Sunumu

Mehmet Emin Toprak, Pembe Boğaç, Kenan Hürmüzlü, Elşen Muradov, Gamze Güreşen
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, ANKARA

Amaç: Sialolithiazis major tükürük bezlerinin ortak hastalığıdır ve tükürük bezinin tıkanıklığı yada boşaltma kanalında kalsiyum konsantrasyonunun artışıyla karakterizedir. Şişlik, ağrı yada etkilenen bezin enfeksiyonu ile birlikte görülür. Tükürük bezi taşlarının %80'inden fazlası submandibular bezde görülür çünkü submandibular tükürük bezinden salgılanan tükürüğün parotis ve submandibulardan salgılananlara göre daha yüksek konsantrasyonda mukus, kalsiyum ve fosfat tuzu ile alkali oranı içermesidir. **Olgu:** Bu vaka sunumunda submandibular bezin kanalında taş olan 29 yaşındaki erkek hasta anlatılmaktadır. Hastada 2 aydır ağrı ve şişlik hikayesi vardı. Lokal anestezi altında öncelikle submandibular kanal taşın arkasından portegüyle ligatüre edildi. Sonrasında Wharton kanalının açılma yerine insizyon yapıldı ve tükürük bezi taşı çıkartıldı. **Sonuç:** Tükürük bezi taşları hem cerrahi hem de cerrahi olmayan tedavi yöntemlerine sahiptir. Cerrahi yaklaşım kanal deliğine yakın olanlar için eksizyon, hiluma yakın olanlar için taşın etkilenen bezle birlikte çıkartılmasıdır.

Anahtar Kelimeler: tükürük, bez, sialolithiazis, wharton, kanal

A Sialolith Which Causes an Obsruction in the Wharton Canal - Case Report

Mehmet Emin Toprak, Pembe Boğaç, Kenan Hümmüzlü, Elşen Muradov, Gamze Güreşen
Gazi University Dentistry Faculty, Oral and Maxillofacial Department, ANKARA

Objective: Sialolithiasis is a common disease of the major salivary glands, characterized by the obstruction of a salivary gland or its excretory duct due to the formation of calcium concentrations. It is associated with swelling, pain or infection of the affected gland. More than 80% of the salivary calculi occur in the submandibular gland which includes a higher mucous content, a greater degree of alkalinity and greater concentrations of calcium and phosphate salts compared with the saliva of the parotis and submandibular glands.

Case: In this case report we have reported the case of 29-year-old male patient with sialolithiasis of the mandibular duct who presented 2 months of history of painful swelling at the area. Under local anesthesia submandibular duct was ligatured by a portegue behind the sialolith firstly. After that an incision was made to Wharton canal's opening and sialolith was removed.

Conclusion: Treatment of salivary stones includes both surgical and nonsurgical techniques. Surgical approaches range from excision of the sialolith for those near to duct opening, to removal of the affected salivary gland for stones near to the hilum of gland.

Keywords: saliva, gland, sialolithiasis, wharton, canal

[PS-235]

Paratiroid Adenomu ile İlişkili Maksilla'nın Brown Tümörü

Ertan Yalçın, Ümit Ertaş, Alpin Değirmenci

Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum, Türkiye

Amaç: Maksillofasiyal iskeletin dev hücreli tümörleri nadirdir ve hiperparatiroidizm ile ilişkili Brown tümörler, gerçek dev hücreli tümörler veya onarıcı dev hücreli granülomlar olarak sınıflandırılabilirler. Brown tümörler, hiperparatiroidizmde anormal kemik metabolizmasından kaynaklanan fokal lezyonlardır. Daha çok primer hiperparatiroidizm ile ilişkili olmasına rağmen, sekonder hiperparatiroidizmde daha sık görülürler.

Olgu: 26 yaşında erkek hasta kliniğimize sol maksiller posterior alanda asemptomatik radyolusent lezyon nedeni ile başvurmuştur. İnsizyonel biyopsi yapılmış ve örnekler patolojik inceleme için yönlendirilmiştir. Histopatolojik inceleme dev hücre lezyon tanısı doğrulamıştır. Ayırıcı tanı için laboratuvar testleri uygulanmıştır. Bu testlerde artmış bir paratiroid hormonu seviyeleri tespit edilmiş ve hasta endokrinoloji servisine yönlendirilmiştir. Endokrinoloji servisinde hastaya paratiroid adenom tanısı konmuştur. Hasta genel cerrahi servisinde opere edilmiş ve paratiroid adenomu çıkarılmıştır. Ameliyattan sonra maksilladaki lezyonlarda gerileme görülmüştür.

Sonuç: Brown tümörü, diğer dev hücreli tümörlerden hiperparatiroidizm varlığı ile ayırt edilen fokal bir lezyondur. Tedavisi başlangıçta hiperparatiroidizmin düzeltilmesine yönlendirilmelidir. Hiperparatiroidinin çözülmesiyle tümör regresyonu meydana gelebilir. Kalıcı veya büyük tümörler rezeksiyon veya küretaj ile tedavi edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Brown tümörü, Maksilla, Paratiroid adenomu

Brown Tumour in The Maxilla Related with Parathyroid adenoma

Ertan Yalçın, Ümit Ertaş, Alpin Değirmenci

Ataturk University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzurum, Turkey

Objective: Giant cell tumors of the maxillofacial skeleton are uncommon and can be classified as brown tumors of hyperparathyroidism, true giant cell tumors, or reparative giant cell granulomas. Brown tumors are focal lesions resulting from abnormal bone metabolism in hyperparathyroidism. Although initially associated with primary hyperparathyroidism, they are being seen with greater frequency in secondary hyperparathyroidism.

Case: A 26 year-old male attended to our department for an asymptomatic radiolucent lesions in the left maxillary posterior area. Incisional biopsy had been performed and specimens were sent for pathological examination. A histopathology report confirmed the diagnosis of a giant cell lesion. For differential diagnosis laboratory tests were applied. The results of these tests were significant for an elevated parathyroid hormone. Patient was conducted to endocrinology department. Parathyroid adenomas was diagnosed. Parathyroid adenomas were removed in general surgery department. A regression was seen on the lesions after this surgery.

Conclusion: Brown tumor is a focal lesion differentiated from other giant-cell tumors by the presence of hyperparathyroidism. Treatment of brown tumors must be initially directed towards correcting the hyperparathyroidism. Tumor regression may occur with resolution of the hyperparathyroidism. Persistent or large tumors are treated with resection or curettage.

Keywords: Brown Tumour, Maxilla, Parathyroid Adenoma

[PS-236]

Dentigeröz Kistin Enükleasyon ile Tedavisi: Vaka Raporu

Adnan Kılınç, Eyüp Candaş Gündoğdu, Mert Ataol, Muhammed Salih Karaavcı
Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum, Türkiye

Amaç: Dentigeröz kistler, gömülü veya sürmemiş dişlerin kronları ile ilişkili odontojenik lezyonlardır ve gelişimsel odontojenik kistlerin en sık görülen tipidir. Bu kistler, radiküler kistlerden sonra çenede en sık görülen kistik lezyonlardır. En sık etkilenen dişler mandibular 3. molar ve maksiller kaninlerdir. Dentigeröz kistin standart tedavisi sürmemiş dişin çekimi ve kistin enükleasyonudur. **Olgu:** 12 yaşındaki kız çocuk intraoral şişlik ve ağrı şikayeti ile kliniğimize yönlendirilmiştir. Panoramik radyografide sol posterior maksiller bölgede uniloküler radyolüsen ve gömülü sol maksiller kanin dişi tespit edilmiştir. Yapılan klinik ve radyolojik değerlendirmeler sonrasında 23 numaralı dişi içerisinde alan kistik doku tespit edildi. Kist dokusunun 22, 63 ve 24 nolu dişlerin köklerinde resorpsiyon yaptığı görüldü. İlgili bölgedeki 22, 63 ve 24 nolu dişlere yapılan kanal tedavisi sonrası kist ve kistle ilişkide olan 23 nolu diş çıkarıldı. Flap primer olarak kapatıldıktan sonra çıkarılan kistik doku histopatolojik incelemeye gönderildi. Histopatolojik değerlendirme sonucunda dentigeröz kist teşhisi konuldu. **Sonuç:** Radyografik olarak dentigeröz kistler, gömülü kalmış bir dişin çevresinde sınırları düzgün, uniloküler, radyolüsent sahalarda halinde görülürler. Dentigeröz kistler çocuk hastalarda çok büyük boyutlara ulaşarak birden fazla dişin gömülü kalmasına ve alveoler kemik yapısının deformasyonuna sebep olabilirler.

Anahtar Kelimeler: dentigeröz kist, maksilla, gömülü kanin

Treatment of Dentigerous Cyst with Enucleation: A Case Report

Adnan Kılınç, Eyüp Candaş Gündoğdu, Mert Ataol, Muhammed Salih Karaavcı
Ataturk University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzurum, Turkey

Objective: Dentigerous cysts are odontogenic lesions arising from the crown of impacted, embedded, or unerupted teeth. Dentigerous cysts are the most common type of developmental odontogenic cysts. These cysts are the second most common cystic lesion of the jaws, after radicular cysts. The most frequently involved teeth are the mandibular third molars and maxillary canines. Enucleation and extraction of the involved tooth are the standard treatment of the dentigerous cysts. **Case:** A 12-year-old girl referred to our department with extraoral swelling and pain. The panoramic radiograph revealed a unilocular radiolucency in left maxillary posterior region and impacted left maxillary canine tooth. Clinical and radiological examination the cystic tissue with tooth 23 was viewed at right maxilla. The cyst had resorbed roots of teeth 22, 63 and 24. The teeth 22, 63 and 24 were non vital. After endodontic treatment of teeth 22, 63 and 24, the cyst was enucleated and the tooth 23 was extracted. The flap was sutured for closing the wound primarily. The specimen was prepared and sent for histopathological examination. Histopathological view confirmed the diagnosis of dentigerous cyst. **Conclusion:** In radiographs the dentigerous cyst appears as a well – defined unilocular radiolucency associated with the crown of an unerupted tooth and always attached to the neck of the tooth. Dentigerous cysts in children might expand to a substantial size and may cause retention of any involved teeth also causing deformation of surrounding alveolar bone.

Keywords: dentigerous cyst, maxilla, impacted canine

[PS-237]

Coronal Split Corpus Osteotomy of the Mandible: A Modified Visor Osteotomy Technique for Bone Volume Enhancement

Mustafa Sancar Atac, Yeliz Kilinc
Gazi University Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara Turkey

Amaç: The bony augmentation of severely atrophied mandible is generally required for the purposes of prosthetic rehabilitations. The treatment strategies have been well defined in the literature ranging from osteotomy techniques to distraction osteogenesis. Visor osteotomy is the milestone of the reconstructive surgery for the atrophied mandible which has received some modifications. **Gereç-Yöntem:** In the present study, the authors describe a new modification of visor osteotomy in which a complete coronal split osteotomy down to the inferior border at the mental region has been performed **Bulgular:** The main advantage of this modification is to preserve the lingual cortex from the inferior border of the mandible up to the alveolar region without disturbance of the suprahyoid muscle attachments. **Sonuç:** The procedure is thought to be a “highly sensitive” one and undesired fractures may occur during splitting of the bony segments.

Anahtar Kelimeler: corpus osteotomy, visor osteotomy, bone enhancement

Coronal Split Corpus Osteotomy of the Mandible: A Modified Visor Osteotomy Technique for Bone Volume Enhancement

Mustafa Sancar Atac, Yeliz Kilinc
Gazi University Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara Turkey

Objective: The bony augmentation of severely atrophied mandible is generally required for the purposes of prosthetic rehabilitations. The treatment strategies have been well defined in the literature ranging from osteotomy techniques to distraction osteogenesis. Visor osteotomy is the milestone of the reconstructive surgery for the atrophied mandible which has received some modifications.

Materials-Methods: In the present study, the authors describe a new modification of visor osteotomy in which a complete coronal split osteotomy down to the inferior border at the mental region has been performed

Results: The main advantage of this modification is to preserve the lingual cortex from the inferior border of the mandible up to the alveolar region without disturbance of the suprahyoid muscle attachments.

Conclusion: The procedure is thought to be a "highly sensitive" one and undesired fractures may occur during splitting of the bony segments.

Keywords: corpus osteotomy, visor osteotomy, bone enhancement

[PS-238]

Büyük Bir Radiküler Kist: Vaka Raporu

Hamed Noury Rad Davaji, Hümeysra Yazar, Ergun Yücel

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Radiküler kist, çenelerde görülen odontolojik kistlerin en yaygın şeklidir. Kronik travma veya diş yaralanmaları, ilgili dişlerin pulpalarını irrite ederek nekroza neden olmakta, ayrıca kronik apikal periodontitis hücrelerin çoğalmasına ve kistik dejenerasyon oluşmasına yol açmaktadır. Lezyon, küçük boyuttayken klinik olarak saptanamamakta, çoğunlukla radyografik incelemede tesadüfi bir bulgu olarak ortaya çıkmaktadır. Enükleasyon ve marsupyalizasyon, klinik uygulamada kistlerin cerrahi olarak çıkarılması için kullanılabilen iki tekniktir.

Olgu: 54 yaşında erkek hasta başlıca sağ maksillada 2 aydır mevcut olan ağrı ve ekstraoral şişlik şikayetleriyle başvurdu. Radyografide gömülü kanin diş ile ilişkili ve uniloküler radyolüsent lezyon olduğu görüldü. Dentigeröz kist ön tanısıyla lokal anestezi altında kist enükle edildi ve gömülü kanin diş çekildi. Hasta operasyon sonrası takip edildi.

Sonuç: Bu bildiride klinik ve radyolojik olarak dentigeröz kisti düşündüren bir radiküler kist vakası, literatür bilgisi eşliğinde sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: gömülü diş, maksilla, radiküler kist

A Huge Radicular Cyst: Case Report

Hamed Noury Rad Davaji, Hümeysra Yazar, Ergun Yücel

Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: A radicular cyst is the most common form of odontologic cysts of the jaws. Chronic trauma or injuries to teeth irritate the pulp which lead to necrosis and furthermore chronic apical periodontitis which causes cell proliferation and initiate cystic degeneration. The lesion is not clinically detectable when small but most often it is seems as an incidental finding on radiographic examination. Enucleation and marsupialisation are two techniques that can be used in clinical practice for surgical removal of cysts.

Case: A 54 years old male patient reported with chief complaints of pain and extraoral swelling in the right maxilla for 2 months. In Radiography it is seen as it was associated with impacted canine tooth and as a unilocular radiolucent lesion. Under local anesthesia, the lesion was enucleated with provisional diagnosis of dentigerous cyst and impacted canine was extracted. The patient was followed up after the operation.

Conclusion: In this report, a radicular cyst case, which evokes a dentigerous cyst both clinically and radiologically is presented with literature review.

Keywords: impacted tooth, maxilla, radicular cyst

[PS-239]

Maksillar Tuber Bölgesinde Protez Kullanımına Engel Olan Fibröz Displazi: Vaka Sunumu

Taha Pergel¹, Ahmet Emin Demirbaş¹, Ömer Ülker¹, Alper Alkan²

¹Erciyes Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD., Kayseri, Turkey

²Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD., İstanbul, Turkey

Amaç:

Fibröz displazi, normal kemiğin yapıcı yayıf fibröz ve osseöz doku ile yer değiştirmesi sonucu oluşan lokalize, iyi huylu, gelişimsel bir anomalidir. Bütün benign kemik neoplazmalarının %7'sini oluşturmaktadır. Klinik olarak fibröz displazi asemptomatiktir ve genellikle unilateral olarak, yavaş gelişen kemik ekspansiyonu ile fark edilmektedir. Fibröz displazi olgularının çoğunluğu radyografik incelemeler sırasında tesadüfen saptanmaktadır.

Olgu:

67 yaşında bayan hasta dış merkezden fakültemize protez yaptırmak için konsülte edilmiştir. Yapılan klinik muayene sonucu sol maksilla posteriorda alveol kret tepesinde ve palatinalinde ekspansiyon varlığı, mukozanın bütünlüğün bozulmadığı görülmüştür. Ağrısının olmadığı tesbit edilmiştir. Radyografik muayenede sol maksilla tuber bölgesinden başlayan 2. Premolar bölgesine kadar uzanan geniş, sınırları belirgin olmayan, buzlu cam görünümünde homojen lezyon izlenilmiştir. İnsizyonel biyopsi sonucu fibroosseoz lezyon (Fibroz Displazi) gelmiştir. Genel anestezi altında sol mandibular posterior bölgeye alveol kret kontur düzeltilmesi yapılmıştır. Ameliyat sonrası patoloji sonucu fibröz displazi gelmiştir. Hastanın ameliyat sonrası takiplerinde herhangi bir şikayetin olmadığı ve protez yapımına hazır hale geldiği görülmüştür.

Sonuç:

Sonuç olarak mandibular posterior bölgede nadir olarak görülen fibröz displazi olgusunun tedavisi yapılmıştır. Bu tip vakalarda estetik ve fonksiyonel amaçlı cerrahi tedavi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fibröz Displazi, Maksilla, Monostatik

Fibrous Dysplasia of Posterior Maxilla That Impeding The Use Of Prosthesis: A Case Report

Taha Pergel¹, Ahmet Emin Demirbaş¹, Ömer Ülker¹, Alper Alkan²

¹Erciyes University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kayseri, Turkey

²Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul, Turkey

Objective:

Fibrous Dysplasia is a developmental, localized, benign skeletal disorder in which normal bone is replaced by a variable amount of structurally weak, fibrous and osseous tissue. Fibrous dysplasia represents 7% of all benign bone lesions. It is clinically asymptomatic and generally noticed by unilateral slow bone expansion. Most of Fibrous dysplasia cases are diagnosed by routine radiographic examinations accidentally.

Case:

A 67-year-old female patient was referred to the department of our dentistry faculty for the prosthetic reconstruction. Clinical examination revealed that there was an expansion at the left maxillary posterior alveolar crest and also palatinal side, the mucosa was found to be intact. It has been determined that there was no pain. Radiographic examination revealed a wide, unspecific homogenous lesion with a 'ground glass' look, ranging from the medial side of the left maxillary posterior tuber region up to the first premolar tooth region. The result of incisional biopsy is fibroosseous lesion (fibrous dysplasia). Recontouring of the involved bone was performed for esthetic and prosthetic reasons under general anesthesia. Postoperative biopsy named the lesion as mandibular fibrous dysplasia. She has no compliance about surgery postoperatively and is ready for prosthetic reconstruction.

Conclusion:

In conclusion, a rarely seen fibrous dysplasia in the mandibular posterior region has been treated. In such cases aesthetic and functional surgical treatment is required.

Keywords: Fibrous Dysplasia, Maxilla, Monostatic

[PS-240]

Bilateral Mandibular Distomolar Dişler;Nadir Rastlanan Bir Olgu Sunumu

Ertan Yalçın, Alpin Değirmenci

Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum, Türkiye

Amaç: Süpernumere dişler, normal diş dizisine ek olarak gelişen dişlerdir. Diş arkındaki konumlarına bağlı olarak mesiodens, paramolar ve distomolar olarak sınıflandırılabilirler. Distomolar dişler üçüncü molar dişlerin distalinde ve çoğunlukla maksiller bölgede bulunurlar.

Olgu: 20 yaşındaki kadın hasta, sağ mandibular posterior alanda ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik muayene, akut enfeksiyon ile kısmi gömülü molar dişin varlığını ortaya koydu. Bu dişin konumu ve durumu nedeniyle üçüncü molar olduğu varsayıldı. Panoramik radyografi'nin değerlendirilmesi sonucu ile bilateral üçüncü molarların tamamen gömülü olduğu ve distomolar dişlerin üçüncü molar dişlerin üzerinde bilateral kısmi gömülü olarak yer aldıklarını ortaya çıktı.

Hastanın aile öyküsü herhangi bir bulguya rastlamamıştır ve herhangi bir sistemik durum ya da sendrom varlığına tespit edilmemiştir. Sağ distomolar semptomatik olduğu için, üçüncü molar dişin ve distomoların çekilmesi düşünüldü. Ancak parestezi olasılığı nedeniyle hasta üçüncü moların çekimini kabul etmemiştir. Distomolar diş herhangi bir komplikasyon olmaksızın lokal anestezi altında çekilmiştir.

Sonuç: Üçüncü moların distalinden görünen supernumerer dişler distomolar olarak sınıflandırılmıştır. İnsidansı nadirdir ve mandibularda sadece% 0.02'dir. Distomolar 'lar üçüncü molar gibi tedavi edilmelidir. Tedavi, dişin çekilmesini veya çekilmeyip takip edilmesinin gerektirebilir. Bu vakada, distomoların çekilmesine ve üçüncü molar dişin bırakılıp takibine karar verildi.

Anahtar Kelimeler: Distomolar Dişler, Bilateral, Mandibula, Gömülü Dişler

Report of a Rare Case of Bilateral Mandibular Distomolar Teeth

Objective: Supernumerary teeth are those that develop in addition to the normal set of teeth. Depending on their location on the dental arch, they can be classified as mesiodens, paramolar and distomolar. Distomolars are situated distal to the third molars, frequently in the maxillary region.

Case: A 20-year-old woman referred to our clinic with the complaint of the pain in the right mandibular posterior area. Clinical examination revealed the presence of a right partially impacted molar with acute infection. Although it was assumed that this tooth was the third molar because of its position and state, the panoramic radiograph revealed that the bilateral third molars were completely impacted and distomolar teeth were partially and bilaterally impacted.

Family history did not reveal any particular findings and medical examination was carried out to rule out presence of any systemic condition or syndromes. Because the right distomolar was symptomatic, extraction of third molar and distomolar was considered. But patient didn't accept the extraction of the third molar due to possibility of the paresthesia. Extraction of distomolar was performed under local anesthesia without any complication.

Conclusion The supernumerary teeth appearing distally to the third molar were classified as distomolar. Their incidence is rare with only a 0.02% reported at the mandible. The distomolar should be managed much like an impacted third molar. Treatment can take removal of the tooth or maintenance of the tooth on the arch and frequent observation. In this case we decided to extraction of distomolar and observation of the third molar tooth.

Keywords: Distomolar teeth, Bilateral, Mandible, Impacted teeth

[PS-241]

Pyojenik Granülom: Vaka Raporu

Hatice Yemenoğlu, Meltem Zihni Korkmaz, Oğuz Köse

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Ana Bilim Dalı, Rize

Amaç: Piyojenik granülom (PG), travma, lokal iritasyon ya da hormonal faktörlere bağlı olarak diş etinde gelişen, iyi huylu, hiperplazik tümör benzeri bir lezyondur. Genellikle, oral mukozada ve ciltte görülür. Özellikle, ağız hijyeni iyi olmayan kişilerde görülür. Klinik olarak ağrısız, düz yüzeyle, saplı veya sapsız, rengi pembeden mora değişebilen, yumuşak kıvamlı lezyonlardır. Predispozan faktörler uzaklaştırıldıktan sonra cerrahi eksizyonla uzaklaştırılarak tedavi edilir. Bu vaka raporunun amacı, 49 yaşındaki kadın hastanın alt ön bölgedeki piyojenik granülom lezyonunun tedavisini sunmaktır.

Olgu: 49 yaşındaki kadın hasta, alt çene ön bölgedeki diş etinde şişlik, kanama ve ağız kokusu şikayetleri ile kliniğimize başvurdu. Yapılan intraoral muayene sonucu, 0,5 x 0,5 cm çapında, sınırları belirgin, saplı, pembe renkli lezyon tespit edildi. Radyolojik olarak herhangi bir bulgu yoktu. Faz 1 periodontal tedavi yapıldıktan sonra, 2. seansta lezyon eksize edildi.

Sonuç: Kitlenin histopatolojik incelemesi sonucunda, "Piyojenik granülom" tanısı konuldu. 1 yıllık takip sonrası herhangi bir nöks mevcut değildi. Yüksek nöks oranı nedeniyle postoperatif takibi iyi yapılmalı ve lezyon tamamen çıkartılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: piyojenik granülom, eksizyonel biyopsi, hiperplazi

Pyogenic Granuloma: A Case Report

Hatice Yemenoğlu, Meltem Zihni Korkmaz, Oğuz Köse

Recep Tayyip Erdogan University Faculty of Dentistry, Periodontology, Rize

Objective: Pyogenic granuloma (PG) is benign, hyperplastic tumor-like lesion that developed in gingiva due to trauma, local irritation or hormonal factors. It usually found in oral mucosa and skin. It is especially seen in people with poor oral hygiene. Clinically, PG is painless, smooth, sessile or stalked, pink in color and soft tissue. After the predisposing factors are removed, it is treated with surgical excision. The purpose of this case report is to evaluate treatment of pyogenic granuloma in the lower anterior region of a 49-year-old female patient.

Case: A 49-year-old female patient, applied to our clinic with complaints swelling and bleeding in the gingiva on lower anterior region and halitosis. An intraoral examination, the lesion was well-circumscribed, stalked, pink and 0,5 x 0,5 cm in size. There was no radiological evidence. After phase 1 periodontal therapy, the lesion was taken with excisional biopsy.

Conclusion: The diagnoses was "pyogenic granuloma" to the mass which was examined histopathologically. 1-year follow up showed absence of recurrence. Due to high recurrence rate, postoperative follow-up required and the lesion should be completely removed.

Keywords: pyogenic granuloma, excisional biopsy, hyperplasia

[PS-242]

Rekürren infratemporal fossa sinovyal sarkom eksizyonu

Fakih Cihat Eravcı¹, Mehmet Düzlü¹, Mehmet Ekrem Zorlu¹, Metin Yılmaz¹, Mustafa Sancar Ataç²

¹Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı, Beşevler, Ankara, Türkiye

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Emek, Ankara, Türkiye

Amaç: Sinovyal sarkom özellikle alt ekstremitelerde karşılaşılan yumuşak doku sarkomudur. İnfratemporal fossa oldukça nadir bir konumdur. Kapalı bir alan olması nedeniyle kombine yaklaşım ve multidisipliner planlama her zaman dikkate alınmalıdır.

Olgu: Bu olgu sıklıkla tekrarlamasına neden olan sinovyal sarkomun yüksek grade karakterini vurgulamaktadır. İnfratemporal fossada temiz cerrahi sınırın zorluğu, sinovyal sarkoma ikinci bir sıkıntılı sorun eklemektedir. Bu nedenle tamamlayıcı tedavi gereksinimi elzemdir. Bu olguda ameliyat sonrası radyoterapi uygulandı ve bir yıllık takipte lokal, bölgesel veya uzak metastaz izlenmedi.

Sonuç: Bu yazıda, 68 yaşında bir erkek hastada mandibüler swing ve transzygomatic teknik ile total olarak eksize edilen infratemporal fossa sinovyal sarkom olgusu, önceki infratemporal fossa sinovyal sarkomların manifestasyonları, görüntüleme ve histopatolojik özellikleri ve ameliyat sonrası komplikasyon bilgileri ile birlikte sunuldu.

Anahtar Kelimeler: İnfratemporal fossa, cerrahi yaklaşım, sinovyal sarkoma

Excision of recurrent synovial sarcoma of the infratemporal fossa

Fakih Cihat Eravcı¹, Mehmet Düzlü¹, Mehmet Ekrem Zorlu¹, Metin Yılmaz¹, Mustafa Sancar Atac²

¹Department of Otolaryngology, Medical Faculty of Gazi University, Ankara, Turkey

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Gazi University Faculty of Dentistry, Ankara, Turkey

Objective: Synovial sarcoma is a soft tissue sarcoma especially encountered in the lower extremities. The infratemporal fossa is quite a rare location. Since it is a closed location, combined approaches and multidisciplinary planning always need to be considered.

Case: This case emphasizes the high-grade character of synovial sarcoma, which causes it to recur often. The difficulty of clear surgical margins in the infratemporal fossa adds to synovial sarcoma a second challenging issue. Therefore, the need of complementary therapy is essential. In this case, we applied postoperative radiotherapy and we did not observe any sign of local, regional or distant metastasis in the one-year follow-up.

Conclusion: In this article we present a 68-year-old male patient together with totally excised synovial sarcoma in the infratemporal fossa by mandibular swing and transzygomatic technique information on the manifestation, imaging, histopathological features and postoperative complications of previous infratemporal fossa synovial sarcomas.

Keywords: Infratemporal fossa, surgical approach, synovial sarcoma

[PS-243]

Oral Skuamöz Hücreli Karsinom; Komplikasyonlu bir Olgu ve Uzun Dönem Takibi

Kıvanç Bektaş Kayhan¹, Sunay Çavuş¹, Merve Demir¹, İbrahim Doğan²

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı

Amaç: Oral Skuamöz Hücreli Karsinom (OSHK) malign bir tümör olup oral kavite içinde herhangi bir yerde görülebilir ve lokal destrüktif büyüme ve metastaz yapma kapasitesine sahiptir. İlk tedavi seçeneği genellikle cerrahidir ve ek olarak radyoterapi özellikle lokal nod metastazının pozitif olduğu durumlarda sıklıkla kullanılır. Her iki tedavinin de iyi bilinen komplikasyonları vardır. Cerrahi, fasiyal kozmetik defekt riski taşıırken, osteoradyonekroz da radyoterapiden sonra görülebilir. OSHK hastası aynı zamanda özellikle ilk iki yılda baş-boyun bölgesinden ikinci bir primer tümör gelişme riskine sahiptir.

Olgu: Ağız tabanının tümörü bulunan bir erkek OSHK olgusunun sunumudur. Tedavisi cerrahi ve ek olarak (60Gy/30 fraksiyon) radyoterapi olarak planlanmış ve tedavi bitiminden 1 yıl sonra Ağız, Diş, Çene Cerrahisi kliniğine dental tedavileri için yönlendirilmişti. 6 adet dental implant ve sabit köprü protezleri ile rehabilitite edilen hastanın 1.yıl kontrolü için alınan panoramik filmiinde iki implant çevresinde kemik kaybı görüldü. Lokal debriyman ve küretaj uygulandı ve iki ay kadar sonra 4 implant çıkartıldı ve kemik biyopsisi osteoradyonekroz olarak geldi. bir yıl süren medikal tedavinin sonlarına geldiğimizde alt dudağında bir yara ortaya çıktı. İkinci bir SHK şüphesi ile KBB'ye yönlendirilen hastanın dudak SHK cerrahi tedavisi tamamlandı.

Sonuç: Bu olgu bir OSHK hastasının ve takip eden çene cerrahisinin deneyimlebileceği komplikasyonların tamamına yakınına yaşamıştır. Yakın takibin özellikle bu olgulardaki önemini bir daha vurgulamak gerekir.

Anahtar Kelimeler: oral kanser, dental implant, osteoradyonekroz, ikinci primer

Oral Squamous Cell Carcinoma; A Case with Complications and Long Term Follow Up

Kıvanç Bektaş Kayhan¹, Sunay Çavuş¹, Merve Demir¹, İbrahim Doğan²

¹İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral Surgery

²İstanbul University Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics

Objective: Oral squamous cell carcinoma(OSCC) is a malingnant tumor that may occur anywhere in oral cavity with the capability of local destructive growth and metastasize. The first choice of therapy is mostly surgery and additional radiotherapy is common especially in positive local nodal metastases. Both of these therapies has well known complications like facial cosmetic defects in surgery and osteoradionecrosis which may occur after radiotherapy. The OSCC patient also carries the risk of developing a second cancer in head and neck area more frequently in first two years.

Case: Here we present an OSCC case of male patient in floor of the mouth. He was treated with surgery and additional radiotherapy (60Gy/30 fractions). He was referred to dental clinic 1 year after radiotherapy for dental rehabilitation. 6 dental implants were placed and fixed ceramic prosthesis was fabricated. In first year recall a panoramic x-ray revealed bone loss around two of the implants. Local debridements and curettages were performed and about two months later 4 of the implants were removed and the bone biopsy revealed osteoradionecrosis. After one year of medical therapy he recovered totally but meanwhile he started to suffer from a wound in his lower lip. We were suspicious of a second primary SCC we referred him to otorhinolaryngology. Finally he had his operation of lower lip excision and his second primary tumor was removed. Conclusion: This case covers nearly all debilitating complications that an OSCC patient and dental surgeon could face. Close follow up is mandatory in these cases.

Keywords: oral cancer, dental implants, osteoradionecrosis, second primary

[PS-244]

Sağ Maksillada Maksiller Sinüs ve Burun Tabanı ile İlişkili Radiküler Kist

Ertan Yalçın, Ertunç Dayı, Alpin Değirmenci

Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum, Türkiye

Amaç: Radiküler kistler çenelerin en sık görülen kistleridir. Tüm odontojenik kistlerin% 60'ından fazlasını oluştururlar. Radiküler kistlerin çoğunluğu asemptomatiktir. Bazı durumlarda, bu kistler herhangi bir belirti vermeden büyük boyutlara ulaşabilirler. Radiküler kistin radyografik görünüşü patognomatik olsa bile, benzer görüntü veren diğer patolojilerle karıştırılabilir. Bu nedenle histolojik tanı önemlidir.

Olgu: 51 yaşındaki erkek hasta sağ maksiller bölgede asemptomatik şişlik ile kliniğimize başvurmuştur. Radyografik muayenede, sağ maksiller kanin ve birinci premolar dişlerin apeksleri ile ilişkili uniooküler radyolusent lezyon tespit edilmiştir. Kist ile ilişkili premolar dişe 6 yıl önce kök kanal tedavisi yapılmış olduğu ve kanin dişin devital olduğu tespit edilmiştir. Maksiller molar dişler vitaldir. BT ile değerlendirildiğinde dişlerin apeksleri, sağ maksiller sinüs ve burun tabanı ile ilişkili uniooküler bir lezyon tespit edilmiştir. Genel anestezi altında ilgili kanin ve premolar diş çekildi ve kist enükle edildi. Enüklasyon sonrası burun tabanı ve maksiller sinüsün mukozasının sağlam olduğu tespit edildi. Patolojik incelemede radiküler kist tanısı doğrulandı.

Sonuç: Radiküler kistlerin tedavileri, konvansiyonel cerrahi dışı kök kanalı tedavisi, enüklasyon ve küretaj veya marsupyalizasyon içerir. Tedavi yöntemleri vakadan vakaya değişebilir. Fakat cerrah kistin neoplastik potansiyelini de aklından çıkarmamalıdır. Bu sunumda radiküler kistin enüklasyon ve küretaj ile tedavisi sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Radiküler kist, Maksilla, Maksiller sinüs, Nasal taban, Enüklasyon

Radiculer Cyst in The Right Maxilla Related with Maxillary Sinus and Nasal Floor

Ertan Yalçın, Ertunç Dayı, Alpin Değirmenci

Ataturk University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzurum, Turkey

Objective: Radicular cysts are the most common cysts of the jaws. It is comprising more than 60% of all odontogenic cysts. The majority of radicular cysts are asymptomatic. In some instances these cysts can grow large in size and cause expansion without any other symptom. Even if the radiographical appearance of the radicular cyst is pathognomonic, it can be misdiagnosed with other pathologies. Therefore histological diagnosis is critical.

Case A 51-year-old man referred to our clinic with asymptomatic swelling in the right maxillary area. During radiographic examination a unilocular radiolucent lesion which related the apices of the right maxillary canine and first premolar tooth, had been found. Related premolar tooth had been treated with root canal treatment 6 years ago and canine tooth was nonvital. Maxillary molar teeth were vital. BT examination revealed a unilocular lesion related with apices of these teeth, right maxillary sinus and nasal floor. Under general anesthesia, related canine and premolar tooth extracted and cyst had been enucleated. After the enucleation the nasal floor and mucosa of maxillary sinus had been found undisturbed. Pathological examination confirmed the radicular cyst diagnosis.

Conclusion; The treatments of the radicular cysts include conventional nonsurgical root canal therapy, enucleation and curettage or marsupialization. Treatment modalities can be change case to another case. But the surgeon always bear the neoplastic potential of cyst in the mind. In this presentation we report a radicular cyst and its treatment with enucleation and curettage.

Keywords: Radicular Cyst, Maxilla, Nasal Floor, Maxillary Sinus, Enucleation

[PS-245]

Periferal Sementifiying Fibroma: Olgu Sunumu

Neziha Keçecioğlu, Nazife Begüm Karan, Ayşenur Nergiz Tanıdır, Erdinç Sulukaya

RECEP TAYYİP ERDOĞAN ÜNİVERSİTESİ, AĞIZ DIŞ VE ÇENE CERRAHİSİ ANABİLİM DALI, RİZE, TÜRKİYE

Amaç: Periferal Sementifiying Fibroma (PSF), diş eti mukozasının reaktif, fokal aşırı büyümesidir. PSF sıklıkla kadınlarda ve hayatın 2. ila 3. dekatları arasında görülür. PSF çoğunlukla maksiller kesiciler ve köpek dişleri bölgesinde meydana gelir. Her ne kadar PSF'nin periodontal ligament hücrelerinden kaynaklandığı düşünülse de, etiopatogenezi belirsizliğini korumaktadır.

Olgu: 38 yaşındaki erkek hasta maksiller sağ premolar kanin bölgesinde meydana gelen yumuşak doku kitlesi için kliniğe başvurdu. Hasta lezyonun iki aydır mevcut olduğunu ve zamanla kademe kademe arttığını bildirmiştir. Klinik muayenede sağ maksiller premolar ve kanin dişlerin vestibüler mukozasında yer alan sapsız, asemptomatik, iyi sınırlı, ülserleşmemiş, hafif eritematöz, pembemsi-kırmızı renkte, çapı 1×1 cm olan sert bir şişlik bulunmuştur. Radyografik muayenede, alveolar sırtta herhangi bir tutulum belirtisi olmadığı görülmüştür.

Tedavi olarak lezyonun total eksizyonu, komşu dişlerin ve alttaki kemiğin küretajı yapılmıştır.

Bulgular: Hastanın ilk yıldaki yakın takibinde herhangi bir negatif bulgu veya enfeksiyon görülmemiştir. Hasta sonuçtan memnun kalmıştır.

Sonuç: PSF'nin klinik özellikleri spesifik değildir; bu nedenle klinik muayene PSF'yi saptamak için yeterli değildir. Yüksek nüks oranı nedeniyle, nihai tanı için histopatolojik inceleme zorunludur. Bu vakada olduğu gibi kesin tanı konulduktan sonra hastanın postoperatif dönemde yakın takip yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: fibroma, periferik, sementifiyong

Peripheral Cementifying Fibroma: A Case Report

Neziha Keçecioğlu, Nazife Begüm Karan, Ayşenur Nergiz Tanıdır, Erdinç Sulukaya
RECEP TAYYİP ERDOĞAN ÜNİVERSİTESİ, DEPARTMENT OF MAXİLLOFACIAL SURGERY, RİZE, TURKEY

Objective: Peripheral cementifying fibroma (PCF) is a reactive focal overgrowth of gingival mucosa. PCF is mostly seen in women and between the second and third decades of life. POF mainly occurs in the maxillary incisors and canine areas. Although it is presumed that POF originates from the cells of the periodontal ligament, etiopathogenesis of POF remain unclear.

Case: A 38 years old male patient referred to the clinic with the chief complaint of a soft tissue mass in the maxillary right premolar-canine area. Patient stated that the lesion had been present for two months and gradually increased in size over time. Clinical examination revealed sessile, asymptomatic, well-circumscribe, non-ulcerated, slightly erythematous, pinkish-red in color, firm swelling measuring 1×1 cm in diameter, located on the vestibular mucosa of the right maxillary premolar and canine teeth. Radiographic examination showed that there were no signs of involvement of alveolar ridge. Treatment procedure was performed as total excision of the lesion, scaling adjacent teeth and cureting the underlying bone. Specimen submitted for histopathological examination.

Results: There were no negative symptoms of infection or recurrence was reported in the first year of close follow-up. Patient was content with the outcome.

Conclusion: Clinical properties of POF are nonspecific; therefore clinical examination is not adequate to determine POF. Because of the high recurrence rate, histopathological examination is mandatory for final diagnosis. After the certain diagnosis, like this case, close postoperative follow-up is required.

Keywords: cementifying, fibroma, peripheral

[PS-246]

Maksiller Sinüste İzole Aspergillus Enfeksiyonu: Vaka Raporu

Ümit Ertaş, Mehmet Zahit Baş, Gelengül Gürbüz Urvasızoğlu, Muhammed Salih Karaavcı
Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum, Türkiye

Amaç: Posterior maksiller dişler genellikle sinus maksillaris tabanı ile temas halindedirler. Bazı bireylerde dişlerin apeksleri ile sinüs boşluğu arasında ince bir kortikal kemik tabakası veya tek başına sinüs mukozası bulunabilir. Bu yakın ilişki nedeniyle diş çekimini takiben oro-antral bir açıklık oluşabileceği gibi, kök kanal dolgu maddelerinin sinüse kaçırılması bile söz konusu olabilir. Sinüs içindeki yabancı cisimler, maksiller sinüze ve yabancı cisim reaksiyonuna yol açabilirler. Bu olgu sunumunda, 16 yaşında bir erkek hastanın sinus maksillarisinde, rutin radyolojik tetkik sırasında saptanan ve kök kanal dolgu maddesi olduğu anlaşılan bir yabancı cisim bildirilmektedir.

Olgu: Panoromik radyografide 26 nolu dişin kök kanal dolumunda kök kanal dolum materyalinin kökün apeksinden taşıdığı görüntülenmiştir. Bilgisayarlı tomografi sol maksiller sinüs içinde yabancı cisim varlığını gösterdi. Cerrahi işlem lokal anestezi kullanılarak gerçekleştirildi. Yabancı cisim Caldwell-luc operasyonu ile çıkarıldı. Histopatolojik tanı sonucu aspergillusdu. **Sonuç:** Maksiller sinüs içerisindeki yabancı cisimler maksiller sinüze ve aspergillus gibi fırsatçı enfeksiyonlara neden olabilirler.

Anahtar Kelimeler: Aspergillus, maksiller sinüs, yabancı cisim

Isolated Aspergillosis of the Maxillary Sinus: A Case Report

Ümit Ertaş, Mehmet Zahit Baş, Gelengül Gürbüz Urvasızoğlu, Muhammed Salih Karaavcı
Ataturk University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzurum, Turkey

Objective: Posterior maxillary teeth are usually in contact with the sinus floor. In some individuals a thin layer of cortical bone or the antral mucosa alone may lie between the apices of the teeth and the sinus. This proximity may result in an oroantral communication after extractions and even accidental dislodgement of root canal obturation materials in to the antrum. In this case report, a foreign body that root canal obturation material as an incidental finding in the maxillary sinus of a 16-year-old man is reported.

Case: Panoramic radiography including of teeth 26, showed the presence of root canal filling with extrusion of endodontic obturation material beyond the apices of tooth, computed tomography demonstrated a foreign body in the left maxillary sinus. Surgical procedure was performed using local anesthesia. The foreign substance was removed with Caldwell-luc operation. The histopathologic diagnosis was aspergilosis.

Conclusion: Foreign bodies in the maxillary sinus can cause maxillary sinusitis and opportunistic infections such as aspergillosis.

Keywords: Aspergillus, maxillary sinus, foreign body

[PS-247]

Total TME protez sistemi ile tedavi edilen Tip IV eklem ankilozu sonrası heterotopik kemik oluşum belirtileri

Mustafa Sancar Atac

Gazi Üniversitesi, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Emek, Ankara, Türkiye

Amaç: Total allostetik TME protez sistemleri rip IV eklem ankilozları için umut veren tedavilerdir. Ancak etraflarında heterotopik kemik oluşumu gibi yan etkiler olabilir. Bu sunumda tedaviden yıllar sonra heterotopik kemik oluşumu gösteren vaka sunulmuştur. **Olgu:** ankilotik kemik rezeksiyonu ve total eklem protezi uygulamasından bes yıl sonra medial yüzde heterotopik kemik oluşumu gösteren vaka sunulmuştur.

Sonuç: total eklem protezleri tip IV ankiloz tedavisi sonrası iyi sonuçlar vermektedir, ancak yine de protez etrafı yağ dokusu transferi ve uzun yıllar agresif fizyoterapi uygulanması heterotopik kemik oluşumunu engelleyecektir ve göz önünde bulundurulmalıdır

Anahtar Kelimeler: ankyloz, heterotopik kemik, temporomandibular eklem

Heterotrophic bone formation signs after type IV ankyloses treatment via total tmj replacement prosthesis

Mustafa Sancar Atac

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Gazi University, Ankara, Turkey

Objective: Total alloplastic TMJ replacement systems are promising in the treatment of type IV joint ankyloses.. Nevertheless, some adverse events, such as heterotopic bone formation around total joint replacement prosthesis, may occur. This presentation describes a case of heterotopic bone formation around a total TMJ prosthesis, which occurred several years after at the medial side of the implant in a patient.

Case: Five years after the surgical TMJ replacement to solve an ankylotic bone block, the patient presented limitation in mouth opening. A computerized tomography showed evidence of heterotopic bone formation at the medial aspect of the joint,

Conclusion: in the treatment of type IV ankylotic joints via total joint prosthesis reveals acceptable results. However transfer of autologous fat around the system with the long term aggressive physiotherapy is essential for preventing heterotopic bone formation.

Keywords: ankylosis, heterotopic ossification, temporomandibular joint

[PS-248]

Nadir Görülen Bir Aktinomikoz Vakası

Hamed Noury Rad Davaji, Hümeysra Yazar, Öykü Öztürk, Süleyman Bozkaya

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Aktinomikoz, maksillofasiyal bölgeyi nadiren etkileyen, kronik süpüratif granümatöz bir enfeksiyondur. Aktinomiçesin et yolojisi ve patogenezi halen net olarak bilinmemektedir. Yeterli insizyon ve drenaj yapıldıktan sonra ek olarak penisilin tedavisi de tercih edilebilecek bir tedavi seçeneğidir.

Olgu: Bu vakada hasta başlıca şikayeti mandibula sol taraf bukkal mukozada ağrı ve geçmeyen ülser olan 55 yaşında bir kadındı. Ekstraoral muayenede şişlik bulgusu yoktu. Radyografik olarak dişsiz mandibulada iyi sınırlı radyopak lezyon olduğu görüldü. Lokal anestezi altında ülser eksize edildi ve radyopak lezyon çıkarıldı.

Sonuç: Aktinomikoz normalde yumuşak doku enfeksiyonudur ancak zaman zaman kemiği de içerebilmektedir. Aktinomikoz her yaşta görülebilmemesine rağmen en sık 20-60 yaş arası erkeklerde görülmektedir. Bu bildiride, farklı klinik semptomlara sahip bir aktinomikoz vakası literatür bilgisi eşliğinde sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: aktinomikoz, enfeksiyon, mandibula

A Rare Actinomycosis Case

Hamed Noury Rad Davaji, Hümeysra Yazar, Öykü Öztürk, Süleyman Bozkaya
Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Actinomycosis is a chronic suppurative granulomatous infection which effects maxillofacial region uncommonly. The exact etiology and pathogenesis of actinomycosis remains unclear. In addition to adequate incision and drainage additional penicillin medication can be chosen for treatment.

Case: A 58 years old female referred at the our department with a chief complaint of pain and a persistent ulcer localized on left buccal mucosa of the mandible. In extraoral examination there is no swelling symptom. Radiographically a well defined radiopaque lesion found in the edentulous mandible. Under local anesthesia, the ulcer was excised and the radiopaque lesion was enucleated.

Conclusion: Actinomycosis is normally a soft tissue infection but can occasionally include the bone. Although actinomycosis may occur at any age, it most commonly occurs between 20 and 60 years old and it seemed mostly in men at this age range. In this report, an actinomycosis case, which had different clinical symptoms is presented with literature review.

Keywords: actinomycosis, infection, mandible

[PS-249]

Diş Çekimi Sonrası İmmediat İmplant Yerleştirilmesi ve Mandibular Simfizden Alınan Otojen Greftin Kortikal Kısımının Kapama Vidalarıyla Fiksasyonu / Alveolar Kret Ogmentasyonu - Vaka Sunumu

Nima Moharamnejad, Ozan Akıncı, Pembe Boğaç
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, ANKARA

Amaç: Kemik içi implant uygulamaları son yıllardaki gelişmeler ile birlikte protetik rehabilitasyon sürecinin vazgeçilmez birleşeni olmuştur fakat dental implantların uygulanabilirliği kemiğin sahip olduğu hacimsel özellikler ile sınırlıdır. İlerdeki düzeydeki kemik defektleri intraoral olarak ramus bölgesinden elde edilen greftleri gerektirir.

Olgu: Bu vaka sunumunda 55 yaşındaki erkek hastada 43 ve 44 numaralı diş çekimleri yapılmış ve implantlar immediat yerleştirilmiştir. Simfiz bölgesinde alın otojen kemik bloğunun kortikal kısmı kapama vidaları kullanılarak çatı görevi görecek şekilde fiks edilirken greftin spongiyöz partikülleri implant çevresine yerleştirilmiştir.

Sonuç: Mandibular simfiz greft tekniği ulaşılması kolay, lokalize tamir için iyi kemik kalitesi, kortikokansellöz morfolojisi ve minimal greft rezorpsiyonu sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: çekim, implant, mandibula, greft, simfiz

Immediate Implant Placement After Tooth Exraction and Fixation of Cortical Part of Autogenous Bone Graft Harvested from Mandibular Symphysis with Cover Screws / Alveolar Crest Augmentation - Case Report

Nima Moharamnejad, Ozan Akıncı, Pembe Boğaç
Gazi University Dentistry Faculty, Oral and Maxillofacial Department, ANKARA

Objective: Endosseous dental implants have become necessary elements in prosthetic rehabilitation with the recent advances but the amount of the alveolar process is a limiting factor for the placement of dental implants. Severe osseous defects often require grafts harvested from symphysis or ramus of the mandibula intraorally.

Case: In this case report we report teeth of #43 and #44 was extracted and after that two dental implants was placed immediately at 55-year-old man. Cortical part of the symphysis graft was fixed as roof using cover screws while spongiyous particules of the graft was places around implants.

Conclusion: The mandibular symphysis graft technique offers simplicity to reach, good bone quality for local repair, corticocancellous block graft morphology and minimal graft resorption.

Keywords: exraction, implant, mandibula, graft, symphysis

[PS-250]

Periferal Dev Hücreli Granülom ve Tedavisi: 2 Olgu Sunumu

Esra Hacıoğlu, Ayşem Yurtseven, Gülsüm Ak
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: 2 olgu nedeniyle bu rapor periferik dev hücreli granülom tanısını ve cerrahi olarak tedavilerini sunmayı amaçlamaktadır.

Olgu: Ağız içerisinde görülen dev hücreli granülomlar santral ve periferik olarak sınıflandırılabilir. İntraosseöz yerleşim gösterenler santral, dişeti ve alveol kretinin üzerinde bulunanlar ise periferik olarak tanımlanmaktadır. Periferik dev hücreli granülomlar genellikle periosttan köken alır ve tümör benzeri büyüme gösterirler. Etiyolojisi tam olarak bilinmemekle birlikte lokal travmatik faktörlerin neden olabileceği düşünülmektedir. Maksilla posteriorında şişlik şikayeti bulunan 37 yaşındaki kadın hastaya ve mandibula posteriorunda şişlik ve kanama şikayeti bulunan 51 yaşındaki erkek hastaya yapılan klinik ve radyolojik inceleme sonucu 6x3 cm ve 5.5x3.5 cm boyutlarında lezyonlar saptanmıştır. Histopatolojik incelemede periferik dev hücreli granülom tanıları konmuştur. Operasyon sırasındaki lezyonun karakteristiği nedeniyle oluşan hemorajinin kontrolü ve lokal nüksün önlenmesi amacıyla lezyonun tabanında yapılan küretaj önem taşımaktadır. Hastaların 7. gün, 14. gün kontrollerinde mukozal iyileşme gözlenmiş, 1. ay ve 2. ay yapılan kontrollerinde bir komplikasyonla karşılaşılmaştır.

Sonuç: Sık aralıklarla takip edilmektedirler ve dev hücreli granülomlar cerrahi olarak iyi prognozla tedavi edilebilmektedirler.

Anahtar Kelimeler: granülom, travmatik lezyon, dev hücreli granülom, periferik dev hücreli granülom

Peripheral Giant Cell Granuloma and Treatment: 2 Case Reports

Esra Hacıoğlu, Ayşem Yurtseven, Gülsüm Ak
Istanbul University, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Istanbul

Objective: This report presents two cases of peripheral giant cell granulomas and surgical treatments.

Case: Giant cell granuloma seen in oral tissues can be classified into two types; central and peripheral. Central type is mainly localized intraosseous whereas, peripheral type occurs from periost and shows a growing pattern similar to a tumour. Although the etiology is not precise, it is assumed that localised traumatic factors may have a contributing effect. Two patients, a 37 yr-old woman and a 51 yr-old man with chief complaint of swelling in posterior maxillary region referred to our clinic. Clinical and radiographic examination revealed lesions with 6x3 cm and 5.5x3.5, respectively. Histopathological diagnosis was peripheral giant cell granuloma. Total extrusion and aggressive curettage of the lesions were performed. It should be emphasized that curettage on the base of the lesion is important regarding the control of hemorrhage and elimination of localized recurrence. After 7 and 14 days control, mucosal healing was observed. Also, no other complications was seen after 1st and 2nd month recall.

Conclusion: Patients are recalled frequently and peripheral giant cell granulomas can be treated surgically with good prognosis.

Keywords: granuloma, traumatic lesion, giant cell granulom, peripheral giant cell granulom

[PS-251]

İnfratemporal fossa ve maksiller sinüse yerleşmiş ektopik pozisyonlu gömülü yirmi yaş dişlerinin Modifiye Caldwell-Luc Prosedürü ile çıkartılması: Nadir görülen bir vaka raporu

Zeynep Fatma Zor, Yeliz Kılınç, Mustafa Sancar Ataç, Ergun Yücel
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi AD, Ankara, Türkiye.

Amaç: Maksilla veya üst çene bölgesinde, gömülü dişler maksiller ektopik pozisyonunda yerleşmiş gömülü dişler gibi önce maksiller sinüse, oradan da nazal septum, göz tabanına, mandibular kondile, koronoid süreç ve damağa doğru yer değiştirebilir. Nadir görülen bu vaka raporunda maksiller sinüste ve infratemporal fossada yerleşmiş gömülü yirmi yaş dişlerinin modifiye Caldwell-Luc tekniği ile çekimi sunulmuştur.

Olgu: 41 yaşındaki kadın hasta kliniğimize yüzünün özellikle sağ tarafındaki künt ağrı, dolgunluk hissi, tekrarlayan sinüzit ve kulak önlere kadar uzanan ağrı şikayetiyle yönlendirilmiştir. Alınan panoramik ve bilgisayarlı tomografi görüntülerinde sağ ve sol maksiller sinüste, sağda özellikle göz tabanına yakın pozisyonunda ve bir kısmı da infratemporal fossada yerleşmiş olan gömülü yirmi yaş dişleri tespit edilmiştir. Genel anestezi altında modifiye Caldwell-Luc prosedürü ile dişler çıkartılmış, sinüsün içindeki enfekte dokular kürete edilmiştir.

Sonuç: Bir kısmı maksiller sinüste bir kısmı maksiller sinüste yerleşmiş gömülü dişlerin varlığı oldukça nadirdir. Bu vakada Modifiye Caldwell-Luc prosedürü ile dişler çıkartılmakla birlikte hastada hangi tekniğin kullanılacağı cerrahın kararına, dişlerin konumuna ve hastanın durumuna göre değişiklik gösterebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: ektopik, gömülü yirmi yaş, maksiller sinüs, modifiye Caldwell-Luc

Removal of the impacted third molars from the infra temporal fossa and maxillary sinus by Modified Caldwell-Luc Procedure- A Rare Case Report

Zeynep Fatma Zor, Yeliz Kılınç, Mustafa Sancar Ataç, Ergun Yücel
Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

Objective: In the maxilla or upper jaw region, the impacted teeth are often displaced into the maxillary sinus and apart from the nasal septum, basis oculi, mandibular condyle, coronoid process and the palate, to harbour such ectopic eruptions of teeth. We report a rare case of the impacted right and left third molar of maxilla which are located in the infra temporal fossa and maxillary sinus and their removal using a modified Caldwell-Luc procedure.

Case: A 41-year-old woman was referred to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery with a chief complaint of heaviness on the right side of the face, sinusitis, mild headache and pain on the face and in front of her ears. Panoramic radiograph revealed that the impacted right third molar was placed much higher in the sinus along the posterolateral wall. On Computed Tomography (CT) imaging the tooth was found to be partially in the maxillary sinus and partially in the infratemporal fossa and very close to the basis oculi. Panoramic and CT imaging also showed that the left impacted third molar was in the left maxillary sinus. Under general anesthesia, the third molars were extracted modified Caldwell-Luc procedure. Conclusion: Occurrence of an ectopic tooth partially in the maxillary sinus and partially in the infratemporal fossa is a rare phenomenon. Modified Caldwell Luc procedure along with enucleation and primary closure was followed in this case, but the treatment modality mostly depends on a surgeon's preference, uniqueness of each case and patients psychological condition.

Keywords: ectopic, impacted third molar, maxillary sinus, modified Caldwell-Luc

[PS-252]

Vertikal Kemik Yetersizliği olan Alveolar Kretlerin Sandwich Osteotomi ile Augmente Edilmesi

Elmira Karaeva¹, Yrd. Doç. Dr. Pınar Çevik², Doç. Dr. Süleyman Bozkaya¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi

Amaç: Sandwich tekniği, atrofik çene kemiklerinde vertikal kemik kazanımı elde edilmesi için başarılı ve etkili bir yöntemdir. Osteotomiyi takiben, ayrılmış olan segmentler planlanmış olan pozisyona repoze edilir ve iki kemik segment arasındaki boşluk greft ile doldurulur.

Olgu: 53 yaşında erkek hasta, sağ alt çene posterior bölgedeki dişsizlik şikayeti ile ve başarısız implant uygulamasının tedavisi için başvurdu. Alınan CBCT görüntülerinde sağ alt çene posterior bölgede kemik yüksekliğinin dental implant uygulaması için yetersiz olduğu görüldü. Hastaya interpozisyonel greftleme (Sandwich tekniği) planlandı. Başarısız implantın çıkarılmasını takiben vertikal ve horizontal osteotomi kesileri yapıldı. Ayrılmış olan segment chisel yardımıyla planlanmış olan pozisyona repoze edildi. İki segment arasındaki boşluk, hastanın sağ taraf ramus bölgesinden elde edilen blok greft ile dolduruldu. Segmentler ve greft materyali minivida yardımıyla sabitlendi. Yaklaşık dört ay sonra panoramik film çekildi ve implantasyona karar verildi. Augmente edilen bölgeye üç adet dental implant yerleştirildi.

Sonuç: Sandwich tekniği, atrofik kretlerde yeterli kemik kazanımı elde etmek için ve başarılı implant destekli protez yapımı için etkili yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Augmentasyon, Sandwich Osteotomi, Vertikal Kemik Defekti

Sandwich Osteotomies to Treat Vertical Defects of the Alveolar Ridge

Elmira Karaeva¹, Yrd. Doç. Dr. Pınar Çevik², Doç. Dr. Süleyman Bozkaya¹

¹Gazi University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery

²Gazi University, Faculty of Dentistry, Departure of Prosthodontics

Objective: Sandwich osteotomy is an effective technique to gain vertical bone height in atrophic jaws. In sandwich osteotomy with interpositional grafts, a section of the alveolar bone is separated from the main part and a bone graft is inserted between two parts.

Case: A 53-year-old male presented for the treatment of the unsuccessful dental implant and for the restoration of his missing teeth in his right posterior mandible. The cone beam computed tomography (CBCT) revealed a vertical bone defect in the region of right posterior mandible. In the first stage of surgery, unsuccessful dental implant was removed, vertical and horizontal osteotomies were created using a piezosurgery. The mobilization of the bone segment were conducted using chisels, taking care not to lacerate the lingual mucosa. The space between osteotomized segments was filled with autogenous bone block graft which was harvested from the right mandibular ramus region. Segments and block graft were fixed with screws. After a period of the four month, patient was submitted to another session of panoramic radiography. In the second surgery, fixation screws were removed and three dental implants were placed.

Conclusion: The sandwich technique provides sufficient bone for implant placement and allows successful restoration of missing teeth with implant-supported prosthesis.

Keywords: Augmentation, Sandwich Osteotomy, Vertical Bone Defect

[PS-253]

Mandibulada İntraosseoz Miyofibroma: Vaka Raporu

Ümit Ertaş¹, Mehmet Zahit Baş¹, Ömer Günhan², Muhammet Çalık³

¹Atatürk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Erzurum, Türkiye

²TOBB ETÜ Hastahanesi, Patoloji Bölümü, Ankara

³Atatürk Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim dalı, Erzurum, Turkey

Amaç: Miyofibroma kemik,yumuşak doku ve iç organların nadir görülen iyi huylu noduler tümörüdür.Periatrik miyofibromalar genellikle iyi huylu miyofibroblastik lezyonlardır. Bu çalışmanın amacı, nadir görülen benign tümörleri olan çocuklarda tedavi sonuçlarını değerlendirmektir

Olgu: 4 yaşındaki hasta alt anterior bölgede 3 aydır devam eden ağrılı şişlik şikâyetiyle kliniğimize başvurmuştur. Hastada herhangi bir sistemik rahatsızlık mevcut değildi. Radyografik incelemede, bu bölgeyle ilişkili iyi sınırlı radyolusent lezyon izlendi. Hasta genel anestezi altında,lezyonun lokal olarak eksizyonu ile tedavi edildi. Örnek histopatolojik analize gönderildi.

Sonuç: Pediatrik myofibromlar benign miyofibroblastik lezyonlardır. Nadir olmakla birlikte, özellikle çocuklarda radyolusent lezyonların ayırıcı tanısında (özellikle uniloküler) mandibulardaki miyofibroma dikkat edilmelidir. Konservatif cerrahi birinci basamakta yer almalıdır ve hasta lezyonun nüksü açısından takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: İyi huylu tümör, İntraosseoz, Miyofibroma

Intraosseous Myofibroma in Mandible: A Case Report

Ümit Ertaş¹, Mehmet Zahit Baş¹, Ömer Günhan², Muhammet Çalık³

¹Ataturk University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzurum, Turkey

²TOBB ETÜ Hospital, Pathology department, Ankara

³Ataturk University, School of Medicine, Department of Pathology, Erzurum, Turkey

Objective: Myofibroma is a rare benign nodular tumor of the bones,soft tissue and internal organs. Pediatric myofibromas usually are benign myofibroblastic lesions. The purpose of the present study was to evaluate the treatment outcomes in children with these uncommon benign tumors

Case: A 4 year old child patient referred to our department complaint with painful swelling at lower anterior region for a duration 3 months. Patient did not have any systemic illness. Radiographic examination revealed a well-demarcated radiolucent lesion associated with this region. The patient was treated with local excision of the lesion in the mandible under GA. The specimen was sent for histopathological analysis.

Conclusion: Pediatric myofibromas are benign myofibroblastic lesions. Although rare, myofibroma of the mandible should be considered in the differential diagnosis of radiolucent lesions (particularly unilocular), especially in children. Conservative surgery should be first line of treatment and the patient should be followed up for any recurrent of lesion.

Keywords: Benign tumors, Intraosseous, Myofibroma

[PS-254]

Mmandibulada Görülen Kondroblastik Osteosarkom: Vaka Raporu

Arda Öztan, Mustafa Mert Açıkgoz, Ayşem Yurtseven, Gülsüm Ak
İstanbul Üniversitesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Osteosarkom, histopatolojik olarak osteoit oluşumu ile mezenkimal dokular gösteren kemiğin primer bir malign tümörüdür. Tümör osteoid yapı, kıkırdak veya kollajen liflerinin miktarlarına göre osteoblastik, kondroblastik ve fibroblastik türlere alt sınıflandırılmıştır. Baş ve boyun osteosarkomları aksine nadirdir. Amacımız mandibulada kondroblastik osteosarkom tanısı konulan bir olgu sunmaktır.

Olgu: 24 yaşında erkek hasta son 3 ayda mandibula posterior bölgede oluşan şişkinlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Alınan tıbbi anamnezinde sistemik bir hastalığa rastlanmadı. İntraoral muayenede mandibula sol posterior bölgede diffüz genişleme, belirgin rijitlik, normal mukoza yüzeyi ve diş yapısı mevcuttu. Lezyondaki hızlı büyüme sebebiyle malign bir yapı olduğu düşünüldü ve insizyonel biyopsi planlandı. Birinci biyopsi raporu, iğsi hücrelerden oluşan miksoid yapı olarak geldi ve daha ileri bir tanı için lezyonun eksizyonu önerildi. Yapılan eksizyonel biyopsi sonucu %20-25 proliferasyon oranına sahip kondroblastik osteosarkom geldi.

Sonuç: Çenelerde görülen kondroblastik osteosarkom nadir görülen malign bir tümördür ve tanı dikkatle yapılmalıdır. Histopatolojik tanı, teşhis ve tedavi planındaki en önemli noktadır.

Anahtar Kelimeler: osteosarkom, kondroblastik osteosarkom, mandibula

Chondroblastic Osteosarcoma of the Mandible: A Case Report

Arda Öztan, Mustafa Mert Açıkgoz, Ayşem Yurtseven, Gülsüm Ak
İstanbul University, Oral and Maxillofacial Surgery Department

Objective: Osteosarcoma is a primary malignant tumor of bone that shows mesenchymal tissues with osteoid formation histopathologically.The tumor is subclassified into the osteoblastic, chondroblastic and fibroblastic typesdepending on the amounts of osteoid structure, cartilage or collagen fibers.Head and neck osteosarcomas are infrequent conversely. Our aim is to present a case diagnosed with chondroblastic osteosarcoma of the mandible.

Case: A 24-year-old male patient was admitted to our department with the complaint of a swelling since last 2½ - 3 months. There were no any systemic conditions to be related according to his medical history. Swelling in the left posterior mandibular area was seen obviously in extraoral examination and there was diffuse expansion, distinct rigidity, normal mucosal surface and teeth structure in the related area in intraoral examination. The rapid growing gave rise to thought of malignancy, therefore incisional biopsy was planned firstly. First biopsy report came with the result of mixoid lesion with spindle cells and the suggest of excisional biopsy of the lesion. After excisional biyopsy, the new report came with the result of chondroblastic osteosarcoma with %20-25 proliferation rate. Hemimandibulectomy was planned, performed and the reconstruction plate applied in the area. Conclusion: Chondroblastic osteosarcoma of the jaws is a rare malignant tumor and diagnosis must be done carefully. Histopathological identification is the most important point for the diagnosis and treatment plan.

Keywords: osteosarcoma, chondroblastic osteosarcoma, mandibula

[PS-255]

Palatinalden Kaydırılan Yarım Kalınlık Fleple oro-antral Fistül Tedavisi

Meltem Zihni Korkmaz¹, Nazife Begüm Karan², Hatice Yemenoğlu¹

¹Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji Ana Bilim Dalı

²Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı

Amaç: Oro- antral fistül maksiler isinüsün ağız boşluğu ile patolojik olarak bağlantısıdır. Genellikle üst çene posterior dişlerin çekiminden sonra görülür. Tedavisinde çeşitli teknikler mevcuttur. Bu çalışmadaki amacımız bir oro-antral fistül olgusunun palatinalden kaydırılan yarım kalınlık fleple kapatılmasını sunmaktır.

Olgu: 19 yaşındaki bayan hastanın 16 nolu dişinin çekiminden sonra açılan sinüs bukkal fleple kapatıldı. Hasta çekimden 1 ay sonra o bölgede ağrı ve akıntı olduğunu yanağında hava varmış gibi hissettiğini söyleyerek kliniğimize başvurdu. Hastaya antibiyotik antienflamatuvar ve kortikosteroidli burun spreyi reçete reçete edildi. Pü akışı kesildikten sonra opere edildi. Operasyonda lokal anesteziyi takiben yarım kalınlıklı flep kaldırıldı. Fistül ağzı ve yolu kürete edildi. Antibiyotikli solüsyonlar ile sinüs yıkandı. Sinüs perforasyonu 4-0 vicryl suture ile dikildi. Palatinalden çevrilen mukoza flebi kret tepesine kaydırılarak 3-0 ipek suture ile bölge primer kapatıldı. Hastaya antibiyotik, dekonjestan, analjezik ve gargara reçete edildi.

Sonuç: Hastanın rutin yapılan kontrollerinde fistülün kapandığı şikayetlerin geçtiği gözlemlendi. 6 ay sonraki radyografide bölgede kemik dolumu izlendi.

Anahtar Kelimeler: Oro antral fistül, palatinal flep, sinüs perforasyonu

Treatment of Oro-antral Fistula with Palatal Half Thickness Flep

Meltem Zihni Korkmaz¹, Nazife Begüm Karan², Hatice Yemenoğlu¹

¹Recep Tayyip Erdoğan Faculty Of Dentistry Department of Periodontology

²Recep Tayyip Erdoğan Faculty Of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial surgery

Objective: Oro antral fistula is a pathological communication between the oral cavity and maxillary sinus. It has generally seen after the extraction of maxillary posterior teeth. There are many techniques of closure of fistula. Our aim in this study is to present the closure of an oro-anthral fistula using half thickness palatal graft.

Case: Perforation of maxillary sinus of the 19 years old patient closed with buccal flap after the extraction of 16. After one month patient applied to our clinic with the complaints of pain, supuration and feeling of air flowing inside her cheeks. Patient was prescribed antibiotics, anti inflammatory, and nasal spray with steroids. After stopped the supuration patient was operated. After local anesthesia palatal half thickness flap elevated. Way of fistula is curatted and sinus lavaged with antibiotic solutions. Sinus perforation sutured with 4-0 vicryl. Palatal flap slided to alveolar ridge and sutured with 3-0 silk. Patient was prescribed antibiotics, dekonjestan, analgesics and mouth washes.

Conclusion: Routin controls of patients showed that fistula was healed and bone filled the area of fistula

Keywords: Oro antral fistula, palatal flap, perforation of sinus

[PS-256]

Atrofik Maksillanın Zigomatik İmplant ile Rehabilitasyonu

Ufuk Tatlı¹, Mehmet Kürcü¹, Can Tükel¹, Cem Kurtoğlu², Nurhan Güler³

¹Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Adana, Türkiye

²Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, Adana, Türkiye

³Yeditepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Amaç: İleri derecede atrofik maksillanın protetik rehabilitasyonu genellikle zor olmaktadır. Bu tür olgularda, zigomatik implantların kullanımı giderek yaygınlaşmaktadır ve tedavi sonuçları öngörülebilir. Zigomatik implantlar, maksiller alveoler kemikten başlayarak maksiller sinüs boyunca ilerleyerek zigomatik kemik veya orbita kenarına uzanacak şekilde yerleştirilir. Bu bildiride,

aşırı derecede atrofik maksillaya sahip olan bir hastanın standart ve zigomatik implantlar kullanılarak gerçekleştirilen protetik rehabilitasyonu sunulmuştur.

Olgu: 58 yaşındaki kadın hasta üst çene hareketli protezinden memnuniyetsizlik şikayetiyle hastanemize başvurdu. Klinik ve radyolojik değerlendirmeler neticesinde, maksillada ileri derecede atrofi olduğu tespit edildi ve zigomatik implantlar kullanarak hibrit protez yapılması planlandı. Genel anestezi altında, caldwell-luc yaklaşımıyla çift taraflı açık sinüs lift işlemini takiben iki adet zigomatik implant ve iki adet standard implant yerleştirildi. İmplantlar geçici protez ile hemen yüklendi. Daimi protezler 6 ay sonra yapıldı. Bir yıllık takip kontrollerinde implantlar ve protezde herhangi bir sorun gözlenmedi.

Sonuç: Zigomatik implantlar, ileri derecede rezorbe maksillaya sahip hastalar için uygulanabilir bir tedavi yöntemidir. Bu tedavi yönteminin uzun süreli sonuçlarını değerlendirebilmek için daha fazla takip randevusu içeren kontrollü klinik çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Atrofik maksilla, hibrit protez, zigomatik implant

Rehabilitation of Atrophic Maxilla with Zygomatic Implants

Ufuk Tatlı¹, Mehmet Kürkcü¹, Can Tükel¹, Cem Kurtoğlu², Nurhan Güler³

¹Çukurova University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Adana, Turkey

²Çukurova University Faculty of Dentistry, Department of Prosthetic Dentistry, Adana, Turkey

³Yeditepe University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul, Turkey

Objective: Prosthetic rehabilitation of severely atrophic maxillae is often a challenge. In such cases, the use of zygomatic implants is becoming increasingly widespread, and treatment has been shown to be predictable. The zygomatic implants are placed as extending from the maxillary alveolus, through the maxillary antrum, toward the zygoma or orbital rim. This paper, describes the prosthetic rehabilitation of a patient having severe atrophic maxilla with a combination of standard and zygomatic implants.

Case: A 58-year-old female patient referred to our hospital with a complaint of dissatisfaction about her upper removable denture. Clinical and radiological assessments revealed that patient had severely atrophic maxilla, thus zygomatic implant-supported fixed hybrid prosthesis was planned. Following bilateral open sinus lift procedure via caldwell-luc approach, two zygomatic implants and two standard implants were placed in maxilla, under general anesthesia. The implants were immediately loaded with provisional prosthesis. After 6 months, definitive prosthesis was delivered. Implants and prosthesis were uneventful for 1-year follow-up visits.

Conclusion: Zygomatic implants can be considered as a viable treatment option for patients with severely resorbed maxilla. However, controlled clinical trials with more follow-up visits are necessary in order to document the long-term results of this treatment method.

Keywords: Atrophic maxilla, hybrit prosthesis, zygomatic implant

[PS-257]

radiküler kist; sagital split ramus osteotomisinin gecikmiş bir komplikasyonu

Ferah Onay Karakaş, Mustafa Kenan Hürmüzlü
gazi üniversitesi diş hekimliği fakültesi çene cerrahisi bölümü

Amaç: Sagital split ramus osteotomisi mandibulada görülen, prognati, retrognati ve asimetrinin düzeltilmesinde sık uygulanan bir tekniktir. Bu yöntemin; relaps, sinir hasarı, kanama, enfeksiyon, nekroz, bölgedeki dişlerde hasar gibi komplikasyonları vardır.

Olgu: 25 yaşında bayan hasta kliniğimize sağ alt bölgede ağrı ve şişlik şikayetiyle başvurdu.. Yapılan klinik ve radyolojik değerlendirme sonucu 46 ve 47 numaralı dişlerin apikallerini içeren, bukkal bölgede kemikte perforasyon yapmış olan, düzgün sınırlı geniş radyolüsent lezyon tespit edildi. Lezyon lokal anestezi altında enükle edildi. Lezyonla ilişkili dişlerin köklerinin frezle zarar görmüş olduğu görüldü. Hastadan alınan anamnezde yaklaşık 10 yıl önce sagital split ramus osteotomisi operasyonu geçirdiği öğrenildi.

Sonuç: İlgili dişlerin osteotominin anteriorda ve kökler hizasında yapılması sonucu zarar gördüğü sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: radiküler kist, sagital split ramus osteotomisi, komplikasyon

Radicular cyst; as a late complication of sagittal split ramus osteotomy

Ferah Onay Karakaş, Mustafa Kenan Hürmüzlü
gazi university faculty of dentistry oral and maxillofacial surgery

Objective: Sagittal split ramus osteotomy is a commonly used technique in mandibular prognathia, retrognathia and asymmetry. This technique has complications as; relapse, nerve injury, hemorrhage, infection, necrosis and damage to the teeth in the region.

Case: 25 age female patient was admitted to our clinic with the complaint of pain and swelling in the right lower quadrant. After the clinic and radiological evaluation, a well-defined large radiolucient lesion with perforated bones in the buccal region, involving apices of teeth numbered 46 and 47, was detected. The lesion was enucleated under local anesthesia. It was detected that the roots of the teeth associated with the lesion were damaged when drilling. It was learned that sagittal split ramus osteotomy operation was performed about 10 years ago.

Keywords: radicular cyst, sagittal split ramus osteotomy, complication

[PS-258]

Bruksizmi Olan Bir Hastada Koronal Bölgesi Üçgen Şeklinde Olan İmplantların İmmediat Yüklenmesi: 1 Yıllık Takip Sonuçları

Mehmet Emin Toprak¹, Pembe Boğaç¹, Orhan Kazan¹, Ferah Onay Karakaş¹, Serdar Polat²

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, ANKARA

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protez Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Dental implantlar kaybedilen dişerin yerinin tedavi edilmesi için en sık kullanılan tedavi seçeneklerinden biridir. Erken veya geç dönem implant kayıpları veya geç dönemde meydana gelen komplikasyonlar için değişik risk faktörleri vardır. Bruksizm uzun dönemde implant sağkalımı için bir risk olarak görülmektedir. İmplant-kemik bağlantısına gelen yoğun stresin başarısızlığa sebep olduğu düşünülmektedir.

Olgu: Bu vakada 54 yaşındaki bruksizmi olan hastada immediat implant yüklemesini bildirmekteyiz. Hastanın 35, 36 ve 37 nolu dişleri daha önceden çürükler nedeniyle çekilmişti. 35 ve 37 nolu bölgelere çapı 4.4-mm boyu 11.5-mm olan, boyun bölgesi üçgen şeklinde tasarlanmış iki implant (MIS V3 Implants,İsrail) yerleştirildi. ISQ değerlerinin yeterli olmasından dolayı implantlara geçici immediat köprü yapıldı ve hastaya oklüzal splint verildi. 6 hafta sonra daimi köprü yapıldı. 1 yıllık takip sonucunda alveolar kemikte hiç rezorpsiyon olmadığı görüldü.

Sonuç: Bu türdeki implantlar silindirik bir gövdeye ve apikalde daralan bir tasarıma sahiptirler. Kendiliğinden yivli yapısı mükemmel bir primer stabilite sağlamaktadır ve boyun bölgesinin primer stabilite için hayati olduğu geleneksel implant tasarımından farklılık göstermektedir. Bruksizm hem implant kaybında hem de teknik ve mekanik komplikasyonlara sebep olabilmesine karşın, boyun bölgesi üçgen tasarımda olan implantların bu hastalarda alternatif bir tedavi seçeneği olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: İmmediat yükleme, implant, bruksizm, üçgen boyunlu implant

Immediate Loading of Coronally Triangular Shaped Dental Implants in a Bruxing Patient: 1 Year Follow-up

Mehmet Emin Toprak¹, Pembe Boğaç¹, Orhan Kazan¹, Ferah Onay Karakaş¹, Serdar Polat²

¹Gazi University Dentistry Faculty, Oral and Maxillofacial Department, ANKARA

²Gazi University Dentistry Faculty, Prosthodontics Department, Ankara

Objective:

Dental implants are one of the most common choices for the treatment of the missing teeth. Various risk factors are responsible for the early or late failure of the dental implants and occurrence of post operative complications. Bruxism is usually considered as a high failure risk for long term survive of dental implants. There is a general agreement that excessive stress to the bone-implant contact may result failure.

Case: In this case we report an immediate implant loading of a 54-year-old patient with bruxism. 35, 36 and 37 were extracted due to caries before. The areas of 35 and 37 were treated with two 4.3-mm in diameter and 11.5-mm in length with coronally triangular shaped dental implants (MIS V3 Implants,Israel). As the ISQ values were high enough a temporary dental bridge was loaded immediately and an occlusal splint was done. After 6 weeks permanent bridge was loaded. At 1 year follow-up visit there wasn't any resorption at the alveolar bone.

Conclusion: These type implants have a cylindrical tapered shape with a narrow apical body, suitable in all surgical indications and ideal for shallow anatomical structures. And self-tapping design achieves excellent initial stability contrary to basic implant design in which the coronal part is crucial for primary stability. Although bruxism may significantly increase both implant failure rate and mechanical or technical complication, coronally triangular shaped implants are an alternative treatment choice for these patients.

Keywords: Immediate loading, İmplant, Bruxism, coronally triangular shaped implants

[PS-259]

16 Yaşında Erkek Hastada Ankiloze Daimi Kesici Dişin İmplant Destekli Porselen Kron ile Tedavisi

Süleyman Bozkaya¹, Nagehan Duygu², Erdal Bozkaya³, Dilara Nur Öztürk¹

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı, Ankara

³Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Yer değiştirme rezorpsiyonu ve alveolar kemiğin dentin veya semente anormal adezyonu (ankiloz) şiddetli dental travmalar sonucunda sık karşılaşılan durumlardır. Çocuk ve adolesanlarda daimi kesici dişin ankilozu sonucunda; estetik sıkıntılar ve ark düzensizliği, mezial driftin olmaması, komşu dişlerin devrilmesi, ark uzunluğunun kaybı ve alveolar kret gelişiminin lokal olarak durması gibi sebeplerle ortodontik komplikasyonlar gelişebilir. Bu tür komplikasyonlardan kaçınmak için ankiloze dişler, ilerleyen dönemde yapılması planlanan protetik tedaviyi engellememesi için, kemikteki değişiklikler çok belirgin hale gelmeden çekilmelidir.

Olgu: 15 yaşında erkek hasta kliniğimize infraoklüzondaki santral dişin estetik olarak kötü görünmesi şikayetiyle başvurdu. Klinik ve radyolojik muayenede kök rezorpsiyonu ve ankiloz görüldü. Büyüme gelişim değerlendirmesi sonucu hastanın iskeletsel yaşının 16 olduğu ve büyüme gelişiminin %98.2 oranında tamamlandığı öğrenildi. Diş çekiminden 2 ay sonra implant ve

ksenogreft uygulaması yapıldı. İmplantların yerleştirilmesinden 4 ay sonra geçici kron ile dişeti şekillendirmesi yapıldı. 3 ay sonra geçici kronun yerine daimi restorasyon yapıp protetik rehabilitasyon sağlandı.

Sonuç: Bu vaka raporunda belirgin derecede infraoklüzyonda ankiloze maksiller santral kesici diş sahip ve estetik problemleri olan 16 yaşındaki bir erkek çocuğa uygulanan tedavi anlatılmaktadır. Bu vakada tek aşamalı cerrahiyle diş çekimi sonrasında sert ve yumuşak dokuların komşu dokularla seviyelenmesi ve hizalanması için ksenogreft kullanılarak implant uygulaması yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: ankiloze, geçici kron, implant, ksenogreft

Treatment of an Ankylosed Permanent Incisor with an Implant Supported Porcelain Crown in a Sixteen-Year-Old Man

Süleyman Bozkaya¹, Nagehan Duygu², Erdal Bozkaya³, Dilara Nur Öztürk¹

¹Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

²Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Ankara, Turkey

³Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Ankara, Turkey

Objective: Replacement resorption and the abnormal adhesion of alveolar bone to dentin or cementum (ankylosis) are frequently diagnosed following severe dental trauma. The complications that may develop as a result of ankylosis of a permanent incisor in children and adolescents include: esthetic compromise, orthodontic complications because of: arch irregularity; lack of mesial drift; tilting of adjacent teeth, arch length loss and local arrest of alveolar ridge growth. To avoid such complications, an ankylosed tooth should be removed before the changes become so pronounced that they compromise future prosthetic treatment.

Case: 15-year-old male patient referred to our clinic with esthetic complaints about his infraoccluded central incisor tooth. Clinical and radiological examinations revealed root resorption and ankylosis. Assessment of growth and development of the patient indicated his skeletal age to be 16 and the completed growth and development rate to be 98.2%. 2 months after extraction of the tooth, an implant was inserted along with xenograft application. 4 months later, a temporary crown was used to shape the gingival contour around the implant. Finally, 3 months later the temporary crown was replaced with a permanent one and the final prosthetic rehabilitation was achieved.

Conclusion: This case report describes the treatment of a 16-year-old boy with an ankylosed maxillary central incisor that was noticeably infraoccluded and esthetically compromised. We performed an implant placement after tooth extraction with xenograft in single stage surgery to align and level hard and soft tissues with adjacent structures.

Keywords: ankylosis, implant, temporary crown, xenograft

[PS-260]

Konjenital Fasiyal Paralizi ve Çok Sayıda Gömülü Diş ve Kompound Odontoma ile İlişkili McCune-Albright Sendromu

Mustafa Sancar Ataç, Mehmet Emin Toprak

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: McCune-Albright sendromu GNAS1 gen mutasyonu ile ilişkili çok sayıda sistemi etkileyebilen bir sendromdur. Bu mutasyon osteoblastik hücre farklılaşmasında defektlere sebep olur ve genellikle rezorpsiyonlar görülür. Kemiklerdeki rezorpsiyonlar ve cafe-u-lait lekeleri (sütlü kahve görünümü) genellikle endokrin sistem disfonksiyonu ile ilişkilidir. Sendromun çok geniş varyasyonları olmakla birlikte bazı hastalarda hiç bulgu görülmeyebilmektedir. Tanı genellikle radyografiler ve patoloji ile konur. Bu sendrom maksilla ve mandibulayı sıklıkla etkilemesine karşın, dental dokular üzerine etkisi ağız sağlığının korunması için yapılması gerekenlerle ilgili yeterli çalışma bulunmamaktadır.

Olgu: 25 yaşındaki, McCune-Albright sendromu olan; konjenital fasiyal paralizi ve yüzünde sütlü kahve lekeleri benzeri deri pigmentasyonu olan kadın hasta kliniğimize maksilla ve mandibulasında yer alan, çok sayıda gömülü diş ve kompozit odontoma nedeniyle yönlendirilmiştir. Maksilla ve mandibulada şiddetli kemik rezorpsiyonu olduğu görülmüştür, ayrıca spontan kırık ihtimali olduğu da düşünülmüştür. Hasta genel anestezi altında opere edilmiş, bütün gömülü dişleri ve odontomaları alınmış ve gelişen defekt bölgeleri daha sonra implant yapılabilmesi için greftlenmiştir.

Sonuç: McCune-Albright sendromunda kemik ağrılarını azaltmak ve litik kemik lezyonlarını tedavi etmek için bisfosfanatlar kullanılmıştır, ancak bu ilaç grubunun tedavide kullanımı hala klinik deneme aşamasındadır. Kalsiyum, D vitamini ve fosfat takviyeleri bazı hastalarda faydalı olabilmektedir. Kırıkların oluşumunun engellenmesi veya deformitelerin oluşumunun önüne geçilmesi için cerrahi de oldukça etkili bir tedavi seçeneği olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: McCune-Albright sendromu, çok sayıda gömülü diş, konjenital fasiyal paralizi

McCune-Albright Syndrome Which is Associated With Congenital Facial Paralysis and Multiple Impacted Teeth and Compound Odontomas

Mustafa Sancar Ataç, Mehmet Emin Toprak

Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: McCune-Albright syndrome is a rare multisystem disorder caused by GNAS1 gene mutation. This mutation results in osteoblastic differentiation defects, and bone resorption is often increased. The bone lesions may be associated with endocrine

dysfunctions and also cafe-u-lait spots. The disease, however, has a wide clinical spectrum, so many patients are asymptomatic. Diagnosis relies on radiographs and pathology. McCune-Albright syndrome frequently affects the craniofacial bones, including the maxilla and the mandible; nevertheless, its effects on dental tissues and the implications for dental care remain unclear. Case: A 25-year-old girl who has McCune-Albright syndrome presented to our clinic with multiple impacted teeth, a lot of compound odontomas, cafe-u-lait spots on face and also she has facial paralysis congenitally. There was severely bone resorption in maxilla and mandibulae, spontaneous fractures were also possible. She have been operated under general anesthesia, all impacted teeth and odontomas were removed and defect areas were grafted for implant placement after healing. Results: Bisphosphonates have been used in the treatment of McCune-Albright syndrome to relieve bone pain and improve lytic lesions, but they are still under clinical evaluation. Calcium, vitamin D and phosphorus supplements may be useful in some patients. Surgery is also helpful to prevent and treat fracture and deformities.

Keywords: McCune-Albright syndrome, multiple impacted teeth, congenital facial paralysis

[PS-261]

TMB ile Başvuran Hastaların Dc/Tmd Kriterlerine Göre Değerlendirilmesi

Prof.Dr.Cansu Alpaslan, Uzm. Dt. Deniz Yaman

Gazi Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Ağız,Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Temporomandibuler bozukluklar popülasyonun geniş bir kısmını etkileyen önemli bir halk sağlığı sorunudur. Çalışmamızın amacı TMB ile başvuran hastaların DC/TMD kriterlerine göre değerlendirilmesidir.

Gereç ve yöntem: TMB şikayeti ile kliniğimize başvuran 128 hasta DC/TMD tanı kriterlerine göre değerlendirildi. DC/TMD temporomandibuler bozuklukları fiziksel olarak (Aks I) ve psikolojik olarak (Aks II) değerlendirmek üzere geliştirilen standard bir tanı protokolüdür. Bu çalışmada çene fonksiyonu kısıtlanması ölçeği- 8 (JFLS-8) kullanılarak değerlendirme yapılmıştır. Elde edilen sonuçlar SPSS 21 ve ki-kare testi ile Kruskal Wallis analizi ile değerlendirilmiştir.

Sonuçlar: 128 hastanın çoğunluğunu kadınlar oluşturmaktaydı (kadın:erkek = 3:1), yaş aralığı 18-50 yaş idi. Elli altı hastaya (%43,8) myofasiyal ağrı, 46 hastaya (%35,9) myalji tanısı koyulurken 26 hastada (%20,3) çiğneme kası bozukluğu ile ilişkili bulgu ve belirti gözlenmedi. Altmışsekiz hastada (%53,1) redüksiyonlu disk deplasmanı, 10 hastada (%7,8) aralıklı kilitlenme ile seyreden redüksiyonlu disk deplasmanı, 29 hastada (%22,7) ağız açıklığında kısıtlılıkla seyreden redüksiyonsuz disk deplasmanı, 3 hastada (%2,3) ağız açıklığında kısıtlanma izlenmeyen redüksiyonsuz disk deplasmanı tanısı koyuldu. Hastaların 10unda (%7,8) dislokasyon, 8inde ise (%6,3) dejeneratif eklem hastalığı saptandı. Kadın hastalarda TMB ile birlikte başağrısı görülme oranının istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fazla olduğu ($p=0.000$, $p<0.05$) saptandı. Redüksiyonsuz disk deplasmanı, dislokasyon ve dejeneratif eklem hastalığı prevalansının yaş ile arttığı saptandı. Çiğneme kaslarından kaynaklanan bozukluklar değerlendirildiğinde farklı bölgelere yansıyan myofasiyal ağrı en çok kadınlarda ve 33-50 yaş arasındaki hastalarda izlendi. Myalji en çok erkeklerde görülmekle birlikte prevalansının artan yaş ile azaldığı saptandı. Redüksiyonlu disk deplasmanının hem kadın hem de erkeklerde sık karşılaşıldığı saptandı. Başağrısı şikayetli olan kadın hastalarda çiğneme kaslarından kaynaklanan TMB tanısının istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek olduğu bulundu ($p=0.007$, $p<0.05$).

Sonuç: Gazi Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalına temporomandibuler bozukluk şikayeti ile başvuran hastalar DC/TMD kriterlerine göre değerlendirilmiş ve bu kriterlerin hem klinik hem de araştırma amacıyla kullanılabileceğinin uygun olduğu sonucuna varılmıştır.

Evaluation of Temporomandibular Disorders Using Dagnostic Criteria For Temporomandibular Disorders (DC/TMD)

Prof.Dr.Cansu Alpaslan, Uzm. Dt. Deniz Yaman

Gazi University, School of Dentistry, Department of Oral Surgery

Objective: Temporomandibular disorders (TMD) are a significant public health problem which affects wide range of the population. The aim of this study was to assess the prevalence of temporomandibular disorders (TMD) among adults according to the DC/TMD clinical examination protocol.

Material and methods: One hundred and twenty eight adults with TMD were included in the study. The analysis of TMD among adults was made using Diagnostic Criteria for Temporomandibular Disorders (DC/TMD). DC/TMD provides a standart and operationalised manner in which to examine the temporomandibular joint and its associated structures (Axis I) physically and to screen for psychosocial comorbidity (Axis II). The jaw functional limitation scale -8 (JFLS-8) was used in this study for Axis II assessment. Data analysis was done in SPSS version 21 and Chi-square test and Kruskal Wallis test were applied.

Results: 128 were predominantly female, (female: male $\approx$ 3:1), participants showed wide age distribution ranging between 18 -50 years old. Fifty six patients (43.8%) had myofacial pain syndrome, forty six patients (35.9%) had myalgia and twenty six patients (20.3%) displayed no sign and symptoms of muscle pain disorders. In terms of TMD, sixty eight (53.1%) patients had disc displacement with reduction, ten patients (7.8%) had disc displacement with reduction with intermittent locking, twenty nine patients (22.7%) had disc displacement without reduction with limited opening, ten patients (7.8%) had dislocation. Finally three patients (2.3%) with disc displacement without reduction without limited opening and eight patients (6.3%) with degenerative joint disease was observed. There was statistically significant association between female gender and headache with TMD ($p=0.000$, $p<0.05$). In addition, the prevalence of disc displacement without reduction, dislocation and degenerative diseases showed an increase with age. In evaluating the results of muscle pain disorders, myofascial pain with referral was the most common diagnoses in patients at 33-50 years group and prevalence of myalgia decreased with age. Myofacial pain with referral was the most common muscle pain disorder among females, while males were more frequently presented with myalgia. Disc displacement with reduction was the most common TMDs for both female and male patients. Women with headache had significantly higher

number of diagnoses for muscular TMDs than TMJ internal derangements suggesting the association between muscular TMDs and headaches(p=0.007,p< 0.05).

Conclusion:

Patients who presented to the department of Oral Surgery of Gazi University with the signs and symptoms of TMDs were analyzed according to DC/TMD criteria. Comprehensive assessment of patients with TMD is appropriate for use in clinical and research settings.

[PS-262]

Temporomandibuler Bozuklukların Fonseca Analizi Kullanılarak Değerlendirilmesi

Uzm. Dt. Deniz Yaman, Prof.Dr.Cansu Alpaslan

Gazi Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Ağız,Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Temporomandibuler bozukluklar çiğneme kasları, temporomandibuler eklem veya her ikisini de içeren çeşitli yapılardan kaynaklanabilmekte, çeşitli bulgu ve belirtiler gösterebilmektedir. Kassal-iskeletsel türdeki bu bozukluklar çene yüz bölgesinde diş kaynaklı olmayan ağrının en önemli sebebidir. Temporomandibuler bozuklukların (TMB) erken dönemde saptanması kronik hale geçmesini önlemek açısından önemlidir. Ancak hastalar bu bozukluk hakkında bir fikir sahibi olmayabilirler ve tedavi arayışına girmeyebilirler.

Bu çalışmada TMB'a ait bulgu ve belirtisi olmayan ve daha öncesinde de bu tanıyı almamış ve bir tedavi uygulanmamış 135 hastada TMB bulgu ve belirtilerinin değerlendirilmesini amaçladık. 10 sorudan oluşan Fonseca analizi kullanılarak TMB semptomlarının mevcut olup olmadığı, varsa şiddeti, rol oynayan etiyolojik faktörler ve hastaların sosyo-demografik özellikleri değerlendirildi. Sonuçlar istatistiksel olarak parametrik ve non parametrik testlerle değerlendirildi ve anlamlılık düzeyi p<0,05 olarak belirlendi.

Çalışmamızın sonucunda TMB ile cinsiyet arasında kadınların lehine anlamlı bir ilişki olduğu, ancak yaş, eğitim durumu ve medeni durum arasında bir ilişki olmadığı saptandı. TMB hakkında bilgi sahibi olmayan kişilerde de bu bozukluğa ait bulgu ve belirtiler mevcut olabilir. Farkındalığın artırılması bozukluğun ilerlemesi ve kronik hale geçmesinin önlenmesi açısından önemlidir.

Evaluation of Temporomandibular Disorders Using the Fonseca Analysis

Uzm. Dt. Deniz Yaman, Prof.Dr.Cansu Alpaslan

Gazi University, School of Dentistry, Department of Oral Surgery

Temporomandibular disorders (TMDs) may arise from several structures involving the masticatory muscles, temporomandibular joints or both and, exhibit various signs and symptoms. These disorders, musculoskeletal disorders in type have been identified as a major cause of non-dental pain in the orofacial region. Early diagnosis of TMDs is of utmost importance to avoid its progress to the chronic state. However, patients may be lack of awareness about such an entity and neglect to admit for treatment.

We aimed to determine prevalence of signs and symptoms of TMDs in 135 without signs and symptoms of TMDs and have not received earlier diagnosis and treatment for this disorder. Etiology, socio-demographic characteristics, presence and severity of signs and symptoms of TMDs were evaluated using Fonseca analysis consisting of 10 questions. Parametric and non-parametric tests are used for statistical evaluation of collected data and the significance level was determined as p<0,05.

The results of our study showed a significant relation between gender and TMDs but insignificant relation between age, level of education, marital status. Clinical signs and symptoms of TMDs may also occur in people who are not aware of this condition. Raising awareness on temporomandibular joint disorders contribute avoiding the progress of disorder to a chronic state.

[PS-263]

Kompozit Odontoma ile Çevrili Gömülü Mandibular Kesici Dişler :Olgu Sunumu

Aynur Turan¹, Eren Erdoğan¹, Oğuzhan Altun², Ümit Yolcu¹

1) Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Inonu University Faculty of Dentistry

2) Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Inonu University Faculty of Dentistry

Odontomalar, olgun diş maddelerinden oluşan hamartomatöz gelişimsel malformasyonlar olup, morfodiferasyonun derecesine veya normal dişlere olan benzerliklerine bağlı olarak kompozit veya kompleks olabilmektedirler. Asimptomatik ve agresif değildirler. Bazen bu tümörler büyüdükçe kemik genişlemesine ve ardından yüz asimetrisine neden olurlar. Bu poster sunumunda, odontoma ile ilişkili gömülü mandibular santral ve lateral kesici dişleri olan bir vaka rapor edilmiştir.

Impacted Mandibular Incisor Teeth Surrounded by Compound Odontoma : A Case Report

Aynur Turan¹, Eren Erdoğan¹, Oğuzhan Altun², Ümit Yolcu¹

1) Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Inonu University Faculty of Dentistry

2) Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Inonu University Faculty of Dentistry

Odontomas are hamartomatous developmental malformations composed of mature tooth substances and may be compound or complex depending on the extent of morphodifferentiation or on their resemblance to normal teeth. They are usually asymptomatic and nonaggressive in nature. Sometimes, these tumors become large, causing bone expansion followed by facial

asymmetry. In this poster presentation, a case involving the presence of impacted mandibular permanent central incisor and lateral incisor associated with odontomas was described.

[PS-264]

Nasopalatin Kanal Kistinin Enükleasyon ile Tedavisi: Olgu Sunumu

Eren Erdoğan¹, Ali Rende¹, Ümit Yolcu¹, Hilal Alan¹, Serkan Polat¹

1) Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Inonu University Faculty of Dentistry

Nasopalatin kanal kisti oral kavitede odontojenik olmayan gelişimsel kistlerin en yaygınıdır. Nasopalatin kanal kisti genellikle asemptomatiktir ve rutin radyografik muayene ile fark edilir. Genellikle dişlerde aksiyal sapmaya neden olur ancak kök rezorpsiyonu nadiren görülür. Yüz asimetrisine neden olan bir deformite semptom olarak nadiren farkedilir. Bu poster sunumunda, lokal anestezi altında lokal şişlik şikayetleri olan kadın hastanın kistinin çıkarılmasından bahsedilmektedir.

Treatment of Nasopalatin Duct Cyst with Enucleation: A Case Report

Eren Erdoğan¹, Ali Rende¹, Ümit Yolcu¹, Hilal Alan¹, Serkan Polat¹

1) Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Inonu University Faculty of Dentistry

Nasopalatin duct cyst is the most common non-odontogenic developmental cyst in oral cavity. Nasopalatin duct cyst is generally asymptomatic and is noticed on a routine radiographic examination. It usually causes axial deviation in incisors but root resorption is rarely seen. A deformity causing facial asymmetry is seldom noticed as a symptom. This poster presentation describes the enucleation of the cyst of a female patient with local swelling complaints under local anesthesia.

[PS-265]

Kraniofasiyal Fibröz Displazi :Olgu Sunumu

Eren Erdoğan¹, Hilal Alan¹, Numan Dedeoğlu², Ümit Yolcu¹, Serkan Polat¹

1) Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Inonu University Faculty of Dentistry

2) Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Inonu University Faculty of Dentistry

Fibröz Displazi, normal kemiğin değişken bir miktarda yapısal olarak zayıf, lifli ve kemik dokusuyla yer değiştirdiği gelişimsel, lokalize, benign bir iskelet bozukluğudur. Fibröz displazinin monostotik ve poliosotik olarak iki klinik formu vardır. Monostotik form genellikle çeneleri içeren tiptir. Fibröz displazi, maksillayı mandibulaya göre daha sıklıkla içerir ve posterior açıdan daha sık görülür. Fibröz displazinin radyografik özellikleri, lezyon içindeki gelişim evresi ve kemik matrisi miktarına bağlı olarak değişir. Lezyon içindeki kemik oluşumundaki artışlar, 'portakal kabuğu' veya 'buzlu cam' olarak adlandırılan bir radyografik görünüm oluştururlar. Bu poster sunumunda klinik ve radyografik bilgilerle tanı konan ve oksipital kemiğe kadar uzanan kraniofasiyal fibröz displazi olgusu sunulmuştur.

Craniofacial Fibrous Dysplasia : A Case Report

Eren Erdoğan¹, Hilal Alan¹, Numan Dedeoğlu², Ümit Yolcu¹, Serkan Polat¹

1) Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Inonu University Faculty of Dentistry

2) Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Inonu University Faculty of Dentistry

Fibrous Dysplasia is a developmental, localized, benign skeletal disorder in which normal bone is replaced by a variable amount of structurally weak, fibrous and osseous tissue. Fibrous dysplasia has two clinical forms; monostotic and polyostotic. Monostotic form is the type that most often involves the jaws. Fibrous dysplasia involves the maxilla more frequently than the mandible and occurs more frequently in the posterior aspect. Radiographic features of fibrous dysplasia vary depending on the stage of development and amount of bony matrix within the lesion. Increases in bone formation within the lesion create a radiographic appearance that is referred to as 'orange peel' or 'ground glass'. In this poster presentation, craniofacial fibrous dysplasia diagnosed by clinical and radiographic data and extending to the occipital bone is presented.

[PS-266]

Malpoze Santal Kesici Dişin Süpernümerer Dişin Yerine Başarılı Ototransplantasyonu

Sıla Yardımcı, Mine Koruyucu, Arzu Pınar Erdem, Tevfik Akıncı, Figen Seymen, Koray Gençay

Amaç: Dental ototransplantasyon, aynı kişide, bir dişin orijinal yerinden diğerine cerrahi olarak aktarılması, kayıp veya tehlike altındaki bir dişin yerini almasıdır. Bu olgu sunumunda süpernümerer bir dişin yerine malpozisyonlu santral kesici dişin başarılı ototransplantasyonu sunulmaktadır. Olgu Sunumu: 12 yaşındaki erkek olgu İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na estetik şikayet ile başvurmuştur. Klinik muayenesinde üst kesici dişler arasında konumlanmış tek köklü bir süpernümerer diş ve ön bölgede şiddetli maloklüzyon izlenmiştir. Tedavi olarak malpozisyonlu santal kesici dişin süpernümerer diş yerine cerrahi olarak ototransplantasyonu ve ortodontik hizalama planlanmıştır. Hasta ve ailesi tedavi hakkında bilgilendirilmiş ve onam formu imzalatılmıştır. Soket duvarlarına ve dişeti dokularına zarar vermemeye dikkat edilerek süpernümerer dişin çekimi gerçekleştirilmiştir. Sol orta üst kesici diş de atravmatik olarak çekilerek süpernümerer dişin soketine immedat olarak

yerleştirilmiştir. Antibiyotik (amoksisilin) ve analjezik (ibuprofen), %0.12 lik klorheksidin gargara reçete edilmiş ve ağız hijyeninin önemi belirtilmiştir. 3 hafta süresince yarı rijit splint uygulanmıştır. Klinik, radyografik ve vitalometrik değerlendirmeler takip süresince yapılmıştır. Ototransplantasyondan 6 ay sonra ortodontik hizalamaya başlanmış ve 1 yıl içerisinde bitirilmiştir. Olgu 5 yıldır iyi bir prognoz ile takip edilmektedir. Sonuç: Sık uygulanan bir tedavi prosedürü olmasa da, uygun cerrahi koşullar altında ototransplante edilen dişlerin iyi prognoza sahip olduğu ve hastalara çok faydalı bir hizmet sunabileceği sonucuna varıldı. Hasta estetik sonuçtan memnun kaldı.

Successful Autotransplantation of a Malpositioned Central Incisor to Replace a Supernumerary Tooth

Sıla Yardımcı, Mine Koruyucu, Arzu Pınar Erdem, Tevfik Akıncı, Figen Seymen, Koray Gençay

Dental autotransplantation is the surgical transposition of a tooth from its original site to another, replacing a lost or compromised tooth, in the same individual

Dental autotransplantation is the surgical transposition of a tooth from its original site to another, replacing a lost or compromised tooth, in the same individual

Objective: Dental autotransplantation is the surgical transposition of a tooth from its original site to another, replacing a lost or compromised tooth, in the same individual. This case describes the successful autotransplantation of a malpositioned central incisor to replace a supernumerary tooth. Case report: A 12 year-old male patient attended to Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics with aesthetic complaint. In clinical examination, a single rooted supernumerary tooth positioned between maxillary central incisors and severe malocclusion of the anterior teeth were observed. The treatment plan involved surgical autotransplantation of malpositioned central incisor to replace a supernumerary tooth and orthodontic alignment. The patient and his parents were informed regarding the treatment plan and informed consents were obtained. Careful extraction of the supernumerary tooth, taking care not to damage the socket walls and gingival tissue had been done. The left central incisor tooth was also extracted atraumatically and transplanted into the supernumerary tooth socket immediately. Antibiotic (amoxiciline) and analgesics (ibuprofen), 0.12% chlorhexidine rinse were prescribed and importance of excellent oral hygiene was emphasized. Semi-fixed splint was applied for three weeks. Clinical, radiographic and vitalometric evaluations were done during follow-up periods. Orthodontic alignment was started after 6 months of autotransplantation and completed within one year. The patient has been followed for 5 years with good prognosis. Conclusion: Although not a frequent procedure, it should be concluded that autotransplanted teeth, performed with appropriate surgical care had a good prognosis, and can render a very useful service to the patients. The patient was satisfied with the aesthetic result.

[PS-267]

Çocuk hastada mandibula kırığı tedavisi: Olgu sunumu

Mine Koruyucu, Pelin Barlak, Arzu Pınar Erdem, Mehmet Ali Erdem, Figen Seymen, Koray Gençay

Amaç: Anatmik özellikleri nedeniyle, çocuklarda mandibular kırıklar erişkinlere oranla çok nadir görülür. Karışık dentisyonun instabilitesi ve ameliyat korkusu nedeniyle tedavisi karmaşılaşır. Bu olgu sunumunun amacı, mandibula kırığı olan bir olgunun konservatif tedavisini sunmaktır. Olgu Sunumu: 8 yaşındaki erkek hasta, trafik kazası öyküsü ile İstanbul Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi Pedodonti Anabilim Dalı'na mandibula kırığı ile başvurdu. Tıbbi geçmişi herhangi bir sistemik anormalliği düşündürmüyordu. İntraoral muayene sırasında diş kırığı ve diş eksikliği izlenmedi, fakat alt kesici dişlerde mobilite ve ağız açıklığında lateral deviasyon izlendi. Radyolojik incelemede bilateral simfiz kırığı görüldü. Lokal anestezi altında mobil dişlerin kırık hattı boyunca ark bar ile semi- rijit fiksasyonu yapıldı ve elastik bandaj uygulandı. Tatmin edici oklüzyon elde edildi. 5 günlük oral antibiyotik ve analjezik reçete edildi ve yumuşak diyet önerildi. Hasta 5 yıldır iyi prognoz ile takip edilmektedir. Sonuç: Pediatrik kırıkların çoğu yeşil ağaç kırığı tipindedir, bu nedenle tedavisinde koruyucu yaklaşım tercih edilmektedir. Bu olguda, en az müdahale ile uygun oklüzyon sağlandığından ve 5 yıldır iyi prognoz ile takip edildiğinden tedavi sonucu oldukça tatmin edici olarak değerlendirildi.

Management of pediatric mandibular fracture: A case report

Mine Koruyucu, Pelin Barlak, Arzu Pınar Erdem, Mehmet Ali Erdem, Figen Seymen, Koray Gençay

Background/aim: Mandibular fractures in children are very rare as compared to adults due to protected anatomic features of child. Management becomes complicated due to, instability of mixed dentition and fear of surgery. The aim of this case report is to present the conservative management of a case with mandibular fracture. Case Report: An 8-year-old male patient attended to Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Pedodontics with a mandibular fracture with a history of traffic accident. His medical history was not suggestive of any previous systemic abnormality. On intraoral examination, no tooth fracture and none of missing teeth, but mandibular incisors mobility and lateral deviation were observed in mouth opening. Bilateral symphysis fracture had been observed in radiological examination. Semi-rigid arch bar fixation of the teeth across the fracture line and elastic bandage were achieved under local anesthesia. Satisfactory occlusion was obtained. Oral antibiotics and analgesics were prescribed for next 5 days and soft diet was offered. The elastic bandage and the arch bar were removed after 2 weeks. The patient has been followed for 5 years with good prognosis.

Conclusion: Most of the pediatric fractures are greenstick type, so conservative approach is preferred as the child grows. The treatment outcome was highly satisfactory as proper occlusion was achieved with minimal intervention and followed for 5 years with good prognosis.

[PS-268]

Kapalı Redüksiyonla Tedavi Edilen Tek Taraflı Mandibular Kondil Fraktürü Olan Çocuk Hastanın Uzun Dönem Radyolojik ve Klinik Takibi

Burakhan Hakan Tanışık¹, Aykut Aksan¹, Numan Dedeoğlu², Oğuzhan Altun², Ümit Yolcu¹

1) İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş, Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalı

2) İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Oral Diagnoz ve Radyoloji Anabilim Dalı

Çene-yüz yaralanmaları en sık düşmeler, motorlu taşıt kazaları, sporla ilgili travma ve bireyler arası şiddetle ilişkilendirilir. Mandibular kondil bölgesinin karmaşıklığı ve bölgenin diğer kraniyofasiyal yapılara anatomik yakınlığı tanı ve tedaviyi zorlaştırmaktadır. Oral ve maksillofasiyal cerrahide büyük bir öneme sahip olan çene kırıklarının tedavisinde uzun yıllar boyunca birçok yöntem geliştirilmiştir. Oldukça geniş bir tedavi yelpazesi içeren çene kırıklarında kondil bölgesi kırıklarının tedavisi fonksiyonel ve anatomik bozuklukların gelişimini önleme açısından büyük önem taşır. Bu olguda 9 yaşında çocuk hasta kliniğimize düşme öyküsüyle başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyolojik değerlendirme sonucunda sağ kondilde fraktür gözlenmiştir. Hastanın tedavisi, ortodontik braketler ve elastikler kullanılarak kapalı redüksiyonla 4 hafta süreyle yapılmıştır. Postoperatif 1.yıl kontrol bulguları, klinik olarak ve BT ile yapılan radyolojik değerlendirme eşliğinde tartışılmıştır.

Clinical and Radiologic Long Term Follow-up of Unilateral Condylar Fracture Treated with Closed Reduction in A Child

Burakhan Hakan Tanışık¹, Aykut Aksan¹, Numan Dedeoğlu², Oğuzhan Altun², Ümit Yolcu¹

1) Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Inonu University Faculty of Dentistry

2) Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Inonu University Faculty of Dentistry

Maxillofacial injuries are most commonly associated with falls, motor and vehicle accidents, sports-related trauma, and interpersonal violence. The complexity of mandibular condyle region and its anatomic proximity to other craniofacial structures complicate diagnosis and treatment. Various methods have been developed for the treatment of jaw fractures which has a great importance in oral and maxillofacial surgery. Bone fractures have a wide range of therapeutic techniques. The treatment of condyle fractures of child has importance to prevent occurrence of functional and anatomical disturbances. In this case, a 9-year-old child admitted to our clinic with a history of falling. Clinical and radiological evaluation revealed that right condyle fracture was observed. Treatment was done with closed reduction with orthodontics brackets and elastics for 4 weeks. Postoperative 1. year control findings was discussed with clinically and radiographically with CT.

[PS-269]

Pneumomediastinum And Cervicofasial Emphysema During The Root Canal Treatment

Hilal ALAN¹, İsmail KUYBU¹, Gülcan BAŞBÖYÜK¹, Ümit YOLCU¹

1) Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Inonu University Faculty of Dentistry

The development of soft tissue pneumomediastinum and cervicofacial emphysema after dental treatment is a rare complication . It is usually restricted to only moderate local swelling. However, spread of larger amounts of air into deeper spaces may sometimes cause serious complications, including airway compromise due to accumulation of air in the retropharyngeal space, pneumomediastinum, and pneumopericardium. Fatal air embolism and soft tissue infections through dissemination of oral flora microorganisms along the emphysematous tracts have also been described. Therefore, early recognition is important. Important differential diagnoses include angioedema, soft tissue infections, and hematoma. In this poster presentation ; we report a case of pneumomediastinum and facial emphysema after endodontic treatment.

Endodontik Tedavi Esnasında Oluşan Servikofasiyal Amfizem

Hilal ALAN¹, İsmail KUYBU¹, Gülcan BAŞBÖYÜK¹, Ümit YOLCU¹

1) İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş, Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalı

Diş tedavisinden sonra yumuşak doku servikofasiyal amfizem gelişimi nadir görülen bir komplikasyondur. Genellikle sadece orta derecede lokal şişme ile sınırlıdır. Bununla birlikte, daha derin boşluklara daha büyük miktarda havanın yayılması, bazen, retrofarengeal boşluğa, pnömomediastinum ve pnömoperikardiyumda hava birikimi nedeniyle havayolu tıkanması da dahil olmak üzere ciddi komplikasyonlara neden olabilir. Ağız flora mikroorganizmalarının amfizematöz yollar boyunca yayılması yoluyla ölümcül hava embolisi ve yumuşak doku enfeksiyonları da tarif edilmiştir. Bu nedenle, erken tanı önemlidir. Önemli ayırıcı tanılar anjiyoödem, yumuşak doku enfeksiyonları ve hematomdur. Bu poster sunumunda, endodontik tedavi esnasında oluşan pnömomediastinum ve yüz amfizemi sunulmuştur.

[PS-270]

Yanak Mukozasında Bulunan Yabancı Cisim

Ümit YOLCU¹, Hilal ALAN¹, İsmail KUYBU¹, Aynur TURAN¹

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Yabancı cisimler, oral kavitede travmatik yaralanma ile veya iatrojenik olarak saplanabilir. Sıklıkla karşılaşılan yabancı cisimler arasında amalgam gibi restoratif malzemeler, ateşli silah yaralanmaları, metal ve sivri cisimler bulunur. Ayrıntılı olgu öyküsü, klinik ve radyografik incelemeler, yabancı cisimlerin yapısını, büyüklüğünü, yerini ve çıkartılmasındaki zorluk hakkında bir sonuca varmak için gereklidir. Bu yabancı cisimler potansiyel bir enfeksiyon kaynağı olabilir ve daha sonra ağrılı bir duruma yol açabilir. Bu poster sunumunda, yanak mukozasındaki yabancı cismin çıkarılması sunulmuştur.

Foreign Body In Buccal Mucosa

Ümit YOLCU¹, Hilal ALAN¹, İsmail KUYBU¹, Aynur TURAN¹

1) Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Inonu University Faculty of Dentistry

Foreign bodies may be stab in the oral cavity either by traumatic injury or iatrogenically. Among the commonly encountered foreign bodies are restorative materials like amalgam , firearm injury, metal and sharp objects. Detailed case history, clinical and radiographic examinations are necessary to come to a conclusion about the nature, size, location of the foreign body, and the difficulty involved in its retrieval. These foreign objects may act as a potential source of infection and may later lead to a painful condition. In this poster presentation , we report a case of Foreign body removal in the cheek mucosa

[PS-271]

Mandibulanin Koronal split korpus osteotomisi: Kemik Hacmini artırmak için Modifiye Vizor osteotomisi

Mustafa Sancar Atac, Yeliz Kilinc

Gazi University Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara Turkey

Amaç: İleri derecede atrofiye mandibulalarda protetik rehabilitasyon amaçlı kemik ogmentasyonlarınia sıklıkla ihtiyaç duyulmaktadır. Literatürde tedavi stratejileri osteotomy tekniklerinden, distraksiyon osteogenezisine kadar degisebilen teknikler ile gayet iyi tanımlanmıştır. Atrofiye mandibulaların rekonstruktif cerrahileri için bazı modifikasyonları da olan Visor osteotomy temel tasarlardan birisidir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada yazarlar mental lingual bölgede tam bir inferior kenar osteotomisi içeren tam koronal korpus split osteotominin olduğu modifiye Visor osteotomisini tanımlamaktadırlar.

Bulgular: Bu modifikasyonun basılıca avantajı mandibular alt kenarından alveolar lingual kenara kadar uzanan lingual korteks bütünlüğünün ve buraya yapışan suprahoid kasların konumunun korunmasıdır

Sonuç: Uygulama yüksek hassasiyet gerektiren ve istenmeyen kemik fragmanı kırıklarının oluşabileceği bir tekniktir.

Anahtar Kelimeler: korpus osteotomi, visor osteotomi, kemik artirimi.

Coronal Split Corpus Osteotomy of the Mandible: A Modified Visor Osteotomy Technique for Bone Volume Enhancement

Mustafa Sancar Atac, Yeliz Kilinc

Gazi University Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara Turkey

Objective: The bony augmentation of severely atrophied mandible is generally required for the purposes of prosthetic rehabilitations. The treatment strategies have been well defined in the literature ranging from osteotomy techniques to distraction osteogenesis. Visor osteotomy is the milestone of the reconstructive surgery for the atrophied mandible which has received some modifications.

Materials-Methods: In the present study, the authors describe a new modification of visor osteotomy in which a complete coronal split osteotomy down to the inferior border at the mental region has been performed

Results: The main advantage of this modification is to preserve the lingual cortex from the inferior border of the mandible up to the alveolar region without disturbance of the suprahoid muscle attachments.

Conclusion: The procedure is thought to be a "highly sensitive" one and undesired fractures may occur during splitting of the bony segments.

Keywords: corpus osteotomy, visor osteotomy, bone enhacement

[PS-272]

Le Fort I Cerrahisinde Inferior Nazal Turbinatin Bichat Yağ Dokusu ile onarımı

Mustafa Sancar Atac

Gazi Üniversitesi, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Emek, Ankara, Türkiye

Amaç: Bu sunumda Le Fort I osteotomisi sırasında nazal mukoza ve inferior nazal turbinatin mukozasında oluşan hasarın Bichat Yağ dokusu ile onarımı sunulacaktır

Olgu: Le Fort I osteotomisi sırasında nazal septum ve mukozaları dekole edilen ve sonra down fracture işlemi yapılan hastanın

sol nazal mukoza ve inferior turbin mukozasının ruptüre olduğu görülmüştür, mukozalara suture edilmiş ancak yetersiz kaldığı için sol Bichat yağ dokusu mukozaya dikilmiştir, septum rezeksiyonu osseöz rezeksiyonlar tamamlanarak maksilla 12 mm gömülmüştür.

Sonuç: Le Fort I osteotomileri sonucu oluşan yumuşak doku hasarlarında Bichat yağ dokusu kolaylıkla kullanılabilir.. Hastada postoperative intra nazal hemoraji ya da nazal turbinat kaynaklı bir sorun oluşmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Bichat yağ dokusu, nazal mukoza, inferior nazal turbinat

Reconstruction of Inferior Nasal Turbinate by Bichat Fat Pad in Le Fort I Surgery

Mustafa Sancar Atac

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Gazi University, Ankara, Turkey

Objective: In this presentation a technique of reconstruction of nasal and inferior turbinate mucosa by using Bichat Fat Pad in Le Fort I osteotomy

Case: In Le Fort I osteotomy procedure following nasal septum and mucosa decollation and down fracture procedure, rupture of nasal and inferior turbinate mucosa has been observed and reconstructed with Bichat fat pad graft. After septum and osseous resections maxilla impacted 12 mm.

Conclusion: Soft tissue defects that have been occurred during Le Fort I osteotomies can be easily fixed with Bichat Fat Pad. In the postoperative period no signs of nasal hemorrhagia or nasal turbinate problems had been occurred.

Keywords: Bichat Fat pad nasal mucosa, inferior nasal turbinate

[PS-273]

Total TME protez sistemi ile tedavi edilen Tip IV eklem ankilozu sonrası heterotopik kemik oluşum belirtileri

Mustafa Sancar Atac

Gazi Üniversitesi, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Emek, Ankara, Türkiye

Amaç: Total allolastik TME protez sistemleri rip IV eklem ankilozları için umut veren tedavilerdir. Ancak etraflarında heterotopik kemik oluşumu gibi yan etkiler olabilir. Bu sunumda tedaviden yıllar sonra heterotopik kemik oluşumu gösteren vaka sunulmuştur. **Olgu:** ankilotik kemik rezeksiyonu ve total eklem protezi uygulamasından beş yıl sonra medial yüzde heterotopik kemik oluşumu gösteren vaka sunulmuştur.

Sonuç: total eklem protezleri tip IV ankiloz tedavisi sonrası iyi sonuçlar vermektedir, ancak yine de protez etrafı yağ dokusu transferi ve uzun yıllar agresif fizyoterapi uygulanması heterotopik kemik oluşumunu engelleyecektir ve göz önünde bulundurulmalıdır

Anahtar Kelimeler: ankyloz, heterotopik kemik, temporomandibular eklem

Heterotrophic bone formation signs after type IV ankyloses treatment via total tmj replacement prosthesis

Mustafa Sancar Atac

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Gazi University, Ankara, Turkey

Objective: Total alloplastic TMJ replacement systems are promising in the treatment of type IV joint ankyloses.. Nevertheless, some adverse events, such as heterotopic bone formation around total joint replacement prosthesis, may occur. This presentation describes a case of heterotopic bone formation around a total TMJ prosthesis, which occurred several years after at the medial side of the implant in a patient.

Case: Five years after the surgical TMJ replacement to solve an ankylotic bone block, the patient presented limitation in mouth opening. A computerized tomography showed evidence of heterotopic bone formation at the medial aspect of the joint,

Conclusion: in the treatment of type IV ankylotic joints via total joint prosthesis reveals acceptable results. However transfer of autologous fat around the system with the long term aggressive physiotherapy is essential for preventing heterotopic bone formation.

Keywords: ankylosis, heterotopic ossification, temporomandibular joint

[PS-274]

Rekürren infratemporal fossa sinovyal sarkom eksizyonu

Fakih Cihat Eravcı¹, Mehmet Düzlü¹, Mehmet Ekrem Zorlu¹, Metin Yılmaz¹, Mustafa Sancar Atac²

¹Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı, Beşevler, Ankara, Türkiye

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Emek, Ankara, Türkiye

Amaç: Sinovyal sarkom özellikle alt ekstremitelerde karşılaşılan yumuşak doku sarkomudur. İnfratemporal fossa oldukça nadir bir konumdur. Kapalı bir alan olması nedeniyle kombine yaklaşım ve multidisipliner planlama her zaman dikkate alınmalıdır

Olgu: Bu olgu sıklıkla tekrarlamasına neden olan sinovyal sarkomun yüksek grade karakterini vurgulamaktadır. İnfratemporal fossada temiz cerrahi sınırın zorluğu, sinovyal sarkoma ikinci bir sıkıntılı sorun eklemektedir. Bu nedenle tamamlayıcı tedavi gereksinimi elzemdir. Bu olguda ameliyat sonrası radyoterapi uygulandı ve bir yıllık takipte lokal, bölgesel veya uzak metastaz izlenmedi

Sonuç: Bu yazıda, 68 yaşında bir erkek hastada mandibüler swing ve transzygomatik teknik ile total olarak eksize edilen infratemporal fossa sinovyal sarkom olgusu, önceki infratemporal fossa sinovyal sarkomların manifestasyonları, görüntüleme ve histopatolojik özellikleri ve ameliyat sonrası komplikasyon bilgileri ile birlikte sunuldu.

Anahtar Kelimeler: İnfratemporal fossa, cerrahi yaklaşım, sinovyal sarkoma

Excision of recurrent synovial sarcoma of the infratemporal fossa

Fakih Cihat Eravcı¹, Mehmet Düzlü¹, Mehmet Ekrem Zorlu¹, Metin Yılmaz¹, Mustafa Sancar Atac²

¹Department of Otolaryngology, Medical Faculty of Gazi University, Ankara, Turkey

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Gazi University Faculty of Dentistry, Ankara, Turkey

Objective: Synovial sarcoma is a soft tissue sarcoma especially encountered in the lower extremities. The infratemporal fossa is quite a rare location. Since it is a closed location, combined approaches and multidisciplinary planning always need to be considered

Case: This case emphasizes the high-grade character of synovial sarcoma, which causes it to recur often. The difficulty of clear surgical margins in the infratemporal fossa adds to synovial sarcoma a second challenging issue. Therefore, the need of complementary therapy is essential. In this case, we applied postoperative radiotherapy and we did not observe any sign of local, regional or distant metastasis in the one-year follow-up.

Conclusion: In this article we present a 68-year-old male patient together with totally excised synovial sarcoma in the infratemporal fossa by mandibular swing and transzygomatic technique information on the manifestation, imaging, histopathological features and postoperative complications of previous infratemporal fossa synovial sarcomas.

Keywords: Infratemporal fossa, surgical approach, synovial sarcoma

[PS-275]

Silah yaralanması deformitesinde parotideko masseterik bölgenin konturunun düzeltilmesinde Infra umbilikal blok yağ grefti – bir vakanın kısa dönem takibi

Mustafa Sancar Atac

Gazi Üniversitesi, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Emek, Ankara, Türkiye

Amaç: Silah yaralanmalarının tedavisinden sonra parotideko-masseterik bölgede oluşan post travmatik yüz defektlerinin rekonstruksiyonları her zaman zorlayıcıdır. Günümüzde yüz harmonisini dengelemek için blok dermis- yağ ya da yağ greftleri tanımlanmıştır.

Olgu: Yüzünün sağ yarısında post travmatik defekti olan ve hikayesinde ağız yolu ile 6 yıl önce basarisiz bir intihar girişimi hikayesi olan ve parotis ve masseter kaybı ile sağ mandibulasi rekonstrükte edilmiş erkek hastakliniğimize yönlendirildi. Yüzün o yarısında alıcı yatak hazırlandıktan sonra parotideko masseterik bölge konturunu sağlamak için infra umbilikal bölgeden alınan blok yağ grefti alıcı yatağa suturlar ile sabitlendi.

Sonuç: Infra umbilikal blok yağ greftinin kısa dönem takibinde incelenmiş cilt görünümünün iyileştiği ve yüz harmonisinin dengesi ile greftin stabilitesinin mükemmel olduğu gözlemlendi. Bunun yanında aşırı konturlama ile greft rezorpsiyonu sonucu oluşabilecek defekti önlemek göz önünde bulundurulması gereken bir durumdur.

Anahtar Kelimeler: yağ grefti, infraumbilikal blok yağ, silah yaralanması deformitesi

Infraumbilical block fat graft for the correction of parotidico-masseteric region contour in a gunshot deformity – short term follow up of a case

Mustafa Sancar Atac

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Gazi University, Ankara, Turkey

Objective: Reconstructions of post traumatic facial deformities at parotidico-masseteric region following treatment of gunshot wounds are always challenging. Currently block Dermis-fat or fat grafts are defined for augmentation to balance the facial harmony

Case: A male presenting post traumatic defect on his right face referred to our clinic for facial re contouring. He had history of unsuccessful intention for suicide via intraoral route 6 years ago. His right mandible skeleton had been reconstructed with lack of right parotis and masseter muscle. A hemifacial receiving bed prepared and Infraumbilical block fat graft for the correction of parotidico-masseteric region contour has been harvested and secured with sutures to receiving bed.

Conclusion: In the short term follow up of Infraumbilical block fat graft it has been observed that the thinned skin appearance improved very well and the stability of the graft was perfect with balanced facial harmony. Besides Over correction is essential to avoid asymmetry of the grafted site due to graft resorption.

Keywords: fat graft, Infraumbilical block fat, gunshot deformity

[PS-276]

Aksesuar Mandibular Bukkal Foramenin Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi Kullanılarak Değerlendirilmesi

Kerem Çağlar Gümüş¹, Seval Bayrak², Zeynep Gümrükçü³, Gülbahar Ustaoglu¹

¹Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Periodontoloji Ana Bilim Dalı, Bolu

²Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyoloji Ana Bilim Dalı, Bolu

³Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Trabzon

Amaç: Bu çalışmanın amacı konik ışınli bilgisayarlı tomografi görüntülerinde mandibular aksesuar bukkal foramen prevelansını araştırmaktır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde 2015 – 2016 yılları arasında çeşitli nedenlerle konik ışınli bilgisayarlı tomografi çektiymiş, yaşları 7-25 arasında değişen, 46 erkek ve 60 bayan hastanın tomografi görüntüleri aksesuar bukkal foramen varlığı açısından değerlendirilmiştir.

Bulgular: Aksesuar bukkal foramen 116 hastanın 8'inde (% 6,8) tespit edilmiş olup, hastaların tamamı bayan hastadır. Aksesuar bukkal foramen bu 8 hastanın 5'inde unilateral (sağ tarafta), 3'ünde bilateral olarak bulunmaktadır. 11 bukkal foramenin 9'u mental foramenin anterior-inferiorunda; 1 tanesi mental foramenin posterior-inferiorunda ve bir tanesi mental foramenin superior-anteriorunda yer almaktadır.

Sonuç: Mandibular aksesuar bukkal foramen varlığının tespit edilmesi cerrahi işlemler sırasında gelişebilecek nörovasküler komplikasyonların engellenmesi açısından klinik olarak önem taşımaktadır. Günümüzde Konik Işınli Bilgisayarlı Tomografi kullanımının yaygınlaşması bu anatomik varyasyonların detaylı incelenmesini mümkün kılacaktır.

Anahtar Kelimeler: aksesuar mental foramen, konik ışınli bilgisayarlı tomografi, mandibula, mental sinir

Assessment of Accessory Mandibular Buccal Foramen Using Cone-Beam Computed Tomography

Kerem Çağlar Gümüş¹, Seval Bayrak², Zeynep Gümrükçü³, Gülbahar Ustaoglu¹

¹Department of Periodontology, Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Bolu, Turkey

²Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Bolu, Turkey

³Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry, Trabzon, Turkey

Objective: The aim of the present study is to investigate prevalence of the mandibular accessory buccal foramen (ABF) in CBCT images.

Materials-Methods: Tomographic images of 46 male and 60 female patients, aged between 7-25 years, who underwent conical beam computed tomography for various reasons at Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry between 2015 and 2016 were evaluated in this study in terms of accessory buccal foramen existence.

Results: Accessory buccal foramen was detected in 8 of 116 patients (% 6,8) who were all females. The accessory buccal foramen was detected bilaterally in 3 patients and unilaterally in 5 patients (right side). Nine of the 11 accessory buccal foramen were seen in the anterior-inferior of mental foramen, One in the posterior-inferior of the mental foramen and one in the superior-anterior of the mental foramen.

Conclusion: Detecting the presence of mandibular accessory buccal foramen is clinically important in terms of preventing neurovascular complications that may develop during surgical procedures. The widespread use of CBCT today will enable a detailed examination of these anatomic variations.

Keywords: accessory mental foramen, cone-beam computed, mandible, mental nerve

A

Abdulkadir Burak Çankaya, 257
Abdullah Tolga Şitilci, 112
Abdullah Tuğrul Coşkun, 63
Abdullah Tuğrul Coşkun, 218
Abdussamed Geyik, 200
Abdüssamed Geyik, 225
Adnan Kılınç, 118, 209, 217, 219, 245, 246, 247, 251, 270
Adnan Noyan, 82
Adnan Öztürk, 84, 110, 113, 159
Ahmet Altan, 70, 72, 87, 121, 123
Ahmet Altuğ Çilingir, 93
Ahmet Arslan, 171
Ahmet Bayrakçıoğlu, 220, 234
Ahmet Berhan Yılmaz, 260
Ahmet Bülent Katiboğlu, 75, 117
Ahmet Emin Demirbaş, 64, 120, 155, 163, 176, 272
Ahmet Ferhat Mısır, 217
Ahmet Kurt, 94, 97
Ahmet Özer Şehirli, 173, 174
Ahmet Taylan Çebi, 69, 109
Akif Türer, 151
Alev Cumbul, 181
Ali Ağacfidan, 162
Ali Cavana, 186
Ali Kiki, 239
Ali Oguz Kolbaşı, 66
Ali Rende, 288
Aliye Mandiracıoğlu, 179
Alper Alkan, 64, 120, 155, 163, 176, 272
Alper Çetin, 229
Alper Enver Sinanoğlu, 92
Alper Gültekin, 67
Alper Sindel, 84, 88, 183, 189, 194
Alpin Değirmenci, 247, 264, 266, 269, 272, 275
Altan Varol, 224
Anıl Cesur, 169, 170, 171
Anıl Özyurt, 93, 116, 125, 243
Arda Öztan, 282
Aris Çakiris, 59
Arzu Alan, 207
Arzu Alkan, 120
Arzu Pınar Erdem, 289, 290
Arzu Şükran İncioğlu, 198
Aydın Gümüşdal, 112
Aydın Keskinrüzgar, 200, 225
Aydın Özkan, 119, 203, 204, 218
Aydın Keskinrüzgar, 152, 153, 240
Aykut Aksan, 291
Aynur Turan, 74, 288, 291
Aysel Uğur, 166, 167, 168
Ayşe Burcu Altan, 101
Ayşegül Mine Tüzüner Öncül, 98
Ayşem Yurtseven, 279, 282
Ayşenur Nergiz Tanıdır, 73, 233, 259, 276
Ayşenur Uzun, 111, 112

B

Bahaddin Yılmaz, 103
Bahadır Kan, 85, 101

Bahadır Sancar, 208, 209, 246, 252
Bahadır Kan, 238
Bahar Gürsoy, 90, 103, 137, 234
Bahar Müezzinoğlu, 92
Bahattin Alper Gültekin, 62
Banu Gurkan Koseoglu, 162
Banu Gürkan Köseoğlu, 59, 214
Banu Özveri Koyuncu, 179
Banu Saraçoğlu, 221
Baran Ağırbaş, 102
Barış Altuğ Aydil, 223
Barış Demirtaş, 217
Barış Kipritoğlu, 198
Barış Mehmet Şimşek, 210
Barış Şimşek, 243
Barış Ürün, 222
Basak Keskin Yalcin, 162
Başak Keskin, 220
Başak Keskin Yalçın, 66
Bedreddin Cavlı, 222
Begüm Okur, 80, 146
Behnam Bohluli, 92
Belir Atalay, 221
Berk Tolonay, 124
Berk Turgay, 110, 162
Berkay Aşkın, 244, 247
Berkem Atalay, 69, 245, 257
Betül Sümeyra Akça, 241
Betül Tuncelli, 130
Bilal Ege, 83, 152, 153, 200, 224, 225, 240
Bilal Holoğlu, 77
Bilge Duymaz, 71, 138, 245
Birsay Gümrü Tarçın, 90
Buket Aybar, 169, 170, 221, 227
Burak Cezairli, 206, 208, 215, 216, 228, 229
Burak Çankaya, 69
Burak Ergüder, 254, 255, 257
Burak İrfan İçten, 217
Burak Kocabalkan, 84
Burakhan Hakan Tanışık, 291
Burcu Evlice, 95
Burcu Şengüven, 256
Buket Aybar, 171
Bülent Aktan, 266

C

Can Tükel, 185, 186, 283
Canan Bural, 169
Canan Öztürk, 183, 194
Candan Efeoğlu, 194
Cansu Alpaslan, 287, 288
Cansu Koca, 191
Celal Çandırılı, 60, 157, 172
Cem Kurtoğlu, 80, 283
Cem Üngör, 168
Cemile Özlem Üçok, 85
Cengizhan Keskin, 111, 112
Cenk Durmuşlar, 181, 182
Cennet Neslihan Eroğlu, 158
Cevat Tuğrul Turgut, 130, 198
Ceyhun Memmedov, 170
Chingiz Rahimov, 61

Cigdem Coskun Türer, 143
Cihan Bereket, 177, 178
Coşkun Yıldırım, 176
Cüneyt Korhan Oral, 69
Çağıl Vural, 96
Çağlar Bilmenoğlu, 93
Çağrı Akçay, 59
Çetin Boran, 204
Çınar Kulle, 171
Çiğdem Köşe, 233
Çiğdem Mercan, 75, 117, 241

D

Damla Sivri, 146, 264
Damla Torul, 89, 103, 177, 178, 196
Deniz Bayramoğlu Sürmeliolu, 85
Deniz Fırat, 149
Deniz Yaman, 287
Derviş Yılmaz, 230, 232, 236
Dilara Nur Öztürk, 159, 199, 262, 285
Dilber Çelik, 193
Dilek Aynur Uğar Çankal, 196
Dilek Batu Demir, 165
Duygu Durmuş, 143
Duygu Karaduman, 185, 191
Duygu Ofluoğlu, 79

E

Ebru Deniz Karslı, 91
Eda Hilal İmamoğlu, 204
Eda Naifoğlu, 215
Eda Uçbaş, 241, 243
Edip Özden, 149
Ediz Deniz, 124
Efe Can Sivrikaya, 206, 208
Elçin Bedeloğlu, 62, 67
Elif Aslı Apaydın, 151, 184, 185
Elif Ergül, 81
Elif Kol Kılıç, 191
Elif Kurtuldu, 260
Elif Merve Özcan, 262
Elif Peker, 226
Elmira Karaeva, 280
Elshan Muradov, 210
Elşen Muradov, 268
Emine Adalı, 178
Emine Fulya Akkoyun, 120, 155
Emine Tuna Akdoğan, 75, 88, 158, 219
Emrah Canbazoğlu, 137, 224, 237
Emrah Genceli, 82
Emrah Soylu, 70, 72, 87, 123, 156
Emre Balaban, 168, 172, 201, 202, 255
Emre Barış, 192, 197, 235, 262, 264
Emre Mehmet Benlidayı, 191
Emre Muslu, 88, 183
Emre Yurttutan, 96
Enes Özkan, 133, 135
Ercan Kaya, 128
Erdal Bozkaya, 285
Erdal Erdem, 98
Erdem Kılıç, 64, 176

Erdoğan Sulukan, 233, 259
Erdoğan Sulukaya, 276
Eren Erdoğan, 288, 289
Eren İlhan, 98
Ergun Yücel, 180, 199, 222, 241, 242, 271, 280
Erhan Fıratlı, 71
Erhan Karadağ, 257
Erkan Arslan, 77, 122, 191
Erkan Erkmen, 94, 97
Erkan Feslihan, 114, 154, 160
Erkut Kahramanoğlu, 86
Erol Aydın, 186, 203
Erol Cansız, 73
Ertan Ali Delilbaşı, 212, 213
Ertan Delilbaşı, 207, 231, 232
Ertan Yalçın, 208, 239, 249, 252, 266, 269, 272, 275
Ertunç Dayı, 219, 229, 243, 246, 263, 275
Esengül Bekar, 156
Esengül Bekar Şen, 114
Esengül Şen, 70, 72, 77, 87, 115, 116, 121, 140, 148
Eser Tutus, 238
Esma Başak Gül Aygün, 105
Esma Dolap, 260
Esra Hacıoğlu, 161, 279
Eylem Ayhan Alkan, 151
Eylem Yorulmaz, 185
Eyüp Candaş Gündoğdu, 217, 268, 270
Ezgi Karaçelebi Tuncay, 231

F

Fahrettin Göze, 150
Fahriye Keskin, 162
Fakih Cihat Eravcı, 274, 293
Fariz Salimov, 59, 77, 80, 203
Fatih Cabbar, 82
Fatih Çelebi, 156
Fatih Mehmet Coşkunses, 92, 101
Fatih Mehmet Korkmaz, 176
Fatih Özdemir, 133
Fatih Taşkesen, 174
Fatma Canan Alatlı, 241
Faysal Uğurlu, 219, 222
Ferah Onay Karakaş, 265, 284
Ferhat Ayrancı, 215, 216, 228, 229
Ferhat Ayrancı, 206, 208
Fethi Atıl, 234
Feyza Holoğlu, 156
Feyza Tülü, 125
Figen Seymen, 289, 290
Firas Mohsen, 163

G

Gamze Altun, 143, 151
Gamze Arıcı, 63
Gamze Güreşen, 210, 268
Gamze Şenol, 100, 102
Gelengül Gürbüz Urvasızoğlu, 118, 260, 268, 277
Gelengül Gürbüz Urvasızoğlu, 266
Gelengül Urvasızoğlu, 141, 244, 247, 248, 253, 258
Gonca Duygu Çapar, 116, 181
Gökay Karapınar, 138, 139, 187

Gökçe Savtekin, 173, 174
Gökçen Erdem, 75, 117
Gökçen Kerimoğlu, 60
Gökhan Gedikli, 75, 86, 201, 220, 222, 261
Gökhan Göçmen, 62, 75, 81, 86, 90, 201, 261
Gökhan Gürler, 103
Gökhan Özkan, 250
Göksel Şimşek Kaya, 183
Gözde Çıplak, 178, 179
Gunay Yapıcı Yavuz, 152, 153, 240
Gühan Dergin, 237, 262
Gül Fikirli, 150
Gül Merve Yalçın Ülker, 181
Gülbahar Ustaoglu, 289
Gülcan Başböyük, 163, 291
Gülcan Berkel, 75, 76, 201
Gülcan Coşkun Akar, 194
Gülçin Akça, 267
Gülfeşan Çanakçı, 95
Gülizar Demir Demirok, 267
Gülsüm Ak, 161, 279, 282
Günay Yapıcı Yavuz, 200, 225
Güneş Deniz Yıldırım, 113
Günter Hafız, 221
Gürbüz Urvasızoğlu, 264
Gürkan Raşit Bayar, 203

H

Hacer Ulutürk, 230, 232, 236, 242, 256
Hakan El, 139
Hakan H Tuz, 68, 139
Hakan Karagözoğlu, 137
Hakan Kurt, 194
Hakkı Tanyeri, 79
Hale Yurtyapan, 215, 216
Halil İbrahim Evmek, 133, 135
Halim İşsever, 171
Hamed Noury Rad Davaji, 196, 212, 262, 271, 278
Hamed Rad, 243
Hami Hakiki, 96
Hanife Nuray Yılmaz, 90
Harun Akbörk, 133
Hasan Ayberk Altuğ, 63, 119, 175, 193, 203, 204, 218
Hasan Can Akgün, 89, 178
Hasan Ekmekcioğlu, 138, 139, 187
Hasan Garip, 81
Hasan Onur Şimşek, 101, 250
Hasan Önder Gümüş, 120
Hatice Balcı Yüce, 114, 125
Hatice Deniz, 234
Hatice Hoşgör, 92, 101
Hatice Yemenoğlu, 273, 282
Havva Erdem, 215, 216
Hilal Alan, 288, 289, 291
Hilal Peker Öztürk, 218
Hulya Kocak Berberoglu, 162
Hulya Kocak Berberoğlu, 66
Hülya Koçak Berberoğlu, 220
Hümeysra Kocaelli, 76, 198
Hümeysra Yazar, 142, 159, 231, 242, 256, 271, 278
Hüseyin Avandağ, 119, 175, 193, 218
Hüseyin Berkay Belgin, 105

Hüseyin Can Tükel, 77, 122
Hüseyin Gülcan, 184, 185

I

Ingrid Rozylo Kalinowska, 188, 214
Işıl Çekiç Nagaş, 230
Işıl Sarıkaya, 144
Işın Doğan Ekici, 124, 171
İtir Şebnem Bilici, 171
İbrahim Doğan, 274
İbrahim Murat Afat, 62, 88, 158, 219, 237
İbrahim Mutlu, 85
İbrahim Sina Uçkan, 99
İlhan Kaya, 136, 215
İlkay Peker, 227
İlker Burgaz, 100
İlker Özeç, 150
İnci Rana Karaca, 142, 144, 148, 159, 166, 167, 168
İsmail Doruk Koçyiğit, 234
İsmail KUYBU, 291

K

Kaan Orhan, 188, 214
Kadir Beycan, 261
Kamil Göker, 158
Kamile Dilek, 118, 243, 248
Kanber Kamberoğlu, 178, 196
Katarzyna Denkwicz, 188
Kemal Karaköse, 258, 266
Kemal Özgür Demiralp, 78
Kemal Şençift, 181
Kenan Hürmüzlü, 268
Kerem Çağlar Gümüş, 289
Kevser Sancak, 96, 98
Kıvanç Bektaş Kayhan, 253, 274
Koray Gençay, 289, 290
Kübra Öztürk, 211, 212, 213, 222, 242
Kürşat Aladağ, 90

L

Levent Cigirim, 114, 149, 151, 154, 155, 158
Levent Uslucan, 69
Lokman Onur Uyanık, 173, 174
Lütfiye Yanmaz, 227
Lütfiye Yazar, 223

M

M.kamil Göker, 237
Mahmut Koparal, 152, 153, 200, 225, 240
Mehmed Emrah Polat, 260
Mehmet Ali Altay, 88, 183, 189
Mehmet Ali Erdem, 214, 290
Mehmet Bani, 235
Mehmet Cem Özden, 257
Mehmet Cihan Bereket, 89, 103
Mehmet Cihan Şengün, 153, 238
Mehmet Düzlü, 274, 293
Mehmet Ekrem Zorlu, 274, 293
Mehmet Emin Önger, 103, 133, 135

Mehmet Emin Toprak, 85, 180, 268, 284, 286
Mehmet Emre Benlidayı, 59, 77, 122, 164, 203
Mehmet Emre Yurttutan, 98
Mehmet Fatih Coskunes, 238
Mehmet Kamil Göker, 75, 224
Mehmet Kemal Şençift, 82
Mehmet Kemal Tümer, 70, 72, 87, 121, 123
Mehmet Kürkcü, 283
Mehmet Kürkçü, 80
Mehmet Kürşat Aladağ, 137, 158, 237, 262
Mehmet Melih Ömezli, 206, 208
Mehmet Melih Ömezli, 215, 216, 229
Mehmet Melih Ömezli, 228
Mehmet Mete Dericioğlu, 66
Mehmet Murat Taşkan, 77, 115, 116
Mehmet Uğurlu, 118, 239
Mehmet Yaltırık, 130, 198
Mehmet Zahit Baş, 209, 217, 219, 229, 243, 244, 245, 247, 248, 253, 258, 266, 268, 277, 281
Mehtap Muğlalı, 196
Melek Koltuk, 214
Melike Ordulu Sübay, 171
Melis Mutlu, 130
Meltem Özden Yüce, 178, 179
Meltem Zihni Korkmaz, 273, 282
Meral Ünür, 138, 139, 187
Mert Ataol, 118, 239, 246, 249, 260, 263, 270
Mert Bülte, 110, 162
Mert Tevfik Gündoğdu, 144
Merva Soluk Tekkeşin, 71, 92
Merve Çakır, 254, 255, 257
Merve Demir, 253, 274
Merve Sarı, 140
Mesut Tuzlalı, 105
Metehan Keskin, 89, 103, 177, 196
Metin Akgün, 142
Metin Çalışır, 83, 224
Metin Güngörmüş, 83
Metin Şençimen, 63, 119, 175, 193, 203, 204, 218
Metin Yılmaz, 274, 293
Michal Hader, 188
Mine Koruyucu, 289, 290
Muammer Osman Koksallı, 162
Muhammed Çağrı Sibal, 68, 139
Muhammed Çağrı Şibal, 136
Muhammed Salih Karaavcı, 246, 260, 263, 270, 277
Muhammet Çalık, 281
Murat Afat, 220
Murat Akkocaoğlu, 173
Murat Canbolat, 153, 165, 204, 205
Murat Cihan Solmaz, 194
Murat Günbatan, 161
Mustafa Açıkalın, 159
Mustafa Ayhan, 76, 198
Mustafa Can Gürbüz, 133
Mustafa Cenk Durmuşlar, 151
Mustafa Ercüment Önder, 234
Mustafa Fuat Açıkalın, 113
Mustafa Kenan Hümmüzlü, 284
Mustafa Kırtay, 74
Mustafa Mert Açıkgöz, 282
Mustafa Öztürk, 189, 190, 192, 197, 235
Mustafa Ramazanoğlu, 71

Mustafa Sami Yıldırım, 257
Mustafa Sancar Atac, 270, 274, 277, 292, 293, 294
Mustafa Sancar Ataç, 85, 92, 280, 286, 292
Mustafa Seçkin Yazar, 245, 247, 249
Mustafa Tunalı, 71
Mustafa Zortuk, 105
Mükerrem Hatipoğlu, 84

N

Nagehan Duygu, 285
Nasuh Kolsuz, 90
Nazan Nur Arık, 65
Nazife Begüm Karan, 73, 233, 259, 276, 282
Necip Fazıl Erdem, 90
Nergiz Yılmaz, 133, 135
Neslihan Abacı, 59
Neslihan Cezairli, 208
Neziha Keçecioğlu, 233, 259, 276
Nihal Yetimoğlu Ozdil, 214
Nihan Aksakallı, 227, 253
Nihat Akbulut, 70, 72, 77, 87, 114, 121, 123, 125, 144, 145, 147, 156, 251
Nilay Er, 116, 125
Nima Moharamnejad, 92, 241, 278
Numan Dedeoğlu, 289, 291
Nur Altıparmak, 254
Nurdan Saraç, 166, 167, 168
Nurhan Güler, 82, 283
Nükhet Kütük, 64, 155, 163

O

Oğuz Borahan, 81
Oğuz Köse, 273
Oğuzhan Altun, 288, 291
Olgu Nur Dereci, 84
Onur Atalı, 62, 81, 88, 137, 220, 224, 234
Onur Gönül, 62, 65, 88, 158, 219, 220, 234, 237
Onur Odabaşı, 180, 198
Onur Şahin, 78, 180
Onur Yılmaz, 157, 168, 172, 176
Orçun Toptaş, 165, 204, 205
Orhan Kazan, 212, 222, 265, 284
Orhan Zeki Rastgeldi, 228, 229
Orhun Ekren, 59
Osman A. Etöz, 95
Ozan Akıncı, 265, 278
Ömer EKİCİ, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 134, 136, 187, 195
Ömer Günhan, 281
Ömer Ülker, 64, 176, 272
Ömür Dereci, 84, 110, 113, 131, 136, 159
Öykü Öztürk, 242, 278
Özen Doğan Onur, 71, 138, 245
Özge Doganay, 221
Özgün Yıldırım, 148, 189, 190, 192, 197
Özgür Başlarlı, 173
Özgür Ceylan, 166, 167, 168
Özkan Karataş, 114, 125, 148
Özkan Özgül, 234
Özlem Gerginok, 212
Özlem Karacan, 220

Özlem Küçük Hüseyin, 79
Öznur Özalp, 84, 88, 189, 194

P

Paulina Hejnrych, 188
Pelin Barlak, 290
Pelin Sarp, 245
Pembe Boğaç, 265, 268, 278, 284
Pervin Vural, 149
Pınar Çelik Topçu, 85
Pınar Çevik, 104, 280
Pınar Gültekin, 67
Pınar Yüce, 101
Pınar Celik Topcu, 238
Poyzan Bozkurt, 98

R

Rashad Memmedzade, 61
Revnak Akburak, 122
Revnak Metin, 95
Reyhan Eğilmez, 150

S

Saadet Çınarsoy Çiğirim, 114, 149, 154, 155, 158
Saadettin Kayıpmaz, 157
Sabri Cemil İşler, 73, 76, 111, 112, 161
Sadi Memiş, 60, 109
Sami Güvenç, 191
Sami Yıldırım, 69
Sara Samur Ergüven, 232
Sedat Çetiner, 80, 146
Selim Aydın Gümüşdal, 73
Sema Sırma Ekmekci, 59
Semih Ayrikçıl, 232
Semih Ayrikçıl, 199, 236
Sencer Seçer, 175
Sera Derelioğlu, 244
Serap Gülsever, 99
Serap Keskin Tunç, 151, 160
Serdar Polat, 284
Serdar Yalçın, 67
Serhat Güvenç, 181
Serkın Polat, 288, 289
Sertaç Aktop, 62, 81, 88
Servet Güreşci, 63
Seval Bayrak, 78, 289
Sevda Kalkan, 90
Sevgi Ciftci, 162
Sevil Kahraman, 212, 213, 230
Sevinç Kenan, 138, 245
Sevinç Şen, 149
Sıla Yardımcı, 289
Sırmahan Çakarar, 111, 112, 220
Sibel Akbulut, 87, 156, 251
Sibel Çebi, 146, 256
Siegfried Jänicke, 66
Simge Durmuşlar, 182
Sina Uçkan, 100, 102
Sinan Bulut, 165, 204, 205
Sırmahan Çakarar, 162

Soydan Kılıç, 110, 162
Sunay Çavuş, 253, 274
Süleyman Bozkaya, 180, 211, 227, 241, 256, 257, 262, 264, 278, 280, 285
Şadiye Günpınar, 238
Şaziye Şahin, 226, 230, 236
Şebnem Emine Kurşun Çakmak, 78
Şebnem Özatık, 169
Şemsettin Ender İlker, 66, 220
Şenol Aslan, 155
Şeyma Alla, 214, 223

T

Taha Özer, 173
Taha Pergel, 272
Tahsin Tepecik, 141, 142, 209, 251
Tamer Zerener, 175, 193, 204
Tayfun Cıvak, 65, 90
Tayfun Günbay, 178
Tayfun Tolgay Çelik, 165, 204, 205
Tayfun Turna, 164
Tevfik Akıncı, 289
Tolga Aksan, 174
Tolga Kodaz, 207, 232
Tolga Şitilci, 198
Tuba Baygar, 166, 167, 168
Tuğba Ozbek Celik, 240
Tuğba Üstün, 90
Tuğrul Türen, 219, 249
Tulin Taner, 68
Tuna Akdoğan, 62
Tural Mammedov, 61

U

Ufuk Tatlı, 59, 80, 95, 185, 186, 283
Uğur Aga, 170, 171, 227
Uğur Gülşen, 184, 185
Ulkem Cilasun, 238
Ulviyya Mammadova, 213
Umut Ballı, 143
Umut Seki, 214
Umut Tekin, 234
Umutcan Demiral, 138
Ümit Ertaş, 118, 142, 208, 217, 219, 239, 245, 247, 249, 251, 252, 253, 260, 264, 266, 269, 277, 281
Ümit Karaçaylı, 255
Ümit Yolcu, 288, 289, 291
Ümit Zeybek, 79
Ünal Uslu, 181

V

Vahdet Batmaz, 189
Veysel Kalkan, 163
Volkan Kaplan, 114, 158, 160
Vugar Gurbanov, 61

Y

Yağmur Şahin, 194
Yahya Al Haideri, 83

Yakup Gülnahar, 174

Yasin Çağlar Koşar, 159

Yaşar Özkan, 201, 261

Yavuz Tolga Korkmaz, 157, 176, 201, 255

Yeliz Hayran, 144, 145, 147, 148, 251

Yeliz Kılınç, 94, 97, 230, 232, 235, 236, 280

Yeliz Kilinc, 270, 292

Yılmaz Umut Aslan, 86

Yurdanur Uçar, 203

Yusuf Emes, 169, 170, 171, 221, 227

Z

Zekeriya Taşdemir, 155

Zeynep Bayramoğlu, 202

Zeynep Fatma Zor, 94, 97, 104, 227, 267, 280

Zeynep Gümrükçü, 201, 202, 255, 289

Zeynep Gümüşer, 90

Zeynep Özgül, 159

Zühre Zafersoy Akarslan, 80